

N. A.

Shiva rahasya Pt 7 (Purvardha)

शिवराहस्य सप्तमांश (पूर्वार्ध) भाग-2

Sanskrit

Paper - Handwritten

1977 Sambal (97 years old)

93 Folio

15"x9"

Complete

मया कृतानि पापानि ज्ञात्वेवा दर पूर्वकं ॥ ९० ॥ अद्य पीतं मया मद्यं ज्ञात्वा मादकमित्यपि ॥ अन्यच्च मादकं द्रव्यं स्वेष्ट्या भाक्षितं मुदा ॥ ९१ ॥
अद्यैव युवती माता सम्यगालिङ्गिता मया ॥ मातृ यो नो ततो धार्ष्ट्या द्रेतः सेक कृतो मुदा ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वा मां मलिता विप्रमात्स्य संगम तत्परः ॥ निवा
रयितुमुद्युक्तः स पितापि मया हतः ॥ ९३ ॥ मद्यपेन मया द्यौव बहवो ब्राह्मणा हताः ॥ हता ब्राह्मणपत्न्याः श्वमर्भिण्यः पतिदेवताः ॥ ९४ ॥ दोग्ध्री समू
हो निहतः कश्चिदद्यैव सत्वरं ॥ कश्चिदश्वसमूहोपि निहतः सत्वरं मया ॥ ९५ ॥ एता दृशस्य पापस्य निष्कृति स्यात्कथां द्विज ॥ वेदतत्त्वं विचार्यै
व प्रायश्चित्तं वदस्व मे ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा सविप्रो वेदवित्तमः ॥ प्रायश्चित्तजैर्गादैर्वा पापनिर्मूलनक्षमं ॥ ९६ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ विभूतिधार
णं कृत्वा शिवैकशरणो धुना ॥ सर्वाद्यौघनिवृत्त्यर्थं रुद्रमावर्त्तय द्विज ॥ ९७ ॥ शिवमंत्रसमुद्भूतं रुद्राध्यायः शिवात्मकः ॥ अतस्तद्रुद्रपाठेन नश्य
त्यघकुलं क्षणात् ॥ ९८ ॥ नामैकमपि रुद्रस्य सर्वपापविनाशकं ॥ स्वर्गापवर्गफलदं शैवजपेन संशयः ॥ ९९ ॥ कृत्वाप्यघकुलं नित्यं शिवे
कशरणो द्विज ॥ यदि रौद्रं जपेन्मंत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १०० ॥ रुद्रस्मरणमात्रेण महापातककोटयः ॥ विनश्यंत्यनलाक्रांताः शलभा इव
तक्षणे ॥ १०१ ॥ तावदेव हि पापानि यावन्मस्मर्यते शिवः ॥ स्मृते शिवे पातकानि विनश्यन्ति बहून्यपि ॥ १०२ ॥ तावदेव हि पापानि विनश्यन्ति शि
वस्मृते ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमिति जाबालवादिनः ॥ १०३ ॥ प्रज्वलद्गन्धिपतिता जीवन्ति शलभा यदि ॥ तदापि शिवभक्तेषु नाधितिष्ठति पा
तकं ॥ १०४ ॥ अशौवाये भविष्यन्ति ते महापातकालयाः ॥ पापानि स्थालयंत्यत्कातिष्ठन्ति न कदाचन ॥ १०५ ॥ पुण्यालयेषु शैवेषु पुण्यान्येव व
संत्यतः ॥ न तिष्ठन्त्येव शैवेषु पातकानि विरोधतः ॥ १०६ ॥ पुण्यैकनिलयः शैवो नाश्रयः पुण्यपापयोः ॥ पुण्यपापाश्रये नैकस्ते जस्तिमिरयो
रिव ॥ १०७ ॥ यदा यन्नो ज्वलन्ते ते जो न तन्न तिमिरं तदा ॥ ततो यदा यन्न पुण्यं तदा तन्न न पातकं ॥ १०८ ॥ पुण्यैकनिलयाः शैवाः सर्वदा पितृता सति
॥ न तिष्ठन्त्येव शैवेषु पातकानि कदाचन ॥ १०९ ॥ शैवेन चेत्कृतं पापं तत्तु सद्यो विनश्यति ॥ तस्य पातकसंबधो न कदापि ध्रुवं ध्रुवं ॥ ११० ॥ काशि
ना संग्रहीतस्य जलस्य क्षरणं यथा ॥ तथा शैवकृता घानि क्षरन्त्येव क्षणे क्षणे ॥ १११ ॥ न काशि संग्रहीतां भः क्षरणा यो घमेयथा ॥ तथा शैव

श्रीशिवर०७

१

कृताघानामपिनाशायनोद्यमः॥१३॥अयत्नेनैव नष्टेषु पातकेषु किमुद्यमैः॥उद्यमस्तत्रयैव संमतायत्नसाध्यता॥१४॥अद्य प्रभृत्यथो वि
प्रशैवो भूत्वा शिवं यज॥शिवः शैव कृतां पूजां नित्यं गृह्णाति सादरं॥१५॥शैवो भूत्वा बिल्वपत्रैर्यः पूजयति शंकरं॥सर्वपापविनिर्मुक्तो भुक्तिं मु
क्तिं च विंदति॥१६॥शिवलिंगार्चने नैव तुष्टो भवति शंकरः॥संतुष्टः पार्वतीनाथः प्रयच्छत्येव वांछितं॥१७॥शिवलिंगार्चने योग्यः शैव एव त
थासति॥शैवो भूत्वा महादेवं पूजयस्व प्रयत्नतः॥१८॥शिवपूजां कुरु प्रीत्या पातकेभ्यो भयं त्यज॥कर्मणामनसा वाचा भवानीरमणं भज॥
॥१९॥कुरु श्रोतं प्रयत्नेन केवलं भस्मधारणं॥भस्मनोऽथूल्य सर्वगं कुरु रुद्राक्षधारणं॥२०॥रुद्रमावर्त्तय प्रीत्यारुद्रध्यानपुरःसरं॥स्वप्ने
पिमायजारुद्रं सर्वथा किमुतान्यदा॥२१॥इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा सविप्रः सत्वरं द्विजाः॥नत्वा तत्त्वविदेतस्मै हृष्टचित्तो बभूव हि॥२२॥ततः स्ना
त्वा सततं नैव सम्यगुत्थूल्य भस्मना॥त्रिपुंड्रधारणं चक्रे केवलं श्रुतिचोदितं॥२३॥रुद्राक्षधारणं चक्रे तदनंतरमास्तिकः॥चक्रे ततः परं भ
त्तचारुद्राध्यायानुवर्त्तनं॥२४॥ततः परंतच्छरीरात्पापानि विविधान्यपि॥काकरूपं समासाद्य निर्गतानि द्विजोत्तमाः॥२५॥संदग्धपक्षास्ते
काका दग्धतुंडाः सहस्रशः॥निर्गतास्तच्छरीरास्ते दृष्टाः सर्वैरपि द्विजाः॥२६॥सदृष्ट्वा तादृशान् पापान् काकरूपेण निर्गतान्॥अतिसंतुष्टो ह
दयोरुद्रमावर्त्तयत्पुनः॥२७॥सतदा प्रभृति प्रीत्यारुद्रावर्त्तनतत्परः॥रुद्रैकशरणो भूत्वा रुद्रमेव समर्चयत्॥२८॥नास्ति रुद्रजपादन्योजपो
मोक्षप्रदायकः॥साक्षान्मोक्षप्रदो यस्मादुद्राध्यायजपो द्विजाः॥३०॥रुद्रैकशरणो भूत्वा योरुद्रमनुवर्त्तयेत्॥संबन्धः सर्वदा स्माभिः ब्रह्मोपे
द्रादिभिस्तथा॥३१॥रुद्रावर्त्तनशीलो यः शिवैकशरणो द्विजः॥सकृत्तानंतपापोऽपि न पापफलमश्नुते॥३२॥रुद्रावर्त्तनशीला ये रुद्रैकपर
देवताः॥तेभूगता देवसंतां तास्ते मूजनीया मुहुर्मुहुः॥३३॥मंत्ररत्नाकरं रुद्रं योनित्यमनुवर्त्तयेत्॥सतरत्येव संसारं सत्यमित्यास्ति हि श्रुतिः॥
॥३४॥श्रीरुद्रमंत्ररत्नानिरुद्राध्याये वसंततः॥तद्रत्नमालामुत्तमार्धकं ठेधार्या मुमुक्षुभिः॥३५॥उत्थूल्य भस्मनां गानिकृत्वा रुद्राक्षधारणं॥
जपनीयः प्रयत्नेन नित्यं श्रीरुद्रसंनिधौ॥३६॥किं जप्येनामृतीभूयादिति प्रश्नः श्रुतिश्रुतः॥तत्रैव शतरुद्रेणेत्युत्तरं च श्रुतिश्रुतं॥३७॥तद्रुद्र

श्रीशिव

१

नामधेयानिरुद्रस्थान्यन्यगानिच ॥ अमृतस्येव नामानितानितत्रेति हि श्रुतेः ॥ ३८ ॥ रुद्र एवामृतः प्रोक्तो तदन्येतु मृताः स्मृताः ॥ अमृतो रुद्र
एवेति श्रुतिर्जाबालचोदिता ॥ ३९ ॥ वाजिपेयादियागानामनंतानां च यत्फलं ॥ ततो न तं गुणं पुण्यं प्राप्य रुद्रावर्तनात् ॥ ४० ॥ एकैको यो रुद्रमंत्रो
रुद्राध्यायगतो द्विजाः ॥ तत्प्रभावो रिवर्त्तैर्वै रपि न ज्ञायते ध्रुवं ॥ ४१ ॥ एकस्य रुद्रमंत्रस्य प्रभावश्चेन्न बुध्यते ॥ रुद्राध्यायप्रभावस्तु वेदैर्ज्ञेयः कथं
भवेत् ॥ ४२ ॥ रुद्राध्यायप्रभावस्तु ज्ञायते शूलपाणिना तदन्यैर्ब्रह्मविष्णवाद्यैर्वै श्वनहिबुध्यते ॥ ४३ ॥ रुद्राध्यायस्वरूपस्य रुद्रस्य परमात्मनः ॥ प्रभावो
निगमेनापि न विज्ञातो द्विजोत्तमाः ॥ ४४ ॥ प्रभावं शांकरं ज्ञातुं यतं ते निगमाः सदा ॥ तथापि निर्गमैर्विप्राः स न विज्ञायते ध्रुवं ॥ ४५ ॥ अयं शंकरनिक्षेपो रु
द्राध्यायो द्विजोत्तमः ॥ अक्षयो यं हि निक्षेपो जसो क्षय्यफलप्रदः ॥ ४६ ॥ अन्येतु धननिक्षेपाः सर्वथैव क्षयिष्णवः ॥ श्रीरुद्राध्यायनिक्षेपः क्षयिष्णु
र्न भविष्यति ॥ ४७ ॥ श्रीरुद्राध्यायनिक्षेपः सैव्यश्चैवैर्मुमुक्षुभिः ॥ श्रीरुद्रमंत्ररत्नानां निलयो यं यतो द्विजाः ॥ ४८ ॥ शिवलिंगार्चनं कार्यं रुद्राध्यय
नपूर्वकं ॥ स्वर्गापवर्गफलदं वैदिकं पापनाशनं ॥ ४९ ॥ शिवलिंगार्चनादन्यो धर्मो नास्ति द्विजन्मनां ॥ सत्यमेतत्तु नः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ॥
॥ ५० ॥ सृष्ट्या भगवता पूर्वमश्रद्धाशूलपाणिना ॥ तथैव मोहिताः केचिन्नु कुर्वन्ति शिवार्चनं ॥ ५१ ॥ अश्रद्धाशिवपूजायां यस्य यस्य भविष्यति ॥ त
स्य तस्य कुलं सर्वचंडालकुलमुच्यते ॥ ५२ ॥ उत्थूलनादावश्रद्धास्य यस्य यस्य भविष्यति ॥ तस्य तस्य ० ॥ ५३ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिके वले भस्मधार
णे ॥ तस्य तस्य ० ॥ ५४ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिश्रुत्थैरुद्राक्षधारणे ॥ तस्य तस्य ॥ ५५ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिके वले शंकरार्चने ॥ तस्य तस्य ० ॥
॥ ५६ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिरुद्राध्यायानुवर्त्तने ॥ तस्य तस्य कुलं सर्वं ॥ ५७ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिपंचाक्षरजपे तथा ॥ तस्य तस्य कुलं सर्वं
चंडालकुलमुच्यते ॥ ५८ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिशिवनामानुकीर्तने ॥ तस्य ० ॥ ५९ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिशिवतीर्थनिषेवणे ॥ तस्य ० ॥ ६० ॥ अश्र
द्धास्य यस्य स्यात्तिशिवनैवेद्यभोजने ॥ तस्य ० ॥ ६१ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिशिवस्नेहानुसेवने ॥ तस्य ० ॥ ६२ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिशिवनिर्माल्य
धारणे ॥ तस्य ० ॥ ६३ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिमहादेवकथाश्रुते ॥ तस्य ० ॥ ६४ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिमहादेवनिरीक्षणे ॥ तस्य ० ॥ ६५ ॥ अश्रद्धा
स्य यस्य स्यात्तिमहादेवाभिर्मर्शने ॥ तस्य ० ॥ ६६ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिमहादेवाभिर्वेचने ॥ तस्य ० ॥ ६७ ॥ अश्रद्धास्य यस्य स्यात्तिमहादेवाभि

श्री.शि.रु.

२

वादने॥ तस्य॥ ६८॥ अश्रथायस्ययस्यास्तिमहादेवगुणश्रुतौ॥ तस्य॥ ६९॥ अश्रथायस्ययस्यास्तिमहेश्वरजनार्दने॥ तस्य॥ ७०॥ शिवार्चनादाव
श्रथायः करिष्यतिमूढधीः संवंशकोटिसंयुक्तो नरकेषुपतिष्यति॥ ७१॥ अश्रथाभगवतासृष्टापार्वतीपतिनापुरा॥ सायेनसंश्रिताश्रथासधस्यन्यः
सबुधोत्तमः॥ ७२॥ शंकराराधनेश्रथासहसानभविष्यति॥ साचेद्रवतिभागेनससभाग्योनसंशयः॥ ७३॥ नित्यमव्यभिचारेणश्रथाचेतगि
रिशार्चने॥ तीर्णएवेतिविज्ञेयस्तूर्णसंसारसागरः॥ ७४॥ शंकराराधनश्रथानाल्पस्यतपसःफलं॥ परंत्वनल्पतपसःसाफलंसत्यमुच्यते॥ ७५॥
येनयागाः कृताः पूर्वं वाजपेयादयस्सदा॥ तस्यैवभवतिश्रथाश्रीमहादेवपूजने॥ ७६॥ कृतानियेनसत्पान्नेमहादानानिसंततं॥ तस्यैवभवति
श्रथाश्रीमहादेवपूजने॥ ७७॥ कृतयेनप्रयत्नेनशिवतीर्थाटनमुदा॥ तस्यैव॥ ७८॥ कृतानियेनधर्मार्थतटाकादीनिसादरं॥ तस्यैव॥ ७९॥ ये
नयत्नेनबहुधाकृतं पृथ्वीप्रदक्षिणं॥ तस्य॥ ८०॥ भोजिताः कोटिशोयेनशिवक्षेत्रेद्विजोत्तमः॥ तस्यैव॥ ८१॥ तोषिताः कोटिशोयेनरत्नव-
स्त्रादिभिर्द्विजाः॥ तस्यैव॥ ८२॥ रक्षिताः कोटिशोयेनभयप्रस्तामहापदि॥ तस्यैव॥ ८३॥ पूजिताः कोटिशोयेनशिवैकपरदेवताः॥ तस्यैवभवतिश्र
थाश्रीमहादेवपूजने॥ ८४॥ शिवश्रथाकामधेनुः सैवकल्पतरुद्विजाः॥ शिवश्रथैवशैवानांचतुर्वर्गफलप्रदा॥ ८५॥ नयस्यास्तिशिवेश्रथासतुचं
उलयोनिजः॥ सत्यमेतत्तुनः सत्यमितिजामितिजाबालवादिनः॥ ८६॥ शिवश्रथाभगवतीसर्वकामफलप्रदा॥ बहुपुण्यतपोलभ्यापुण्यराशिस
माश्रया॥ ८७॥ भगवत्यंबिकानार्थेश्रथायस्यास्त्यनन्यगा॥ नतस्मादपरोधन्यः सत्यंसत्यंसंशयः॥ ८८॥ भगवान्पार्वतीनाथः सादरंयेनैचित्यते॥ पूज्यते॥
नतस्मादपरोधन्यः सत्यंसत्यंसंशयः॥ ८९॥ भगवान्पार्वतीनाथः सादरंयेनचित्यते॥ नतस्मादपरोधन्यसत्यंसत्यंसंशयः॥ ९०॥ शैवाभ
वतियावतस्तावंतोगतकल्मषाः॥ तएवधन्याः पूज्याश्चसत्यंसत्यंसंशयः॥ ९१॥ यः करोत्यतियत्नेनकेवलंभस्मधारणं॥ सपूजनीयोरत्ना
द्यैरुमापतिरिवध्रुवं॥ ९२॥ यः करोत्यतियत्नेनकेवलंशिवपूजनं॥ सपूजनीयोरत्नाद्यैरुमापतिरिवध्रुवं॥ यः करोत्यतियत्नेनकेवलंशिवचिं
तनम्॥ सपूजनीयो॥ ९४॥ यस्तुभोजयतेभक्त्याशैवंक्षीरादिसाधनैः॥ तेनसाक्षान्महादेवोभोजितःपार्वतीप्रभुः॥ ९५॥ यन्नभुंक्तेमहाशैवो
तन्नभुंक्तेशिवस्वयं॥ शिवाभ्यांभुज्यतेयन्नतन्नभुंक्तेजगन्नयं॥ ९६॥ पुराकश्चिद्विजवरोदोग्ध्रीरक्षणतप्तरः॥ चकारपोषणंनित्यंगवामेवतृ

श्रीशिव
२

णादिभिः॥१७॥ तेनैकं नार्मदं लिङ्गं स्थूलं संपादितं मुदा॥ स नित्यं नार्मदं लिङ्गं पूजयामास सादरं॥१८॥ स घृतक्षीरमधुभिर्नार्मदं लिङ्गमुत्तमं॥ अ
 सेचयत्प्रयत्नेन रुद्रमावर्तयन्मुदा॥१९॥ अभिविच्य प्रयत्नेन बिल्वपत्रैर्नवारुणैः॥ संपूज्य पूजयामास कुसुमैर्विविधैरपि॥१००॥ गोघृतात्तै
 गुग्गुलैश्च धूपयित्वा महेश्वरं॥ सहस्रं घृतदीपांश्च महेशाय समर्पयत्॥११॥ क्षीरान्नं सघृतं नित्यं नैवेद्यं समहेश्वरे॥ दधिरवंडान्वितं चान्नं नि
 वेदयति शंकरे॥२॥ दधिक्षीरघृताप्लुष्टमन्नं शिवनिवेदितं॥ दत्त्वा शंकरभक्तेभ्यः स्वयं भुङ्क्ते ततः परं॥३॥ सदृष्ट्वा भस्मनिरतं केवलं शंकरार्च
 नं॥ तस्मै ददाति सघृतं क्षीरान्नमति यत्नतः॥४॥ सद्यस्तप्तघृताप्लुष्टं क्षीरमादाय सादरं॥ संपूज्य शिवभक्तेभ्यो ददाति प्रीतिपूर्वकं॥५॥ दीपा
 न्करोति सततं शंकरः स शिवालये॥ गोघृतेन महादेवं स नित्यमभिविचिंति॥६॥ एवं स दधिदुग्धाद्यैरभिविच्य महेश्वरं॥ शैवांश्च दधिदुग्धाद्यैः
 संतोषयति सादरं॥७॥ न भोज्यते यदा शैवास्तेन क्षीरादिसाधनैः॥ तदान भुज्यते तेन कृत्वापि शिवपूजनं॥८॥ कदाचित्तेन विप्रेण न प्रापः शोक
 रोजनः॥ तदा तेन क्षुधार्त्तेन स्थितमासायमास्तिकाः॥९॥ ततसाक्षान् महादेवः स्वयमेवाविक्रपतिः॥ बृध्वा ब्राह्मणरूपेण गतस्तद्विजसंनिधिं॥
 ॥१०॥ ततस्तं शंकरं दृष्ट्वा क्षुधार्त्तं शुष्कतालुकं॥ उवाच बचनं मंदं तत्पैर्यं ज्ञातुमीश्वरः॥११॥ ॥ शिव उवाच॥ ॥ भुंक्ष्व विप्र क्षुधार्त्तेन किमर्थं स्थी
 यते त्वया॥ दत्त्वा शिवाय नैवेद्यं मा विलंबं कुरु द्विज॥१२॥ ॥ द्विज उवाच॥ ॥ नमोजितो महादेवोः शैवरूपो मया द्विज॥ अभोज्य शैवं क्षीराद्यै
 र्भोक्तव्यं स्यात्कथं वद॥१३॥ भुंक्ते शंकररूपेण शंकरो नान्यथा द्विज॥ अतः शैवमभोज्याहं न भोक्ष्ये सत्यमुच्यते॥१४॥ मरणं वा भवत्वद्यक्षुधार्त्त
 स्य ममाधुना॥ तथाप्यहं न भोक्ष्यामि क्षीरेणाभोज्य शंकरं॥१५॥ ॥ शिव उवाच॥ ॥ यादृशं तादृशं विप्रं भोजयस्वाधुना द्विज॥ भुंक्ष्व त्वम
 पियत्नेन मोर्ख्यं मा कुरु सर्वथा॥१६॥ ॥ द्विज उवाच॥ ॥ मया संपादिता गावः पोषिताश्च प्रयत्नतः॥ अयं प्रयासः सर्वोपि शंकरार्थमया कृतः॥
 ॥१७॥ शैवमेवाज्यदुग्धाद्यैर्भोजयिष्ये प्रयत्नतः॥ न दास्ये समशैवाय क्षीरान्नं क्लेशसाधितं॥१८॥ शिवनिष्ठं भोजयिष्ये शूद्रमप्यहमादरात्॥ अशै
 वान्ते वयत्नेन भोजयिष्ये द्विजानपि॥१९॥ शूद्रोपि शंकरः पूज्यः शिवपूजापरायणः॥ अशंकरब्राह्मणोपि पूजनीयो न सर्वथा॥२०॥ अशंकर
 स्य विप्रस्य दर्शने पातकं यतः॥ ततः कदापि तत्पूजा न कर्तव्येव सर्वथा॥२१॥ अशंकरो यतो नित्यं महापातकसंश्रयः॥ अतः कदापि तत्पूजा विहि

श्रीशिवर.७

३

तानद्विजन्मनां॥२२॥ देयमन्त्रं सूकराय शुनकायाथवा द्विजाः॥ अशंकराय विप्राय नान्नं देयं कदाचन॥२३॥ अशंकराय यो दद्यान्मोहेनान्नं कदाचन॥ स सर्वथान्नदानस्य न प्राप्नोति फलं ध्रुवं॥२४॥ अशंकरं द्विजं दृष्ट्वा भानुं यदि न पश्यति॥ चांद्रायणं ततः कार्यमन्यथानारकी भवेत्॥२५॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा शिव संतुष्टमानसः॥ स्वस्वरूपं कृपासिंधुं दर्शयामास सत्वरं॥२६॥ उमा संश्लिष्टवामांगं चंद्रशेखरमीश्वरं॥ दृष्ट्वा प्रहृष्टहृदयः स्तुष्टावाष्टविधाकृतिं॥२७॥ ॥ द्विज उवाच॥ ॥ नमस्ते पृथिवीरूपे नमस्ते जलरूपिणे॥ नमस्ते जलरूपाय वायुरूपाय ते नमः॥ नम आकाशरूपाय सूर्यरूपाय ते नमः॥२८॥ नमस्त्वं द्रुस्वरूपाय नमो यज्वस्वरूपिणे॥ नमः सर्वस्वरूपाय व्यापकाय नमो नमः॥२९॥ नमस्त्रिशूलहस्ताय नमः परशुधारणे॥ नमो विधूतपापाय गौरीनाथाय ते नमः॥३०॥ नमस्त्वं द्रुकिरीटाय परमाय नमो नमः॥ नमो वेदस्वरूपाय नीरूपाय नमो नमः॥३१॥ नमो वेदांतवेद्याय नमो वैद्याय ते नमः॥ निष्कलाय नमस्ते स्तु निर्गुणाय नमो नमः॥३२॥ नमः शांताय तेशंभो निरवद्याय ते नमः॥ निरंजन नमस्ते स्तु निष्प्रपंच नमो नमः॥३३॥ निर्लिप्ताय नमस्ते स्तु निराधाराय ते नमः॥ निरीशाय नमस्ते स्तु सर्वेशाय नमो नमः॥३४॥ नमो ज्ञानस्वरूपाय ज्ञानातीताय ते नमः॥ नमो ज्ञानैकगम्याय ज्ञानगम्याय ते नमः॥३५॥ विष्णुपित्रे नमस्त्वं ब्रह्मपित्रे नमो नमः॥ इंद्रपित्रे नमस्त्वं सर्वपित्रे नमो नमः॥३६॥ नमः कल्याणरूपाय नमः कल्याणदाय ते॥ नमः परमरूपाय परमानन्दरूपिणे॥३७॥ साक्षिदानंदरूपाय नमस्ते सर्वसाक्षिणे॥ नमो यज्ञरूपाय यज्ञकर्मफलप्रद॥३८॥ नमस्ते करुणासिंधो करुणाभूर्त्तये नमः॥ अनंत सोमसूर्याग्निप्रतिमाय नमो नमः॥३९॥ अनंता मेय कल्याणगुणपूर्णयते नमः॥ सर्वज्ञाय नमस्ते स्तु भक्ताभीष्टप्रदाय च॥४०॥ भूतभावन भूतेश नमस्ते भूतवत्सल॥ भूतत्रयप्रिय श्रीमन्मस्ते भूतिभूषण॥४१॥ भूतिभूषित भक्तेषु भूतिदानविचक्षण॥ अभयप्रद विश्वात्मन वरदामरपूजित॥४२॥ विष्णुपूजितपादाब्जप्रसीदगिरिजापते॥ इति स्तुत्वामहादेवं पूजयित्वा च यत्नतः॥४३॥ प्रणम्य बहुधा तस्थौ कृतांजलिपुटो द्विजाः॥ ततः परं महादेवस्तमुवाच कृपानिधिः॥ मत्तो वरं वृणीष्वेति स्मितपूर्वतदा द्विजाः॥४४॥ ॥ द्विज उवाच॥ ॥ दृष्टमद्य महादेव तव पादांबुजं मया कृतार्थं मभवज्जन्मममसां च कृपानिधे॥४५॥ महादेव कृपासिंधो तव पादांबुजे सदा॥ अचंचलाममास्त्वीश भक्तिरव्यभिचारिणी॥४६॥ तव पादांबुजं त्यक्त्वा मनो माया तु मे प्रभो॥ त्वय्येवास्तु मनो नित्ये कृपामूर्त्ते महेश्वर॥४७॥ त्वामेव

स्व

श्रीशिव

३

चिंतयामीशत्वदन्येनैवचिंतये॥ त्वमेवैवतेशाभोममसत्यंनसंशयः॥ ४८॥ चक्षुःपश्यतुमेनित्यंशिवलिंगंसमर्चितं॥ श्रुणोतुश्रोत्रमनिशं
 सदाशिवकथांमम॥ ४९॥ जिह्वाममकरोत्वीशशिवनामानुकीर्तनं॥ रुद्राघ्रातंममाघ्रातुघ्राणमेतन्निलोचन॥ करोतुममहस्तोयंशिवलिंगस्य
 पूजनं॥ चिंतयत्वनिशंचेतोममेशचरणंबुजं॥ ५१॥ सदाशैवव्रतेष्वेवभक्तिरस्तुममेश्वर॥ अशांभवव्रतेभ्रताममास्तुकदाचन॥ ५२॥ मद्वंशजाभवं
 त्वीशशिवैकपरदेवताः॥ मद्वंशजानामस्त्वीशत्वयिभक्तिरनन्यगा॥ ५३॥ कुर्वंतुमत्कुलोत्पन्नाः केवलंभस्मधारणं॥ कुर्वंतुमत्कुलोत्पन्नाः स
 दारुद्राक्षधारणं॥ ५४॥ कुर्वंतुमत्कुलोत्पन्नाः केवलंशिवपूजनं॥ कुर्वंतुमत्कुलोत्पन्नाः केवलंशिवकीर्तनं॥ ५५॥ कुर्वंतुमत्कुलोत्पन्नाः केवलंशैव
 पूजनं॥ कुर्वंतुमत्कुलोत्पन्नाः शैवमेवव्रतंसदा॥ ५६॥ नयस्यत्वयिगौरीशेभक्तिरव्यभिचारिणी॥ माभूयान्मत्कुलेजन्मतादृशस्यदुरात्मनः॥ ५७॥
 नयस्यव्यभिचारेणशिवलिंगार्चनेमतिः॥ माभूयान्मत्कुलेजन्मतादृशस्यदुरात्मनः॥ नयस्याव्यभिचारेणशिवमंत्रजपेमतिः॥ माभूयान्म०॥ ५९॥
 नयस्याव्यभिचारेणभक्तिः शिवकथाश्रुतौ॥ माभूया०॥ ६०॥ नयस्याव्यभिचारेणभक्तिः शिवनिरीक्षणे॥ माभूयान्म०॥ ६१॥ नयस्याव्यभिचारेण
 भक्तिः शर्वाभिर्मर्शने॥ माभूया०॥ नयस्याव्यभिचारेणभक्तिः शंकरकीर्तने॥ माभूयान्म०॥ ६२॥ नयस्यभक्तिरनिशंकेवलेभस्मधारणे॥ माभूया
 न्म०॥ ६३॥ नयस्यभक्तिरनिशंकेवलेभस्मगुंठने॥ माभूया०॥ ६४॥ नयस्यभक्तिरनिशंशुद्धेशुद्धेरुद्राक्षधारणे॥ माभूयान्म०॥ ६५॥ नयस्य
 भक्तिरनिशंशिवतीर्थनीवेवणे॥ माभूया०॥ ६६॥ नयस्यभक्तिरनिशंशिवनैवेद्यभोजने॥ माभूयान्म०॥ ६७॥ नयस्यभक्तिरनिशंशिवभक्त
 ज्वर्जवेसोमवारव्रतादिषु॥ माभूया०॥ ६८॥ नयस्यभक्तिरनिशंशिवभक्तजनार्चने॥ माभूयान्म०॥ ६९॥ नयस्यभक्तिरनिशंरुद्राध्यायानु
 वर्तने॥ माभूयान्म०॥ ७०॥ नयस्यभक्तिरनिशंश्रीतेशिवषडक्षरे॥ माभूयान्म०॥ ७१॥ नयस्यभक्तिरनिशंकाशीक्षेत्रेशिवात्मके॥ माभूयान्म०
 ॥ ७२॥ योचेहंकरुणासिंधोवरंतरमनुत्तमं॥ वरदोसीतिभगवन् यतः श्रुतिषुसंश्रितः॥ ७३॥ तनुत्यागोममास्त्वीशशिवस्मरणपूर्वकं॥
 तद्विबस्मरणंभूयाशिवपूजापुरःसरं॥ ७४॥ भस्मरुद्राक्षभूषस्यकृतलिंगार्चनस्यमे॥ षडक्षरेचजपतोममास्तुमरणंशिव॥ ७५॥
 मद्वंशजानांसर्वेषांशिवस्मरणपूर्वकं॥ मरणंभवतुश्रीमस्तवेवकृपयाशिव॥ ७६॥ अशैवजननीमास्तुमत्कुलस्त्रीमहेश्वर॥ वेध्या

२ अशौवजलपानंचमास्तुमत्कुलजन्मनां॥

श्रीशिवर०७ वासाभवतीशनमर्भाथवास्तुवा॥७७॥ अशौवोयदिजातस्यात्तत्क्षणेसतुग्रीयतां॥ तदुत्तरक्षणेनेशम्रीयतांसतुसर्वथा॥७८॥ अशौवैःसह
४ संबद्धोमास्तुमत्कुलजन्मनां॥ अशौवभोजनप्रीतिर्मास्तुमत्कुलजन्मनां॥७९॥ मद्रंशजानांसर्वेषांशिवपूजारतात्मनां॥८०॥ अशौवेपुत्कचेसेस्ले
समबुद्धिः प्रजायतां॥ प्रीतिर्नास्तियथाम्लेच्छेचंडालेपुत्कसेतथा॥८१॥ अशौवेषुतथाप्रीतिर्मास्तुमत्कुलजन्मनां॥ इतितद्याचितान्सर्वान्
वरान्दत्वामहेश्वरः॥ परीक्ष्यतस्यभक्तिचतत्रैवांतर्दधेशिवः॥ ततःशैवान्भोजयित्वाविप्रःक्षीरघृतादिभिः॥८३॥ भुत्कास्वयंचसंतुष्टःस्वकृ
तार्थममन्यत॥ अतःशिवःशिवरताननुगृह्णातिसादरं॥८४॥ तस्माद्रूजध्वमनिशांशिवमेवातियत्नतः॥ धर्तव्यंभस्मसततं कर्तव्यंशिवपू
जनं॥ मर्त्तव्यंचशिवक्षेत्रे प्राप्तव्यंशोकरंपदं॥ शिवःसर्वसुराधीशःस्मर्त्तव्यःसततंबुधैः॥८६॥ ध्येयश्चसततंसांबोभुक्तिमुक्तिफलार्थिभिः॥
शिवेत्यादीनिनामानिपंचप्रातःप्रयत्नतः॥८७॥ जपनीयानिविप्रेन्द्राभस्मधृत्वाययाविधिः॥ शिवःसदाशिवःसांबोमहेशेश्वद्रशेखरः॥८८॥
एतानिपंचनामानिरहस्यानिद्विजोत्तमाः॥ इमानिपंचनामानिरहस्यानिद्विजोत्तमाः॥ इमानिपंचनामानिपार्वतीस्वयमन्वहं॥८९॥ जपति
प्रीतहृदयाशिवप्रीत्यर्थमादरात्॥ सद्योजातादयोमैत्राःप्रातःकालेप्रयत्नतः॥९०॥ जपनीयाकृतेदित्योमंत्राश्चप्रीतिपूर्वकं॥॥ महादेवः॥॥
इतितेमुनयःसर्वेविष्णुप्रभृतयःसुराः॥ ततोवृत्थाचलाधीशंसंपूज्यकुसुमादिभिः॥९१॥ मदैकशरणास्तत्रतस्थुःसक्रुष्यःसुराः॥ गौत
मोपिऋषीन्सर्वान् उपविश्ययथाक्रमं॥९२॥ काशीमिमामवापेमैत्राविभिःशांभवीवैःसह॥ द्वात्रिंशल्लक्षममलाःशांभवामत्परायणाः॥
॥९३॥ शिवेकाशीमिमां प्रापुर्भुक्तिमुक्तिफलप्रदंश्रीवृत्थाचलवासेनयत्पुण्येसमुपार्जितं॥९४॥ तेनपुण्यप्रभावेनकाशींप्रापुरिमांद्वि
जाः॥ वृत्थाचलशमाश्रित्ययेतिष्ठन्तिमर्चकाः॥९५॥ तेषांनिर्दग्धपापानांकाशींप्रीतिर्भविष्यति॥ श्रीमद्वृत्थाचलेशंनवजलसहितैः
कामलैर्विल्वपत्रैर्भक्त्यासंपूजयंतःससुरमुनिगणाःसावधानेननित्यं॥ ध्यायंतोमामुमेशानिरवधिविभवंब्रह्मविष्णवादिवंदंशृण्वंतोना
मशौवंशिवजनकपितंतस्पुरतंतदृष्टाः॥९६॥ ॥ इतिश्रीशिवरहस्येसप्तमांशोउग्रारख्येपूर्वार्धेवृत्थाचलमहिमानुवर्णनंनामत्रयोविं
शोऽध्यायः॥२३॥ ॥ श्रीउग्रायनमः॥ ॥ श्रीशिवउवाच॥ ॥ चिदंबराभिधंक्षेत्रंशिवक्षेत्रंमनुत्तमं॥ तदप्येकंममस्थानंममप्रियक

श्रीशिव
४

रंशिवे ॥१॥ वसामितत्रसततं ब्रह्मविष्णवादिपूजितः ॥ तत्रमांमुनयः सर्वे सेवन्ते प्रत्यहं शिवे ॥२॥ तस्मिन्नेव शिवस्थाने कोटिशः संतिशंकराः ॥ त
 त्ररम्भाणितीर्थानि संतिपापहराणि च ॥३॥ रुद्राक्षवनमस्त्येकं तत्र पापभयापहं ॥ तत्र बिल्ववनं चास्ति सर्वदा ब्रह्मवपुल्लवं ॥४॥ नित्यं शिवकथा
 लापा जायन्ते तत्र वल्लभे ॥ शिवैकशरणा एव तत्र संतिममप्रियाः ॥५॥ सदा मद्भासक्तचित्ताः सदा मत्पूजनप्रियाः ॥ सदा मदेकशरणाः स
 दामदुपपातकाः ॥६॥ केचिद्वदन्ति मामीशं गौरीनाथेति सादरं ॥ गौरीनाथेति नामैव पूजयन्ती मुहुर्मुहुः ॥७॥ केचिद्वदन्ति मामीशं शिवेत्य
 निशमादरात् ॥ तन्नाम्नैव नमः पूर्वयान्तेनाभ्यर्चयन्ति मां ॥८॥ केचिद्वदन्ति मामीशं शंकरेत्यनिशं मुदा ॥ तन्नाम्नैव नमः पूर्वयान्तेनाभ्यर्चयं
 ति मां ॥९॥ केचिद्वदन्ति मामीशं चंद्रचूडेति सादरं ॥ तन्नाम्नैः ॥१०॥ केचिद्वदन्ति मामीशं विश्वनाथेति सादरं ॥ तन्नाम्नैः ॥११॥ केचिद्वदन्ति
 मामीशं उमानाथेति सादरं ॥ तन्नाम्नैः ॥१२॥ यावन्तः संति विप्रेन्द्रानित्यं श्रीमच्चिदंबरे ॥ तावन्तः शिवशर्वेश महादेवेति वादिनः ॥१३॥ मन्ना
 मचिह्निता एव संति श्रीमच्चिदंबरे ॥ मन्नायाऽमृतपाः सर्वे श्रीचिदंबरवासिनः ॥१४॥ भस्मोत्पलितसर्वांगाः त्रिपुंड्राऽकितमस्तकाः ॥ रु
 द्राक्षमालाभरणाः श्रीचिदंबरवासिनः ॥१५॥ श्रीमच्चिदंबरे तीर्थयावन्तः संति साधवः ॥ तावन्तोप्यर्चयेऽत्यर्थं मामेवाव्यभिचारतः ॥१६॥
 अमिताः संति सैवेंद्रानित्यं श्रीचिदंबरे ॥ चिदंबरस्थं शैवानां न संख्या विद्यते शिवे ॥१७॥ श्रीगंगाभिधंतीर्थं तत्रास्त्येकं वरानने ॥ तत्र स्नात्वा
 नरः सद्यो मुच्यते पापकोटिभिः ॥१८॥ आर्द्रायां पापयुक्तायां तत्र स्नात्वा यथा तथा ॥ दत्त्वा सुवर्णं शैवाय मुच्यते भवबंधनात् ॥१९॥ शिवगंगा
 तटे रम्येनाद्गुच्छलमुमेस्ति मे ॥ तत्र नाद्गुप्रयत्नेन क्रियते तव संनिधौ ॥२०॥ श्रीमद्भ्रसभानार्थं नृत्यमानं महेश्वरं ॥ ब्रह्मविष्णवादयो देवाः सेवन्ते
 प्रत्यहं शिवे ॥२१॥ नृत्यमानमुमेनित्यं महातांडवनायकं ॥ दृष्ट्वा मां दूरतो देवास्तिष्ठन्त्येव हि कपिताः ॥२२॥ स्वर्गादिकान्सप्तलोकान् भूरादीनपि
 सर्वतः ॥ समावृत्य मया तत्र कृतं नित्यं मनोरमे ॥२३॥ तत्र लिंगं ममास्त्येकं श्रीमद्भ्रसभास्थले ॥ तद्विलोकनमात्रेण न पुनर्भवबंधनं ॥२४॥ आर्द्रायां
 तस्य लिंगस्य दर्शनं यः करिष्यति ॥ समहापापराशिभ्यो मुच्यते नान्न संशयः ॥२५॥ यन्मे मूलेश्वरं लिंगं मूलस्थानाभिधं शिवे ॥ यन्मूलं सर्वजग
 तामुत्पत्त्यादेश्वकारणं ॥२६॥ मूलस्थानेश्वरं दृष्ट्वा पाताद्रासौ मवासरे ॥ बिल्वपत्रैः समभ्यर्च्य मद्रूपं प्राप्नुयान्नरः ॥२७॥ मूलेश्वरं समभ्यर्च्य ज

श्रीशिवर०७ स्वापंचाक्षरं ततः ॥ रुद्राध्यायं च जप्त्वा बेममसायुज्यमाप्नुयात् ॥ २८ ॥ तत्र द्वादशसाहस्रं जप्त्वा पंचाक्षरं शिवे ॥ ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥
 ॥ २९ ॥ तत्र कृष्णतिलमात्रं वा सोदकं शिवे ॥ यो दद्याच्छिवभक्ताय समुक्तो भवति ध्रुवं ॥ ३० ॥ पुरा मलयदेशस्थो धर्मज्ञ इति भूपतिः ॥ धनं संपाद्य बहुधा प्राप
 श्रीमच्चिदंबरं शिवतीर्थे ततः स्नात्वा राजभस्मविभूषणः ॥ मूलेश्वरं समभ्यर्च्य बिल्वपत्रादिभिर्मुदा ॥ ३१ ॥ चक्रे रत्नतुलां तत्र सभार्यो धनिर्नावरः ॥ संपूज्य
 गंधपुष्पाद्यैः पुष्पैश्च सशिवार्चकान् ॥ ३२ ॥ ददौ बहूनि रत्नानि शांकरेभ्यो विचक्षणैः ॥ दुकूलानि ददौ प्रीत्या कंचुकानि च सादरं ॥ ३३ ॥ ततो मां पूजया
 मास शिवे तांडवनायकं ॥ रत्नपुष्पैर्हं मपुष्पैर्विल्वपत्रैश्च कोमलैः ॥ ३४ ॥ ततः सकारयामासरत्नमंडपमुत्तमं ॥ नाना रत्नसमाकीर्णं रत्नस्तंभविरा
 जितं ॥ ३५ ॥ ततः सकारयामासरत्नप्रासादमुत्तमं ॥ सहस्रद्वारसंकीर्णं नानागोपुरसंकुलं ॥ ३६ ॥ तत्र सादस्य शृंगाणि सत्यलोकमतीत्य च ॥ गतानि त
 त्रभाजालैर्निष्प्रभेभूद्दिवाकरः ॥ ३७ ॥ तत्रैव वृषभस्तंभः कश्चित्थेमकृतः शिवे ॥ सतुरत्नसमाकीर्णो नाना लिंगसमावृतः ॥ ३८ ॥ एतादृशैर्नृपैस्तत्र
 बहुभिर्बहुधा शिवे ॥ कारितानि शिवस्थानान्यतिरम्याणि सादरं ॥ ३९ ॥ चिदंबरे यः प्रविष्टः समदेकपरायणः ॥ भक्त्या करोति मां पूजां अनन्यशर
 णः शिवे ॥ ४० ॥ शिवशंभो महेशोति शब्दः श्रीमच्चिदंबरे ॥ सर्वैरप्युच्यते नित्यं सोत्साहं भूतिभूषणैः ॥ ४१ ॥ न श्रुतं शिवनामान्यन्नाम श्रीमच्चि
 दंबरे ॥ नोच्यते शिवनामान्यप्रीचिदंबरे वा सिद्धिभिः ॥ ४२ ॥ कुर्वीति गंधपुष्पाद्यैर्भस्मरुद्राक्षभूषणैः ॥ पूजामेव्यभिचारेण ममैव श्रीचिदंबरे ॥ ४३ ॥
 चिदंबरे तियन्नाम संतारं मम शोभने ॥ तज्जप्यते प्रयत्नेन तत्र स्थैर्यमुक्तिर्कांक्षिभिः ॥ ४४ ॥ पुरा वैकुण्ठभुवने विष्णुं मल्लिङ्गपूजकं ॥ विलोक्य प्राह व
 चनं लक्ष्मीर्विनयसंयुता ॥ ४५ ॥ ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥ ॥ आदिविष्णो महेशैव शिवलिंगार्चनप्रिय ॥ शिवतीर्थादनं कर्तुं प्रीतिर्जाता ममाधुना ॥ ४६ ॥
 विष्णो तव पिताशंभुः पार्वती प्राणवल्लभः ॥ चकार पार्वतीत्युक्तो विहारं कुत्र कुत्र वा ॥ ४७ ॥ यत्र यत्र शिवस्थानं तत्र तत्र जनार्दन ॥ कर्तव्यमति यत्नेन श्री
 महादेव पूजनं ॥ ४८ ॥ संनिवेश्य महादेवो रत्नसिंहासने शिवं ॥ चकार तांडवयत्रतत्र गतव्यमस्ति मे ॥ ४९ ॥ अन्यान्यपि शिवक्षेत्राण्यन्वहं मुक्तिदानि मे ॥
 सेवनीयानि यत्नेन संपूज्यानि च सादरं ॥ ५० ॥ शिवक्षेत्रनिवासेन जायते पापसंक्षयः ॥ पुण्यवृद्धिश्च भवति शिवक्षेत्रे शिवार्चनात् ॥ ५१ ॥ दुर्लभं हि शिव
 क्षेत्रं शिवभक्तिश्च दुर्लभा ॥ शिवक्षेत्रनिवासोऽपि दुर्लभो मुक्तिदायकः ॥ ५२ ॥ पुण्यवृद्धिं करं श्रौतं शिवक्षेत्रे शिवार्चनं ॥ तद्गूरि पुण्यतपसा लभ्यते नात्र सं

श्रीशिव
 ५

शयः॥५४॥ यः करोति शिवक्षेत्रे शिवलिंगार्चनं मुदा॥ स धन्य इति वेदोऽपि वदत्येवमुहुर्मुहुः॥५५॥ शिवलिंगार्चनं पुण्यं श्रौतं यत्र क्वचित्कृतं॥ तत्कृतं चेच्छिवक्षेत्रे किं वक्तव्यं वदस्व मे॥५६॥ मुक्तार्थिभिर्मुनिवरैः भूतिरुद्राक्षभूषणैः॥ स्थायते हि शिवक्षेत्रे शिवपूजा परायणैः॥५७॥ सर्वदापि शिवक्षेत्रे वा संकुर्वतिये जनाः॥ शिवैकशरणास्संतस्ते धन्यानां स संशयः॥५८॥ शिवैकरतचित्तानां शिवक्षेत्रे निवासिनां॥ महद्भाग्यं महद्भाग्यं भाग्यस्यातो न विद्यते॥५९॥ शिवक्षेत्रे कृतं पूर्वं त्वयापि शिवपूजनं॥ अतएव त्वया प्राप्तं विष्णुत्वमिदं मीश्वरात्॥६०॥ विष्णुत्वस्थैर्यसि ध्यर्थं पुनः पुनरपीश्वरं॥ पूजयस्वाति यत्नेन शिवक्षेत्रे यथाविधि॥६१॥ शिवैकशरणो भूत्वा शिवक्षेत्रे शिवं यज॥ शिवक्षेत्रे कृता पूजा यतो नंत फलप्रदा॥६२॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुः संतुष्टमानसः॥ श्रीमच्चिदंबरं प्राप लक्ष्म्या युक्तो वरानने॥६३॥ ददर्श तत्र शैवं द्रान् विष्णुर्भस्मविभूषणान्॥ रुद्राक्षभूषणान् शूलान् त्रिपुंड्रं कितमस्तकान्॥६४॥ शिवनामजपासक्तांश्चि वलिंगार्चनप्रियान्॥ व्याघ्रचर्मपरीधानान् शिवतीर्थतटस्थितान्॥६५॥ शिवतीर्थे ततः स्नात्वा विष्णुर्लक्ष्मीसमन्वितः॥ त्रिपुंड्रधारणं चक्रे भस्मोत्थूलनपूर्वकं॥६६॥ रुद्राक्षधारणं चक्रे ततो जाबालमंत्रवित्॥ ततः तीर्थस्थितान् शैवान् पूजयामास केशवः॥६७॥ ततः स बिल्वपत्राद्यैर्हर्मपुष्पैश्च केशवः॥ पूजयामास मां भक्त्या प्रणामांश्च चकार सः॥६८॥ पूजयामास मां लक्ष्मीस्ततः सर्वसुरोत्तमं॥ रत्नमंदारकुसुमैर्विल्वपत्रैश्च कोमलैः॥६९॥ पंचाक्षरजपं चक्रे ततो विष्णुर्यथाविधि॥ पंचाक्षरजपं चक्रे लक्ष्मीश्च विधिपूर्वकं॥७०॥ तदानीमागताः सर्वे ब्रह्मेन्द्रप्रमुखाः सुराः॥ तेपि स्नात्वा भस्मोत्थूत्वा पूजां च कुर्ममप्रिये॥७१॥ ततः समागता देवि शैवा विष्णुर्दिदृक्षवः॥ विष्णुरप्यागतान् शैवान् पूजयामास सादरं॥७२॥ ततस्ते शांकरा विष्णुं शिवपूजा परायणं॥ शैवबुद्ध्या प्रयत्नेन पूजयामासुरं बिके॥७३॥ ततस्तमूचिरे विष्णुं शैवं तेषां शांकराः शिवे॥ शिवतत्वं वदस्वेति विष्णुः शैवानुवाच च॥७४॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ शिवतत्वं शिवे नैव ज्ञायते परमात्मना॥ तत्तत्त्वज्ञानमेतस्य कथं मम भविष्यति॥७५॥ ज्ञातं चेच्छृणुकरं तत्वं सद्यो मोक्षो भविष्यति॥ कथं स्यात्तादृशं भाग्यं मम संसारिणो धुना॥७६॥ यदा संसारविच्छिन्ति भविष्यति शिवाश्रया॥ तदा ज्ञातमिति ज्ञेयं तत्त्वज्ञानं तु शांकरं॥७७॥ अधुना तत्कथं ज्ञेयं शिवतत्वं मया द्विजाः॥ ज्ञायते भूरितपसा शिवतत्वं शिवार्चकाः॥७८॥ वेदैरपि न विज्ञातं शिवतत्वं तथा सति॥ कथं ज्ञेयं मया तत्वं शिवस्य परमात्मनः॥७९॥ परंतु वेदविहितं महादेवस्य पूजनं॥ कि

श्रीशिवर. ७
६

यते बिल्वपत्राद्यैर्यथाशक्तिमया सदा ॥ २० ॥ नः करिष्यति यः पूजां महादेवस्य सादरं ॥ स याति नरकं घोरमिति जाबालवादिनः ॥ २१ ॥ शिवपूजाविधानं च मयान ज्ञायते द्विजाः ॥ तथापि क्रियते नित्यं महादेवस्य पूजनं ॥ २२ ॥ यथा कथंचित्कर्तव्यं नित्यं शंकरपूजनं ॥ न ज्ञातो विधिरित्येतन्न त्याज्यं शंकरार्चनं ॥ २३ ॥ कृत्वानित्यं प्रयत्नेन केवलं भस्मधारणं ॥ बिल्वपत्रादिभिर्नित्यं कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ २४ ॥ शिवमार्द्रैरनार्द्रैर्बिल्वपत्रैः प्रयत्नतः ॥ संपूज्य मुच्यते पापैरनंतैरपि सर्वथा ॥ २५ ॥ क्रियते येन सततं केवलं भस्मधारणं ॥ तेनाधिकारिणा कार्यं बिल्वपत्रैः शिवार्चनं ॥ २६ ॥ नित्यमव्यभिचारेण यः कुर्याद्विबपूजनं ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तः शिवरूपं प्रयास्यति ॥ २७ ॥ भक्तिश्रद्धासमेतेन भस्मनिष्ठेन सादरं ॥ पूजितः पार्वतीनाथो ददाति परमांगतिं ॥ २८ ॥ यः करिष्यति यत्नेन केवलं शंकरार्चनं ॥ तेन लब्ध्वा मुक्तिकां ता सत्यं सत्यं न संशयः ॥ २९ ॥ शिवलिंगार्चने नैव संतुष्टः पार्वतीपतिः ॥ पुरामह्यं ददौ विप्राविष्णुत्वं करुणानिधिः ॥ ३० ॥ ददौ ततः परमह्यं वैकुण्ठमपि शंकरः ॥ सुदर्शनाभिर्ध्वजं ददौ मह्यं ततः परं ॥ ३१ ॥ मोक्षदानसमर्थस्य शिवस्य परमात्मनः ॥ इदं विष्णुत्वं दातृत्वं न चिन्न इति मन्महे ॥ ३२ ॥ यस्मै हृष्टो महादेवस्तस्मै स गिरिजापतिः ॥ ददाति भुक्तिं मुक्तिं च स्वतंत्रः करुणाकरः ॥ ३३ ॥ शंकराराधने नैव बहवो मुनिपुंगवाः ॥ शिवस्वरूपमापन्नाः शिवैकपरदेवताः ॥ त्रिकालमप्रमादेन कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥ अन्यथा पतितो भूयादिति जाबालवादिनः ॥ ३४ ॥ त्रिकालमप्रमादेन कर्तव्यं भस्मधारणं ॥ अन्यथा ॥ ३५ ॥ कर्तव्यं सततं विप्रैर्नित्यं रुद्राक्षधारणं ॥ अन्यथा ॥ ३६ ॥ त्रिकालमप्रमादेन कर्तव्यं शिवकीर्तनं ॥ अन्यथा पतितो भूयादिति जाबालवादिनः ॥ ३७ ॥ शिवनामसुधापानं ये कुर्वन्ति शिवार्चकाः ॥ नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमो नमः ॥ ३८ ॥ ये कुर्वन्ति प्रयत्नेन केवलं भस्मधारणं ॥ नमस्तेभ्यो ॥ ३९ ॥ ये कुर्वन्ति प्रयत्नेन सदा रुद्राक्षधारणं ॥ नमस्तेभ्यो ॥ ४० ॥ ये कुर्वन्ति प्रयत्नेन केवलं शिवपूजनं ॥ नमस्तेभ्यो ॥ ४१ ॥ ये कुर्वन्ति प्रयत्नेन केवलं शिववीक्षणं ॥ नमस्तेभ्यो ॥ ४२ ॥ ये कुर्वन्ति प्रयत्नेन केवलं शिवचिंतनं ॥ नमस्तेभ्यो ॥ ४३ ॥ ये कुर्वन्ति प्रयत्नेन केवलं शिवकीर्तनं ॥ नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमो नमः ॥ ४४ ॥ भवत्यनल्पतपसा श्रद्धाशंकरपूजने ॥ ततो नल्पतपो मूर्तिः शंकरः पूज्य एव मे ॥ ४५ ॥ प्रतिक्षणं बिल्वपत्रैः पूजनीयो महेश्वरः ॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा भस्मोत्थृतं

उ-स-५-

श्रीशिव
६

न पूर्वकं ॥ ९ ॥ वृथानस्याद्यथा स्वस्य जीवनं शैवपुंगवाः ॥ तथा प्रतिक्षणं कार्यं बिल्वपत्रैः शिवार्चनं ॥ १० ॥ दुर्लभं जीवनं पुंसामत एव प्रतिक्षणं ॥ शिवपूजेव कर्तव्या भस्मधारणपूर्वकं ॥ ११ ॥ शिवान्यदेवपूजा तु दुःखसंसारकारणं ॥ अतो न्याराधनं त्यक्त्वा कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥ १२ ॥ द्विजैरहर्निशं कार्यं शंकराराधनं द्विजाः ॥ एवं सुरैश्च कर्तव्यमन्यैरपि मुमुक्षुभिः ॥ १३ ॥ अशक्तैः प्रतिदंडं वा कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥ नित्ये प्रतिमुहूर्ते वा कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥ १४ ॥ प्रहरे प्रहरे वापि कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ न लंघनीयः प्रहरः शिवपूजां विना द्विजैः ॥ भस्मना गां निसंमृज्य प्रहरे प्रहरे द्विजैः ॥ बिल्वपत्रादिभिर्निहं कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ १५ ॥ यामादौ याममध्ये वा यामांते वा शिवार्चनं ॥ कर्तव्यमति यत्नेन सर्वपापक्षयार्थिभिः ॥ १७ ॥ चत्वारो यामिनी यामा दिनयामाश्च शंकराः ॥ तेषु सर्वेषु यामेषु कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ १८ ॥ रात्रौ दिवा च सर्वांगं भस्मनोत्थूल्य सादरं ॥ प्रहरे प्रहरे कार्यं श्रीमहादेवपूजनं ॥ १९ ॥ यः करिष्यति यत्नेन प्रतियामे शिवार्चनं ॥ तस्य पुण्यफलं वक्तुं मम शक्तिर्न सर्वथा ॥ २० ॥ यः करिष्यति यत्नेन शिवपूजां प्रतिक्षणं ॥ तस्य पुण्यफलं वक्तुं न शक्तानि गमा अपि ॥ २१ ॥ एषां बाह्योपचारेषु शक्तिर्नैव भविष्यति ॥ तैर्मनसोपचारैर्वा कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ २२ ॥ अनंतवाजपेयादियागानां यत्फलं द्विजाः ॥ ततो नंतगुणं पुण्यं शिवपूजाविधेः फलं ॥ २३ ॥ महादानानियावति तेष्वां यावत्फलं श्रुतं ॥ ततो नंतं ॥ २४ ॥ तपोऽस्युग्राणियावति तावतां यत्फलं श्रुतं ॥ ततो नंतं ॥ २५ ॥ पौंडरीकादियागानां स्वर्गमात्रं फलं द्विजाः ॥ शिवार्चनं तु वेदोक्तं चतुर्वर्गफलप्रदं ॥ २६ ॥ धर्मार्थकाममोक्षास्तु प्राप्तव्या शिवपूजया ॥ अतः शिवार्चनं फलं केन साम्यं प्रयास्यति ॥ २७ ॥ शिवार्चनेन नश्यंति ब्रह्महत्यादिकोटयः ॥ नश्यत्येका ब्रह्महत्या वा जिमेधेन च द्विजाः ॥ २८ ॥ शिवस्मरणमात्रेण विनश्यंत्यघकोटयः ॥ तेन नश्यंति किं विप्राः सद्यः शंकरपूजया ॥ स्वर्गपवर्गफलदं वैदिकं शंकरार्चनं ॥ तन्न यागादिसदृशं यतः स्वर्गपवर्गदं ॥ ३० ॥ शिवनामाग्निमात्रेण दह्यं चेत्सापकाननं ॥ शिवार्चनेन तद्गन्धं न भविष्यति किं द्विजाः ॥ ३१ ॥ पुरा कश्चन राजा भूत्सामंतनृपमर्दनः ॥ अधर्मप्रभवः क्रूरो यमबल्कूरशासनः ॥ ३२ ॥ भुत्कायुवत्यस्तेनैव स्वदेशब्राह्मणः स्त्रियः ॥ तेन तद्गोसक्तेन ब्राह्मणा बहवो हताः ॥ ३३ ॥ यावत्तस्तेन निहता ब्राह्मणा धर्मतत्पराः ॥ तेषां संख्यापि शैबेन्द्राः कर्तुमेव न शक्यते ॥ ३४ ॥ सययौ प्रत्यहं मद्यं मद्यपानरतैः सह ॥ ब्रह्मस्वहरणं तेन कृतमेव मुहुर्मुहुः ॥ ३५ ॥ एतादृशः स पापिष्ठः कदाचिद्विधिनं ययौ ॥ स गत्वा तु

मृगान्शुल्धानजघानाधर्मतत्परः॥३६॥ततोवनगजास्तेननिहताबहवोद्विजाः॥वनगावश्चनिहतागवयश्चामिताद्विजाः॥३७॥हरिण्योहरिणाश्चान्ये
 निहताःतेनपापिना॥पक्षिणोनिहतास्तेनबहवोगरुडादयः॥३८॥एवमासायमुद्धृतोहत्वाजीवान्यथेच्छया॥रवावस्तेगतेराजासतत्रोवासकान
 ने॥३९॥तन्नरात्रौयथाकामंकृत्वादुर्मसिभक्षणं॥पपौमद्यंततःपापीमद्यपानरतैःसह॥४०॥ततःसमद्यपोराजाबभूवमदनानुरः॥ततःस
 मानयामासवनस्पृशन्नधिकन्यकां॥४१॥दृष्ट्वासयुवतींपुष्टामादायन्नधिकन्यकां॥यथेच्छमुपभुक्त्वातंतत्याज्यन्नधिकन्यकां॥४२॥ततःसु
 ष्पापदुर्वृतःसराजामेवपावृतः॥मद्यपीत्वैवबहुधाकृत्वामांसस्यभक्षणं॥४३॥ततःसमुत्थितोवायुर्नानापत्रनिशातनः॥ततःसमुत्थितोरा
 जानिद्रोत्यत्कासमद्यपः॥४४॥तदानीमागतोमृत्युःसर्परूपंसमाश्रितः॥तेनसर्पेणदष्टश्चसराजामद्यपप्रियः॥४५॥ततोवायुसमानीताद
 वभस्मकणाद्विजाः॥अतिश्वेताःस्वतःशुल्हाःपेतुर्भूपतिविग्रहे॥४६॥ततोवायुसमानीतंबिल्वपत्रंतदाद्विजाः॥पपाततस्यभूपस्यमद्य
 पस्यैवमूर्धनि॥४७॥सबिल्वपत्रंतरसावामहस्तेनमद्यपः॥गृहीत्वापातयामासक्वित्तैतदितिबिस्मितः॥४८॥ततस्तत्पतितंलिङ्गेबिल्वपत्रम
 नुत्तमे॥तल्लिङ्गेनार्मदेविप्राःसर्वपापभयापहं॥४९॥पुराकश्चिद्विजवरःशिवपूजापरायणः॥नार्मदान्येबलिंगानिपूजयित्वास्थितःस
 दा॥५०॥सवनेसंचरन्विप्रोनार्मदलिङ्गमुत्तममे॥विस्मृत्यैवययौतत्रतत्रैवस्थितंद्विजाः॥५१॥मृत्युरूपेणसर्पेणदष्टस्तत्रसभूप
 तिः॥प्राणान्जहौततस्तत्रयमदूताःसमागताः॥५२॥तदामयागतंतत्रब्रह्मादिविबुधैःसह॥क्वगमिष्यत्ययंपापीद्रष्टव्यइतिसत्वरं॥
 ॥५३॥तदानीमागताःशीघ्रंविप्राःशंकरकिंकराः॥मयासमर्चिताःस्तत्रसर्वेशंकरकिंकराः॥५४॥ततःपरंयमभटास्तंबध्वागंतुमुद्य
 ताः॥ततःप्रहृष्टवदनास्तानूचुःशिवकिंकराः॥५५॥॥शिवदूताऊचुः॥॥ननेयोयंभवद्विस्तुनेयोस्माभिरयंनृपः॥भवद्विर्न
 यनोयोगःकर्तव्योनात्रसर्वथा॥५६॥इत्युक्तेतद्वचःश्रुत्वाकश्चिद्व्यमभटस्तदा॥यमायेदंसमारब्धातुंवृत्तंतत्वरयाययौ॥५७॥ततस्तद्व
 चनंश्रुत्वायमःसत्वरमुत्थितः॥चित्रगुप्तेनसहितःसत्वरंप्रापतद्वनं॥५८॥ततोमदर्वितान्शुल्धान्दृष्ट्वाशैवोस्तदायमः॥पूजया
 मासयत्नेनततोमामपिसादरं॥५९॥ततःपरमुवाचेदंशैवान्प्रतिवचोयमः॥प्रणम्यदंडवद्भूमौनतमूर्धाकृतोजलिः॥६०॥॥

यमउवाच ॥ ॥ दृष्टमद्यप्रसंगेन शैवानोरूपमुत्तमं ॥ यद्दर्शनेन नश्येति पापानि विविधान्यपि ॥ ६१ ॥ त्रिपुङ्गोक्तिफालान्मविभूतिकृत
वर्मणां ॥ रुद्राक्षभूषणानां च दर्शिनं वः शुभप्रदं ॥ ६२ ॥ शिवार्चने कनिरतः शैवो यस्तस्य दर्शिनं ॥ विनानभूरिभागेन सत्यमेवोच्यते
मया ॥ ६३ ॥ यवसीकृतवैकुण्ठान्विष्णुत्वविगतस्पृहान् ॥ पश्येति शोकरान्धन्यान्भूरिपुण्यालयाजनाः ॥ ६४ ॥ एकस्य शोकरस्यापि द
र्शने पापनाशकं ॥ अनन्तपुण्यफलदं पुण्योपचयकारणं ॥ ६५ ॥ बहूनां भवतामद्य शोकराणां महात्मनां ॥ दर्शिनं जातमधुना कृतकृत्यो
स्म्यहं ध्रुवं ॥ ६६ ॥ विष्णुरप्यभवत्तन्वो विष्णुना द्ययुतो धुना ॥ कृतं यत्नेन भवतां शैवानां पूजनं मुदा ॥ ६७ ॥ क्व भवंतः क्व वा विष्णुः
क्व विष्णोः शैवदर्शिनं ॥ अद्य विष्णुकृतं पुण्यं परिपक्वमभूत्तु ध्रुवं ॥ ६८ ॥ शैवानां दर्शिनं क्वास्ति शिवसंनिधि वर्तिनां ॥ अद्य प्रसंगाद्
भवध्रीमतां दर्शिनं हरेः ॥ ६९ ॥ विष्णोर्ममापि सुकृतफलोन्मुमभूत्तु ध्रुवं ॥ यतो द्यदर्शिनं जातं शैवायामावयोर्द्वयोः ॥ ७० ॥ शिवत
त्वं न जाने हं वस्तुतः शैवपुंगवाः ॥ भवद्भिः स्तुयते तत्त्वं शिवसंनिधि वर्तिभिः ॥ ७१ ॥ कथं वा श्रीमहादेवो जंतून्तारयति प्रभुः ॥ किं
मस्ति तारकं रूपं तत्केनापि न बुध्यते ॥ पुराऽनेन तपस्तप्तं विष्णुना यत्नपूर्वकं ॥ तथापि शोकरं तत्त्वं न ज्ञातं विष्णुना ध्रुवं ॥ ७२ ॥
ब्रह्मणापि तपस्तप्तं तथान्यैरमरैरपि ॥ न ज्ञातं शोकरं तत्त्वं वेदैरपि शिवार्चकः ॥ ७३ ॥ अस्ति मोक्षप्रदो धर्मो बहुधा श्रुतिचोदितः ॥
स तु मोक्षप्रदो धर्मः पूजैव केवलं ॥ ७४ ॥ सा पूजा वेदविहिता सा क्षान्मोक्षप्रदायिनी ॥ न ततोऽस्य अधिको धर्मः सा क्षान्मोक्षप्रदाय
कः ॥ ७५ ॥ तथा चानेन कृतं मोक्षदं शिवपूजनं ॥ एनेनेतुं शिवेनाद्य भवंतः प्रेषिताः कथं ॥ ७६ ॥ प्रायोनेन कृतो धर्मः शिवपूजात्मको
ध्रुवं ॥ अन्यथा श्रीश्रीमहेशेन भवंतः प्रेषिताः कथं ॥ ७७ ॥ देवतकृतानां पापानां मंतोनास्तीत्यथाप्ययं ॥ भवद्भिर्नीयते शैवे ब्रह्मविष्णवा
दिपूजितैः ॥ ७८ ॥ महेशप्रेषितैरेव भवद्भिरयं मीदृशः ॥ नीयते किमु यद्वाऽयं स्वत एवाद्यनीयते ॥ ७९ ॥ नीयते यं भवद्भिश्चेच्छि
वेनाप्रेषितैरपि ॥ तथापि नीयतास्ते ह्यमया तु न निर्वायते ॥ ८० ॥ भीतिरस्येव सततं शोकरेभ्यो मम ध्रुवं ॥ ततो निवारणं कर्तुमम
शक्तिर्न सर्वथा ॥ ८१ ॥ ताडितो यमहाविष्णुर्भवद्भिर्विधिरप्ययं ॥ इन्द्रापिताडितः पूर्वशैवपूजापराङ्मुखः ॥ ८२ ॥ विष्णुब्रह्मादयो

श्रीशिवर० ७ देवास्ताडयंतेयैरनाकुलेः॥तैरहंगणनीयःकिंभवद्भिःशिवकिंकरेः॥८४॥व्यत्यासःक्रियतेयैस्तुलोकतिलीलया॥तैरहंगणनीयःकिं॥८५॥
 ८ यैरयत्नेनमुक्तावत्समुद्राश्रुत्तुकीकृताः॥तैरहं॥८६॥यैरयत्नेनगिरयःपुराचूर्णीकृतामुदा॥तैरहं॥८७॥यैरयत्नेनलीलार्थमिंदुःकंदुकव
 कृतः॥तैरहं॥८८॥यैरयत्नेनविष्णवाद्याश्वक्रवद्भूमिताःपुरा॥तैरहं॥८९॥यैरयत्नेनविष्णवाद्याःसमुद्रेपातितामुदा॥तैरहंगणनीयः
 किं॥९०॥यैरयत्नेनवैकुण्ठवैकुण्ठात्पतितोजले॥यैरयत्नेनविष्णुत्वंशिवाद्वापयितुंक्षमं॥९१॥तैरहंगणनीयःकिंभवद्भिःशिवकिंकरेः
 यैरयत्नेनवैकुण्ठवैकुण्ठात्पतितोजले॥यैरयत्नेन॥इत्युक्तंतद्वचःश्रुत्वासुमुखोनामशांकरः॥९२॥स्मितपूर्वमुवाचेदंयमंप्रतिवचोद्वि
 जाः॥ ॥सुमुखउवाच॥ ॥कृतान्यनेनपापानिसत्यंनस्त्यन्नसंशयः॥यमेतत्कृतपापानांगणनापिनदृश्यते॥अनेननार्मदेलिंगेवि
 •ल्वपत्रंनिपातितं॥९४॥तदुत्तरक्षणेनैवत्यक्तमत्रैवमुद्गलं॥शिवंसंपूज्यबिल्वेननर्मदेलिंगसन्निधौ॥९५॥त्यक्तंशरीरमेतेनभूपा
 लेनसभस्मना॥पश्येदंनार्मदेलिंगंबिल्वपत्रसमन्वितं॥९६॥मृतंचपश्यराजानंशिवलिंगस्यसंनिधौ॥एतादृशंकथंनेयोयमाद्य
 नरकंप्रति॥९७॥एतस्यनरकावासःसर्वथानभविष्यति॥शिवलिंगंसमभ्यर्च्यभस्मधारणपूर्वकं॥९८॥यस्यजेन्मुद्गलंमर्त्यःस
 यातिशिवसंनिधिं॥अत्राद्यागतमस्माभिःशांकरप्रेषितैर्यम॥९९॥शांकराज्ञानिवास्माभिर्यमक्त्वापिनगम्यतेसर्वसाक्षीकृपासिंधुःसर्व
 ज्ञःपार्वतीपतिः॥१००॥सर्वजानात्यतःसर्वेशिवेनप्रेषितावयं॥शिवार्चनंविनामोक्षोनास्तीति यदुदीरितं॥१॥तत्तथैव न संदेहःश्रु
 तिःसानान्यथाध्रुवं॥यःकृतामितपापोपिबिल्वपत्रेणशांकरं॥२॥पूजयित्वा मृतोजंतुःसमोक्षमधिगच्छति॥यथानश्यंतिगिरयःक्षणे
 नप्रलयान्निना॥३॥तथानश्यंतिपापानिबिल्वपत्रशिवार्चया॥अमंत्रंवासमंत्रंवाबिल्वपत्रंमृतिक्षणे॥४॥शिवलिंगेविनिक्षिप्यशि
 वेलीनोभविष्यति॥शिवलिंगार्चनंकालामृत्यव्यहितक्षणे॥५॥भवेद्यदितदामुक्तिर्भवत्येव न संशयः॥किंचास्यकालपश्यांगंदवभस्म
 कर्णाकितं॥६॥भस्मांकितशरीरस्यकथंस्यान्नरकेस्थितिः॥ ॥विष्णुरवाच॥ ॥इतितद्वचनेश्रुत्वा दृष्ट्वाभस्मांकितंनृपं॥ददर्श
 शिवलिंगचबिल्वपत्रसमन्वितं॥ततोयमोबिल्वपत्रेनार्मदेलिंगमुत्तमं॥८॥पूजयित्वानमस्कारांश्चकारचयथाविधि॥ननामदेउच

उ.स.प.

श्रीशिव

८

इमौततः सशिवकिंकरान् ॥ ९ ॥ भूयोभूयः कंपमानः कृतांजलिपुटोद्यमः ॥ ततस्तमर्चयामास नृपं भस्मं कणोक्तिं ॥ १० ॥ ततोयामपि स्तु पूज्यय
 मस्तस्यो कृतांजलिः ॥ ततो विमाने संवेश्य तमेव नृपतिं तदा ॥ ११ ॥ प्रतस्थिरे च मुदिताः सर्वशंकरकिंकराः ॥ भूपतिर्भस्मयोगेन शिवलिंगार्चनेन च ॥
 ॥ १२ ॥ ध्वस्तपापः शिवं प्राप सत्वरं शैवपुंगवाः ॥ यमोपि स्वालयं प्राप स्वभटैः सह संयुतः ॥ १३ ॥ शिवलिंगार्चनं फलं संस्तुवन्प्रीतिपूर्वकं ॥ अतएव कृपासिंधु
 र्देवदेवोत्तमः शिवः ॥ १४ ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन सर्वदा मुक्तिकांक्षिभिः ॥ महेशादपरो देवो नास्ति मुक्तिप्रदो द्विजाः ॥ १५ ॥ अतो मुत्तार्थिभिर्नित्यं पूजनीयः
 सदा शिवः ॥ सर्वमन्यपरित्यज्य शिवं करः ॥ १६ ॥ ध्येय इत्याह वेदोपि स्वयमथर्वणो द्विजाः ॥ निधनेत्यादिभिर्मन्त्रैर्न मोर्ते रचनाशकैः ॥ १७ ॥ शिवपूजेव
 सततं कर्तव्या मुक्तिकांक्षिभिः ॥ यथा शिवार्चनं नित्यं सर्ववेदोपपादितं ॥ १८ ॥ तथा शिवान्यदेवार्चनं हि वेदोपपादितं ॥ चकार चोपसंहरं सम्यगाथ
 र्वणीश्रुतिः ॥ १९ ॥ सर्वमन्यपरित्यज्य शिवो ध्येय इति द्विजाः ॥ यो वै रुद्रः स भगवानित्याद्यैः प्रत्यहं शिवः ॥ २० ॥ स्तोतव्योति प्रयत्नेन मुत्तार्थिभिर
 नाकुलैः ॥ यो वै रुद्रः स भगवानिति वेदः पुनः पुनः ॥ २१ ॥ भगवान् रुद्र एवेति वैकारेणाह शंकराः ॥ भ्रांत्यापि येव दिव्येति रुद्रो न भगवानिति देयैव त
 न्मुखे विष्टवेदमार्गप्रवर्तकैः ॥ भ्रांत्यापि रुद्रान्यो भगवानिति ॥ २३ ॥ देयैव तन्मु ॥ भगवान् रुद्र एवेति न वदिष्येति ये जडाः ॥ देयैव तन्मु ॥ २४ ॥
 वदंति ये शिवान्योपि ध्येय इत्यपि ते जडाः ॥ २६ ॥ कलौ भ्रांता भविष्यंति वा दिव्यंति च ये जडाः ॥ रुद्रान्योप्यास्ति भगवानिति मायावि
 मोहिताः ॥ २७ ॥ द्विजजन्मापि संप्राप्य कलौ कलिविमोहिताः ॥ न करिष्यंति निर्भाग्याः केवलं भस्मगुंठनं ॥ २८ ॥ द्विजजन्मापि संप्रा
 प्राप्य कलौ कलिविमोहिताः ॥ न करि० भस्मधारणं ॥ २९ ॥ द्विजजन्मा० ॥ न करि० शुद्धरुद्राक्षधारणं ॥ ३० ॥ द्विजजन्मा० ॥ न करि०
 लं शिवपूजनं ॥ ३१ ॥ द्विजजन्मापि संप्रा० ॥ न करिष्यं० केवलं शिवचिंतनं ॥ ३२ ॥ द्विजजन्मा० ॥ न करि० लं शिवकीर्तनं ॥ ३३ ॥ द्विज
 जन्मा० ॥ न करिष्यं० लं शिवबंदनं ॥ ३४ ॥ रुद्रान्योप्यास्ति भगवानिति मायाविमोहिताः ॥ येव दिव्यंति ते सर्वे वेदबाह्याः कुयोनिजाः
 ॥ ३५ ॥ ध्येयः शिवातिरिक्तोपि तिष्ठतीति विमोहिताः ॥ येव दिव्यंति ते सर्वे वेदबाह्याः कुयोनिजाः ॥ ३६ ॥ पूज्यः शिवातिरिक्तोपि
 तिष्ठतीति विमोहिताः ॥ येव दिव्यंते ॥ ३७ ॥ सेव्यः शिवातिरिक्तोपि ॥ येव दिव्यंति ते ॥ ३८ ॥ चिंत्यः शिवातिरिक्तोपि तिष्ठ ॥
 येव दिव्यंति ते सर्वे वेदबाह्या कुयोनिजाः ॥ ३९ ॥ स्तुत्यः शिवातिरिक्तोपि तिष्ठतीति विमोहिताः ॥ येव दिव्यंति ते सर्वे वेदबा

ह्याः कुयोनिजाः ॥ ४० ॥ वेद्यः शिवातिरिक्तेऽपि तिष्ठतीति विमोहिताः ॥ ये वदित्यंतिते सर्वे ॥ ४१ ॥ सर्वश्रुतिश्रुतं नित्यं केवलं शिव
 पूजनं ॥ न करिष्यंतिते सर्वे ॥ ४२ ॥ सर्वश्रुतिश्रुतं नित्यं केवलं शिवचिंतनं ॥ न करिष्यंतिते ॥ ४३ ॥ सर्वश्रुतिश्रुतं नित्यं केवलं शिववंद
 नं ॥ न करिष्यंतिते सर्वे ॥ ४४ ॥ सर्वश्रुतिश्रुतं नित्यं केवलं भस्मधारणं ॥ न सर्वश्रुतिश्रुतं नित्यं केवलं भस्मगुंठनं ॥ न करिष्यंतिते ॥ ४५ ॥
 सर्वश्रुतिश्रुतं नित्यं शुद्धरुद्राक्षधारणं ॥ न करिष्यंतिते ॥ ४६ ॥ सर्वश्रुतिश्रुतं नित्यं शिवतीर्थाभिषेचनं ॥ न करिष्यंतिते मूढास्ते सर्वे ॥
 त्यजाः स्मृताः यः पिबेदल्पमप्यंबुत्सुत्कारभस्मानुलेपनं ॥ समद्यपो भवत्येव जन्मजन्मांतरे द्विजाः ॥ ४७ ॥ यः पिबेदल्पमप्यंबुत्सु
 त्कारुद्राभिवादनं ॥ समद्यपो ॥ ४८ ॥ यः पिबेदल्पमप्यंबुत्सुत्कारुद्राक्षधारणं ॥ समद्यपो ॥ ४९ ॥ यः पिबेदल्पमप्यंबुत्सुत्कारमृत्युं
 जयार्चनं ॥ समद्यपो ॥ ५० ॥ यः पिबेदल्पमप्यंबुत्सुत्कारुद्राक्षभिवादनं ॥ समद्यपो ॥ ५१ ॥ यः पिबेदल्पमप्यंबुत्सुत्कारश्रीरुद्र
 चिंतनं ॥ समद्यपो ॥ ५२ ॥ यः पिबेदल्पमप्यंबुत्सुत्कारुद्राक्षभिवादनं ॥ समद्यपो ॥ ५३ ॥ यो भुंक्ते स्वल्प
 मप्यन्नं त्यक्त्वा भस्मानुलेपनं ॥ स विष्टायाम् कृमिर्भूत्वा जन्मजन्मेनिति तिष्ठति ॥ ५४ ॥ यो भुंक्ते स्वल्पमप्यन्नं त्यक्त्वा रुद्राक्षधारणं ॥
 स विष्टायाम् ॥ ५५ ॥ यो भुंक्ते स्वल्पमप्यन्नं त्यक्त्वा मृत्युं जयार्चनं ॥ स विष्टायाम् ॥ ५६ ॥ यो भुंक्ते स्वल्पमप्यन्नं त्यक्त्वा रुद्राभिवादनं ॥
 स विष्टायाम् ॥ ५७ ॥ यो भुंक्ते स्वल्पमप्यन्नं त्यक्त्वा श्रीरुद्रचिंतनं ॥ स विष्टायाम् ॥ ५८ ॥ यो भुंक्ते स्वल्पमप्यन्नं शिवमंत्रजपे विना ॥
 स विष्टायाम् ॥ ५९ ॥ यद्येकस्मिन्दिने येन न कृतं शिवपूजनं ॥ द्वादशाब्दं व्रतकार्यं तदा तेन यथाविधि ॥ शिवलिंगं प्रयत्नेन नार्चयि
 ष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति चंडाला जन्मजन्मन्यसंशयं ॥ ६१ ॥ विभूतिधारणं श्रौतं न करिष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति ॥ ६२ ॥
 रुद्राक्षधारणं नित्यं न करिष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति ॥ ६३ ॥ पंचाक्षरं जपं नित्यं न करिष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति ॥ ६४ ॥ रुद्रा
 ध्याय जपं नित्यं न करिष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति ॥ ६५ ॥ प्रणामान् श्रीमहेशाय न करिष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति ॥ ६६ ॥
 शिवस्तुतिं प्रयत्नेन न करिष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति चंडाला जन्मजन्मन्यसंशयं ॥ ६७ ॥ शिवध्यानं प्रयत्नेन न करिष्यं
 तिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति ॥ ६८ ॥ शिवसेवां प्रयत्नेन न करिष्यंतिये द्विजाः ॥ ते भविष्यंतित्ति ॥ ६९ ॥ सोमवारव्रतं श्रौतं न करिष्यंतिये द्वि

जाः॥ तेभवि०॥ ७०॥ शिवरात्रि व्रतं श्रोतं न करिष्यंति ये द्विजाः॥ तेभवि०॥ ७१॥ कालाष्टमी व्रतं श्रोतं न करिष्यंति ये द्विजाः॥ तेभविष्यंति चंडाला जन्म जन्म
 न्यसंशयः॥ ७२॥ पुरा कश्चिदभूद्विप्रो हिमवद्विरसंनिधौ॥ तेन वेदोदितं मुत्थं न कृतं भस्मधारणं॥ ७३॥ रुद्राक्षधारणं तेन न कृतं विधिबोधितं॥ तेनैव न कृतं श्रो
 तं केवलं शंकरार्चनं॥ ७४॥ ततः सविजहौ प्राणान्कदाचिज्वरकथितिः॥ ततो नीतो यमभटैः स एव नरकालयः॥ ७५॥ यमभृत्य समानीतं द्विजं वीक्ष्य यमस्त
 तः॥ चित्रगुप्तमुवाचायं को वा कीदृश इत्यपि॥ ७६॥ ॥ चित्रगुप्त उवाच॥ ॥ अयं दुर्ग्राह्यः स्वामिन्ननेन द्विजन्मना॥ न कृतं वेदविहितं केवलं भस्मधा
 रणं॥ ७७॥ स्वर्गापवर्गदं नित्यं वेदवेदांत संस्तुतं॥ शिवलिंगं बिल्वपत्रैरनेन न समर्चितं॥ ७८॥ अयं शिवान्यदेवानां कुर्वन् भ्यर्चनं सदा॥ नित्यं शिवान्य
 देवानां स्तुति कृत्वा स्थितो यम॥ ७९॥ पातनीयः प्रयत्नेन नरकेऽप्यमीदृशः॥ विलम्बो नैव कर्तव्यः क्षणमात्रमपि ध्रुवं॥ ८०॥ किंचायं तस्य मुद्रांस्तस्य मु
 द्रां किं तेऽसह॥ आत्मापभोजनादीनि कुर्वन्नेव स्थितः पुरा॥ ८१॥ भुंक्ते भोजयते स्वीयान् दिवसे सोमवासरे॥ नक्तं भोजनं निष्ठास्य नैवासीत् सोमवास
 रे॥ ८२॥ ललाटादौ मृदानित्यमूर्ध्वं पुंङ्गुं करोति यः॥ भक्तिं चकार मूढो यं ऊर्ध्वं पुंङ्गुं धरेष्वपि॥ ८३॥ अयमेतादृशो विप्रः पातनीयो न सर्वथा॥ पातय स्वावि
 लम्बेन नरकेष्वति यत्नतः॥ ८४॥ ताडनीयो भर्जनीयः पाचनीयो यमीदृशः॥ अयं तप्तकटाहेषु स्थण्णनीयः पुनः पुनः॥ ८५॥ ऊर्ध्वं पुंङ्गुं समानास्त्रैः
 संतप्तैरतिदारुणैः॥ ताडनीयः क्रूरघोरैः ललाटादिषु सत्वरं॥ ८६॥ संतप्तलोहमुद्राभिर्भुजयुग्मेपि सत्वरं॥ मुहुर्मुहुस्ताडनीयोरक्षणीयो न सर्व
 था॥ ८७॥ श्रद्धा नास्या भवध्रोते केवले भस्मधारणे॥ रुत्यू लनत्रिपुंङ्गाभ्यां नैवास्यालं कृता तनुः॥ ८८॥ रुद्राक्षारुद्ररूपा ये ते नानेन धृता यम॥ एत
 स्य नाभवद्भ्रूया केवलेशिवपूजने॥ ८९॥ शिवलिंगार्चनं त्यक्त्वा यो भुंक्ते ब्राह्मणोपि सन्॥ स पतत्येव नरके ब्रह्मकल्पशतद्वयं॥ ९०॥ त्रिपुंङ्गुधारणं
 त्यक्त्वा यो भुंक्ते ब्राह्मणोपि सन्॥ स पतत्येव नरके ब्रह्मकल्पशतद्वयं॥ ९१॥ रुद्राध्यायजपं त्यक्त्वा यो भुंक्ते ब्राह्मणोपि सन्॥ स पत०॥ ९२॥ पंचाक्ष
 रजपं त्यक्त्वा यो भुंक्ते ब्राह्मणोपि सन्॥ स पत०॥ ९३॥ अयं त्वतीयपापिष्ठो भुक्त्वा घोरं च यातनां॥ अनंतं ब्रह्म कल्पांते नरकान्निर्गमिष्यति॥ ९४॥
 ततो यमेव विष्टायां क्रिमिरूपो भविष्यति॥ क्रिमिजन्मानि विष्टायां भविष्यं त्यस्य भूरिशः॥ ९५॥ अशौचो यं ततो लब्धा जन्मगार्धभयोनिषु॥
 ततः प्राप्य मनेनैव जन्मस्वधमयोनिषु॥ ९६॥ ततः प्राप्य मनेनैव जन्मचंडालयोनिषु॥ पुनः पुनः प्राप्य मस्य जन्मचंडालयोनिषु॥ ९६॥ चंडाल

श्रीशिवर-७ १० जन्मविच्छेदस्वेतस्य न भविष्यति ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमिति जाबालवादिनः ॥ ५१ ॥ अशौवानरके स्थित्वा बहुकालं प्रपीडिताः ॥ ततो भवन्ति च जलाः
 प्रतिजन्मनिसर्वथा ॥ २ ॥ चेडालजन्म प्राप्यापि पतित्वानरके पुनः ॥ पुनर्भवति चंडालः पुनः प्राप्नोति यातनां ॥ ३ ॥ अशौबो यमघोरेषु नरकेष्वविलंबितः ॥
 पातनीयः प्रयत्नेन घोरेषु विविधेष्वपि ॥ ४ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा यमः क्रोधाकुलेक्षणः ॥ उवाच वचनं शीघ्रं दूतान् प्रतिबलान्वितान् ॥ ५ ॥
 यम उवाच ॥ ॥ तप्तलोहकटाहेषु सस्र्णयेन मशंकरं ॥ आदौ संताडयित्वा शुद्धताः संतप्तकर्कशैः ॥ ६ ॥ संतप्तलोहपिंडैश्च ताड
 यंतु ततः परं ॥ संतप्तलोहमुद्राभिस्ताडयंतुः ततः परं ॥ ७ ॥ तप्तस्तंभेषु बद्धैः ताडयंतु ततः परं ॥ प्रज्वलद्गन्धिकुंडेषु पातयं
 तु ततः परं ॥ ८ ॥ ततः परं पातयंतुरेतः कुंडादिषु क्रमात् ॥ दुःखमस्मै प्रयच्छंतु सावधानेन सर्वथा ॥ ९ ॥ एतदुःखप्रदानार्थं दूता
 नाम युतं सदा ॥ तिष्ठत्विति प्रयत्नेन तप्तमुद्गरसंयुतं ॥ १० ॥ प्रतिक्षणं प्रयत्नेन स्वस्वशक्त्यनुरोधतः ॥ भवद्भिर्हीयतां दुःखमशौ
 वायदुरात्मने ॥ ११ ॥ प्रतिक्षणमयं दुःखं यथा प्राप्नोति भूरिशः ॥ तथा भवद्भिः कर्तव्यं संनर्तयैः शस्त्रसंयुतैः ॥ १२ ॥ अलस्यं यदि
 मध्ये स्याद्भवतां क्रूरकर्मणां ॥ तदाहं प्रेषयिष्यामि दूतानन्यान्बलान्वितान् ॥ १३ ॥ भवद्भिर्याविहास्यं तावद्यत्नपुरःसरं ॥ दुःखं प्र
 देयमेतस्मै संतप्तशरपाणिभिः ॥ १४ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा यमदूता यमाज्ञया ॥ बहुदुःखं ददुस्तस्मै बलमानविजंभिताः
 ॥ १५ ॥ अद्यापि नरके घोरे विप्रः शिवपराज्ज्वरवः ॥ तिष्ठत्यनेकधा दुःखं ससं प्राप्य प्रतिक्षणे ॥ १६ ॥ ब्राह्मणोऽपि स्वयं यस्याधिबपूजापराज्ज्वरवः ॥ तस्यै
 व नरके घोरे नित्यमवस्थानं भविष्यति ॥ १७ ॥ तस्यैव घोरनरके वसतो द्विजन्मनाः ॥ ब्रह्मकल्पं शतं जातमशौवस्य दुरात्मनः ॥ १८ ॥ अतः शंकरपूजा
 यां निष्ठा यस्य न जायते ॥ तस्यैवं नरकावासो भवत्येव न संशयः ॥ १९ ॥ एकेन बिल्वपत्रेण पूजितः परमेश्वरः ॥ ददाति मुक्तिं परमांततः पूज्यो महेश्वरः
 ॥ २० ॥ मुक्तिं ददाति परमां यः सकृत्स्मरणादपि ॥ स शिवः सर्वदा सेव्यो मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ २१ ॥ येनार्चयति भालाक्षं मन्त्रेण वाक्कायकर्मभिः ॥ ते दुर्भगा
 इति ज्ञेयान्तेभ्यो न्येतु दुर्भगाः ॥ २२ ॥ यः सर्वदामहादेवं नाराधयति सादरं ॥ सदुर्भग इति ज्ञेयो जन्मजन्मांतरे द्विजाः ॥ २३ ॥ यः सर्वदामहादेवं नस्म
 रिष्यति सादरं ॥ सदुर्भग इति ज्ञेयो जन्मजन्मांतरे द्विजाः ॥ २४ ॥ यः सर्वदामहादेवं न पश्यत्यर्चितं मुदा ॥ सदुर्भग इति ज्ञेयो जन्मजन्मांतरे द्विजाः ॥

दा

श्रीशिव
१०

॥ २५ ॥ यः सर्वदाशिवकथानशृणोति शिवप्रदां ॥ समहादेवं न पश्यत्यर्चितं मुदा ॥ सदुर्भग इति ज्ञेयो ॥ २६ ॥ यः सर्वदाशिवरतं न तोषयति सा
 दरं ॥ सदुर्भग ॥ २७ ॥ यः सदोत्थूलनं भ्रौतं न करिष्यति सा दरं ॥ सदुर्भग इति ॥ २८ ॥ यः सर्वदा ललाटादौ त्रिपुंड्रं न करिष्यति ॥ सदुर्भग ॥ २९ ॥
 न करिष्यति यो नित्यं कंठे रुद्राक्षधारणं ॥ सदुर्भग ॥ ३० ॥ धन्यास्त एव ये नित्यं पूजयंति महेश्वरं ॥ नमो हेशार्चकेभ्यो न्येधन्याः सत्यं ब्रवीम्यहं ॥ ३१ ॥
 धन्यास्त एव ये नित्यं चिंतयंति सदाशिवं ॥ न सांब चिंतकेभ्यो न्येधन्याः सत्यं ब्रवीम्यहं ॥ ३२ ॥ धन्यास्त एव ये नित्यं प्रस्तुवंति शिवं मुदा ॥ न शिवस्ता
 वकेभ्यो न्येधन्याः सत्यं ब्रवीम्यहं ॥ ३३ ॥ धन्यास्त एव ये नित्यं भस्मोत्थूलनतत्पराः ॥ न भस्मोत्थूलकेभ्यो न्येधन्याः सत्यं ब्रवीम्यहं ॥ ३४ ॥ धन्यास्त ए
 व ये नित्यं त्रिपुंड्रं कितमस्तकाः ॥ न त्रिपुंड्ररतेभ्यो न्येधन्याः सत्यं ब्रवीम्यहं ॥ ३५ ॥ धन्यास्त एव ये नित्यं गले रुद्राक्षभूषणाः ॥ न रुद्राक्षगलेभ्यो न्येधन्याः
 सत्यं ब्रवीम्यहं ॥ ३६ ॥ यस्य ब्राह्मण्यमारभ्य ब्राह्मण्यमनुवर्तते ॥ तस्यैव शिवपूजायां निष्ठा भवति शाश्वती ॥ ३७ ॥ यस्य ब्राह्मण्यमारभ्य ब्राह्मण्यमनुवर्त
 ते ॥ तस्यैव भवति अथाकेवले भस्मधारणे ॥ ३८ ॥ यस्य ब्राह्मण्यमारुभ्य ब्राह्मण्यमनुवर्तते ॥ तस्यैवोत्थूलने भक्तिरविच्छिन्ना भविष्यति ॥ ३९ ॥ यस्य ब्राह्मण्य
 मारभ्य ब्राह्मण्यमनुवर्तते ॥ तस्यैव भवति अथाशुल्करुद्राक्षधारणे ॥ ४० ॥ दधीचि गौतमादीनां शापदग्धानये द्विजाः ॥ तेषां भवति विश्वासो विभूत्युत्थूलना
 दिषु ॥ ४१ ॥ यः करिष्यति यत्नेन केवलं भस्मधारणं ॥ तस्यैव जननी धन्या सुभगा च पतिव्रता ॥ ४२ ॥ यः करिष्यति यत्नेन केवलं शिवपूजनं ॥ तस्यैव ॥ ४३ ॥ यः
 करिष्यति यत्नेन केवलं शिवचिंतनं ॥ तस्यैव जी ॥ ४४ ॥ यः करिष्यति यत्नेन केवलं शिवकीर्तनं ॥ तस्यैव ॥ ४५ ॥ यः करिष्यति यत्नेन केवलं शिववंदनं ॥ तस्यै
 व जननी धन्या सुभगा च पतिव्रता ॥ ४६ ॥ न येन क्रियते नित्यं केवलं भस्मधारणं ॥ तन्माता दुर्भगा दुष्टा जारजा व्यभिचारिणी ॥ ४७ ॥ न येन क्रियते नित्यं केव
 लं शिवपूजनं ॥ तन्माता ॥ ४८ ॥ न येन क्रियते सांबे भक्तिरव्यभिचारिणी ॥ तन्माता ॥ ४९ ॥ न यस्य जायते अक्षे देवदेवोऽसमत्वधीः ॥ तन्माता ॥ ५० ॥ न यस्य
 जायते अक्षे ब्रह्मादिजनकत्वधीः ॥ तन्माता ॥ ५१ ॥ न यस्य जायते अक्षे सर्वव्यापकतामतिः ॥ तन्माता ॥ ५२ ॥ न यस्य जायते अक्षे सर्वमुक्तिप्रदत्वधीः ॥
 तन्माता ॥ ५३ ॥ न यस्य जायते अक्षे सर्वलोकेश्वरत्वधीः ॥ तन्माता ॥ ५४ ॥ न यस्य जायते अक्षे परंब्रह्मेति धीः सदा ॥ तन्माता ॥ ५५ ॥ न यस्य जायते
 अक्षे शाश्वतत्वमतिः सदा ॥ तन्माता ॥ ५६ ॥ न यस्य जायते अक्षे सुराराध्यत्वधीः सदा ॥ तन्माता ॥ ५७ ॥ न यस्य जायते अक्षे सत्तः शुद्धत्वधीः सदा ॥ त

श्रीशिवर. ७
११

न्माता. ॥ ५८ ॥ नयस्यजायतेन्यक्षेपतितोद्धारकत्वधीः ॥ तन्माता. ॥ ५९ ॥ नयस्यजायतेन्यक्षेसर्वपूतत्वधीस्सदा ॥ तन्माता. ॥ ६० ॥ नय
स्यजायतेन्यक्षेपरमेशत्वधीः सदा ॥ तन्मातादुर्भगादुष्टाजारजाव्यभिचारिणी ॥ ६१ ॥ सर्वदेवोत्तमेनित्येभगवत्यंबिकापती ॥ शिवमाया
मोहितानामन्यथाजायतेमतिः ॥ ६२ ॥ नशिवादधिकोदेवः शिवेनसदृशोथवा ॥ वयंतुब्रह्मवैष्णवाद्याः सर्वेपिशिवकिंकराः ॥ ६३ ॥ शिवान्याः
संतियेदेवास्तेवैशंकरकिंकरा ॥ अतः परंशिवादन्यः कः शिवादधिकोभवेत् ॥ ६४ ॥ शिवेनसदृशोप्यन्योनास्तेवास्मासुसर्वथा ॥ क
थंशिवेनसदृशावयंशंकरकिंकराः ॥ ६५ ॥ अस्मास्वन्यतमंयस्तुशिवेनसदृशंबदेत् ॥ सभविष्यतिचंडालोजन्मजन्मनिसर्वथा ॥
॥ ६६ ॥ अस्मास्वन्यतमंयस्तुशंकरादधिकंवदेत् ॥ सभविष्यतिचंडालोनरकेचाधिगच्छति ॥ ६७ ॥ यदिमर्त्ताऽसदृशः खद्योतोल्यो
भविष्यति ॥ तदाप्यल्योमहानशोनशिवेनसमोद्विजाः ॥ ६८ ॥ मृगेन्द्रसदृशश्चेत्स्थाध्वापुरीषैकभक्षकः ॥ तदाप्यल्योमहानशो
नशिवेनसमोद्विजाः ॥ ६९ ॥ सुपर्णसदृशश्चेत्स्थान्मशकोव्रणदूषितः ॥ तदाप्यल्यो ॥ ७० ॥ सोमादहंसमुपन्नोनसोमादधिको
ध्रुवं ॥ नभविष्याम्यहंविप्राः सोमेनसदृशोपिवा ॥ ७१ ॥ जातः सोमान्महादेवादहंसोमसमः कथं ॥ नाधिकः कोपिजनकाज्जन्य
स्तत्सादपूजकं ॥ ७२ ॥ सोमः पवतइत्यादिऋज्ज्नेरंबिकापतिः ॥ मत्यादीनांतुसर्वेषांजनितेत्युच्यतेद्विजाः ॥ ७३ ॥ मध्येमध्येपित
द्वाकोजनितेत्यनुवर्तनं ॥ लोकभ्रान्तिनिवृत्त्यर्थमिति विज्ञायतेमया ॥ ७४ ॥ अतोमतिप्रभृतयोमदंताः सोमसंभवाः ॥ अयमर्थस्तुनि
र्णीतोवेदेनैवयथार्थतः ॥ ७५ ॥ केचिद्वदंतिमामीशंकेचिद्देहात्मवादिनः ॥ तेसर्वेपिपतिष्यंतिनरकेषुनसंशयः ॥ ७६ ॥ ईशोनित्यो
विभुः कर्त्ताशिवएवनचापरः ॥ सत्यमित्याहजाबालस्तत्कथंचान्यथाभवेत् ॥ ७७ ॥ भावरूपस्यजन्यस्यविनाशप्रतियोगिनः ॥
कथंवास्थान्ममेशत्वंघोरसंसारवर्तिनः ॥ ७८ ॥ अहंयथासोमजन्यस्तथाब्रह्मापिसोमजः ॥ एवमिन्द्रस्तदन्येचसोमजन्यानसं
शयः ॥ ७९ ॥ उमयासहितः सोमः सतुसोवः सदाशिवः ॥ सएवभगवान्नान्यः सएवेश्वरउच्यते ॥ ८० ॥ शिवान्यं ईश्वरमत्वा

उ.स.पू.

श्रीशिव
११

भ्रातास्तिष्ठन्तिमांसदा॥ तेषां संसारविच्छेदः कदापि न भविष्यति॥ २१॥ ईशानः सर्वविद्यानामित्यारभ्य सदाशिवो॥ इति वाक्यं न र्ये दृष्टं ते मामीशविदुर्जडाः
 तानि वाक्यानि दृष्ट्वापि शिवमायाविमोहिताः॥ मामीशमाहुः दुर्वृत्ताः वेदबाह्याः कुमार्गगाः॥ ये वदिष्येति मामीशं ते सर्वे शिववंचिताः॥ तेषामघोरनरका
 निर्गमो न भविष्यति॥ २४॥ एवं शिवान्यदेवेषु ब्रह्मादिष्वपि मोहतः॥ ईशत्वं यो विजानाति स संसारी भविष्यति॥ २५॥ ईश्वरो हं यदि तदा जन्यो हं स्यां कथं द्विजाः॥
 जन्यत्वं वेद एवोक्तं मम श्रीरुद्रपारगाः॥ २६॥ शिव एवेश्वरस्तस्मान्छिवान्योन्यै नेश्वरो ध्रुवं॥ स एव मोक्षदस्तस्मात्तत्पूजामोक्षसाधनं॥ २७॥ अतो मोक्षा
 र्थिभिर्नित्यं शंकरस्यैव पूजनं॥ कर्तव्यमति यत्नैर्न मनोवाक्कायकर्मभिः॥ २८॥ पुरा कश्चिद्विजो नित्यं स्वमातृगमनप्रियः॥ भिक्षुवेवं समाश्रित्य वनमा
 श्रित्य संस्थितः॥ २९॥ तेन भुक्ताश्च सततं वनस्थान्कषिकन्यकाः॥ तेनैव द्रव्यलोभेन ब्राह्मणा बहवो हताः॥ ३०॥ ततः कदाचित्तेनैव कुंडिनी नगरे गतं॥
 तत्र दृष्ट्वा राजपत्नीं तेनैव हि दुरात्मना॥ ३१॥ ततः सराजपत्नीं तां युवतीं मति सुंदरीं॥ दृष्ट्वैवं नेतुमुद्युक्तो विवेश नृपमंदिरं॥ ३२॥ ततो जघान राजानं अशस्त्रं
 शयनस्थितं॥ ततः स नेतुमुद्युक्तस्तामुवाच वचस्तदा॥ ३३॥ एहि शीघ्रं वनं यामो नाना पुष्पसमन्वितं॥ मधुमांससमाकीर्णं विजनं वायुसेवितं॥ ३४॥ इत्यु
 त्क्रातां समादाय ययौ स वनभूमिको॥ तत्र रे मे तथा साकं मधुमांसादिभक्षकः॥ ३५॥ कुंडिनीनाथपुत्रस्त्वं श्रुत्वा स्वपितृनाशकं॥ चकार हंतुमुद्योगं बलवीर्यसम
 न्वितः॥ ३६॥ ततः स सबलस्सायं प्रविवेश वनं नृपः॥ ततस्तमागतं दृष्ट्वा स विप्रो भूद्रयान्वितः॥ ३७॥ ततः सरान्नावत्युच्चं बिल्ववृक्षं भयानकं॥ आरुरो
 हाति यत्नेन राजपत्नीं समन्वितः॥ ३८॥ ततः स निद्रासंवीतो निद्रानाशार्थमुद्यतः॥ छित्त्वे कैकं बिल्वपत्रं पातयेत्तत्र रौं स्थितः॥ ३९॥ तस्मात्तानि पत्राणि
 शिवलिंगस्य मूर्धनि॥ पतितान्यतिरम्याणि सर्वाण्यपि शिवार्चकाः॥ ४०॥ स सायं कालमारभ्य बिल्वपत्रैः सदाशिवं॥ अरुणोदयपर्यंतं पूजयामास भा
 ग्यवान्॥ ४१॥ स सोमाकृष्णभूताभूत्सातिथिस्तस्य भागतः॥ तस्यां तिथौ बिल्वपत्रैस्तेन शंभुः प्रपूजितः॥ ४२॥ अरण्ये संचरन् राजा तस्यां रात्रा बितस्ततः॥
 जातेऽरुणोदये विप्रास्तत्र भूयः समागतः॥ ४३॥ तं विलोक्य स भूपा तस्ततो वृक्षोपरि स्थितः॥ क्रुधः स जगृहेशार्डधनुर्विद्याविशारदः॥ ४४॥ मुमोचास्त्राणि
 नृपतिर्द्विजमुद्दिश्य वीर्यवान्॥ मुक्ता नितानि शस्त्राणि न गतान्येव तं प्रति॥ ४५॥ स सैन्येनापि शस्त्राणि ततस्त्यक्तानि भूरिशः॥ न तान्यपि द्विजस्यांगे पतिता
 नि शिवार्चकाः॥ ४६॥ ततः स विस्मितो राजा कोयं वृक्षोपरि स्थितः॥ मनुष्येनायमित्येवं मत्वा तूष्मीं स्थितस्तदा॥ ततः स विस्मितो राजा स सैन्यः स्वपुरीं ययौ
 ॥ द्विजोपि विस्मितः प्राप भुवं राज्ञीं समन्वितः॥ ४७॥ ततः सराज्ञीमवदत्किं मे तदिति विस्मितः॥ एतस्मिन् नंतरे काले द्विजमेकं दर्शयः॥ ४८॥ जगाद त

श्रीशिवर०^७ स्मेवृत्तांतततः सर्वमशेषतः ॥ तद्वृत्ताबिल्वपत्राणि दृष्ट्वा वाचमुवाच सः ॥ १० ॥ बिल्वपत्राणिरभ्याणि पातिता न्यत्र केवंच ॥ शिवलिंगं किम
 १२ त्रास्तीत्यतिविस्मितमानसः ॥ ११ ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा तमुवाच द्विजोत्तमः ॥ मयैव पातितानीति राजपत्न्यासहेतिसः ॥ सददर्शितो लिंगं बिल्वमू
 लसमन्वितं ॥ बिल्वपत्रसमाक्रांतं नार्मदं मुक्तिदायकं ॥ १३ ॥ ततस्तत्प्रत्युवाचै देवचनं द्विजसत्तमः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः
 ॥ १४ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ बिल्वपत्रैर्महादेवस्त्वया संपूजितो द्विज ॥ अतस्तानि न लूणानि शस्त्राणि तव विग्रहे ॥ १५ ॥ किमत्र चित्रं विप्रा
 स्ति श्रीमृत्युं जयपूजकः ॥ मुच्यते नान्न संदेहः कालमृत्युभयादपि ॥ १६ ॥ बिल्वपत्रैर्महादेवं योर्चयिष्यति ते प्रति ॥ कालमृत्युर्न यात्येव किमुता ह्य
 पमृत्यवः ॥ १७ ॥ तुष्टो भवति गौरीशो यन्न कुत्रापि पूजितः ॥ बिल्वपत्रैर्बिल्वमूले पूजितः किमुत प्रभुः ॥ १८ ॥ एतादृशः स्थले नित्यं यः पूजयति
 शंकरं ॥ तस्याभीष्टानि सर्वाणि भवंत्येव न संशयः ॥ १९ ॥ बिल्वमूले महादेवं लिंगरूपेण मय्यये ॥ पूजयत्यति यत्नेन ऋषयो ब्रह्मचारिणः ॥
 बिल्वमूले महादेवं शिवैकशरणो द्विजः ॥ बिल्वपत्रैः समभ्यर्च्य मोक्षं प्राप्नोत्य संशयः ॥ २१ ॥ अनंतपुष्पफलदं बिल्वमूले शिवार्चनं सत्यमि
 त्याह भगवानस्त्वयमेव महेश्वरः ॥ २२ ॥ यत्फलं प्राप्यते मर्त्यैरन्यत्र शिवपूजया ॥ ततो नंत गुणं पुण्यं बिल्वमूले शिवार्चनात् ॥ २३ ॥ येनार्चि
 तो बिल्वमूले महादेवो मुहुर्मुहुः ॥ तेन संप्राप्यते काशीं श्रीमद्विश्वेश्वरालया ॥ २४ ॥ येन जप्तो बिल्वमूले श्रीमत्संचाक्षरस्सदा ॥ तेन संप्राप्य
 ते काशीं श्रीमद्विश्वेश्वरालया ॥ २५ ॥ येन जप्तो बिल्वमूले रुद्राध्यायश्रुतिश्रुतः ॥ तेन सं ० ॥ २६ ॥ येन संपूजितो बिल्वैर्बिल्वमूले महेश्वरः ॥
 तस्याविमुक्ते मरणं भविष्यति न संशयः ॥ २७ ॥ साद्राभूता पातयुक्ता कृष्णसोमावित्तास्तिया ॥ तस्यां रात्रौ बिल्वमूले सिद्धिदं शंकरार्चनं
 ॥ २८ ॥ पुरा स्वरूपको नाम कश्चिच्छंकरकिंकरः ॥ लीलार्थं संचरन् लोकान् ब्रह्मलोकं ययौ मुदा ॥ २९ ॥ तदा ब्रह्मान्य संसक्तः शंकरेनावलोक
 कयन् ॥ तदा क्रोधसमाविष्टो बभूव शिवकिंकरः ॥ ३० ॥ ततः स पातयामास ब्रह्मलोकान् चतुर्मुखं ॥ ब्रह्मलोकाधिपत्यं च स्वयमेव चकार
 सः ॥ ३१ ॥ ततो रण्येदुःखयुक्तः संचरन् दुःखितो विधिः ॥ मुनिवृंदसमाक्रांतं रेवातीरं गतो द्विजाः ॥ ३२ ॥ पुण्यतोयसमाक्रांतं ना
 नामुनिजनावृतां ॥ ददर्शनं नर्मदां ब्रह्मापरब्रह्मस्वरूपिणीं ॥ ३३ ॥ संवृतां ऋषिकन्याभिश्च ऋवाक निवेवितां ॥ तीरबिल्वतरुध्यायाशी
 तलोदकसंवृतां ॥ ३४ ॥ विंध्यनिर्झरसंयुक्ता मयुक्ता मघसंश्रिताः ॥ प्रयुक्ता पूजापुष्पाढ्यां वियुक्ता पलशैवतां ॥ ३५ ॥ अनंतलिंगसं

श्रीसांब

१२

युक्तामर्द्धिगानां कितांतरां ॥ लिंगांतरांतरां तातामनंतानंतसेवितो ॥ ३६ ॥ शूलहस्तेश्वरं नामक्षेत्रमेकमपश्यत ॥ ततोददर्शतत्रैव बिल्ववृक्षं शिवप्रियं
 ॥ ३७ ॥ ततोददर्शशैवेद्रान् भस्मोत्कलितविग्रहान् ॥ त्रिपुंड्रफालान् मलान् शिवपूजापरायणान् ॥ ३८ ॥ शिवनामां कितांतान्यान् शिवनामजपोत्सु
 कान् ॥ रुद्राक्षमालाभरणोत्सृक्तसंगानकल्मषान् शूलकुण्डे ततः स्नात्वा भस्मधृत्वा यथाविधिः ॥ पूजयामास बिल्वाद्यैः शूलहस्तेश्वरं विधिः ॥ ४० ॥ ततो
 जजाप परमं शैवंपंचाक्षरं विधिः ॥ ततः प्रणम्य बहुधा तुष्टावगिरिजापतिं ॥ ४१ ॥ ततः समुपबिष्टं तं चिंताव्याकुलचेतसं ॥ दृष्ट्वा चतुर्मुखं शैवाः पप्रच्छुर्ग
 तकल्मषाः ॥ ४२ ॥ ॥ शोकराः ऊचुः ॥ ॥ क्षेत्रमेतत्त्वया प्राप्तं सर्वपापविनाशकं ॥ प्राप्यापि शंकरे क्षेत्रं किंचित्तयसि चेत्तसि ॥ ४३ ॥ रुद्रक्षेत्रमिदं ब्रह्म
 नरुद्रभक्तनिषेवितं ॥ अरुद्रमुद्रारहितं रुद्रभक्तेष्टकामदं ॥ ४४ ॥ ॥ विप्र उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा स्ववृत्तांतं यथाक्रमं ॥ विधिर्निवेदयामा
 स शंकरेभ्यस्तदा द्विज ॥ ४५ ॥ ततस्तमूचुस्तं शैवाजाबालश्रुतिपारगाः ॥ अत्र बिल्वतरोर्मूले पूजयस्व महेश्वरं ॥ ४६ ॥ बिल्वमूले समभ्यर्च्य शंकरं
 लोकशंकरं ॥ सुखं संप्राप्य ते सर्वैरिति वेदः स्वयं यतः ॥ ४७ ॥ वेदार्थे ज्ञायते सर्वस्वयातश्चतुरानन ॥ कथं वा कुरुष्वे चिंतां जहि चिंतां शिवार्चक ॥ ४८ ॥
 इति तद्वचनं श्रुत्वा विधिः संतुष्टमानसः ॥ शिवं बिल्वतरोर्मूले समर्चयितुमारभे ॥ संस्थप्य नार्मदं लिंगं बिल्वमूले चतुर्मुखः ॥ पूजयामास विधिवत्
 त्वाभस्मयथाविधि ॥ ५० ॥ नवबिल्वदलैः श्रुत्यैः प्रत्यहं नार्मदेश्वरं ॥ पूजयामास यत्नेन बिल्वमूले चतुर्मुखः ॥ ५१ ॥ एवं वर्षत्रये तेन कृतं शंकरपूजनं ॥ नि
 राहारेण विधिना शंकरासक्तचेतसा ॥ ५२ ॥ ततः स शंकरस्तत्र विचरन् समुपागतः ॥ तं दृष्ट्वा दूरतो ब्रह्माननाभ्यर्च्य चादरात् ॥ ५३ ॥ ततः स शोक
 रस्तस्मै प्रसन्नो ब्रह्मणे तदा ॥ सत्यलोकाधिकारत्वं ददौ संतुष्टमानसः ॥ ५४ ॥ शंकरः शंकरं रूपं समाश्रित्य स्वलीलया ॥ निग्रहानुग्रहवशान् कुरु
 ते सर्वदा जनान् ॥ ५५ ॥ शंकराणां तु यद्रूपं तद्रूपं शंकरस्य हि ॥ अतः प्रयत्नतः पूज्याः शंकराः शिवतत्परे ॥ ५६ ॥ तस्मिन्तुष्टे महादेवः स्वयंतु
 ष्ठो भविष्यति ॥ यस्मिन् कृष्टे स्वयं रुष्टः स पूज्यः शंकरो जनैः ॥ ५७ ॥ एतादृशः शंकरो यं संतुष्टश्चतुराननं ॥ प्रेषयामास तद्देशात् सत्यलोका
 यमादरं ॥ ५८ ॥ ततः स शंकरस्तत्र बहुकालं स्थितो मुदा ॥ पूजितः शंकरैर्नित्यं तत्र स्थैः शिवकिंकरैः ॥ ५९ ॥ ततः प्रहृष्टवदनं तमेव शिवकिंकरं ॥
 संपूज्य शंकराः सर्वे पप्रच्छुर्धर्मसंहितां ॥ ६० ॥ ॥ शंकरा ऊचुः ॥ ॥ किं वा प्रत्यहिकं कर्म द्विजानां भवशंकरं ॥ यदकृत्वा द्विजो भूयात्पातकी तद्व
 दस्वनः ॥ ६१ ॥ सुरूपाकशिवकिंकर उवाच ॥ ॥ द्विजानां प्रथमो धर्मः केवलं शिवपूजनं ॥ तथैव परमो धर्मः केवलं भस्मधारणं ॥ ६२ ॥ कालत्रये

श्रीशिवर० ७
१३

पिकर्तव्यं केवलं शंकरार्चनं ॥ मध्येमध्ये पितृकार्ये भस्मधारणपूर्वकं ॥ ६३ ॥ रात्रावपि प्रयत्नेन कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥ यतः प्रशस्तमित्याहुर्निशि शंकरपू
जनं ॥ ६४ ॥ अहोरात्रं प्रयत्नेन केवलं शंकरार्चनं ॥ द्विजैः कार्यविधानेन भस्मधारणपूर्वकं ॥ ६५ ॥ क्षणमात्रमपि व्यर्थं यथानेव भविष्यति ॥ तथा कर्तव्य
मनिशं द्विजैः शंकरपूजनं ॥ ६६ ॥ शिवार्चनं तपो योगोदानं धर्माः शिवार्चनं ॥ शिवार्चनं दमः शान्तिः स्नानं संध्या शिवार्चनं ॥ ६७ ॥ शिवार्चनं कृतं येन तपस्ते
न कृतं सदा ॥ योगाभ्यासः कृतस्तेन कृतं येन शिवार्चनं ॥ ६८ ॥ शिवार्चनं कृतं येन धर्मस्तेन कृतः सदा ॥ शिवार्चनं कृतं येन यागास्तेन कृताः सदा ॥ ६९ ॥ बिल्वप
त्रैः प्रयत्नेन कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥ प्रधानं साधनं यस्माद्बिल्वपत्रं शिवार्चनं ॥ ७० ॥ अधिकारी भस्मधारी शैव एव शिवार्चने ॥ महादेवार्चने विप्रास्तद्व्ये
नाधिकारिणः ॥ ७१ ॥ शिवः शैवकृता पूजा गृह्णाति शिवया सह ॥ शिवः शैवेष्वतिस्नेहं करोति भगवान्यतः शैवेभ्य एव भगवान् पार्वतीरमणश्च शिवः ॥ दे
दाति मुक्तिं नान्येभ्यः कल्यांतेऽपि द्विजोत्तमाः ॥ ७२ ॥ नित्यमव्यभिचारेण यः पूजयति शंकरं ॥ स एव शैवस्तेनैव मुक्तिः संप्राप्यते द्विजाः ॥ ७३ ॥ शिवान्यसु
रमभ्यर्च्य मुक्त्यर्थी यो भविष्यति ॥ स भोजनं विहाया पिशुणांतिममिवांछति ॥ ७४ ॥ मर्त्यानां भोजनाभावेऽपि श्वांतिर्न यथा तथा ॥ महादेवार्चनाभावे मोक्षो
न भविष्यति ध्रुवं ॥ ७५ ॥ मोक्षकर्ता महादेवो मोक्षदाता एव सः ॥ शिवान्यो मोक्षदो नास्ति सत्यं सत्यं ब्रह्महं ॥ ७६ ॥ सर्वेश्वरं महादेवं यो नार्चयति सा
दरं ॥ तस्य मुक्तिर्द्विजश्रेष्ठाः कल्यांतोऽपि न सर्वथा ॥ ७७ ॥ शिवचिंतनशीलस्य शैवस्यैव महात्मनः ॥ मुक्तिर्भवति नान्यस्य कल्यांतेऽपि द्विजोत्तमाः ॥ ७८ ॥
विभूतिधारणं कृत्वा यः पूजयति शंकरं ॥ नित्यमव्यभिचारेण तस्य मुक्तिर्भविष्यति ॥ ७९ ॥ यः पूजयेन्महादेवं शैवो भूत्वा यथाविधि ॥ तस्यैव मुक्तिरित्या
हनंदि केशः शिवार्चकः ॥ ८० ॥ तथा च शंकरस्यैव पूजा कार्यमुमुक्षुभिः ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यं सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ८१ ॥ भस्मनोत्पलनं कार्यं त्रिपुं
द्रं च यथाविधि ॥ रुद्राक्षधारणं कार्यं कार्यं शंकरपूजनं ॥ ८२ ॥ पंचाक्षरजपः कार्यं रुद्राध्यायजपस्तथा ॥ कर्तव्यं शंकरध्यानं स्मर्तव्यं नाम शंकरं ॥
॥ ८३ ॥ वक्तव्यं विश्वनाथेति स्तोतव्यः पार्वतीपतिः ॥ श्रोतव्यं शंकरस्तोत्रं कर्तव्यं च शिवस्तुतिः ॥ ८४ ॥ कर्तव्यः शंकरैस्नेहः कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥
शंकरैः सह संलापः कर्तव्यः प्रीतिपूर्वकं ॥ ८५ ॥ शंकरेऽप्यपरित्याज्यं कपटेनानुवर्तनं ॥ शंकरेऽप्यपरित्याज्यं नेष्टुर्येणानुवर्तनं ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वैव शंकरा
न्ध्रं प्रमथ्युत्थायाभिवादयेत् ॥ मृदूनि वचनान्येव वक्तव्यानि शिवार्चके ॥ ८७ ॥ गृहे चेदागतः शैवः शीघ्रमुत्थाय सादरं ॥ जानुभ्यामवनिंगत्वा
कर्तव्यमभिवादनं ॥ ८८ ॥ मधुपर्कीदिकं कार्यं तदनंतरमादरात् ॥ विभूतिबिल्वपत्राद्यैः कर्तव्यं शैवपूजनं ॥ शैवमभ्यागतं दृष्ट्वा यो भिनेदतिस

उ-स-५-

श्रीसांव
१३

त्वरं ॥ सशांकर इति ज्ञेयस्तस्य मुक्तिः करे स्थिता ॥ ९२ ॥ शैवमभ्यागतं सम्यक् कथः पूजयति सत्वरं ॥ सशांकर इति ज्ञे ॥ ९३ ॥ शैवं सीरान्मम ध्वाज्ये
 भक्त्या यो भाजयिष्यति ॥ सशांकरं ॥ ९४ ॥ शैवं वस्त्र सुवर्णार्घ्यैः स्तोषयति सादरं ॥ सशांकरं ॥ ९५ ॥ शयानासनगन्धाद्यैः स्तोषयति शांकरं ॥ स
 शांकर इति ज्ञेयस्तस्य मुक्तिः करे स्थिता ॥ ९६ ॥ रुद्राक्षमुक्तामालाद्यैः स्तोषयति शांकरं ॥ सशांकर इति ज्ञेयस्तस्य मुक्तिः करे स्थिता ॥ ९७ ॥ नंदंति पितरस्त
 स्य यस्य भक्तिः शिवार्चकैः ॥ नंदंति पितरस्तस्य शांकरे गृहमागते ॥ ९८ ॥ शैवो गच्छति पुण्येन यदा यस्य गृहे तदा ॥ सपुण्यकालो विज्ञेयः श्राद्धकालः स
 एव हि ॥ ९९ ॥ शैवे समागते भक्त्या श्राद्धं कार्यं प्रयत्नतः ॥ तदा भवंति पितरस्तेन श्राद्धेन संततं ॥ १०० ॥ तदा दिनत्रयं ज्ञेयं विषुवं च तदा यनं ॥ तदा ग्रह
 णकालोऽपि यदा शैवः समागतः ॥ १०१ ॥ शैवे समागते यस्तु शैवार्चनं करिष्यति ॥ तदा तत्सितरो योति निराशाः श्राद्धलो लुपाः ॥ १०२ ॥ नृत्यंति पितरः स
 र्वेशां भवे गृहमागते ॥ तीव्रं गर्जति नंदंति प्रस्तुवंति च शांकराः ॥ १०३ ॥ अतः शैवार्चनं कार्यं द्विजैः धर्मपरायणैः ॥ हृष्टो भवति गोरीशः शैवानामे
 व पूजया ॥ १०४ ॥ शैवहृत्कमलेशु लब्धे सदा तिष्ठति शांकरः ॥ अतः शैवार्चनं कार्यं शिवपूजापरायणैः ॥ १०५ ॥ यस्तु भोजयते शैवं शिवबुध्वास्वशाक्ति
 तः ॥ तस्य पुण्यफलं वक्तुं वेदैरपि न शक्यते ॥ १०६ ॥ त्रिपुंड्रांकितफालेन भुज्यते यद्गृहांतरे ॥ तन्न नृत्यंति पितरः पीयूषा धृतविग्रहाः ॥ १०७ ॥ भक्त्या शैवो
 भोजनीयः श्राद्धेऽपि नर्थमादरात् ॥ शैवरूपेण पितरो भुंजंते प्रीतिपूर्वकं ॥ १०८ ॥ श्राद्धं यः कुरुते विप्रः शैवान्यत्काभ्रमादपि ॥ तत्कृतं तद्व्याश्राद्धं
 पितृभिस्तन्न गृह्यते ॥ १०९ ॥ ईशानः पितरूपेण भुंक्ते विश्वभुगव्ययः ॥ तन्न शैवपरित्यागे कथं भुंक्ते महेश्वरः ॥ ११० ॥ शिवः शैवमुखेनैव भुंक्ते तस्मान्म
 हेश्वरः ॥ शैवद्वारा भोजनीयः तस्मात्पूज्यो हि शांकरः ॥ १११ ॥ शैवव्रतानि कार्याणि द्विजैः मुक्त्यर्थिभिः सदा ॥ शिवः शैवव्रतैरेव तुष्टो भवति सर्वथा
 ॥ ११२ ॥ सोमवारव्रतं शैवं तत्कर्त्तव्यं द्विजैः सदा ॥ त्यक्तसोमव्रता विप्रा भविष्यंत्येव पापिनः ॥ ११३ ॥ सोमे दिवानभोक्तव्यममायामपि सर्वथा ॥ द्वाद
 श्यामपि नाभ्रीयात्संक्रातिष्वपि सर्वथा ॥ ११४ ॥ न भोक्तव्यं दिवा विप्रैः सर्वथा सोमवासरे ॥ सोमवारे दिवा भुत्वा द्वादशाब्दव्रतं चरेत् ॥ ११५ ॥ सोमवा
 सरपूर्वद्युभवेद्येकादशी यदि ॥ तदा भुत्वाऽपि कर्त्तव्यं सोमवासरव्रतं द्विजैः ॥ ११६ ॥ उभयोर्देवतं यस्मान्महादेवः प्रकीर्तितः ॥ शक्तौ तैर्द्वयं कार्यमश
 क्तेरन्यदेव हि ॥ ११७ ॥ तत्राप्येकादशी तोत्रश्रेष्ठोऽयं सोमवासरः ॥ त्यक्त्वाप्येकादशी कार्यं सोमवारव्रतं द्विजैः ॥ ११८ ॥ सोमवारव्रतफलं केन वक्तुं हि श
 क्यते ॥ सोमवारव्रतफलं जानाति भगवान् शिवः ॥ ११९ ॥ त्रयोदश्यां त्रयोदश्यां मुपोष्यासायमास्तिकैः ॥ शिवपूजाप्रयत्नेन कार्या बिल्वहलादिभिः

श्रीशिवः
१४

(उ.स.पू.)

॥२०॥ कार्यः शिवचतुर्दश्यामुपवासो द्विजैः सदा ॥ रात्रौ जागरणं कार्यं कार्यं शंकरपूजनं ॥२१॥ शिवरत्रिदिने मोहादिभुंक्ते द्विजोपि सन् ॥ सयाति न
रकंधोरं यावदाचंद्रतारकं ॥२२॥ कर्तव्यः सततं विप्रैर्मणिबद्धस्मसंग्रहः कर्तव्यं सततं विप्रैः केवलं भस्मधारणं ॥२३॥ कर्तव्यं सततं विप्रैः श्रौतमुत्कृष्टं
नंदिजाः ॥ कर्तव्यं सततं विप्रैः श्रौतेरुद्राक्षधारणं ॥२४॥ कर्तव्यं सततं विप्रैर्विल्वपत्रैः शिवार्चनं ॥ नित्यं संपादनीयानि विल्वपत्राणि सादरं ॥२५॥ विल्वानां
योषणं कार्यं स्वशरीरवदादरात् ॥ कर्तव्यं सर्वदा विप्रैर्महादेवस्य पूजनं ॥२६॥ शिवार्चनं विना विप्रामुक्तिर्नास्त्येव सर्वथा ॥ अतः सर्वपरित्यज्य कर्तव्यं शिवपू
जनं ॥२७॥ भवद्भिः क्रियते नित्यं विल्वमूलेशिवार्चनं ॥ अतो मुक्तिरयत्नेन प्राप्या युष्माभिरुत्तमा ॥२८॥ दृश्यंते शिवलिंगानि भवद्भिः सर्वदा द्विजाः ॥ शिव
लिंगानि पूज्यंते नानादिभुस्थितान्यपि ॥२९॥ एकवानामर्दं लिंगं दृश्यते येन सादरं ॥ तस्य पापानि नश्यंति शालभा इव वह्निगाः ॥३०॥ नर्मदेयं लिंगरूपानां
नालिंगविराजिता ॥ लिंगार्चनं पराक्रान्ता धन्यैराश्रीयते सदा ॥३१॥ अत्र विल्वतरो मूलेनार्मदं लिंगमुत्तमं ॥ यः पूजयति यत्नेन तस्य मोक्षः करस्त्रितः ॥
॥३२॥ विल्वमूले विल्वपत्रैर्द्वित्रैवाजलशोधितैः ॥ भक्त्या शिवं समभ्यर्च्य शिवमेवाधिगच्छति ॥३३॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः शंकरैः सर्वैः
पूजितः शिवकिंकरः ॥ पुंडरीकपुरं प्राप ब्रह्मविष्णवादिसेवितं ॥३४॥ अतो विल्वतरो मूले विल्वपत्रैर्मनोहरैः ॥ शिवपूजाकृतारान्नौ ततो मृत्युर्गतस्तव
॥३५॥ तव पापानि नष्टानि पूर्वजन्मकृतान्यपि ॥ अग्रेपि शंकरं नित्यं पूजयस्व प्रयत्नतः ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तस्तद्वचः श्रुत्वा द्विजः संतुष्टमानसः ॥
तदा प्रभृतियत्नेन शिवपूजां चकार सः ॥३६॥ सकुर्वन् देवदेवस्य महादेवस्य पूजनं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः संप्राप च महेश्वरं ॥३७॥ अतः पूज्यः प्रय
त्नेन शिवः पतितपावनः ॥ नित्यं निश्चलचित्तेन भुक्तिमुक्तार्थमास्तिकः ॥३८॥ भवानी श्रीमहादेवं स्वयमत्यंतयत्नतः ॥ पूजयत्यादराद्भक्त्या लिंगरू
पिणमव्ययं ॥४०॥ अव्याघ्रपुरे पूर्वभवानीगिरिजाप्रतिं ॥ पूजयित्वा वरं याचे वराणामुत्तमोत्तमं ॥४१॥ ॥ श्रीपार्वती उवाच ॥ ॥ शंभो सायं स
मारभ्य कार्तिकासोमवासराः ॥ यावंतः संतितेष्वेका भवंतं पूजयाम्यहं ॥ श्रीमहादेव देवेश देयो मह्यमयं वरः ॥ इत्युक्तः श्रीमहादेवो गिरिजांतां मुवा
च ॥४३॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ चत्वारो यामिनीयामास्तत्र यामत्रयं त्वया ॥ कार्यं मदर्थं नंदैर्विल्वपत्रादिभिः मुदा ॥४४॥ चतुर्थे यामिनी
यामे कुमारद्यागणेश्वराः ॥ देवाश्च ब्रह्मविष्णवाद्याः पूजयिष्यंति मां प्रभु ॥४५॥ त्वया चेक्रियते पूजानक्तं यामचतुष्टये ॥ तदा कथं कुमारद्यैः कर्तव्यं
मम पूजनं ॥४६॥ अयं तु कार्तिको मासः प्रशस्तो मम पूजने ॥ तत्रापि सोमवारेषु प्रशस्तं मम पूजनं ॥४७॥ तत्रापि रात्रौ कल्याणि सोमवारे शिवार्चनं ॥

श्रीसांव
१४

ममप्रियकरं सत्यं सत्यमेवोच्यते मया ॥ पुण्यकालः समायाति गिरिजे सोमवासरे ॥ तत्रापि कार्तिके मासि विशेषात् सोमवासरे ॥ ४९ ॥ सोमवा
रे कृता पूजा ममप्रियकरा शिवे ॥ तत्रापि कार्तिके मासि सा पूजा मुक्तिं भुक्तिं ददा ॥ ५० ॥ बिल्वपत्रैर्द्रोणपुष्पैर्धत्तूरकुसुमैरपि ॥ पूजनीयो ह्यमीशानः
कार्तिके सोमवासरे ॥ ५१ ॥ द्रोणपुष्पैः प्रशस्तेर्मा कार्तिकी सोमवासरे ॥ यो रचयेन्निश्चिद्यत्नेन समां प्राप्नोति शोभने ॥ ५२ ॥ बिल्वपत्रैः समभ्यर्च्य
कार्तिकी सोमवासरे ॥ ममप्रियतमो भूयात्सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ५३ ॥ एकं वा यदि धत्तूरं कार्तिकी सोमवासरे ॥ यदि दद्यान्मम प्रीत्या मयि त्वीनो भ
विष्यति ॥ ५४ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा भवानी शिवतारा ॥ तथा स्त्विति शिवं प्राह तदा संतुष्टमानसा ॥ ५५ ॥ ततः सा कार्तिकमासं प्राप्य शिवबल्ल
भा ॥ कार्तिकप्रतिपद्येव सोमवासरमापसा ॥ शिवपूजा साधनानि संपाद्य गिरिजा ततः ॥ पूजां कर्तुं समारंभे सा यमारभ्य शंकरे ॥ ५७ ॥ अवेष्टा
यैव वृत्तान्तमिदं मस्माभिरेश्वरं ॥ सायं शिवार्चनं कर्तुं मुद्युक्तं तद्दिने द्विजाः ॥ ५८ ॥ ततो ब्रह्मादिभिः साकं मया यत्नपुरःसरं ॥ पूजाद्रव्यसमादाय भ
स्मधृत्वा गतं द्विजाः ॥ ५९ ॥ ततः समाययौ भृत्यो नंदिकेशस्य वीर्यवान् ॥ प्रतिबद्धस्ततो मार्गस्तेन स द्वेन पाणिना ॥ ६० ॥ ततो स्याभिः कियत्कालं
कृतं धैर्यं ततः परं ॥ शीघ्रं गंतुं समुद्युक्तं मया ब्रह्मादिभिः सह ॥ ६१ ॥ सुयशा पतिदूतेन तेन स द्वेन पाणिना ॥ क्षणार्धेन वयं सर्वे ताडिताः पतिता भुवि ॥
॥ ६२ ॥ ततो यामत्रयं माना सम्यगभ्यर्चितः शिवः ॥ ततः स्कंदादिभिः सर्वैः पूजितः पार्वती पतिः ॥ ६३ ॥ ततो स्माभिः कृता पूजा शिवस्य परमात्मनः ॥ त
तः कृतं प्रयत्नेन गंधर्वाद्यैः शिवार्चनं ॥ ६४ ॥ तदा मया प्रतिज्ञातमद्य चेत्पार्वती पतिः ॥ सोमैर्द्रक्षेत्तदानेन नमर्पयामीति शंकरे ॥ ६५ ॥ यामिन्याः पश्चिमे यामेत
तो दृष्टो महेश्वरः ॥ ततः संपूज्य बिल्वाद्यैर्नैत्रेणाप्यर्चनं कृतं ॥ ६६ ॥ ततस्तुष्टो महादेवो नेत्रं कमलसंनिभं ॥ ददौ मह्यं कृपासिंधुरन्नश्रीमच्चिदंबरं ॥ ६७ ॥
श्रीमच्चिदंबरेशस्य पूजां यस्तु करिष्यति ॥ तस्य पापानि नश्यन्ति स्वेष्टसिद्धिश्च जायते ॥ ६८ ॥ चिदंबरं ति मंत्रो यं जपनीयः प्रयत्नतः ॥ चिदंबरं ति मंत्रेण
पूजनीयः सदा शिवः ॥ ६९ ॥ आस्मिन् चिदंबरे क्षेप्ते महादेवः कृपानिधिः ॥ चकार तां उवं प्रीत्या भवानी सन्मुखं द्विजाः ॥ ७० ॥ पुरा सुरद्विषः क्रूरा बलवीर्यम
दोन्मताः ॥ दुःखं दत्वा स्थितानित्यं अस्माकं त्रिपुराव्याः ॥ ७१ ॥ तराक्षो मकराक्षश्च विद्युन्माली तितेन यः ॥ आसन्ति स्मः पुरस्तेषां मसुराणां मनोज
वाः ॥ पुरत्रये पितिष्ठंति त्रयस्ते तु सुरद्विषः ॥ पुरत्रयं प्रयात्येव यत्र तेषां मनो गतिः ॥ ७३ ॥ तत्पुरत्रयमासाद्य सुरवे नैव स्थिता श्वते ॥ ज्वलत्सर्वतसं

श्रीशिवर०७

१५

उ-स-पू

श्रीसोब
१५

काशंतसुरत्रयमद्भुतं॥७४॥यत्रगच्छतितत्रैवज्वलंत्यग्न्याकुलजनाः॥अगतिर्नास्तिकुत्रापितस्यस्वर्गादिषुध्रुवं॥७५॥सुरैःदुखंयथाप्राप्तंते
भ्यस्तद्वत्कुतोमम॥तद्वत्तदुःखंसंतप्तादुःखिताःसर्वदाजनाः॥७६॥कदाचिदागतोब्रह्मासेंद्रस्त्रिपुरदुःखितः॥मत्समीपंततोमह्यं
सर्वदुःखंन्यवेदयत्॥७७॥मह्यंदुःखंनिवेद्यापिदुःखांतंनययौविधिः॥दुःखितायातिरिक्तायशक्तिहीनायशंकराः॥७८॥दुःखाप
हारकेदुःखंनिवेदयति यःपुमान्॥सदुःखांतंप्रयात्येवमादृशान्येवचान्यथा॥७९॥ममन्निपुरसंहारेयदिशक्तिर्भवत्तदा॥मत्तोदुःख
निवृत्तिस्यादन्यथास्यात्कथंद्विजाः॥८०॥सहस्रवर्षपर्यंतमदत्येवपुरत्रयं॥मुहूर्तमात्रंभवतिक्वचिन्निपुरसंगमः॥८१॥तस्मि
न्मुहूर्तेसामर्थ्यंयदिनिपुरनाशने॥सएवतस्यदुःखस्यवस्तुतस्तुविनाशकः॥८२॥ममतादृशसामर्थ्येनास्त्येवब्रह्मणोधिवा॥ना
स्मदन्यसुराणांचमहामृत्युंजयंविना॥८३॥अतस्तेनातिदुःखेनसंतप्तास्मोवयंपुरा॥तेनदुःखेनसततंनकृतंशिवपूजने॥८४॥
त्यागेनशिवपूजायाःप्राप्तंदुःखंपुनःपुनः॥दुःखमग्नाःस्थिताःसर्वेत्तदावयमहर्निशं॥८५॥ततःकदाचिद्भगवान्श्रीरुद्रोभक्त
वत्सलः॥नेत्राग्निकणलेशेनतदाहन्निपुरत्रयं॥८६॥तदासूर्यादयःसर्वेप्रकाशंपरमंययुः॥तदासंतुष्टुबुर्देवास्त्रिपुरांतकमीश्वरं
॥८७॥रुद्रफालाग्निसंदग्धंयदातस्त्रिपुरंतदा॥सौख्यंपरंतुसंप्राप्तमस्माभिःसकलैःसुरैः॥८८॥तदाप्रभृतियत्नेनदुःखेतस्मिन्निवारि
ते॥शिवपूजापराजातावयंसर्वेपिशोकराः॥८९॥अस्माभिश्चस्तुतःशंभुर्देवैर्देवशिरवामाणिः॥त्रिपुरोपात्तदुःखौघविनिवृत्तैस्ततःपरं॥
॥९०॥मयाब्रह्मादिभिःसाकंपूजाद्रव्यपुरःसरं॥त्रिपुरांतकपूजार्थंगतंतस्मिन्दिनेद्विजाः॥९१॥नंदिकेशप्रसादेनदृष्टेस्माभिर्महेश्वरः॥त
दास्माभिःकृतापूजारत्नैःस्त्रिपुरघातिनः॥९२॥ततःपरंमहादेवःसायंकालेस्वलीलया॥उमोपकंडंसीत्कठंनाट्यंकर्तुंसमारभे॥९३॥त
तःपरंमहेशस्यनृपुरंरत्नरंजितं॥पपातात्रशिवस्थानेपश्यत्वस्मासुशोकराः॥९४॥ततःपरंमहादेवोनाट्यमत्रचकारसः॥श्रीनंदिकेशप्रमु
खागणाश्चान्नसमाययुः॥९५॥तदाप्रभृतिसोत्कंडंनीलकंठोन्नसादरं॥करोतिनाट्यंलीलांस्वीकृतविग्रहः॥९६॥भवंतिप्रतिकल्पे
पितेताराक्षाद्वयोद्विजाः॥तेहन्यंतेनमहेशेनप्रतिकल्पेपुनःपुनः॥९७॥इच्छायदामहेशस्यदग्धमेदाद्भवत्विति॥तदादग्धंभवत्येवसर्वमे

तच्चराचरं ॥ ९८ ॥ तथापि भगवानरुद्रः पुराकल्पांतरे द्विजाः ॥ चक्रेत्रिपुरदाहार्थमिच्छां शस्त्रादिसंयुतः ॥ ९९ ॥ रथारूढेन गंतव्यामित्यपि घांचकार सः ॥ रथो
 भूष्मीमहेशस्य तदा सर्वविलक्षणः ॥ १०० ॥ रथरूपे दधौ विप्रानवरवंडात्मिकापिभूः ॥ बभूवुश्चतुरो वेदावाजिरूपधरास्तदा ॥ १०१ ॥ बभूवतुश्चंद्रसूर्यौ चक्र
 रूपधरो तदा ॥ ब्रह्मापि समभूद्यंतासायको हं जनार्दनः ॥ १०२ ॥ मेरुर्धनुरभूद्येधोगुणो भूत्थनुषस्तदा ॥ देवाः सैन्यमभूद्विप्रास्तस्य तिष्ठन्मुखो भवत् ॥ १०३ ॥ ततः
 प्रतस्थे गौरीशो लीलास्वीकृतविग्रहः ॥ देवानामसुराणां च युद्धमासीत् ततः परं ॥ अनेकयुगपर्यंतं युत्थं कृत्वा सुराः स्थिताः ॥ ततः परं सुरान् श्रान्तान् संवीक्ष्व
 कृपया शिवः ॥ १०४ ॥ ततस्त्रिपुरनाशार्थं विसर्ज्य स सायकं ॥ ततस्तेराक्षसाः सर्वे सायकोपहृता मृताः ॥ १०५ ॥ सायकोत्थानकाले वै दग्धं तन्निपुरं द्विजाः ॥ ततः प
 रं महादेवो नित्यमन्नचकार सः ॥ १०६ ॥ पुराकल्पांतरे विप्रास्ते ताराक्षादयो सुराः ॥ स्वर्गलोकं गृहीत्वा चक्रुः संहतनायकं ॥ १०७ ॥ ततः परं स देवं द्रौढी लोकपालेश्वरं
 वृतः ॥ ब्रह्मणापि युतः प्राप वैकुण्ठमतिदुःखितः ॥ १०८ ॥ ब्रह्मा ततः परं सर्वमिंद्रादीनां पराभवं ॥ यथावन्मह्यमाचरन् विद्वेष्टेन प्रेषितस्तदा ॥ १०९ ॥ ततो गरुडमारुह्य
 चक्रं संगृह्य पाणिना ॥ मयागतं प्रयत्नेन मुरारि विजयेषुना ॥ ११० ॥ ततः परं भूद्युत्थमसुरैः सह सत्वरं ॥ न जातं तादृशं युत्थं कदाचिदपि शांकराः ॥ १११ ॥ पे
 तुरस्त्राणि बहुशः प्रेषितानि सुरारिभिः ॥ तदा तानि प्रविष्टानि कष्टानीवा शिवार्चके ॥ ११२ ॥ सत्वरं मुद्राः पेतुः पर्वता इव कोटिशाः ॥ मिंडिपालास्ततः पेतुपावंडा
 इव भूतले ॥ ११३ ॥ ऋकचाश्च ततः पेतुः कर्कशा इव सद्यनि ॥ भृशुंजाश्च ततः पेतुश्चांजला इव शांकराः ॥ ११४ ॥ मायाशस्त्राणि संपेतुः कलत्राणि वियोगिनि ॥
 कूटशाल्मलयः पेतुः शाल्मला इव शोभने ॥ ११५ ॥ कोटिवत्सरपर्यंतं मेव मया सह ॥ युत्थमासीत् ततो युत्थे ममैवासीत् सराजयः ॥ ११६ ॥ युत्थकाले मया गर्वा
 न्महेशो न स्मृतस्तदा ॥ अतः पराभवो युत्थे ममासीदुःखदः सदा ॥ ११७ ॥ ततः परं गदादीनि शस्त्राण्यपहृतानि तैः ॥ सुदर्शनाख्यं चक्रं च हतं तैरेव राक्षसैः
 ॥ ११८ ॥ ततो मत्प्रमुखान्सर्वा ब्रह्मेन्द्राद्यमरान् द्विजाः ॥ बध्वापाशैर्मुद्राद्यैस्ताडयामासुरुत्थताः ॥ ११९ ॥ तदा प्राप्तमहादुःखमशिवाराधकैरिव ॥ तदा स्मदा
 दीनदुःखवार्त्तान् नंदिकेशो विलोकयत् ॥ १२० ॥ नंदिकेशो स्मदादीनां जायमानमुपद्रवं ॥ दृष्ट्वा निवेदयामास कालकालाय शूलिने ॥ १२१ ॥ ततः कृपानि
 धिः शूली शूलं शूलमुत्तमं ॥ सुरारिनिधनं कर्तुं प्रेषयामास लीलया ॥ १२२ ॥ ततस्तदागतं शूलं ज्वालाभाला समाकुलं ॥ दृष्ट्वा सुरादयः सर्वजग्मुः पाता
 लमुत्थताः ॥ १२३ ॥ ततः प्रविश्य तातलं निश्चलमपि सत्वरं सुरारिनिधनं चक्रे क्षणार्धेनैव शांकराः ॥ १२४ ॥ पुरत्रयं ततो दग्धं त्रिशूलोत्थितवह्निना ॥ त

श्रीशिवर. ७

१६

तः परं ययौ शूलं कृतकार्यं हरान्वयं ॥ २६ ॥ ततः प्राप्ता निखज्जानि मदीयानि मया हि ज ॥ इन्द्रः स्वर्गं नतः प्राप गुरु वायु पुरोगमः ॥ २७ ॥ ततो स्म्य हं च
वैकुण्ठं ब्रह्मा पि स्वालयं ययौ ॥ ततः कृता महेशस्य पूजा यत्नपुरःसरं ॥ २८ ॥ एवमेव महादेवो लीलयैवामरद्विषां ॥ करोति निधनं विप्राः प्रतिकल्पेति
सादरं ॥ २९ ॥ बहुकालं मया विप्राः स्थित्यैतदनुभूयते ॥ नेदमन्यो विजानाति सत्यमेवोच्यते मया ॥ ३० ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ इति विष्णुवचः
शुत्वा शंकरा विस्मिताश्वये ॥ केशवं प्रष्टुमुद्योगं चक्रुः प्रहसिताननाः ॥ ३१ ॥ ॥ शंकरा ऊचुः ॥ ॥ विष्णुस्त्वजतिगौरीशः प्रतिकल्पेन जेष्ठया ॥
तथा सति कथं विष्णो बहुकल्पं कथं स्थितं ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ सृजत्यन्यशरीराणि ममैव श्रीमहेश्वरः ॥ ददाति मह्यं विष्णुत्वं मुरुकल्पा
वधिद्विजाः ॥ ३३ ॥ मया संपूजितः पूर्वं लिंगे साक्षान्महेश्वरः ॥ शिवलिंगार्चने नैव संतुष्टो भूत्पुनराशिवः ॥ ३४ ॥ ततः प्रादुरभूद्दीशः शिवलिंगे शिवान्वितः
॥ तदा संपूजितः शंभुः स्तुतश्च बहुधामया तदा मह्यं वरा दत्ता शिवेन बहवो मुदा ॥ पुनः कृता मया पूजा शंकराय यथाविधि ॥ ३५ ॥ त्रिवष्टिकल्पपर्यं
तं विष्णुत्वं मपराजितं ॥ तुभ्यं दत्तमिति प्रीत्या मामुवाच ततः शिवः ॥ ३६ ॥ तदा प्रभृति विष्णुत्वं सदा मय्यनुवर्तते ॥ अतएव मया ज्ञातमिदं सर्वं शिवार्चया
॥ ३७ ॥ ॥ लिंगार्चनेन भगवान्तुष्टो भूत्वा सदा शिवः ॥ ददाति परमा मृद्धिं किं विष्णुत्वे धितिश्चेति ॥ ३८ ॥ शिवलिंगार्चनपरैर्विष्णुत्वं नैव गण्यते ॥ किंतु बांछं
तिते धीरा गाणापत्यादिकं द्विजाः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मत्वमपि नैव धीराः शंकरपूजकाः ॥ गाणापत्याधिकं बांछेव क्रियते तैरनामया ॥ ४० ॥ अहं ब्रह्मा द
यः सर्वं शंकरद्वारकिं करैः ॥ ताडयंते कल्पतो धीरो विष्णुत्वं नाभिवांछितं ॥ ४१ ॥ शिवलिंगं समभ्यर्च्यो यो यद्यदभीप्सितं ॥ प्राप्नुमिच्छति
तत्तेन प्राप्तव्यं नान्न संशयः ॥ ४२ ॥ शिवलिंगं प्रयत्नेन येन संपूज्यते सदा ॥ न तस्य दुर्लभं किंचित्सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ४३ ॥ शिवलिंगे सदा
कार्या शिवपूजामनीषिभिः ॥ लिंगे व्यंगापि सांगैव शिवपूजायतो द्विजाः ॥ ४४ ॥ कार्यमस्माभिरनिशं शिवलिंगे शिवार्चनं ॥ तद्व्यंगमपि
विप्रेन्द्राः सांगमेव भविष्यति ॥ ४५ ॥ प्रतिमायां प्रयत्नेन कृतया सांगपूजया ॥ यत्फलं तत्फलं प्राप्य व्यंगया लिंगपूजया ॥ ४६ ॥ प्रतिमायां यथा
शास्त्रे सांगशंकरपूजनं ॥ कर्तुं न शक्यते स्माभिर्विधिर्न ज्ञायते यथातः ॥ ४७ ॥ प्रकारा बहवः संति महोदेवार्चने द्विजाः ॥ तत्प्रकारपरिज्ञानमस्मा
कं न भविष्यति ॥ ४८ ॥ अल्पबुद्धिभिरस्माभितत्प्रकारविवेचनं ॥ कर्तुं न शक्यते विप्रागहनत्वादनैकधा ॥ ४९ ॥ समं नमस्त्वमनुवां लिंगे शंकरपूजनं ॥

३-स-पू.

श्रीसांब

१६

सर्वार्थप्रदमित्याह जाबालः स्वयमात्मवित् ॥ ५१ ॥ चरमस्त्वचरं वास्तु शिवलिंगं शिवात्मकं ॥ पूजनीयं प्रयत्नेन द्विजैरव्यभिचारतः ॥ ५२ ॥ नार्म
 दं स्थवरं लिंगं यदि स्थूलतरं न चेत् ॥ तत्र पूजा प्रयत्नेन कर्तव्या प्रतिवासरं ॥ ५३ ॥ आनर्मदं नार्मदं वा स्थवरं लिंगमुत्तमं ॥ पूजनीयं प्रय
 त्नेन सर्वकालेषु सादरं ॥ ५४ ॥ स्थूलं यन्मार्मदं लिंगं तत्तु कालत्रये द्विजैः ॥ पूजनीयं बिल्वपत्रैः पुष्पैश्च विविधैर्नवैः ॥ ५५ ॥ सायंकाले प्रयत्नेन
 स्थवरं लिंगमादरात् ॥ पूजनीयं बिल्वपत्रैरभिवेकपुरःसरं ॥ ५६ ॥ नयन्नस्थवरं लिंगं न तत्रैकं दिनं वसेत् ॥ उषित्वोपोषणं कृत्वा पंचगव्ये
 न श्रुध्यति ॥ ५७ ॥ शिवालयविहीनस्य ग्रामस्य यादृदर्शनं ॥ तदा बिलोकयेत्सूर्यं अन्यथा पतितो द्रुवेत् ॥ ५८ ॥ शिवालयविहीनस्तु ग्रामो द्विज
 यश्चातोपि सः ॥ चंडालग्राम एवेति विज्ञेयो ब्रह्मवादिभिः ॥ ५९ ॥ यः शिवस्थानरहिते ग्रामे स्थायी भवे द्विजः ॥ दिनार्धं वा दिनं वा सः पुनः संस्कार
 मर्हति ॥ ६० ॥ अशिवालयदेशेषु न गंतव्यं कदाचन ॥ यदि गच्छेत्तस्मादेन तत्तत्कृच्छ्रं समाचरेत् ॥ ६१ ॥ अशिवालयदेशे स्तेनाभिभाषेत सर्वथा ॥ नै
 कत्र संविशो मोहात् संविशेद्यदिसोपि सः ॥ ६२ ॥ नयन्नशं करो विप्रः स्थवरं लिंगमप्युरु ॥ द्वित्रैस्तन्नगंतव्यं स्वप्नेपि किमुतान्यदा ॥ ६३ ॥ शिवलिं
 गावृते देशे स्थितव्यं द्विजपुंगवैः ॥ शिवलिंगानावृत्ते तु न स्थितव्यं मनीषिभिः ॥ ६४ ॥ शिवलिंगविहीनैस्तु न गंतव्यं ते बहिर्द्विजैः ॥ शिवलिंगं समादा
 य गंतव्यं यन्न कुत्रचित् ॥ ६५ ॥ शिवलिंगानर्पितान्न न भोक्तव्यं कदाचन ॥ शिवलिंगमनभ्यर्च्य न पेयमुदकं द्विजैः ॥ ६६ ॥ न शेतव्यं गहेरान्नौ शिवलिंगं
 विवर्जिते ॥ रात्रौ वने वा शेतव्यं शिवलिंगं समन्विते ॥ ६७ ॥ पुरा कश्चिद्विजवरो वेदशास्त्रविशारदः ॥ शिवतीर्थादनपरः सर्वदा शिवचिंतकः ॥ ६८ ॥
 स गच्छति यदा विप्रो बहिर्ग्रामान्तरेथवा ॥ शिवलिंगं समादाय तदा गच्छति सादरं ॥ ६९ ॥ द्विजानधीतवेदांश्च शिवाचारविवर्जितान् ॥ स न पश्यति विप्रे
 द्रः शिवपूजापरायणः ॥ स श्रुणोति प्रयत्नेन शिवनामां कृता कथाः ॥ शिवचिन्तनं कितेन न वदत्येव ॥ ७० ॥ यो वदत्यति प्रयत्नेन शिवस्मरणपूर्वकं ॥
 स तेन सह शौवेन वदति प्रीतिपूर्वकं ॥ ७१ ॥ शिवेत्युक्त्वा प्रतिग्रासं स भुंक्ते भगवत्प्रियः ॥ शिवेत्युक्त्वा पिबत्यंबुशंकराय समर्पितं ॥ ७२ ॥ शिवेत्युक्त्वा
 फलादीनि स भक्षयति सादरं ॥ शिवेत्युक्त्वा स वस्त्राणि परिधत्ते नु वासरं ॥ एवं स्थितः स विप्रेन्द्रः शिवयान्नार्थमुद्यतः ॥ शिवलिंगं समादाय प्रस्थितः
 शिवचिंतकः ॥ ७३ ॥ ततः परं महादेवो विप्ररूपमुपाश्रितः ॥ ययौ तेन सहारण्ये भस्मानं कितविग्रहः ॥ ७४ ॥ अरण्ये संचरन् विप्रं भस्मानं कितवि
 ग्रहं ॥ विलोक्य भानुमालोक्य स त्वरं गंतुमुद्यतः ॥ ७५ ॥ तदानीमवदद्विप्रं विप्ररूपधरः शिवः ॥ मामात्यजद्विजात्यल्पं व्रजेति ग्लानिपूर्वकं ॥ ७६ ॥ तं

श्रीशिवर-७

१७

त्यक्ताग्रेगतः शीघ्रं श्रुत्वा पितदुदीरितं ॥ अशौचो यं स्थितो दूरे सम्यगासीदिति द्विजः ॥ ७३ ॥ भिक्षुरूपं ततो धृत्वा रुद्राक्षानपिशंकरैः ॥ धृत्वा भस्म च
सर्वं गेशिवेत्याह शनैः शनैः ॥ ७४ ॥ ततः परं शिवेत्युक्तिं श्रुत्वा त्फुल्लमुरवांबुजः ॥ परावृत्य ददर्शेनं भिक्षुरूपं धरं शिवं ॥ ७५ ॥ रुद्राक्षभूषणं भिक्षुं भ
स्मसंवीतविग्रहं ॥ कृशांगं सादरं दृष्ट्वा ननामभुवि दंडवत् ॥ ७६ ॥ ततो बिल्वदलैः श्रुत्वा तस्मै पूजां चकार सः ॥ भिक्षुरूपधरः शंभुस्ततस्तमवदद्वि
जं ॥ ७७ ॥ ॥ भिक्षु उवाच ॥ ॥ त्वया हं न नमस्कार्यो भिक्षो हं हीनजातिजः ॥ त्वमुत्कृष्टो द्विजवरस्तत्रापि शिवपूजकः ॥ ७८ ॥ इति तस्य कृशांगस्य रु
द्राक्षाभरणस्य च ॥ भस्मभूषितदेहस्य श्रुत्वा वाचमुवाच तं ॥ ७९ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ भिक्षु शूद्रोऽथ वा क्षुद्रः पुत्कसो वास्तु किं मम ॥ शि
वचिन्हधरो जंतुर्मम पूज्यो न संशयः ॥ ८० ॥ शिवचिन्हं धृतं येन स पूज्यो भक्तिपूर्वकं ॥ शिवचिन्हं विहीनां गोद्विजोऽप्यर्च्यो न सर्वथा ॥ ८१ ॥ इति तद्वच
नं श्रुत्वा तद्रक्तिं पुनरीश्वरः ॥ विज्ञातु माह कृशवत्कृशकं ठवदास्तिकाः ॥ ८२ ॥ ॥ भिक्षु उवाच ॥ ॥ मया त्वात्मानि शस्त्राणि शक्तिहीनेन प
र्वते ॥ शक्तिर्ष्वपिर्वक्तुमपि ब्रह्मन् मम नास्त्यधुना ध्रुवं ॥ ८३ ॥ क्षुधया पीडितो नित्यमरण्ये निबसाम्यहं ॥ देहि मद्यं जलं विप्रततो न्नमपि सादरं ॥
॥ ८४ ॥ ग्रामं नयाति यत्नेन मामीदृशमनुत्तम ॥ स्थातुं न शक्यते घोरे वने स्मिन्मृगपीडया ॥ ८५ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ गमने यद्यशक्ति
स्ते तदास्कंधे ममाधुना ॥ आरुह्या याहि भस्मांगभयं माकुरु सर्वथा ॥ ८६ ॥ अन्नपानादिभिर्नित्यं करिष्ये तव पोषणं ॥ भ्रातृवद्भृत्यवद्भिच्छिंतां माकुरु
माकुरु ॥ ८७ ॥ विनान्नेन शरीरं ते जातं क्षीणतरः ततः ॥ दुग्धाज्यसहितं दास्ये पुष्ट्यर्थं नित्यमोदनं ॥ ८८ ॥ औषधान्यपि यत्नेन दापयिष्याम्यसंश
यं ॥ मरणादपि संरक्ष्ये मृत्योरपि भयं त्यज ॥ ८९ ॥ अस्मिन्मात्रावशिष्टं ते शरीरं जातमीदृशं ॥ अतः परं वस्त्रानमत्रकार्यं न सर्वथा ॥ ९० ॥ उत्थूलना
र्थमप्यस्य न शक्तिर्दृश्यते तव ॥ उत्थूल्यं ते त्वयांगानि कथं भस्माभिगृह्यते ॥ ९१ ॥ रुद्राक्षधारणे शक्तिस्तव नास्त्येव सर्वथा ॥ कथं तथा पिरुद्राक्षाध
ताः संति त्वयाधुना ॥ ९२ ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि शिवचिन्हं यतस्त्वया ॥ धृतमस्यति यत्नेन दुर्बलेनापि सादरं ॥ ९३ ॥ यथास्तितव विश्वासो भस्मरु
द्राक्षधारणे ॥ तथा ममास्ति विश्वासो भस्मरुद्राक्षधारणे ॥ ९४ ॥ यस्मिन्भवति भाग्येन स ततं भगवत्कृपा ॥ तस्यैव भवति श्रुत्वा भस्मरुद्राक्षधारणे ॥ ९५ ॥
त्वयि भाग्यप्रदानित्यमस्यैव भगवत्कृपा ॥ यतस्तवैवं विश्वासो भस्मरुद्राक्षधारणे ॥ ९६ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्युत्क्रांतं पुनर्भक्त्याऽप्रण
म्याभ्यर्च्य भस्मना ॥ समादाय स्वकेस्कंधे समारोपय दादरात् ॥ ९७ ॥ ततः परं महादेवः प्रादुरासीत्कृपानिधिः ॥ उमासंम्लिष्टवामांगो नानाप्रमथसे

उ. स. ४.

श्रीशिव

१७

वितः॥ ततः परं महादेवं दृष्ट्वा प्रमथसेवितं॥ पूजया मासयत्नेन तुष्टावचकृतोजलिः॥ ९९॥ ॥ द्विज उवाच॥ ॥ नमस्ते भक्तमंदार नमस्ते वृषभध्व
 ज॥ नमस्ते पार्वतीनाथ नमस्ते भस्मभूषण॥ १००॥ नमस्ते प्रमथाधीश नमस्ते चंद्रशेखर॥ नमस्ते करुणासिंधो नमस्ते भक्तवत्सल॥ १०१॥ नमस्ते व्या
 घ्रचर्मगिन नमस्ते शेषभूषण॥ नमस्ते मृगहस्ताय नमस्ते शूलपाणये॥ १०२॥ नमस्ते कालकालाय नमस्ते त्रिपुरांतक॥ नमस्ते विष्णुताताय नमस्ते काम
 नाशक॥ १०३॥ नमस्ते पुण्यरूपाय नमस्ते यज्ञरूपिणे॥ नमस्ते ज्ञानरूपाय नमस्ते ज्ञावहायक॥ १०४॥ नमस्ते ज्ञानवृत्ताय नमस्ते वृत्तिरूपिणे॥ नमस्ते
 वीरभद्राय भद्ररूपाय ते नमः॥ १०५॥ नमस्ते भद्रदाकार नमस्ते भद्रदप्रभो॥ नमस्ते परमोत्कृष्ट परब्रह्म नमोस्तुते॥ १०६॥ नमस्ते निर्गुणाय नमस्ते स
 गुणप्रभो॥ नमस्ते सर्वदेवेश नमस्ते सर्वपातक॥ १०७॥ नमस्ते सर्वबंद्येश नमस्ते सर्वपूजित॥ नमस्ते गिरिरूपाय नमस्ते वनरूपिणे॥ १०८॥ नमस्ते स
 र्वरूपाय पार्वतीनाथ ते नमः॥ लिंगरूप नमस्ते स्तु नमस्ते लिंगपूजित॥ १०९॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ इति स्तुतो महादेवो बरं वरय सुव्रत॥ वरदो
 ह मिति प्रीत्या तमुवाच द्विजोत्तमः॥ ११०॥ ॥ द्विज उवाच॥ ॥ ममास्त्वत्यंत विश्वासो भस्मरुद्राक्षधारणे॥ तथैव शिवपूजायां विश्वासोस्तु मम प्र
 भो॥ १११॥ विश्वासोस्तु मम स्वामिंस्तव नायानुकीर्तने॥ विश्वासोस्तु मम स्वामिन्सदा शिवकथाश्रुतौ॥ ११२॥ विश्वासोस्तु मम श्रीमन्शिवक्षेत्राटने सदा॥
 विश्वासोस्तु मम श्रीमन्शिवतीर्थने वेषणे॥ ११३॥ विश्वासोस्तु मम श्रीमन्शिवनैवेद्यभोजने॥ विश्वासोस्तु मम श्रीमन्शिवभक्तजनार्चने॥ मागृह्णानु कदा
 पीशचक्षुरे तदशांकरं॥ मागृह्णानु श्रोत्रमेतन्नामाप्येतदशांकरं॥ ११४॥ मास्तु वासो मम स्वास्मिन् शंकरजनालये॥ मास्तु प्रीतिर्मम स्वामिन् शंकरजना
 लये॥ ११५॥ मास्तु प्रीतिर्मम स्वामिन् शंकरजनैः सह॥ भस्मोत्थूतितदेहस्य रुद्राक्षाभरणस्य मे॥ ११६॥ देहपातो ममास्त्वीश शिवस्मरणपूर्वकं॥ सर्वे
 प्येते वरा देयामह्यमद्य महेश्वर॥ ११७॥ अनाथनाथ सर्वज्ञ कृपालो पार्वतीपते॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा संतुष्टः परमेश्वरः॥ दत्त्वा
 वरान्पुनस्तेन पूजितो तर्द्धधेशिवः॥ ११८॥ एतादृशः कृपासिंधो भगवान् भक्तवत्सलः॥ पूजनीयः प्रयत्नेन शिवलिंगे शिवात्मके॥ ११९॥ शिवलिंगं
 गार्चनपरो नित्यं शिवपरायणः॥ सहस्रेषु भवत्येको भुवि पुण्यतपो बलात्॥ १२०॥ अथाशंकरपूजायां सहस्रान् भविष्यति॥ सैवल्यव्यायदिश्रद्धात
 दामुक्तिरदुर्लभा॥ १२१॥ अथाभवति भाग्येन शिवलिंगैकपूजने॥ सैव श्रद्धायतः साक्षात् भुक्तिरामुक्तिरपि सा॥ १२२॥ शिवलिंगान्यपूजायामभा

ग्यानादुरात्मनां ॥ अथाभवतिसाश्रयानरकस्यैवसाधनं ॥ २४ ॥ नवेदविहितं विप्राः शिवलिंगान्यपूजनं ॥ वेदानुक्तार्चनाद्यांति सर्वे विनर
 कं प्रति ॥ २५ ॥ निधनेत्यादिभिर्मन्त्रैर्यथा लिंगार्चनं श्रुतं ॥ तथानश्रूयते क्वापि शिवलिंगान्यपूजनं ॥ २६ ॥ यावंतः संति पापिष्ठाः शिवलिंगान्यपू
 जकाः ॥ तावंतो निरयं यांति यावदाचं द्रुतारकं ॥ २७ ॥ महापातकिनामेव शिवलिंगान्यपूजने ॥ भक्तिर्भवति नान्येषामिति जाबालवादिनः ॥ २८ ॥ ब्र
 ह्महत्यादिपापानि यथानरकसाधनं ॥ शिवलिंगान्यपूजापि तथानरकसाधनं ॥ २९ ॥ शिवान्यः कस्मिन् दाराध्यस्ति हृतीत्यपि यो वदेत् ॥ स वेदबाह्यः श्वेज
 डालो जारजश्चेति मन्यतां ॥ ३० ॥ शिवलिंगधिया कार्यं शैवानामपि पूजनं ॥ न कार्यं बहिः शैवेषु मर्त्यबुद्धिर्मनीषिभिः ॥ ३१ ॥ लिंगानि संनिपुण्यानि स्थावराणि
 चराणि च ॥ द्विविधानीति वेध्यनि चरलिंगानि तत्र तु ॥ ३२ ॥ यथारत्नादिलिंगानि चरलिंगानि सुव्रताः ॥ तथैव चरलिंगानि शांकराः केवलं द्विजाः ॥ ३३ ॥ त
 था च शांकराणां च शिवलिंगधिया द्विजैः ॥ पूजाकार्या प्रयत्नेन शिवनुष्ठार्थं मन्वहं ॥ ३४ ॥ यादृशांता दृशं वस्तु शिवलिंगं शिवात्मकं ॥ पूजनीयं प्रय
 त्नेन नित्यमव्यभिचारतः ॥ ३५ ॥ पुरा सुमेरुः शिखरादवाप पृथिवीमहः ॥ तदैतन्महो विप्राः पुरुषो भूदनुत्तमः ॥ ३६ ॥ तमेव पुरुषं दृष्ट्वा तदा हिमवदाश्च
 याः ॥ पूजयामासु रर्ष्याद्यैः शौनकाद्यामुनीश्वराः ॥ ३७ ॥ ततः प्रसन्नहृदयतमेव पुरुषं तदा ॥ कोसिस्त्वामिति प्रभेचक्रुस्ते शौनकादयः ॥ ३८ ॥ ततः सु
 पुरुषो धीमन् सर्वधर्मप्रवर्तकः ॥ सत्यभूतं वचः प्राह वेदो हमिति सादरं ॥ ३९ ॥ ततस्ते ऋषयस्सर्वे शौनकाग्निपुरोगमाः ॥ प्राहुरत्यंत संतुष्टास्तं
 वेदपुरुषं तदा ॥ ४० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ वेदोसि वेदतत्त्वज्ञ सर्ववेदार्थविद्वर ॥ त्वत्तः संशयविच्छेदो भविष्यत्यद्य तु ध्रुवं ॥ ४१ ॥ कः परः सर्वदेवे
 बुध्येयः को भगवांस्स्थितः ॥ इदं सर्वमशेषेण वद वेदाद्य सादरं ॥ ४२ ॥ वेदपुरुष उवाच ॥ परोमहेश्वरो ज्ञेयः सर्वदेवोऽस्मि मस्ततः ॥ ध्येयः स एव भ
 गवानध्ये योन्योनमनीषिभिः ॥ ४३ ॥ विष्णुरुवाच ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा मुनयः शौनकादयः ॥ पुनः संशयमापन्नाः पन्नधुर्विनयानताः ॥ ४४ ॥
 ॥ ऋषय ऊचुः ॥ को वामहेश्वरो देवः तस्य रूपं च कीदृशं ॥ वद सर्वं विशेषेण वेदवाक्यैर्यथाक्रमं ॥ ४५ ॥ ॥ वेदपुरुष उवाच ॥ यो वेदा
 दौ स्वरः प्रोक्तो वेदांते च प्रतिष्ठितः ॥ तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः समहेश्वरः ॥ ४६ ॥ नान्यो महेश्वरो ज्ञेयो रूढ एव स शंकरः ॥ स परः सर्वदेवेषु द्विजा
 ध्येयः स एव हि ॥ ४७ ॥ सर्वकर्ता सर्वसाक्षी शिव एव महेश्वरः ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यं उत्थृत्य भुजमुच्यते ॥ ४८ ॥ सर्वश्रुतिश्रुतोनित्यः सांब एव महेश्वरः ॥ सत्यमेवैतत्पुनः ॥ ४९ ॥ सर्वश्रुतिश्रुतोनित्यो रूद्र एव महेश्वरः ॥ सत्यमेतत्पुनः ॥ ५० ॥ सर्वश्रुतिश्रुतोनित्यो भर्ग एव महेश्वरः ॥ सत्यमे ॥ ५१ ॥

सर्वश्रुतिश्रुतोनित्योसोमएवमहेश्वरः॥सत्यमे०॥५२॥सर्वश्रुतिश्रुतोनित्योभीमएवमहेश्वरः॥सत्यमे०॥५३॥सर्वश्रुतिश्रुतोनित्यरुच्य
 क्षरएवमहेश्वरः॥सत्यमे०॥५४॥सर्वश्रुतिश्रुतोनित्यस्त्राणुरेवमहेश्वरः॥सत्यमे०॥५५॥सर्वश्रुतिश्रुतोनित्यःशंभुरेवमहेश्वरः॥
 सत्यमे०॥५६॥सर्वश्रुतिश्रुतोनित्यःसर्वएवमहेश्वरः॥सत्यमे०॥५७॥सर्वश्रुतिश्रुतोनित्योभवएवमहेश्वरः॥सत्यमे०॥५८॥सर्व
 श्रुतिश्रुतोनित्यउग्रएवमहेश्वरः॥सत्यमे०॥सत्यमुत्थत्यभुजमुच्यते॥५९॥विप्राविश्वाधिकोरुद्रोविश्वंविष्णुदिकंजगत्॥नरुद्रा
 दधिकःकोपितस्मात्सपरउच्यते॥६०॥यःसोमोजनिताविष्णोःसविष्णोरधिकस्ततः॥विष्णवादिजनितासोमःसर्वदेवाधिकोऽधुवं॥६१॥
 योवैरुद्रःसभगवान्अन्योनभगवान्धुवं॥सत्यमे०॥सत्यमुत्थत्यभुजमुच्यते॥६२॥ध्येयोमुत्तर्ध्विभिर्नित्यंशिवएकःशिवशंकरः॥स
 त्यमे०॥सत्यमुत्थत्यभुजमुच्यते॥६३॥निधनेत्यारिभिःकार्यंशिवलिंगार्चनंद्विजैः॥शिवलिंगस्वरूपेणयतस्तिष्ठतिशंकरः॥६४॥शिवस्यैवा
 र्चनंकार्यंलिंगरूपस्यवैदिकैः॥अन्यथानरकंयातिसत्यमेवोच्यतेमया॥६५॥संहंशंभुंयोवैरुद्रःसभगवान्सविश्वाधिकउच्यते॥महेश्वरःस
 एवेतिज्ञात्वापूज्योमहेश्वरः॥६६॥महेश्वरमुमाकांतमनन्यसदृशंप्रभुं॥योन्यतुल्यतयावेत्तिसचंडालइतिस्मृतः॥६७॥ईशानंसर्वविद्याना
 मीश्वरंजगतांप्रभुं॥योन्यतुल्यतयावेदसचंडालइतिस्मृतः॥६८॥ईशानःसर्वविद्यानामित्याद्यैर्वचनैर्मया॥ध्येयःशंकरएवेतिनिश्चितं बहुधा
 पुरा॥६९॥शिवलिंगस्वरूपस्यशिवस्यपरमात्मनः॥कर्तव्यमर्चनंनित्यंसाक्षान्मुक्तिप्रदायकं॥७०॥ब्राह्मण्यमपिसंप्राप्ययोनार्चयतिशंकरं॥
 सदुर्भगइतिज्ञेयोब्राह्मणैर्ब्रह्मवित्तमैः॥७१॥येनतस्तपःपूर्वमघोरंशंकरात्मये॥तस्यैवभवतिश्रद्धाशिवलिंगसमार्चनं॥७२॥यःकरिष्यति
 यत्नेनशिवलिंगेशिवार्चनं॥ससाक्षाच्छंकरंसांबंसमर्चयतिसर्वदा॥७३॥लिंगेसमर्चितःशंभुददातिवरमिप्सितं॥अतःप्रयत्नतोनित्यंकर्तव्यं
 लिंगपूजनं॥७४॥उत्पूलनंत्रिपुंड्रंचतथारुद्राक्षधारणं॥कर्तव्यमतियत्नेनलिंगपूजापरैर्द्विजैः॥७५॥कर्तव्योलिंपूजांतेपंचाक्षरजपोद्विजैः॥
 सहस्रमप्रसादेनरुद्राध्यायजपस्तदातः॥७६॥रुद्राध्यायेनकर्तव्यंशिवलिंगाभिषेचनं॥बिल्वपत्रैःपूजनीयंशिवलिंगंप्रयत्नतः॥७७॥अयमे
 हस्तइत्याद्यैःसव्यहस्ततलेनयः॥उपस्थशेल्लिंगपार्श्वेसपापेभ्योविमुच्यते॥७८॥प्रदक्षिणांत्रिकंकार्यमधिकंतुशिवालये॥कृतांजलिपुटेरेव

शिवस्मरणपूर्वकं॥ यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च॥ तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे॥ ८०॥ उत्थायोत्थाय साष्टांगान् प्रणामान् विंशदुत्तरान्॥ यः करिष्यति यत्नेन स पापेभ्यो विमुच्यते॥ ८१॥ प्रणम्य परमेशाग्रे करताडनपूर्वकं॥ यो नृत्यत्यन्वहं भक्त्या स पापेभ्यो विमुच्यते॥ ८२॥ वृषस्य वृषणं स्पृष्ट्वा वृषशृंगान्तरान्मुदा॥ यः पश्येत्क्षिगं मेशानं स पापेभ्यो विमुच्यते॥ ८३॥ भुवनत्रयतीर्थानि सर्वाण्यपि निशामुखे॥ वृषां तं समुपाश्रित्य तिष्ठन्ति मुनिसत्तमाः॥ ८४॥ वृषां तं यः पश्येत्सायं स तीर्थान्यखिलान्यपि॥ स्पृष्टः स्नानश्च स ततं पूतश्चात्र न संशयः॥ द्रष्टव्यमैश्वरं लिङ्गं वृषशृंगान्तराद्विजाः॥ वृषेशवृषणं स्पृष्ट्वा शिवस्मरणपूर्वकं॥ ८६॥ प्रदक्षिणनमस्कारान्कृत्वा दृष्ट्वा च शंकरं॥ पुनः प्रदक्षिणं कृत्वा शिवलोके महीयते॥ ८७॥ इमानि नित्यकार्याणि भस्मधारणपूर्वकं॥ शिवलिंगार्चनादीनि ब्राह्मणाद्यैः प्रयत्नतः॥ ८८॥ सततं शिवपूजायां वित्तं यस्यानुवर्तते॥ स धन्य इति बिज्ञेयस्तेन मुक्तिरवाप्यते॥ ८९॥ शिवपूजापिकर्तव्या शिवलिङ्गे निरंतरं॥ शिवलिङ्गे कृता पूजा सर्वकामप्रदायकः॥ ९०॥ ये पूजयन्ति सततं शिवलिङ्गं शिवात्मकं॥ न तेषां गर्भवासादिदुःखानि द्विजपुंगवाः॥ ९१॥ शिवनामामृतं पीतं मुदा येन मुहुर्मुहुः॥ न पिबत्येव स पुनः मर्तुस्तन्यं पुनः पुनः॥ ९२॥ शिवनामामृते पीते जन्मैव न तथा सति॥ स्तनपानं कथं कुर्यादतस्तन्मैव सर्वथा॥ ९३॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा प्रहृष्टाः शौनकादयः॥ तं वेदं पूजयामासुः पूजितो तर्द्धधै च सः॥ ९४॥ ततः परं शौनकाद्याः शतकोटिमुनिभिराः॥ शिवलिंगार्चनं कर्तुं तदा चक्रुः पञ्चमं॥ ९५॥ उत्प्लूत्य भस्मना गानि त्रिपुंड्रां कितमस्तकाः॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा चक्रुः शंकरपूजनं॥ ९६॥ कृत्वा मृन्मयलिङ्गानि बिल्वपत्रादिभिर्मुदा॥ चक्रुर्वत्सरपर्यन्तं शिवलिंगार्चनं द्विजाः॥ ९७॥ ततः परं महादेवः शतकोटिस्वरूपधृक्॥ आविरासीत्कृपासिंधुः प्रति लिङ्गार्चकां गणे॥ ९८॥ ददृशुः शौनकाद्यास्ते मुनयो युगपद्विजाः॥ नानातंकारसंपन्नान् शतकोटि महेश्वरान्॥ ९९॥ एकोपि श्रीमहादेवो नानारूपधरः सदा॥ प्रत्यक्षमगमत्तेषामप्रत्यक्षोऽपि वस्तुतः॥ १००॥ शतकोटि वृषारूढं शतकोटि शिवान्वितं॥ दृष्ट्वा ते मुनयः सर्वे पूजांचक्रुर्यथाविधि॥ १०१॥ श्रीरुद्रं विविधाकारं रुद्राध्यायेन ते द्विजाः॥ तुष्टुबुर्हृष्टमनसः कृतां जलिपुटः स्तदा॥ २॥ ततो मुनीनुवाचैवं नानारूपधरः शिवः॥ इष्टं दास्यामि सर्वेभ्यो भवद्भ्य इति सादरं॥ ३॥ ॥ मुनय ऊचुः॥ ॥ मोक्षं देहि महादेव मोक्षदामरसत्तम॥ पुरुषार्थपरो मोक्षस्ततो मोक्षस्त्वपेक्षितः॥ ४॥ किंचास्माकं महादेव शिवलिंगार्चनं सदा॥ दृढो भवतु विश्वासः शिथिलो मास्तु सर्वथा॥ ५॥ किंचास्माकं महादेव केवले भस्मधारणे॥

दृढो भवतु ॥ ६ ॥ किंचास्माकं महादेव सदा रुद्राक्षधारणे ॥ दृढो भवतु ॥ ७ ॥ किंचास्माकं महादेव रुद्राध्यायजपे सदा ॥ दृढो भवतु ॥ ८ ॥
 किंचास्माकं महादेव पंचाक्षरजपे सदा ॥ दृढो भवतु ॥ ९ ॥ किंचास्माकं महादेव शिवतीर्थादिने सदा ॥ दृढो भवतु ॥ १० ॥ किंचास्माकं महादेव
 शिवनेत्रेक्षणे ॥ दृढो भवतु ॥ ११ ॥ किंचास्माकं महादेव शिवभक्तजनार्चने ॥ दृढो भवतु विश्वासः शिथिलो मास्तु सर्वथा ॥ १२ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥
 तद्याचितावराः सर्वगिरिजापतिना तदा ॥ दत्ताः स्ततः परं जाता पुष्पवृष्टिर्मनोहरा ॥ ततः परं महादेवो नाना रूपधरोपि सः ॥ क्षणार्धेनैव युगपद्विंश
 रूपीतिरोदधे ॥ १४ ॥ एतादृशं कृपासिंधुं लिंगरूपिण मीश्वरं ॥ नित्यमव्यभिचारेण पूजयन्ति मनीषिणः ॥ १५ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ एवमुक्त्वा
 स्थितो विष्णुरेतस्मिन्नंतरे रविः ॥ अस्ताद्रिं समवापां वेततो मौनानि सूचयन् ॥ १६ ॥ विष्णवाद्याः दैवतगणाः ऋषयश्च ततः परं ॥ शिवगंगात
 दं प्रापुः संध्याकाले वरानने ॥ १७ ॥ ततस्नात्वा समुत्थूल्य भस्मनागानि सादरं ॥ त्रिपुंड्रधारणं च क्रुततोरुद्राक्षधारणं ॥ १८ ॥ ततो बिल्वद
 लादीनि पूजोपकरणानि च ॥ आदाय पूजयामासुर्मूलस्थानेश्वरं शिवे ॥ १९ ॥ ततो हेमसभामध्ये रत्नस्तंभविराजिते ॥ मयानाद्यं समार
 ब्धं सायंकाले मनोरमे ॥ २० ॥ नाट्यकाले नंदिकेशो गृहीत्वा वेत्तमुत्तमं ॥ चकार दूरतो देवानृषीन्पिवरानने ॥ २१ ॥ प्रमथाः कोटिशो दे
 वितदामामनघं शिवं ॥ तुष्टुबुर्हृष्टमनसः कृतांजलिपुटस्तदा ॥ २२ ॥ मूर्धस्वजलिमादाय विष्णुब्रह्मादयः सुराः ॥ तुष्टुबुर्दूरतः स्थित्वा
 प्रहृष्टहृदयां बुजाः ॥ २३ ॥ तदा जयजयेत्येवं शब्दादुंदुभिनिस्वनाः ॥ तूर्यः स्वनाः श्वसंजाताः सर्वदिक्षु मनोरमाः ॥ २४ ॥ पुष्पवृष्टि
 रभूद्देवितदा कल्पतरुच्युता ॥ सुगंधाः शीतलाः शान्ता वायवोपिववुस्तदा ॥ २५ ॥ तदामृदंगवाद्यानि गृहीत्वा केशवः शिवे ॥ सेवां क
 र्तुं समारेभे देवि सर्वेश्वरस्य मे ॥ २६ ॥ ब्रह्मातालान् गृहीत्वा मोशिषे वेगागपि प्रिये ॥ वीणां गृहीत्वा विमलां शिषे वेगा नलो लुपा ॥ २७ ॥
 नाट्यसंरंभसंपन्नं गंधर्वागणनायकाः ॥ मुदा जयजये शोतितुष्टुबुर्हृष्टमानसाः ॥ कृतं नाट्यं ततो देवि भवत्सन्मुखमादरात् ॥ ना
 ट्यविद्यामभिनयन्मोहयन्जगतां नयं ॥ २९ ॥ पादं विन्यस्य पादाग्रे हस्तं हस्तेपि संभ्रमात् ॥ कृत्वापि कुटिलां ग्रीवां कृतं नाट्यं मया शिवे ॥
 ॥ ३० ॥ धमिंधमिरिवाभून्मे न्यासो न्यास इवाभवत् ॥ चित्रं चित्रमिवाभून्मे नर्तकस्य तवाग्रतः ॥ ३१ ॥ व्यूहं व्यूह इवाभून्मे रतिरासीदतिर्यया ॥

१ श्रीशिवर ०७
२०

उग्रा-स-४

विरक्तिरासीत्सुभगेविरक्तिरिव सर्वतः ॥ ३२ ॥ विकारो भूद्विकारो निर्विकारस्य वस्तुतः ॥ विकार इव संभूतो निर्विकारस्य चेष्टितः ॥ ३३ ॥ अंगुल्यग्रे निधा
यांगमुत्तमंगेतदग्रकं ॥ निधाय नृत्यतो देवि ममाभून्मंगलं स्वतः ॥ ३४ ॥ नित्यमंगलसंतुष्टः तन्मंगलमनर्गलं ॥ युगपन्मेलितं जातं मंगले मंगलं यथा ॥ ३५ ॥
नृत्यव्यूहसमाविष्टं दृष्टुः केचिदास्तिकाः ॥ केचिन्नददृशुर्देवि भ्रमंतो रिक्षु सर्वतः ॥ ३६ ॥ नृत्याकुंचितसव्यचारुचरणप्रांतोल्लसन्नूपुरं लीलाचालितरत्नकं
कणमूरणत्कारोत्करश्रीविणं ॥ दीर्घानर्घ्यजटासटाविघटनन्नुच्चन्नहो दुच्छटं नृत्यंतं दृष्टुः शिवे सुरगणाः सायं मुदामांशिवं ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीशि
वरहस्ये उग्राख्ये सप्तमांशे शिवगौरीसंवादो नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ पश्यतां नृत्यमानं दंसुराणो शोभनेतथैतः ॥ क्षणमात्रमभूद्रात्रिरूपोऽप्युदितस्ततः ततः स्नात्वा यथाशा
स्त्रं उद्धूल्यां गानिभस्मना ॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा संध्यां चक्रुस्ततः परं ॥ २ ॥ ततो विष्णुविधीं द्राद्याः मुनयश्च प्रयत्नतः ॥ श्रीमूलस्थाननाथं मां पूजयामा
सुरं बिके ॥ ३ ॥ प्रदक्षिणादिकं कृत्वा पंचाक्षरजपंततः ॥ सर्वे हेमसभामध्ये प्रविष्टाः कमलानने ॥ ४ ॥ ततस्ते शंकराः सर्वे भस्मोद्धूलितविग्रहाः ॥ शिव
धर्मान्वदस्वेति विष्णुमूचुर्मदर्चकं ॥ ५ ॥ ततः प्रणम्य विष्णुमंभित्त्या विनयपूर्वकं ॥ मदर्चनफलं वक्तुं मुदैवोपक्रमेशिवे ॥ ६ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥
भुक्तिमुक्तिप्रदं पुण्यं श्रीमहादेवपूजनं ॥ श्रुतं श्रुतिषु सर्वत्र तत्कार्यममरेर्द्विजैः ॥ ७ ॥ बिल्वपत्रेण संपूज्य लिङ्गरूपिणमीश्वरं ॥ ब्रह्महत्यादिकोटिभ्यो
मुच्यते नान्नसंशयः ॥ ८ ॥ बिल्वपत्रैर्महादेवः पूजितः श्रद्धया द्विजाः ॥ अवशोपि स्वतः शुद्धो बशो भवति वस्तुतः ॥ ९ ॥ पुरा कश्चिद्विजवरः शिवलिङ्गा
र्चनप्रियः ॥ बिल्वपत्रैर्महादेवं पूजयित्वा स्थितः सदा ॥ १० ॥ बिल्वपत्राण्यलभ्यानि भविष्यंतीति शंकया ॥ सशुष्कबिल्वपत्राणि गृहे संस्थाप्य सं
स्थितः ॥ ११ ॥ नवानि बिल्वपत्राणि न प्राप्नोति यदा तदा ॥ शिवलिङ्गं बिल्वपत्रैश्चुक्ते रभ्यर्च्य संस्थितः ॥ १२ ॥ बिल्वपत्रैरनभ्यर्च्य शिवलिङ्गं शिवात्म
कं ॥ नपि बल्येव सजलं तृषार्त्तोपि प्रयत्नतः ॥ १३ ॥ एवं स्थितेन तेनैव सुप्रीतः शंकरः कृतः ॥ बिल्वरक्षक इत्येतन्नामतस्य बभूव च ॥ १४ ॥ ततः क
दाचिद्गौरी च शस्तस्मै दातुं वरां द्विजाः ॥ चौररूपसमाश्रित्य प्रविवेश तदालयं ॥ १५ ॥ चौररूपधरैरेव प्रमथैरपि संवृतः ॥ तं द्विजं गृहमध्यस्थं मुवा
च स्वार्चकं शिवः ॥ १६ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ रे रे किं क्रियते विप्रद्रव्यं दर्शय दर्शय ॥ अन्यथा ताडयिष्यामि प्राणान् गृह्णाम्यसंशयं ॥ १७ ॥ ॥
॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा सविप्रो दुःखितस्तदा ॥ बिल्वपत्रघटाः सर्वे धनं नीतीशमब्रवीत् ॥ इत्युक्त्वा बिल्वपत्राणि घटं मध्यं

श्रीशिव
२०

इत्युक्त्वा गृहमध्यस्थान् बिल्वपत्रघटान्बद्धन् ॥ दृष्ट्वा प्रोवाच वचनं प्रथमान् प्रतिशंकरः ॥ १८ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ इत्यु एते धनघटाः सर्वे शतावधि
 गृहस्थिताः ॥ एतान् घटान् गृहीत्वैव भवन्तीत्यां त्विति द्विजाः ॥ १९ ॥ विष्णु उवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा स विप्रो दुःखितस्तदा ॥ बिल्वपत्रघटाः स
 र्वे धनं नेतीशमब्रवीत् ॥ इत्युक्त्वा बिल्वपत्राणि घटमध्यस्थितानि सः ॥ सत्वरदर्शयामास तमुवाच ततः शिवः ॥ २१ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ जायते ध
 नमेतेभ्यः पन्नेभ्यो नान्न संशयः ॥ रक्षणं न बभूवेषु पत्राणां कथमन्यथा ॥ २२ ॥ एते घटाः प्रयत्नेन नैवा एव न संशयः ॥ प्राप्तव्यं धनमेतेभ्यः पन्नेभ्योऽस्मा
 भिरन्वहं ॥ २३ ॥ विष्णु उवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा द्विजो दुःखसमाकुलः ॥ हत्वामां तदनुप्रीत्या नयैतानीत्युवाच तं ॥ २४ ॥ तथेवास्त्विति गो
 रीशः शस्त्रमुद्यम्य पाणिना ॥ ततः परं स विप्रोऽपि निश्चित्य मरणं स्वकं ॥ २५ ॥ चिन्ता व्याकुलितो भूत्वा स्वपुत्रं प्रत्यवाच सः ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ पुत्र
 बिल्वदलान्येतान्यतिथत्वेन सादरं ॥ २६ ॥ संपादितानि बहुधा पूरितानि घटेष्वपि ॥ एतावन्त्यपि पत्राणि संपाद्या नि कथं मया ॥ २७ ॥ अधुना बिल्व
 पत्राणि वनेष्वपि न सर्वथा ॥ बिल्वपत्रार्चनं त्यक्त्वा नपि बानि जलान्यपि ॥ २८ ॥ बिल्वपत्रार्चनाभावे मरणं मे भविष्यति ॥ तथा चाद्यैव संत्यक्षे तनुमे
 तान् संशयः ॥ २९ ॥ प्रायशो मृत्युकालोद्यममायं समुपस्थितः ॥ गच्छ जीव सुतारण्यं बिल्ववृक्षसमावृतं ॥ ३० ॥ बिल्वपत्रैर्बिल्वमूलैश्च शिवमर्चय
 सादरं ॥ मात्यजार्भक भस्मांगे मोहेनापि शिवार्चनं ॥ ३१ ॥ बिल्वपत्रैः प्रयत्नेन पूजयस्व सदा शिवं ॥ वनवासरतैसाकं प्रीतिकुरु सदा र्भक ॥ ३२ ॥ शृणु
 शैवीं कथामेव जप पंचाक्षरं सदा ॥ उत्कृष्टं नम्रिपुंड्राभ्यामलंकुरु तनुं सदा ॥ ३३ ॥ रुद्राक्षधारणं प्रीत्या कुरु यत्नेन संततं ॥ ॥ विष्णु उवाच ॥ इति त
 द्वचनं श्रुत्वा पुत्रोऽपि पितृवत्सलः ॥ मयापि बिल्वपत्रार्थं तनुस्त्याज्येत्युवाच तं ॥ ३४ ॥ द्विजपत्न्यपितं दृष्ट्वा स्वपतिं मर्तुमुद्यतं ॥ मयापि बिल्वपत्रा
 र्थं तनुस्त्याज्येत्युवाच तं ॥ ३५ ॥ ततः परं स विप्रेन्द्रो भस्म धृत्वा यथाविधि ॥ सरुद्राक्षो महादेवं पूजयामास भक्तितः ॥ ३६ ॥ प्रदक्षिणानमस्कान् च
 कार तदनंतरं ॥ शिवतीर्थं ततो विप्रः पयोपावनपावनं ॥ ३७ ॥ ततः शिवार्पितं श्रुत्वा बिल्वमालां दधार सः ॥ ततस्तुष्टावगिरिशं रुद्रसूक्तैरनेक
 धा ॥ ३८ ॥ ततो जजाप श्रुत्वा त्मा शिवपंचाक्षरं द्विजाः ॥ ततो जजाप श्रीरुद्रं शिवलिंगस्य सन्निधौ ॥ ३९ ॥ तत्पुत्रो भस्म रुद्राक्षान् धृत्वा मातृसमन्वि
 तः ॥ चकार पूजनं शंभोः पित्रवत्पितृवत्सलः ॥ ४० ॥ ततः स्मर्योऽपि रुद्राक्षान् स्थापयित्वा मुखांतरे ॥ ततश्चक्रुः पुनः पूजां शिवलिंगे शिवात्मके

श्रीशिवर० ७

२१

भस्मरुद्राक्ष
धारणे ॥५२॥
ममास्तुभक्ति
रनिशं

उ. स. प्र.

२१

॥४१॥ सकुटुंबस्ततोविप्रः शिपंचाक्षरं जपेत् ॥ सत्वरं मारयेत्युत्काशिवग्रेसं विवेश सः ॥४२॥ ततः कृपानिधिः शशुस्ते विप्रं मरणोन्मुखं ॥ दृष्ट्वा स्वरूपममलं दर्शयामास सत्वरं ॥ सददर्शमहादेवं सकुटुंबो द्विजोत्तमः ॥ अत्युच्चवृषभारूढं प्रमथैरुपसेवितं ॥४४॥ संस्मृत्य मानममरैर्वेदैर्ना नाविधैरपि ॥ उमासंस्मिष्टवामांगव्याघ्रचर्मधरं प्रभुं ॥ अनेकचंद्रसूर्याग्निप्रभाविस्फंप्सुरितं प्रभुं ॥ चंद्रावतंसमनघं भस्मभूषितविग्रहं ॥ अनेकरत्नमात्मभिः समलंकृतविग्रहं ॥ चंद्रसूर्याग्निनयनं प्रसन्नमुखपंकजं ॥ एतादृशं महादेवं दृष्ट्वा संतुष्टमानसः ॥४७॥ सविप्रः पूजयामास बिल्वपत्रादिसाधनैः ॥ ततस्तुष्टावगिरिशं रुद्राध्यायादिभिर्द्विजः ॥४८॥ ततः प्रणम्य बहुधा कृतांजलिपुटस्थितः ॥ ततस्तुतोषमहादेवः पूजितश्च प्रयत्नतः ॥४९॥ दास्यामीष्टवरान् विप्रवरयेति तमब्रवीत् ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ कृतार्थोऽस्मि महादेव त्वत्सादांबुजदर्शनात् ॥ यदिदं चिंत्यते नित्यं योगिभिर्योगितत्परैः ॥ तदिदं पादकमलं तव देवोत्तमप्रभो ॥५१॥ सर्वदेवस्तुतं नित्यं दृष्टं भाग्यवशान्मया ॥ यद्विष्णुनेत्रपद्मेन पूजितं तत्सदांबुजं ॥५२॥ सर्वमरगणारध्यं दृष्टं भाग्यवशान्मया ॥ इदमत्युत्तमं रूपं दृष्टं केनापि न प्रभो ॥५३॥ दृष्टमद्य मया शंभो त्वत्प्रसादेन मोक्षदं ॥ भक्तिस्तय्येव सततं ममास्त्वव्यभिचारिणी ॥५४॥ नित्यं तवैव पूजायां मतिरस्तु मम प्रभो ॥ तव नाम जपे भक्तिर्ममास्त्वन्वहमीश्वर ॥५५॥ भक्तिरः स्वनिशं शंभो तव नामानुकीर्तने ॥ नित्यं मम मनोभृंगस्तवैव चरणांबुजे ॥५६॥ संचरत्वतिसंतुष्टो मोक्षपुष्परसान्विते ॥ त्वत्पादकमलद्वंद्वे द्वंद्वदुःखनिवारके ॥५७॥ विष्णुनेत्रांचिते नित्यं प्रीतिरस्तु ममेश्वर ॥ ममास्तु भक्तिरनिशं शिवभक्ताभिपूजिते ॥ शंभो शिवशिवेत्येव वदतो मम शंकर ॥५९॥ भस्मरुद्राक्षवपुषस्तनुत्यागोस्तु मोक्षद ॥६०॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इति तद्याचिता न्दत्त्वा वरान् देवोत्तमः शिवः ॥ पुनः संपूजितस्तेन तत्रैवांतर्दधे द्विजाः ॥६१॥ एतादृशं वेदवेद्यं कृपासागरमीश्वरं ॥ पूजयंत्यति यत्नेन भूरि पुण्यतपोधनाः ॥६२॥ भस्मना बिल्वपत्रैश्च ये च यंति सदा शिवं ॥ न तेष्वांगर्भवासादिदुःखानीति श्रुतिर्द्विजाः ॥ उराकश्चिद्विजवरो जाबालार्थविदन्वहं ॥ वित्थूलनं त्रिपुंड्रं च कुर्वन्नेव स्थितः सदा ॥६४॥ स नित्यं भस्मना शंभू लिंगरूपिणमव्ययं ॥ संपूज्य बिल्वपत्राद्यैस्ततोर्चयति सादरं ॥६५॥ स सर्वदानवेभां उभस्म संपूर्य सादरं ॥ करोति भस्मनो नित्यं रक्षणं यत्नपूर्वकं ॥६६॥ स्वयमुत्थूलनं कृत्वा कृत्वा नित्यं त्रिपुंड्रकं ॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा समर्चयति शंकरं ॥६७॥ स्वार्थं भूतिं पृथक् कृत्वा शिवपूजार्थमप्ययं ॥ कृत्वा भस्म पृथक् द्वित्यं शिवार्चनपरो भवत् ॥६८॥ कदाचिदौ दृशो विप्रः प्रातः काले समुत्थितः ॥ स्नात्वा त्थूल्य त्रिपुंड्रं च कृत्वा संध्यादिकः ततः ॥६९॥ शिवलिंगार्चनं कर्तुं

संकल्पविधिपूर्वकं ॥ रुद्रसूक्तादिभिः संन्यक्तचक्रैरुद्राभिषेचनं ॥ ७० ॥ ततो विभूतिपूजार्थं विभूतिमवलोकयत् ॥ भूतिं गृहीतुमुद्युक्तो भूतिपूजा
 परायणः ॥ ७१ ॥ तदानीं श्रीमहादेवस्तस्मै दातुं वरं परं ॥ समुद्युक्तो भस्मसर्वजहारा दृश्यमूतिमान् ॥ ७२ ॥ ततः सविप्रः पूजार्थमलब्ध्वा भस्मशो
 करं ॥ अतिदुःखसमाक्रांतो गलद्वाघ्यो बभूव सः ॥ ७३ ॥ शिवार्चनार्थं सकल्पः कृतो द्या शिवसंनिधौ ॥ शिवपूजा कथं वा स्याद्विना शंकरभस्मना ॥
 ॥ ७४ ॥ जाबालोक्तेन विधिना भस्मकार्यं प्रयत्नतः ॥ ततः परं पूजनीयो भस्मना गिरिजापतिः ॥ ७५ ॥ बहुभिर्दिवसैर्भस्मशंकरजायते ततः ॥ ता
 वत्कालं कथं त्याज्या शिवपूजा श्रुतिश्रुता ॥ ७६ ॥ प्रतिया मेव कर्तव्यं मया शंकरपूजनं ॥ तत्पूजनं विना भस्मकथं वाऽद्य भविष्यति ॥ ७७ ॥ पानीयमपि
 न ग्राह्यं शिवपूजां विना मया ॥ मम प्राणा विनश्यंति पानीयग्रहणं विना ॥ ७८ ॥ शिवपूजांतरायेण संकल्प्य प्रच्यवोप्यभूत् ॥ शिवपूजा परित्यागेन
 रकोपि भविष्यति ॥ ७९ ॥ अतः परं मया हं शरीरं यत्नपूर्वकं ॥ त्याज्यं भस्माभिपूतेन शिवध्यानपुरःसरं ॥ ८० ॥ यत्नेन यदि देहस्य त्यागो न क्रिय
 ते तदा ॥ तृषार्त्तस्या विलंबेन तनुरेषा गमिष्यति ॥ ८१ ॥ तृषार्त्तस्य भवेन्मोहो मोहे सति ततः परं ॥ शिवस्मरणमेतस्य कथं मेव भविष्यति ॥ ८२ ॥ ये
 त्यजंति तनुं मर्त्याः शिवस्य स्मरणं विना ॥ तेषां भवत्यधोरेषु नरकेषु च संस्थितिः ॥ ८३ ॥ तथा चाद्यत्नेन चित्तिं कृत्वा स्वकांतनुं ॥ सत्वरं निक्षि
 पाम्यग्नौ ज्वलत्वेन तनुर्मम ॥ ८४ ॥ शिवार्चना साधनस्य शरीरस्थास्य रक्षणं ॥ वृथा भवत्यतो द्यैव ज्वालनीया तनुर्मम ॥ ८५ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥
 इति निश्चित्य विप्रेन्द्रः सत्वरं भस्मना विना ॥ पूजयामास यत्नेन बिल्वपत्रादिभिः शिवं ॥ ८६ ॥ ततः प्रणम्य बहुधा स्तुत्वा च बहुधा स्तवैः ॥ जजा
 पशतरुद्रीयं जजापृचषडक्षरं ॥ ८७ ॥ ततः पुनः प्रणम्य शं कृत्वा कर्म शिवार्पणं ॥ ततः काष्ठैः प्रयत्नेन सचकार चित्तिं द्विजः ॥ ८८ ॥ ततः प्र
 ज्वालयामास चित्तिं पर्वतसन्निभं ॥ चित्तिप्रदऽक्षिणं चक्रे शंकरं हृदिसंस्मरन् ॥ ८९ ॥ ततः शिवमहेशानशंकरेति समुच्चरन् ॥ प्रविवेश चि
 त्तिं विप्रः शिवं ध्यायन्नुमापतिं ॥ ९० ॥ तदानीं श्रीमहादेवः करुणासागरः प्रभुः ॥ आविरासीद्दृषा रूढः शिवा संश्लिष्टविग्रहः ॥ ९१ ॥ श
 शामधीतलो जातः प्रज्वलन्नपि पावकः ॥ सददर्शितः शंभुं नानाप्रमथसेवितं ॥ ९२ ॥ उमा संश्लिष्टवामांगं वृषभारूढमव्ययं ॥ सोम
 सूर्याग्निनयनं सोमार्धकृतशेखरं ॥ ९३ ॥ अभयप्रदमीशानं चेकितानमजं विभुं ॥ भस्मभूषितसर्वांगं रुद्राक्षवलयारुतं ॥ ९४ ॥ अनं
 तचन्द्रप्रतिममनंतरविसंनिभं ॥ अनंतवह्निप्रतिमं वस्तुतो प्रतिमं शिवं ॥ ९५ ॥ अतिसुंदरमीशानममेयगुणसंश्रयं ॥ मंदारमालासं

श्रीशिवर. ७
२२

वीतं वृंदारकगणार्चितं ॥ ९६ ॥ एतादृशं शिवं दृष्ट्वा प्रहृष्टवदनो द्विजः ॥ पूजयामास यत्नेन प्रणम्य स पुनः पुनः ॥ ९७ ॥ ततः परं महादेवं श्रीगुरुद्रेण कृतोज-
लिः ॥ तुष्टाव परया भक्त्या स्तवैरन्यैश्च सादरं ॥ ९८ ॥ सुप्रीतो भगवान्छुभुर्वरं वरय सुव्रत ॥ प्रसन्नोऽस्मीति तं प्राह तदा भक्तवरप्रदः ॥ ९९ ॥ इत्युत्तमीशव-
चनं श्रुत्वा सोऽपि द्विजोत्तमः ॥ मूर्धन्यं जलिमाधाय प्राह शंभुं शिवार्चकः ॥ १०० ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ कृतार्थोऽस्मि महादेव तव पादाब्जवन्दनात् ॥ धन्योऽस्मि
कृतकृत्योऽस्मि पुनीतोऽस्मि महेश्वर ॥ १ ॥ जन्मपावनमेतन्मे मम बंशोऽपि पावनः ॥ यतस्त्वत्पादपद्मस्थदर्शनं जातमद्यमे ॥ २ ॥ मम माता भवत्पत्न्या पिता धन्यो
भवन्मम ॥ यतस्त्वत्पादकमले दृष्टं मुक्तिप्रदं प्रभो ॥ ३ ॥ तवैतदुत्तमं रूपं न वेदैरपि दृश्यते ॥ मया भाग्यवशाद् दृष्टं रूपं तव प्रभो ॥ ४ ॥ महेश तव पूजार्थं
मुपविष्टस्य मे प्रभो ॥ प्रत्यूहामाविशं त्वीश कदाचिदपि सर्वथा ॥ ५ ॥ शंभो ममास्तु विश्वासः शिवत्वं गौं पूजने ॥ त्वये वाच्यमिचोरेण भक्तिरस्तु मम प्रभो ॥
॥ ६ ॥ शिवमंत्रजपे ये वंशस्थास्तु मम शंकर ॥ शिवतीर्थदिने च वंशस्थास्तु मम शंकर ॥ ७ ॥ नित्यं शिवकथास्वे वंशोऽन्ममेतत्प्रवर्ततां ॥ शिवनामामृतं पातुं
जिह्वैषापि प्रवर्ततां ॥ ८ ॥ शिवतीर्थान्यगमने मोहाद्यदि मतिर्मम ॥ तदा भवंतु बहवः प्रत्यूहा श्रीमहेश्वर ॥ ९ ॥ शिवत्वदन्यपूजायां मोहाद्यदि मतिर्मम ॥ त-
दा भवंतु बहवः प्रत्यूहा श्रीमहेश्वर ॥ १० ॥ शिवत्वदन्यवीक्षायां मोहाद्यदि मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ ११ ॥ शिवत्वदन्यचिंतायां मोहाद्यदि मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ १२ ॥ शिवत्वदन्यवात्तायां मोहाद्यदि मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ १३ ॥ शिवान्यदेवश्रवणे मोहाद्यदि मतिर्म-
म ॥ तदा भवंतु बहवः प्रत्यूहा श्रीमहेश्वर ॥ १४ ॥ शिवान्यदेवस्तोत्रेषु यदि मोहान्मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ १५ ॥ शिवान्यतीर्थग्रहणे मोहाद्यदि मतिर्मम ॥ त-
दा भवंतु ॥ १६ ॥ शिवान्यदेवनिर्माल्ये यदि मोहान्मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ १७ ॥ शिवान्यदेवभक्तेषु यदि मोहान्मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ १८ ॥ शिवान्यदेवताध्याने यदि मोहान्मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ १९ ॥ शिवान्यदेवतास्पर्शे यदि मोहान्मतिर्मम ॥ तदा भवंतु ॥ २० ॥ शिवान्यदेवकथायास्तु सर्वथा ॥ अश्रद्धा सर्वकालेषु नैर्यं रंत्येण जायतां ॥ २१ ॥ शंभो शिवकथास्वेव भक्तिश्रद्धा च
संततं ॥ भवतु त्वत्प्रसादेन मम देवशिरवामणे ॥ मतिरस्तु मम स्वामिन्केवले भस्मधारणे ॥ मतिरस्तु मम स्वामिन्शुद्धेरुद्राक्षधारणे ॥ २२ ॥ केवला शिवपू-
जैव कर्त्तव्ये त्वस्तु मे मतिः ॥ केवलं शिवनामैव स्मर्त्तव्यमिति चास्तु धीः ॥ २३ ॥ उमापते महादेव शिवेति वदतो मम ॥ तनुत्यागोऽस्तु गौरीश त्वदर्चनपुरःसरं ॥
॥ २४ ॥ दानपात्रमहं शंभो दानकालोऽयमीश्वर ॥ तदा त्वनेतरोऽयान्योऽयच्छा भक्तिस्त्वयि प्रभो ॥ २५ ॥ नयाचे नयाचे महादेव शंभो वरानन्यलभ्यानहं भक्तब-
धो ॥ परं त्वेकरूपां मदन्यैरलभ्यां भवद्भक्तिमेकां परामीश याचे ॥ २६ ॥ यथैवेश भक्त्या तृणीकृत्य सर्वानुपेन्द्रादिदेवानहं सर्वथापि ॥ त्वदर्चापरो नित्यमव्य-

उ-स-पू-

श्रीशिव
२२

तिबहवःप्रतिजन्मनि॥५४॥शिवाराधनमात्रेणघोरसंसारसागरः॥शुष्कोभवतिविप्रेन्द्राःसत्यंसत्येनसंशयः॥५५॥यथासर्पविषग्रस्ताम्रियंते
 भेषजंविना॥तथानश्यंतिबहवोमहादेवार्चनंविना॥५६॥संसारसागरेनामदुःखसागरउच्यते॥तदुःखाब्धौपतंत्येवसंत्यक्तशिवपूजनाः॥५७॥
 पुराशचीपतिःस्वर्गसभामंडलमध्यगः॥मन्येकृतार्थमात्मानंसम्रासत्समुपासितः॥५८॥ततःसमोहसंक्रातोमुहूर्तविवशोद्विजाः॥उवासपार्वती
 नाथस्मरणेनविनात्तदा॥५९॥ततोतिव्याकुलेजातःसदेवेंद्रःततःपरं॥गुरुंसंबिद्यविकटेबभ्राषेवचनोद्विजाः॥६०॥॥इंद्रउवाच॥॥व्याकुलंस
 मभूच्चित्तंगुरोहेतुंविनाद्यमे॥कंपतेतनुरेषाचवायुनीतलतेवमे॥६१॥स्वेदोपिजायतेपश्यशुष्कमोष्टमभून्मम॥वाचोननिःसरंत्येवसरलाललिताइव॥
 ॥६२॥उष्णस्थपुष्पमालेवगान्त्रयष्टिरभून्मम॥कृष्णभूतेंदुरेखेवदृश्यतेयमयातनुः॥६३॥एतावत्कालपर्यंतंसुखेनैवस्थितंमया॥अधुनैवेदमु
 त्पन्नंदुःखमज्ञातहेतुकं॥६४॥दुःखमेतन्मयासर्वंचतुर्वक्त्रायसत्वरं॥निवेदनीयंयत्नेनत्वमप्यायाहिमद्वधे॥६५॥॥अगस्त्यउवाच॥॥
 इत्युत्कासगुरुंवज्रीगुरुणापिसमन्वितः॥प्रययौब्रह्मलोकायददर्शसंविधिततः॥६६॥रुद्राक्षमालावीतांगंभस्मोत्थूलितविग्रहं॥लिंगार्चनंविधिंनत्वा
 प्रकृतंविनिवेदयेत्॥ततस्तद्वचनंश्रुत्वाविधिर्विस्मितमानसः॥उवाचेद्रंयथायोग्यंयच्चातंतत्तथाद्विजाः॥६७॥॥ब्रह्मोवाच॥॥इंद्राद्यनत्वया
 सम्यक्पूजितःपार्वतीपतिः॥तेनैवव्याकुलंजातंतवचित्तमनाकुलं॥६८॥येननक्तृक्रियतेनित्यंयथाविधिशिवार्चनं॥तेनदुःखानिसर्वाणिप्राप्यंते
 नान्नसंशयः॥६९॥दुःखालयाभवेत्येवसर्वेत्यक्तशिवार्चनाः॥त्यक्तेशपूजनैरेवप्राप्यंतेदुःखमन्वहे॥७०॥शंकरंशंकरंनित्यंयोनार्चयतिसादरं॥
 नतस्यसुखलेशोपि सत्यंसत्येनसंशयः॥७१॥यथादुःखवशंयातिशंकरेतरपूजकाः॥तथादुःखवशंयातित्यक्तशंकरपूजनाः॥७२॥शंकरसम्य
 गाराध्यप्राप्नुवंतिशमन्वहे॥शंकराराधनेत्यक्तेकथंशमुपलभ्यते॥७३॥शंकराराधनमेवैकंपरमानन्दसाधनं॥तदन्येनश्रुतंवज्रिन्परमानंदसाधनं॥
 देवेष्वन्येषुवावज्रिन्शंकरान्योनशंकरः॥ततःशमाप्तुंकुर्वेतिशंकराराधनोद्विजाः॥७४॥शमाप्तुंयततेयस्तुविनाशंकरपूजनं॥समूर्खइतिविज्ञे
 योनेतरोमूर्खउच्यते॥७५॥कायेनमनसावाचायःशंकरमुपासते॥सर्पडितइतिविज्ञेयैःसंपूज्यो धनिभिर्धनैः॥७६॥शंकरासक्तचित्तानांनदूरेषा
 मतःसदा॥शंकराराधनंकार्यंशमर्थिभिरहर्निशं॥७७॥स्वर्गापिबर्गफलदेशंकरंलोकशंकरं॥येपूजयंतिसततंतेधन्यानान्नसंशयः॥७८॥॥
 भगवान्पार्वतीनाथोसर्वाभ्रीष्टफलप्रदः॥सयेनपूज्यतेनित्यंतस्यदुःखंनसर्वथा॥७९॥महादेवमनभ्यर्चयस्तिष्ठतिचसर्वथा॥नप्राप्नोतिसुखं

नूनमितिजाबालवादिनः॥८१॥वेदाःसृष्टामहेशेनवेदोक्तविधिनासदा॥यत्नेनस्वार्चनंकार्यं सर्वेष्टदमितिध्रुवं॥८२॥बहवोमुनयःपूर्वमुमाकांतस्य
पूजया॥दुःखपाशविनिर्मुक्ताःशंकरंसमुपाययुः॥८३॥पुराविष्णुःप्रमादेनविहायशिवपूजनं॥अकांडेव्याकुलोजातःखिन्नगान्नोष्टतात्तुकः॥
॥८४॥जातोतिदुःखितंदृष्ट्वाकमलाकमलापतिं॥दुःखापहारकंवाक्यमुवाचकृतनिश्चया॥८५॥॥लक्ष्मीः॥॥विष्णोपूजयदेवेशमुमाकां
तमनामयं॥यत्पूजयेदुःखेभ्यःसद्योमुक्तोभविष्यसि॥८६॥मृत्युंजयंजयाकांक्षीत्वमेवाभ्यर्च्यसादरं॥प्राप्नोसिविजयंपूर्वमतिदुष्टान्मुरा
द्धरे॥८७॥यदादुःखंत्वयाप्राप्तमसुरेभ्यस्तदात्वया॥पूजितःश्रीमहादेवोभक्तिश्रद्धापुरःसरं॥८८॥श्रीमहादेवपूजायांत्वमस्यत्यंतमुत्सुकः
॥अतोद्यापिप्रयत्नेनपूजयस्वमहेश्वरं॥८९॥महादेवंविनास्माकंनास्तिदुःखनिवारकः॥तत्पूजांकुरुयत्नेनकेशवकेशनाशिनीं॥९०॥अस्माकम
मरादीनांशिवएवेष्टदेवतं॥दुःखंविनश्यत्यखिलमिष्टदेवतपूजया॥९१॥करिष्यसियदिप्रीत्यासत्वरंशंकरार्चनं॥तदात्वयाधुनाप्राप्तंसौख्यम
द्यजनार्द्दनं॥९२॥केशवालस्यरहितःकुरुशंकरपूजनं॥यदालस्यंतदाप्राप्तंदुःखमद्यपुनर्हरै॥९३॥॥ब्रह्मोवाच॥॥इत्युक्तंतद्वचःश्रु
त्वाकेशवःसत्वरंतदा॥शंकरंपूजयामासभस्मधृत्वायथाविधि॥९४॥ततोदुःखविनिर्मुक्तःसबभूवजनार्द्दनः॥सौख्यंबहुतरंप्रापश्री
महादेवपूजया॥९५॥तदाप्रभृतिविश्वेशंशिवलिंगस्वरूपिणं॥स्वहृत्पद्मेसंनिवेश्यपूजयत्यनिशंहरिः॥९६॥हरिहृत्पद्मेविष्टंशिवलिंगमनु
त्तमं॥द्रष्टव्यमिति यास्यामित्वमप्यायाहिसत्वरं॥९७॥॥अगस्त्यउवाच॥॥इत्युक्त्वाविष्णुलोकायसदेवेन्द्रोविधिर्ययौ॥ददर्शचत
तोविष्णुंशिवपूजापरायणं॥९८॥भस्मोत्थूलितसर्वांगंत्रिपुंजंकिंतमस्तकं॥रुद्राक्षमात्राभरणंशंकरस्मरणोत्सुकं॥९९॥दृष्ट्वाविष्णुं
सदेवेन्द्रोविधिर्नत्वाकृतांजलिः॥देवेन्द्रोक्तंयथापूर्वंज्ञापयामासविष्णवे॥१००॥ततस्तद्वचनंश्रुत्वाविष्णुःशंकरपूजकः॥वैदवेदांतत
त्वज्ञःप्राहवाचंसुखावहां॥१०१॥॥विष्णुरुवाच॥॥तावद्वसंतिदुःखानियावन्नाराध्यतेशिवः॥दुःखानिविलयंयांतिसम्यगाराधितेशि
वे॥१०२॥तावदेवयमाद्रीतियावन्नाराध्यतेशिवः॥तावदेवमहाव्याधिर्यावन्नाराध्यतेशिवः॥१०३॥तावद्वसंतिपापानियावन्नाराध्यतेशिवः॥
तावद्भवतिदारिद्र्यावन्नाराध्यतेशिवः॥१०४॥यथासूर्योदयेजातेविनश्यतितमस्तथा॥पूजितेश्रीमहादेवेदुःखमात्रंविनश्यति॥१०५॥नाना
दुःखमहाव्याधिभेषजंशिवपूजनं॥सत्यंसत्यंपुनस्सत्यमुत्थृत्यभुजमुच्यते॥१०६॥नानासंसारदुःखानिविनश्यंतिशिवपूजया॥सत्यंस

श्रीशिव०७

२४

पु

त्यमिति प्राह जाबालोपि स्वयं विधे ॥ ७ ॥ संसारजं रुजं रुद्रो द्वावयत्यर्चितः सदा ॥ ततोर्चनीयमनिशं रुद्रलिङ्गं मुमुक्षुभिः ॥ ८ ॥ सर्वमन्यपरित्यज्य
शिव एकं शिवं करः ॥ ध्येय इत्याह हि विधे साक्षादाथर्वणश्रुतिः ॥ ९ ॥ पूजनीयो महारुद्रो मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ तत्पूजयेन्नश्यंति दुःखानि विवि
धान्यपि ॥ १० ॥ विनाशयति संसारं यः सकृत् पूजया शिवः ॥ सकिमन्यानि दुःखानि न नाशयति पूजितः ॥ ११ ॥ भावपूर्तं महादेवं योर्चयिष्यति संततं ॥ स
संप्राप्नोति धर्मार्थकाममोक्षान संशयं ॥ १२ ॥ संसारसागरं घोरं यः समुत्तुमुच्छति ॥ तेन नित्यं महादेवः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ १३ ॥ धन्यः स इति विज्ञेयो यः
शश्वाच्छिवपूजकः ॥ सतरत्येव संसारं नानापातकसागरं ॥ १४ ॥ शिवेति नामदावाग्नेर्महापातकपर्वताः ॥ भस्मी भवं त्वनायासात् सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १५ ॥
पापमूलानि दुःखानि विविधान्यपि तान्यतः ॥ शिवार्चनैकनाश्यानि नान्यनाश्यानि सर्वथा ॥ १६ ॥ शिवार्चनपरैरेव घोरसंसारसागरः ॥ तीर्णो नान्यैः संसा
रसागरस्तीर्यते ध्रुवं ॥ १७ ॥ संसारसागरं घोरं यः शोषयितुमिच्छति ॥ सकरोति प्रयत्नेन बिल्वपत्रैः शिवार्चनं ॥ १८ ॥ विविधान्यपि पापानि यान्यनंतानि
तानि तु ॥ विनश्यंति विधे नित्यं त्रिपुरांतकपूजया ॥ १९ ॥ अनभ्यर्च्य महादेवं निष्पापोऽस्मीति यो वदेत् ॥ स पातकीति विज्ञेयो वेदवेदांतपारगैः ॥ समभ्य
समभ्यर्च्य महादेवं निष्पापोऽस्मीति यो वदेत् ॥ स पातकीति विज्ञेयो वेदवेदांतपारगैः ॥ समभ्यर्च्य महादेवं निष्पापोऽस्मीति यो वदेत् ॥ स पावन इति
ज्ञेयो वेदवेदांतपारगैः ॥ २१ ॥ सर्वैदिकः स पुण्यात्मा स धन्यः स बुधो विधे ॥ यः सदा कायवाक्चित्तैः शरणं याति शंकरं ॥ २२ ॥ भवंति विविधा ध
र्मा येषां सद्यः फलो न्मुरवाः ॥ तेषां भवति विश्वासस्त्रिपुरांतकपूजने ॥ २३ ॥ पातकानि विनश्यंति यावंति शिवपूजया ॥ भुवि तावंति पापानि संत्ये
व चतुर्मुख ॥ २४ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां राशयोऽप्यमिता विधे ॥ शिवस्मृत्या विनश्यंति यावंति शिवपूजया ॥ भुवि तावंति पापानि संत्येव चतुर्मुख ॥
ब्रह्महत्यादिपापानां राशयोऽप्यमिता विधे ॥ शिवस्मृत्या विनश्यंति न ते किं शिवपूजया ॥ २५ ॥ शिवनामतरिं प्राप्य संसाराब्धितरं तिते ॥ संसारमूलपा
पानि तेन नश्यंत्य संशयं ॥ संसारमूलभूतानां पातकानां चतुर्मुख ॥ शिवनाम कुठारेण विनाशो जायते ध्रुवं ॥ २७ ॥ शिवनामामृतं पेयं पापदावानलादि
तैः ॥ पापदावाग्नि तप्तानां शान्तिस्तेन विना न हि ॥ २८ ॥ शिवेति नाम पीयूषवर्षधारा परिष्कुताः ॥ संसारद्वमध्येऽपि न शोचंति न संशयः ॥ २९ ॥ येषां धर्म
स्वभावानां महेशः कुलदेवतं ॥ ते धन्यास्ते ममाराध्यास्ते महेशा कृपाश्रयाः ॥ ३० ॥ न भक्तिः शंकरे पुंसो रागद्वेषरतात्मनो ॥ तद्विधानां न सहसा भुक्तिर्भ
वति सर्वथा ॥ ३१ ॥ अनंतजन्मभिर्येन तपस्तप्तं भविष्यति ॥ तस्यैव भक्तिर्भवति भवानी प्राणबल्लभे ॥ ३२ ॥ जातापि शंकरे भक्तिरन्यसाधारणा वृथा ॥
परं त्वव्यभिचारेण शिवभक्तिरपेक्षिता ॥ ३३ ॥ यस्यास्या मरणं शंभौ भक्तिरव्यभिचारिणी ॥ तस्यैव मोक्षः सुलभो नान्यस्येति मतिर्मम ॥ ३४ ॥ विधे

उ-स-पू-

श्रीशिव
२४

भवन्ति प्रत्यूहाः शिवभक्तिविधातकाः ॥ प्रत्यूहास्ते शमं योति महेशानुग्रहात्परात् ॥ ३५ ॥ यस्य भक्तिरनुस्यूता देहपातो तमीश्वरं ॥ सशिवानुगृहीतो न्यो
 न भवत्येव तादृशः ॥ ३६ ॥ यस्य भक्तिर्महादेवधारारूपानुवर्तते ॥ नस्तस्मै सर्वं शायसमिन्नाय चतुर्मुखः ॥ ३७ ॥ शिवो पूज्यो यथानित्यं तथा पूज्यः शिवा
 र्चकः ॥ शिवार्चकः शिवावेति त्रयः पूज्या ममान्वहे ॥ ३८ ॥ अनेकजन्मतपसा पूतः पुण्यौघसंश्रयः ॥ महादेवपरो भूत्वा यजति श्रीमहेश्वरं ॥ ३९ ॥
 यस्य श्रीमन्महादेवभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ तस्य हृत्कमले सांबः सर्वदा प्याधितिष्ठति ॥ ४० ॥ सांबस्य श्रीमहेशस्य सनिधिर्यत्र सर्वदा ॥ न तस्य पापले
 शोस्ति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ४१ ॥ सर्वत्र विद्यमानोऽपि शिवो भक्त हृदं बुजे ॥ लिंगरूपं समाश्रित्य क्रीडा लो लो धितिष्ठति ॥ ४२ ॥ ऊधस्येव यथा क्षीरं गोस
 र्वं गगनं तथा ॥ शिवः सर्वव्यापकोऽपि शिवलिंगे धितिष्ठति ॥ ४३ ॥ अतः सर्वपरित्यज्य शिवलिंगं प्रयत्नतः ॥ पूजनीयं विधे नित्यं विधिबद्धं कृत्वा पूर्वकं
 ॥ ४४ ॥ शिवलिंगे शिवः पूज्यो नान्यत्र तु कदाचन ॥ यतः शिवो लिंगरूपी लिंगरूपेऽपि पूज्यते ॥ ४५ ॥ क्षीरोपलब्धिर्न यथा विधाणा दौस्तनं विना ॥ शि
 वलिंगे विना तद्वच्छिवो नान्यत्र पूज्यते ॥ ४६ ॥ लिंगरूपं महादेवं यो र्चयिष्यति सादरं ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तो भवत्येव न संशयः ॥ ४७ ॥ कृत्वाप्यनंत
 पापानि यदि शंकरमर्चयेत् ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तो भवत्येव न संशयः ॥ ४८ ॥ शिवपूजा कृता येन तत्पापानि बहून्यपि ॥ क्षणेनैव विनश्यति वह्निगाः
 शलभा इव ॥ ४९ ॥ भवन्ति भस्मसादृक्षा दग्धा यथा बने ॥ तथा भवन्ति दग्धानि शंकराणामघान्यपि ॥ ५० ॥ निष्पापाः शंकराः सर्वशंकरध्या
 नतत्परा ॥ शंकराराधना सक्ता मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५१ ॥ यथा शंकरपूजायामुत्सुकं जायते मनः ॥ तथा शंकरपूजायामप्युत्तमं मनो मम ॥
 ॥ ५२ ॥ सितेन भस्मना नित्यमुत्थूल्या पादमस्तकं ॥ यः पूजयति गौरीशं समोक्षमधिगच्छति ॥ ५३ ॥ भस्मोत्थूलितसर्वांगो योजयेच्छंभवं मुनिं ॥
 समुहापापनिर्मुक्तः सद्य एव भविष्यति ॥ ५४ ॥ ये केनापि जलार्द्रेण बिल्वपत्रेण शंकरं ॥ यः पूजयति यत्नेन स पापेभ्यो विमुच्यते ॥ ५५ ॥ भक्त्या वि
 ल्वदलेरीशं यः पूजयति सर्वदा ॥ सर्वशकोटिसंयुक्तः शिवलोकं प्रयास्यति ॥ ५६ ॥ यः सकृत् पूजयित्वा पि शंकरं लोकशंकरं ॥ प्रयाति शिवसायुज्यं
 किंपुनर्नित्यं पूजया ॥ ५७ ॥ नित्यं बिल्वदलेरीशः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ वेदोक्तशिवमंत्रेण चतुर्वर्गफलार्थिभिः ॥ ५८ ॥ शिवलिंगार्चने नैव मुक्तिर्भ
 वति नान्यथा ॥ तस्मात्प्रयत्नतः कार्यं नित्यं शंकरपूजनं ॥ ५९ ॥ शिवार्चनपराधीरा भवन्ति भुवि धार्मिकाः ॥ ते भवन्ति शिवाकाराय तस्ते शिवपूजकाः ॥
 ॥ ६० ॥ पापाद्रिपक्षविच्छेददक्षवज्रं शिवार्चनं ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ॥ ६१ ॥ बिल्वैः शिवार्चनं कर्तुं यतते यो यदा तदा ॥ रुदन्ति पा
 पगिरयः कर्गंतव्यमिति ध्रुवं ॥ प्रयच्छति यदा भक्त्या यो बिल्वं लिंगमस्तके तदा तदघसंघातो दग्धो भवति सर्वथा ॥ ६२ ॥ यो नित्यं भस्मपूतांगः शि

श्रीशिवः ७
२५

वपूजोन्मुखोभवेत् ॥ सतरत्येव संसारमघोरमतिदारुणं ॥ ६४ ॥ भक्तिश्रद्धाकृतं ब्रह्मन् श्रीमहादेव पूजनं ॥ घोरसंसारकालाहिविषभेषजमु-
च्यते ॥ ६५ ॥ संसारसर्पदष्टानां शिवपूजेव भेषजं ॥ शिवपूजातिरिक्तं तु नैव तद्विषभेषजं ॥ ६६ ॥ संसारनाशनोपायः शिवस्यैवार्चनं विधे ॥
संसारनाशनोपायस्तदन्योनैव दृश्यते ॥ ६७ ॥ ब्रह्मस्वहरणं कृत्वा हत्वापि ब्राह्मणान्बहून् ॥ लिप्यते नरैः पापैः विरूपाक्षसमर्चकः ॥ ६८ ॥ वि-
लोक्य वेदानखिलान् शिवस्यैवार्चनं परं ॥ संसारनाशनोपाय इति पूर्वं विनिश्चितं ॥ ६९ ॥ अनंतैर्विविधैर्वैदिकैर्वा तैरागमैरपि ॥ शिव एव सदा
पूज्यो नान्य इत्युच्यते ध्रुवं ॥ ७० ॥ शिवपूजा बहुविधा कथ्यते निगमैर्विधे ॥ आगमैरपि सा पूजा विविधैवेति कथ्यते ॥ ७१ ॥ षोडशैरुपचारैश्च पू-
जनीयो न्वहं शिवः ॥ तेषु मंत्राश्च विविधानि गमागमचोदिताः ॥ ७२ ॥ मंत्राः शिवपराः सर्वे निगमागमचोदिताः ॥ सम्यग्ज्ञातुं न शक्यं ते वि-
विधा बहवो यतः ॥ ७३ ॥ तथापि तेषु मंत्रेषु शिवपंचाक्षरः परः ॥ तेन मंत्रेण विश्वेशः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ ७४ ॥ शिवपंचाक्षरो मंत्रः स-
र्वमंत्रोत्तमोत्तमः ॥ न तस्मादधिको मंत्रो वेदमंत्रेषु दृश्यते ॥ ७५ ॥ शिवपंचाक्षरो मंत्रो वैदिको वेदसंमतः ॥ वेदेषु पठ्यते तद्देहो तेष्वपि
पठ्यते ॥ ७६ ॥ ऋषिभिः संसृतो मंत्रः शिवमंत्रो मुमुक्षुभिः ॥ शिवेनापि सुतो मंत्रः शिवमंत्रशिवप्रदः ॥ ७७ ॥ मंत्रमालामध्यवर्ती शिवमंत्रा शि-
रोमणिः ॥ ईदृशो मंत्रमालास्थो मणिरत्यंत दुर्लभः ॥ ७८ ॥ वेदावतंसो मंत्रो यं शिवपंचाक्षरस्ततः ॥ तेन मंत्रेण कर्तव्यं शिवलिंगार्चनं बुधैः ॥ ७९ ॥
अनेन शिवमंत्रेण वेदाः सर्वे प्यलंकृताः ॥ अतो नैव कर्तव्यं श्रीमहादेव पूजनं ॥ अनेनैव हि मंत्रेण मंत्राः सर्वे प्यलंकृताः ॥ अतो नैव मंत्रेण कर्तव्यं
शंकरार्चनं ॥ ८१ ॥ श्रीमत्पंचाक्षरे मंत्रे सर्वा घोषविनाशके ॥ स्मृतेऽपि पापगिरयो भवत्येव हि भस्मसात् ॥ ८२ ॥ पुरादि जाधमः कश्चिदाजन्मामरणे त-
दा ॥ चकाराशेषपापानि दुर्वृत्तविवृतो विधे ॥ ८३ ॥ तेन यावति पापानि कृतानि प्रतिवासरं ॥ तानि तावति पापानि संख्येयानि न सर्वथा ॥ ८४ ॥
एतादृशः स पापिष्ठः कदाचिद्विपिनं ययौ ॥ तत्रापश्यत् सरोरम्यं पद्मचंदनिषेवितं ॥ ८५ ॥ राजहंससमाकीर्णं च उकारं उमंडितं ॥ डिं डीरग-
गणसंकीर्णं कुंदमंडलमंडितं ॥ ८६ ॥ ददर्श तत्र चंडालीमुद्दंडकुचमंडितो ॥ दोर्द्दंडे धृतजिं डीरामुद्दंडमुखमंडलां ॥ ८७ ॥ जलावगाहनपरां
विवरुणां मदनातुरः ॥ बभाषे वचनं विप्रो मंदहासपुरःसरं ॥ ८८ ॥ ॥ द्विजाधम उवाच ॥ अथि बाले कते भर्तानगरेपि कते गृहे ॥ इदं
सर्वमशौषेण यथार्थं वदस्त्वरं ॥ ८९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा चंडाली सारजस्वला ॥ विज्ञाय सामंभाष्यां तथाप्याहाति

उ-स-५

श्रीशिव
२५

विस्मिता ॥१०॥ ॥ चंडाली उवाच ॥ ॥ मद्गृहस्योपयोगः कोमद्गृहपतेर्द्विज ॥ गच्छगच्छस्वमार्गेण यन्न गच्छसि सत्वरं ॥११॥ विवस्त्रां
 जलतीरस्थं माविलोकय मां द्विज ॥ विवस्त्रायुवतीं दृष्ट्वा दूरे गच्छति सा धनः ॥१२॥ जनसंमर्द्दभीत्या न्नमयाप्यद्य समागतं ॥ गते मायित्वया
 प्यन्नस्थानं त्वं स्वेच्छया द्विज ॥१३॥ ॥ द्विजाधम उवाच ॥ ॥ त्वया सहान्नस्थानं त्वं मया कमललोचने ॥ युवती युवयोरन्नसंगमः सुरवदा
 यकः ॥१४॥ परस्त्रीगमनं पापं बहुधा श्रूयते न किं ॥ साभिलाषं परस्त्रीषु भाषणं चाति निर्दितं ॥१५॥ पतिव्रता सुनारीषु यो न्यथा कुरुते मतिं ॥ न त
 स्य नरकात्परात्सहसा निर्गमो द्विज ॥१६॥ चंडाल्या सहसं हसं बंधः कथं वा तव रोचते ॥ जुगुप्सापि कथं विप्रमयि नैवाभिजायते ॥१७॥ ब्राह्मणाः प
 थि चंडालघायाया अपि संगमे ॥ स्नानं कुर्वीत्यत्नेन सचैलं मंत्रपूर्वकं ॥१८॥ चंडाली गमनं साक्षात्कथं कर्तुं समुद्यतः न स्मर्यते त्वया प्रायः परलोकभयं
 द्विज ॥१९॥ भीतिर्भवतु वामावा विप्रते पारलौकिकी ॥ भवंतं ब्राह्मणाः सर्वे बाहे कुर्वीति नैह किं ॥२०॥ किंचान्न यदि भर्ता मे देवादायाति कानने ॥ स
 भवंतं मदासक्तं शस्त्रेणेव हविष्यति ॥२१॥ मयापि देयः शापो द्ययदि मां स्पृष्टुमुद्यतः ॥ दत्तः पतिव्रता शापो नान्यथा स भविष्यति ॥२२॥ नाहं विलोकयि
 ष्यामि भर्तृभिन्नं नरं नवं ॥ ब्रजविप्रततः शीघ्रं यन्न कुत्रापि दुर्मते ॥२३॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा स विप्रो मदनातुरः ॥ चंडाली गमनं
 कर्तुं बलात्समुपचक्रमे ॥२४॥ माया हि विप्रमाया हि माया हीत्याह सा तदा ॥ तदेव वाक्यं श्रुत्वा तद्गर्तविनमध्यगः ॥२५॥ ततः सत्वरमागत्य तद्गर्तं
 शस्त्रसंयुतः ॥ तं द्विजं हंतुमुद्युक्तो धृत्वा केशान्दृढासिना ॥२६॥ तदा तत्धनं नोद्युक्तं स्वपतिं सा ब्रवीत्तदा ॥ धर्मशास्त्रविचारज्ञास्व भर्तृहितकोशि
 णी ॥२७॥ ॥ चंडाली उवाच ॥ ॥ विप्रः कृतापराधोऽपि न हंतव्यो मनीषिभिः ॥ परंतु दूरतस्त्याज्यः सत्यमेव मयोच्यते ॥२८॥ ततस्तमाह विप्रोऽपि प्रा
 णान्माहरमाहर ॥ तव दास्यं करिष्यामीत्यतिभीतस्तदा विधे ॥२९॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा चंडाली शिवतत्परा ॥ शास्त्रपाणिं कूरचित्तं चंडालं तमुवाच सा ॥३०॥
 ॥ चंडाली उवाच ॥ ॥ अनेन माहरेत्युक्तं द्विवारं देवयोगतः ॥ अतो हरहरेत्युक्तं नामानेन हरात्मकं ॥३१॥ हरस्मरणं शीलस्य हननं पापसाधनं ॥ त
 स्मादेतस्य हननं न कर्तव्यं त्वया ध्रुवं ॥३२॥ कृतानेत महापापोऽप्यपराधयुतोऽपि वा ॥ नरः स्मृतहरः सद्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥३३॥ द्विजस्य पापहीनस्य
 हननं नोचितं ततः ॥ अयं कृतापराधोऽपि त्याज्य एव न संशयः ॥३४॥ अमुं स्मृतहरं विप्रं बलाद्यदि हनिष्यति ॥ तदा भविष्यति कूरनरकेऽवते स्थितिः ॥
 ॥३५॥ उपकारोऽप्यनेनाद्यकृत एवाधुनावयोः ॥ आवाभ्यो संस्मृतो यस्मादेतद्वारा हरः परः ॥३६॥ इदं हरहरेत्येतन्नामसाक्षाद्हरात्मकं ॥ श्रुतिश्रुतं श्री

श्रीशिवः ७
२६

अपेयं श्रुतमद्याघवारकं ॥१८॥ हरस्मरणमेतास्मिन्नरण्येत्यंतदुर्लभं ॥ स्मरणं हरशब्दस्य ततोप्यत्यंतदुर्लभं ॥१९॥ उपकारः कृतोनेन यादृशस्तादृशो धुना ॥ कार्यः प्रत्युपकारोद्यतादृशकोपिन ध्रुवं ॥२०॥ शक्तिः प्रत्युपकारस्य नावयोर्हति भाग्ययोः ॥ शक्तिः प्रत्युपकारस्य महद्भाग्यवतो भवेत् ॥२१॥ हरनामामृतं देवाधुनानेन पायितं ॥ एतत्प्रत्युपकारस्तु न प्राणैरपि सर्वदा ॥२२॥ यद्यदागणितं द्रव्यं दीयते स्मैतदाप्ययं ॥ नास्य प्रत्युपकारोतः किं कर्तव्यमतः परं ॥२३॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा चंडालो विस्मितस्तदा ॥ तं प्रणम्य ययौ गेहं स पत्न्या संयुतो विधे ॥२४॥ स विप्रः सर्पसंदष्टः शिवेत्युत्क्रातुं जहौ ॥ ततस्तत्र समुक्तो भूद्विश्वेशकृपया विधे ॥२५॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ चंडाल्यास्तादृशं ज्ञानं कथमासीज्जनार्दन ॥ यद्ज्ञानं मोक्षदं साक्षाद्योगिनामपि दुर्लभं ॥२६॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ सा भूद्वह्न्युरानारी ब्राह्मणी पतिदेवता ॥ पतिशुश्रूषणरता सर्वदा पतिमाश्रिता ॥२७॥ तयानप्रजितं ब्रह्मन् शिवलिंगं शिवात्मकं ॥ तया शिवमनश्चर्यमुक्तमेवान्वहं मुदा ॥२८॥ तया कदाचिद्यत्नेन जाबालोपनिषद्भुता ॥ ततः परं द्विजानाहसैव जाबालपारगान् ॥२९॥ ॥ ब्रह्मणी उवाच ॥ ॥ द्विजा जाबाल तत्त्वज्ञाः श्रुण्वंतु वचनं मम ॥ अनादरो न कर्तव्यः प्रणताहं कृतांजलिः ॥३०॥ अनार्चित शिवायांति नरकेष्विति पद्यते ॥ श्रुतिरेषामया दैवश्रुता त्वन्मुखपंकजात् ॥३१॥ ब्राह्मण्यापि मया विप्रानकृतं शंकरार्चनं ॥ भुक्तमीशार्चनं त्यक्त्वा बहुकालं मया ध्रुवं ॥३२॥ रुद्रार्चनं विहीनानां विप्रस्त्रीणां श्रुतिश्रुतं ॥ प्रायश्चित्तं किमस्तद्यदंतु श्रुतिपारगाः ॥३३॥ प्रायश्चित्तं विहीनानां द्विजस्त्रीणां तनुव्यये ॥ कथं वानरकावासो कियत्कालं भविष्यति ॥३४॥ नरकांते पुनर्जन्म भविष्यति कथं द्विजाः ॥ एतत्सर्वं विशेषेण वदंतु प्रणयान्मयि ॥ ॥ द्विजा ऊचुः ॥ ॥ द्विजन्मनांतु सर्वेषां नित्यं शंकरपूजनं ॥ कर्तव्यमति यत्नेन त्याज्यं सर्वथा शुभे ॥३६॥ द्विजानां द्विजनारीणां मयं धर्मः सनातनः ॥ द्विजैरिव सदा कार्यं द्विजस्त्रीभिः शिवार्चनं ॥३७॥ परं त्वन्नविशेषेस्ति पुंसां शंकरपूजने ॥ नविशेषाधिकारोस्ति द्विजस्त्रीणांतु सर्वथा ॥३८॥ रुद्राध्यायेन सूक्तैश्च नित्यं श्रीरुद्रलिंगकैः ॥ अभिषेको न्वहं कार्यः शिवलिंगे द्विजैः शुभे ॥ रौद्रैर्नानाविधैर्मन्त्रैः कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ द्विजानां ब्राह्मणादीनामयं धर्मः सनातनः ॥४०॥ स्त्रीभिः पंचाक्षरेणैव कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ द्विजस्त्रीणामयं धर्मः सर्वासांच सनातनः ॥४१॥ द्विजैर्द्विजांगनाभिर्वीत्यक्त्वा शंकरपूजनं ॥ नप्येयं जलमप्यल्पं प्रमादेनापि सर्वथा द्विजो वा द्विजनारी वा त्यक्त्वा शंकरपूजनं ॥ यदि भुंक्ते तदा योनिश्चंडाली प्राप्यते ध्रुवं ॥४३॥ शावाशौचेऽपि कर्तव्यं विनास्पर्शं शिवार्चनं ॥ जन्माशौचेऽप्येवमेव कर्तव्यं शंकरार्चनं ॥४४॥ शिवलिंगस्पर्शमात्रं न कार्यं सूतकेद्वये ॥ दूरे स्थित्वा यथायोगं पूजा कार्यैव शंकरे ॥४५॥ शंकरार्चनकालेषु द्विजो नाशौचदोषभाक् ॥ एवं शौचाग्निहोमेऽपि द्विजो नाशौचदोषभाक् ॥४६॥ तथा ॥ तथाप्यन्नविशेषोस्ति शिवलिंगार्चने शुभे ॥ अग्नौ स्पर्शस्तदा कार्यः शिवलिं

उ-स-पू

श्रीशिव
२६

गेतुनध्रुवं ॥ ४७ ॥ अस्पर्शदोषनाशार्थं सूतकांते प्रयत्नतः ॥ रौद्रेण चरुणा कार्यो होमो रौद्रेः सहस्रकं ॥ ४८ ॥ प्रसवो जायते यस्यास्तया तु शिवपूजनं ॥
 कर्त्तव्यं मानसे नित्यं दशाहं ते यथाक्रमं ॥ ४९ ॥ दशाहं समतीते तु कृत्वा स्नानं यथाविधि ॥ शिवलिंगार्चनं कार्यं द्विजस्त्रीभिर्द्विजैरिव ॥ ५० ॥ दशाहे समती
 ते तु द्विजैः स्नेयेन कश्चरुः ॥ कर्त्तव्योति प्रयत्नेन सतिलो गोघृता न्वितः ॥ होमः कार्यः प्रयत्नेन सहस्रं हविषा द्विजैः ॥ स्वस्वशास्त्रमार्गेण प्रतिष्ठाप्य हुता
 शने ॥ ५१ ॥ सूतकेशिवलिंगस्य जातमर्घ्यं नयतः ॥ ततस्तद्दोषशान्तिस्तुतेन होमेन जायते ॥ ५२ ॥ होमो यं पुरुषांतु स्त्रीणां तु कदाचन ॥ होमेन तु यतस्ता
 सामधिकारः श्रुतिश्रुतः ॥ ५३ ॥ सूतकांते तु कर्त्तव्यं स्त्रीभिर्द्वादशदिनार्चनं ॥ यावद्यास्मिन् दिने तावत्तदा सर्वं च वस्तुतः ॥ ५४ ॥ कार्यं रजस्वला स्त्रीभिः मा
 नसां शिवपूजनं ॥ स्नात्वा कार्यं चतुर्थे न्हियथा पूर्वं शिवार्चनं ॥ ५५ ॥ यद्येकस्मिन् दिने त्यक्तं शिवलिंगार्चनं तदा ॥ पंचवत्सरपर्यंतं तत्परीक्षे स्थितिर्भवेत् ॥ ५६ ॥
 दिनद्वये चेद्विगुणं त्रिगुणं तद्दिनत्रये ॥ एवमेव यथा कालं गुणवृद्धिः प्रजायते ॥ ५७ ॥ संत्यक्तेशार्चनानां तु भवेत्यन्याश्च यातनाः ॥ यातनां ते ततः प्राप्य दुःखं च
 डालजन्म च ॥ ५८ ॥ ततश्च डालजन्मानि प्राप्या न्येव पुनः पुनः ॥ चंडालजन्म विधिते स्ता दृशानां न सर्वथा ॥ ५९ ॥ द्विजजन्मापि संप्राप्य येन न भ्यर्च्यते शिवः ॥
 तेन संप्राप्य नरकं चंडालजन्म लभ्यते ॥ ६० ॥ यावंतः सति चंडालास्तावंतः पूर्वजन्मनि ॥ मोहसंत्यक्तविध्युक्तः शिवलिंगार्चनाध्रुवं ॥ ६१ ॥ शिवलिंगानर्चकानां
 प्रायश्चित्तशतैरपि ॥ चंडालजन्म विधितेर्न भविष्यति सर्वथा ॥ ६२ ॥ कृत्वा वृत्तान्यनेकानि दानान्यपि सहस्रशः ॥ शिवलिंगार्चनत्यागाच्च चंडालजन्म
 लभ्यते ॥ ६३ ॥ पातिव्रत्यं त्वया सम्यक् रक्षितं नान्न संशयः ॥ तथापि योनिं चंडालीं यासित्यक्तं शिवार्चना ॥ ६४ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रु
 त्वा संतप्ता ब्राह्मणी तदा ॥ हा हा हतास्मि दुःखार्ता पपात पृथिवी तले ॥ ६५ ॥ तदा सर्पतनुं धृत्वा कालमृत्युस्समागतः ॥ तद्दृष्ट्वा समृतानारीनी ताच यमकिंक
 रैः ॥ ६६ ॥ ततः परमघोरेषु नरकेषु स्थिता ततः ॥ चंडालजन्म संप्रापशंकरानर्चनाद्विधे ॥ ६७ ॥ द्विजवाक्यैर्यदा जाता संतप्त हृदया पुरा ॥ ततो जातिस्म
 रा सा भूछेव संभाषणादपि ॥ ६८ ॥ प्राप्य चंडालजन्मापि सानित्यं मोहवर्जिता ॥ शंकरस्मरणं कृत्वा सर्वदेवाधि संस्थिता ॥ ६९ ॥ कृत्वा मृन्मयलिंगा
 नि प्रत्यहं प्रीतिपूर्वकं ॥ पूजयामास सा पुष्पैः करवीरादिभिः शिवं ॥ शिवे त्युत्कामहा देवं लिंगस्वरूपिणं ॥ पूजयित्वा स्थितानित्यं ततः सा विजहोत
 नुं ॥ ७० ॥ ततः संप्रापसाक्षरं स्वर्गेशा च्या सह स्थिता ॥ ततो विदर्भराजस्य तनया सा बभूव च ॥ ७१ ॥ सैव बाल्यं समाभ्यनित्यं जातिस्मरामुदा ॥
 चकार विधिबद्धं स्नानं शिवलिंगस्य पूजनं ॥ ७२ ॥ उत्प्लूत्य भस्मनांगानि कृत्वा रुद्राक्षधारणं ॥ चकार बालिकाप्यार्यासानंदं शिवपूजनं ॥ ७३ ॥ रुद्राक्ष

श्रीशिवः ७

२७

उ-स-पूः

लंकृतानित्यं भस्मसंवीतविग्रहा ॥ सारत्नाभरणादीनि जहौ शिवपरायणा ॥ ७६ ॥ सुरत्नपट्टयोग्येपि फालपट्टे मनोहरे ॥ फालपट्टं विहा
यैव साचकार त्रिपुंड्रकं ॥ ७७ ॥ कंठाभरणयोग्यापि कंबुकंठी मनोरमा ॥ रेजे रुद्राक्षकंठासाहेमाभरणवर्जनात् ॥ ७८ ॥ चंदनागरुकस्तूरीवि
लेपनरतापिसा ॥ जहौ सा चंदनादीनि भस्मोत्थूलनतत्परा ॥ ७९ ॥ शिवेति शब्दमनिशमुच्चार्य जननीं प्रति ॥ ८० ॥ किंचिद्वदतिसानंदं स्वेप्सि
तं मुदितानना ॥ ८० ॥ हरशंकरगौरीशपार्वतीरमणेति च ॥ नित्यमुत्कास्थिता ब्रह्मन्त्युत्साहपुरःसरं ॥ ८१ ॥ ईदृशी बालिका पृष्ठा कदाचिज्ज
नकेन सा ॥ कथमेतादृशी बुधिस्तव जातेति सादरं ॥ ८२ ॥ पित्रा पृष्ठायथा पूर्ववृत्तान्तमखिलं तदा ॥ जगादादिप्रयत्नेन जनकानंदवर्धिनी ॥ ८३ ॥ त
दुक्तमखिलं श्रुत्वा विदर्भाधिपतिस्तदा ॥ पुलकांकितसर्वांगः सानंदं श्रूय्य मुंचत ॥ ८४ ॥ तदा प्रभृतियत्नेन सविदर्भमहीपतिः ॥ सादरं पूजया
मासशंकरं लोकशंकरं ॥ ८५ ॥ सर्वेतां बालिकां दृष्ट्वा विदर्भाधिपतेः सुतां ॥ सुभगेति च तां प्राहुर्नित्यं जयपुरःसरं ॥ ८६ ॥ सर्वेशिवार्चका जाता
दृष्ट्वा तां शिवपूजकां ॥ उत्थूलनत्रिपुंड्रां कारुद्राक्षां काश्च सर्वदा ॥ ८७ ॥ शिवस्थानानि जातानि विदर्भाधिपपट्टणे ॥ शिवस्थानेषु सर्वेषु शैवा
एव स्थिताः सदा ॥ ८८ ॥ श्रुताः शिवकथा एव विदर्भाधिपपट्टणे ॥ शिवनामां कितारव सर्वे व्यासन्सजाविधे ॥ ८९ ॥ यन्न गच्छति तत्रैव शिवस्थानं
न मनोहरं ॥ तन्न स्येदृश्यते लोकैः शिवालापसमन्वितं ॥ ९० ॥ दिने दिने विदर्भेशो महदैश्वर्यसंयुतः ॥ बवृधेश्री महादेव पूजया चतुरानन ॥
॥ ९१ ॥ एवमस्थितः स भूपाल तत्सुतापि प्रयत्नतः ॥ पूजयंती महादेवं बवृधेन वथौ वना ॥ सा दत्ताकुलनाथाय विदर्भेण महीभुजा ॥ सोपितां सुंद
रीं प्राप्य बभूव नंदसंयुतः ॥ कुलनाथो महादेव लिंगरूपिणमव्ययं पूजयामास यत्नेन रत्नाद्यैरन्वहं मुदा ॥ ९४ ॥ सा वैदर्भ्यपितं दृष्ट्वा कुल
नाथं शिवार्चकं ॥ अत्यंतमुदितानित्यं चकार शिवपूजनं ॥ ९५ ॥ सा चकारान्वहं भक्त्या श्रीबिल्वैरमितैर्नवैः ॥ शिवलिंगार्चनं हैमैस्तावद्भिः क
मलेरपि ॥ ९६ ॥ सा चकारान्वहं श्रुत्यैः करवीरैः सितासितैः ॥ शिवलिंगस्वरूपस्य महादेवस्य पूजनं ॥ ९७ ॥ वैदर्भीकारयामासनवबिल्ववना
निसा ॥ सरांसि कारयामास कमलानां च समुदा ॥ ९८ ॥ कारयामास यत्नेन करवीरवनान्यपि ॥ वनानि ता निजातानि शतलक्षं चतुर्मुख ॥ ९९ ॥ वना
नितानि जातानि सर्वाण्यप्येकदा विधे ॥ पुष्पितान्यतिरम्याणि दृष्टिभव्यानि सर्वदा ॥ १०० ॥ एकैकस्मिन् वने जाता शतलक्षवनौकहाः ॥ प्रतिस्कंधं प्रसूना
नितेषु जातानि कोटिभिः ॥ १०१ ॥ यत्नेनानायासानित्यं हैमपद्मानि संततं ॥ पूजयामास यत्नेन बिल्वानि च सदा शिवं ॥ १०२ ॥ करवीरवनेभ्यः सा सर्वेभ्योऽप्य

श्रीशिव

२७

तियत्नतः॥ पुष्पाण्यानाय्यसर्वाणि पूजयामास शंकरं ॥ ३ ॥ एवं प्रातिदिनं पुष्पैः करवीरैः सितासितैः॥ हेमपत्रैर्बिल्वपत्रैः शिवमभ्यर्च्य सं
 स्थिता ॥ ४ ॥ पुरा कश्चिद्विजो दृष्टः करवीरवने तथा ॥ करवीरैः पूजयंत महादेवं सितासितैः ॥ ५ ॥ सानत्वा द्विजवर्यं तं शिवपूजापरायणं ॥
 बभ्राधे भक्तिभावेन कृतं जालिपुटाविधे ॥ ६ ॥ ॥ वैदर्भी उवाच ॥ ॥ पूज्यते गिरिजानाथः करवीरैः सितासितैः ॥ जलाप्लुतेर्न वैः
 श्रुतैः त्वयामंत्रपुरस्सरं ॥ ७ ॥ बिल्वपत्रैश्च विमलैस्त्वया संपूज्यते शिवः ॥ पूज्यते शंकरो नित्यं सुवर्णकमलैरपि ॥ ८ ॥ करवीरैर्बिल्व
 पत्रैः सुवर्णकमलैरपि ॥ पूजिते शंकरे नित्यं पुण्यं स्यात्कीदृशं वद ॥ ९ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा पुजां ते ब्राह्मणो विधे ॥ विनयावनतो भूत्वा बभ्राधे
 वचनं मुदा ॥ १० ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ बिल्वपत्रांतरालैस्तु संछाद्य शिवमस्तकं ॥ शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ ११ ॥
 भस्मोत्थूलितसर्वांगः श्रुत्वरुद्राक्षभूषणः ॥ बिल्वपत्रैः समभ्यर्च्य शंकरं याति शंकरं ॥ १२ ॥ बिल्वपत्रैर्महादेवं यो र्चयिष्यति भक्तितः ॥
 समहापापकोटिभ्यो मुक्तो मुक्तिं प्रयास्यति ॥ १३ ॥ त्रिदलं त्रिगुणाकारं त्रिनेत्रं च त्रियायुधं ॥ त्रिजन्मपापसंहारमेकं बिल्वं शिवापितं ॥
 ॥ १४ ॥ त्रिशूलसंनिभैरीशो बिल्वपत्रैः समर्चितः ॥ सद्य एव विनश्यति महापातककोटयः ॥ १५ ॥ बिल्वपत्रेण श्रुत्वेनाप्यर्चितः पार्वतीपतिः ॥
 ददाति परमामृतिं सायुज्यं च तनुव्यये ॥ १६ ॥ सष्टिद्रुमस्तु श्रुत्वा शठितं वा जलाप्लुतं ॥ बिल्वपत्रं स्वतः श्रुत्वा शिवप्रियकरं ध्रुवं ॥ १७ ॥ श्रुत्वे
 पर्युपितत्वं च बिल्वपत्रेषु न ध्रुवं ॥ बिल्वपत्रस्य चूर्णेनाप्यर्चनीयः सदा शिवः ॥ १८ ॥ रत्नवद्रक्षणीयानि बिल्वपत्राणि संततं ॥ बिल्वपत्रार्च
 ने नैव तुष्टो भवति शंकरः ॥ १९ ॥ महादेवस्य सोमस्य बिल्वपत्रमतिप्रियं ॥ यथा प्रिया हैमवती बिल्वपत्रं तथा प्रियं ॥ २० ॥ अखंडैर्नूतनैः श्रुतैः
 बिल्वपत्रैः प्रयत्नतः ॥ यः पूजयति गौरीशं स गौरीशं प्रयास्यति ॥ श्रीबिल्वपत्रमहिमा शिवेन ज्ञायते श्रुते ॥ श्रीबिल्वपत्रमहिमा वैदूर्यपि न
 बुध्यते ॥ २१ ॥ करवीरस्य पुष्पेण रक्तेन धवलेन वा ॥ यः पूजयति गौरीशं स पापेभ्यो विमुच्यते ॥ २२ ॥ यत्पुण्यं लभते मर्त्यो महेशो मणिपूजया ॥
 तत्पुण्यं लभते मर्त्यः करवीरस्य पूजया ॥ २३ ॥ सुवर्णकमलानां च पूजया गिरिजापतिः ॥ हृष्टो ददाति सायुज्यमर्चकाय न संशयः ॥ २४ ॥ ॥ वि
 ष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा प्रणिपत्य च तं द्विजं ॥ ततो बिल्ववनादीनि कारयामास सा पुनः ॥ २५ ॥ सारत्नैः कारयामास शिवालयमनु
 त्तमं ॥ तत्र सा कारयामास मुक्तं प्राकारमुत्तमं ॥ २६ ॥ तस्मिन्निवात्यै सैव रत्नलिङ्गमनुत्तमं ॥ स्थापयामास यत्नेन कुलनाथानुमोदिता ॥ २७ ॥

तास्मिन्निवात्येभक्त्या घृतदीपामनोहराः॥ तथा दत्ताः प्रयत्नेन हेमपात्रेषु कोटिशः॥ २९॥ धूपयामास सा शंभुनित्यं गुगुलुपर्वतैः॥ नैवेद्यं कार
यामास दिव्यान्नेराज्यसंयुतैः॥ ३०॥ शिवस्नानमभून्नित्यं सर्वतः पुष्पसंकुलं॥ पुष्पमालापरिवृतं पुष्पगंधसमन्वितं॥ ३१॥ नृत्यं च कारसानित्यं
तास्मिन्नेव शिवालये॥ गानं च कारसानित्यं तत्रैव शिवमंदिरे॥ ३२॥ आर्द्रादिपुण्यक्रक्षेत्रेषु वेदोक्तान् सा शिवोत्सुवान्॥ कारयामास यत्नेन तत्तत्कालेषु
सादरं॥ ३३॥ तथैव कारिताः शैवाः सुवर्णोत्सवविग्रहाः॥ अलंकृता विग्रहास्ते रत्नमालादिभिः सदा॥ ३४॥ सा हैमं कारयामास लक्षचक्रा
न्वितं रथं॥ हेमध्वजपताकाढ्यं मुक्तामालोपशोभितं॥ ३५॥ तत्थेमरथश्चंगाणिसत्यलोकमिमं स्फुटं॥ तान्यतीत्यरम्याणिसरत्नानि चतुर्मु
खा॥ ३६॥ तास्मिन् रथे महादेवमुमादेहाध्वविग्रहं॥ संस्थाप्य पूजयामास सा विदर्भेशपुत्रिका॥ ३७॥ रथास्तु ठं शिवं दृष्ट्वा संतुष्ट हृदया सती॥ नृ
त्यं च कारबहुधा कुलनाथे च पश्यती॥ ३८॥ शांकोरेभ्यो ददौ सैव रत्नानि विविधानि च॥ शांकोरेभ्यो ददौ सैव पृथ्वीं रत्नसमन्विताम्॥ ३९॥ ब्राह्मणान् शांकरा
न् दृष्ट्वा देवताप्राणिपत्य सा॥ रत्नैः संपूजयामास सा शैवान् नित्यं ततः॥ ४०॥ रत्नासनेषूपवेश्य सा शंकरपरायणान्॥ पादप्रक्षालनं कृत्वा पपौ तचर
णोदकं॥ ४१॥ धूपदीपादिदानैश्च तोषयामास सा शंकरान्॥ शंकरान् रत्नमालाभिस्तोषयामास सा सदा॥ ४२॥ यस्य यावदभिप्रेतं शांकरस्य धनं तदा॥
इदोदानोत्सुका तस्मै सा ततोऽप्यधिकं धनं॥ ४३॥ एवमेवान्वहं प्रीत्या तोषिताः शांकरास्तु तया॥ शंकरश्चापि यत्नेन पूजितो भूतया सदा॥ ४४॥ कार्त्तिके
मासि सानित्यं रथोत्सवमनिर्दिता॥ कारयामास यत्नेन सांख्यपरमात्मनः॥ ४५॥ सकोटिघटसंपूर्णैर्गोक्षीराज्यादिभिर्मुदा॥ सेवयामास
गौरीशं कार्त्तिकीसोमवासरे॥ ४६॥ चंदानादीनि दत्त्वैसा बिल्ववनपल्लवैः॥ धत्तुरैः करवीरैश्च पूजयामास सा शंकरं॥ ४७॥ द्रोणपुष्पैरतिश्वेतैः
कार्त्तिकीसोमवासरे॥ शिवं सा पूजयामास रात्रौ यामचतुष्टये॥ ४८॥ परमान्नेन नैवेद्यं कारयामास सा बहु॥ करपूरराशौ प्युच्चाः दीपार्थं ज्वा
ज्वालितास्तया॥ ४९॥ धूपार्थं ज्वालिता ल्युच्चास्तथैवागरुराशयः॥ प्रतियामेप्येवमेव च काराभ्यर्चनं विधे॥ ५०॥ एवं सैतोषसंयुक्ता कार्त्तिकी
सोमवासरे॥ पूजयंती महादेवं सा क्षात्सोमं ददर्श सा॥ ५१॥ अनंतसोमसूर्याग्निप्रतिमं दृष्ट्वा भध्वजं॥ कर्पूरगौरं सानंदमुमा संश्लिष्टविग्रहं॥ ५२॥
चंद्रार्कवह्निनयनं चंद्रशेखरमीश्वरं॥ मुक्तादामपरीतांगं दुकूलवसनान्वितं॥ ५३॥ भ्राजद्ग्राहकुसद्भागभ्राजिभूतिविभूषणं॥ रुद्राक्षमाला
संवीतं मुक्तामालासमावृतं॥ ५४॥ रत्नकेयूरकटकरत्नपट्टविराजितं॥ नानारत्नपरिभ्राजन्मुकुटोत्तममंडितं॥ ५५॥ वीज्यमानमनंतैश्च सचा

मीकरचामरैः॥ अनंतरत्नछत्रौघण्यासंवेष्टितं प्रभुं॥ ५६॥ मंदहाससमाक्रांतपूर्णे दुर्बदनं शिवं॥ अनंतप्रमथैः सेव्यं ब्रह्मविष्णवादिपूजितं॥ ५७॥
 दृष्ट्वा प्रसन्नवदनानत्वासंपूज्यसादरं॥ अंजलिं मूर्ध्नि विन्यस्य तुष्टावपरया मुदा॥ ५८॥ ॥ वैदर्भी उवाच॥ ॥ नमोनमः कारणकारणाय नारायणा
 राधितपादुकाय॥ नमोनमो भूतिविभूषणाय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ ५९॥ नमोनमो मंगलविग्रहाय॥ नमोनमो नंतगुणार्णवाय विश्वेशशंभो
 भगवन्नमस्ते॥ ६०॥ नमोनमो भक्तवरप्रदाय नमोनमः केशवपूजिताय॥ नमोनमः सर्वसुरार्चिताय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ ६१॥ नमोनमः सर्व
 सुराधिपाय नमोनमः सर्वगणाधिपाय॥ नमोनमः सर्वजनाधिपाय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ ६२॥ नमोनमो नंतविलोचनाय नमोनमो नंतलस
 त्कराय॥ नमोनमो नंतशिरोधराय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ नमोनमो हेमविभूषणाय नमोनमः शैलसुतान्विताय॥ नमोनमो बिल्वदलप्रि
 प्रियाय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ ६३॥ नमोनमो निर्मितपारदाय नमोनमो निर्मितभूधराय॥ नमोनमो निर्मितकेशवाय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥
 ॥ ६४॥ नमोनमो भानुगणप्रभाय नमोनमो श्वेदगणप्रभाय॥ नमोनमो वह्निगणप्रभाय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ ६५॥ नमोनमो मन्मथसूद
 नाय नमोनमः पद्मजसूदनाय॥ नमोनमो माधवसूदनाय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ ६६॥ नमोनमः सर्वविधायकाय नमोनमः सर्जितरक्षका
 य॥ नमोनमः सर्जितनाशकाय विश्वेशशंभो भगवन्नमस्ते॥ ६७॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ इति स्तुत्वामहादेवं वैदर्भी विनयान्विता॥ पूजयामास
 रत्नाद्यैः सोमं सगणमादरात्॥ ७०॥ ततः प्रसन्नो भगवोस्तुष्टस्तत्कृतपूजया॥ वरं वृणु वरं मत्तः सुव्रतेत्याहतां शिवः॥ ७१॥ ॥ वैदर्भी उवाच॥
 कृताथीस्मि महादेव दर्शनादधुना तव॥ दर्शनात्तव गौरीश जन्मधन्यमभून्मम॥ ७२॥ यदिदं पादकमलं तव श्रुतिशिरः श्रुतं॥ दृष्टं भाग्य
 वशाच्छंभो विष्णुनेत्रार्चितं मया॥ ७३॥ हिरण्यबाहू दृष्टो ते रूपं दृष्टं हिरण्यमयं॥ हिरण्यवर्णो दृष्टो द्यतवमंगलविग्रहः॥ ७४॥ त्वं
 हिरण्यपतिर्दृष्टत्वं दृष्टोस्येविकापतिः॥ दृष्टोस्युमापतिः साक्षाद्दृष्टः पशुपतिर्मया॥ ७५॥ ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिंग
 लं॥ ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं दृष्ट्वा त्वं मुदिता स्म्यहं॥ ७६॥ प्रत्यक्षोऽसि यत्तत्सत्यं ततो हं मुदिता प्रभो॥ भोग्यस्य मम नातोऽस्ति सत्यं
 सत्यं न संशयः॥ ७७॥ वैदर्भी न विज्ञातं तव देव रूपं मुत्तमं॥ तदेवेदं मया दृष्टं त्वत्प्रसादान्महेश्वर॥ ७८॥ महेश त्वत्प्रसादेन भुक्तं मे
 श्वर्यमुत्कटं॥ यावद्भुक्तं न केनचित्॥ ७९॥ मया न ज्ञातं माजन्मशारीरं दुःखमण्वपि॥ सुखेनैव स्थितं शंभो सर्वदा त्वत्प्रसादतः॥ ८०॥

श्रीशिवर-७

२९

उ-स-५

कोटिशोरत्वदानानिस्वर्णदानान्यपिप्रभो॥ कृतानित्वत्पसादेनपार्वतीवल्लभान्वहं॥ उमेशभुक्तभोगायनभोगेष्टाममप्रभो॥ सत्यं
सत्यं पुनः सत्यं देहि मुक्तिमतः परं॥ ८२॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा शिवः संतुष्टमानसः॥ तामुवाच करं धृत्वा सुप्री
तः परया मुदा॥ ८३॥ ॥ सदाशिव उवाच॥ ॥ इतो न वत मे मासितव पुत्रो भविष्यति सर्वज्ञो मयि भक्तिं करिष्यति॥ ८४॥ स संचरिष्यति
स्वेच्छं स्वर्गलोके पिसादरं॥ सर्वभूमं उलस्यापिरक्षकः स भविष्यति॥ ८५॥ नित्यं मृन्मयलिंगानां सहस्रं पूजयिष्यति॥ सकारयिष्यति प्री
त्या मह्यं मणिशिवालये॥ ८६॥ कारयिष्यति माणये लक्षचक्रायुतरथं॥ स जीविष्यति नीरोगः पूर्णकल्पशतत्रयं॥ ८७॥ तस्य पत्न्यो भवि
ष्यति पुत्रास्तत्तुल्यविक्रमाः॥ एवमग्रेऽपि सुभगे वंशवृद्धिर्भविष्यति॥ ८८॥ ततः सर्वेऽपि मुक्ताश्च भविष्यन्ति न संशयः॥ मदर्चनं कृतं यस्मात्त्व
या संततमादरात्॥ ८९॥ तेनैतादृशसौभाग्यं तव बाले भविष्यति॥ जीवकल्पशतं बाले त्वंच सौभाग्यपूर्वकं॥ ९०॥ निरोगं नित्यं संतुष्टा पुष्टांगा
नित्ययो वना॥ मयि भक्तिं कुरु प्रीत्या मामभ्यर्चय संततं॥ ९१॥ कुरु दानानि यत्नेन प्रत्यहं प्रीतिपूर्वकं॥ ततः कल्पशतं तैत्वं मुदाराधनपूर्व
कं॥ ९२॥ त्यक्त्वा स्वप्नानुश्रुत्यां मामुपेक्ष्य सि बालिके॥ मदाराधनजाद्वर्मा भाग्यमेतादृशं तथा॥ ९३॥ प्राप्तव्येनात्र संदेहः सत्यं सत्यं वरा
नने॥ यस्तु विश्वस्य मां भक्त्या पूजयिष्यति संततं॥ ९४॥ स समाप्नोति देवेशान्मत्तः सौभाग्यमीदृशं॥ वेदेषु यस्य विश्वासो भविष्यति दृढः स
दा॥ ९५॥ तस्यैव मयि विश्वासो मत्पूजायांच शोभने॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ इत्युत्का पूजितः सम्यक् तयारत्नादिभिः शिवः॥ शिवात्म
के रत्नलिंगे सगणो तर्द्धधे विधे॥ ९६॥ ततः संतुष्ट हृदया सा दधौ दौ हृदं विधे॥ चंद्ररेखे ववृधे सुभगा सा दिने दिने॥ ९७॥ ततः सा जनया
मास पुत्रं शोकरपूजकं॥ शुभलक्षणसंपन्नं सर्वावयवशोभिने॥ ९८॥ स तु जातिस्मरो जातो जातमात्रश्च तु मुख॥ उत्पत्तिदिनमारभ्य
कृतं तेन शिवार्चनं॥ ९९॥ ॥ ब्रह्मोवाच॥ ॥ कथं जातिस्मरो जातो जातमात्रः स बालकः॥ किं वा पुण्यं कृतं तेन पूर्वजन्मनि माधव॥
॥ १००॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ स बालकः पुरा विप्रो दरिद्रो व्याधिपीडितः॥ व्रणसंकीर्णसर्वगः पुंडरीकपुरोऽस्थितः॥ १०१॥ श्रीमच्चिदंबरेश
स्य द्वारि भस्मावगुंठितः॥ सर्वदैवाः स्थितः पूर्वं बलिभक्षणतत्परः॥ २॥ तत्रैव शिवगंगायां स्नात्वा भस्मविभूषणः॥ रुद्राक्षभूषणो नि
त्यं स्थितः पंचाक्षरं जपन्॥ ३॥ एवमेव स्थितो नित्यं बहुकालं ततः परं॥ नित्यं पार्थिवलिंगानि पूजयामास सादरं॥ ४॥ ततश्चिदंबरं

श्रीशिव
२९

त्यक्त्वा वृथा चलदिदृक्षया ॥ चलितो ध्वनिमध्यान्हे जहौ प्राणान्तृषादितः ॥ ५ ॥ ततः स पुष्पकारूढः स्वर्गलोकं ययौ विधे ॥ स्वर्गलोके
 स्थितः प्रीत्या बहुकालं द्विजोत्तमः ॥ ६ ॥ वैदर्भी गर्भमापन्नततो भाग्यवशाद्विधे ॥ स्थितो गर्भे पिदुःखानि नावाप शिवपूजकः ॥ ७ ॥
 बलिभोजनपुण्येन सो भूज्जातिस्मरो द्विजः ॥ लिंगपूजनपुण्येन भूपतिः समजायत ॥ ८ ॥ एवं जातिस्मरो बालः पितृसंतोषवर्धकः ॥
 पूजयामास गौरीशमुत्पत्य वधिसादरं ॥ ९ ॥ यथाशक्ति कृतातेन देवदेवे महेश्वरे ॥ तथा भक्तिर्न केनापि शक्यते कर्तुमन्वहं ॥ १० ॥ यथो
 क्तं श्रीमहेशेन वैदर्भी प्रतिसादरं ॥ तथैकजातस्तत्पुत्रः शिवपूजापरायणः ॥ ११ ॥ वैदर्भीतिनयं दृष्ट्वा श्रीमहादेवपूजकं ॥ संतुष्टहृदया जाता
 सौभाग्या निलया सदा ॥ १२ ॥ वैदर्भीतिनयो ब्रह्मन्नुपये मेततः परं ॥ तस्य लक्षणं भूत्सोम्येनारीणामतिसुंदरं ॥ १३ ॥ नवलक्षं सुता जातास्त
 स्यतासु शिवार्चकाः ॥ पौत्रान्निवार्चका दृष्ट्वा वैदर्भीमुदिता स्थिता ॥ १४ ॥ लक्षचक्ररथस्तेन कारितो मणिरंजितः ॥ शिवालयः कृतस्तेन
 नानारत्नमयः शुभः ॥ १५ ॥ वैदर्भ्यप्यनिशं शंभुं पूजयामास सादरं ॥ हेमपद्मे बिल्वपत्रैः प्रसूनैर्विविधैरपि ॥ १६ ॥ सा सर्वदा महादेवं
 स्मरंती शिवतत्परा ॥ नित्यं शिवकथामेव श्रुत्वा श्रुतिसंमता ॥ १७ ॥ शिवालये सन्निविश्य शिवलिंगस्य सन्निधौ ॥ प्रतिक्षणं शिवं विलेखेः पू
 जयित्वैव सा स्थिता ॥ १८ ॥ तत्पुत्रो मातरं दृष्ट्वा शिवपूजापरां सदा ॥ शिवपूजासाधनानि तस्यैव दत्त्वा स्थितो विधे ॥ १९ ॥ एवं स्थित्वा कदाचित्सा
 पूजयंती महेश्वरं ॥ शिवेशं शंकरं त्यक्त्वा विजहौ मुदिता तनुं ॥ २० ॥ ततः प्रेषितमीशेन पुष्पकं पुष्पसंकुलं ॥ पुष्पकं सा समारुह्य ययौ शंकरसं
 निधिं ॥ २१ ॥ तदा दुंदुभयो नेदुः पुष्पवृष्टिरभूत्तदा ॥ गंधर्वश्च जगुः सर्वे न नृतुश्चाप्सरो गणाः ॥ २२ ॥ शिवस्तामागतां दृष्ट्वा दृष्ट्वा च जगदंबि
 कां ॥ बभाषे वचनं प्रीत्या वैदर्भीमपितोषयन् ॥ २३ ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ इयं मदेकनिरता मदारोधनतत्परा ॥ मामेव सर्वदा
 ध्यात्वा सा स्थिता भुविसंस्थिता ॥ २४ ॥ कियत्कालं त्वया साकं अनन्ती उं करोत्वियं ॥ ततः परमियं देवि मयि लीना भविष्यति ॥ २५ ॥ मन्ना
 मोच्चारणं कृत्वा तनुः स्त्यक्तानया प्रियो ॥ ततो मप्यधुनैवेयं लीना भवतुमर्हति ॥ २६ ॥ तथा प्येषा सखी भूत्वा तव कल्पशतत्रयं ॥ तिष्ठेत्त्वयंत
 संतुष्टा ततो लीना भविष्यति ॥ २७ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ५ ॥ शिवे देया मुक्तिरस्ये संदेहो नात्र सर्वथा ॥ कियत्कालं विलेखेन मुक्तिरस्या
 भविष्यति ॥ २८ ॥ ॥ विष्णु उवाच ॥ ॥ इतीशवचने श्रुत्वा पुनः संशयसंयुता ॥ तदा संशयनाशार्थं उवाच प्रीतिपूर्वकं ॥ २९ ॥ ॥

२५ आलस्यं कथमेतस्यास्त्वयि शंभौ प्रसीदति ॥ त्वत्प्रसादे विलेखेनोपि कथं वा जायते वद ॥ २९ ॥
 श्रीशिव उवाच ॥

श्रीशिवर० ३० पार्वत्युवाच ॥ शिवमुक्तैवजातेयं देयान्यामुक्तिरस्तिका ॥ कौतुकं क्रियते शोभोक्तिमेतद्वदसादरं ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ ॥ ३-स-५:
 ३० सामीप्यरूपायामुक्तिस्तामापेयं वरानने ॥ इयं न परमां मुक्तिं प्राप्यैसा भविष्यति ॥ ३२ ॥ शिवेति शिवमन्त्रामसम्यगुच्चार्य यस्तनुं त्यजेत्स
 मन्मथो भूत्वा मयि संविशति ध्रुवं ॥ ३३ ॥ शिवेति सर्ववेदोक्तैः संस्तुतं नाम यन्मम ॥ तद्ददाति परां मुक्तिं मन्त्रकाले स्मृतं शिव ॥ ३४ ॥ विष्णुरुवाच ॥
 ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा भवानी शिववत्सभा ॥ संतुष्टा प्रीतिमापन्ना जाता विधिं न संशय ॥ ३५ ॥ वैदर्भ्येऽपि सुखं प्रापसे स्थिता शिवया सह ॥ शि
 वपूजाप्रभावेन क्रीडामपि चकार सा ॥ ततः सा परमां मुक्तिं संप्राप च शिवाज्ञया ॥ शिवरूपैव सा जाता शिवपूजाप्रभावतः ॥ ३७ ॥ इदं वृत्तान्त
 मखिलं नंदिकेशो न सादरं ॥ मह्यमुक्तं पुरा ब्रह्म न तत्तुभ्यं च निवेदितं ॥ ३८ ॥ अतः शिवेति मन्त्रो यं सर्वमन्त्रोत्तमोत्तमः ॥ तेन मन्त्रेण सततं पूजनी
 यः सदाशिवः ॥ ३९ ॥ मयानेनैव मन्त्रेण पूज्यते गिरिजापतिः ॥ एतन्मन्त्रसमो मन्त्रो न वेदेष्वखिलेष्वपि ॥ ४० ॥ सदाशिवो वेदवेद्यः सर्वदेवोत्तमो
 यथा ॥ तथैव सर्वमन्त्रेभ्यः शिवेति मन्तुरुत्तमः ॥ ४१ ॥ विधेशिवेति मन्त्रेण शिवलिंगे समर्चिते ॥ दुःखानि विलयं यांति सद्य एव न संशयः ॥ ४२ ॥
 हेमाद्रिशिवरे संति शिवलिंगानि भूरिशः ॥ गत्वा तत्रैद्रसं युक्तः पूजयस्व विधेशिवं ॥ ४३ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा विष्णुना ब्रह्मा
 संदेवेंद्रः प्रणम्यत ॥ जगाम मे रुष्टे गाग्रं शिवलिंगार्चने छया ॥ ४४ ॥ हेमाद्रिं शृंगे सर्वत्र सचचारविधिस्ततः ॥ अदृष्ट्वा शिवलिंगानि पुनः
 संप्राप केशवं ॥ ४५ ॥ तमागतं विधिं प्राह किमासीदिति केशवः ॥ शिवलिंगान्यदृष्ट्वा निमयेत्याहततो विधिः ॥ ४६ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा
 विष्णुर्विस्मितमानसः ॥ उवाच वचनं विप्राविधिं विस्मापयन् तदा ॥ ४७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ हेमाद्रिशिवलिंगानि दृश्यंते खलु शां
 भवैः ॥ तल्लिंगदर्शनं येषां शांभवास्तेन संशयः ॥ ४८ ॥ कथं मलिनचित्तानां शिवलिंगस्य दर्शनं ॥ यतो विशुद्धचित्तानां जायते लिंग
 दर्शनं ॥ सर्वदा शिवभक्तानां शिवसंस्तुतचेतसां ॥ जायते मोक्षदं श्रौतं शिवलिंगस्य दर्शनं ॥ ५० ॥ प्रायशो नास्ति विश्वासस्तव वेदेष्वत
 स्त्वया ॥ हेमाद्रौ शिवलिंगानि न दृष्टानि स्थितान्यपि ॥ ५१ ॥ अतो धुना सहेंद्रेण कृत्वा तूत्तममादरात् ॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा जपशैवं
 षडक्षरं ॥ ५२ ॥ चतुर्विंशतिलक्षं चेज्जप्यते शोभवो मनुः ॥ तदा वेदेषु विश्वासस्तव ब्रह्मन् भविष्यति ॥ ५३ ॥ जपोप्ययं च विधिवत्क
 र्तव्यो भक्तिपूर्वकं ॥ अन्यथा तव विश्वासो वेदेषु न भविष्यति ॥ ५४ ॥ जाते वेदेषु विश्वासे विश्वासस्तेशिवे भवेत् ॥ शिवे जाते च विश्वा

श्रीशिव
 ३०

सेदुःखनाशो भविष्यति ॥ ५५ ॥ शिवे येषां न विश्वासस्ते सर्वे दुःखितास्तदा ॥ शिवविश्वासहीनानां तद्दुःखं न विनश्यति ॥ ५६ ॥ न भविष्यति विश्वा
 सः सहसा शंकरे विधे ॥ विश्वासः शंकरे यस्य स धन्य इति गीयते ॥ ५७ ॥ संतन्यमानो विश्वासः शंकरे यदि जायते ॥ तदा दुःखानि नश्यन्ति सर्वाण्यपि
 न संशयः ॥ ५८ ॥ तावद्दुःखानि यावन् विश्वासः पार्वतीश्वरे ॥ अतो जपमनुं शैवं शिवविश्वासकारणं ॥ ५९ ॥ कुरु शैवस्य मन्त्रस्य विधिं ब्रजपमादरा
 त् ॥ जपेपि कुरु विश्वासं श्रुचिः शैवमनोर्विधे ॥ ६० ॥ विश्वासेन विना क्वापि न कार्यं सिद्धिमेष्यति ॥ अतो जपमनुं शैवं सेंद्रो विश्वासपूर्वकं ॥ ६१ ॥ ॥
 अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा विश्वस्य वचनं द्विजाः ॥ जजाप विधिं ह्यहो सेंद्रः शैवं षडक्षरं ॥ ६२ ॥ चतुर्विंशति लक्षाणां जाते शैवमनोर्जपे ॥ सर्वेष्व
 पि च वेदेषु विश्वासो भूतयोर्दृढः ॥ ६३ ॥ ततः परं महेशोऽपि विश्वासो भूतयोर्दृढः ॥ प्रायश्चित्तविशुद्धं तं प्राह विष्णुविधिततः ॥ ६४ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥
 अतः परं विधे गच्छ हेमाद्रि शिखरं प्रति ॥ तत्र शंकरलिंगानि पूजयस्व यथाविधि ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुं नत्वा कृतांज
 नभाषे विनया ह्यहो कृतांजलिपुटो द्विजाः ॥ ६६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शिवलिंगं त्वया विष्णो कथं संपूज्यते न्वहं ॥ संस्थाप्यते त्वया कुत्र शिव
 लिंगं समर्चितं ॥ ६७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ विधेमैव हृत्पद्मं शिवलिंगं शिवात्मकं ॥ तिष्ठत्येकं मया तस्य क्रियते पूजनं सदा ॥ ६८ ॥ मया
 नस्थाप्यते न्यत्र शिवलिंगं समर्चितं ॥ प्रतिक्षणं मया तस्य पूजनं क्रियते विधे ॥ ६९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा विधिर्विस्मित
 मानसः ॥ विष्णोर्दर्शयत द्विगमिति प्राह द्विजोत्तमाः ॥ ७० ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ दिव्यं चक्षुर्ददाम्यद्य तुभ्यमिद्राय चाधुना ॥ महत्कमल
 मध्यस्थं शिवलिंगं विलोकय ॥ ७१ ॥ हृत्पद्मसंविष्टं यच्छिवलिंगं शिवात्मकं ॥ द्रष्टुं न शक्नोते तत्तु सर्वथा चर्मचक्षुषा ॥ ७२ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्य
 त्का सददौ विष्णुर्दिव्यं चक्षुः प्रदातुं तं स्त्रीसीच्छिवपूजया ॥ ७३ ॥ विष्णुहृत्पद्मसंविष्टं शिवलिंगं शिवात्मकं ॥ ताभ्यां दृष्टं यदा विष्णो शिवलिंगं शि
 वात्मकं ॥ तदैव सर्वदुःखानि निवृत्तानि तयोर्द्वयोः ॥ ७४ ॥ सेंद्रश्चतुर्मुखस्तत्र चकार शिवपूजनं ॥ पंचामृतैर्बिल्वपत्रैर्हं मप्येस्तदा द्विजाः ॥ ७५ ॥ इंद्रः
 प्राप सुरवंसद्यस्तत्र शंकरपूजया ॥ ततो विधिर्ययौ सेंद्रो हेमाद्रि शिखरं प्रति ॥ ७६ ॥ शिवलिंगानि दृष्ट्वा नितत्र तेन ततः परं ॥ सेंद्रः संपूजयामास
 शिवलिंगानि सादरं ॥ ७७ ॥ शिवलिंगानि संपूज्य स पुनः प्राप केशवं ॥ लिंगानि पूजितानीति हरिं प्राह विधिर्मुदा ॥ ७८ ॥ हरिः पूजितलिंगस्य संतु
 ष्ठश्चैव विधेर्वचः ॥ श्रुत्वा स्वयं च संतुष्टः प्राह वाक्यं चतुर्मुखं ॥ ७९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ विश्वस्य देवदेवेशं महेशमनिशं विधे ॥ अद्य प्रभृति यत्ने

श्रीशिवः ७
३१

उ-स-४

न पूजयस्व यथाविधि ॥ ८१ ॥ आपादमस्तकं सम्यग्भस्मनोत्प्लव्यसादरं ॥ सर्वश्रुतिश्रुतं शैवीं कथां नित्यं वद
शैवीं कथां सदा ॥ पूजयस्वाति यत्नेन शिवभक्तात्पुनः पुनः ॥ ८३ ॥ अप्रमादेन सततं शिवैकशरणो भव ॥ शिवार्चनेन सततमानंदं प्राप्यते यतः
॥ ८४ ॥ इंद्रत्वमपि यत्नेन पूजयस्व महेश्वरं ॥ महेश पूजया सद्यः सुखं प्राप्तं यतस्त्वया ॥ ८५ ॥ गुरोत्वमपि यत्नेन पूजयस्व सदा शिवं ॥ यत्पूजयामुक्तिं को
ताकरस्यैव भविष्यति ॥ ८६ ॥ शिवार्चनं परो धर्मः सर्वेषां श्रुतिचोदितः ॥ यत्तर्माचरणे भक्तिश्चाविघ्नता भवेत् ॥ ८७ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति वि
ष्णुवचः श्रुत्वा नत्वा विष्णुं ततो विधिः ॥ स्वेंद्रो ययौ स्वलोकाय प्रहृष्टवदनो द्विजाः ॥ ८८ ॥ इंद्रोऽपि गुरुणा साकं ब्रह्मणा प्रेषितस्ततः ॥ दृष्टो ययौ स्वलोकाय ग
तः दुःखो द्विजोत्तमाः ॥ ८९ ॥ अतः शिवार्चनेनैव दुःखनाशो भिजायते ॥ शिवार्चनं विना विप्रा दुःखनाशो न जायते ॥ ९० ॥ संसारबंधविच्छेदो जाय
ते शिवपूजया ॥ संसारबंधविच्छेदो न शिवाराधनं विना ॥ ९१ ॥ यस्थलीला विहारो यं प्रपंचविधिधौ द्विजाः ॥ तस्य श्रीविश्वनाथस्य पूजा दुःखापहारिणी
॥ ९२ ॥ विश्वस्य पार्वतीनाथो यष्टव्यश्च मुमुक्षुभिः ॥ स्मर्तव्यश्च प्रयत्नेन ध्यातव्यश्च महेश्वरः ॥ ९३ ॥ ध्यानेन तपसा यज्ञैः पूजया च मुहुर्मुहुः ॥ प्रीणनी
यो महादेवः सर्वदामुक्तिको क्षिप्रः ॥ ९४ ॥ उत्प्लव्य ध्वमंगानि भस्मना प्रतिवासरं ॥ भूषयध्वं शरीराणि रुद्राक्षैः श्रुतिचोदितैः ॥ ९५ ॥ शिरो
ललाटस्थानानि सितभस्म त्रिपुंड्रकैः ॥ पावयित्वा प्रयत्नेन पूजयध्वं महेश्वरं ॥ ९६ ॥ जपध्वमति यत्नेन रुद्राध्यायं मुहुर्मुहुः ॥ श्रीरुद्रा-
ध्यायमध्यस्थं ध्यातं वैदेः स्तुतं सदा ॥ ९७ ॥ मंत्रेण नमः शिवायेति जपध्वं विधिपूर्वकं ॥ समंत्रराजः सर्वेषां मंत्राणामधिपो द्विजाः ॥ ९८ ॥ नास्ति त
त्सदृशो मंत्रो मंत्रेषु विविधेष्वपि ॥ वेदवेदांतसंवेद्यः सर्वमंत्रोत्तमोत्तमः ॥ ९९ ॥ पंचाक्षरः स वेदेऽयः स तु मंत्रशिरोमणिः ॥ मोक्षो भवति वि
प्रेन्द्रास्तज्जपेनैव नान्यथा ॥ १०० ॥ पंचाक्षरं मंत्रराजं महादेवात्मकं द्विजाः ॥ योजयेदति यत्नेन मुक्तिस्तस्यैव जायते ॥ १०१ ॥ पंचाक्षरजपास
क्तः पंचास्य ध्यानतत्परः ॥ सर्वप्रपंचनिर्मुक्तः प्रपंचं च नैव पश्यति ॥ २ ॥ पंचाक्षरविहीनानां मुक्तिनास्त्येव सर्वथा ॥ अतः पंचाक्षरं श्रौते ज
पध्वं सततं द्विजाः ॥ ३ ॥ पंचाक्षरस्य माहात्म्यं वैदेरपि न बुध्यते ॥ ४ ॥ पंचाक्षरस्य महिमा ब्रह्माद्यैर्नैव बुध्यते ॥ अस्मदाद्यैस्तु तन्मंत्र
महिमा ज्ञायते कथं ॥ ५ ॥ महेशः सर्वदेवेशः सर्वज्ञः परमेश्वरः ॥ जानाति शिवमंत्रस्य माहात्म्यं नेतरो ध्रुवं ॥ ६ ॥ वेदास्तु वेतियं
मंत्रं वेदांताश्च प्रयत्नतः ॥ तस्य मंत्रस्य माहात्म्यं को वा वेदशिवा विना ॥ ७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्यगस्त्यवचः श्रुत्वा

श्रीशिव
३१

वाशिष्ठाद्यामुनीश्वराः ॥ शिवार्चनपराजाता भस्मोत्प्लुलितविग्रहाः ॥ ८ ॥ अतः शिवार्चनं कार्यं सर्वदा शैवपुंगवैः ॥ मुक्ताशिवार्चनेनेव
 बबहवः पूर्वमास्तिकाः ॥ ९ ॥ शिवार्चनोत्तरो धर्मो नास्तिनाऽस्तीति मेमतिः ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ॥ १० ॥ शिवार्चनं परो
 धर्मस्तपश्च शिवपूजनं ॥ यज्ञाः शिवार्चनं विप्राः सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ११ ॥ शिवार्चनं कृतं येन भक्तिपूर्वकमादरात् ॥ तेन यागाः कृताः स
 र्वे ॥ सांगाः सर्वस्वदक्षिणाः ॥ १२ ॥ शिवार्चनं कृतं येन भक्तिपूर्वकमादरात् ॥ कृतानि तेन सर्वाणि महादानानि संततं ॥ १३ ॥ शिवार्चनं कृ
 तं येन भक्तिपूर्वकमादरात् ॥ तेनाधीतोऽनंतशारवो वेदः सांगो द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ शिवार्चनं कृतं येन भक्तिपूर्वकमादरात् ॥ तेन तीर्था
 नि सर्वाणि सेवितानि संशयः ॥ १५ ॥ शिवार्चनं कृतं येन भक्तिपूर्वकमादरात् ॥ तेन धर्मास्स मस्ताश्च कृता एव द्विजोत्तमाः ॥ १६ ॥ सर्वेषामपि ध
 र्माणो विश्वासः फलमीश्वरे ॥ तस्यापि फलमुत्कृष्टं श्रीमहादेवपूजनं ॥ १७ ॥ सर्वेप्सितार्थफलं श्रीमहादेवपूजनं ॥ सर्वेप्सितार्थाः सिध्यंति
 श्रीमहादेवपूजया ॥ १८ ॥ तिरस्कृताः कल्पवृक्षाः श्रीमहादेवपूजकैः ॥ तृणीकृता कामधेनुः शिवपूजापरायणैः ॥ १९ ॥ कल्पवृक्षास्तु विप्रेन्द्रा
 विनश्वरफलप्रदाः ॥ फलं शिवार्चनाद्विप्राः प्राप्स्यन्मविनश्वरं ॥ २० ॥ प्राप्यते कल्पवृक्षेभ्यः फलमल्पं विनश्वरं ॥ फलं शिवार्चनाप्राप्य मनल्प
 मविनश्वरं ॥ २१ ॥ शिवार्चनपरो मर्त्यो भक्तिपूर्वकमन्वहं ॥ यं यं कामयते कामं तं तमाप्नोति सर्वदा ॥ २२ ॥ शिवार्चकस्य कुत्रापि न किमप्यस्ति दु
 र्द्विभं ॥ इच्छामन्त्रेण सिध्यंति तस्यार्थाः सकला अपि ॥ २३ ॥ गाणपत्यं पुरा प्राप्तं बहुभिः शिवपूजया ॥ मुक्ताश्च बहवः पूर्वमहेशस्यैव पूजया ॥ २४ ॥
 अत्रैव नाह्यसदने पुंडरीकपुरे पुरा ॥ त्रिपुरारिं समभ्यर्च्य मुक्ता जाताश्च कोटिशः ॥ २५ ॥ श्रीमच्चिदांबराधीशो येन दृष्टः कदाचन ॥ सोऽपि मुक्तो
 भवत्येव महेशकृपया द्विजाः ॥ २६ ॥ धन्या यूयं शिवा सक्तः श्रीचिदेंबरवासिनः ॥ भस्मरुद्राक्षवीतांगानिः संगाः परमार्थिनः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीमहा
 देव उवाच ॥ ॥ इति विष्णुवचः श्रुत्वा शैवा विष्णुमदर्चकं ॥ धन्यो सीत्यभिनंदाथ जग्मुः स्वस्वामिं प्रति ॥ २८ ॥ विष्णुदशसभानाथं ततः संपूज्य
 मां शिवे ॥ परमानंददो धन्यां प्राप मे काशिकापुरीं ॥ २९ ॥ ततः स्नात्वा ज्ञानवाप्या कृत्वा ज्ञानेनादर्शनं ॥ देउपाणिं ततो नत्वा दुर्दीशमभिपूज्य च
 ॥ ३० ॥ मोक्षलक्ष्मीं विलासाख्यं मे उपप्राप सत्वरं ॥ ततो ददर्श मां शंभुं सर्वदेवशिखामणिं ॥ ३१ ॥ ततः प्राह महालक्ष्मीं मत्पूजनपरो शिवे ॥ वि
 लोक्य प्रयत्नेन मामानंदपरिप्लुतः ॥ ३२ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ विष्णुश्चरो यं मदनोत्तको यं मृत्युं जयौ यं त्रिपुरोत्तको यं ॥ सर्वेश्वरो

श्रीशिवर. ७

३२

उ.स.पू.

यंसुरवंदितोयंगोरीश्वरोयंचयमांतकोयं॥३३॥ विज्ञानमानंदमनंतमीड्यंविश्वेश्वरंलिंगमिदमनोज्ञं॥ पश्यैतदाद्यंतविहीनमार्येसमर्चया
नेश्वरमादिदेवं॥३४॥ इत्युत्त्वामामुमाकांतंलक्ष्मीकान्तोजनार्दनः॥ पूजयित्वाप्रयत्नेनकाश्यामस्यांस्थितःशिवे॥३५॥ विष्णुर्दभ्रसभा
नाथंनृत्यंतंमांवलोकयत्॥ तेनपुण्यप्रभावेनकाशींप्रापमहात्मिकां॥३६॥ यत्पुंउरीकंपुरमध्यसेस्थंतत्रापिदर्गगगनंविशोकं॥ तस्मिन्य
दंतस्तदुपासितव्यमुक्त्यैकाशीप्राप्तुकामैरनन्यैः॥३७॥ ॥ इतिश्रीशिवरहस्येउग्राख्येसप्तमोऽंशोशिवगौरीसंवादेचिदंबरमाहात्म्येपंचविं
शोऽध्यायः॥२५॥ ॥ श्रीसदाशिवउवाच॥ ॥ कुंभघोणाभिधंक्षेत्रमेकमस्तिवरानने॥ तक्षेत्रेजन्ममात्रेणमुक्तिर्भवतिसर्वथा॥१॥ तत्रसं
तिमहाशैवाःकोटिशःकमलानने॥ तैसर्वेसर्वभावेनसर्वहामदुपासकाः॥२॥ उद्भूत्यभस्मनातेतुसर्वप्यापादमस्तकं॥ रुद्राक्षधारणंकृत्वा
पूजयेत्यनिशंचमां॥३॥ सदाशिवेशशर्वेतिशंकरेतिवदंतिते॥ मन्त्राम्नाचिहिताःसर्वेसर्वमद्रूपचिंतकाः॥४॥ अनन्यशरणास्तेतुमदेक
शरणाःशिवे॥ मन्त्रामजपसंसक्तामच्चित्तमद्रुतासवः॥५॥ कुंभघोणाभिधेलिंगंतत्रतिष्ठतिशोभने॥ तत्पूजामतियत्नेनतेकुर्वन्तिमद
र्चकाः॥६॥ सार्द्रपातान्विताभूतायंदाभवतिशोभने॥ तदातद्धिंगपूजायासामुक्तिंसंप्रयच्छति॥७॥ तदासंपूजितेलिंगेकुंभघोणेश्वराभिधे॥
सर्वकामानेकदेवप्राप्तुवंतिशुभ्रानने॥८॥ तत्रपूर्वतपस्तप्तंविष्णुनापापजिष्णुना॥ मर्द्धिगपूजकेनार्यैज्वलत्पावकतेजसा॥९॥ तपस्यं
तंमहाविष्णुंकुंभघोणानिवासिनं॥ प्रणिपत्यविधिःप्राहमुत्तुपायंवदेतितं॥१०॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ सर्ववेदश्रुतंपुण्यंवेदोतेष्वपिसं
श्रुतं॥ शिवलिंगार्चनंकार्यमुत्तमार्थंभस्मभूषणैः॥११॥ महादेवार्चनंब्रह्मचतुर्वर्गफलप्रदं॥ तत्फलंप्राप्यतेसर्वैःशंकरस्यैवपूजया॥१२॥
शंकराराधनंयेननकृतंसावधानतः॥ सदुर्भगोदुराचारोदुर्बुद्धिश्चनसंशयः॥१३॥ यावंतौदुर्भगाःसंतितावंतोवस्तुतोविधे॥ संत्यक्तशंक
राचाराःसंत्यक्तशिवपूजनाः॥१४॥ नयेनशंकरःसंन्यक्तपूज्यतेप्रत्यहमुदा॥ तेनसंप्राप्यतेदुःखंयातनापितनुव्यये॥१५॥ सर्वश्रुतिश्रुतं
नित्यंश्रीमहादेवपूजनं॥ त्यक्त्वामोहाद्रुमेणापिदुःखंप्राप्नोतिदुःसहं॥ महादेवार्चनंत्यक्त्वायौमोहाद्रौकुमिच्छतिसविष्टामेवदुर्बुद्धिःसततं
भोक्तुमिच्छति॥१७॥ महादेवार्चनंत्यक्त्वाजलयःपातुमिच्छति॥ समूत्रमेवसततंदुर्बुद्धिःपातुमिच्छति॥१८॥ यःशंकरंप्रयत्नेनपूजयि
ष्यतिसर्वदा॥ सतपस्वीसधर्मिष्ठःससर्वगुणसंभ्रयः॥१९॥ भूतंभव्यंभविष्यच्चभाग्यंयस्यभविष्यति॥ तस्यैवभक्तिर्भवतिभवानीप्राणव

श्रीशिव

३२

लुभे ॥ २० ॥ भगवान्भगविध्वंसीभवानीवल्लभः प्रभुः ॥ भूरिभाग्यप्रभावेनभाव्यतेभुविभावुकैः ॥ २१ ॥ भक्तिमव्यभिचारेणनकरिष्यतिपेशिवे ॥
 सनित्यसूतकीज्ञेयोजारजश्चतुर्मुख ॥ अशौवकृतकर्माणिबेदोक्तान्यपिपञ्चज ॥ वृथाभवंतिसर्वाणिपातकंप्रत्युताधिकं ॥ २३ ॥ अशौवैर्वैदिकंकर्म
 नकर्त्तव्यंकदाचन ॥ अशौवानां वैदिकेषुनकर्मस्वधिकारिता ॥ २४ ॥ अशौवोयत्कुलेजातस्तत्पुल्कसकुलंबिधे ॥ सत्यमेतत्सत्यमेतदुत्थत्यभुजमुच्य
 ते ॥ २५ ॥ अशौवाद्ब्राह्मणाद्रेष्ठः स्वतःपुल्कसवंशजः ॥ सत्यमेतत् ॥ २६ ॥ अशौवजननंव्यर्थंजीवनंचयथावृथाविधे ॥ सत्यमेतत् ॥ २७ ॥ अशौवभावा
 द्विष्टायांक्रिमिभावोवरंबिधे ॥ सत्यमेतत् ॥ २८ ॥ प्राप्तव्यंयातनादुखमशौवेनतनुव्यये ॥ क्रिमिभिर्यातनादुःखंतथानप्राप्यतेविधे ॥ २९ ॥ अशौवेर्यात
 नाप्राप्ताबहुभिर्यममंदिरे ॥ नतेषांगणनाकर्त्तुंशक्यतेनान्नसंशयः ॥ ३० ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियोवैश्यः शूद्रश्चउत्त एववा ॥ शौवोयदिभवेद्भाग्यात्सपूज्यः स
 र्वदाविधे ॥ ३१ ॥ संपादनीयायत्वेनशिवभक्तिस्तपोबलात् ॥ सैवभक्तिर्मुक्तिदानीयाभक्तिस्यादनन्यगा ॥ ३२ ॥ किमश्वमेधयागांतैर्यागैः सर्वस्वदक्षि
 णैः ॥ यदिनस्यान्महादेवेभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ ३३ ॥ किमत्युत्तमगोदानैर्बहुभिः सांगदक्षिणैः ॥ यदिनस्या ॥ ३४ ॥ किमश्वदानैरमितैर्विधेसर्वस्व
 दक्षिणैः ॥ यदिनस्या ॥ ३५ ॥ किंहेमदानैश्चैर्विधेसर्वस्वदक्षिणैः ॥ यदिन ॥ ३६ ॥ किंकन्यारत्नदानैश्चविधेसर्वस्वदक्षिणैः ॥ यदिन ॥ ३७ ॥ किंदंतिर
 त्तदानैश्चविधेसर्वस्वदक्षिणैः ॥ यदिन ॥ ३८ ॥ किंभूमिरत्नदानैश्चविधेसर्वस्वदक्षिणैः ॥ यदिनस्या ॥ ३९ ॥ किमन्नदानैः किंतीर्थैः किंतपोभिरनु
 त्तमैः ॥ यदिन ॥ ४० ॥ किंधर्मैरमितैरन्यैर्बहुभिः किंमहादिभिः ॥ यदिनस्यान्महादेवेभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ ४१ ॥ येनदत्तंबिल्वपत्रंभक्त्यानन्यगयाशि
 वे ॥ कृतानितेनविधिवन्महादानानिकोटिशः ॥ ४२ ॥ येनजप्तःप्रयत्नेनशिवपंचाक्षरः परः ॥ तेनयागाः कृताः सांगाः सर्वेसर्वस्वदक्षिणाः ॥ ४३ ॥ ये
 नध्यातोमहादेवः क्षणंवासावधानतः ॥ तेनतप्तानिसर्वाणितपांसिविविधान्यपि ॥ ४४ ॥ येनामस्तकमापादंकृतमुत्थूलनंमुदा ॥ तेनधर्माः कृताः स
 र्वेसर्वदासावधानतः ॥ ४५ ॥ सभाग्यवान्सपुण्यात्मासतपोनिधिरुत्तमः ॥ योनन्यशरणोनित्यमर्चयेत्पार्वतीपतिं ॥ ४६ ॥ सकुलीनः सविद्याबा
 न्ससर्वगुणसंश्रयः ॥ योनन्य ॥ ससर्वयोगनिरतः ससमाधियुतस्तदा ॥ योनन्य ॥ ४७ ॥ ससर्वज्ञः सपूतात्मासतत्वज्ञः सधर्मवित् ॥ योनन्य ॥
 ॥ ४९ ॥ सबुद्धिमानसनीतिज्ञः सविद्वान्युतितोत्तमः ॥ योनन्य ॥ ५० ॥ कृतानियेनदानानिग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ तस्यैवानन्यगाभक्तिर्भवतिश्रीमहे
 श्वरे ॥ ५१ ॥ कृतायेतानियत्नेनयागाः सर्वस्वदक्षिणाः ॥ तस्यैवानन्यगाभक्तिर्भवतिश्रीमहेश्वरे ॥ ५२ ॥ येसततंभविष्यतिदग्धसंसारवासनाः ॥ ते

श्रीशिवः ७

३३

वामनन्यगाशुत्थाशिवेभक्तिः प्रजायते ॥ ५३ ॥ पुरागोकर्णमाश्रित्य कुंभयोनिस्तपोनिधिः ॥ शिवध्यानरतो भूत्वा तपस्तेपेति दुष्करं ॥ ५४ ॥ भस्मोद्धूलितसर्वांगस्त्रिपुण्ड्रं कृतमस्तकः ॥ रुद्राक्षमालाभरणोजटामंडलमंडितः ॥ ५५ ॥ सददर्शद्विजंत न भस्मोद्धूलितविग्रहं ॥ रुद्राक्षमालाभरणं शिवपूजापरायणं ॥ ५६ ॥ तं दृष्ट्वा तीव्रसंतुष्टः स विनिर्दिष्टविष्टरः ॥ कुशविष्टरसंविष्टं विशिष्टं प्रणनाम च ॥ ५७ ॥ अगस्त्यं प्रणतं दृष्ट्वा स विप्रः सत्वरं विधे ॥ सम्यक्प्रदक्षिणीकृत्य प्रणनाम पुनः पुनः ॥ ५८ ॥ ततः समुपविष्टं तं कुंभयोनिं महामुनिं ॥ संपूज्यार्घ्यादिभिः सम्यक् उवाच सकृतांजलिः ॥ ५९ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ कुंभयोने कृतार्थोऽस्मितवपादाब्जदर्शनात् ॥ भवतः शिवभक्तस्य संगमो भून्मदाश्रये ॥ ६१ ॥ ॥ विष्णु उवाच ॥ ॥ इत्युत्कापितृतस्यार्थं चकार श्राधमादरात् ॥ ततः परमुवाचायं वदधर्मानिति द्विजः ॥ ६२ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ शिवभक्तो सिधर्मज्ञः कृतार्थोऽसि शिवव्रत ॥ धर्मः सर्वोपिविज्ञातस्त्वयानात्र तु संशयः ॥ ६३ ॥ त्वदाज्ञया शास्त्रं दृष्ट्वा न तथापि मुनिसत्तम ॥ द्विजधर्मानं हं वक्ष्ये शृणु यत्नेन सादरं ॥ ६४ ॥ उत्थाय पश्चिमेयामेकं त्वाशौचादिकं ततः ॥ स्नानं कार्यं प्रयत्नेन शिवलिंगस्य संनिधौ ॥ ६५ ॥ परिधाय ततो बलमुद्धृत्यांगानि भस्मना ॥ त्रिपुण्ड्रधारणं कार्यं ततोरुद्राक्षधारणं ॥ ६६ ॥ संध्याकार्यं ततो यत्ना देवीजप्या ततः परं ॥ शिवलिंगार्चनं कार्यं ततो बिल्वादिसाधनैः ॥ ६७ ॥ जपनीयस्ततः स्ततः सम्यक् श्रौतः शिवषडक्षरः ॥ ततोरुद्रजपः कार्यः शिवध्यानपुरःसरं ॥ ६८ ॥ प्रदक्षिणनमस्कारात् ततः कार्यं प्रयत्नतः ॥ पूजानिवेदनं कार्यं शंकराय ततः परं ॥ ६९ ॥ ॥ विष्णु उवाच ॥ ॥ इत्यगस्त्यवचः श्रुत्वा प्रणिपत्य मुनिं द्विज ॥ प्रदक्षिणनमस्कारविधिं ब्रूहीति चाब्रवीत् ॥ ७० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ प्रदक्षिणविधिं वक्ष्ये शृणु सम्यक् द्विजोत्तम ॥ नमस्कारविधिं चात्र वक्ष्ये वैदिकमार्गतः ॥ ७१ ॥ प्रदक्षिणप्रकारस्तु द्विविधो वेदसंमतः ॥ सव्यापसव्यः सव्यश्च तत्राद्यविधिरुच्यते ॥ ७२ ॥ वृषं च उं कृषं चैव सोमस्तत्र पुनर्वृषं ॥ च उं च सोमस्तत्र पुनः च उं पुनर्वृषं ॥ ७३ ॥ एतत्प्रदक्षिणोक्तानि स्थानानि न वसत्तम ॥ न तान्युल्लंघनीयानि वेदमार्गरतैर्द्विजैः ॥ ७४ ॥ प्राग्द्वारं देवदेवस्य वृषस्थानं प्रकीर्तितं ॥ पश्चिमाग्निमुखे लिंगे स्थानं मेतद्विहीरितं ॥ वृषस्य तु मुखं ज्ञेयं शिवाभिमुखं

उ-ग्रा-स-

श्रीशिव
३३

मुत्तमं ॥ ७५ ॥ देवस्य नैर्ऋतं स्थानं च उस्थानं प्रकीर्तितं ॥ पश्चिमाभिमुखे लिङ्गे स्थानमेतदुदीरितं ॥ प्राञ्चमुखे शिवलिङ्गे तु च उस्थानं द्विजोत्तमं ॥ ईशान
 भागे विज्ञेयमन्यत्र तु न सर्वथा ॥ ७७ ॥ महेशस्योत्तरं स्थानं सोमसूत्रं स्थलं स्मृतं ॥ पूर्वाभिमुखे लिङ्गे तु नियमोऽयं प्रकीर्तितः ॥ ७८ ॥ पश्चिमाभिमुखे लि
 ङ्गे सोमसूत्रं शिवस्य तु ॥ पूर्वस्थानं तु विज्ञेयमन्यत्र तु न सर्वथा ॥ ७९ ॥ ग्रीष्मे तानि स्थालान्येव वनस्थानानि सत्तमं ॥ एतेष्वेव त्रिरावृत्या नवस्थानप्रकल्प
 नं ॥ ८० ॥ तेष्वेवैकैकमावृत्या तान्येवात्र पुनः पुनः ॥ यत्नेनैव वर्तनीयानि नवतायां तिनान्यतः ॥ ८१ ॥ उपविश्य वृषस्थाने संकल्प्य विधिपूर्वकं ॥ कृतां
 । जलिपुटो मौनी च उस्थानं व्रजेत्ततः ॥ ८२ ॥ पुनर्वृषेशमागत्य सोमसूत्रं व्रजेत्ततः ॥ पुनर्वृषेशमागत्य च उस्थानं व्रजेत्ततः ॥ ८३ ॥ ततो वृषेशम
 प्राप्य सोमसूत्रं व्रजेद्विजः ॥ सोमसूत्रमनुल्लङ्घ्य च उस्थानाद्दृष्टं व्रजेत् ॥ ८४ ॥ स्थानान्येवं समावृत्य वृषभैः शं पुनर्यदा ॥ प्राप्नुयान्नियतो भूत्वा
 तदेकस्या त्रदक्षिणं ॥ ८५ ॥ सव्यापसव्यरूपे स्मिन् वैदिके तु प्रदक्षिणे ॥ प्रदक्षिणविधिः प्रोक्तो जाबालैरयमेव हि ॥ ८६ ॥ एवं प्रदक्षिणं कार्यं प्रत्य
 हंशं करालये ॥ यद्यत्र मोहाद्व्यासस्तदा स्यादन्यथा ध्रुवं ॥ ८७ ॥ दिवासंध्यासुकर्तव्यमेव मेव प्रदक्षिणं ॥ इदं प्रदक्षिणं नित्यं द्विजमात्रस्य स
 त्तमं ॥ ८८ ॥ प्रदक्षिणत्रयं कार्यं मेव पंचदशाथवा ॥ अष्टौ द्वादशावाकार्याप्यधिकान्यपि शक्तितः ॥ ८९ ॥ सव्यं सव्येन कर्तव्यं तदपि च श्रु
 तिचोदितं ॥ तदपि द्विजमात्रस्य नित्यमेव न संशयः ॥ ९० ॥ शक्तैस्तु सर्वदा कार्यं सव्यापसव्यं प्रदक्षिणं ॥ इदं कार्यं प्रदोषेषु शक्तिहीनैरपि द्वि
 ज ॥ ९१ ॥ सव्यापसव्यविधानेन प्रदोषेशं करालये ॥ प्रदक्षिणत्रयं वापि कर्तव्यं नियमान्द्विजैः ॥ ९२ ॥ शिवालयेषु यः कुर्यात्सव्यापसव्यं प्रदक्षिणं ॥ स
 फलं वाजपेयस्य संप्राप्नोति पदे पदे ॥ ९३ ॥ कृतां जलिपुटैरेव शिवध्यानपुरःसरं ॥ प्रदक्षिणं सदा कार्यं महादेवालये द्विज ॥ ९४ ॥ अष्टांगसहितः का
 र्यः प्रणामः पार्वतीपतेः ॥ सर्वकालेषु यत्नेन शिवध्यानपुरःसरं ॥ ९५ ॥ जानुबाहुशिरोवक्षगंडानां गाष्टकं यदा ॥ दंडवत्प्रणता सक्तं तदष्टांगन
 तिर्भवेत् ॥ ९६ ॥ एतदष्टांगसंयुक्ताः प्रणामाः पार्वतीपतेः ॥ प्रयत्नेनान्वहं कार्याः सावधानं द्विजातिभिः ॥ ९७ ॥ एकविंशतिकर्तव्याः प्रणामाः पा
 र्वतीपतेः ॥ एकादशाथवाष्टौ वानातोत्पूनाः कदाचन ॥ ९८ ॥ यः साष्टांगं महादेवं न न मेत्सावधानतः ॥ सदृग्धांग इति ज्ञेयः सत्यं सत्यं न संशयः ॥
 ॥ ९९ ॥ प्रातः शिवार्चनं कृत्वा दशकार्याः प्रदक्षिणाः ॥ मध्याह्ने तु द्वादशैकादशसायान्हिसादरं ॥ १०० ॥ अनुत्प्लुतितदेहेन महादेव प्रदक्षिणं ॥ न कर्त
 व्यं न कर्तव्यं कदाचन ॥ १०१ ॥ सोमसूत्रमनुल्लङ्घ्य गर्भे कार्याः प्रदक्षिणाः ॥ वृषो यदि भवेद्गर्भे नो चेत्तत्र न सर्वथा ॥ १०२ ॥ सोमसूत्रमनुल्लङ्घ्य गर्भे सवृष

श्रीशिवर०७

३४

उ-ग्रा-पू-

भोपिच॥ विहितं वास्त्ववहितसोमसूत्रं न लंघयेत् ॥३॥ बहिष्वापिहितं सूत्रं मुह्यं ध्यं मेव सर्वथा ॥ मोहादपिहितं सूत्रं उह्यं ध्याप्नोति
यातनाः ॥४॥ उत्तराभिमुखैः कार्यं श्रीमहादेवपूजनं ॥ प्राञ्चुरेनाथवा कार्यं श्रीमहादेवपूजनं ॥ दाक्षिणाभिमुखैर्मर्त्यैर्न कर्त्तव्यं शिवार्च
नं ॥६॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा प्रणम्य मुनिपुंगवं ॥ शिवपूजासाधनानि वदेत्याह द्विजोऽत्तम ॥७॥ ॥ अगस्त्य उ
वाच ॥ ॥ शिवपूजासाधनानि समासेन वदाम्यहं ॥ श्रुणुं श्रेयानि विप्रेन्द्रजा बालोक्तानि यत्नतः ॥८॥ वक्ष्येऽधिकारिणं चान्न श्रीम
हादेवपूजने ॥ यत्पूजयामहादेवः तुष्टो मुक्तिं प्रयच्छति ॥९॥ अनुत्थूलितदेहेन न कर्त्तव्यं शिवार्चनं ॥ अनुत्थूलितदेहस्य नोधिकारस्य
शिवार्चने ॥१०॥ रुद्राक्षरहितांगेन न कर्त्तव्यं शिवार्चनं ॥ रुद्राक्षरहितानां हिनाधिकारः शिवार्चने ॥११॥ भस्मोत्थूलितसर्वांगो
स्त्रिपुंड्रं कितमस्तकैः ॥ रुद्राक्षमालाभरणैः कर्त्तव्यं शंकरार्चनं ॥१२॥ अभिषेको रुद्रमंत्रैः कर्त्तव्यः शोधितोदकैः ॥ ततो देयं
वस्त्रयुग्ममुपवीतद्वयंतथा ॥ वस्त्रोपविताभावे तु बिल्वपत्रद्वयंद्वयं ॥ ततः परं पूजनीयो विभूत्या परमेश्वरः ॥१४॥ ततो बि
ल्वदलैः श्रुत्थैरच्छिद्रैः कोमलैर्नवैः ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन लिंगरूपे सदा शिवः ॥१५॥ शुक्लः पर्युषितैश्छिद्रैः यादृशैस्तद्दशैरपि ॥
बिल्वपत्रैर्महादेवः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥१६॥ रत्नबद्धिबिल्वपत्राणिसंगृह्य द्विजपुंगवाः ॥ पूजयंति महादेवं वेदमार्गप्रवर्त्तकाः ॥१७॥ चूर्णी
कृतान्यपि प्राज्ञाः बिल्वपत्राणि वेदिकाः ॥ संपाद्य पूजयंतीं न बालाभे विचक्षणाः ॥१८॥ बिल्वपत्रार्चनैर्नैव सांगं शंकरपूजनं ॥ बि
ल्वपत्रं विना पूजानसांगा पार्वतीपतेः ॥१९॥ धूपदीपो पहारादेरभावेऽपि द्विजोत्तम ॥ सांगं बिल्वदलैरेव भविष्यति शिवार्चनं ॥२०॥ व
स्त्राद्यर्थे बिल्वपत्रं प्रदेये श्रीमहेशितुः ॥ वस्त्रादिदानतोषेद्भवत्येव हि पुण्यदं ॥२१॥ सर्वार्थे बिल्वपत्राणि भविष्यति न संशयः ॥ बिल्व
पत्रार्थं मन्यन्तु न भवत्येव सर्वथा ॥२२॥ रत्नं च बिल्वपत्रार्थं वयतस्तत्र तो धमं ॥ बिल्वपत्रसमं वस्तु न भूतेन भविष्यति ॥२३॥ न के
नाप्यतिशुष्केण बिल्वपत्रेण यः शिवं ॥ समर्चयति यत्नेन स शिवं प्रतिपद्यते ॥२४॥ पाताद्रासोमसंयुक्तभूतायां विशि शंकरं ॥ बिल्वप
त्रैः समभ्यर्च्य ब्रह्महापि विमुच्यते ॥२५॥ बिल्वपत्रैर्महादेवं पूजयित्वा पुरा द्विजा ॥ बहवो मोक्षमापन्नाः संख्यातेषां न विद्यते ॥
॥२६॥ सहस्रार्बुदपुष्पाणां पूजयामत्फलं भवेत् ॥ ततोऽपि कोटिगुणितं बिल्वपत्रार्चनात्फलं ॥२७॥ सहस्रार्बुदरत्नानां पूजया

श्रीशिव

३४

नि

यत्फलं भवेत् ॥ ततोपिकोटिगुणितं बिल्वपत्रार्चनात्फलं ॥ २८ ॥ यत्पुण्यं लभते मर्त्यास्तिलराशिभिरर्चने ॥ ततोपिकोटिगुणितं बिल्वपत्रार्चनात्फलं ॥ २९ ॥ यत्पुण्यं लभते मर्त्यामापराशिभिरर्चने ॥ ततोपिकोटिगुणितं बिल्वपत्रार्चनात्फलं ॥ ३० ॥ यत्पुण्यं लभते मर्त्यायवराशिभिरर्चने ॥ ततोपिकोटिगुणितं बिल्वपत्रार्चनात्फलं ॥ ३१ ॥ कृत्वा यत्नेन सततं ब्रह्म हत्यादिना न्यपि ॥ बिल्वैः शिवं समभ्यर्च्य तत्पापेभ्यो विमुच्यते ॥ ३२ ॥ अनंत ब्रह्म हत्यादिपापानि विविधान्यपि ॥ सद्यो न स्तंति बिल्वेन पूजितेन महेश्वरे ॥ ३३ ॥ भूतिपूजोत्तरं बिल्वैः पूजनीयो महेश्वरः ॥ प्रत्यहं नियमेनेति प्राहुर्जाबालवादिनाः ॥ ३४ ॥ बिल्वपत्रैः प्रसूनैश्च करवीरादिभिर्द्विज ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन देवदेव महेश्वरः ॥ ३५ ॥ धूपदीपादिकं सर्वकल्पः नीयंततः परं ॥ सोपदेशं कल्पनीयं नैवेद्यं प्रत्यहं शिवे ॥ ३६ ॥ प्रत्यहं शिवं नैवेद्यं कर्तव्यमिति वांछया ॥ पाकः कार्यः प्रयत्नेन ब्राह्मणसैन्यादिभिः ॥ ३७ ॥ यावदन्नं कृतं तावन्निवेद्यैव महेश्वरे ॥ भोक्तव्यमति यत्नेन नैवेद्यं शिवनिवेदितं ॥ शिवानि वेदितान् ज्ञानेन भोक्तव्यानि सर्वथा ॥ जलादिकं च न ग्राह्यं शंकराय निवेदितं ॥ ३८ ॥ सर्वशिवार्चनं कृत्वा विधिवद्भक्तिपूर्वकं ॥ कृतां पूजां महेशाय ततः सर्वो निवेदयेत् ॥ ४० ॥ जलं हस्ते समादाय सादरं भक्तिपूर्वकं ॥ जानुभ्यामवनिंगत्वा मंत्रमेनं पठेत्ततः ॥ ४१ ॥ आवाहनं न जानामि पूजां चो मापते प्रभो ॥ समस्व देव देवेश ममांगी कुरु शंकर ॥ ४२ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य तत्कापान्ने जलं ततः ॥ स्पर्शकार्यं महेशस्य धृत्वा बिल्वदले करं ॥ ४३ ॥ स्पृष्ट्वा हस्ततलेने शमयं मेति त्रिधा जपेत् ॥ सद्योजातादि मंत्राश्च जपनीयाः प्रयत्नतः ॥ ४४ ॥ ततः परं पुनर्नत्वा जप्यं पंचाक्षरः परः ॥ सहस्रं वातदर्द्धं वातदर्द्धं वा यथाविधि ॥ ४५ ॥ त्रिः परीत्य महादेवं शिवनिर्णेजनोदकं ॥ पिबेत्सर्वार्थसिद्ध्यर्थं निस्त्रिंशुलुकं संमितं ॥ ४६ ॥ हस्ते गृहीत्वा यत्नेन शिवनिर्णेजनोदकं ॥ अमुं मंत्रं पठित्वा दौतद्वा ह्यंतदनंतरं ॥ ४७ ॥ कालमृत्युहरं पुण्यं ब्रह्म हत्यादिनाशकं ॥ व्याधिघ्नं पुण्यदं पास्ये शिवनिर्णेजनोदकं ॥ ४८ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य शिवतीर्थं प्रयत्नतः ॥ पातव्यं प्रत्यहं विप्रनिकालमपि सादरं ॥ ४९ ॥ ततः परं पुनर्नत्वा देवदेवमुमापतिं ॥ भोजनीयः प्रयत्नेन शैवो भक्तिः पुरःसरं ॥ ५० ॥ शैवं यो भोजयेन्नित्यं प्रीत्या यत्नपुरःसरं ॥ स भोजयति गौरीशं साक्षादेव द्विजोत्तम ॥ ५१ ॥ भोजयित्वा स्वयं शैवं शैवन सह वा द्विज ॥ भोक्तव्यमति यत्नेन शिवध्यानपुरःसरं ॥ ५२ ॥ प्राणानां किरिकेत्यादि पठित्वैव मनुत्ततः ॥ भोक्तव्यमयथाविप्रैर्न भोक्तव्यः द्विजोत्तम ॥ ५३ ॥ भुत्का पुनः प्रयत्नेन जपनीयः षडक्षरः ॥ ततः शिवकथाविप्रश्चोतव्या यत्नपूर्वकं ॥ ततः सायं महादेवः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ रात्रौ वपियथा शक्तिपूजाकार्या महेश्वरे ॥ ५५ ॥ यामिन्याः पश्चिमे यामे कृत्वा शौचादिकं ततः ॥ उत्थत्य भस्मना गांनिकं कर्तव्यं शिवचिंतनं

श्रीशिवर० ७
३५

॥ ५६ ॥ स्मर्त्तव्योपार्वतीनाथोरत्नसिंहासनास्थितः ॥ उमालिंगितवामांगोदिव्यमंगलविग्रहः ॥ ५७ ॥ स्मेराननःस्मरहरः सर्वदेवशिरवामणिः ॥ विष्णुब्रह्मादि
वैद्योऽग्निः कल्याणगुणसंश्रयः ॥ ५८ ॥ विष्णवादिमौलिरत्नौघसमालिंगितपादुकः ॥ अनंतैश्वर्यसंपन्नो नानागणनिषेवितः ॥ ५९ ॥ एवं स्मृत्वा महादेवं
नत्वा स्नात्वा ततः परं ॥ उत्प्लुतनादिकं कृत्वा कर्त्तव्यं शिवपूजनं ॥ ६० ॥ स्नानं कार्यं सदा विप्रशिवतीर्थे द्विजादिभिः ॥ शिवतिथ्या न्यतीर्थे घुनस्नानव्यं कदाच
न ॥ ६१ ॥ शिवलिंगसमीपस्थं यद्यतीर्थं भविष्यति ॥ तत्तत्सर्वं द्विजश्रेष्ठशिवतीर्थे विदुर्बुधाः ॥ ६२ ॥ येन तन्न तपस्तप्तं शिवमुद्दिश्य सादरं ॥ तच्च तीर्थं महापु
ण्यं शिवतीर्थं न संशयः ॥ ६३ ॥ विष्णवाद्यैः शिवमुद्दिश्य यन्न तप्तं तपःपुरा ॥ तच्च तीर्थं म० ॥ ६४ ॥ कश्यपान्निवशिष्टाद्यैर्यन्न तप्तं तपःपुरा ॥ तच्च तीर्थं म० ॥ ६५ ॥ गं
धर्वकिन्नराद्यैश्च यन्न तप्तं तपःपुरा ॥ तच्च तीर्थं महापुण्यं शिवतीर्थं न संशयः ॥ यत्रैव शिवमुद्दिश्य सर्वे स्तप्तं तपःपुरा ॥ स्थास्यत्येव हितत्रैकं शिवलिंगं शिवा
त्मकं ॥ ६७ ॥ शिवलिंगं प्रतिष्ठाप्य शिवमुद्दिश्य शांभवाः ॥ तपः कुर्वन्ति यत्नेन नान्यथा द्विजपुंगव ॥ ६८ ॥ विष्णुप्रभृतयः सर्वे शांभवा एव ते स्ततः ॥ शिवलिंगं
प्रतिष्ठाप्य तपस्तप्तं यथाविधि ॥ ६९ ॥ शिवशांभोमहेशोतिभिः पीत्वैव जलं ततः ॥ स्नात्वा पुनः पिबेदापो मंत्रैस्तेरेव पूर्ववत् ॥ ७० ॥ ततः कालाद्यनूद्यैव प्राणा
यामपुरःसरं ॥ देयमर्घ्यं भैरवाय जप्त्वा मुं मंत्रमादरात् ॥ ७१ ॥ अतितीक्ष्णमहाकायकल्याणतदहनोपमं ॥ भैरवाय नमस्तुभ्यमनुज्ञादातुमर्हसि ॥ ७२ ॥ अर्घ्यं
दत्वा भैरवाय मंत्रेणानेन सादरं ॥ स्नातव्यमति यत्नेन भस्मधारणपूर्वकं ॥ ७३ ॥ जले निमज्जस्मर्त्तव्यः पार्वतीरमणः प्रभुः ॥ शिवनामानुसंधानं कर्त्तव्यं च
स्वशक्तितः ॥ ७४ ॥ जले निमज्जाष्टवारं महादेवमनुजपेत् ॥ स जपः सर्वधर्माणां हेतुरित्युच्यते बुधैः ॥ ७५ ॥ मार्जनादिततः कृत्वा धृत्वा च स्त्रे च पावनं ॥ पुन
राचमनं कार्यं मंत्रैस्तेरेव सादरं ॥ ७६ ॥ उत्प्लुत्य भस्मना गांनि धृत्वा तिर्यक्स्त्रिपुंजं ॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा संध्याकार्या ततः परं ॥ ७७ ॥ ततः शिवार्चनं कार्यं वि
त्वपन्नादिसाधनैः ॥ ततो होमादिकं कार्यं पुनश्चाशिवपूजनं ॥ ७८ ॥ स्नानं चैत्रादिमासेषु सर्वेष्वप्यति यत्नतः ॥ शिवप्रीत्यर्थं मैवेति कर्त्तव्यं ब्राह्मणादिभिः ॥ ७९ ॥
सत्कर्मयद्यत्तत्सर्वं शिवप्रीत्यर्थं मैव हि ॥ क्रियते वैदिकैः सर्वैर्वेदमार्गप्रवर्तकैः ॥ ८० ॥ स्नानदानादिकं सर्वं शिवप्रीत्यर्थं मित्यतः ॥ कर्त्तव्यमति यत्नेन
वेदमार्गरितैर्द्विजैः ॥ ८१ ॥ फलं भवति तद्विप्रस्नानदानादिकर्मणां ॥ तत्फलस्य शिवोदाता शिवान्यस्तु न सर्वथा ॥ ८२ ॥ सर्वं शिवार्पणं कृत्वा स्वकृतं कर्म वै
दिकं ॥ तिष्ठति वेदमार्गस्थोऽप्यब्रह्मवादिनः ॥ ८३ ॥ न करिष्यति सत्कर्म वैदिकं यः शिवार्पणं ॥ स न तत्कर्म फलं पूर्णं प्राप्नोत्येव न संशयः ॥ ८४ ॥
एक एव महारुद्रो विश्वात्मा विश्वसंश्रयः ॥ विश्वं व्याप्यारविलं भुंक्ते विश्वभूगभूतभावनः ॥ ८५ ॥ ईशः सर्वस्य जगतप्रभुरन्योनतादृशः ॥ ईश इत्यादि वै
दोपिशिव एव प्रवर्तते ॥ ८७ ॥ ईशस्तु शिवनामान्यो नेशः सर्वात्मना द्विज ॥ एवमीशान इत्याद्यैर्निर्णीतोर्थो न संशयः ॥ ८८ ॥ जपहोमतपोदानयाग

उ-ग्रा-स-

श्रीशिव
३५

भर्मादिभिः शिवः ॥ तुष्टस्तत्कर्मफलदोभवत्येव न संशयः ॥ ८९ ॥ दत्तं जप्तं हुतं तप्तं विनिवेद्य सदा शिवे ॥ तिष्ठंत्यनाकुलाः प्राज्ञावेदांतार्थविचारकाः ॥
 ॥ ९० ॥ क्रियंते श्रोते कर्माणि शंकरार्थं ततस्ततः ॥ शिवे निवेदनीयानि स्नानादीनि यपि सादरं ॥ ९१ ॥ कृत्वा चैत्रादिमासेषु स्नानं नित्यं द्विजादिभिः ॥
 मंत्रैरेतैः स्नानकर्मनिवेद्यंगिरिजापतौ ॥ ९२ ॥ चैत्रस्नात्तेन भगवान् महारुद्रो विराट् पतिः ॥ प्रीणातु श्रीमहादेवो विष्णुब्रह्मादिवंदितः ॥ ९३ ॥ ज्ये
 ष्ठस्नानेन भगवान् देवश्रेष्ठो महेश्वरः ॥ प्रीणातु शंकरीयुक्तो नानागणनिषेवितः ॥ ९४ ॥ अषाढमासस्नानेन भगवान् भक्तवत्सलः ॥ प्रीणातु सर्वभू
 तात्मा सत्यो दाक्षायणीयुतः ॥ ९५ ॥ नभः स्नानेन भगवान् भगनेन भिदीश्वरः ॥ प्रीणातु आर्यायुतौ देववर्यः सनातनः ॥ ९६ ॥ नमस्य स्नात्माने
 न भगवान् विश्वलोचनः ॥ प्रीणातु सोमसोमात्मा बिभ्रुर्हं मवती युतः ॥ ९७ ॥ आश्विनमासस्नानेन भगवान् बिभ्रुर्हृद्भूतः ॥ प्रीणाति त्रिपुरारातिरीशानी
 प्राणनायकः ॥ ९८ ॥ भगवान् कार्तिकस्नानात् सोमसूर्याग्निलोचनः ॥ प्रीणातु दुर्गासंस्तो दुर्गपातकनाशकः ॥ ९९ ॥ मार्गशीर्षस्य मासीयस्नाने
 न भगवान् भवः ॥ प्रीणातु सच्चिदानंदो भवानी प्राणनायकः ॥ १०० ॥ पुष्यस्नानेन भगवान् पुष्टिनायकः ॥ प्रीणातु मन्मथारातिरं बिका प्राणवल्लभः ॥ १०१ ॥
 माघस्नानेन भगवान् माकांतो जगत्पतिः ॥ प्रीणातु शिवया युक्तः सर्वमंगलसंश्रयः ॥ १०२ ॥ भगवान् फाल्गुनस्नानान् नीलकण्ठो जगत्पतिः ॥ प्रीणातु मंग
 लायुक्तः सर्वमंगलदायकः ॥ १०३ ॥ मंत्रानेवं समुच्चार्य प्रतिमासं प्रयत्नतः ॥ स्नानं यः कुरुते नित्यं स स्नानफलभाग् भवेत् ॥ १०४ ॥ पल्लवाशुष्यैः कुर्याद्
 स तेशंकरार्चनं ॥ देवं द्रवमवाप्नोति स्वर्गेशत्वाभिलाषुकः ॥ १०५ ॥ ग्रीष्मे तु मल्लिकापुष्पैः कुर्याच्छंकरार्चनं ॥ ब्रह्मत्वं समवाप्नोति यदि विष्णुत्वमिच्छति ॥
 ब्रह्मत्वं यदि वाञ्छति ॥ १०६ ॥ वर्षतो कुशापुष्पैः पूजयिष्यति शंकरं ॥ स विष्णुत्वमवाप्नोति यदि विष्णुत्वमिच्छति ॥ १०७ ॥ शरत्काले महादेवं यः पूज
 यिष्यति ॥ स सूर्यत्वमवाप्नोति यदि सूर्यत्वमिच्छति ॥ अर्कपुष्पैर्महादेवं हेमंतैः यो र्चयिष्यति ॥ स चंद्रत्वमवाप्नोति यदि चंद्रत्वमिच्छति ॥ १०८ ॥ शैशिरेक
 करवीरैः पूजयिष्यति शंकरं ॥ गाणापत्यमवाप्नोति गाणापत्याभिलाषुकः ॥ १०९ ॥ उक्तर्तु पूर्वकुकुसुमैः शंकरं यो र्चयिष्यति ॥ त्रिकालमेककालं
 वा सततं दुक्तं फलं लभेत् ॥ ११० ॥ प्रतिकालेऽपि पुष्पाणामयुतेन सदा शिव ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन पूर्वोक्तफलकांक्षिभिः ॥ १११ ॥ बिल्वपत्रैः समभ्यर्च्य सर्वतु
 ष्वपि सर्वदा ॥ स्वाभीष्टं फलमाप्नोति महादेव प्रसादतः ॥ ११२ ॥ द्रोणपुष्पैः पूजनीयो मार्गशीर्षे प्रयत्नतः ॥ ११३ ॥ पुष्पे पुनर्वसूपुष्पैः पूजनीयः सदा
 शिवः ॥ माघे धत्तूरकुसुमैः पूजनीयो महेश्वरः ॥ ११४ ॥ शमीपुष्पैः पूजनीयः फाल्गुने मासि शंकरः ॥ चैत्रे पल्लवाशुकुसुमैः पूजनीयो मृगशिरः
 २ पूजनीयः कार्तिके मासि शंकरः ॥ अर्कपुष्पैः

श्रीशिवर-७ भुः॥१८॥ आषाढेविरजापुष्पैः पूजनीयः पिनाकभृत्॥ श्रावणेकुटजैः शभुः पूजनीयः प्रयत्नतः॥१९॥ पूज्योभाद्रपदे मासिकुशपुष्पैश्च
 ३६ लोचनः॥ आश्विनेमा॥ सिसंपूज्यः पारिजातैरुमापतिः॥२०॥ चैत्रेदमनिकैः पुष्पैः पूजनीयोयमांतकः॥ तत्तत्समयजैः पूज्यो वैशारवादिषु
 पक्षवैः॥२१॥ भूतायां मृगराजेनयः पूजयतिशंकरं॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकं गमिष्यति॥२२॥ भूतायां सोमयुक्तायां करवीरैर्महेश्वरं॥
 यः पूजयति यत्नेन समोक्षमधिगच्छति॥२३॥ सोमार्द्रपातयुक्तायां भूतायां कमलैः शिवं॥ यः पूजयति यत्नेन समोक्षमधिगच्छति॥२४॥
 सोमार्द्रपातयुक्तायां अष्टम्यां कनकावृतैः॥ यः पूजयति गौरीशं समोक्षमधिगच्छति॥२५॥ साद्रायां पातयुक्तायामष्टम्यामर्जुनैः शिवं॥ यः
 पूजयति यत्नेन समोक्षमधिगच्छति॥२६॥ सोमार्द्रपातयुक्तायां पौर्णमास्यां सदाशिवं॥ यः पूजयति धनुरैः समोक्षमधिगच्छति॥२७॥ सोमार्द्र
 पातयुक्तायाममायांगिरिजापतिं॥ करवीरैः समभ्यर्च्य प्राप्नुवति शिवं जनाः॥२८॥ दुकूलतंतुतिर्यस्तु श्रावण्यां पूजयेच्छिवं॥ सर्वपापविनि
 र्मुक्तः शिवलोकं प्रयास्यति॥२९॥ दुकूलतंतवः शुद्धाः स्वमानेन शतत्रयं॥ सार्धं शिवलिंगरूपे देयामुक्त्यर्थिभिर्द्विज॥३०॥ श्रावण्यां पौर्णमास्यां
 तु पूजेयं श्रुतिषु श्रुता॥ इयं नैमित्तिकी पूजा कर्तव्यातिप्रयत्नतः॥३१॥ तंडुलैः प्रतिभूतायां शतांजलिमितैः शिवं॥ यः पूजयति यत्नेन समोक्षमधिग
 छति॥३२॥ चणकैः प्रतिभूतायां शतांजलिमितैः शिवं॥ यः पूजयति यत्नेन समोक्षमधिगच्छति॥३३॥ चणकैः प्रतिभूतायां शतांजलिमितैः शिवं॥
 यः पूजयति॥३४॥ तिलैश्च प्रतिभूतायां शतांजलिमितैः शिवं॥ यः पूज०॥३५॥ यवैश्च प्रतिभूतायां शतांजलिमितैः शिवं॥ यः॥३६॥ माघैश्च प्रतिभू
 तायां शतांजलिमितैः शिवं॥ यः पूज०॥३७॥ सर्षपैः प्रतिभूतायां शतांजलिमितैः शिवं॥ यः॥३८॥ मुद्गैश्च प्रतिभूतायां शतांजलिमितैः शिवं॥ यः
 पूज०॥३९॥ सुगंधाम्ररसेनेशं सार्द्राष्टम्यां प्रयत्नतः॥ यो भिषिंचति रुद्रेण समोक्षमधिगच्छति॥४०॥ क्षीरेण प्रतिभूतायां प्रस्थेनेशं प्रयत्न
 तः॥ यो भिषिंचति॥४१॥ आज्येन प्रतिभूतायां प्रस्थेनेशं प्रयत्नतः॥ यो भिषिंचति॥४२॥ सितया प्रतिभूतायां प्रस्थमानेन शंकरं॥ यो भिषिंचति॥४३॥
 नारिकेलजलेनेशं प्रत्यष्टम्यां प्रयत्नतः॥ यो भिषिंचति॥४४॥ यः पूजयति यत्नेन सुरसाम्रफलैः शिवं॥ स सर्वपापनिर्मुक्तः शिवं॥४५॥ यः पूजयति
 गौरीशं सुगंधकदलीफलैः॥ स सर्वपापविर्मुक्तः शिवलोकं प्रयास्यति॥४६॥ शिवं सुगंधजंबीरैर्यः पूजयति सादरं॥ स सर्व०॥४७॥ शिवं जंबूफ
 लैः पक्कैः यः पूजयति सादरं॥ स सर्व०॥४८॥ यः पूजयति गौरीशं सुगंधवदरीफलैः॥ स सर्व०॥४९॥ यः पूजयति गौरीशं सुगंधवदरीफलैः॥ स सर्व०॥५०॥ यः पूजयति शंकरं॥

उ-प्रा-स-

श्रीशिव
३६

नि

त्यं

ससर्वं०॥ ५१॥ क्षीरान्नेनाज्ययुक्तेनयः पूजयतिशंकरं॥ ससर्वं०॥ ५२॥ साज्येनशर्करान्नेनयः पूजयतिशंकरं॥ ससर्वं०॥ ५३॥ साज्ये
नाम्ररसान्नेनयः पूजयतिशंकरं॥ ससर्वं०॥ ५४॥ शतग्रासमितैरनैरुक्तैः पूज्योमहेश्वरः॥ फलैरुक्तैः शतमितैः पूजनीयोमहेश्वरः॥ दीप
मालांगोघृतेनयः करोतिशिवालयं॥ ससर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकं प्रयास्यति॥ ५६॥ धूपयिष्यतियो धूपैरुक्तैः शंकरालयं॥ ससर्वपाप०
॥ ५७॥ यः शिवप्रतिमाकुट्टिचिन्ताः शिवमंदिरे॥ ससर्वं०॥ ५८॥ स्वास्तिकाद्यैरुक्तैः कुर्याच्चो नित्यं शंकरालयं॥ ससर्वं०॥ ५९॥ पुष्पमालादिभिर्नि
त्यं यो लंकुर्याच्छिवालयं॥ ससर्वं०॥ ६०॥ सुधागैरिकदानाद्यैरुक्तैः कुर्याच्छिवालयं॥ ससर्वं०॥ ६१॥ भेरीमर्दलवाद्याद्यैर्घोषयेद्यः शिवालयं॥
ससर्वं०॥ ६२॥ वीणादिध्वनिभिर्यस्तु ध्वनयेत् शिवमंदिरे॥ ससर्वं०॥ ६३॥ शिवालयेतोरणानियः कुर्यान्मोक्तिकादिभिः॥ ससर्वं०॥ ६४॥ नित्यं करो
तियो नैऋतमुदाशंकरमंदिरे॥ ससर्वं०॥ ६५॥ जलादिसाधनैर्नित्यं शोधयेद्यः शिवालयं॥ ससर्वं०॥ ६६॥ माघेमासिमहेशाययः कुर्याद्भुतकंब
लं॥ ससर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकं प्रयास्यति॥ ६७॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ इत्यगस्त्यवचः श्रुत्वा सविप्रो हृष्टमानसः॥ अगस्त्यं प्राह
विनयात्कृतांजलिपुटोविधे॥ ६८॥ ॥ विप्रउवाच॥ ॥ कथं कुभजकर्तव्यं शिवाय भूतकंबलं॥ तत्सर्वं वद सर्वज्ञ वेदशास्त्रविशारद॥ ६९॥
॥ अगस्त्यउवाच॥ ॥ सितानामसितानां वागवामेव घृतं नवं॥ वस्त्रसंशोधितं ग्राह्यं प्रच्छसार्धशतत्रयं॥ ७०॥ शोधितेष्वेव पात्रेषु तत्र
क्षिप्य घृतं नवं॥ रक्षणीयं प्रयत्नेन घनीभावावधिद्विज॥ माघेमासिततः सायं पौर्णमास्यां प्रयत्नतः॥ अभिषिच्य ततो देयं घनीभूतं घृतं शिवे॥
॥ ७२॥ ततो धूपादिकं दत्त्वा नैवेद्यं च प्रयत्नतः॥ पुनर्धूपादिकं देयं पुनः पूजां प्रकल्पयेत्॥ ७३॥ पुराणवचनैः कार्यं ततो जागरणं शिनि॥ भोज
नीयास्ततः प्रातः शैवास्वादुरसायनैः॥ ७४॥ महाकंबलमेतत्तु घृतस्य परिकीर्तितं॥ एतत्पूजापरापूजानास्ति गौरीपतेर्द्विज॥ ७५॥ कृतकंबलपू
जा तु स्वस्वशक्त्यापिशक्तितः॥ माघेमासि प्रयत्नेन कर्तव्यं मुक्तिकाक्षिभिः॥ कंबलार्धं तदर्थं वा प्रयत्नतः॥ कर्तव्यं श्रीमहेशाय तनुं प्राप्य द्विजैर्द्विज
॥ ७७॥ एवं यः कुरुते मर्त्यो महेश भूतकंबलं॥ ससर्वपापनिर्मुक्तः शिवलोकं गमिष्यति॥ ७८॥ यं यं कामयते कामं यः कृत्वा घृतकंबलं॥ तं ते काम
मवाप्नोति स मोक्षमधिगच्छति॥ ७९॥ पुरोरेवानदीतीरे गौतमं मुनिपुंगवं॥ दृष्ट्वा सुमेधाः छपप्रप्रणस्य विनयान्वितः॥ ८०॥ ॥ सुमेधा उवाच॥ ॥
गौतमश्रुतितत्त्वज्ञ वेदशास्त्रविशारद॥ ऐश्वर्यमोक्षदं चैव महेशस्यैव पूज्यं॥ वद धर्मविशेषतः॥ ८१॥ ॥ सुगौतम उवाच॥ ॥ शिवार्च

श्रीशिवर-७ नासरोधर्मो नास्ति वेदेषु सर्वथा ॥ ऐश्वर्यमोक्षदं चैव महेशस्यैव पूजनं ॥ ८२ ॥ महेशपूजनादन्यन्नास्त्येवैश्वर्यमुक्तिदं ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्य
 ३७ मिति वेदावदंति हि ॥ ८३ ॥ यमर्थं हृदिसंकल्प्य यः पूजयति शंकरं ॥ स तमर्थमवाप्नोति सत्यं सत्यमिति श्रुतिः ॥ ८४ ॥ शिवलिंगार्चनेनैव भुक्त्वा
 भोगाननेकधा ॥ मुक्तिं च प्राप्नुवंत्येव शिवार्चनपरायणः ॥ ८५ ॥ अखंडमतुलैश्वर्यं यस्य यावदपेक्षितं ॥ ततोप्यधिकमैश्वर्यं प्राप्तव्यं शिवपूजया ॥ ८६ ॥
 शिवचिंतनशीलं चेदुत्तमं चिंतनम्वहं ॥ वित्तेशोयाति पत्तित्वं पतिपत्तेरपि स्वयं ॥ ८७ ॥ माघे मासि महादेवे यः कुर्यात्घृतकंबलं ॥ स भुक्त्वा सकलां भोगा
 नैते मोक्षं च विंदति ॥ ८८ ॥ नराभूपतयोजाघृतकंबलदानतः ॥ जातिस्मराश्च ते जाता मुक्ताश्चांते शिवार्चनात् ॥ ८९ ॥ पुरा सुनागसंविप्रं जाबालश्रु
 तिपारगं ॥ प्रैपेच्छ गूढकर्णं गोधर्मदारिद्र्यनशकं ॥ ९० ॥ ॥ सुनागस उवाच ॥ माघे मकरगे भानौ कर्तव्यं घृतकंबलं ॥ असितायाः सितायश्च धेनो
 र्घृतमनुत्तमं ॥ संपादनीयं यत्नेन घनीभूतं च शोधितं ॥ ९१ ॥ तद्घृतं तुल्योत्तीर्णं प्रसृष्टसार्धं शतत्रयं ॥ तदर्धं वा तदर्धं वा सायं नेयं शिवालये ॥ घृतेनान्ये
 न देवेश मभिषिच्य महेश्वरं ॥ घनीभूतं घृतं देयं ततः शंकरमस्तके ॥ ९३ ॥ ततस्तिलैः सर्धं चैश्वर्यं बिल्वपत्रैश्च कोमलैः ॥ हेमपद्मैश्च देवेशः पूजनीयो महेश्व
 रः ॥ ९४ ॥ धूपदीपादिकं देयं ततो नैवेद्यमादरात् ॥ ततो नीराजनं दत्त्वा देया पुष्पांजलिस्ततः ॥ ९५ ॥ प्रदक्षिणनमस्कारान् कृत्वा च तदनंतरं ॥ शैवं पंचा
 क्षरं जप्त्वा शिवायैतन्निवेदयेत् ॥ ९६ ॥ ततो जागरणं कार्यं शिवस्मरणपूर्वकं ॥ रात्रिर्नैयाप्रयत्नेन महादेवकथादिभिः ॥ ९७ ॥ ततः प्रातः समुत्थाय कृत्वा
 स्नानादिकं पुनः ॥ पूजनीयो महादेवो घृतसेचनपूर्वकं ॥ ९८ ॥ भोजनीयास्ततः शैवाभक्ष्यैर्भोज्यैश्च यत्नतः ॥ ततः स्वयं च भोक्तव्यं बंधुभिः सह सादरं ॥
 ॥ ९९ ॥ अनेकतवदारिद्र्यं नाशमेष्यति सर्वथा ॥ भोगांश्च विपुलान् भुक्त्वा शिवलोकं गमिष्यसि ॥ १०० ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ इत्युक्तस्तेन स शिवे
 चकार घृतकंबलं ॥ ततः प्राप स वैश्वर्यमक्षीणं वृद्धिं संयुतं ॥ १०१ ॥ रत्नप्रासादसंयुक्ता गृहास्तेन विनिर्मिताः ॥ वैदिकां कारितास्तेन नवरत्नसमन्वि
 ताः ॥ १०२ ॥ निक्षेपाबहवो लब्धास्तेन संख्याविवर्जिताः ॥ तस्य सार्धं शतं पुत्रा बभूवुः शिवतत्पराः ॥ १०३ ॥ इदं सर्वं समात्नोक्तं महदैश्वर्यमुत्कटं ॥ स
 मस्तभोगसंपन्नो हृष्टचित्तो बभूव सः ॥ १०४ ॥ समाघमासियत्नेन सकुटुंबो महेश्वरं ॥ नित्यं समर्चयामास रत्नाद्यै रतिभक्तिः ॥ १०५ ॥ सदैव पूज
 यामास स बिल्वदलकोटिभिः ॥ करवीरादिभिः पुष्पै रमितै रपि सादरं ॥ १०६ ॥ तेनैश्वर्येण धनदमयः कृत्वा स संस्थितः ॥ तेनैश्वर्येण संतुष्टो ब
 भूव शिवतत्पराः ॥ १०७ ॥ सुमाघमासियत्नेन ततः पुत्रादि संयुतः ॥ चकारोक्तप्रकारेण महेशो घृतकंबलं ॥ १०८ ॥ ततः प्रवृत्तमभवत्ततोप्यैश्वर्यं वीमु

सप्त-

श्रीशिव
३७

त्कटे ॥ तेनैश्वर्येण संतुष्टः पूजयामास शंकरं ॥ ९॥ कारितं च ततस्तेन रम्य रत्नशिवालयं ॥ प्रसादः कारितस्तेन नानारत्नविराजितः ॥ १०॥ तास्मिन्निष्ठुवाल्
 ये तेन लिंगरत्नमयं भुभं ॥ स्थापितं विधिवत्तेन तोषिताशां भवास्तदा ॥ ११॥ कृतानि रत्नदानानि तेन तत्र शिवालये ॥ तदा सुवर्णदानानि कृतानि बहु
 धामुदा ॥ १२॥ लक्ष्मंगावो बहुक्षीराः शिवार्थं तेन रक्षिताः ॥ नित्यं सलक्ष्मगोक्षीरैरभिषिच्य स्थितः स्वयं ॥ १३॥ घृतप्रस्थसहस्रेणाप्यभिषिच्य स्थि
 तः शिवं ॥ मधुप्रस्थसहस्रेणाप्यभिषिच्य स्थितः स्वयं ॥ १४॥ घृताक्तपरमान्नेन ससंपूज्य महेश्वरं ॥ शर्करामधुदुग्धानैः पूजयामास शंकरं ॥ १५॥
 तेनायुतत्रयं शैवाः भोजितः प्रत्यहं मुदा ॥ तेन दत्तानि रत्नानि भोजितेभ्यो यदृच्छया ॥ १६॥ कदाचित् दृष्टं प्राप्ताः सार्धलक्षत्रयं द्विजाः ॥ दृष्ट्वा तान् भस्म
 दिग्धोगान् दृष्टचित्तो बभूव सः ॥ १७॥ ततस्तान् पूजयामास भोजयामास चादरात् ॥ तेभ्यो ददौ सरत्नानां प्रत्येकं लक्षपंचकं ॥ १८॥ एवं भुक्त्वा खिलान्
 भोगान् कृत्वा च शिवपूजनं ॥ स शिवं प्राप देहांते घृतकं बलपूजया ॥ १९॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स सुमेधोऽपि गौतमेन महात्मना ॥ चकार मा
 धे संप्राप्तेशिवाय घृतकं बलं ॥ २०॥ ततः प्राप स चैश्वर्यममितं शिवपूजया ॥ भुक्त्वा च सकलान् भोगान् स शिवं प्राप सत्तम ॥ २१॥ अतो यत्नेन कर्त्तव्यं म
 हेश घृतकं बलं ॥ भोगमोक्षेऽप्यविप्रसृत्यं सत्यं न संशयः ॥ मीनकर्कटयोर्मध्ये जलधारां महेश्वरे ॥ यः कल्पयेदविच्छिन्नां समोक्षमधिगच्छति ॥ २३॥
 शिवं मकरसंक्रांतो दुग्धाद्यैः प्रस्थसंमितैः ॥ अभिषिच्य प्रयत्नेन श्रुद्धैरपि जलैर्न वै ॥ २४॥ भस्मबिल्वादिभिः सम्यक् पूजयित्वा महेश्वरं ॥ संकल्प
 पूर्वयत्नेन नैवेद्यं तु प्रकल्पयेत् ॥ २५॥ शतप्रस्थमितैः कृष्णैः श्वेतैर्वक्षालितैस्तिलैः ॥ पूजनीयस्ततो भक्त्या लिंगरूपी सदा शिवः ॥ २६॥ सिंहदिष्वपि
 संक्रांतिष्वेव मेव सदा शिवः ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन विषुवेष्वप्यनेष्वपि ॥ २७॥ युगादिष्वपि संपूज्यो मन्वादिष्वपि शंकरः ॥ एवमेव शिवः पूज्यो
 ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ॥ २८॥ एवं यः कुरुते भक्त्या लिंगपूजां महेश्वरे ॥ समहापातकेभ्योऽपि मुच्यते नान्न संशयः ॥ २९॥ तिलैः पूजां प्रयत्नेन
 स्वस्वं जलिमितैः सदा ॥ यः करोति स पापेभ्यः सर्वेभ्योऽपि विमुच्यते ॥ ३०॥ एवमेव महादेवो नित्यं श्वेतसर्वपैः ॥ भक्त्या संपूजयेद्विप्रसपा
 पेभ्यो विमुच्यते ॥ ३१॥ यस्तु बिल्ववनादीनि शिवपूजार्थमादरात् ॥ करोति श्रद्धया युक्तः समोक्षमधिगच्छति ॥ ३२॥ यः शिवालयनिर्माणं
 कारयिष्यति भक्तितः ॥ समहापापनिचयात् सद्य एव विमुच्यते ॥ ३३॥ पुरानिषधदेशेषु कश्चिदासीद्विजाधमः ॥ तेन पापान्यनंतानि कृतानि द्वि
 जसत्तम ॥ ३४॥ तत्कृतानां महाघानां प्रायश्चित्तं न सर्वथा ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि कोटिषाः स चकार हि ॥ ३५॥ एतादृशः स पापिष्ठः कदाचि

श्रीशिवर०७

३८

द्राजमंदिरं ॥ सराजपत्न्युपभोगार्थं प्रविवेश धनुर्धरः ॥ ३६ ॥ ततो राजसतीं दृष्ट्वा नवयौवनदर्पिता ॥ बलाद्गृहीतुमुद्युक्ता राजा दृष्टतः परं ॥ ३७ ॥
ततः समीतो वेगेन प्रपत्न्या गतो बहिः ॥ सराजाप्यतितीव्रेण शस्त्रपाणि रूपागतः ॥ ३८ ॥ ततः परं धृतो विप्रो राजभृत्यैः प्रयत्नतः ॥ ततो हंतुं समुद्यु-
क्तः सराजातं द्विजाधमं ॥ ३९ ॥ ततस्तमब्रवीद्विप्रो राजानं शस्त्रपाणिनं ॥ एकै नैव प्रहारेण हरमामिति सत्वरं ॥ ४० ॥ हरमामितियः शब्दस्तदुक्तः स्तनृपस्त-
दा ॥ श्रुत्वा बभूव तत्काले रोमांचांचित्तविग्रहः ॥ ४१ ॥ ततः शस्त्रं नृपस्य त्कास्वहृद्येव मचित्तयेत् ॥ अयं धन्यो न हंतव्यः सर्वथा पुण्यसंश्रयः ॥ ४२ ॥ हर-
मामिति शब्दो यं निःसृतोऽस्ति मुरवाधृतः ॥ सर्वपापहरः पुण्यो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ रात्रौ तामसकाले स्मिन् हरशब्दो हरात्मकः ॥ श्रावितो ह मनेनाद्य-
बलाद्द्यविनाशकः ॥ ४४ ॥ अयं हरपरो नूनं जन्मजन्मांतरे नरः ॥ अन्यथा हर इत्येवं कथमुक्तमिहाधुना ॥ ४५ ॥ हरो हरति पापानि संसारात्ता-
रयेत्परं ॥ करोति निर्मलाकारं हरनाम परं नरं ॥ ४६ ॥ नूनं हरहरेत्येतन्नामसारतरं वरं ॥ नैतदन्यतरं नाम संसारतरुदारकं ॥ ४७ ॥ अनेनास्यो-
महारान्यावुपकारः कृतो महान् ॥ एतत्तुल्योपकारोऽस्मै कः कर्तव्यो मया धुना ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां दानेशक्तिर्भवेद्यदि ॥ तदा प्रत्युपकारोऽस्य भ-
विष्यत्यन्यथा तु न ॥ ४९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ इति संचित्य नृपतिस्तस्मै नत्वा ततः परं ॥ मा भैषीरिति तं प्राह गृहीत्वा हस्तमादरात् ॥ ५० ॥ त-
तस्तमब्रवीद्राजा तुभ्यमिष्टं स्वशक्तितः ॥ दास्ये ममैव निकटे संवसस्वेतिसादरं ॥ ५१ ॥ राजा शिवकथां लोपैर्नीत्वा रात्रिततः परं ॥ धनं धान्यं चरत्वा-
निददौ तस्मै यथेच्छया ॥ ५२ ॥ ततः स विप्रो लब्धश्रीः सदाराज्ञा सह स्थितः ॥ शुश्राव धर्मान् रिखितान् सराज्ञा सह संततं ॥ ५३ ॥ श्रुत्वा धर्मान् शेषेण स-
विप्रो धर्मतत्परः ॥ ततः सर्वं परित्यज्य शिवपूजापरो भवत् ॥ ५४ ॥ भूपालस्तं द्विजं दृष्ट्वा शिवपूजापरायणं ॥ संतोषं परमं प्राप विस्मितश्च द्विजोत्तमः ॥
॥ ५५ ॥ कारयामास नृपतिस्स शिवालयमुत्तमं ॥ कारयामास नृपतिः मुक्ताप्रासादमुत्तमं ॥ ५६ ॥ ततः संस्थापयामास तत्रालिंगं शिवात्मकं ॥ कोटिशो-
दीपदानानि सचकार शिवालये ॥ ५७ ॥ रत्ननिर्मितपात्रेषु गोघृतेनैव सादरं ॥ दीपस्तं भान्सुवर्णेन कारयामास कोटिशः ॥ ५८ ॥ तेषु संस्थाप-
यामास दीपपान्नाणिकोटिशः ॥ कारयामास नृपतिर्नाना पुष्पवनं मुदा ॥ ५९ ॥ कारयामास यत्नेन नृपो बिल्ववनान्यपि ॥ एतादृशं नृपं दृष्ट्वा-
सविप्रो विप्रयत्नतः ॥ ६० ॥ शिवालयं सुवर्णेन कारयामास सादरं ॥ तत्रालिंगं प्रतिष्ठां च चकार विधिपूर्वकं ॥ ६१ ॥ ततः परं मृतो विप्रः शिवरूपमवा-
पसः ॥ सराजा देवदेवेशं पूर्वजन्मनि शंकरं ॥ ६२ ॥ पूजयामास यत्नेन तेनैश्वर्यमवापसः ॥ भक्तिं च परमां प्राप तयैव शिवपूजया ॥ ६३ ॥ तयैव भक्त्या

उ.स.पू.

श्रीशिव

३८

सततं शिवपूजापरायणः ॥ चकार परया भक्त्या सर्वान्द्विजान् ॥ ६४ ॥ शिवलिंगेन निरताननन्यशरणानपि ॥ तद्राजवशगोदेशो
यावानासीद्विजोत्तम ॥ ६५ ॥ सततं कारयामास प्रतिग्रामेशिवालयं ॥ शिवस्थानविहीनेभ्यो देशेभ्यः करमागतं ॥ ६६ ॥ सनजग्राह भूपालः
शत्रुवृन्दनिबर्हणः ॥ गृहीत्वा परराष्ट्रं च हत्वा शत्रून् नृपो बली ॥ ६७ ॥ तद्वाष्ट्रे कारयामास शिवस्थानानि कोटिभिः ॥ एवं धर्मरतोराराजा शिवपूज
नपूर्वकं ॥ ६८ ॥ करोति सततं विप्रराष्ट्रस्य परिपालनं ॥ तस्य भूपस्य पुत्रास्तु जाताः पञ्चशतं द्विज ॥ ६९ ॥ ते पिश्रूराः सुविद्याश्च शिवपूजापरा
यणाः ॥ तेषु पुत्रेषु भूपालोराष्ट्रं विन्यस्य सादरं ॥ ७० ॥ स्वयं शिवं मवापांते शिवपूजापुरःसरं ॥ अतः शिवपराधन्याः पुण्याः पूजन्ति सादरं ॥
अतः शिवपराधन्याः ॥ ७१ ॥ निर्जिताद्या निरातंकानिःशंकाः शमनादपि ॥ कश्चिद्विद्धाधमः पूवमरण्ये संस्थितः सदा ॥ ७२ ॥ तेनारण्ये स्व
वासार्थं एकापर्णकुटीकृता ॥ तत्पर्णशाला निरुदयार्थं नर्मदं लिंगमुत्तमं ॥ ७३ ॥ स्थितमुष्णेन सततं पक्कजं बूफलप्रदं ॥ कदाचित्तेन तदृष्टं शिव
लिंगं शिवात्मकं ॥ ७४ ॥ दृष्ट्वा पर्णकुटीमध्ये स्थापितं तेन तत्ततः ॥ संस्थाप्य तन्महालिंगं हन्मन्नेन नरानिति ॥ ७५ ॥ संतोषपरमं प्राप भिन्नः
पथिकघातुकः ॥ स पातयित्वा पथिकान् स्वपर्णग्रहसन्निधौ ॥ ७६ ॥ तेषां शिरांसि लिंगेन चूर्णयामास तेन वै ॥ तेन लिंगेन चूर्णयामास
निहिताया वंतो निर्गता सबः ॥ ७७ ॥ तावन्तोपि शिवं प्रापुर्लिंगस्पर्शगतौ न सः ॥ ततः स नर्मदं लिंगं नररक्तसमावृतं ॥ ७८ ॥ प्रक्षाल्य पर्ण
सदने स्थापयित्वा स्थितः सदा ॥ तेनैकवारं निहतौ न जीवति पुनर्नरः ॥ ७९ ॥ तादृशं तन्महालिंगं तेन संरक्षितं सदा ॥ ताल्लिंगेन कश्चिदागत्य ने
ष्यतीति प्रिया सदा ॥ स पन्नविल्वशारवाभिः स समाच्छाद्य संस्थितः ॥ तेन कृत्वा स्थितं तन्न नित्यमेवं द्विजोत्तम ॥ ८० ॥ तेन लिंगेन बहवो विप्रा
स्तेन हतापुरा ॥ कदाचिदागतौ विप्रौ महापातकसंश्रयः ॥ ८१ ॥ सोपिते नैवाल्लिंगेन निहतः स्वतनुं जहौ ॥ ततो नीतः स पापिष्ठो यमदूतैर्भया
नकैः ॥ ८२ ॥ तमानीतं द्विजं दृष्ट्वा चित्रगुप्तं यमो ब्रवीत् ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ किमनेन कृतं पापं पुण्यं वा को यमीदृशः ॥ पुण्यवान्यातकी
वेत्ति वद सत्वरमादरात् ॥ ८४ ॥ ॥ चित्रगुप्त उवाच ॥ ॥ एतत्कृतानि पापानि संख्येयानि न सर्वथा ॥ पापैरेव दिनान्यस्य गतानि बहुधा
यम ॥ ८५ ॥ ब्रह्महत्यादिकं कृत्वा प्रत्यहं प्रीतिपूर्वकं ॥ ततो यमन्नमश्नाति पापिष्ठाग्रसरावृतः ॥ ८६ ॥ यमास्येतादृशस्यापि नर्मदाल्लिंगं सं
निधौ ॥ वने बभूव मरणं ताल्लिंगस्पर्शपूर्वकं ॥ ताल्लिंगं माने स्पृणद्गधपापाभवं तत्प्रत्यतः ॥ अयं निष्पाप एवासीन्नास्य यामीययातना ॥ येत्यजंति त

श्रीशिवर० ७ नुधीरानर्महालिंगसंनिधौ ॥ ते सर्वेऽपि भवत्येवमुत्कानास्त्यत्र संशयः ॥ ८७ ॥ यस्य कस्यापि वा का लशिवलिंगस्य संनिधौ ॥ त्यक्तदेहः शिवं याति सत्यं ॥ ८८ ॥ सत्यं न संशयः ॥ ८९ ॥ लिंगस्य संनिधौ येन लिंगस्य स्पर्श पुरःसरे ॥ त्यक्तशरीरं तेनाशुशिवसं प्राप्यते ध्रुवं ॥ ९० ॥ नर्महालिंगानि कटे हता ये तत्र वो
 ३८ पिते ॥ प्रयांति शिवसायुज्यं किमन्ये मनुजादयः ॥ ९१ ॥ कीटादयस्तनुं त्यक्त्वा नर्महालिंगसंनिधौ ॥ बहवो मोक्षमापन्नास्तेषां संख्या न विद्यते ॥ ९२ ॥ येनार्चितं बिल्वपत्रैर्नर्महालिंगमुत्तमं ॥ सेनार्चितानि लिंगानि सार्धं कोटिशतत्रयं ॥ ९३ ॥ येन संपूज्यते नित्यं नर्महालिंगमुत्तमं ॥ न तत्कु
 लप्रसूनानां वसतिर्न रक्तालये ॥ ९४ ॥ सद्यो नश्यंति पापानि नर्महालिंगद्वर्जितात् ॥ स्पर्शनाद्वर्चनाद्यैस्तु मोक्ष एव हितभ्यते ॥ ९५ ॥ हत्वापि कोटि
 शो विप्रान् वेदवेदांगपारगान् ॥ यः पश्येन्नर्महालिंगं स पापेभ्यो विमुच्यते ॥ ९६ ॥ यः पूजयेद्विल्वपत्रैर्नर्महालिंगमुत्तमं ॥ स सद्यो मुच्यते पापैः को
 टिजन्मकृतेरपि ॥ ९७ ॥ अमितानि विचित्राणि पातकानि नवान्यपि ॥ सद्य एव विनश्यंति नर्महालिंगपूजया ॥ ९८ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं
 श्रुत्वा यमः संतुष्टमानसः ॥ पूजयामास तं विप्रमुपवेश्य निजासने ॥ ९९ ॥ तदानीमेव सहसा सोत्साहं शिवकिंकराः ॥ समागताः सादृहासं ददर्श च सतान्य
 मः ॥ १०० ॥ दृष्ट्वा तान्सत्वरः कालोरत्नसिंहासनेषु तान् ॥ उपवेश्य यथाशक्ति पूजयामास सादरं ॥ १०१ ॥ ततस्ते यममालोक्य विनयान्तकं धरं ॥ प्रोचुर्यम
 हितं वाक्यमुत्फुल्लवदनास्तदा ॥ १०२ ॥ ॥ शिवकिंकरा ऊचुः ॥ ॥ अनभ्यर्चितगौरीशान्पातयस्व मलज्ज्वदे ॥ असंस्पृष्टमहादेवान्पातयस्व मल
 ज्ज्वदे ॥ १०३ ॥ असंकीर्तितगौरीशान्पातयस्व मलज्ज्वदे ॥ अजस्रशिवमंत्राश्वपातयस्व मलज्ज्वदे ॥ १०४ ॥ अधृतश्वेतभस्मांगान्पातयस्व मलज्ज्वदे ॥ अधृतो
 त्तमरुद्राक्षान्या ॥ १०५ ॥ अजस्रश्रीमहारुद्रान्या ॥ अनमस्कृतभालाक्षान्या ॥ १०६ ॥ असंस्तुतमहादेवान्या ॥ अभावितमहादेवान्या ॥ १०७ ॥ ॥
 गौतम उवाच ॥ ॥ इत्याशाप्ययमं नम्रं ते सर्वे शिवकिंकराः ॥ ययुः कैलासनिलयं तं गृहीत्वैव सत्वरं ॥ १०८ ॥ गाणपत्यं ददौ तस्मै महेशः करुणा
 निधिः ॥ सतिष्ठति गणेष्वेव शिवसेवापरः सदा ॥ १०९ ॥ अतस्तनुक्षये स्पृष्टं शिवलिंगं द्विजैर्द्रियैः ॥ तैरीशकृपया लभ्यं गाणापत्यं न संशयः ॥ ११० ॥
 कर्त्तव्यं शिवलिंगस्य स्पर्शः प्राणायामक्षणे ॥ तेन नश्यंति पापानि गाणपत्यं च लभ्यते ॥ १११ ॥ शिवलिंगं शिवाकारं यः स्पृशेदन्वहं मुदा ॥ तस्य
 सद्यः प्रणश्यंति महापातककोटयः ॥ ११२ ॥ दुर्लभः शिवलिंगस्य स्पर्शो मुक्तिप्रदायकः ॥ शिवलिंगस्य संस्पर्शो भूरि पुण्यतपःफलं ॥ यस्यैव शिवलि
 ङस्य स्पर्शनं वेदसंमतं ॥ तस्यैव स्पर्शनं कार्यं मयं मेल्यादिभिर्द्विजैः ॥ ११३ ॥ शिवलिंगस्य माहात्म्यं तत्स्पर्शस्यापि वस्तुतः ॥ शंकरो वेदसर्वज्ञस्तद

उ-स-पू-

श्रीशिव

३९

न्यस्तु न सर्वथा ॥ १४ ॥ शिवलिंगं शिवाकारं सर्ववैदोतं संस्तुते ॥ तदेव परमं पूज्यं ब्राह्मणाद्यैर्मनुष्यैः ॥ १५ ॥ शिवलिंगं वेदवेद्यं ईदृशं शंकरात्मकं
॥ तेन भिक्षेन सततं स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा स्थितं द्विज ॥ कदाचिद्वनिका विप्रा वेदवेदो गपारगाः ॥ दृष्ट्वा स्ते तेन भिक्षेन तरुगुल्मावृते बने ॥ १७ ॥ ततस्तान्
खिलान् विप्रान् पातयित्वा वनीतले ॥ तेनैव शिवलिंगेन चूर्णयामास सत्वरं ॥ १८ ॥ ततः स बिल्वशारवाग्रैर्नवपल्लवसंयुतैः ॥ लिंगमाच्छादयामास प्रक्षाल्य
विमलेर्जले ॥ १९ ॥ तदानीमागताः केचित् प्रबलाः शास्त्रपाणयः ॥ ते तत्स्थानं द्विजान्सर्वान् ददृशुर्भुवि पातितान् ॥ २० ॥ ततस्तं भिक्षुमालोक्य भ
टास्ते रोषसंयुताः ॥ धनूंष्यारोप्य तं हंतुमुद्युक्ता बाणपाणयः ॥ २१ ॥ सन्तथाः प्रबलाः क्रूराः धनुर्विद्याविशारदाः ॥ धनूंष्यारोप्य तदनु स्थिता-
श्चित्रार्पिता इव ॥ २२ ॥ ततः समागता वीराः सहस्रं शास्त्रपाणयः ॥ तं हंतुमुद्युक्ताः स्थिताश्चित्रार्पिता इव ॥ २३ ॥ दृष्ट्वा तां गतभीर्भिर्दुः परमा
श्चर्यसंयुतः ॥ स्वांतर्विचारयामास किमेतेषामभूदिति ॥ २४ ॥ ततो विचार्य तानाह स दृढोऽधनुर्धरान् ॥ किमर्थं स्थीयते वीराः किमासीत्तद्वदं वि
ति ॥ ॥ भटा ऊचुः ॥ ॥ भवंतं हंतुमुद्युक्ताः सर्वे वयमुदायुधाः ॥ कुंठिताद्या भवच्छक्तिस्त्वय्यस्माकमिहाधुना ॥ त्वयैते निहता विप्रा ब्रह्मा हा
सितथापिते ॥ कुतः समागता भिक्षुशक्तिरस्मन्निरोधने ॥ २६ ॥ मनुष्यस्येदृशी शक्तिरभविष्यति सर्वथा ॥ भवानतो न भिक्षोः सि भगवानसि के
वलं ॥ २७ ॥ धनुर्धराणामस्माकं शक्तिरद्यैव कुंठिता ॥ हे लयाजितवैकुण्ठवयं नात्रास्ति संशयः ॥ २८ ॥ इंद्रः पराजितोऽस्माभिर्गंधर्वाश्च पराजि
ताः ॥ वयमेव धनुः शास्त्रे प्रवीणानात्र संशयः ॥ २९ ॥ वयं रुद्रार्चकानित्यं रुद्रदत्तपराक्रमाः ॥ सत्यलोकादिलोकेषु संचारोप्यास्ति नो ध्रुवं
॥ ३० ॥ भवान्माग्यवशादद्य दृष्टोऽस्माभिर्भवापहः ॥ भगनैत्रभिर्दीशानो भवानेव न संशयः ॥ ३१ ॥ नानारूपाणि धृतैव विहारः क्रियते त्व
या ॥ वेदैरपि न विज्ञातं तव रूपं महेश्वर ॥ ३२ ॥ यथैते निहता विप्रास्तथैवास्मानपि प्रभो ॥ हनत्वत्करसंस्पर्शान्मुक्तिरद्य भविष्यति ॥ ३३ ॥
यद्यप्यद्य कृतार्थास्मो तव दर्शनमात्रतः ॥ तथा पीशत्वया सर्वे हंतव्या वयमीदृशाः ॥ ३४ ॥ ॥ अगस्त्य ॥ इत्युत्काते भटाः सर्वे त्यक्त्वा शा-
स्त्राणिसत्वरं ॥ भस्मनोत्थूलनं चक्रुस्तदेवापादमस्तकं ॥ ३५ ॥ ततो न वै बिल्वपत्रैर्धृत रुद्राक्षभूषणाः ॥ भिक्षुमभ्यर्चयामासुः शिवबुध्या त
मेव ते ॥ ३६ ॥ ततः प्रणम्य ते सर्वे पतित्वा पृथिवीतले ॥ शोभो शिव शिवेत्यत्का हनस्वेति तमब्रुवन् ॥ ३७ ॥ तदानीं श्रीमहादेवः संतुष्टो
गणसेवितः ॥ प्रादुरासीदृषारूढो भगवान्भक्तवत्सलः ॥ ३८ ॥ ततस्तं देवदेवेशमुमालिङ्गिनं विग्रहं ॥ दृष्ट्वा प्रहृष्टास्ते सर्वे तुष्टु

श्रीशिवः ५ बुर्बिनयानताः ॥ ३९ ॥ ॥ भद्राजुः ॥ ॥ नमस्ते पार्वतीनाथ करुणाकरशंकर ॥ नमस्ते देव देवेश भगवन् भक्तवत्सल ॥ ४० ॥ नमस्ते वि
 ४० श्ववंधेशमधुसूदनसूदन ॥ नमस्ते सूर्यसूरीग्नियनामितविक्रम ॥ ४१ ॥ नमस्ते विमलाकारनिराकारमहेश्वर ॥ नमस्ते निर्गुणानंदभक्तानंदप्र
 वर्धक ॥ ४२ ॥ नमस्ते जगदाधारनिराधारमहेश्वर ॥ नमस्ते ब्रह्मविष्णवादिदेवाराध्याध्वरप्रिय ॥ ४३ ॥ नमस्ते चंद्रचूडेशचंद्रवर्णामितप्रभ ॥ न
 मस्ते मन्मथारातिनदक्षाध्वरविनाशक ॥ ४४ ॥ नमस्ते वेदवेदांतवेदशाखादिसर्जक ॥ नमस्ते सर्ववेदांतप्रतिपादितविग्रह ॥ ४५ ॥ नमस्ते
 गिरिजाबंधोदयासिंधोबुधोत्तम ॥ नमस्ते भूतिभृद्बुधोभूतिभूषणभूतिद ॥ ४६ ॥ नमस्ते सर्वदेवेश सर्वदेवनमस्कृत ॥ नमस्ते सर्वभूतेश सर्वभू
 तनमस्कृत ॥ ४७ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति स्तुत्वा तदा सर्वे बिल्वपत्रैर्महेश्वर ॥ संपूज्य भक्तिभावेन प्रणे पुंस्ते पुनः पुनः ॥ ४८ ॥ तत
 स्तानाह भगवान् भक्तिभावनतान् भटान् ॥ आनंदा मृतवर्षिण्यामधुरश्नह्णया गिरा ॥ ४९ ॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ भुवि भुक्तेऽपि तान्मोहा
 न्मोप्रयोलुततः परं ॥ तावद्यत्नेन मां नित्यमर्चयस्व ध्वमंतं द्रिताः ॥ ५० ॥ भिद्यो यमपि निष्ठापो मामेव्यत्येव सर्वथा ॥ एतेप्येतत्थताविप्रामामेव्यं
 तिनसंशयः ॥ ५१ ॥ अनेन नार्मदं लिङ्गं बिल्वशाखावृतं कृतं ॥ प्रक्षाल्य तैर्जलैः शुद्धैः स्थापितं च निजालये ॥ ५२ ॥ अनेन धर्मसंतप्तं नार्मदं लिं
 गमुत्तमं ॥ निजपर्णकुटीमध्ये स्थापितं यत्नपूर्वकं ॥ ५३ ॥ अयं तु नार्मदं लिङ्गं स्पृशत्यन्वहमादरात् ॥ पश्यत्यपि प्रयत्नेन सर्वदा सावधानतः
 ॥ ५४ ॥ शिवलिङ्गार्चनफले प्रदर्शयितुमादरात् ॥ कृतं मयाद्यः वीराणां भवतां शक्तिकुण्डनं ॥ ५५ ॥ मत्तः संप्राप्तवीर्याणां भवतामपि दुःसह ॥ श
 क्तिरास्मिन्कुण्डितैवमलिङ्गार्चनतत्परे ॥ ५६ ॥ मदर्चनपरे मर्त्ये यादृशे तादृशेऽपि वा ॥ पराक्रमो नान्कमते ध्रुवमेतध्रुवं ध्रुवं ॥ ५७ ॥ छायायां स्थापये
 द्यस्तु शिवलिङ्गं मदात्मकं ॥ समामेव्यत्यसंदिग्धं संदग्धाखिलपातकाः ॥ ५८ ॥ तृणपर्णमये गेहेदारुग्रावमयेथवा ॥ शिवलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य मुच्यं
 ते सर्वकिल्बिषैः ॥ ५९ ॥ शिवलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य ब्रह्मत्वं यो भिवांछति ॥ दास्यामितस्मै ब्रह्मत्वं तथा मोक्षं च सर्वथा ॥ शिवलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य विष्णुत्वं
 यो भिवांछति ॥ तस्मै दास्यामि विष्णुत्वं अंतै मोक्षं च सर्वथा ॥ ६१ ॥ शिवलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य कण्ठग्रावादिमंदिरे ॥ सर्वान्कामानवाप्यंते मयि संप्रवि
 शंति च ॥ ६२ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा पार्वतीनाथः सर्वदेवशिरवामणिः ॥ सगणः सत्वरं सांबस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ६३ ॥ एतादृशो
 मुक्तिदाता शंकरः करुणाकरः ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन ध्यातव्यश्च मुमुक्षुभिः ॥ ६४ ॥ संसारसर्पदृष्टानो शिपिविष्टार्चनपरं ॥ संजीवनीतदन्य
 क्षुण्णैव संजीवनी ध्रुवं ॥ यः कुर्यात्कृतपापोपि महादेवार्चनं मुदा ॥ स सर्वेभ्योऽपि पापेभ्यो भुक्तिमुक्तिं च विंदति ॥ ६६ ॥ तेषां न नरकाद्रीतिः सं

उ-स-५-

श्रीशिव

४०

रादपि सर्वथा ॥ येषामस्ति महादेवो भक्तिरव्यभिचारिणी ॥ ६७ ॥ शिवभक्तिस्वयं साक्षाद्भुक्तिरापरमुक्तिदा ॥ सा भक्तिभूरितपसा धन्या नो भवति द्विज ॥ ६८ ॥ शिवा
 र्चनात्परो धर्मो नास्ति न श्रूयतेऽपि वा ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यं सत्यमेतन्न संशयः ॥ ६९ ॥ भजनीयो महादेवो जपनीयः षडक्षरः ॥ स्मरणीयः शिवानाथः पूजनीय
 श्वशंकरः ॥ ७० ॥ पुरा ब्रह्मादयो देवा हि मवत्पर्वताश्च ॥ संपूज्य देवदेवेशं केदारैशमुपाश्रिताः ॥ ७१ ॥ तदानीमागतो विष्णुः शिवयान्नापरायणः ॥ आगत्य पृ
 जयामास केदारैशमुमापतिं ॥ ७२ ॥ ततस्तुष्टावगिरिशंरुद्रमंत्रैरनेकधा ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रक्षणांश्च चकार सः ॥ ७३ ॥ ततो जजाप हृष्टात्मा शैवं पं
 चाक्षरं मुदा ॥ ततः परं महारुद्रं जजाप स हरिर्द्विज ॥ ७४ ॥ ब्रह्माद्यास्तं हरिं दृष्ट्वा शिवपूजापरायणं ॥ प्रणम्य दंडवद्भूमौ पप्रच्छुर्धर्मं सहितं ॥ ७५ ॥ ॥ दवा ऊचुः ॥
 विष्णो वेदार्थं ततः शिवपूजापरायण ॥ किं ध्येयं किं परं ब्रह्म वद निश्चित्य सादरं ॥ ७६ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुर्दृष्टः कृतोजलिः ॥ प्रण
 म्य शिरसा शंभुमुवाच द्विजसत्तम ॥ ७७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ अतः सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिंगलं ॥ ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपं भजाम्यहं ॥ ७८ ॥ शि
 वपरं ब्रह्म सच्चिदानंदलक्षणं ॥ तदन्यं न परं ब्रह्म तदतो ध्येयमास्तिकैः ॥ ७९ ॥ निर्लिप्तो निर्गुणो नित्यस्तुरीयः शिव उच्यते ॥ सच्चिद्ब्रह्म नो निराकारो निर्द्वंद्वः स
 निरामयः ॥ सृजत्यवतिहंत्य स्मान्सभवत्वाद्युपाधिभिः ॥ अदृष्टेनास्मदादीनां तस्यैवैवं प्रजायते ॥ ८० ॥ भवत्योपाधिमाश्रित्य सृजत्यस्मानुमापतिः ॥
 लीलयैव सृजत्यस्मांस्तस्यासौ न कश्चन ॥ ८१ ॥ मृडत्वोपाधिमाश्रित्य स पात्यस्मानुमापतिः ॥ सलीलया स्मानवतिस्तस्यायासौ न कश्चन ॥ ८२ ॥ हरत्वोपा
 धिमाश्रित्य स हंत्यस्मान्पि नाकधृक् ॥ स हंत्यस्मान् लीलयैव तस्यायासौ न कश्चन ॥ ८३ ॥ शिवस्य वस्तुतः कृत्यं तस्य नास्त्येव सर्वथा ॥ तथापि लील
 यैवास्मान् सृजत्यवतिहंति च ॥ ८४ ॥ स्वतंत्रं सत्यं महेशस्य सर्वज्ञस्यामितात्मनः ॥ सृष्ट्या दावितरापेक्षानास्ति सर्वात्मना सुराः ॥ ८५ ॥ सतुरीयोऽस्मदादी
 नां न प्रत्यक्षः कदाचन ॥ परंतु वेदवेदांतैः तद्रूपमवगम्यते ॥ ८६ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणाद्यैः शिवोऽस्तीत्युच्यते ततः ॥ श्रुत्याद्युक्तप्रकारेण स सेव्यः सर्वसाधनैः
 ॥ ८७ ॥ संततं ये स्तपस्तप्तं बहुधा बहुसाधनैः ॥ तेषामेव शिवोऽस्तीति श्रुतिभिर्जायते मतिः ॥ ८८ ॥ अनेतमव्ययं शांतं शिवमक्षरमद्वयं ॥ अविज्ञाया
 न्यथा ज्ञात्वा भवंत्यत्यंतदुःखिताः ॥ ८९ ॥ शिवोऽस्ति निर्गुणो न तस्तुरीय इति धीरपि ॥ सहसान्भवत्येव संसाराविष्टचेतसां ॥ ९० ॥ न येषां विष
 यासक्तिर्ये च निर्दग्धकल्मषाः ॥ तेषामेव शिवोऽस्तीति बुद्धिर्भवति शाश्वती ॥ ९१ ॥ धर्मास्तपांसि दानानि यागाश्च विविधाः सुराः ॥ शिवोऽस्तीत्य
 स्तिया बुद्धिस्तदर्थमिति मन्यतां ॥ ९२ ॥ शिवोऽस्तीति विदित्वा दोऽश्रुत्युक्ताः शिवविग्रहाः ॥ ध्यातव्याः पूजनीयाश्च मुमुक्षुभिरहर्निशं ॥ ९३ ॥ विश्वं भूतं भु

वनंचिन्नमेतज्जातंभूयोजायमानंचभूयः॥एतत्सर्वरुद्रंएवेतिमत्वाभूयोभूयःपूजनीयोमहेशः॥९५॥नैहेशान्यत्सर्वथाविश्वरूपोविश्वव्यापीसर्वमेत
 न्महेशः॥तस्माद्वात्सर्वभावेनसर्वैर्भूयोभूयःपूजनीयोमहेशः॥९६॥रुद्रमत्वासर्वभावेनसर्वैर्सर्वाशास्यंतिगुणंनिष्कलेच॥संसेवतेसाधवःस
 र्वथातोभूयोभूयःपूजनीयोमहेशः॥९७॥रुद्रःसर्वरुद्रएकत्वमाहुरेकोरुद्रोनद्वितीयायतस्ते॥नेशादन्यत्किंचिदस्तीतिनित्यंभूयोभूयःपू०॥९८॥
 यंवेदांतानैवजानंतिसिंहाययोगींद्रानैवजानंतिविप्राः॥तंचिद्रूपंज्ञातुमिच्छंत्यतोयंभूयो०॥९९॥योयंज्ञात्वैवामृतत्वंप्रयातिध्वस्तानंताघोरपापः
 क्षणेन॥सोयंसोमःसोमरूपोरिवित्तात्माभूयोभूयः०॥१००॥योनिर्लसोनिर्गुणोपिन्निनेत्रोयोनिर्बाहुःस्वर्णबाहुःस्वतंत्रः॥योनिरूपोपिस्वर्णरूपो
 यरैषोभूयो०॥१०१॥निर्वर्णोपिस्वर्णवर्णोयआसीद्योर्बाहुरूपोप्यंबिकानाथआसीत्॥देवाधीशःसोयमज्ञेयतत्त्वोभूयो०॥१०२॥यस्येच्छातोस्मा
 कमुत्पत्तिरासीद्यस्येच्छातोजायतेरक्षणंच॥यस्येच्छातोभाविनाशःसनित्योभूयोभूयो०॥१०३॥यस्माद्गीतोवातिवायुस्सदायंयस्माद्गीतोदेति
 सूर्योपिनित्यं॥यस्माद्गीतावन्निहुरव्याःसम्पुष्टोभूयोभूयो०॥१०४॥यस्यार्चतो लभ्यते सर्वपृथ्वीयस्यार्चतो लभ्यते मोक्षलक्ष्मीः यस्यार्चतो
 नेकधर्मैर्घसिद्धिः सोयंशंभुः पूजनीयो निशंच॥१०५॥पुरारे वातटे कश्चिद्वा ह्यणो ब्रह्मवित्तमः॥बहुकालं स्थितः शंभुर्लिंगरूपिण मर्चयन्
 ॥१०६॥तत्र कश्चिन्महापापी तं दृष्ट्वा द्विजसत्तमं॥प्रणम्य दंडवद्भूमौ कृतांजलि रभाषतः॥१०७॥शिवार्चन परश्रीमन् किं महापापनाशकं॥
 मया कृतानि पापानि ज्ञात्वा विप्रतिवासरं॥१०८॥द्विज उवाच॥॥त्वया धनर्मदा दृष्टा शिवलिंगं समाश्रिता॥तव पापानि नष्टानि रे वा
 दर्शनमात्रतः॥१०९॥येनैकमपि दृष्टं स्याद्विवालिङ्गं शिवात्मकं॥तस्याप्येनां सिनश्यंति विविधान्यपि तक्षणे॥११०॥शिवलिंगान्यमेयानि रे
 वायां संतिसर्वतः॥एतेषां दर्शने जाते विनश्यंत्यधकोटयः॥१११॥वस्तुतः शिवलिंगस्य स्मरणेनापि सत्वरं॥पातकानि विनश्यंति विचित्रा
 ण्यमिमानि च॥११२॥शिवलिंगप्रदेशोत्थवायुस्पर्शोपि तक्षणे॥विनाशयति पापानि घोरानि विविधान्यपि॥११३॥शिवलिंगाश्रितं देशं
 यः प्राप्नुयत ते यदा॥तदैवा रिव लपापानि प्रनश्यंत्यस्ति हि श्रुतिः॥११४॥अस्माकं शिवभक्तानां श्रुतिप्रामाण्यवादिनां॥धर्मो धर्मविचा
 रार्थं श्रुतिरेवावलंबनं॥११५॥शिवोक्ताः श्रुतयोस्माभिः शिवभक्तैः समाहृताः॥शिवोक्तत्वेन वै देषु प्रमाण्यं ज्ञातमास्तिकैः॥११६॥शिव
 लिंगानि दृष्टानि सायमद्य त्वया धुना॥अतः परं पातकानि न स्युः स्यंतित्वयि ध्रुवं॥११७॥यानि पापान्यनंतानि प्रतिजन्मार्जितान्यपि॥ता

निसद्यो विनश्यति सायं शंकर दर्शनात् ॥ सायंकाले मनुष्याणां दुर्लभं शिव दर्शनं ॥ महेश दर्शनं सायं देवानामपि दुर्लभं ॥ १९ ॥ यस्मिन् कृपामहेशस्य पूर्णातिष्ठति
 सर्वदा ॥ तस्य सायं महेशस्य दर्शनं भवति ध्रुवं ॥ २० ॥ सर्वथा हतभाग्यानां महापाप रतात्मनां ॥ तेषां सायं महेशस्य दर्शनं न भविष्यति ॥ सायं दृष्ट्वा महो देवं
 यः पूजयति सादरं ॥ २१ ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तः शिवसायुज्यमेष्यति ॥ प्रातः कालादिकालेषु सर्वेष्वपि महेश्वरः ॥ पूजनीयो विशेषेण पूज्यः सायं महेश्व
 रः ॥ निशियः पूजयेद्दिग्गोबिल्वपत्रैः प्रयत्नतः ॥ २३ ॥ स जन्मकोटिपापैर्भ्यो मुच्यते नान्न संशयः ॥ शिवलिंगार्चने नैव महापातकनाशनं ॥ २४ ॥ शिव
 लिंगार्चनानां न्यत्तमहापातकनाशकं ॥ तावत्पापानि तिष्ठन्ति न यावद्विष्वज्पूजनं ॥ २५ ॥ अमितान्यपि पापानि नश्यन्ति शिवपूजया ॥ पापक्षयो भाग्यवृ
 धिरायुर्वृद्धिः क्षणेक्षणे ॥ २६ ॥ भवत्यवश्यं मर्त्यानां श्रीमहादेवपूजया ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं तत्त्वज्ञानमनामयं ॥ २७ ॥ भवति श्रीमहादेवपूज
 येत्याह हि श्रुतिः ॥ शत्रुनाशो मोहनाशश्च सर्वथा ॥ २८ ॥ भवति श्रीमहादेवपूजयेत्याह हि श्रुतिः ॥ विद्यावृद्धिः पुत्रवृद्धिर्वेशवृद्धिश्च सर्वदा ॥ २९ ॥
 भवति श्री ॥ शिवलिंगार्चकासाध्यं न किंचिदपि सर्वथा ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमुत्पत्य भुजमुच्यते ॥ यत्प्रसादांशलेशांशलेशेनापि जनार्दनः ॥ ३१ ॥
 वैकुण्ठं प्राप शत्रुश्च जघानार्च्यं स शंकरं ॥ यतं ते यत्प्रसादार्थं विष्णुब्रह्मादयः सुराः ॥ ३२ ॥ स सर्वदा पूजनीयो देवदेवोत्तमः शिवः ॥ यः कालकालः
 सर्वज्ञः सर्वबंधो महेश्वरः ॥ ३४ ॥ स सर्वदा पू ॥ यस्यांतं न विदुर्देवा ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः ॥ ३५ ॥ स सर्व ॥ यस्य प्रसादलेशेन विष्णुत्वं प्राप्यते ज
 नैः ॥ ३६ ॥ स सर्वदा ॥ येन दंसृष्टमखिलं जगत्स्थानवरजंगमं ॥ ३७ ॥ स सर्वदा ॥ येन संपाल्यते नित्यं सर्वमेतच्चराचरं ॥ ३८ ॥ स सर्वदा ॥ ये
 नेदं विश्वमखिलं भस्मसाल्क्रियते क्षणात् ॥ ३९ ॥ स सर्वदा ॥ यो नित्यं वेदवेदांतैरनिशं प्रतिपाद्यते ॥ ४० ॥ स सर्वदा ॥ यः पूर्णः सच्चिदानंदः
 सर्वव्यापी विभुः प्रभुः ॥ ४१ ॥ स सर्वदा ॥ यो निर्गुणोऽपि स गुणः परमानंदविग्रहः ॥ ४२ ॥ स सर्वदा ॥ यन्नाममान्तरस्मरणाद्भुक्तिं मुक्तिं च विंदति ॥
 ॥ ४३ ॥ स सर्वदा ॥ यत्कथाश्रवणात्सद्यो दग्धाः संसारवासनाः ॥ ४४ ॥ स सर्वदा ॥ यत्पूजने श्रुतं वेदे घोरसंसारभेषजं ॥ ४५ ॥ स सर्व ॥ यत्पूजानि
 रताधन्याः पूज्या विष्णवादिभिः सुरैः ॥ ४६ ॥ स सर्वदा ॥ येन त्वासकृदप्याशु मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ ४७ ॥ स सर्व ॥ यमर्चयति मुनयो हृत्कज
 निवासिनः ॥ ४८ ॥ स सर्वदा ॥ यन्नामामृतपामर्त्यास्तिरस्कुर्वन्ति माधवं ॥ ४९ ॥ स सर्व ॥ यदर्चनेन संप्राप्यं गाणापत्यमनामयं ॥ ५० ॥ स स
 र्वदा ॥ यद्भृत्यभावमिच्छन्ति विष्णुब्रह्मादयः सुराः ॥ ५१ ॥ स सर्व ॥ यमाहुर्निष्कलेशांतं निरबंधं निरंजनं ॥ ५२ ॥ स सर्वदा ॥ यमा

श्रीशिवर ७

४२

उ- स- पू-

हुर्वलहंतारं विष्णुहंतारमीश्वरं ॥ ५४ ॥ ससर्वदा पूजनीयो देवदेवोत्तमः शिवः ॥ यमाहुतिरेतिहासाद्याभगवंतमनेकधा ॥ ५५ ॥ ससर्वं ॥ यमाहुः श्रीविरूपा
क्षमुमादेहार्धधारिणं ॥ ५६ ॥ ससर्वदा ॥ यमाहुः करुणासिंधुं भक्तबंधुमुमापतिं ॥ ५७ ॥ सस ॥ यो वै रुद्रः स भगवानित्याहार्धवर्णोऽपियं ॥ ५८ ॥ सस
र्वं ॥ यो वै रुद्रः स भगवानित्याहार्धवर्णोऽपियं ॥ ५८ ॥ ससर्वं ॥ यस्य तत्त्वमविज्ञाय देवाः सर्वेऽपि मोहिताः ॥ ५९ ॥ ससर्वं ॥ यं विदित्वा मृतीभूय न पुनर्गर्भमा
प्नुतः ॥ ६० ॥ ससर्वदा पूजनीयो देवदेवोत्तमः शिवः ॥ ६१ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा स तदा मुक्तपातकः ॥ तत्रैव नर्मदातीरे शिवार्चनपरो
भवत् ॥ ६१ ॥ ततः परं समुक्तो भूः छिबलिंगसमर्चनात् ॥ तस्मान्मुमुक्षुभिर्नित्यं पूजनीयः सदा शिवः ॥ ६२ ॥ अत्र कश्चित्पुराविप्रः शिवपूजापरः स्थितः ॥
ससर्वदा भस्मनिष्ठः सदा रुद्राक्षभूषणः ॥ ६३ ॥ पंचाक्षरपरो नित्यं रुद्राध्यायपरायणः ॥ शिवयोगमिह प्राप्य हृष्टचित्तो बभूव सः ॥ तस्मिन् योगे स
विप्रेन्द्रश्चकारोपोषणं निशि ॥ चकार परया भक्त्या तदा जागरणं द्विजः ॥ ६५ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ शिवयोगस्य किं विष्णोर्लक्षणं तद्वदस्वनः ॥ यं प्रा
प्योपोषणं चक्रे तथा जागरणं द्विजः ॥ ६६ ॥ जागरेणोपवासेन तस्मिन् योगे च किं फलं ॥ इदं सर्वं विशेषेण वद कारुणिकोत्तम ॥ ६७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥
सपातार्द्रसोमयुक्ता भूतायास्यान्महानिशि ॥ शिवयोगः स विख्यातः सर्वकर्मफलप्रदः ॥ ६८ ॥ तस्मिन् योगे नरः स्नात्वा पूजयित्वा
महेश्वरं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सद्योजातिस्मरो भवेत् ॥ ६९ ॥ तस्मिन् योगे महादेवः सर्वपैः सतिलैर्यवैः ॥ अखंडविल्वपत्रैश्च पू
जनीयः सदा शिवः ॥ ७० ॥ अयं योगो महापुण्यः कोटिचंद्रग्रहैः समः ॥ कोटि सूर्यग्रहैस्तुल्यः समोयं कोटिपर्वभिः ॥ ७१ ॥ तस्मिन् दिने
प्रयत्नेन शैवेयः पूजयेत्थनैः ॥ समहापातकेभ्योऽपि मुच्यते नान्नसंशयः ॥ ७२ ॥ जागरश्चोपवासश्च तस्मिन् योगे शिवार्चनं ॥ कृत्वा
कार्यः प्रयत्नेन मध्येऽपि शिवपूजनं ॥ ७३ ॥ अस्मिन् योगे स विप्रोऽपि योगमाहात्म्यं विन्मुदा ॥ निशि जागरणं चक्रे केदारेशं स
मर्चयन् ॥ ७४ ॥ स पूजयोपवासेन निशि जागरेण च ॥ प्रातर्जातिस्मरो जातस्तत्त्वज्ञानमवाप च ॥ ७५ ॥ स भूतभावि जन्मानि
ज्ञात्वा सर्वाणि तत्क्षणे ॥ परं निर्वेदमापन्नो निर्वृणो भूतदासुराः ॥ ७६ ॥ स ततोऽष्टाशीतिलक्षदुष्टकुलितयोनिषु ॥ सहस्रवारं जन्मा
नि भविष्यंतीत्यबुध्यत ॥ ७७ ॥ तानि जन्मान्यसंप्राप्य दुःखमप्राप्य च स्वयं ॥ मुक्तस्तु न भविष्यामि सर्वथेत्यप्यबुध्यत ॥ ७८ ॥ यतः प्रा
प्यानि जन्मानि मयैतावन्त्यतो मम ॥ न भविष्यंति देहांतः शिवस्मरणपूर्वकम् ॥ ७९ ॥ यस्य देहक्षयो भावि शिवस्मरणपूर्वकं ॥ न तस्य

ग

श्रीशिव

४२

जन्मसंबंधप्रापकादृष्टसंगमः॥२०॥मरणेयस्यवाजंतोःशिवस्मरणपूर्वकं॥ससभाग्यसनिर्दग्धदुष्टादृष्टौघसंततिः॥२१॥अनेकधाकृ
 तंयेनश्रीमाहादेवपूजनंतस्यस्यान्मरणंजंतोशिवस्मरणपूर्वकं॥२२॥॥विष्णुरुवाच॥॥इतिसंचित्यशिवपूजाप्रभावतः॥कायव्यूहे
 नजन्मानिसंप्राप्तुंयत्नवानभूत्॥२३॥देहसृष्टानिजन्मानिसंप्राप्यपुनःपुनः॥चंडालनारीसमभूत्सतत्वज्ञोविचक्षणः॥२४॥चंडालजन्मसं
 प्राप्यश्वमांसंसुरयासह॥मोक्तुंसमारभेदेवाःकपालेनचिदग्निना॥२५॥श्वमांसंसुरयासिक्तंपच्यमानंवलोक्यसः॥चर्मणापिहितंचक्रेत
 त्कपालमुखंतदा॥२६॥तदानीमागतस्तन्नदधीचिर्मुनिसत्तमः॥तामद्राक्षीत्ततोनारीश्वमांसपचनोन्मुखी॥२७॥तामुवाचततोनारीमुनि
 विस्मितमानसः॥चर्मणापिहितंदृष्ट्वाकपालंमांससंयुतं॥२८॥॥दधीचिरुवाच॥॥अमेध्यतरमेतत्पिश्वमांसंपच्यतेत्वया॥किमर्थ
 मेतदधुनार्मणापिहितंमुखं॥२९॥अमेध्यतरवस्तूनिनसंत्येतदपेक्षया॥चर्मणैतत्पिधानेनबदकारणमस्ति किं॥३०॥॥विष्णुरुवाच॥
 इतितद्वचनंश्रुत्वासत्यमुक्तंत्वयेतितं॥प्रणम्यविनयादाहसचंडालीस्वरूपभाक्॥प्राप्तचंडालीजन्माद्विजउवाच॥॥देवोत्तमंम
 हादेवंयेवदंत्यन्यथाजनाः॥तदृष्टिपातभीत्यैतच्चर्मणापिहितंमया॥देवोत्तमेशिवेसांबेयोविष्णुसमतांवदेत्॥तदृष्टिपातभीत्यै
 तच्चर्मणापिहितंमया॥देवोत्तमेशिवेसांबेयोविष्णुसमतांवदेत्॥तदृष्टिपातभीत्यैतच्चर्मणापिहितंमया॥३३॥नयैरव्यभिचारे
 णक्रियतेशिवपूजने॥तदृष्टिपातभीत्यैतच्चर्मणापिहितंमया॥३४॥भस्मनामंत्रपूतेननयैरुत्थूलनंकृतं॥तदृष्टि०॥३५॥नयैःकृ
 तंनिपुंड्रस्यकेवलस्यैवधारणं॥तदृष्टि०॥३६॥रुद्राक्षधारणेभक्तिर्नयेषांश्रुतिसंमते॥तदृष्टि०॥३७॥मृदोर्ध्वपुंड्रफालादौ
 येकुर्वन्तिभ्रमान्विताः॥तदृष्टि०॥३८॥मृदोर्ध्वपुंड्रंकर्तव्यमितिमोहाद्वदंतिये॥तदृष्टि०॥३९॥येलीलयाप्यूर्ध्वपुंड्रं धृत्वातिष्ठे
 तिमोहिताः॥तदृष्टि०॥४०॥येभोजयन्तिमोहेनाप्यूर्ध्वपुंड्रं धरं द्विजं॥तदृष्टि०॥४१॥येभोजयन्तिमोहेनशिवभक्तिविवर्जि
 तान्॥तदृष्टि०॥४२॥येपूजयन्तिमोहेनशिवभक्तिविवर्जितान्॥तदृष्टि०॥४३॥नमःस्कुर्वन्ति येमोहाद्विषयभक्तिविवर्जितान्॥
 तदृष्टि०॥४४॥भगवंतमुमाकांतं संततं नार्चयेतिये॥तदृष्टि०॥४५॥नचित्तवृत्तिः सततं येषां शिवकथाश्रुती॥तदृष्टि

श्रीशिवर०७ पातभील्यैतच्चर्मणापिहितंमुखं॥६॥नयेषांसततंचित्तमहेशस्मरणेरतं॥तदृष्टि०॥७॥नयेषांपार्वतीनाथेभक्तिरव्यभिचारिणी उ-स-पूः
 ४३ ॥तदृष्टि०॥८॥येविष्णवाद्यमराराध्यंमहेशंप्रादुरन्यथा॥तदृष्टि०॥९॥सर्वभावेनयेनित्यंनययुःशरणंशिवं॥तदृष्टि०॥१०॥स
 र्वोत्तमोमहादेवोनयेषांकुलदैवतं॥तदृष्टि०॥शिवरान्निव्रतेभक्तिर्नयेषांश्रुतिसंमते॥तदृष्टि०॥१२॥सोमवारव्रतेभक्तिर्नयेषांश्रु-
 तिसंमते॥तदृष्टि०॥१३॥कालाष्टमीव्रतेभक्तिर्नयेषांश्रुतिसंमते॥तदृष्टि०॥१४॥भक्तिर्नयेषांवेदोक्तशिवतीर्थनिषेवणे॥तदृ-
 ष्टि०॥१५॥भक्तिर्नयेषांवेदोक्तेशिवनैवेद्यभक्षणे॥तदृष्टि०॥१६॥श्रीमहादेवभक्तेषुभक्तिर्येषांनसर्वदा॥तदृष्टिपातभील्यैतच्चर्म
 णापिहितंमुखं॥१७॥यथाचंडालसंस्पृष्टमन्नं संत्यज्यतेबुधैः॥अशौचदृष्टमप्यन्नंतथात्याज्यं प्रयत्नतः॥१८॥सेयाश्चंडालचंडा-
 लाःशौचधर्मविवर्जिताः॥अतएवहितदृष्टंभोक्तव्यंनकदाचन॥१९॥अमेध्यतरमप्येतदशौचैः॥यदिदृश्यते॥भवत्यमेध्यमत्यंतं
 श्वमलाक्तमिवोक्षितं॥२०॥ ॥विष्णुरुवाच॥ ॥इतितद्वचनंश्रुत्वादधीचिरतिविस्मितः॥तत्त्वमेतत्कथंज्ञानमितिचिंतापरोभव-
 त्॥२१॥जाबालश्रुतिज्येष्ठोयमर्थेद्यसमुदीरितः॥अयमर्थःकथंज्ञातश्चंडाल्यादुष्टचित्तया॥२२॥इतिसंचिंत्यसमुनिर्दध्यौस्तिमित-
 लोचनः॥चंडाल्याःकथमेतस्यास्तत्त्वज्ञानमभूदिति॥२३॥प्रणिधानेनविज्ञायतत्स्वरूपंततोमुनिः॥जातिस्मरायविप्रायप्रणम्या
 हतमादरात्॥२४॥ ॥दधिचिरुवाच॥ ॥धन्योऽसि कृतकृत्योऽसितत्त्वज्ञोऽसिद्विजोत्तम॥त्वत्स्वरूपंनविज्ञातंमयातत्क्षम्यतांपुरा॥
 ॥२५॥ ॥विष्णुरुवाच॥ ॥इत्युक्त्वाविनयान्नत्वादधीचिस्तद्विजोत्तमं॥अस्यकेदारनाथस्यपूजार्थंसमुपागतः॥२६॥अस्यकेदार-
 नाथस्यपूजयाबहवःपुरा॥जाताजातिस्मरायोगेतत्त्वज्ञाश्चामितौजसः॥२७॥शिवार्चकानांधन्यानांशौचधर्मरतात्मनां॥तत्त्वज्ञा-
 नंभवत्येवप्रयासेनविनाध्रुवं॥२८॥धन्यामहेशसंसक्तपूतचित्तानिरंतरं॥सत्यमेतत्सत्यमेतदुद्धृत्यभुजमुच्यते॥२९॥अनेकजन्म-
 भिस्तप्तयेनघोरतरंतपः॥तस्यैवसततंभक्तिर्भवतिश्रीमहेश्वरे॥३०॥मुक्ताबभूवुर्यावंतस्तावंतःशिवपूजकाः॥मुक्तिर्नास्त्यन्य-
 थायस्माद्विनोमाकांतपूजया॥३१॥यएकांतमुमाकांतंस्मरंतस्संतिसंततं॥तेधन्यास्तत्कुलं धन्यं धन्यास्तत्पितरोध्रुवं॥३२॥

श्रीसांब
 ४३

विनाभागेनमहताशंकराराधनेमतिः॥ नभविष्यतितत्सत्यमुद्धृत्यभुजमुच्यते॥३३॥ शंकराराधकाएवभूरिभाग्यसमाश्रयाः॥
 सत्यमेतत्पुनःसत्यमुद्धृत्यभुजमुच्यते॥३४॥ भूरिभाग्यप्रभावेनशंभोभक्तिःप्रजायते॥ सत्यमे०॥३५॥ शिवंकरःशंकरान्योस्ती
 तिशंकापिनैवमे॥ शिवएवइतिश्रुत्यानिर्णीतोर्थोयतोमम॥३६॥ शंकरंशंकरंमत्वायेर्चयंतितमन्वहं॥ तैममान्वहमभ्यर्च्यभ
 क्तिश्रद्धापुरस्मरं॥३७॥ भगवंतंमुमाकांतंयोनार्चयतिसंततं॥ सनित्यसूतकीतस्यपृथिव्यामास्तुसंतति॥३८॥ यःसर्वदामहादेवं
 भक्तिपूतो न संश्रयेत्॥ सदुष्टःसतुपापिष्टःसपातकगणाश्रयः॥३९॥ धृत्वोष्णीषादिकंमूर्ध्नियःकुर्याच्छिवपूजनं॥ सशिरोव्याधि
 संक्रांतोनरकंचाधिगच्छति॥४०॥ शरीरेकंचुकं धृत्वायोगछेछिवमंदिरं॥ सकुष्ठाक्रांतसर्वांगोनरकंचाधिगच्छति॥४१॥ विभू
 तिधारणं त्यक्त्वा योगछेछिवमंदिरं॥ संपुल्कसोदरोस्थिताननरकंचाधिगच्छति॥४२॥ शिवालयांगणैर्चार्मयःपादत्राणमुत्सृजेत्
 ॥ सकल्पकोटिपर्यंतंचंडालोभवतिध्रुवं॥४३॥ यःपादत्राणपादःसन्प्रविशेच्छंकरांगणं॥ सकल्पकोटिपर्यंतमंत्यजःसान्व
 योभवेत्॥४४॥ पादत्राणेशिवद्वारिचार्मयःस्थापयिष्यति॥ सकोटिकल्पपर्यंतंयांतिचंडालदासता॥४५॥ धृत्वोर्ध्वपुंड्रंयःकु
 र्यान्मोहेनापिशिवार्चनं॥ सयातिनरकंघोरंयावदाचंद्रतारकं॥४६॥ अविनीतोमहादेवंयःपूजयितुमिच्छति॥ सयातिनर०॥
 ॥४७॥ पूजाद्रव्यमनादाययोगछेछिवमंदिरं॥ सयाति०॥४८॥ हृदिदेवोत्तमत्वेनयोनध्यातिमहेश्वरं॥ सयाति०॥४९॥ हृदिस
 र्वात्मकत्वेनयोनध्यायतिमहेश्वरं॥ सयाति०॥५०॥ हृदिविश्वाधिकत्वेनयोनध्यातिमहेश्वरं॥ सया०॥५१॥ हृदिमोक्षप्रदत्वेन
 योनध्यातिमहेश्वरं॥ सयाति०॥५२॥ यःसंततमुमाकांतंनाराधयतिसादरं॥ सकंठकतरुर्भूत्वाशमशानेष्वधितिष्ठति॥
 ५३॥ शिवानिवेदितान्नानियोभुङ्क्तेःसोतिदुःखितः॥ आब्रह्मकल्पपर्यंतंविष्टायांजायतेक्रिमिः॥५४॥ शिवलिंगमनभ्यर्च्यस
 कृद्वायःपिबेदपः॥ सकोटिजन्मपर्यंतंचंडालोभवतिध्रुवं॥५५॥ शिवलिंगमनभ्यर्च्योत्पत्तिकर्मरतोभवेत्॥ सकोटिजन्म
 पर्यंतंविपुलाहोभविष्यति॥५६॥ शिवलिंगमनभ्यर्च्यभोक्तुंयोयततेनरः॥ सकोटिकल्पपर्यंतंशुनकोभवतिध्रुवं॥५७॥ शि

श्रीशिवर.७ वलिंगमनभ्यर्च्योभोजयितुमिच्छति॥सकोटियुगपर्यंतमार्जालोभवतिध्रुवं॥५८॥विभूतिधारणंत्यत्कायोभुंक्तेमोहसंगतः उ-स-पू-
 ४४ ॥सकाकजन्मसंप्राप्यनरकंचाधिगच्छति॥५९॥विभूतिधारणंत्यत्कायोभोजयितुमिच्छति॥सगृध्रजन्मसंप्राप्यनरकंचाधिगच्छ
 ति॥६०॥त्रिपुंड्रानंकितंविप्रंयोभोजयितुमिच्छति॥ससर्पजन्मसंप्राप्यनरकंचाधिगच्छति॥६१॥ननमेदंउवद्भक्त्यायोन्वहंपार्व
 तीपतिं॥सवनेजगरोभूत्वानरकंचाधिगच्छति॥६२॥प्रदक्षिणंमहेशस्ययोन्वहनंकरिष्यति॥सत्तेलघर्षकागारेबलिवर्धोभवि
 ष्यति॥६३॥योनस्तौतिमहादेवंशिवस्तौत्रैरनेकधा॥सपुनःपुनराजन्ममूक एवाभिजायते॥६४॥यःपूजितंमहादेवनपश्यत्यन्व
 हंमुदा॥सकोटिजन्मपर्यंतमंध एवाभिजायते॥६५॥योन्वहंशिवलिंगाग्रेनर्त्तनंनकरिष्यति॥सकोटियुगपर्यंतंमूत्रकूपे
 धितिष्ठति॥६६॥कुर्याच्छिवालयप्रांतेयोमलंमोहतोपिवा॥६७॥सकोटिकल्पपर्यंतंमलकुंडेधितिष्ठति॥कुर्याच्छिवालये
 यस्तुश्लेष्मोद्गारादिकानिच॥६८॥सकोटिकल्पपर्यंतंश्लेष्मकुंडेधितिष्ठति॥शिवाभिर्मर्शनंश्रौतंनकरिष्यतियोन्वहं॥सकोटि
 कल्पपर्यंतंतप्तशैलेधितिष्ठति॥अतौतिसावधानेनस्नातव्यंमुक्तिकांसिभिः॥७०॥विरूपाक्षःपूजनीयोनित्यमव्यभिचारतः
 ॥महेशाराधनंत्यत्कामुक्त्यर्थीयोन्यमर्चयेत्॥७१॥ससंत्यत्कामृतंमोहाद्रेतःपिबतिसेततं॥॥अगस्त्यउवाच॥॥इत्यु
 त्क्रातद्वचःश्रुत्वाब्रह्माद्याहृष्टमानसाः॥चंडालीरूपमासाद्यकिंचकारेतिचाब्रुवन्॥७२॥॥विष्णुरुवाच॥॥कायव्यू श्रीसांब
 हेनसर्वाणिशरीराणियथाक्रमं॥संप्राप्यसर्वदुःखानिसंप्रापततःपर॥ततःपुनःसमागत्यकेदारेशममुंप्रभुं॥संपूज्यसर्वबं ४४
 धेभ्योमुक्तोमुक्तोबभूवसः॥७४॥मोक्षंप्रतिसुराःश्रौतंश्रीविरूपाक्षपूजनं॥अन्यानपेक्षमनघमसाधारणकारणं॥७५॥म
 हादेवार्चनेप्रीतिर्महद्भाग्यफलेसुराः॥ततोविधेयंयत्नेनश्रीमहादेवपूजने॥७६॥महादेवार्चनपरैःशिवपूजाफलेप्सुभिः॥
 यत्कर्तव्यंप्रयत्नेनतत्समासेनवक्ष्यते॥कृत्वाशौचादिकंकर्मस्नात्वातुविमलेजले॥भस्मनोत्प्लुतनकार्येसम्यगापादमस्तकं॥
 ॥७७॥केवलंवारुणंस्नानंदेहबाह्यमलापहं॥विभूतिस्नानमनघैर्वाह्यांतरमलापहं॥७८॥त्यत्कापिवारुणंस्नानंविभूति

स्नानतत्परः॥ अंतर्बहिश्च संशुद्धः शिवपूजाफलं भवेत् ॥ ७९ ॥ यद्वाह्यमलमात्रस्य नाशकं स्नानमास्ति तत् ॥ कृतमप्यकृतं सत्यं भस्मस्नानं विना सुराः ॥ ८० ॥
 भस्मस्नानं श्रुतिप्रोक्तमाग्नेयं स्नानमुच्यते ॥ तन्नाशयति तीव्रेण प्राणिबाह्योत्तरं मलं ॥ ८१ ॥ या भस्मना समाक्रांता तनुः सैवातिनिर्मला ॥ भस्म
 संबल्यमानेण नश्यत्यद्यकुलं यतः ॥ ८२ ॥ कृत्वापि कोटिशो नित्यं वारुणं स्नानमादरात् ॥ न भवत्येव पूतात्मा भस्मस्नानं विना द्विजाः ॥ ८३ ॥ यद्भस्म
 स्नानमाहात्म्यं तद्वेदे वेदतत्त्वतः ॥ यद्वा वेदमहादेवः सर्वदेवशिखामणिः ॥ ८४ ॥ भस्मस्नानमकृतैव यः कुर्यात्कर्मवैदिकं ॥ स तत्कर्म फलार्थं हि
 मपि नाप्नोति वस्तुतः ॥ यः करिष्यति यत्नेन भस्मस्नानं यथाविधि ॥ स एव वैदिके कर्मण्यधिकारी श्रुतिश्रुतः ॥ ८५ ॥ अकृत्वा भस्मना स्नानं पूतो
 ह मितियो वदेत् ॥ स एवानृतवादीति विज्ञेयः स ततं बुधैः ॥ ८६ ॥ पावनं पावनानां च भस्मस्नानं श्रुतिश्रुतं ॥ न करिष्यति यो मोहात्स महापातकी
 भवेत् ॥ ८७ ॥ अनंतैर्वारुणस्नानैर्यत्पुण्यं प्राप्यते द्विजैः ॥ ततो नंतगुणं पुण्यं भस्मस्नानादवाप्यते ॥ ८८ ॥ कालत्रयेऽपि कर्तव्यं भस्मस्नानं प्र
 यत्नतः ॥ भस्मस्नानं यतः श्रौतं तत्त्यागी पतितो भवेत् ॥ ८९ ॥ मूत्राद्युत्सर्जनांतेऽपि भस्मस्नानं प्रयत्नतः ॥ कर्तव्यमन्यथा पूतान भविष्यति
 मानवाः ॥ ९० ॥ विधिवत्कृतशौचोऽपि भस्मस्नानं विना द्विजः ॥ न भविष्यति पूतात्मा नैवाधिकार्यपिकर्मणि ॥ ९१ ॥ अपानवायुनिर्याणेऽजृम्भणेऽङ्कु
 भनेऽक्षुते ॥ श्लेष्मोद्वारेऽपि कर्तव्यं भस्मस्नानं प्रयत्नतः ॥ ९२ ॥ भस्मस्नायी त्रिपुंड्रकः कृतरुद्राक्षभूषणः ॥ कृत्वा शिवार्चनं नित्यं शिवपूजाफ
 लं लभेत् ॥ ९३ ॥ कृतभस्मस्नानं पूतो यत्र कुत्रापि वा मृतः ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तः शिवलोकं गमिष्यति ॥ ९४ ॥ पुरा कश्चिद्विजवरः काशीं गं
 तुं समुद्यतः शनैः शनैर्दक्षिणतः च चालात्यंतमास्तिकः ॥ ९५ ॥ गच्छन्मार्गे क्वचित्स्थित्वा रात्रीं नीत्वा रुणोदये ॥ कृत्वा शौचादिकं सर्वं भस्मस्ना
 नं चकार सः ॥ ९६ ॥ ततस्तं भस्मना स्नातं शुचिर्भूतं द्विजोत्तमं ॥ ददर्श पथिकः कश्चित्तदा सर्पविषावृतः ॥ ९७ ॥ ततः प्रणम्य तं विप्रं स्ववृत्तांतमशेषतः
 ॥ तस्मै निवेद्या माससर्पदंशं च सत्वरं ॥ ९८ ॥ ततस्तमर्धनिष्क्रांत प्राणावायुं विलोकयन् ॥ तदंगं भस्म संवीतं चकार दयया द्विजः ॥ ९९ ॥
 ततस्तं नेतुमचिरादागताय मकिंकराः ॥ ततस्ते भस्म संवीतं दृष्ट्वा प्राहुः परस्परं ॥ १०० ॥ ॥ यमदूता उवाच ॥ ॥ अयं कृताघसंघोऽपि भस्म संवीतवि
 ग्रहः ॥ पूतात्मा जात एवाद्यनास्य पापकृतं भयं ॥ १०१ ॥ विलयेयांति पापानि भस्म संबल्यमानतः ॥ अत एवास्य पापेभ्यो न भयं विद्यते ध्रुवं ॥ १०२ ॥
 भस्म प्राप्तमनेनाद्यभूरिभाग्यवशादिह ॥ प्रायः पूर्वभवेनैव बहु पुण्यं कृतं भवेत् ॥ १०३ ॥ देहावसानसमये भस्म प्राप्तिरयत्नतः ॥ न भवत्येव स

हसा बहुपुण्यतपोविना ॥ ५ ॥ द्विजा अपि कणाः पुण्या भस्मनो त्यंत दुर्लभा ॥ अनेनाद्य कथं प्राप्तं बहुभस्मा प्रयत्नतः ॥ ६ ॥ लब्ध भस्म कणा र्हेना
 प्यर्हे दुर्ललिता लकाः ॥ बभूवुर्बहवो भूरि भस्मनापि किमद्रुतं ॥ ७ ॥ अपादमस्तकं सम्यक् भस्मना लंकृतोस्त्ययं ॥ कृतकृत्योत एवाद्य मुक्तिर
 स्य भविष्यति ॥ ८ ॥ ज्ञातुं न शक्यते भाग्यं पुरुषाणामयं यतः ॥ कृताऽद्योपि प्राप्त भस्मो मुक्तः संसार बंधनात् ॥ ९ ॥ एतादृशं वस्तु तस्तु महद्भा
 ग्यमपेक्षितं ॥ किमतोस्त्यधिकं भाग्यमयत्नेनापवर्गदं ॥ १० ॥ तनुर्विभूतिसंवीता दृष्टा दृष्टवशादिह ॥ तनुः कदृश्यते स्माभिर्विभूति कृत भूषण
 ॥ ११ ॥ दिनमद्या भवद्भ्यं यतो भस्म विभूषणः ॥ दृष्टो स्माभिरदृष्टेन किमस्तीष्टमतो धिकं ॥ १२ ॥ अयं द्विजवरो दृष्टो यो यमस्य विमोचकः ॥ विभू
 तिदान चतुरः सदयोधिगतो दयः ॥ १३ ॥ भव्यो भस्मो गरागो यं ब्राह्मणो भगवत्प्रियः ॥ भस्मो गराग भक्तस्तु भगवद्भक्त उच्यते ॥ १४ ॥ एतस्य संनिधा
 नेन प्राप्त भस्मो यमीदृशः ॥ अधुना भगवद्भूषो भविष्यति न संशयः ॥ १५ ॥ अयं चेन्नीयते स्माभिः प्रमादो न मोहतोपि वा ॥ तदा स्मासु यमः क्रूरः कृ
 पां नैव करिष्यति ॥ १६ ॥ किंचाधुनै न नेष्यंति वीराः शंकर किंकराः ॥ तेषां भस्मो गरागाणामुत्कंठानयने यतः ॥ १७ ॥ भस्मो गराग पूतांगं दृष्ट्वा शंकर
 किंकराः ॥ मन्यंते न यिष्यंति भस्मभासित विग्रहाः ॥ १८ ॥ एतदानयनं कर्तुं भगवान् भस्म भूषणः ॥ भस्मो गरागान्फालाक्षः प्रेषयिष्यति शंकरा
 न् ॥ १९ ॥ यतो भस्मो गरागेषु भगवान् प्रीतिमानसः ॥ अधुनैवाति यत्नेन प्रेषयिष्यति शंकरान् ॥ भस्मो गराग पूतांगं संवीक्ष्य भगवानपि
 ॥ समायात्येव सहसा संयतो भक्तवत्सलः ॥ २० ॥ भगवत्प्रेषयामास भस्मो गराग भगवानतः ॥ भस्मो गस्यास्य सहसानीपेक्षो सकरिष्यति ॥
 ॥ २१ ॥ निनेत्र प्रेमपान्नेस्मिन् भस्मगान्ने निलोचनः ॥ स्वप्रेममान्न पान्नत्वं सद्यः प्रकटयिष्यति ॥ २२ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्यत्का संस्थि
 तास्तत्र ते कृतांतस्य किंकराः ॥ शंकर प्रेषितास्तीव्रं शंकराश्च समागताः ॥ २३ ॥ भस्मो गराग पूतांगं ते तं दृष्ट्वा ततः परं ॥ संतुष्टाः पूजयामा
 सु भूम्यस्तं भस्मना भुवि ॥ २४ ॥ ततो विमानरत्ने ते तं विभूतिकणा वृतं ॥ उपवेश्य पुनः पुष्पैः पूजयामासुरादरात् ॥ २५ ॥ कल्पवृक्षसमुद्भू
 ता पुष्पवृष्टिरभूत्ततः ॥ देवदुंदभयोने दुर्ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ २६ ॥ ततो ययुः शिवगणास्ते गृहीत्वा शिवांतिकं ॥ देवदुंदुभिनिहा दशंख
 नादपुरःसरं ॥ २७ ॥ ददौ तस्मै कृपासिंधुर्गाणापत्यं महेश्वरः ॥ भस्मो गराग मान्नेन त्रिनेत्रं चकार तं ॥ २८ ॥ निर्धूतपापः संप्रापदुष्प्रापं
 तपसामपि ॥ गाणापत्यं धर्मकोटि प्राप्य मप्राप्य मन्यतः ॥ २९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन भस्मस्नानं द्विजादिभिः ॥ कर्तव्यं मंत्रपूतेन भस्मना वि

धिपूर्वकं ॥ ३२ ॥ ^नयस्योद्भूतनेश्रुत्वा सर्ववेदांत संस्तुते ॥ तस्य जन्मवृथा देवाः सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ३३ ॥ शैवधर्मरता धन्या भस्मविभूषणाः ॥
 धन्याः शिवार्चनरता धन्याः पंचाक्षरप्रिया ॥ ३४ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति भस्मस्नानविवर्जिताः ॥ तैपतिष्यंति नरके यावदाचंद्रतारकं कलौ द्विजा
 भविष्यंति शिवधर्मविवर्जिताः ॥ तैप ॥ ३७ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति त्रिपुंड्रानंकिताः सदा ॥ ४० ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति रुद्राक्षानंकितः सदा ॥ तैप ॥
 ॥ ४१ ॥ ऊर्ध्वपुं पुरता विप्रा भविष्यंति कलौ युगे ॥ तैप ॥ ४२ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति त्र्यक्तलिंगार्चनाः सदा ॥ तैप ॥ ४३ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति त्र्यक्त
 रुद्रजपाः सदा ॥ तैप ॥ ४४ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति त्र्यक्तपंचाक्षराः सदा ॥ तैपति ॥ ४५ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति त्र्यक्तरुद्राक्षवासनाः ॥ तैप ॥ ४६ ॥
 कलौ द्विजा भविष्यंति त्र्यक्तशंकरवीक्षणाः ॥ तैप ॥ ४७ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति शिवानुत्कर्षवादिनः ॥ तैप ॥ ४८ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति शिवस्तु
 तिपराङ्मुखः ॥ तैप ॥ ४९ ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति शंकरस्तुतिनिंदकाः ॥ तैप ॥ ५० ॥ कलौ द्विजा भविष्यंति शैवपूजापराङ्मुखः ॥ तैप ॥ ५१ ॥
 कलौ द्विजा भविष्यंति त्र्यक्तशैवाभिवादनाः ॥ तैपतिष्यंति नरके यावदाचंद्रतारकं ॥ ५२ ॥ क्वचित्क्वचित्तिविभूषणाः ॥ कलिस्त्र्यं ॥ द्विविष्यंति
 कलौ शंकरपूजकाः ॥ कलिस्त्र्यं दूषयिष्यंति दृष्ट्वा तानपि मोहतः ॥ ५३ ॥ क्वचित्क्वचिद्विष्यंति कलौ भूतिविभूषणाः ॥ कलिस्त्र्यं ॥ ५४ ॥
 क्वचित्क्वचिद्विष्यंति कलौ रुद्राक्षभूषणाः ॥ कलिस्त्र्यं ॥ ५५ ॥ क्वचित्क्वचिद्विष्यंति कलौ रुद्रजपोत्सुकाः ॥ कलि ॥ ५६ ॥ क्वचित्क्वचिद्वि
 ष्यंति कलौ पंचाक्षरप्रियाः ॥ कलि ॥ ५७ ॥ क्वचित्क्वचिद्विष्यंति कलौ शिवकथोत्सुकाः ॥ कलिस्त्र्यं ॥ ५८ ॥ क्वचित्क्वचिद्विष्यंति कलौ शै
 वजनप्रियाः ॥ कलि ॥ ५९ ॥ प्रायः कलियुगे शैवा भविष्यंत्येव दुर्लभाः ॥ यतः कलिसमाक्रांता भविष्यंति कलौ नराः ॥ ६० ॥ कलिरूपमहापा
 पसंक्रांता ये दुराशयाः ॥ ते कथं वा भविष्यंति शैवाः शिष्टजनप्रियाः ॥ ६१ ॥ यदि शैवा भविष्यंति कलावपितपोबलात् ॥ ते तरिष्यंति संसार
 घोरसागरमुत्तमाः ॥ ६२ ॥ शैवो धन्यः कलौ नित्यं शंकरं पूजयिष्यति ॥ स धन्यः स तपोमूर्तिः स पुण्यः सो तिपावनः ॥ ६३ ॥ कलिपातकनिर्मु
 क्तः कलौ शैवो भविष्यति ॥ शैवो यस्मात्कलियुगे भवत्यत्यंतदुर्लभः ॥ ६४ ॥ अशैवो यः कलियुगे कलिपापंकुलाश्रयः ॥ स संप्राप्य कलौ दुः
 खं नरकं च गमिष्यति ॥ ६५ ॥ अशैवो यः कलियुगे स एव कलि संश्रयः ॥ स एव पातकी ज्ञेयः स एव नरकालयः ॥ ६६ ॥ अशैव सदृशः पा
 पी न भूतो न भविष्यति ॥ महापातककोटीनां अशैवः संश्रयो यतः ॥ ६७ ॥ पुरा सर्वाणि पापानि समूही भूय कोटिशः ॥ स्थितानि घोररू

श्रीशिव० ७
४६

उ-स-पू

पाणिदुःखितानियमोगणे ॥ ६८ ॥ तानि पापानि सर्वाणि दृष्ट्वा कालः कदाचन ॥ बभ्राषे धर्मतत्त्वज्ञो धर्मशास्त्रविचक्षणः ॥
॥ ६९ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ अशौवेष्वेव तिष्ठंतु पापान्येतानि सर्वदा ॥ अशौवा एव सर्वेषां पापानामश्रया यतः ॥ ७० ॥
अशौवादपरो लोके नास्ति पापाश्रयो यतः ॥ अतो मून्यपि पापानि तेषु तिष्ठंतु सर्वदा ॥ ७१ ॥ न भस्मोद्धूलेन श्रद्धायेषां
कल्मषचेतसां ॥ तेष्वेवाऽमूनि पापानि सदा तिष्ठंतु भागशः ॥ ७२ ॥ त्रिपुंड्रधारणेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वे
वाऽमू० ॥ ७३ ॥ रुद्राक्षधारणेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ७४ ॥ शिवलिंगार्चनश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥
तेष्वेवाऽमू० ॥ ७५ ॥ शिवाभिवादानेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ७६ ॥ शिवानुचिंतने श्रद्धानयेषां कलुषात्म
नां ॥ तेष्वेवा० ॥ ७७ ॥ महादेवस्तुतेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ७८ ॥ महेशप्रेक्षणेश्रद्धानयेषां कलुषात्म
नां ॥ तेष्वेवा० ॥ ७९ ॥ शुचिशौचकथाश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ८० ॥ शिवाग्नेन र्त्तने श्रद्धानयेषां कलु
षात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ८१ ॥ पंचाक्षरजपेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ८२ ॥ श्रीमद्गुरुजपेश्रद्धानयेषां कलुषा
त्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ८३ ॥ शिवोत्कर्षपराश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ८४ ॥ शिवस्थाने पराश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥
तेष्वेवाऽमूनि पापानि सदा तिष्ठंतु भागशः ॥ ८५ ॥ अविमुक्ते पराश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवाऽमूनि पापानि सदा तिष्ठंतु भागशः ॥
॥ ८६ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ८७ ॥ श्रीमुक्तिमंडपेश्रद्धानये० ॥ तेष्वेवा० ॥ ८८ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरोश्र
द्धान० ॥ तेष्वेवा० ॥ ८९ ॥ श्रीमदंतर्गहेश्रद्धान० ॥ तेष्वेवा० ॥ ९० ॥ श्रीकालभैरवेश्रद्धानयेषां ० ॥ तेष्वेवा० ॥ ९१ ॥ ज्ञानवाप्या परा
श्रद्धान० ॥ तेष्वेवा० ॥ ९२ ॥ मणिकर्ण्यपराश्रद्धान० ॥ तेष्वेवा० ॥ ९३ ॥ शिवभक्तजने श्रद्धान० ॥ तेष्वेवा० ॥ ९४ ॥ शिवरान्नि
व्रतेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवा० ॥ ९५ ॥ सोमवारव्रतेश्रद्धानयेषां कलुषात्मनां ॥ तेष्वेवाऽमूनि पापानि सदा तिष्ठंतु
भागशः ॥ ९६ ॥ अशौवास्त्वेत एवातस्ते महापातकाश्रयाः ॥ एतेषामपि पापानां भविष्यंत्याश्रया ध्रुवं ॥ ९७ ॥ स्वकीयमा-

श्रीशिव
४६

अयेत्यत्कानकोप्यन्यवतिष्ठति अशौवेषु स्वाश्रयेषु पातकान्याश्रयेततः ॥ ९८ ॥ लोकेन सहते कोपि प्रायः स्वस्थनरिक्तता ॥ अशौवे
 ष्वधर्गे हेतुतिष्ठेत्तान्यतो ध्रुवं ॥ ९९ ॥ अथैव सत्वरं यातुरेरे पापाधिदेवताः ॥ अशौवं स्वाश्रयेत्यत्कामायोत्वन्यत्र सर्वथा ॥ १०० ॥
 ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा प्रेषयामास यमः पापानि सत्वरं ॥ अशौवेषु ततस्तानि स्थितान्येतानि संततं ॥ १ ॥ अशौवाः पापनिलयास्ततस्तेष्वांश्रुति
 श्रुतेः ॥ भस्मस्नानादिकेश्रुत्थानभविष्यति सर्वथा ॥ २ ॥ जन्मजन्मांतरकृतं पापं यस्य फलोन्मुखं ॥ न तस्य जायते श्रुत्थाविभूत्युत्थूनादिषु
 ॥ ३ ॥ जन्मजन्मांतरकृतं तपो यस्य फलोन्मुखं ॥ तस्यैव जायते श्रुत्था भस्मस्नानादिकर्मसु ॥ ४ ॥ फलोन्मुखतपोयोगाद्भस्मस्नानरतादि
 जाः ॥ कुर्वन्ति भस्मना स्नाने मन्त्रपूतेन भस्मना ॥ भालाद्यंगेषु कर्त्तव्यं निपुंङ्गवलेततः ॥ रुद्राक्षधारणं कार्यं जाबालश्रुतिचोदितं ॥ ६ ॥ ततः
 संध्यादिकं कृत्वा कर्त्तव्यं शिवपूजनं ॥ शिवार्चनेन नश्यति पापानि विविधान्यपि ॥ ७ ॥ शिवार्चनेन प्राप्यते धर्मादीनि फलान्यपि ॥ धर्मा
 दिफलहेतुत्वं यतः श्रौतं शिवार्चनं ॥ ८ ॥ सर्वकामप्रदं पुण्यं शिवलिंगस्य पूजनं ॥ सर्ववेदश्रुतं पुण्यं महापातकनाशकं ॥ ९ ॥ शिवार्चनं
 प्रयत्नेन ये कुर्वन्ति विधानतः ॥ ते धन्याः पावनाः पुण्यास्ते तपोमूर्त्तयो ध्रुवं ॥ १० ॥ कृतैरपि महादानैः कोटिशो विधिपूर्वकं ॥ शिवार्चनफलं याव
 तावन्मावाप्यते ध्रुवं ॥ ११ ॥ कृतैरपि महायागैः कोटिशो विधिपूर्वकं ॥ शिवार्चनफलं यावत्ताव ॥ १२ ॥ कृतैरपि महाधर्मैः कोटिशो विधिपूर्व
 कं ॥ शिवार्चन ॥ १३ ॥ कृतैरपि महातीर्थैः कोटि ॥ शिवार्चनफ ॥ १४ ॥ पूजितः शंकरो भक्त्या द्वित्रैर्विल्वदलैरपि ॥ ददात्येव हि संतुष्टः
 सायुज्यमापलीलया ॥ महादेवार्चनस्यैव मुक्तिसाधनता ततः ॥ मुक्त्यर्थिभिः प्रयत्नेन कर्त्तव्यं शिवपूजनं ॥ १६ ॥ शिवैकनिरतो भूत्वा यः शि
 वं पूजयिष्यति ॥ समहापापनिर्मुक्तः शिवलोकं प्रयास्यति ॥ १७ ॥ पापकाननदावाग्निः श्रीमहादेवपूजनं ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामसाधा
 रणकारणं ॥ १८ ॥ शिवार्चनात्परो धर्मो नास्ति नास्ति सुराध्रुवं ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ॥ १९ ॥ सततं श्रीमहेशस्य सर्वदेव
 शिखामणेः ॥ पूजां करोति यः प्रीत्या सर्वद्यौममसर्वदा ॥ २० ॥ सहसान्भवत्येव प्रीतिरुच्येव कपूजने ॥ तत्र चेत्प्रीतिरनिशं जितं तर्हि ज
 गन्नये ॥ २१ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा तमूचुः केशवं सुराः ॥ काशीं गन्तुं समुद्युक्तः स वकिमासीद्विजाः ॥ २२ ॥ ॥

श्रीशिवर०७

४७

॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ सगतो नर्मदां रम्यां शिवः । लिंगं समाश्रयो ॥ गत्वा ददर्श तत्र स्थानमुनीन् शिवपरायणान् ॥ २३ ॥ पंचाशत्कोटिमुनयः
प्रसन्नीकृतशंकरः ॥ तदैव प्रस्थिताः काशीं महोत्साहसमन्विताः ॥ २४ ॥ स तैर्मुनिवरैः साकं अत्यंतं भक्तिपूर्वकं ॥ विवेश मुक्तिदं काशीं
श्रीमहेशकृताश्रयं ॥ २५ ॥ दृष्ट्वा ते मुनयः काशीं सतो सद्भुक्तिमुक्तिदं ॥ संतोषं परमं प्रापुर्धनं प्राप्येव निर्धनाः ॥ २६ ॥ ज्ञानवाप्यो ततस्नात्वा स
र्वे ते मुनिपुंगवाः ॥ ज्ञानेशं पूजयामासुर्देउपाणिं ततः परं ॥ २७ ॥ मोदादीनदुंदिराजं च पूजयित्वा ततः परं ॥ बिल्वपत्रांजलिपुटाः प्रापुर्निर्वाणमं
उपं ॥ २८ ॥ निर्वाणमंडपे स्थित्वा विश्वेश्वरमुमापतिं ॥ दृष्ट्वा प्रणम्य संतुष्टास्तुष्टुबुर्विविधैस्तवैः ॥ २९ ॥ ततः परमतिस्वच्छैर्ज्ञानवापीजलैः सुराः ॥
अभिषिच्य प्रयत्नेन विश्वेश्वरमनामयं ॥ ३० ॥ भस्मना बिल्वपत्रैश्च पूजयित्वा प्रयत्नतः ॥ प्रदक्षिणनमस्कारान् कृत्वा न नृतुरास्तिकाः ॥ ३१ ॥ नि
र्वाणमंडपे सर्वततः परमघापहे ॥ उपविश्य यमासक्ताः प्रापुरानंदमक्षयं ॥ ३२ ॥ ततः पंचाक्षरेशैर्बसतारं मुक्तिदायकं ॥ जप्त्वा रुद्रजपं कृत्वा
तुष्टुबुर्विश्वनायकं ॥ ३३ ॥ ततो तर्गहयात्रादिसर्वं कृत्वा पुनः शिवं ॥ संपूज्य प्रययुः सर्वकालनाथदिदृक्षया ॥ ३४ ॥ कात्तिकुंडेततः स्नात्वा दृष्ट्वा
श्रीकालभैरवं ॥ पूजयामासु रर्घ्याद्यैर्भक्तिपूर्वकमादरात् ॥ ३५ ॥ ततस्ते संस्थिताः काश्यां मुक्त्यर्थं मुनिपुंगवाः मुक्तिदं काशिकं प्राप्य केतुमुं
चंतिपावनाः ॥ ३६ ॥ श्रीमहेशस्य प्रसादेन काशीं प्राप्य मुनीश्वराः ॥ मुक्ता बभूवुः सर्वे पिसौपि मुक्तो द्विजोत्तमाः ॥ ३७ ॥ शिवार्चनेन संप्राप्या
काशीमुक्तिप्रदायिनीं ॥ ततो मुक्तिश्च संप्राप्या महेशानुग्रहा सुराः ॥ ३८ ॥ शिवपूजाकामधेनुः किंवा नैव प्रयच्छति ॥ ततः सर्वार्थदा पुण्या शिवपू
जेति गीयते ॥ ३९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युत्क्वा विष्णुना देवा ब्रह्माद्या विष्णुमादरात् ॥ प्रणम्य पूजयामासुः शैवधर्मपरायणं ॥ ४० ॥
ततो ब्रह्मादयो देवाः केदारेशं प्रयत्नतः ॥ संपूज्य तुष्टुबुः स्तोत्रैर्देवदेवोत्तमं शिवं ॥ ४१ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ इत्यगस्त्यवचः श्रुत्वा स
र्वपापविनाशकं ॥ अगस्त्यं पूजयामास स शैवः शिवपूजकं ॥ ४२ ॥ अतो न्वहं पूजनीयः प्रयत्नेन महेश्वरः ॥ यतो वेदोदितं नित्यं श्रीमहादेव
पूजनं ॥ ४३ ॥ अन्नश्रीकुंभघोणेशं पूजयित्वा वसाम्यहं ॥ मम त्रियंबकादन्यः पूज्यो नास्त्येव सर्वथा ॥ ४४ ॥ श्रूयते मुक्तिदानित्यं महादेवक
थामया ॥ महाशैवेः सह प्रीतिः क्रियते सर्वदामया ॥ ४५ ॥ दिनानि क्षणवद्यंति शिवपूजा परस्य मे ॥ दुःखमात्रं विहाया न शिवक्षेत्रे वसा
म्यहं ॥ ४६ ॥ शिवक्षेत्रनिवासेन सुखं यावदवाप्यते ॥ तावत्सुखं वस्तु तस्तु वैकुण्ठेऽपि न मे ध्रुवं ॥ ४७ ॥ पूजयस्वा न्नगौरीशं कुंभघोणाभिधं वि

उ-स-पू-

श्रीसांब

४७

धे ॥ सर्वकामप्रदं लिंगं कुम्भघोणाभिधं यतः ॥ ४८ ॥ सर्वार्थदायकं यस्माद्भीमहादेव पूजनं ॥ अतः कुरु प्रयत्नेन शिवलिंगस्य पूजनं ॥ ४९ ॥ शिवलिंगार्च
 नेनैव मुक्तिस्तव भविष्यति ॥ शिवलिंगार्चनादन्यन्नास्ति मुक्तिप्रदं विधे ॥ ५० ॥ उत्थूल्य भस्मना गान्धर्वत्वाच्चैव निपुंङ्गवं ॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा पूजय
 स्वसदाशिवं ॥ ५१ ॥ अपिषिच्य महादेवं रुद्राध्यायेन सादरं ॥ भस्मना बिल्वपत्रैश्च पूजयस्व महेश्वरं ॥ ५२ ॥ पूजां ते जपयत्नेन शैवं पंचाक्षरं विधे ॥
 श्रीरुद्रजपयत्नेन ततः सर्वाधनाशकं ॥ ५३ ॥ पंचाक्षरेण रुद्रेण प्रीणयस्व सदाशिवं ॥ रुद्रपंचाक्षराभ्यां तु प्रीतो भवति शंकरः ॥ षडक्षरेण रुद्रे
 ण यः प्रीणयति शंकरं ॥ स घोरतपसारुद्रं प्रीणयत्येव नान्यथा ॥ ५५ ॥ रुद्रपंचाक्षरजपस्तप एव न संशयः ॥ न ततो ग्रंथतपः किंचित्सत्यमेवोच्यते म
 या ॥ ५६ ॥ ॥ सदाशिव उवाच ॥ ॥ इत्युक्तो विष्णुना ब्रह्मामा मनाद्यंतमव्ययं ॥ पूजयित्वा स्थितो भक्त्या कुम्भघोणे मनोरमे ॥ ५७ ॥ ये मामनन्य
 शरणाः सततं वरेण्यं पूजयन्ति न वक्रो मलबिल्वपत्रैः ॥ ते निर्गुणा अपि गुणां बुधयो भवन्ति विदंति मुक्तिमुपभुक्तसमस्तभोगाः ॥ ५८ ॥ ॥ इति
 श्रीशिवरहस्ये उग्राख्ये सप्तमांशे पूर्वार्धे कुम्भघोणमहिमानुवर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ श्रीउग्राय नमः ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ मध्या
 र्जुनाभिदंक्षेत्रमेकमस्ति वरानने ॥ तत्र संपूज्य मां देव मुनयश्च वसन्ति हि ॥ १ ॥ मध्यार्जुने शंखः पश्येन्निशि भस्मा विभूषणः ॥ समर्चयेच्च
 भक्त्या यः समुक्तो भवति ध्रुवं ॥ २ ॥ अत्र यः कृत्तिकायोगे कार्तिक्यां यत्नपूर्वकं ॥ यः पूजयति मां भक्त्या समुक्तो भवति ध्रुवं ॥ ३ ॥ तत्र यत्नेन म
 द्रक्तं सुवर्णाभरणादिभिः ॥ यः पूजयेत्स संसारान्मुक्तो भवति सर्वथा ॥ अत्र पातार्द्रसंयुक्तसप्तमी भानुवासरे ॥ यो मां समर्चयेद्भक्त्या समुक्तो
 भवति ध्रुवं ॥ ५ ॥ यस्तु कृष्णालमानं वा सुवर्णं भस्मधारणे ॥ ददाति परया भक्त्या समुक्तो भवति ध्रुवं ॥ ६ ॥ मध्यार्जुने तपस्तप्तं बहुभिर्मुनिभिः
 पुरा ॥ अविमुक्तमिदं प्राप्तं मुक्त्यर्थं कमलानने ॥ ७ ॥ सार्धं लक्षसहस्राणां मुनीनामूर्ध्वरैतसां ॥ वासस्थलमभूत्पूर्वं श्रीमन्मध्यार्जुने शि
 वे ॥ ८ ॥ पुरा दधीचिना तत्र तपस्तप्तमनेकधा ॥ वशिष्ठाद्यैश्च मुनिभिस्तत्र तप्तं तपः शिवे ॥ ९ ॥ तस्मिन्काले भवद्राजा धर्ममूर्तिरिति श्रु
 तः ॥ तेन धर्मेण सततं कृतं राष्ट्रस्य पालनं ॥ १० ॥ चतुष्पादभवत् धर्मस्तस्मिन्काश्चतिभूतले ॥ अधर्मसंक्षयो जातः सर्वस्मिन्पृथिवीतले ॥
 पुरा मध्यार्जुनक्षेत्रे कश्चिदासीद्यैवार्चकः ॥ तमाह ब्राह्मणः कश्चिदूर्ध्वपुंङ्गुधरो भ्रमात् ॥ १२ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ ॥ ऊर्ध्वपुंङ्गुधरं पश्य मा
 मनाकुलचेतसं स संतोषं यथा कालं वार्त्तां कुरु मया सह ॥ १३ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा भ्रमा दृष्ट्वा च तं द्विजं ॥ ततो जजाप श्रीरुद्रं भानुं प

श्रीशिवर. ७
४८

श्यन्जलोष्ठितः॥१४॥ततोदर्शधर्मिष्ठधर्ममूर्तिसशांकरः॥दृष्ट्वातस्मैसमाचरव्योवृत्तांतमतिदुःखितः॥१५॥ ॥त्वयिशासतिभूलोकेधर्ममा
र्गप्रवर्तके॥अद्यैवाभून्त्पश्वैषक्षेत्रेस्मिन्धर्मविप्लवः॥१६॥ऊर्ध्वपुंड्रधरोविप्रःकश्चिद्दृष्टो धुनामया॥तंदुष्टमतिवेगेनछिंधिछिंधिशरोत्करैः
॥१७॥तस्यदर्शनिमान्नेणद्रष्टव्योभानुरादरात्॥तनोरुद्रजपकार्योजितेस्त्वित्वाप्रयत्नतः॥१८॥ऊर्ध्वपुंड्रंकरिष्यंतितंदृष्ट्वान्येपिमोहतः॥तद्वत्कृ
त्वोर्ध्वपुंड्राणियास्यंतिनरकंद्विजाः॥१९॥त्रिपुंड्रकारणाभावंपातकंप्राहुरास्तिकाः॥ऊर्ध्वपुंड्रस्यकरणंपापमाहुर्मनीषिणः॥२०॥गोमांसभक्षणं
प्राहुःपातकमुनिपुंगवाः॥ऊर्ध्वपुंड्रस्यकरणंतथापापंवृषोत्तम॥२१॥वरंगुरुसतीयोगोजननीयोगएवच॥ऊर्ध्वपुंड्रस्यकरणंनवरंसत्यमुच्य
ते॥२२॥ ॥शिवउवाच॥ ॥इतितद्वचनंश्रुत्वाधर्ममूर्तिविचक्षणः॥ऊर्ध्वपुंड्रधरंविप्रंतदाहंतुमुपक्रमे॥२३॥ऊर्ध्वपुंड्रधरंविप्रतंबध्वाश
कटेततः॥राजाविहारयामासक्रकचैरतिदारुणैः॥२४॥तच्छिश्नंनमुरवोक्षित्वासिक्ताचसुरयामुरवं॥चंडालामेध्यकूपेतंपातयामासस
त्वरं॥२५॥ततःसकारयामासडिंडीरवमिलापतिः॥ऊर्ध्वपुंड्रंश्रमेणापिमाकुर्वंतितिसत्वरं॥२६॥मार्चयंतुमहेशान्यंश्रमेणापीतिस
त्वरं॥२७॥पुनःसकारयामासडिंडीरवमिलापतिः॥उत्थूलनंविनाविप्रामातिष्ठंतितिसत्वरं॥२८॥पुनःसकारयामासडिंडीरवमिलापतिः॥
त्रिपुंड्रधारणंत्यक्त्वामातिष्ठंतितिसत्वरं॥२९॥पुनःसकारयामासडिंडीरवमिलापतिः॥रुद्राक्षधारणंत्यक्त्वामातिष्ठंतितिसत्वरं॥३०॥
पुनःसकारया॥रुद्राध्यायजपंत्यक्त्वामाष्टं॥पुनःस०॥३१॥पंचाक्षरजपंत्यक्त्वामा०॥पुनःस०॥३२॥महादेवकथांत्यक्त्वा०॥पुनःसकारया०॥
महादेवार्चनंत्यक्त्वामातिष्ठंतितिसादरं॥पुनःस०॥३३॥शिवस्यैवार्चनंनित्यंकुर्वंतितिविशेषतः॥पुनःसकारया०॥३४॥शिवरान्निव्रतं
नित्यंकुर्वंतितिविशेषतः॥पुनःस०॥३५॥सोमवारव्रतंनित्यंकुर्वंतितिविशेषतः॥पुनःस०॥३६॥काळाष्टमीव्रतंनित्यंकु०॥पुनःसका०
॥३७॥ ॥सदाशिवउवाच॥ ॥इतिडिंडीरवंश्रुत्वादधीच्याद्यामुनीश्वराः॥संतुष्टचित्ताःसंप्रापुःधर्ममूर्तिविचक्षणं॥३८॥दृष्ट्वाधर्ममूर्तिं
तेभस्मोत्थूलितविग्रहं॥रुद्राक्षमालाभरणंत्रिपुंड्रांकितमस्तकं॥३९॥सधर्ममूर्तिधर्मात्मादृष्ट्वातान्मुनिपुंगवान्॥अभ्युत्थायातियत्नेन
भूयोभूयोनमामतान्॥४०॥प्रणम्यप्रीतहृदयोरत्नसिंहासनेषुतान्॥उपविश्ययथाशास्त्रंपूजयामाससादरं॥४१॥ययावत्पूजिता
स्तेनमुनयोब्रह्मवादिनः॥चिरंजीवेतितंप्राहुर्धर्ममूर्तिकृतार्चनं॥४२॥ततःकृतांजलिपुटेविनयानतकंधरं॥धर्ममूर्तिधर्मनिष्ठंदधीचिः

उ-स-पू

श्रीशिव

४८

ग्राहसादरे ॥ ४२ ॥ ॥ दधिचिरुवाच ॥ ॥ धर्ममूर्ते धर्मनिष्ठ धर्ममूर्तिस्त्वमेव हि ॥ यतो भूच्छेव धर्मेषु विश्वासो वैदिकेषु ते ॥ ४३ ॥ कृतक
 त्यो सिधन्यो सिमान्योस्यस्माकमन्वहं ॥ यतो भूद्रवतो द्रवतो भक्तिः शैव धर्मेषु संततं ॥ भक्तिः शोभन धर्मेषु भूरि भाग्यफलं यतः ॥ तत एवा
 तिधन्यो सितेषु भक्तिर्यतोस्तिते ॥ ४५ ॥ शैव धर्मपरिभ्रष्टान् शिक्षयेवं नृपौत्तम ॥ ॥ तवायं परमो धर्मः सर्वसंपत्करो ध्रुवं ॥ ४६ ॥ दुष्टानां
 शिक्षणं धर्मः शिष्टानां रक्षणं तथा ॥ तवानेनैव धर्मेण पुण्यवृत्तिर्भविष्यति ॥ शैव धर्मपरिभ्रष्टा ये ते दुष्टाः तथा च ते ॥ हंतव्या एव यत्नेन
 शितशस्त्रैर्न संशयः ॥ ४८ ॥ त एव शिष्टा ये नित्यं शैव धर्मपरायणाः ॥ ते रक्षणीया यज्ञेन स्वशक्त्या सततं नृपैः ॥ ४९ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥
 इति तद्वचने श्रुत्वा धर्ममूर्ति कृतांजलिः ॥ पप्रच्छ धर्मान् धर्मज्ञं दधीचीं मुनिसत्तमं ॥ ५० ॥ ॥ धर्ममूर्तिरुवाच ॥ ॥ धर्मः को वा श्रुतिप्रोक्तो
 यत् धर्माचरणान्मुने ॥ प्रसीदति महादेवो देवदेव शिरवामणिः ॥ ५१ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा दधीचिर्हृष्टमानसः ॥ धर्मा
 न्वक्तुं समारेभे भुक्तिमुक्तिप्रदानं शिवे ॥ ५२ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ मुक्तिमुक्तिप्रदा धर्माः शैव धर्माः श्रुतिश्रुताः ॥ तत् धर्माचारनिरताः
 पूजनीयामनीषिभिः ॥ ५३ ॥ भस्मस्नानादयो धर्माः मोक्षधर्माः श्रुतिश्रुताः ॥ मद्धर्माचरणं कार्यं द्विजैस्सर्वैश्च यत्नतः ॥ ५४ ॥ भस्मस्नानादि
 कंत्यत्कायेति षंतिद्विजातयः ॥ ते यांति नरकं घोरं समिन्नाः पितृभिः सह ॥ ५५ ॥ त्रिपुंड्रधारणं श्रौतं त्यत्काये भुंजते द्विजाः ॥ ते
 यांति नरकं घोरं समिन्नाः पि ॥ ५६ ॥ विभूत्यधूलनं श्रौतं त्यत्काये भुंजते द्विजाः ॥ ते यांति ॥ ५७ ॥ रुद्राक्षधारणं श्रौतं त्यत्काये भुंजते
 द्विजाः ॥ ते यांति ॥ ५८ ॥ शिवलिंगार्चनं श्रौतं त्यत्काये ॥ ते यांति ॥ ५९ ॥ रुद्राध्यायजपं श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६० ॥ पंचाक्षरजपं
 श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६१ ॥ महेशभजनं श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६२ ॥ महेशचिंतनं श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६३ ॥ महेशस्मरणं
 श्रौतं त्यत्का ॥ ते या ॥ महेशकीर्तनं श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६५ ॥ शिवाग्नेन र्त्तनं श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६६ ॥ शिवाभिर्नंदनं श्रौ
 तं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६७ ॥ महेशवीक्षणं श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति ॥ ६८ ॥ शिवभिर्मर्शनं श्रौतं त्यत्का ॥ ते यांति नरकं घोरं समिन्नाः पि
 तृभिः सह ॥ ६८ ॥ इत्यादयः शैव धर्मा बहवः संति भूपते ॥ नाल्लघनीयास्ते धर्मा ब्राह्मणाद्यैः कदाचन ॥ ६९ ॥ शैव धर्मपरित्या
 गं यः कर्तुं यतते द्विजः ॥ स हंतव्यः प्रयत्नेन सत्वरं धर्मविन्दपैः ॥ ७० ॥ शैव धर्माः श्रुतिप्रोक्ताः श्रुतयश्च शिवोदिताः ॥ शिवो

۷۹

उ.स.पू.

७ क्तधर्मत्यागेनयातनाभवति ध्रुवं ॥ ७१ ॥ वेदाः शिवाज्ञावाक्यानि तानि वाक्यानि साधुभिः ॥ माननीयानियत्नेन यावज्जीव
मत्तंद्रितैः ॥ ७२ ॥ शिवाज्ञावाक्यमुल्लंघ्य यः प्रवर्तितुमिच्छति ॥ स याति नरकंद्यौरं सर्वशो नान्न संशयः ॥ ७३ ॥ शिवाज्ञा
वाक्यमुल्लंघ्य ॥ तस्मिन् दयाविधायां ते यात्येव नरके ध्रुवं ॥ ७४ ॥ शिवाज्ञा ॥ तस्य दृष्ट्वा मुखं सद्यः कर्तव्यं रविवीक्षणं ॥ ७५ ॥ शिवाज्ञावा
॥ तस्य कृत्वा शिरश्चेदमश्वमेधफलं लभेत् ॥ ७६ ॥ शिवाज्ञावाक्यमनिर्णयः पालयति सादरं ॥ स पूजनीयो यत्नेन सादरं भक्तिपूर्वकं ॥
७८ ॥ भस्मोत्पूलनपूतांगो यो न्वहं शिवपूजकः ॥ स पूजनीयः ॥ ७९ ॥ यः केवलत्रिपुंड्रांकः स ततं शिवपूजकः ॥ स पूजनीयः ॥ ८० ॥ स
रुद्राक्षधारणरतो यो न्वहं शिवपूजकः ॥ ८१ ॥ शिवलिंगार्चनपरो यो ॥ स पूजनीयः ॥ ८२ ॥ पंचाक्षरजपासक्तो यो ॥ पूजनीयः ॥ ८३ ॥
रुद्राध्यायजपासक्तो यो ॥ स पूजनीयः ॥ ८४ ॥ शिवप्रदक्षिणासक्तो यो ॥ स पूजनीयः ॥ ८५ ॥ शिवप्रणामसंसक्तो यो ॥ स पूजनीयः ॥ ८६ ॥
शिवाग्नेन र्तनासक्तो यो ॥ स पूजनीयः ॥ ८७ ॥ शिवस्तुतिश्रुतिपरो यो ॥ स पूजः ॥ ८८ ॥ श्रीमहेशकथासक्तो यो ॥ स पूजनीयः ॥ ८९ ॥ शि
वकीर्तनसंसक्तो यो ॥ स पूजः ॥ ९० ॥ प्रदोषपूजासंसक्तो यो ॥ स पूजः ॥ ९१ ॥ शिवप्रेक्षणसंसक्तो यो ॥ स पूजः ॥ ९२ ॥ शिवस्प
र्शनसंसक्तो यो ॥ स पूजः ॥ ९३ ॥ बिल्वपत्रार्जनपरो यो ॥ स पूजः ॥ ९४ ॥ बिल्वपोषणसंसक्तो यो ॥ स पूजः ॥ ९५ ॥ विभूतिसं
ग्रहासक्तो यो ॥ स पूजनीयो यत्नेन सादरं भक्तिपूर्वकं ॥ ९६ ॥ पुरा कश्चिद्भूद्राजौ वैवर्धर्मरतः सदा ॥ सभूपः पूजयामास शै
वधर्मरतान् द्विजान् ॥ ९७ ॥ भस्मोत्पूलनसंसक्ता पूजितास्तेन कोटिशः ॥ शुद्धत्रिपुंड्रनिदिताः पूजितास्तेन कोटिशः ॥ ९८ ॥ रु
द्राक्षधारणासक्ताः पूजितास्तेन कोटिशः ॥ शिवलिंगार्चनासक्ता पू० ॥ ९९ ॥ पंचाक्षरजपासक्ताः पू० ॥ रुद्राध्यायजपासक्ता
पू० ॥ १०० ॥ शिवप्रणामसंसक्ताः पू० ॥ शिवसंस्मरणासक्ता पू० ॥ १०१ ॥ श्रीमहेशकथासक्ताः पू० ॥ शिवाग्नेन र्तनासक्ताः पू० ॥ १०२ ॥
बिल्वपत्रार्चनासक्ताः पू० ॥ विभूतिसंग्रहासक्ताः पू० ॥ १०३ ॥ सभूपः कारयामास शिवस्थानानि कोटिशः ॥ सभूपः स्थापयामास शिव
लिं० ॥ ४ ॥ सभूपः पूजयामास शि० ॥ सधूपैर्धूपयामास शि० ॥ ५ ॥ सदीपैर्दीपयामास शिवलिंगानि कोटिशः ॥ अन्नं निवेदयामास शि
वलिंगेषु कोटिशः ॥ ६ ॥ एकैकस्मिन् शिवस्थाने दीपपानकुलाकृत्याः ॥ दीपस्तंभाः सुवर्णस्य स्थापितास्तेन कोटिशः ॥ ७ ॥ शिव

स

श्रीशिव
४९

स्थानान्यनंतानि सौवर्णानि सभूपतिः ॥ भूषयामास यत्नेन रत्न प्रासादकोटिभिः ॥ ८ ॥ कोटिशः कारयामास बिल्ववृक्षवनानि सः ॥
 बिल्वपत्रैः सलिंगानि पूजयामास कोटिशः ॥ ९ ॥ तेन रत्नानि दत्तानि शैवेभ्यः कोटिशो मुदा ॥ तेन संतोषिताः शैवाः कोटिशः कांचना
 दिभिः ॥ १० ॥ अशैवानि हतास्तेन कोटिशः शस्त्रपाणिना ॥ अशैवाः पातितास्तेन कोटिशो यममंदिरे ॥ प्रत्यहं लिंगदानानि सचकार
 सहस्रशः ॥ ११ ॥ प्रतियामे प्रयत्नेन सचकार शिवार्चनं ॥ चकार याममध्ये पिसभूपः शिवपूजनं ॥ १२ ॥ स सर्वदा शिवकथां श्रुत्वा वशि
 वचिंतकः ॥ सर्वप्रदोषकालेषु सचकार शिवार्चनं ॥ १३ ॥ नित्यं नक्तं ब्रतं तेन कृतं विधिपुरःसरं ॥ स शंकरं समभ्यर्च्य प्रदोषे सर्वसा
 धनैः ॥ १४ ॥ ततो भुंक्ते न्वहं भक्त्या स्मरन्नेव महेश्वरं ॥ ब्रथाननीतं भूपे न क्षणार्धमपि भूपतेः ॥ १५ ॥ सर्वदा संस्मरन्नेव संस्थितास्मि पु
 रातनके ॥ स शंकरप्रसादेन कामगंयानमापच ॥ १६ ॥ तेन यानेन स नृपो नित्यं काशीं प्रयाति च ॥ तत्र विश्वेश्वरं सम्यक् पूजयित्वा
 विधानतः ॥ १७ ॥ कृत्वा तर्गहयात्रादिपुनरायाति भूपते ॥ सकदाचिद्रत्नभारैः स्वर्णभारैश्च भूपतिः ॥ १८ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरं लिं
 गं पूजयामास सादरं ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरं लिंगं क्षीराद्यैरमितैर्नृपः ॥ १९ ॥ अभिषिच्य न वैर्विल्वैः पूजयामास कोटिशः ॥ सोपाना
 नि सरत्नाद्यैर्ज्ञानवाप्याः प्रयत्नतः ॥ २० ॥ कारयामास भूपालो रत्नकोशेश्वरावहयः ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासाख्ये मंडपे रत्नरा
 जितः ॥ २१ ॥ प्रासादः कारितस्तेन सत्यलोकादिलोकगः ॥ निर्वाणमंडपस्तेन रत्नैरेव प्रयत्नतः ॥ कारितो मणिसंरुद्धस्तंभेश्च
 त्युन्नतैर्नृप ॥ सकदाचिन्नयोदश्यां प्रदोषे पार्वतीपतिं ॥ २३ ॥ बिल्वाद्यैः पूजयन् भक्त्या संस्थितः शिवचिंतकः ॥ तदानीं तस्य रि
 पवोरंध्रान्वेषणतत्पराः ॥ २४ ॥ नगरे तस्य भीमाख्यं वेष्टयामासुरुत्थताः ॥ रुरुधुर्नपरद्वारं मत्तमातंगकोटयः ॥ २५ ॥ नाना
 शस्त्रसमाक्रांतभटकोटिसमन्विताः ॥ तैस्त्यक्तान्यग्निशस्त्राणि कोटिशो नगरांतरे ॥ २६ ॥ तैरन्यान्यपि शस्त्राणित्यक्तानि न
 गरांतरे ॥ तदाधिकारिपुरुषा युद्धशस्त्रविशारदाः ॥ २६ ॥ राजे निवेशयामासु महदैरि कृतं भयं ॥ श्रुत्वा पितृद्वचो राजा कुर्वन्
 करपूजनं ॥ २७ ॥ उत्तरं नदौ तेभ्यो मौनमाश्रित्य संस्थिताः ॥ विधाय पूजां विधिबद्धया पूर्वसभूपतिः ॥ २८ ॥ निवेद्य पूजामीशा
 यनिर्ययौ शिवमंदिरात् ॥ स संस्थितानि शस्त्राणि नगरोपरि जालवत् ॥ २९ ॥ ज्वलज्वाला समाकीर्णान्या लोक्याभूच्च वि

श्रीशिवर० ७

५०

स्मिताः॥ तदानृपसमालोक्यभूरानगरपालकाः॥ ३०॥ प्रणम्यवक्तुमुद्युक्ताः क्रूरवैरि कृतोद्यमे॥ ॥ नगरपालका ऊचुः॥ मदधारासमाक्रांतमत्त
मात्तंगकोटियः॥ प्रतिद्वारं समाश्रित्य तिष्ठं त्यगणितानृप॥ ३१॥ सारंगा इव तिष्ठं तितुरंगाश्च पुरांगणे॥ द्रष्टुं न शक्यते राजन् तत्तुरंगांगसंगमः॥
॥ ३२॥ व्यूथयंतितुरंगास्तेशची पतितुरंगमे॥ तद्व्यूथितो गतः प्रायः स्वर्गमिंद्रतुरंगमः॥ ३३॥ सेनात्रिपुरसेनेव पुरमावृत्य तिष्ठति॥ ससेनेव हि सासे
नासेनानपरिविंदति॥ ३४॥ नगरद्वारमारभ्य सासेनाशतयोजने॥ तिष्ठत्यत्यंतसंमर्दं रथवाजिसमाकुला॥ ३५॥ चित्ररूपधरासेना चित्रयुधवि
शारदा॥ तिरस्करोति सासेनाराजन् चित्ररथानपि॥ ३६॥ ॥ दधीचिरुवाच॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा धीरोदात्तः स भूपतिः॥ चारुक्षणसंपन्नान्दूता
नाहविचक्षणः॥ ३७॥ ॥ रत्नकोशेश्वर उवाच॥ ॥ चरंतु चतुराश्चारावैरिसेनांतरेद्रुतं॥ विचार्य वैरिचिह्नानि समायांतु सहस्रशः॥ ३८॥ किंते विभू
तिभूषांगाः किंते शंकरपूजकाः॥ किंते शैकरुद्राक्षबलयाः किंते शिवपरायणाः॥ ३९॥ इदं विचार्य सकलं समायात्वद्यसत्वरं॥ सावधानेन चिह्नानिते
षां पश्यंतु सादरं॥ ४०॥ शैवधर्मस्तास्ते चेद्वैरिणोप्यतियत्नतः॥ पूजा एव ममात्यंतं नान्यधाममभाषणं॥ ४१॥ अशौवास्ते यदि तदा तानशौवान्ब
हू नपि॥ हनिष्याम्येक एवाहमेकेनैवा सिनाधुना॥ ४२॥ अशौवाः संतियावंतस्ते मे सहजशत्रवः॥ शौवावसंतियावंतस्ते मे सहज
॥ ४३॥ ॥ दधीचिरुवाच॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा ययुश्चाराः सहस्रशः॥ नृपो न्यान्नेषयामास पुरस्कारं मादरात्॥ ४४॥ ततः पुनः समीक्ष्य
विश्वशिवमंदिरं॥ पूष्पाद्यैः पूजयामास त्रिपुरारिमुदारधीः॥ ४५॥ कर्पूरराशी दीपाद्यैः सराजाशिवमंदिरं॥ दीपयामास धूपैश्च धूप
यामास गुग्गुलैः॥ ४६॥ ततः सशिवनैवेद्यं भुक्त्वा भूयो महेश्वरं॥ संपूज्य शंकरद्वारि संविष्टः शंकरं स्मरन्॥ ततः समागताश्चारास्त
दानीमेव सत्वरं॥ विचार्य वैरिचिह्नानि सर्वाण्यपि यथायथं॥ ४७॥ ततस्तं रत्नकोशेशं शिवं संविष्टचेतसं॥ प्रणम्योचुः प्रयत्नेन कृ
तां जलिपुटाभटाः॥ ४८॥ ॥ चारा ऊचुः॥ ॥ अशौवा एव तैराजन् शौवचिह्नाविवर्जिताः॥ एकोपि नास्ति तस्मै न्ये शौवचिह्नं कितः शुचिः
॥ ५०॥ ॥ दधीचिरुवाच॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा स भीमनगराधिपः॥ ददौ बस्त्राणि चारेभ्यो विचित्राण्यतिदृष्टधीः॥ ५१॥ तदा गरुड
शस्त्राणि संख्याहीनानि भूपतिः॥ ददर्श बह्विक्ल्यानि वैरि संप्रेषितानि सः॥ ५२॥ ततो नारायणास्त्राणि ब्रह्मास्त्राणि च कोटिशः॥ तदा
न्यान्यपि शस्त्राणि शास्त्रपाणि ददर्श सः॥ ५३॥ शस्त्राणितानि दृष्ट्वैव सर्वे नगरवासिनः॥ अबालवृद्धं संक्षुब्धाक्षणमान्नेभयाकुलाः॥

उ- स- ५

बोधवाः
पालप्र

श्रीशिव
५०

त

य

॥५४॥ कल्पावसानः किमयेय द्वा सर्वक्षयो धुना ॥ किमेतन्नेव जानीम इतिते चक्रुः शुर्जनाः ॥५५॥ ततः परं सभूपालो मंदहासपुरःसरं ॥ रौद्र
 मस्त्रं लीलयैव प्रेषयामास भूपतिः ॥५६॥ दस्त्रं मरिशालाणि भस्मीकृत्यारि मंडलं ॥ भस्मीकृत्य क्षणार्द्धेन पुनः संप्राप भूपतिः ॥५७॥ तत
 स्तदस्त्रं सं हृत्य सभूपालः पुनः शिवं ॥ संपूज्य विविधैः पुष्पैश्च कार शयनं मुदा ॥५८॥ ततः प्रातस्समुत्थाय सभूपालः शिवार्चकः ॥ शि
 वं संपूज्य विधिवन्नगरान्निर्ययो बहिः ॥५९॥ सदृदर्शं चतुर्दिक्षु परितः शतयोजनं ॥ सास्त्रि संदिग्ध सर्वो गवैरि भस्म चयानृपः ॥६०॥
 ततः सवारुणास्त्रोत्थजलेनाप्लाव्य भूतलं ॥ दूरीचकार तद्भस्म वैरि दाहसमुद्भवं ॥६१॥ पुष्पवृष्टिरभूदिव्यातदासुरविनिर्मिता ॥ देवदुंदु
 भयो नेदुर्ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥६२॥ ततः संतुष्ट हृदयः सभूपः पुष्पसंकुलं ॥ विवेश भीमनगरं पुष्पमिंदुरिव द्रुतं ॥६३॥ सामर्थ्य
 मीदृशं प्राप्तं तेन शंकर पूजया ॥ शिवाराधनसत्त्वानामशक्यं नास्त्यतो नृप ॥ स्वर्गापवर्गदातारं हरमेव हि सादरं ॥ स्वर्गापवर्गविच्छे
 तः पूजयंति स्तुवंति च ॥६४॥ यस्याजन्म महद्भाग्यं बलं चातुलमीप्सितं ॥ मौक्षश्चापेक्षितस्य ते तेन कार्ये शिवार्चनं ॥६५॥
 सदुर्भग इति ज्ञेयौ यो नार्चति शंकरं ॥ स पातकीति विज्ञेयौ नारकीत्यपि भूपते ॥६६॥ महेशाराधनप्रीतिर्धन्यानामेव जायते ॥ ना
 न्येषामन्यचित्तानामधन्यानां दुरात्मनां भस्मभूषितसर्वांगानिः संगारवकेवलं ॥ भजंति गिरिजार्थांगं दग्धानंगमसंगमं ॥
 ॥६७॥ ॥ सदाशिव उवाच ॥ ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा सभूपालो मुनीश्वरः ॥ तद्दग्धसेना संख्यामेव दत्ता तत्वाविशेषतः ॥६८॥
 रौद्रमस्त्रं कुतः प्राप सभूपालो मुनीश्वरः ॥ इदं सर्वमशेषेण वदेत्याह स शोभने ॥६९॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ अक्षोहिणीना
 मभवच्छतलक्ष भटानृप ॥ मजस्तावेत एवास न तुरंगाश्च बलोनतः ॥७०॥ ॥ उक्षास्तद्विगुणं राजन् बलिबर्हश्च तुंदिलाः ॥ त
 तो दशगुणराजन् वामीनां चाभवध्रुवं ॥७१॥ एतावत्सैन्यमेतेन भूयेनैकाकिनानृप ॥ दग्धमेकेन शस्त्रेण रौद्रेणा मितते जसा ॥
 ॥७२॥ पुरा सभूपतिः स्वच्छं रत्नमंडपमुत्तमं ॥ कारयामास भूपालो देवदेवाय शंभवे ॥७३॥ तत्र संस्थापयामास शिवलिंगमनुत्त
 मं ॥ ततः प्रादुरभूच्छंभुः पूजितस्तेन भूपते ॥७४॥ ततस्तुष्टावभूपालो महादेवं सुरोत्तमं ॥ स्तुतः प्रसन्नो गौरीशः तस्मै शस्त्रं ददौ
 परं ॥७५॥ तदेव शंकरः प्राह कवचं च नृपोत्तम ॥ स तेन कवचेनापी सवृतो भून्नराधिपः ॥७६॥ ॥ सदाशिव उवाच ॥ ॥

श्रीशिवर०

५१

उ-स-प्र-

इति तद्वचनं श्रुत्वा स भूपालोऽपि विस्मितः ॥ कवचं देवदेवस्य वदेत्याह मुनिं शिवे ॥ ७९ ॥ दधीचिस्तद्वचः श्रुत्वा तदा संतुष्टमानसः ॥ मदीयं
कवचं वक्तुं सद्य एव समारभे ॥ ८० ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ कवचं देवदेवस्य वक्ष्ये शृणु नराधिप ॥ येनावृतो महादुःखैर्मुक्तो मुक्तिं च
विंदति ॥ ८१ ॥ ध्येयः श्रीमहान्महादेवः सांबः संसारमोचकः ॥ पवित्रहृदयैः श्रुत्यैः भस्मरुद्राक्षभूषणैः ॥ ८२ ॥ श्रीविश्वेश्वरमुमासहा
यमनघं विश्वात्मकं चित्तघने ॥ सत्यं ज्ञानमनंतमक्षरमजं निर्लिप्तमैकं प्रभुं ॥ ओंकारात्मकमक्षरं परितरं ब्रह्मादिभिर्भावितं ॥ ८३ ॥ सा
नंदं हृदि भावयेद्भवभयध्वांते दुमानंदं ॥ १ ॥ एवं ध्यात्वा महादेवं सच्चिदानंदलक्षणं ॥ कवचेनावृतो भूत्वा मृत्युपाशं विमुच्यते ॥ २ ॥ यद्गुल
रंध्रं मम संविदाभंतं कूलरंध्रे भगवानुमेशः ॥ पायात्स संस्थानमनंतलक्षणं निवार्य सर्वाधिकुलं निरंतरं ॥ ३ ॥ तत्पार्श्वमव्यान्निरामोत
चारी रुद्रः शिखां पातु शिखावतंसः ॥ शिरोरविलं पातु ममेदुच्छ्रुजो भालं ममाव्याज्ज्वलनोरुभालः ॥ ४ ॥ वामे कपोलं मम पातु शंभुः कपा
लमीशो वतु दक्षिणं मे ॥ पायाद्दिरीशो मम वामनेत्रं पिलोचनो दक्षिणमक्षिपायात् ॥ ५ ॥ श्रूयुग्ममव्याद्विषमध्वजो मे श्रूमध्यमव्यान्म
खनाशदक्षः ॥ नासापुटं पातु ममांतकोतको नासांतरं पातु पिनाकपाणिः ॥ ६ ॥ मुखं ममाव्याद्रुचिपंचवक्त्रः पायान्ममौष्ठौ शुचकृत्तिवा
साः ॥ देतान्ममाव्यात्प्रभुरिंदुदंतो जिह्वां ममाव्यान्निगमांतजिह्वः ॥ ७ ॥ श्रीनीलकण्ठो वतु कंठदेशं पायान्ममेशो मम कंठपार्श्वे ॥ स्कं
धौ ममाव्यान्मदनांतकारी वक्षस्थलं पातु ममांबिकेशः ॥ ८ ॥ विश्वं भरो व्यादुदरं ममेदं सर्वेश्वरो रक्षतुरो मकूपान् ॥ आंजाणि पाया
दुरुशक्तिरव्यादस्थीनि विश्वास्थितिनाशहेतुः ॥ ९ ॥ त्रियंबको दक्षिणबाहु मव्याद्दामं ममाव्याद्भुजगावनद्धः ॥ प्रकोष्ठमव्याद्दिरीराज
चापो हस्तौ ममाव्याद्द्वरश्चलहस्तः ॥ १० ॥ विशारवनाथो वतु हस्तशारवान्मम वामान्ममाव्यान्मम रसिंहहारी ॥ पृष्ठं ममाव्यान्निपुरारिर
व्यात्कटिद्वयं मे गिरिजासहायः ॥ ११ ॥ कऽट्यंतरालं मम पातु शंभु रुरुद्वयं मे मृगशावपाणिः ॥ जानुद्वयं पातु जनादिनेशो गुल्फ
द्वयं पातु विराट्पदं ॥ १२ ॥ पादौ ममाव्यादमरैकवेद्यः पायाद्भरः पादतलद्वयं मे ॥ पादौ गुलीन्यातु समस्त रूपो सवेति नुं पातु
महेश्वरो मे ॥ १३ ॥ प्राच्यां स दारक्षतु नीलरुद्रः कर्पूरगौरो वतु दक्षिणायां ॥ पातु प्रतीच्यां भगने नहारी पायादुदीच्यां जगदेकना
थः ॥ १४ ॥ ममोर्ध्वमव्यादुदुराजकोतिरधो ममाव्यादुरगेंद्रभूषः ॥ दिगंतरालेषु समस्तनाथो पायाद्विषाधीश्वरकेतुलक्ष्यः ॥ १५ ॥

श्रीसांब

५१

नदीषु मां रक्षतु विश्वमूर्तिः ॥ पायात्समुद्रेषु जलाधिराजः सरित्समुद्रादिविधानदक्षः ॥ १६ ॥ वात्सासुपायादतिबाह्यवती दवान
लात्पातु दवानलाभः ॥ सिंहारीभीतेरवतु प्रभेशः पावादठव्यां परशानुहारी ॥ १७ ॥ शैलेषु मां रक्षतु शैलवासी पायादिलासीगिरि
गह्वरेषु ॥ गर्तेषु पायात्सुरवर्गहारी पायात्त्रिमूर्तिर्विषवृश्चिकेषु ॥ वृक्षेषु पायाद्विषवृक्षहारी ॥ १८ ॥ गजेषु पायाद्गजदर्पहारी पाया
द्विषादिष्वपि वीरभद्रः ॥ सर्वेषु पायाद्विषसर्पहारी पायात्त्रिमूर्तिर्विषवृश्चिकेषु ॥ १९ ॥ भूताधिपः पातु विरोधिभीतेः पायात्सिखाचा
दिषु भूतनाथः ॥ मृत्युं जयोरक्षतु मृत्युभीतेः कालाग्निरुद्रो वतु कालभीते ॥ २० ॥ मापारिरव्यादूहपातकेभ्यः पायाद्गृहेभ्यः कमलासनार्चः
॥ श्रीविष्णुनेत्रार्चितपादपद्मः पातु प्रभातेष्वखिलेषु शंभुः ॥ २१ ॥ मध्याह्ने पातु मृडोनिशं मोसायान्निपायादमराधिनाथः ॥ महेश्वरो र
क्षतु मध्यरात्रे पायादुषस्यंधकनाशहेतुः ॥ २२ ॥ सर्वेषु कालेष्वपि पातु शंभुरुमांगसंस्लिष्टमनोज्ञदेहः ॥ मार्गमृगव्याधवपुर्धरो व्याद्युद्धे
षु पायादसुरौघदारी ॥ २३ ॥ सर्वत्र सर्वार्तिहरो हरो व्यात्सर्वेप्सितार्थप्रदरूपधारी ॥ रक्षाविहीनस्थलमस्तियन्मेतन्नावतु ब्रह्मजनादिनेशः
॥ २४ ॥ कृत्वैवं कवचं पूर्वं स्तोत्रमेतत्पठेन्नरः ॥ स्तोत्रं चैतन्महेशो न तस्मै प्रख्यातमादरात् ॥ २५ ॥ हरहरामरवरपुरारेष्टसुरासुरपापा
रे ॥ यमोरेभूतभयंकरभवभयहरशंकरसंसारो ॥ २६ ॥ सर्गस्थितिकारणपुराणविषमेक्षणापि नाकपाणे निश्चलपाणे ॥ चंद्ररेखाभ
रणकारणकारणविगतकारणमृगपाणे ॥ २७ ॥ मणिगणमंडितफणागणभणत्फणिपत्तिभूषण ॥ निर्जितकामसंपूर्णकामविविधानंत
कल्याणगुण ॥ २८ ॥ गौरीमनोभिरामयोगिमनोभिरामविविधनिर्मितसाम ॥ विविधश्रुत्यभिहितपरमाद्भुतधाम ॥ २९ ॥ स्मरशासनसु
मेरुरुचिशिखरशिखरिवरकृतसमलंकृतशरासन ॥ संहतकमलासनसंदग्धासुरवरनिपुरासुरकानन ॥ ३० ॥ हिमगिरिनिभवृषभा
धिपकेतनगुरुतरकरुणानिधान ॥ धिक्कृतवामननिर्मितपवननवकृत्तिवसन ॥ ३१ ॥ पंचविधपंचानननिजभक्तहृदयायन ॥ महार
जतविराजितविविधरत्नवरसिंहासन ॥ ३२ ॥ शार्दूलचर्मवसनसमधिष्ठितमहाशमशान ॥ भक्तभयभवभंजनसोमसूर्याग्निनयनका
लकूटविषादन ॥ ३३ ॥ जयजयमहेशकेशवेशजयजयांबिकेश ॥ जयजयविश्वेशजयजयगौरीशजयजयप्रहृतगजाधीश ॥ ३४ ॥ ज्वलज्वा
लितमहाज्वलनसंहरसंहरसंसारममरवर ॥ नाशय नाशय पातकमुन्मूलयोन्मुल्यदुष्टवासनां ॥ विषो धय विषो धय भूतभयमाल्हादय ॥ देहि

श्रीशिवर०७

५२

उ-स-पू

देहिमुक्तिमुमावदनारविंदचंद्रचूड॥ इंद्रचंद्रोपेंद्रादिसकलसुररत्नकिरीटप्रभासुधितदिव्यरत्नखचितविविधमणिपादुक॥ लक्ष्मीपतिन
यनारविंदपूजितपादपद्ममुनिवरहृत्पद्मसद॥ भुक्तिमुक्तिफलप्रददलितामरवैरिनिकरकरराजितमृगशाव॥ शावचंद्रावतंससमधिष्ठि
तकाशीनगरवरप्रद॥ वरयोगिचित्तचितितचितितजनमंदार॥ मंदारकुसुमकरबेदारुबृंहारकबरपूजितजितमन्मथ॥ नन्दनदीकुलाचलर
सातलतलातलसुतलबितलादिनानाभुवननायक॥ नानानायकरत्ननुपूरविलसत्पादपंकज॥ जगदेकनायकजयजयमहादेवदेवतासार्वभौ
मभक्तार्तिभंजन॥ करुणाकरशंकरामरेशमहेशशंभोपरेशभवभर्गपिनाकपाणै॥ संसारसागरमसारमघोरमासंमामुत्थरत्रिपुरसूदनमन्म
थारे॥ गौरीपतेपुरहरामितपुण्यमूर्तेमुक्तिप्रदायकयमोतकविश्वमूर्ते॥ संसारसागरमसारमघोरमासंमामुत्थरत्रिपुरसूदनमन्मथारे॥ वि
श्वाधिकाव्ययविशुद्धगुणस्वभावनिर्द्वन्द्वनित्यनिरुपाधिकनिर्विकार॥ संसारसागरम०॥ सोमन्त्रिनेत्रहरिनेत्रसमर्चितो ध्रुवह्रेंद्रमुख्य
सुरबंदितपादपद्म॥ संसारसागरम०॥ निर्लिप्तपादितसुरासुरबर्गसर्गसृष्टिस्थितिप्रलयकारणसर्वरूप॥ संसारसागरम०॥ शा
दूलचर्मपरिवीतसुरासुरेशकर्पूरगौरकरुणाकरचंद्रमौलै॥ संसारसागरम०॥ बिल्वार्चनप्रियविभूतिविभूषितोगनिःसंगनिर्गुणनि
रंजननिर्विकार॥ संसारसागरम०॥ योगींद्रमानससरोरुहसंनिविष्टश्रेष्ठेष्टदायकविशिष्टजनेष्टभूक्तिन॥ संसारसागरम०॥ शांतोतकोत
कमुमुक्षुजनाभिसेव्यशैलाधिराजतनयायुतवामभाग॥ संसारसागरम०॥ कल्याणरूपकनकाचलचारुचापविज्ञानरूपदुरवापविह
स्तपाप॥ संसारसागर०॥ वेदोतवेद्यविभवाव्ययशुद्धवृत्तेवृत्तिप्रदाभयदक्षकृपासमुद्र॥ संसारसागरमसारमघोरमासंमामुत्थरत्रि
पुरसूदनमन्मथारे॥ ॥ महादेवउवाच॥ ॥ एवंस्तुत्वाममादौचकृत्वातुकवचंनृप॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोमामुपैष्यस्यसंशयं॥ २४॥ अनेनक
वचनेनैवसंवृत्तोयन्नयोवसेत्॥ सर्वपापविनिर्मुक्तस्तन्नसौख्यंलभेन्नरः॥ २५॥ दधीचिरुवाच॥ ॥ एवमुत्कामहादेवारत्नकोशंप्रतिप्रभुः॥
तन्नैवलिंगेकाशमीरेक्षणादंतर्दधेनृप॥ २६॥ श्रीरुद्रकवचाक्रांतश्रीमहारुद्रपूजकः॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःशिवलोकंगमिष्यति॥ २७॥ श्री
रुद्रकवचंजप्त्वाकृत्वाश्रीरुद्रपूजनं॥ जप्त्वापंचाक्षरंशैवंनिष्पापोजायतेनरः॥ २८॥ इदंतुकवचंपूर्वमंबायैशंकरोदितं॥ षण्मुखायातिभ
क्तायदेव्यापिसमुदीरितं॥ २९॥ ततःपरंषण्मुखेनमह्यमुक्तंनराधिप॥ इदंतुपरमप्रेम्णामयातुभ्यमुदीरितं॥ ३०॥ यदाप्रभृत्यनेनाहेकवचे
नावृतो नृप॥ तदाप्रभृतिदुःखानिनदृश्येतेमयाध्रुवं॥ ३१॥ ॥ मुरस्थनिधनंकर्तुंपुराविष्णुःसमुद्यतः॥ जयप्रदंकिमस्तीतिमामुवाच

श्रीसांव
५२

कृतोऽजलिः॥१२॥ ततस्तस्मै मयैवोक्तमिदं कवचमुत्तमं॥ अनेन कवचेनैव संवृतः स ययौ हरिः॥१३॥ ततस्तेन जयः प्राप्तः कवचस्य प्रभाव
 तः॥ अघोरवज्रकवचमिदं शैवमनुत्तमं॥१४॥ अनेन कवचेनैव कवची समभूद् हरिः॥ एतत्कवचं संबद्धाद्दुरिर्नावापवेदनो॥१५॥ त
 तः परं मुंहत्वा हरिः प्राप हिमालयं॥ तदा कण्वः समागत्य हरिं प्राह कृतो जलिः॥१६॥ ॥ कण्व उवाच ॥ ॥ संसारतापसे तप्तं मम चित्तमभू
 दरे॥ कथं संसारसेतापविच्छिन्तिः स्याद्ददस्व मे॥१७॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ संसारसागरे चोरे निमग्नानासु वर्त्मनां॥ अपारकरुणा सिंधुः सो
 ब एवावलंबनं॥१८॥ शिवमेव भजस्व सावधानं संतु संसारहरः पुरा पुरारिं॥ बहवः समुपास्य मुक्तिमाप्नुस्त्रिपुरारिर्निजभक्तमुक्ति
 हेतुः॥१९॥ नवबिल्वदलैरधोतकं जयकामांतकमत्तकांतकं॥ विषदंतकमेधकांतकं शिवलिंगात्मकमाश्रुसेतते॥१००॥ बहुपापवि
 मोचकं प्रभुं यदिकालांतकमर्चयिष्यति॥ सततं नित्यं तदा भवान् विषसंसारवशं नयास्यसि॥१०१॥ भजभर्गमनर्गलं प्रभुं भ
 गवंतं भर्गेन न हारिणं॥ भवभीममयं तदामुनेन भवंतं प्रतिभावयिष्यति॥२॥ भसिताभरणो भजप्रभुं भवभीतिन भविष्यति त्वयि
 ॥ शुभदस्त्वयि शंभुरव्ययोनियतं तिष्ठति तं समर्चय॥३॥ नवबिल्वपलाशाकाशपुष्पैः करवीरैः कनकाय प्रसूनैः॥ भसितेन च
 भाललोचनं शिवलिंगे सततं समर्चय॥४॥ सकृदप्यमलैः सबिल्वपल्लवैः कुशाधत्तूरपलाशकाशपुष्पैः॥ सजलैरभिपूज्य
 पार्वतीशं सकलापज्जलधिं तरेति धीराः॥५॥ हृदितिष्ठति शैलजापतौ शिवलिंगे च निरंतरं शिवे॥ नयजंति शिवेन राधमान
 रकावासरसानिरंतरं॥६॥ विदधाति परंपदं शिवः कुशापचैरपि साधुपूजिताः॥ तमपास्य महेश्वरं भ्रमात्सुरमन्यं समुपा
 सते जनः॥७॥ भगवंतमुमापतिं भवं भजनीयेन भजंति ये जनाः॥ नरकेषु पतंति ते जनाः सततं सत्यमुदीर्यते मया॥८॥
 दिविये निवसंति भूतले पित्रसिताः संसृतिघोरदंष्ट्रकैः॥ द्विजते शिवपूजनौषधं समवाप्यामृतं तिष्ठति सत्यं॥९॥ सकृ
 दप्यति भक्तिपूर्वकं शिवमेकं प्रणमंति ये जनाः॥ अमरैरखिलैश्च तेन ताः सततं सत्यमिदं ध्रुवं ध्रुवं॥१०॥ कृतसर्वमखोपि
 जन्मधत्ते कृतविश्वेशपदांबुजप्रणामः॥ न पुनर्जनी भागवदामि सत्यं भुजमुद्धृत्य न संशयं कुरुष्व॥११॥ अकृतेशपदांबुजप्रणा
 मानरकावासमवाप्य दुःखभोगं॥ समवाप्य मुहुर्मुहुर्निवृत्तान भवेति प्रलये पिसत्यमेव॥१२॥ विविधामितपातकाश्रयानन
 मंति त्रिपुरारिमादरेण॥ अतएव यमालयांतरे निवसंत्य न्वहमाप्तुः खभोगाः॥१३॥ प्रणमंत्य मरास्त्रिलोचनं मुनयः सित्य

५५ श्रुतिबोधितभस्मधारणंविहितंयच्चिवलिंगपूजनं॥तदिदं द्वयमास्ति कै द्विजैर्नपरित्याज्यमिति श्रुतिस्त्वयं॥२०॥

श्रीशिवर०७
५३

उ-स-पू

गुणाश्च संततं॥निगमाश्च नमोति तंततः प्रणमस्व प्रणमाम्यहंतमीशं॥१४॥सकलामर बंधपादपद्मं वृतपद्मं त्रिदशैकभाग धेयं॥
भज संततमद्विजासहायं निरपायं निरवधमुक्त्युपायं॥१५॥यजकोमलबिल्वपल्लवैरनुवारं भुजगाधिपैकहारं॥सकलाघहरं
निरस्तवीरं हरमाराध्य तरे परं सदारं॥१६॥भजतामभयप्रदं महेशं भजमृत्युं जयमादरेण नित्यं॥तमपास्य न संवसद्विजत्वं हि
तमेतत्सत्यमुदीरितं मया ते॥१७॥द्विजतेशिव एव दैवतं न शिवान्यस्त बदैवतं सुरेषु॥अतएव निरंतरं महेशं भज फालसुखं
दुज्वलन्निपुङ्गुः॥१८॥द्विजदैवतं दैवतं महेशं यदि नाराधयसि प्रकाममीड्यं॥द्विजतैव तद्दानसंगता तव सत्यं प्रवदामि नान्यथा॥१९॥
द्विजकेवलभस्मधारणं सततं केवललिंगपूजनं॥श्रुतिबोधितमित्येवैहितस्मात्तदुपास्यं द्वयमप्यनन्यभाजा॥२१॥शिवमेव यजस्व
सार्वकालं शिवभिन्नं न यजस्व मोहतोऽपि॥शिवभिन्नं समर्चनं वृथैवेत्यनुवारं कुरु निश्चयं द्विजत्वं॥२२॥शिवशंकरचंद्रशेखरेत्यतिभ
क्त्या वदसे ततं मुदा च॥शिवनाम जपे विहाय नान्यज्जप मोहादपि नाम सर्वथैव॥२३॥शिवनाम सुधैव विप्रपेया सततं मुक्तिमभी
प्सता द्विजेन॥शिवनाम सुधापरा तु जिह्वा द्विजनानां विधभूरिपुण्यलभ्या॥२४॥शिवनाम सुधारतैव जिह्वा महतामेव भवत्यतो
नुवारं॥शिवशंकरचंद्रशेखरत्रिपुरारेति जपस्व सावधानं॥२५॥शिवनाम सुधामुहुर्मुहुः पिब सानंदमनंतरायमाशु॥शिवनाम
सुधैव मुक्तिहेतुर्मुनिवृंदैरखिलैश्च सेव्यमाना॥२६॥अमृतामृतमार्यमुक्तिबीजं शिवनामामृतमेव मीय वैमिनूनं॥अतएव मुहु
र्मुहुर्मया शिवनामामृतमेव पीयते॥२७॥शिवनाम सुधां निपीय भक्त्या सुधियः साधु सुधां च नाद्रियंते॥दिवि पीतसुधाः प्रयो
ति गर्भं शिवनामामृतपाः प्रयोति मुक्तिं॥२८॥शिवनाम सुधा विनिर्मिता गिरिजेशेन पुरा कृपा लुना॥द्विजसाकृतपुण्यसेचयैर्मुहु
रत्यंतमुदानि पीयते॥२९॥रसभाजनभोजने निदानं रसना सैव यथा मुहुः प्रकामं॥शिवनाम सुधानि पीयते नियमेनान्यवि
लापनविहाय॥३०॥शिवमर्चितमन्त्रं प्रसूनैर्नवबिल्वैरपि पश्य सावधानं॥इदमेव फलं मतं यतोऽक्षोर्विलसत्प्रपलाशतु
ल्यकांक्षः॥३१॥नवबिल्वदलैः समर्चितं शिवलिंगं द्विजसाधु पश्यतां॥विविधामितघोरपापसंघः प्रलयं याति न संशयस्त
दैव॥३२॥शृणु शर्वकथामधो घहं नीमनुवारं नियमेन सावधानं॥इदमेव फलं विनिश्चितं श्रुतिभिः श्रीनयुगस्य वस्तुतस्तु॥३३॥
नवकोमलबिल्वपल्लवैः शिवलिंगं सविधानमर्चयिता॥शिवसाकृतबिल्वपल्लवान् समुपाध्याय विनोदयस्व चित्तं॥३४॥

श्रीसांन
५३

स्पृशशंकरमर्चितंनिकालंसकलाघौघविनाशनायनित्यं॥भजचेतसिभालचंद्रमौलिमुहुरानंददमद्वितीयमेकं॥३५॥मनसावचसाचकर्मणाशि
 वएकःशिवयासमन्वितः॥भजनीयइतिश्रुतिःस्वयेप्रतिवारंवदतिप्रबोधकृत्॥३६॥त्रिपुरारिकथासुपूजनेपित्रिपुरोररभिवीक्षणोपिचित्ते॥
 महतांभवतिह्यनन्यभाजानभवत्येवदुरात्मनांकदापि॥३७॥ ॥दधीचिरुवाच॥ ॥इतिविष्णुवचःशृण्वाकण्वःसंतुष्टमानसः॥शिवार्च
 नपरोजातःसर्वभावेनसर्वदा॥३८॥अतोयत्नेनसततंकर्तव्यंशिवपूजनं॥शिवार्चनंयतो नित्यंभुक्तिमुक्तिफलप्रदं॥३९॥पुराकश्चिदभूद्राजन्
 हरिद्रोहिजबालकः॥सययाचेनिशिशीरंअन्तंभुंजन्स्वमातरं॥४०॥मातातद्वचनंश्रुत्वाबाष्पसंकुलितेक्षणा॥बाष्पाणिदूरीकुर्वतीसुदतीप्राहंतं
 तं॥सुदतीउवाच॥ ॥कुतःशीरंमयादेयंअभाग्याहंयतःशिशो॥अनर्चितहरायस्मादभाग्यमतएवमे॥४१॥शिवार्चनपरानित्यंमनोवाक्कायक
 र्मभिः॥संप्राप्यमहदैश्वर्यंततोमुक्ताभवन्तिच॥४२॥इतिद्वचनंश्रुत्वातदोत्थायद्विजार्थकः॥मध्यार्जुनमिदंक्षेत्रमवापजननीयुतः॥४३॥त
 तःसमुनिशार्दूलमगस्त्यंभस्मभूषितं॥प्रणम्यबिल्वपत्राद्यैःसंपूज्योवाचबालकः॥४४॥ ॥द्विजबालकउवाच॥ ॥स्वामिन्नहंहरि
 द्रोस्मिदरिद्रान्मरणंवरं॥प्राप्यतेहिमहद्दुःखंदारिद्रेणमुनीश्वर॥४५॥किंमदद्भाग्यदंपुण्यंकिंदारिद्र्यविनाशकं॥तद्वदस्वमुनिश्रेष्ठतत्क
 रिष्याम्यहंध्रुवं॥४६॥ ॥अगस्तिरुवाच॥ ॥बालशीलयनिर्लीलं बालेदुल्ललिताकृतं॥सलीलयातेसकलंमंगलंकलयिष्यति॥४७॥
 अमंगलहरोयस्मान्मंगलोमंगलापतिः॥तमेवार्चययत्नेनसर्वदारिद्र्यनाशकं॥४८॥पुण्यपुण्यधर्मधर्ममंगलानोचमंगलं॥पावनंपावना
 नांचजपशैवंषडक्षरं॥४९॥शिवलिंगंबिल्वपत्रैःपूजयस्वान्वहंमुदा॥तत्पूजयामहद्भाग्यंप्राप्तव्यंनान्नसंशयः॥५०॥नप्राप्यतेमहद्भा
 ग्यंशिवलिंगार्चनंविना॥अतोन्वहंप्रयत्नेनलिंगेपूजयशंकरं॥५१॥जगत्यांसंतियावंतोभाग्यवंतोन्नसंततं॥तावंतो गिरिजाकांतं
 जयेतिहि॥५२॥विनायकमनायासमुपेद्रैद्रादयःशिवे॥समभ्यर्च्यमहद्भाग्यंलब्धातिष्ठंतिसंततं॥५३॥शिवलिंगार्चनेनैवविष्णुत्वंप्रा
 पकेशवः॥ब्रह्मत्वमपिसंप्रापब्रह्माशंकरपूजया॥इंद्रत्वमिंद्रःसंप्रापश्रीमहादेवपूजया॥वायुःसंप्रापवायुत्वंश्रीमहादेवपूजया॥
 नविष्णुत्वादिसातान्योविनादेवोत्तमंशिवं॥सत्यमेतत्पुनःसत्यमुत्पत्यभुजमुच्यते॥विष्णुर्यदर्चनादर्च्यस्तमेवगिरिजापतिं॥५४॥पूज
 यस्वातियत्नेनसर्वसंपत्त्यदंप्रभुं॥शिवलिंगेशिवंनित्यंपूजयस्वातियत्नतः॥५५॥शिवलिंगार्चनेनैवतुष्टोभवतिशंकरः॥प्रतिमापूज

श्रीशिवर०७
५४

उ. स. पू.

नाष्ट्रेष्टंशिवलिंगस्य पूजनं ॥५९॥ शिवलिंगार्चनाष्ट्रेष्टमन्येनैव हि दृश्यते ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स्थितो गस्त्यः सनातनः कषिस्त
दा ॥६०॥ तदुक्तं कवचं श्रुत्वा तं प्रणम्या ह सादरं ॥ ॥ सनातन उवाच ॥ ॥ शिवलिंगानि पूज्यानि कानि कानि मुनीश्वर ॥ एतत्सर्वं विशेषेण व
दमह्यं कृपानिधे ॥६१॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा प्रहृष्टवदनो मुनिः ॥ ॥ शिवलिंगस्वरूपाणि वक्तुं समुपचक्रमे ॥६२॥ ॥
॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ शिवलिंगानि तिष्ठन्ति विविधान्युत्तमानि च ॥ तत्स्वरूपाणि सर्वाणि शृणु बक्ष्ये सनातन ॥६३॥ शिवलिंगस्वरूपं तु वक्तुं
यद्यपि नोचितं ॥ तथापि शिवभक्ताय तुभ्यं तत्प्रवदाम्यहं ॥६४॥ शिवलिंगस्य माहात्म्यं यस्य कस्यापि सत्वरं ॥ न वक्तव्यं यतस्तत्तु गोपनी
यं प्रयत्नतः ॥६५॥ यस्यास्ति श्रुतिषु श्रद्धा तस्य श्रद्धा महेश्वरे ॥ तस्यैव शिवमाहात्म्ये श्रद्धा नान्यस्य सर्वथा ॥ यस्यास्ति शिवमाहात्म्ये श्रद्धा
मुक्तिप्रदायिनी ॥ तस्मै वक्तव्यमुक्तं शिवमाहात्म्यमादरात् ॥६७॥ तवास्ति शंकरे श्रद्धा ततः प्रायः पुराभवान् ॥ ब्राह्मणः केवलाभूतिर्धृता
च विधिवत्तया ॥६८॥ ॥ सनातन उवाच ॥ ॥ न कदापि पुराकृतं मया विधिवत्केवलं भस्मधारणं ॥ यदितत्कृतमादरात्तदाममजन्मेदम
भूत्कथं मुने ॥६९॥ अहमीदृशजन्मभाजनं न पुरा ब्राह्मणजन्मभाजनं ॥ यदितन्मम द्रवेतदानशिवः साधुसमर्चितः कथं ॥७०॥ न क
दापि पुराकृतं मया विधिवत्केवलं शंकरार्चनं ॥ यदितत्कृतमादरात्तदाममजन्मेदमभूत्कथं मुने ॥७१॥ न कदापि पुराकृतं मया विधिवत्के
वलं मीशावंदनं ॥ यदितत्कृतमादरात्तदाममजन्मेदमभूत्कथं मुने ॥७२॥ न कदापि पुराकृतं मया विधिवत्केवलं मीशासेवनं ॥ यदि ॥७३॥ न कदापि पुराकृतं मया विधिवत्केवलं
मीशमीक्षणं ॥ यदि ॥७४॥ न कदापि पुराकृतं मया विधिवत्केवलं मीशाचिंतनं ॥ यदि ॥७५॥ न कदापि पुराकृतं मया विधिवत्केवलं शै
वंसेवनं ॥ यदितत्कृतमादरात्तदाममजन्मेदमभूत्कथं मुने ॥७६॥ विहितं विधिवद्भिभूतिधारणं कृतमित्युक्तमिदं त्वया धुना ॥ विधिवन्न
विभूतिधारणं कृतमेवेत्यनुमीयते मया ॥ अधुनापि विभूतिधारणं विधिवन्नक्रियते हि वस्तुतः ॥ विधिवन्न विभूतिधारणं विहितं कर्तुमपी
ह शक्यते ॥ विबुधैरपि भस्मधारणं विधिवत्कर्तुमशक्यमेव हि ॥ न यतोधिगते विभूतिधारणे विबुधैरप्यतिविस्तृतो विधिः ॥७९॥ क्रिय
ते हि कथंचिदेव तद्विहितं केवलं भस्मधारणं ॥ भवदादिभिरप्यनुक्षणं विधिसंरक्षणदक्षमानसेः ॥८०॥ विधिनापि कृतं न वस्तुतो विधिव
त्केवलं भस्मधारणं ॥ यदितेन कृतं तथा तदानकथं मुक्तिमवाप तक्षणे ॥८१॥ यदि केवलं भस्मधारणं कृतमादेहविसर्जनं तदा ॥ कज

श्रीसांख
५४

निर्धृतभुत्थभस्मनोजनिशंकापिन जायते यतः ॥२२॥ भवबंधविमोचकं यतो विहितं केवलभस्मधारणे ॥ तत एव भवाभिभावकाः सततं केवल
भस्मधारिणः ॥२३॥ यदि केवलभस्मधारणे विमलाभक्तिरुदेति भाग्यतः ॥ न तदा मरणादिकं भयं क्व भयं केवलभस्मधारणे ॥२४॥ विविधामितपु
ण्यपूरणे दृढभक्तिर्भवनाशकारणे ॥ भवति निपुरारिभूषणे सततं केवलभस्मधारणे ॥२५॥ धृतकेवलभस्मभूषणे यदि शंभुं धृतभस्मभूषणे ॥
विषयानपहाय चिंतयेत्क्षणमात्रं कृतदाभयं यमान् ॥२६॥ बहुजन्मकृतैरनावृतेः सुकृतैः केवलभस्मधारणे ॥ समुदेति मतिः श्रुतिश्रुते सततं शैव
मतान् वर्तिनां ॥२७॥ सितकेवलभस्मधारिणामधिकारः शिवलिंगपूजनं ॥ अत एव तदर्थितः शिवो वितरत्येव तदीप्सितं फलं ॥२८॥ सितकेवल
भस्मधारणं विधिवद्भूरिविधाय सादरं ॥ सततं शिवनिष्ठचेतसो तनुबंधः कृतदातिदुःखदः ॥२९॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा भूरिभ
क्तिप्रवर्धकं ॥ अगस्त्यस्तं प्रणम्या ह सनातनमुनिं तदा ॥९०॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ धन्योसि भस्मनिष्ठो सितत एव भवांमुने ॥ शंकरानुगृही
तोसि सर्वधानान्न संशयः ॥९१॥ शंकरानुगृहीतानां भक्तिर्भस्मनि जायते ॥ नान्येषामिति वेदोपि स्वयं वदति सादरं ॥९२॥ श्रुतो श्रुत्वा तवैवास्ति
यतस्ते भस्मधारणे ॥ भक्तिरेतादृशी यस्मात्पावनोसि सनातनतयः ॥ श्रुत्वा तव वैदोत्तमेशिवे ॥ ततस्ते शिवलिंगानां माहात्म्यं तद्दाम्यहं ॥९३॥ शि
वलिंगेषु सर्वेषु रसलिंगमनुत्तमं ॥ तन्न संपूजितः शंभुप्रसीदति न संशयः ॥९४॥ रसलिंगे महादेवं संपूज्यान्नुहमादरात् ॥ भुक्त्वा भोगान् महादेवं प्रा
प्नोत्येव न संशयः ॥९५॥ हेमरोष्यादिलिंगेषु संपूज्य परमेश्वरं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ताः प्रयांति शिवमंदिरं ॥९६॥ काश्मीरलिंगममलं पुरा विष्णुर्यथा
विधि ॥ पूजयित्वा परामृत्तिलक्ष्मीं चावाप शोभनां ॥ विधिर्मरकतेलिंगे समभ्यर्च्य महेश्वरं ॥ सर्जको भूदयत्नेन महादेवप्रसादतः ॥९७॥ हेमलि
ंगे समभ्यर्च्य महादेवं शचीपतिः ॥ कृन्तुं हत्वा विनायकं स्वर्गं प्राप पुनर्मुदा ॥९८॥ वैद्रुमं लिंगमभ्यर्च्य योगसिद्ध्यर्थमादरात् ॥ योगिनो योगसंप
न्ना जाता भस्मविभूषणाः ॥९९॥ कपिलाद्यामहासिंधानां नर्मदं लिंगमुत्तमं ॥ संपूज्य सिद्धिमापन्नाः सितभस्मविभूषणाः ॥१००॥ देवैर्देवर्षिभि
स्सिद्धैरन्यैश्च मुनिपुंगवैः ॥ नार्मदादीनि लिंगानि पूजितानि मुमुक्षुभिः ॥१०१॥ मृन्मयं लिंगमभ्यर्च्य पुरालक्ष्मीः प्रयत्नतः ॥ जाता सौभाग्यसंपन्ना म
हादेवप्रसादतः ॥१०२॥ शीघ्रमिष्टार्थदं श्रौतं मृत्तिका लिंगपूजनं ॥ तदा युवृत्तिर्दं नित्यं भुक्तिमुक्तिप्रदं च तत् ॥१०३॥ यावन्मृद्रेणुरचितं पार्थिवं लिंग
मुत्तमं ॥ तावन्त्यधानि नश्यंति तन्मृत्तिलिंगार्चनान्मुने ॥१०४॥ मृन्मयं लिंगमभ्यर्च्य सर्वदा कामदं भुजे ॥ सर्वदुःखहरं पुण्यं श्रौतं स्वर्गपवर्गदं ॥१०५॥

न

श्रीशिवर० ७
५५

उ-स-पू

मृन्मयलिंगमभ्यर्च्य पुरा ब्रह्मादयः सुराः ॥ स्वस्वेप्सितं समासाद्य बभूवुः सुखिनो मुने ॥ ८ ॥ येन मृन्मयलिंगं स्थक्रियते सांगमर्चनं ॥ तेन सद्यः प्राप्तमे
वसौ भाग्यमतुलं ध्रुवं ॥ ९ ॥ पुरा बज्रं समादाय बज्रौ पर्वतशासनः ॥ गिरिपक्षे दनार्थमुद्युक्तः प्रययौ गिरीन् ॥ १० ॥ तमायांतं समात्नो कर्मैना को हि
मवत्प्रियः ॥ हिमवंतं प्रणम्या हविनयानतकंधरः ॥ मैनाक उवाच ॥ ११ ॥ शैलपक्षे दनार्थं बज्रपाणिः समुद्यतः ॥ किं कर्त्तव्यं मया स्वामिन् भवता च वदस्व मे
॥ १२ ॥ कमद्यशरणं यामः कः शरण्यः सुरवप्रदः ॥ कः पूजितो बज्रघातादस्मां संरक्षयिष्यति ॥ १३ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ १४ ॥ इति पुन्रवचः श्रुत्वा हिमवान्छि
वपूजकः ॥ पुन्रप्रत्याह वचनं सर्वदुःखविनाशकं ॥ १५ ॥ हिमवानुवाच ॥ १६ ॥ दुःखं मा कुरु पुन्रत्वं त्वज्जबज्रौ द्वयं भयं ॥ सर्वदुःखनिवृत्त्यर्थं शंकरं शर
णं ब्रज ॥ १७ ॥ कथं बज्राद्रयं भाविशिवा र्चनपरस्यते ॥ न भयं शिवभक्तानां स्वप्नेऽपि प्रत्ययेऽपि वा ॥ १८ ॥ वयं शिवैकशरणास्ततोऽस्माकं सदा शिवः ॥ शुभप्रदः
शुभाकरो दास्यत्येव शुभानि नः ॥ १९ ॥ कथं भयं शोभनानां नो बज्रिणश्चक्षिणो भवा ॥ कालमृत्युरपि भयं नास्माकं विद्यते सुत ॥ २० ॥ शरणं यातिये नित्यं महा
देवमुमापतिं ॥ दुःखानि न भविष्यंति तेषां स्वप्नेऽपि सर्वथा ॥ २१ ॥ तावदेव हि दुःखानि विविधानि शरीरिणं ॥ यावन्नाराध्यते भक्त्या भगवानं बिम्बापतिः ॥ २२ ॥
यः पूजयति गौरीशं सावधानेन सादरं ॥ सदुःखी न भवत्येव प्रत्ययेऽपि न संशयः ॥ २३ ॥ पूजयित्वापि गौरीशं यदि दुःखमवाप्यते ॥ वेदाः प्रमाणमिति धीः प्र
मारूपातदा कथं ॥ २४ ॥ यद्यस्ताद्राबुदेत्यर्कस्तदापि शिवपूजकः ॥ न प्राप्तोत्येव दुःखानि स्वप्नेऽपि तिमतिर्मम ॥ २५ ॥ लोकेशिवार्चनादन्यं नास्ति शोक
विनाशकं ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यं मुत्थृत्य भुजमुच्यते ॥ २६ ॥ शोकः पापकृतः पापं विनश्यति शिवार्चनात् ॥ नष्टे पापे कुतः शोको नानापातकहेतुकः ॥ २७ ॥
न भविष्यति विश्वासो येषां मीश्वरपूजने ॥ तेषां बहूनि दुःखानि भविष्यंति न संशयः ॥ २८ ॥ येषां मीश्वरपूजायां विश्वासः सततं भवेत् ॥ सदा तेषां भ
विष्यंति शोभनानि सुरवनिच ॥ २९ ॥ अतएव महादेवं सर्वयमः कौवातन्मैव दाधुना ॥ लोकमहेश्वरं ॥ पूजयंत्यति यत्नेन मुनयो दुःखनाशकं ॥ ३० ॥ हृदि
क्षणं क्षणार्धं वा ध्यायेद्यः पार्वतीपतिं ॥ सनाप्तोत्येव दुःखानि कदाचिदपि सर्वथा ॥ ३१ ॥ महेशध्यानममलं दुःखारण्यदवानलः ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यं
सत्यमेव न संशयः ॥ महेशस्मृतिमान्नेन महापातककोटयः ॥ नश्यंति दुःखदाः सद्यः शलभा इव वह्निगाः ॥ ३२ ॥ महाप्रलयकाले वा घोरायां वाम
हापदि ॥ न प्राप्तुवंति दुःखानि शिवार्चनपराः सुत ॥ ३३ ॥ कर्मणामनसा वा चाशिवमभ्यर्चयंतिये ॥ तेषां शुभप्रदः सद्यः प्रसीदति महेश्वरः ॥ ३४ ॥ य
मादपि न भीस्तेषां येषां भक्तिर्महेश्वरे ॥ भक्तिर्महेश्वरीयस्मात्सर्वसौभाग्यदायिनी ॥ ३५ ॥ धन्यास्ते कृतपुण्याते कृतार्थास्ते सदापि ये ॥ स्तुवंति पार्व
तीनाथं पूजयंति च सादरं ॥ ३६ ॥ ये पूजयंति विधिवत्कीर्त्तयंति च शंकरं ॥ तेषां हृदि महादेवः शुभदस्तिष्ठति ध्रुवं ॥ ३७ ॥ त्वमप्यत्यंतयत्नेन लिंगमू

श्रीशिव
५५

तिमहेश्वरं ॥ सर्वदुःखविनाशार्थं पूजयस्वविधानतः ॥ ३७ ॥ कुरुष्वमृन्मयं लिंगं तस्मिन् पूजय शंकरं ॥ तत्र संपूजितः शंभुः सद्यस्तुष्टो भविष्य
 व्यति ॥ ३८ ॥ ससंतुष्टो महादेवो ददात्येव सुखं सदा ॥ अदेयं शिवभक्त्या यमहेशस्य न विद्यते ॥ ३९ ॥ विष्णुत्वं यो ददौ विष्णोर्विष्णुनेनार्चितः शि
 वः ॥ ससर्वदा सुखं तुभ्यं पूजितः संप्रयच्छति ॥ ४० ॥ ब्रह्मणो योर्चितः सांबो ब्रह्मात्वं ब्रह्मणे ददौ ॥ ससर्वदा ॥ ४१ ॥ इंद्रार्चितो यं इंद्राय ददौ विं द्रत्व-
 मीश्वरः ॥ ससर्वदा ॥ ४२ ॥ अग्निमिः पूजितः शंभुस्तेभ्यो मोक्षं ददौ शिवः ॥ ससर्वदा सुखं तुभ्यं पूजितः संप्रयच्छति ॥ ४३ ॥ अपारकरुणा सिंधु
 र्जगदापन्निवारकः ॥ न हरिष्यति किं शोकं तव पुत्रस्य शंकरः ॥ ४४ ॥ ॥ इधीचिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा मैनाकः प्रीतमानसः ॥ कृतोज
 लिपुटो भूत्वा पितरं प्राह भूपते ॥ ४५ ॥ मृत्तिका लिंगं पूजाया सद्यः प्रसीदति महेश्वरः ॥ ४६ ॥ किं वा पूजोपकरणं को वा मेनः समर्चने ॥ अर्चकस्या
 पिनियमः को वा तन्मेव दधाधुना ॥ ४७ ॥ इति तद्वचने श्रुत्वा हिमवानपि हृष्टधीः ॥ मृत्तिका लिंगं पूजाया विधानं बभ्रुमारभे ॥ ४८ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥
 कृत्वा शौचादिकं सम्यगुपसिस्नानमाचरेत् ॥ निमज्जां प्रसि गौरीशस्मरणं च समाचरेत् ॥ ४९ ॥ सद्योजातादि मंत्राणां समाप्तिर्यावदा भवेत् ॥
 तावत्समृत्वेव तान्मंत्रान् स्मर्तव्यः पार्वतीपतिः ॥ ५० ॥ परिधाय ततो बस्त्रं कृत्वा चोत्थूलनं ततः ॥ त्रिपुंड्रधारणं कृत्वा कार्यं रुद्राक्षधारणं ॥ ५१ ॥ अं
 गप्रत्यंगभागेषु भस्मयोगो यथा तथा ॥ उत्थूलनं प्रयत्नेन कर्तव्यं शिवपूजकैः ॥ ५२ ॥ ततः संध्याविधायैव शुद्धक्षेत्रे निवेश्य च ॥ ऊर्ध्वोऽधः संस्कृत
 कुशो संविशेऽग्राघ्रचर्मणि ॥ ततः शंभो राज्ञयेति संकल्पं च समाचरेत् ॥ विधेयश्च स संकल्पः प्राणायामपुरःसरं ॥ ५३ ॥ पंचाक्षरेण मंत्रेण वै
 दिक्केश्रुति तत्परैः ॥ मृत्तिका हरणादीनि कर्तव्यानि प्रयत्नतः ॥ ५४ ॥ पंचाक्षरेण मंत्रेण मृदं संगृह्य पाणिना ॥ पाले संस्थापनीया सामृतेन म
 नुना सुत ॥ ५५ ॥ पंचाक्षरं समुच्चार्य गृहीत्वा जलमुत्तमं ॥ सामृत्तिका प्रोक्षणीया तनैव मनुना द्विजैः ॥ कार्यं पंचाक्षरेणैव मृन्मयं लिंगमुत्तमं ॥
 लिंगपीठं तु कर्तव्यं सद्योजातादिभिः सुत ॥ ५६ ॥ सुवर्तुलं घृतकंठमनुज्जतमना च ॥ कूर्मपीठसमं चैव लिंगपीठं श्रुतिश्रुतं ॥ ५७ ॥ विद्युद्गो
 मुखवत्पीठमेवं कृत्वा प्रयत्नतः ॥ शिवलिंगं योजनीये तस्मिंस्तन्मंत्रपूर्वकं ॥ ५८ ॥ सद्योजातादिभिर्मन्त्रैः शिवपंचाक्षरेण च ॥ प्रतिष्ठातत्र कर्त
 व्या शिवलिंगस्य वैदिकैः ॥ सद्योजातादिभिर्मन्त्रैर्ध्यात्वा देवं महेश्वरं ॥ तैरेवावाहनं कार्यं तस्मिन्लिंगे शिवात्मके ॥ ५९ ॥ आसनाद्युपचारा
 श्रुतैरेव मुनिभिः सुत ॥ पंचाक्षरान्वितैः कार्या वैदिकैः सावधानतः ॥ ६० ॥ पूजा तु शिवलिंगस्य पंचाक्षरपुरःसरं ॥ नमः सोमेति मंत्रेण स्नानं तेन समा
 चरेत् ॥ ६१ ॥ पंचाक्षरः स्वतः शुद्धः सर्ववेदशिरोमणिः ॥ ततस्तेन समो मेन कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ पंचाक्षरेण शुद्धेन योर्चयेद्द्विरजापतिं ॥ सतीर्त्वा

श्रीशिवर. ७
५६

घोरसंसारं शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ अप्रिषिच्य महादेवं रुद्राध्यायेन सादरं ॥ स सोमशिवमंत्रेण पूजनीयो महेश्वरः ॥ ६७ ॥ पंचाक्षरेण सं
पूज्य बिल्वपत्रेण शंकरं ॥ अघोरागाधपापाब्धितरत्येव न संशयः ॥ ६८ ॥ संपूज्य गिरिजानाथं खंडे बिल्वपत्रकैः ॥ कोटिजन्मार्जितैः पापैः सद्यो मु
क्तो भवद्भिजः ॥ ६९ ॥ दूर्वाकुंजैर्जलापुष्पैर्धत्तूरकुसुमान्वितैः ॥ स द्रोणकुसुमैर्भक्त्या पार्थिवं लिंगमर्चयेत् ॥ ७० ॥ बृहतीकुसुमैर्बवैः ॥ यस्तु मृन्मयं लिंग-
मर्चयेत् ॥ समहान्मृगबंधेभ्यो मुच्यते नान्न संशयः ॥ ७१ ॥ वत्सरं मृन्मयं लिंगं बृहतीकुसुमैर्नवैः ॥ संपूज्य कपिलाज्येन नैवेद्यं देयमादरात् ॥ ७२ ॥
पुष्पाणि च प्रदेयानि नित्यं सार्धं शतत्रयं ॥ एवं यः पूजयेद्भक्त्या सकथं मृगको भवेत् ॥ ७३ ॥ सर्वतैरन्यकुसुमैः पूजनीयो महेश्वरः ॥ वृंतहीनैः पूज-
नीयो बृहतीकुसुमैः शिवः ॥ नीलाश्वत्थैः समभ्यर्च्य मृन्मयं लिंगमुत्तमं ॥ महानिधिपतिर्भूत्वा मुक्तो भवति बंधनात् ॥ ७४ ॥ जपापुष्पैः समभ्यर्च्य
शिवलिंगं तु पार्थिवं ॥ महाव्याधिबिनिर्मुक्तो दीर्घायुर्जायते नरः ॥ ७५ ॥ एकविंशति लिंगानि पार्थिवानि प्रयत्नतः ॥ नित्यं लक्षजपापुष्पैर्मसि मेकं
प्रपूजयेत् ॥ ७६ ॥ श्वेतगोघृतदीपाश्वदेयाः शतचतुष्टयं ॥ स घृतक्षीरनैवेद्यं क्षीरान्नं च प्रकल्पयेत् ॥ ७७ ॥ भोजनीयाः शतं विप्राः स्वाद्वनैः
सुरसायनैः ॥ सुवर्णदक्षिणा देया यद्वा कृष्णालकं सुत ॥ ७८ ॥ एवं यः पार्थिवं लिंगं पूजां कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ समहारोगकोटिभ्यो मुक्तो भवति
सर्वथा ॥ ७९ ॥ योर्चयेन्मृन्मयं लिंगं नव बिल्वदलेः सदा ॥ स सर्वमुबनाधीशो भवत्येव न संशयः ॥ ८० ॥ मृन्मयं लिंगमभ्यर्च्य सत्यलोका-
धिपत्यतां ॥ संप्राप्य शिवसायुज्यं प्राप्नोत्येव न संशयः ॥ ८१ ॥ मृन्मयं लिंगमभ्यर्च्य युद्धार्थं योगमिष्यति ॥ स शत्रुसैन्यहत्वेन वीरश्रियम-
वाप्नुयात् ॥ ८२ ॥ योर्चयेत्पार्थिवं लिंगं भक्त्या नित्यं प्रयत्नतः ॥ सद्यः संपादयत्येव स हरिद्रोदरिद्रतां ॥ ८३ ॥ योर्चयेत्पार्थिवं लिंगं नित्यं दूर्वासह-
स्रतः ॥ स सर्वविद्यासंपन्नो गुरुजिज्ञासु भविष्यति ॥ मृन्मयं लिंगमभ्यर्च्य कामं वं यमभीप्सते ॥ तं तं काममवाप्नोति सर्वथा सत्यमुच्यते ॥
कृत्वामृन्मयं लिंगस्य पूजां भक्तिपुरःसरं ॥ प्रार्थयेद्दंजलिं कृत्वामूर्ध्नि भक्तिपुरःसरं ॥ प्रसीद गिरिजानाथ करुणारसवारिधे ॥ ८४ ॥
अनाथनाथ देवेश शरणागत वत्सल ॥ तारयस्व महादेव संसाराब्धेरगाधतः ॥ ८५ ॥ कृपानिधान सर्वज्ञ सर्वदेव शिरवामणे ॥ त्वदीयो हं महादेव
त्वदन्यं न भजाम्यहं ॥ ८६ ॥ त्वदन्यं न वदामीश त्वदन्यं न नमाम्यहं ॥ पिता त्वमेव गौरीश माता भ्राता च मे प्रभो ॥ ८७ ॥ सर्वं त्वमेव सर्वस्वं त्वमेव परमे-
श्वर ॥ शृणोमि त्वत्कथामेव शंभो सर्वश्रुतिश्रुतां ॥ ८८ ॥ तवैव नाम वक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ ~~भवति भवति भवति~~ पूजयामि सदा शिव ॥ ८९ ॥

१ भवंतमेव सततं

उ-स-पू-

श्रीशिव
५६

त्वदन्येनार्चयिष्यामि स्वप्नेऽपि परमेश्वर ॥ त्वत्पादपद्मप्रणतं चित्तमस्तु मम प्रभो ॥ ९४ ॥ त्वदन्यचित्तनाञ्चित्तं परावृत्तं शिवास्तु मे ॥ त्वय्येव सर्वभावेन चित्तम
 स्तु महेश्वर ॥ नान्यत्र यायान्मच्चित्तं त्वदन्यत्र महेश्वर ॥ इति संप्रार्थ्य देवेशं जप्यः पंचाक्षरस्ततः ॥ ९६ ॥ कार्यः पंचाक्षरेणैव न्यासः पंचाक्षरस्य तु ॥ अंगप्रत्यंग
 देशेषु न्यासः पंचाक्षराद्विजैः ॥ ९७ ॥ कार्यस्ततः प्रयत्नेन पंचाक्षरजपे श्रद्धां विधाय स्वगुरुं स्मरन् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु कार्यः पूजोत्तरं जपः ॥ पंचाक्षर
 समो मन्त्रो नास्ति वेदेषु सर्वथा ॥ ९९ ॥ पंचाक्षरजपे श्रद्धा बहु पुण्यतपःफलं ॥ वेदाक्तं काररूपो यं शैवः पंचाक्षरः स्मृतः ॥ १०० ॥ ततस्तस्य जपे श्रद्धा ना
 ल्यस्य तपसः फलं ॥ पुरोङ्कारमुने पुनो वेदसार इति श्रुतः ॥ १ ॥ समहा देव मे वै कं पूजयामास सादरं ॥ शिवनामोक्तितानेव वेदभागाश्च यत्नतः ॥ २ ॥
 सदृष्ट्वा सर्वभावेन महेशं शरणं गतः ॥ अक्षराभ्यासकाले पि शिवं पंचाक्षरेतरे ॥ ३ ॥ वर्णानोच्चरितास्तेन शिक्षितो ध्यापकैरपि ॥ सदा शिवशि
 वेत्येव स वदन् संस्थितो मुदा ॥ ४ ॥ शिवनामविहायान्येनोक्तं नाम तु तेन हि ॥ अनुक्षणं बिल्वपत्रैरच्छिद्रैः कोमलैर्नवैः ॥ ५ ॥ स शिवं पू
 जयामास पंचाक्षरपुरःसरं ॥ स्नानकालादिकालेषु सर्वेष्वपि प्रयत्नतः ॥ ६ ॥ शिवेत्युच्चार्य कर्माणि निवेदयति शंकरं ॥ कदापि लौकि
 की वार्त्तानि कृतातेन सर्वथा ॥ ७ ॥ शिवपूजां विना तेन न कदापि स्थितं सुत ॥ पूजयित्वा महादेवं स बिल्वैरति कोमलैः ॥ ८ ॥ न नर्त शंकर
 रस्याग्रे शिवनाम वदन् मुदा ॥ नारीनवीक्षितातेन पश्यता सादरं शिवं ॥ ९ ॥ शिवान्यस्तेन न ध्यातः प्रमादेनापि सर्वथा ॥ संश्रुतं शिवनामैव
 तेन यत्नपुरःसरं ॥ १० ॥ शिवनामान्यनामानि न भुञ्ज्यावस सर्वथा ॥ उत्थूतनत्रिपुंड्राभ्यां रुद्राक्षैश्च विभूषितः ॥ ११ ॥ शिवनामजपे कु
 र्वन् सर्वदापि स संस्थितः ॥ तं दृष्ट्वैव सुराः सर्वे विष्णुब्रह्मपुरोगमाः ॥ १२ ॥ प्रणमं त्यतिथत्नेन पूजयंति च शोभवं ॥ तं दृष्ट्वा क्रुष्यः शैवं प्रण
 मंति स्तुवंति च ॥ १३ ॥ स सर्ववन्द्यः समभूद्भीमहादेव पूजया ॥ स तु मृन्मयलिंगानि नित्यमेकादशादरात् ॥ १४ ॥ पूजयामास बिल्वाद्यैस्त
 तः पूज्यो बभूव सः ॥ महादेवार्चनपरः कोवायातिन पूज्यतां ॥ १५ ॥ कोवानमुक्तः संसारादसारादद्य सागरात् ॥ संसारतरणोपायः शिवा
 राधनमुच्यते ॥ १६ ॥ सत्यमेतत्सत्यमेतद्विश्वस्यार्चय शंकरं ॥ यः श्रद्धया महादेवमाराधयति सादरं ॥ १७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो मुक्तो भ
 वति संसृतेः ॥ शिवार्चकः स येष्वांतेषामपि न पापधीः ॥ १८ ॥ साक्षाच्छिवार्चकानां तु कुतः पापभयं भवेत् ॥ शिवार्चको वसेद्यत्र ततो द्वादश
 योजनं ॥ १९ ॥ मुक्तिश्चेन्नमिति ज्ञेयं वेदवादरतैर्द्विजैः ॥ यथा शिवार्चनान्मुक्तिरतथाऽन्येन कर्मणा ॥ २० ॥ सत्यमेतत्सत्यमेतत्सत्यमेतदिति जावा

श्रीशिवर० ७
५७

वादिनः॥ शिवः सर्वप्रयत्नेन सर्वदा सर्वधा द्विजैः॥ २१॥ पूजनीयः सावधानं भुक्तिमुक्तिप्रदायकः॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं देवं महादेवमुमापतिं॥ पूजयंत्यति
यत्नेन धन्यावेदार्थवादिनः॥ महेशपूजनान्मुक्तिरनायासेन लभ्यते॥ २३॥ मोक्षहेतुतयान्यत्तु न श्रुतं श्रुतिषु ध्रुवं॥ किमन्यद्बहुनोक्तेन केवलं शिव
पूजया॥ २४॥ नश्यंति पापगिरयः संसाराब्धिश्च श्रुष्यति॥ ॥ इति च॥ ॥ इत्युक्तः स तु मैनाकः श्रुचिर्भूतस्तदा ज्ञया॥ तदा मृन्मयलिंगस्य
पूजां कर्तुं समारभे॥ २५॥ विधाय मृन्मयं लिंगं विधिबद्धं पूर्वकं॥ पूजयामास यत्नेन बिल्वपत्रादिसाधनैः॥ २६॥ तदानीमागतं वज्रमिंद्रेण प्रेषि
तं नृप॥ आगत्य तं पुनः प्राप मैनाकेन प्रधर्षितं॥ २७॥ तदा शचीपतिर्वज्रं निस्तेजस्कं विलोकयन्॥ दुःखसंकुलितः प्राह गुरुं नत्वा कृतोजलिः॥ गुरो
वज्रायुधं तीक्ष्णमस्य शक्तिर्गरीयसी॥ ईदृशं चेदमधुना मैनाके कुण्ठितं कथं॥ २९॥ अनेनैव हतः क्रूरः पुरा वृत्रासुरो मया॥ वृत्रासुरसमो नास्ति मम
शत्रुर्दुरासदः॥ ३०॥ विंध्यादिशैलपक्षाणां छेदो नैव कृतो गुरो॥ अनेनैवा सुराः पूर्वं बहवो निहता मया॥ ३१॥ यदा सुदर्शनं पूर्वं शिवः स्वांगुलिरेखया॥
स स र्जसूर्यसंकाशं तदेदं च स स र्जहि॥ ३२॥ ततः शिवो देवदेवो विष्णुनेत्रसमर्चितः॥ सुदर्शनं ददौ तुष्टो विष्णवे करुणानिधिः॥ ३३॥ ततो मां क्लि
न्नवदनं वृत्रासुरतिरस्कृतं॥ विलोक्य कृपयाम ह्यं ददौ वज्रमिदं शिवः॥ ३४॥ ततो नैव वज्रेण हतो वृत्रासुरो गुरो॥ तदेवं खल्विदं वज्रं येन वज्री
भवाम्यहं॥ ३५॥ सुदर्शनस्य सामर्थ्यं यादृशां तादृशं गुरो॥ अस्यास्य सत्येव सामर्थ्यं मन्त्रनास्त्येव संशयः॥ ३६॥ तथा च सति सामर्थ्यं मस्यासीत् कुं
ठितं कथं॥ अस्य चेत्कुंठिता शक्तिः कुंठिता शक्तिरद्य मे॥ ३७॥ यस्मादेतदधीनं मे जीवनं शिवकल्पितं॥ अस्य चेत्कुंठिता शक्तिर्जीवनं मे क
थं भवेत्॥ ३८॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा गुरुरर्चितशंकरः॥ ज्ञातमैनाकवृत्तांतः शचीनाथमुवाच सः॥ ३९॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच॥ ॥ मैनाकः
शोकनाशार्थं सर्वशोकनिवारकं॥ शंकरं हि मया द्वाक्यादाराधयति सादरं॥ ४०॥ सकृत्वा मृन्मयं लिंगं समर्चयति शंकरं॥ ततस्तस्मिन्निदं
वज्रमभवत्कुंठितं ध्रुवं॥ ४१॥ शिवार्चकेषु वज्रस्य शक्तिर्न प्रसरिष्यति॥ वज्रमेतद्यतः शैवं ततः शैवेन कुप्यति॥ ४२॥ ततः सुदर्शना
दीनां महास्त्राणामपि प्रप्तिः॥ न प्रधृष्यति शैवं द्रानिद्रेदं किंपुनर्वद॥ ४३॥ सुदर्शनादीन्यस्त्राणि प्रयुक्त्वा न्यपि शंकरे॥ प्रसृतानीव शैवेषु
दुःखाय न भविष्यति॥ ४४॥ यवसोन्नयने वायुः समर्थ इति पर्वतान्॥ किमु नेतुं समर्थस्यात्तद्वदस्वशस्त्रीपते॥ सुदर्शनादीनि शस्त्रा
णि शैवान्यास्त्रस्वशक्तितः॥ नाशयिष्यंतु समर्थो न भविष्यति॥ ४७॥ गृध्रो यदि समर्थस्यान्नागनायकभक्षणे॥ तदा सुदर्शना

श्रीशिव
५७

हीनिचालयंतुशिवार्चकान् ॥४८॥ अपानपवनोविंध्यमुन्नयेद्यदिसत्वरं ॥ तदासुदर्शनादीनिचालयंतुशिवार्चकान् ॥४९॥ राजलोतिकृशःशी
 घ्रंगरुडयदिभक्षयेत् ॥ तदासु० ॥ ५० ॥ अत्यल्पहरिणीशावोमृगेंद्रंयदिभक्षयेत् ॥ तदासु० ॥ ५१ ॥ यदिभ्रान्तग्रसेद्रान्नौसंहिकेयोविधौसति ॥ त
 दासु० ॥ ५२ ॥ चंद्रंयदिग्रसेत्केतुर्मध्यान्हेसंस्थितैरवौ ॥ तदासु० ॥ ५३ ॥ सांसिद्धिकद्रवत्वाधिकरणेयेष्टृथिवीयदि ॥ तदासु० ॥ ५४ ॥ नैमित्तिक
 द्रवत्वाधिकरणस्याज्जलंयदि ॥ तदासु० ॥ ५५ ॥ शीतस्पर्शाधिकरणंतेजोमानंभवेद्यदि ॥ तदासु० ॥ ५६ ॥ चित्ररूपाधिकरणंवायुमानंभवेद्यदि ॥
 तदासु० ॥ ५७ ॥ अंगुलीयोगसंभूतोयद्याकाशोभविष्यति ॥ तदासु० ॥ ५८ ॥ विश्वासपवनोत्पन्नोमहाकालोभवेद्यदि ॥ तदासु० ॥ ५९ ॥ दिशोयदिसमु
 त्पन्नादिग्भ्यएवकदाचन ॥ तदासु० ॥ ६० ॥ जन्योविनश्चरश्चायंयद्यात्मास्यात्कदाचन ॥ तदासु० ॥ ६१ ॥ शीतरश्मिर्यदिभवेदुष्णरश्मिरयंसदा ॥
 तदासु० ॥ ६२ ॥ उष्णरश्मिर्यदिभवेच्छीतरश्मिरयंसदा ॥ तदासु० ॥ ६३ ॥ स्वसुतायहितायापिजननीविषहायदि ॥ तदासु० ॥ ६४ ॥ सुतायाधि
 कविधायपितायदिरिपुर्भवेत् ॥ तदासु० ॥ ६५ ॥ बंध्यायदिसुतंसूतेयदिसूतेशुनीवृकं ॥ तदासुदर्शनादीनिचालयंतुशिवार्चकान् ॥ ६६ ॥ शै
 वेवज्रप्रयोगोयमज्ञात्वैवत्वयाकृतः ॥ शैवेशस्त्वप्रयोगस्तुकेनापिनकृतःपुनः ॥ ६७ ॥ शैवानांदुःखदानार्थमुद्योगंयःकरिष्यति ॥ सयाति
 नरकंघोरंयावदाचंद्रतारकं ॥ ६८ ॥ नबिभेत्यशनेःशैवःकालाग्नेःप्रलयादपि ॥ सतादृशःशिवरतोवज्रादस्माद्विभेति किं ॥ ६९ ॥ सस
 मर्थोवज्रमेतच्चूर्णंकिर्तुं तथापिसः ॥ नचूर्णं कृतवानिंद्रकृपयैवहि केवलं ॥ ७० ॥ विष्णुमैनाकयोःपूर्वंहिमवद्विरिगवरे ॥ वृत्तोवा
 क्ललहस्तेनवैरवृद्धिरभूतयोः ॥ ७१ ॥ विष्णुनोक्तमहंश्रेष्ठोमदन्योनेतिमोहतः ॥ उत्कृष्टःशिवएवेतिमैनाकःसतदाब्रवीत् ॥ ७२ ॥
 तदाविष्णुर्महामोहवशोविवशोब्रवीत् ॥ अधिकोहंनाधिकोन्यःसत्यमेतदितिभ्रमात् ॥ ७३ ॥ तदैवासहमानस्तंतदुत्कर्षंशिवार्चकः
 क्रोधकिंशुकतुल्याक्षोबभाषेतजनार्दनं ॥ ७४ ॥ ॥ मैनाकउवाच ॥ ॥ यस्त्वक्षःश्रीमहादेवःसर्वदेवशिरवामणिः ॥ तद्भृत्यभृत्यतु
 ल्योपिननूनंत्वंजनार्दन ॥ ७५ ॥ गणनाकुत्रतेविष्णोगणनीयोसि किंभवान् ॥ त्वादशागिरिशद्वास्पैःकतिवानहताहरे ॥ ७६ ॥ महे
 शान्तत्वमुत्कृष्टोमहेशेनसमोपिन ॥ महेशभृत्यतुल्योपिनतत्तुल्यःकथंभवान् ॥ ७७ ॥ यदिसिंहेनतुल्यस्याघुनकोमलभक्षकः ॥ तथा
 पिश्रीमहेशेननतुल्यस्त्वंजनार्दन ॥ ७८ ॥ यदिमत्तेभत्तुल्यस्यान्मलाशीग्रामसूकरः ॥ तथापि ॥ ७९ ॥ यदिभूपातुल्यस्याद्विरिद्रश्च

श्रीशिवर० ७ पचाधमः ॥ तथा० ॥ ८१ ॥ यदिपीयूषतुल्यस्यादुष्प्रमूत्रमलान्वितं ॥ तथापि० ॥ ८२ ॥ यदिदिव्यास्यतुल्यं स्यादपानं मलदूषितं ॥ तथा० ॥ ८३ ॥ यद्य
 ५८ त्युत्तमरत्नेनकाचस्तुल्यो भविष्यति ॥ तथापि० ॥ ८४ ॥ यदिक्षीराद्व्युत्तुल्यस्यान्मूत्रकूपो मलाविलः ॥ तथा० ॥ ८५ ॥ यदिस्यान्मेरुणा तुल्यो मलरा
 शिः क्रिमिः श्रितः ॥ तथापि० ॥ ८६ ॥ यदि रंभासमानस्याञ्जुली छिन्न नासिका ॥ तथापि० ॥ ८७ ॥ यदि किं नरगानेन समस्याद्गर्भस्वनः ॥ तथा० ॥
 ॥ ८८ ॥ यदि सोमपतुल्यः स्यान्मद्यपोर्मसभक्षकः ॥ तथा० ॥ ८९ ॥ यदि यागीय पशुहा ब्रह्म हंतृ समो भवेत् ॥ तथापि श्रीमहेशेन न तुल्यस्त्वं जनार्द
 नः ॥ ९० ॥ यदि काचो भवच्छ्रेष्ठो मणेरत्युत्तमोत्तमात् ॥ तथापि त्वं महादेवा दधिकेन जनार्दन ॥ ९१ ॥ यदि रेतो भवेच्छ्रेष्ठं पीयूषादुत्तमोत्तमान् ॥
 तथापि त्वं ॥ ९२ ॥ यद्यमेध्यं भवेच्छ्रेष्ठं नवनीता न्मनोरमात् ॥ तथा० ॥ ९३ ॥ यदि श्रेष्ठो भवेत्कुष्ठी मन्मथान्मुनि मोहनात् ॥ तथा० ॥ ९४ ॥ यदि स्या
 त्पेचकः श्रेष्ठोरम्यादैरावतादपि ॥ तथा० ॥ ९५ ॥ यदि स्याद्रासभः श्रेष्ठो देवाश्चादपि शोभनात् ॥ तथा० ॥ ९६ ॥ अणोरणीयान्महतो महीयान्
 त्रिपुरांतकः ॥ तादृशा श्रीमहादेवा दधिकस्त्वं कथं हरे ॥ परमाणु र्यथा त्यक्तो वस्तुतो मे च पेक्षया ॥ तथा जनार्दना ल्यो सित्वमुमापत्य पेक्षया ॥
 ९७ ॥ ॥ गुरु रुवाच ॥ ॥ समैनाकस्तमुत्कैर्वविष्णुं स्वोत्कर्षवादिनं ॥ पातयित्वा भुवि क्रोधाद्धर्षयामास पादतः ॥ ९९ ॥ तत्पादघर्षणे नैव विष्णुः
 कृष्णत्वमागतः ॥ तदा प्रभृति तं प्राहुः कृष्ण इत्यखिला जनाः ॥ १०० ॥ मैनाक पादयोगेन गतमोहो जनार्दनः ॥ मैनाकं सत्वरं नत्वा तमाह विनयानतः ॥
 ॥ ११ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ उत्कृष्टः शिव एवेति त्वयोक्तं हि मवत्सुतः ॥ तत्तथैव न संदेहो विदोप्याह तथा यतः ॥ १२ ॥ वेदैर्विश्वाधिकत्वेन श्रीरुद्रः प्रति
 पादितः ॥ यतो विश्वाधिको रुद्र इति वाक्यं श्रुति श्रुतं ॥ १३ ॥ श्रीमहादेव दुग्धाब्धौ विष्णु ब्रह्मादयः सुराः ॥ शीकरा इति जाबालो वदत्येवमुहुर्मुहुः ॥ १४ ॥ मया
 द्यभ्रांतचित्तेन मय्युत्कृष्टत्वमीरितं ॥ न मया प्रकृतिस्थेन मय्युत्कृष्टत्वमीरितं ॥ १५ ॥ मय्यद्यथा कृता शिक्षा त्वयामैनाकशोभिव ॥ सा शिक्षा वस्तुतो जाता
 ममैवाद्यहितावह ॥ १६ ॥ यथा सुतं पितो न्तं शिक्षयत्यसकादिभिः ॥ तथा धुना भ्रांतचित्ते मयि शिक्षा कृता त्वया ॥ १७ ॥ मैनाकस्त्वत्पदद्वंद्वयो
 गे नैव ममाधुना ॥ भ्रांतिर्गतान्यथा भ्रांतिः कथं त्यक्ष्यति मां द्रुतं ॥ १८ ॥ सर्वांगोद्धूलनाद्भस्मसंगतं चरणद्वये ॥ ताभ्यां च संगमान्मोहो ममाद्ये
 हगतो भ्रुवं ॥ १९ ॥ महान्ममोपकारो यमैनाकाद्यत्वया कृतः ॥ नास्ति प्रत्युपकारो स्य वस्तुतः सत्यमुच्यते ॥ १९ ॥ भ्रांत्या यदि शिवोत्कर्षेन व
 ५८ दिष्ट्याभ्यहंतदा ॥ शिक्षां कुं ममैव त्वं वरोयं ममशोभव ॥ ११ ॥ अन्यथा भ्रांतचित्तेन मया चेद्धृत्तानं कृतं ॥ तदा ग्रेया तनाघोरा भविष्यति

ममध्रुवं॥१२॥ प्रायश्चित्तं सुनिर्वृत्तमद्यत्कृतशिक्षया॥ अतः परं मदुत्कर्षवादजं पातकेन मे॥१३॥ गुरुवाच॥ ॥ इत्युत्काशांभवश्रेष्ठं मैनाकं शंकर
 प्रियं॥ मंदारपुष्पैः संपूज्य ययौ नत्वा जर्दनः॥१४॥ इंद्रात्स्तादृशे शक्तौ मैनाकेशांभवोत्तम॥ त्वत्पेरितमिदं वज्रं लंगिष्यति कथं वद॥१५॥ वज्रं किमिति तेनेदे
 नैव चूर्णीकृतं तदा॥ न जाने स यतः क्रूरः पादघर्षितमाधवः॥१६॥ शक्तिः शांभवमात्रस्था च तैर्बैतादृशी सदा॥ शक्तिरस्तीतीतस्मिन्मैनाक इति नाद्रुते
 माधवं प्रणतं दृष्ट्वा समैनाकः कुर्यान्निधिः॥ तं त्याज्यथा सद्यस्तं हन्याद्देवमाधवं॥१७॥ न त्यक्ष्ये वमैनाको भवं तं मत्तमीदृशं॥ त्वया तद्धनं कर्तुं वज्रं
 संप्रेषितं यतः॥१८॥ अन्यादृशं न जानीहि मैनाकं शांभवोत्तमं॥ स तादृशो न मैनाको यस्तूष्णीं स्थातुं मिच्छति॥१९॥ बले तेन महत्प्राप्तं मृत्तिका लिंगं पूज
 या॥ स चेत्क्रुधोजगत्सर्वनाशयिष्यति सत्वरं॥२०॥ यत्पादघर्षणात्सद्यो विष्णुः कृष्णत्वमाप्तवान्॥ समैनाकोति दुर्धर्षेन भविष्यति किं वद॥२१॥ शिवा
 र्चनप्रसंगेन स तिष्ठत्यधुना ध्रुवं॥ तस्मिन्समाप्ते मैनाकस्तव शिक्षां करिष्यति॥२२॥ इंद्राधुनैव मैनाकं शरणं यासि चेत्तदा॥ समैनाकः कृपासिंधुर्भव
 तं रक्षयिष्यति॥२३॥ अन्यथा द्यैव मैनाको भवं तं मतिवीर्यवान्॥ हत्वान्यस्मै स्वर्गलोकं दापयिष्यति शंकरात्॥२४॥ ॥ अगस्त्य उवाच॥ ॥ इती
 द्रस्तद्वचः श्रुत्वामैनाकं शरणं गतः॥ पालयामास मैनाकस्तमिदं शरणं गतं॥२५॥ मैनाकेनेदृशी शक्तिः प्राप्ता मृत्लिंगं पूजया॥ मृत्लिंगं पूजयस्मात्सर्वा
 भीष्टप्रदायकं॥२६॥ मृत्लिंगं पूजनात्पूर्वं बहवो ब्रह्मवादिनः॥ तत्त्वज्ञानं परंप्राप्य शिवं प्रापुः शिवाज्ञया॥२७॥ सर्वश्रुतिश्रुतं पुण्यं सर्वसंस्वरधेयं॥
 आरोग्यदं पुष्टिदं च धन्यं मृत्लिंगं पूजनं॥२८॥ मृत्लिंगं पूजनादन्यं नास्ति सर्वेप्सितार्थदं॥ सत्यमित्याह भगवान्नेदिकेशाय शंकरः॥२९॥ मृत्लिंगं
 पूजनं श्रौतं सदा स्वाभिीप्सितार्थदं॥ सत्यं सत्यमिति प्राह मंगलापि सुमंगला॥३०॥ रत्नलिंगादपि श्रेष्ठं मृन्मयं लिंगमुत्तमं॥ ततो धिकं
 नार्मदं स्याद्रसजं च ततो धिकं॥३१॥ पुरारेवा तटे रम्ये मौद्गल्यो मुनिपुंगवः॥ जाबालश्रुति तत्त्वज्ञः शिवपूजापुरःस्थितः॥३२॥ उत्थूल
 नन्निपुंड्राभ्यां रुद्रक्षेत्रे विभूषितः॥ श्रीरुद्रजपसंयुक्तः पंचाक्षरजपप्रियः॥३३॥ सदा शिवकथामेव सदा शृण्वन्बिलोकयन्॥ शिवलिंगं
 समभ्यर्च्य मोदमानः स्थितः सदा॥३४॥ तं तादृशं शिवरतं दृष्ट्वा रेवा निवासिनः॥ प्रणम्य विनयान्नम्रा प्रपद्युर्धर्मसंहितं॥३५॥ ॥
 ऋषय उवाच॥ ॥ मौद्गल्यमुनि शार्दूलवेद तत्त्वज्ञसत्तमं॥ भुक्तिमुक्तिप्रदान्धर्मान् वदकारुणित्तमं॥३६॥ क्वामहेशानिधं विशेषे
 णाधिनिष्ठति॥ क्वामहेशानिधं पूजितो भुक्तिमुक्तिदः॥३७॥ किं वामहेशपूजायासाधनं श्रुतिसंमतं॥ एतत्सर्वं विशेषेण वद

हेश

श्रीशिवर० ७
५९

मौनिशिरोमणे ॥ ३९ ॥ ॥ मौहल्य उवाच ॥ ॥ धन्यायूये धर्मनिष्ठा भूतिभूषितविग्रहाः ॥ रेवायो लिंगरूपिण्यो भवद्भिः स्वीयते यतः ॥
॥ ४० ॥ शिवलिंगमयीरेवामहेशस्यापरातनुः ॥ शिवो नार्मदलिंगेषु सर्वदाप्यधितिष्ठति ॥ ४१ ॥ लिंगरूपी महादेवः शिवलिंगे समर्चितः ॥
दहाति महदैश्वर्यं मोक्षं चांते द्विजोत्तमाः ॥ ४२ ॥ नानाविधानि लिंगानि तान्युच्येते मया धुना ॥ गोमेधिकाख्यमस्त्येकं लिंगं शंकरसंमतं ॥
॥ ४३ ॥ पुष्परागाख्यमस्त्येकं लिंगं शंकरसंमतं ॥ इन्द्रनीलमयं लिंगं मौक्तिकं लिंगमेव च ॥ ४४ ॥ वैद्रुमं लिंगमस्त्येकं पद्मरागमयं तथा ॥ व
ज्रवैडूर्यं लिंगानि तथा धातुमयानि च ॥ ४५ ॥ काश्मीरलिंगमस्त्येकं स्फाटिकं लिंगमस्ति च ॥ अन्नलिंगं धान्यलिंगं लिंगं गोमयनिर्मितं ॥ ४६ ॥
लावणं लिंगमस्त्येकं फलहारमयं तथा ॥ भस्मनार्चितं लिंगं मृन्मयं लिंगमस्ति च ॥ ४७ ॥ नर्मदाजलसंभूतं लिंगमेकं मुनीश्वराः ॥ शिलाज
न्येरसोत्पन्नं लिंगं जावालचोदितं ॥ ४८ ॥ लिंगेष्वेतेषु सर्वेषु लिंगत्रयमनुत्तमं ॥ तन्न संपूजितः शंभुः प्रसीदति न संशयः ॥ ४९ ॥ मृद्वाणरसलिंगानि
श्रेष्ठान्येतेषु वस्तुतः ॥ त्रिषाद्याह्वाणमुत्कृष्टं रसलिंगं ततो धिकं ॥ ५० ॥ विद्युद्गोमुखवत्कार्यं मृन्मयं लिंगमुत्तमं ॥ एवमन्यानि लिंगानि कर्त्त
व्यानि मनीषिभिः ॥ ५१ ॥ वक्ष्ये हं बाणलिंगस्य लक्षणं श्रुतिचोदितं ॥ बाणलिंगं श्रुतिप्रोक्तं लक्षणमपि द्विजाः ॥ ५२ ॥ त्रिपंचसप्तधा यत्तु तुला तु
लितमास्तिकाः ॥ नयाति समतां तत्तु बाणलिंगमिति श्रुतं ॥ ५३ ॥ सपीठमस्त्वपीठं वा बाणलिंगं शिवात्मकं पूजनीयं प्रयत्नेन भुक्तिमुक्तिफलेप्सु
भिः ॥ ५४ ॥ न प्रतिष्ठाद्यपेक्षापि बाणलिंगस्य वस्तुतः ॥ यतः कुतश्चिदानीय बाणलिंगं प्रपूजयेत् ॥ ५५ ॥ नर्मदेनर्मदालिंगे निवसाम्यहमन्व
हं ॥ संदेहं मा कुरुष्वेति प्राह शंभुः यतः पुरा ॥ ५६ ॥ शिवलिंगसहस्राणां पूजया यत्फलं लभेत् ॥ ततः शतगुणं पुण्यं लिंगेनादिसमुद्भवे ॥ ५७ ॥
तेभ्यः शतगुणं पुण्यं रत्नलिंगस्य पूजने ॥ गोमेदकादिलिंगानि रत्नलिंगानि सुव्रताः ॥ रत्नलिंगसहस्राणां पूजया यत्फलं लभेत् ॥ ततः शत
गुणं पुण्यं धातुलिंगस्य पूजने ॥ ५८ ॥ धातुलिंगेष्वपि श्रेष्ठं हेमलिंगं श्रुतिश्रुतं ॥ तन्न संपूजितः शंभुः प्रसादति न संशयः ॥ ५९ ॥ धातुलिंग
सहस्राणां पूजया यत्फलं लभेत् ॥ ततः शतगुणं पुण्यं मृत्तिका लिंगपूजने ॥ ६० ॥ मृत्तिकाणां सहस्रस्य पूजया यत्फलं लभेत् ॥ ततः श
तगुणं पुण्यं बाणलिंगस्य पूजने ॥ अनंतबाणलिंगानां पूजया यत्फलं लभेत् ॥ ततो नंतगुणं पुण्यं रसलिंगस्य पूजने ॥ ६१ ॥ रसलिंगं समं

उ-स-५:

५९

लिंगेनास्तिनश्रूयतेपिच॥ रसलिंगशिवः साक्षात्सच्चिदानंदलक्षणः॥ ६४॥ रसलिंगस्थमाहात्म्यं जानाति भगवान्छिवः॥ तदन्येन विजानंति सत्यं सत्यं
 न संशयः॥ ६५॥ बहवो मुनयः पूर्व रसलिंगार्चनाद्विजाः॥ मोक्षं प्राप्नुनायासादिनायागादिकर्मभिः॥ ६६॥ शिवास्वयमुमाकांतरसलिंगस्वरूपि
 णं॥ पूजयामास तेनैव प्रसन्नो भूत्वा महेश्वरः॥ ६७॥ रसः साक्षात् महादेवो रसो वै स इति श्रुतिः॥ अतो रसात्मकं लिंगं जाबाले बहुधा श्रुतं॥ ६८॥ रसः स
 ष्ठो महेशो न भक्तानुग्रहकांक्षया॥ तत्कृतं लिंगमुत्कृष्टं सर्वाभीष्टफलप्रदं॥ ६९॥ यं यं कामयते कामं रसलिंगस्य पूजया॥ तत्तमाप्नोति विप्रेन्द्राः स
 त्यं सत्यं न संशयः॥ ७०॥ सर्वलिंगोत्तमं लिंगं रसलिंगमनुत्तमं॥ ततस्तत्पूजया शंभुः साक्षात्सं पूजितो भवेत्॥ ७१॥ रसलिंगार्चनं श्रेष्ठं सर्वलिंगार्च
 नादपि॥ ततस्तदेव यत्नेन पूजनीयं मनीषिभिः॥ ७२॥ रसलिंगं यदि भवेत्पूजनीयं तदन्वहं॥ तदभावे पूजनीयं बाणलिंगं प्रयत्नतः॥ ७३॥ बाणलिं
 गं यदि गृहे न भविष्यति सर्वथा॥ पूजनीयं प्रयत्नेन मृत्तिलालिंगमास्तिकैः॥ ७४॥ तदभावे पूजनीयं धातुलिंगं प्रयत्नतः॥ तदभावे पूजनीयं प्रय
 त्नतः॥ ७५॥ काश्मीरलिंगमभ्यर्च्य तदभावे प्रयत्नतः॥ स्फाटिकलिंगमभ्यर्च्य तदभावे प्रयत्नतः॥ ७६॥ तदभावे पूजनीयं शिलालिंगं
 प्रयत्नतः॥ तदभावे पूजनीयं दारुलिंगं प्रयत्नतः॥ ७७॥ तदभावे पूजनीयं अन्नलिंगं प्रयत्नतः॥ तदभावे तु भूत्यादि लिंगान्यर्च्य
 प्रयत्नतः॥ ७८॥ यादृशं तादृशं वास्तु शिवलिंगं शिवात्मकं॥ पूजनीयं प्रयत्नेन द्विजैर्वैदोक्तमार्गतः॥ ७९॥ शैवः पंचाक्षरो मंत्रायः सर्वश्रुति संश्रुतः॥
 तेनैव मंत्रराजेन पूजनीयो महेश्वरः॥ ८०॥ श्रीमत्पंचाक्षरेणैव पूजितः श्रीमहेश्वरः॥ ददाति परमा मूर्ध्नि मोक्षं चांतन संशयः॥ ८१॥ श्रीमहादेवमाराध्य
 लिंगरूपिणमव्ययं॥ पंचाक्षरेण संपूज्य मुक्ताः पूर्वमनेतशः॥ ८२॥ श्रौतेन मनुना कार्यं श्रौतं लिंगार्चनं द्विजाः॥ श्रौतो मनुर्मन्त्रराजः शैवः पंचाक्षरः स्मृ
 तः॥ ८३॥ वैदिकैर्यत्नतः कार्यं वैदिकं लिंगपूजनं॥ अन्यथा रौरवं यांति यावदाचंद्रतारकं॥ ८४॥ लिंगं पूजैव कर्त्तव्यं वैदिकैर्वैदमन्त्रतः॥ शिवलिं
 गान्यपूजायां वैदिकानाधिकारिणः॥ ८५॥ द्विजाः कलौ करिष्यंति शिवलिंगान्यपूजनं॥ ते रौरवं प्रयास्यंति सत्यं सत्यं न संशयः॥ ८६॥ याव
 न्न कलिरायाति तावद्भूयं प्रयत्नतः॥ शिवलिंगार्चनं कृत्वा लभ्यं मुक्तिमास्तिकाः॥ ८७॥ श्रौतं शिवार्चनं यस्मात्कर्त्तव्यं मुक्तिकांक्षभिः॥ श्रौत
 लिंगार्चनत्यागे पतंति नरके ध्रुवं॥ ८८॥ चरलिंगानि पूज्यानि स्थावराण्यपि यत्नतः॥ त्रिकालं स्थावरं लिंगं पूजनीयं प्रयत्नतः॥ ८९॥ कृत्वा स्था
 वरलिंगार्चं चरलिंगार्चनं विना॥ भोक्तव्यं स्थावरार्चं तु विना भुंजीत न द्विजाः॥ ९०॥ स्थावरलिंगमभ्यर्च्य स्मृद्धा च त्वहं द्विजैः॥ भोक्तव्यमन्यथाया

रत्नलिंगं

श्रीशिवर० ७
६०

तिनरकं सूतकं विना ॥ ११ ॥ नयत्र स्थावरं लिङ्गं तत्र स्थातव्यमेव न ॥ यतः स्थावरं लिङ्गं स्य पूजानित्यं द्विजन्मनां ॥ १२ ॥ सर्वथा स्थावरं लिङ्गं य
दि न स्यात्तदा द्विजैः ॥ चरलिङ्गमुपस्पृश्य जप्यो रुद्रोष्टधा द्विजैः ॥ १३ ॥ अथवानामर्मदं लिङ्गमनुलिप्तेऽवनीतले ॥ स्थापयित्वा पूजनीयं शैवेन मनु
ना द्विजैः ॥ १४ ॥ पूजांते तत्पुनर्ग्राह्यं नार्मदं लिङ्गमास्तिकैः ॥ नीत्वा न्यत्रापि संस्थाप्य पूजनीयं पुनः पुनः ॥ १५ ॥ यदि नार्मदं लिङ्गस्याप्यभावः स्या
त्तदा द्विजैः ॥ स पूज्यं पार्थिवं लिङ्गं स्थापयित्वाऽवनीतले ॥ १६ ॥ मृत्लिङ्गार्चनमात्रेण स्थावरं लिङ्गमर्चितं ॥ स्थावरत्वं च मृत्लिङ्गे स्थावरत्वस्य
कल्पनात् ॥ १७ ॥ सद्योजातादिभिर्मन्त्रैः स्थापयित्वा स्थिरो भव ॥ गृहाण पूजामिति च स्थावरत्वं प्रकल्पयेत् ॥ १८ ॥ नित्यं बिल्वदलैः कार्यं भस्म
ना च शिवार्चनं ॥ धूपदीपादिकं सर्वकल्पनीयं स्वशक्तितः ॥ १९ ॥ शिवलिङ्गार्चनं पुण्यं भुक्तिर्दं मुक्तिर्दं तथा ॥ काशीप्राप्तिकरं चैतत्किं निर्वा
णं नयति ॥ १०० ॥ शिवलिङ्गार्चनाद्विप्राः काशीतत्त्वं च बुध्यते ॥ तादृशं तद्भुक्तिर्दं च मुक्तिर्दं च भविष्यति ॥ ११ ॥ पुराणपुण्यनि
धिर्नाम ब्राह्मणो वेदवित्तमशिवार्चकः ॥ स्थितस्तस्य माहात्म्यं वेद्यं हं द्विजाः ॥ १२ ॥ सबिल्वदलपुष्पाद्यैः भस्मना च महेश्वरं ॥ र
सलिङ्गात्मकं नित्यं पूजयामास सादरं ॥ १३ ॥ स नित्यं पूजयामास बाणलिङ्गानि सादरं ॥ पार्थिवान्यपि लिङ्गानि पूजयामास भ
क्तितः ॥ १४ ॥ शिवव्रतानि सर्वाणि स चकार यथाविधि ॥ शिवक्षेत्राणि सर्वाणि सदृशं स्ति को नमः ॥ १५ ॥ शिवार्चनोत्पन्नपुण्या
त्सत्पुण्यनिधिर्द्विजः ॥ शिवक्षेत्राणि सर्वाणि दृष्ट्वा काशीमवाप च ॥ १६ ॥ काश्यां ततः स्थितिं च केशीवधर्मपरायणः ॥ विश्वे
श्वरं वेदवेद्यं पूजयामास संततं ॥ १७ ॥ तत्रोत्तर्गृह्यान्नादिकर्म कृत्वा ययाक्रमं ॥ वायमानाशनो भूत्वा विश्वेशाच्च परो भवत् ॥
॥ १८ ॥ एवं स्थितं पुण्यनिधिं भृगुः संपूज्य सादरं ॥ काशीप्रभावममलं वदस्वेत्यत्र वीद्विज ॥ १९ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा पुण्यपुण्य
विधिः ततः ॥ काशीप्रभावममलं ज्ञात्वा वक्तुं समारभे ॥ १०० ॥ ॥ पुण्यनिधिरुवाच ॥ ॥ काशीत्यस्य महामतोऽश्रुतिशिरो
रत्नस्य तत्त्वं मया न ज्ञातं मुनिभिः सुरैरपि परिज्ञातं मुकुंदादिभिः ॥ न ज्ञातं श्रुतिभिश्च नैव विदितं सित्थैश्च वेदेष्वरः स्तत्त्वं त
च्छिवतत्त्ववत्तदितरे ज्ञेयं कथं तद्भवेत् ॥ ११ ॥ या काशी हृदियस्य दीपकलिके वा भातितस्यैव सा बिज्ञेया भवति स्फुटं तदि

उ-स-पू

श्रीशिव
६०

तरेन ज्ञायते सर्वथा ॥ साध्यात्येव तथा महेश हृदये विज्ञायते साततस्तेने शेषेन परात्परेण विभुना विश्वाधिकेन ध्रुवं ॥ १२ ॥ यस्यामंतकभीतिलेशरहिताः कार्त्तंति
 वात्तां विनानिशं कं निवसंति संततमुमां कान्तार्चकाः शंकराः ॥ सेयं पाशुपतस्थली मुनिवरैराधिता संस्तुता वेदांतैः शिवरूपिणीति सततं काशीतिका
 शीति च ॥ १३ ॥ यस्यां देहविसर्जने सति महादेवः परं तारकं व्याचष्टे शिवतत्पराय विलुठत संसारविच्छिन्नये ॥ तद्रूपं भगवानवेति भगवानरुद्रस्तदन्योन
 वायो वै रुद्र इति श्रुतिः तदितरं नैवाभिवक्ति ध्रुवं ॥ १४ ॥ विश्वेशाभिधं लिंगरूपममलं धृत्वा विमुक्ते सदाशैवो तारयितुं महाघनि च यान्संसारतो
 पीश्वरः ॥ मायाजालविशोधनाय सततं सांबो बया संस्थितः काशीतत्त्वविदुत्तमः शिवतमः सर्वोत्तमः शंकरः ॥ १५ ॥ काशीनाम सुधा
 निधिः सुरगणैः संसेवितः सादरं जाबालादिसमस्तवेदनिकरैः समावस्तुतः संततं ॥ नाना तीर्थसमन्वितः श्रुतिमतो लिंगैरनेकैर्वृ
 तो दृष्टो हंति समस्तपातकगणाः ध्यातस्तु निर्वाणदः ॥ १६ ॥ काशीत्येव महामनुः श्रुतिपथं प्राप्तो खिलापद्गणान् दूरीकृत्य नरेकरोति विम
 लं मुक्तिं ददाति स्वतः ॥ वेदांतैरखिलैस्तुतः सतु मनुः शैवस्ततस्तमनुं वेदो वेदशिवो थवा तदितरो नो वेदसत्यं ध्रुवं ॥ १७ ॥ काशीवीथिषु
 संचरन् प्रतिपदं यागायुतानां फलं संप्राप्नोति नराः धर्मोपिकिमुतः स्वस्थः शिवाराधकः ॥ तस्माद्वा दुरतो निशं शिवपुरी सेव्या मृडानी
 पतिः सेव्यः संततमंतकांतकमहादेवेति संवादिभिः ॥ १८ ॥ संसाराद्भुतसागरेषु पतिताः क्लेशयंति ये संततं ते काशीं त्रीमाशुशंभुकृप
 यासंप्राप्यतीर्त्तवन्तान् ॥ यातायातपरिश्रमे बहून्तरेः दुस्तारसंसारजैर्निर्मुक्ताः शिवमेव सांबमनथाः संप्राप्नुवंति ध्रुवं ॥ १९ ॥ बद्धः ता
 वदनेकदुष्कृतचयैः संसारपाशैर्नरो नाना दुःखयुतैरनुक्षणमभेधापत्समूहैरपि ॥ यावन्नापमहेशसांद्रकृपया काशीं महेशाश्र
 यां काशीं प्राप्यतु मुच्यते दृढतरेः संसारपाशैर्नरः ॥ २० ॥ मः ३३ त्यास्तावदिह भ्रमं तिसततं संसारघोरे हृदे पापावर्त्तसमन्विते दुरित
 भिरिङ्गत्तरंगावते ॥ यावद्विश्वपतिः प्रियसुरनताकाशीं न संप्राप्यते काशीं प्राप्यतु न भ्रमंति मनुजाः संसारघोरे हृदे ॥ २१ ॥ काशीं प्राप्य
 कुयोनिचक्रकुहरं न प्राप्नुवंति ध्रुवं सत्यं सत्यमिहोच्यते भुजयुगं सम्यक् समुद्धृत्य च ॥ वेदास्तत्र तु साक्षिणः श्रुतिशिरोवेद्यो थसा
 क्षीशिवः ॥ विष्णुब्रह्मपुरोगमाः सुरगणायै चान्नते साक्षिणः ॥ २२ ॥ काशीमाशुसमाश्रितः शिवमनात्वंतं भवेद्यः सदासानंदं च
 समस्तदुःखनिकरं संहृत्य मुत्थः शिवं ॥ संप्राप्नोति न संशयः श्रुतिरियं काशीं समाश्रीयतां ॥ विश्वेशः समुपास्यतामिति यतोऽं डीरवो

श्रीशिवर०७
६१

वैदिकः॥२३॥ घोरापद्यपिशांभवेः श्रुतिमताकाशीसुराराधित॥ नित्याज्यान्निपुरारिराजनगरीकाशीयतोमुक्तिदा॥ त्यक्त्वासायदि
मोहतः श्रुतिमताकाशीतदादुर्लभा॥ मुक्तिः सत्यमिति श्रुतिश्रुतिरियं मान्या सदावैदिकैः॥२४॥ श्रीविश्वेश्वरमप्रमेयममलं वेदांतवेद्यं
प्रभुं लिंगाकारमुपाश्रितं श्रुतिमतं काश्यांतदासंस्थितं॥ यः संत्यज्यदि गंतं प्रतिगतो माहात्म्यमुक्त्यंगना॥ पादाग्रेण हतः पतत्यनुदिनं सं
सारकूपे ध्रुवं॥२५॥ तं मन्ये पुरुषा धर्मनरखरं संसारदुःखाश्रयं॥ निर्भाग्यं परदुःखदाननिरतं पापौघमोहाश्रयं॥ यः काशीं निवेव
तेशिवमुपाकांतं न संसेवते॥ संसारार्णवतारकं प्रभुमना द्यंतं भवानीपतिं॥२६॥ तं मन्ये पुरुषोत्तमं शिवमतं निर्मूलिताद्यद्रुमं॥
वेदांतार्थविचारपारगहितं सौभाग्यवंतं सदा॥ यः काशीसमुपासते शिवमना द्यंतं भजेत्संततं॥ भस्मालंकृतविग्रहः शिवमहादेवैति मे
भजपन्॥२७॥ काश्येकाजगती तले श्रुतिमता मुक्तिप्रपेति श्रुता गौरीशंकरसंमता मुनिवरैः वेदैश्च नित्यं स्तुता॥ काशीतो धिकमन्यतीर्थम
भितो वेदेषु न श्रूयते तीर्थानामधिदेवते यमनघाकाशी महेशप्रिया॥२८॥ काश्ये विर्णयिता शिवः परतरं पंचाक्षरं तारकं॥ तच्छैवं प्रणवा
न्वितं श्रुतिशिरोरत्नं तदित्यादरात्॥ दूर्वासादिसमस्तमौ नि निकरैः काशीसमाराधिता सेयं शंभुसमाश्रिता शिवपुरी मुक्त्यंगना संश्रया॥
॥२९॥ काशीवीथिषु मुक्तिरूपवनिता विश्वेश्वरप्रेरिता संचारं समुदंकरोति परितः संबीक्ष्य शैवोत्तमान्॥ एते मामभियंतु सत्वरमिह प्र
ध्वस्तदुःखाब्धयः श्रीविश्वेशकृपावशादिति सदा वेदांतवाक्यस्तुता॥३०॥ एतद्देहरहस्यमाहुरभितो वेदांतवाक्यैर्यतो निश्चित्योक्तमने
कवेदहृदयं प्रागेव मे चोदितं॥ देवीषण्मुखनंदिभृंगिरिदिभिः संसेवितेनादरादाराध्येन महेश्वरेण जगतामीशेन सत्यं ध्रुवं॥३१॥ ॥
मौद्गल्य उवाच॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा भृगुः काश्यामुवाससः॥ काशीप्रभावो विज्ञातस्तनलिंगार्चनात्मने॥३२॥ शिवलिंगार्चनं फलं मया
वक्तुं न शक्यते॥ शिवलिंगार्चनं फलं भगवान्वेदद्वैशंकरः॥३३॥ शिवलिंगार्चनं दानं शिवलिंगार्चनं तपः॥ शिवलिंगार्चनं ध्यानं शिवलिंगा
र्चनं जपः॥३४॥ ॥ अगस्त्य उवाच॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा मुनयस्ते ततः परं॥ शिवार्चनं पराजाता भस्मोत्प्लुतं विग्रहाः॥३५॥ शिव
लिंगार्चनं नित्यं तदकृत्वेव यो वसेत्॥ स याति नरकं घोरं कल्पेतेपि विमुच्येत॥३६॥ पुरावशिष्टो मोहेन त्यक्तभस्मानुलेपनं॥ त्यक्तलिंगार्च
नं शिष्यं विलोक्या हाति दुःखितः॥३७॥ ॥ वशिष्ठ उवाच॥ ॥ हा हा शिष्यं कथं त्यक्तं विभूत्युद्धूलनं त्वया॥ कथां शिवार्चनं त्यक्तं वेदवे

उ-स-पू

श्रीशिव
६१

हांत बाधितं ॥ ३८ ॥ त्यक्तलिंगार्चनैर्विप्रैस्त्यक्तभस्मानुलेपनैः ॥ प्राप्यते यातना घोरा सततं कल्पकोटिषु ॥ ३९ ॥ येन त्यक्तो भस्मयोगो ये
 न त्यक्तं शिवार्चनं ॥ तस्य कल्पशतांतेऽपि मुक्तिरत्यंत दुर्लभाः ॥ ४० ॥ भूतिलिंगार्चनैस्त्यक्ताकरोत्युग्रेतपोनिशं ॥ तथापि तत्तपस्तस्य फलदं
 न भविष्यति ॥ ४१ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा शिष्यसंयुक्तो वसिष्ठो वेदवित्तमः ॥ ययो यमसभां सद्यः शिवनामानि कीर्तय
 न् ॥ ४२ ॥ स सभासद्यमः श्रुत्वा शिवनामानुकीर्तनं ॥ अभ्युत्थाय वसिष्ठं तं पूजयामास सादरं ॥ ४३ ॥ ततः प्रहृष्टहृदयो वशिष्ठो यम
 पूजितः ॥ विधाय कुशलप्रश्नमन्यदप्याह सादरं ॥ ४४ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ यमात्राऽगणिताः संति नरकेष्वतिदुःखिताः ॥ पच्य
 माना काथ्यमाना दह्यमानाश्च किंकरीः ॥ ४५ ॥ एतैः किं किं कृतं पापं पुरा नरकसाधनं ॥ कीदृशैर्भुज्यते पापैर्घोरानरकयातना ॥ ४६ ॥ यमे
 दं मह्यमखिलं विचार्य वद सादरं ॥ येन पापान्निवृत्तिस्त्यात् यातनासाधनान्मम ॥ ४७ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा द
 द्धासनरकस्थितान् ॥ दह्यमानान्पच्यमानानुवाच वचनं तदा ॥ ४८ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ सर्वकामप्रदं श्रौतं सुलभं लिंगपूजनं ॥
 पुरा त्यक्तं दुराचारे रे तैर्नरकवासिभिः ॥ ४९ ॥ त्यक्त्वालिंगार्चनं श्रौतं पतितानरकालये ॥ नैतेषां ब्रह्मकल्पांतेऽप्यस्यान्मोक्षो न दृश्य
 ते ॥ ५० ॥ मोक्षोऽस्ति ब्रह्महादीनां कल्पांते ब्रह्मणा सह ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां तु मोक्षो नास्त्येव सर्वथा ॥ ५१ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्नि
 र्गमो भवेत् ॥ तदा समुद्रे विंध्याद्रिः प्रवेत्काष्ठं करं उवाच ॥ ५२ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदोत्तमाश्चो जायेत गा
 र्दभादति कोमलात् ॥ ५३ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा मृगेंद्रो जायेत हरिणीशावकादपि ॥ ५४ ॥ त्यक्तलिं
 गार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा चांडालकन्यायां जायते ब्राह्मणोत्तमः ॥ ५५ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥
 तदानराणां भक्ष्यं स्यात्पुरीषं स घृतान्नवत् ॥ ५६ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा मुरवान्निःसरेयुर्मलामूत्र
 समन्विताः ॥ ५७ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा शृंगाणि जायेन् नन्तराणां नेत्रगोलकात् ॥ त्यक्तलिंगार्चना
 नां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदोत्पत्तिः शिलायां स्यादं कुराणो मृदे विना ॥ ५८ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा
 घ्राणेन गृह्येत विना श्रोत्रेण गजध्वनिः ॥ ५९ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा श्रोत्रेण गृह्येत घटादिर्नयने विना ॥
 १३ तदा गजेंद्रो जायेत सूकरादपि कोमलात् ॥ ५५ ॥ त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्न रकान्निर्गमो भवेत् ॥

सो.
६२

उ-स-पू-

॥६२॥त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्नरकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदानेनेण गृह्येत गंधो घ्राणो द्रियं विना ॥ ६३॥त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्नरकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा घ्राणेन गृह्येत रसो जिह्वे द्रियं विना ॥ ६४॥त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्नरकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा स्पर्शोऽपि गृह्येत रसनेन त्वचं विना ॥ ६५॥
त्यक्तलिंगार्चनानां चेन्नरकान्निर्गमो भवेत् ॥ तदा त्वचैव गृह्येत बुद्ध्या धारो विना मनः ॥ ६६॥ तस्मात्त्यक्तशिवार्चनानि ष्कृतिर्नरकालयात्
नास्त्येव ब्रह्म कल्यांते प्येतत्सत्यं न संशयः ॥ ६६॥ येतिष्ठंति भ्रमेणापि विहाय शिव पूजनं ॥ ते कल्यांतेऽपि न त्याज्या न रकेभ्यो न संशयः ॥ ६७॥
भस्मानुलेपनं त्यक्त्वा येतिष्ठंति न राधमाः ॥ ते कल्यांतेऽपि न त्याज्या न रकेभ्यो न संशयः ॥ ६८॥ रुद्रोक्षधारणं त्यक्त्वा येतिष्ठंति न राधमाः ॥ ते कल्यांते ॥
येन कुर्वंति यत्नेन श्रीमहादेव चिंतनं ॥ ते कल्यांते ॥ ७१॥ येन कुर्वंति यत्नेन महादेव स्तुतिं मुदा ॥ ते कल्यांते ॥ ७३॥ येन कुर्वंति यत्नेन श्रीमहादेव
वीक्षणं ॥ ते कल्यांते ॥ ७४॥ श्रीमहादेव नैवेद्यमन्त्रं हं येन भुंजते ॥ ते कल्यांते ॥ ७५॥ शिवाभिषेकपानीयमन्त्रं हं न पिवंतिये ॥ ते कल्यांतेऽपि न
त्याज्या न रकेभ्यो न संशयः ॥ ७६॥ शिवभक्तविहीना ये ते दं ज्यामम सर्वदा ॥ तदन्ये शिवभक्ता ये ते पूज्यामम सर्वदा ॥ ७७॥ अनंत ब्रह्म क
ल्यांतेऽप्यशौवानां महामुने ॥ न निवृत्तिरघोरेभ्यो न रकेभ्यो न संशयः ॥ ७८॥ ऊर्ध्वं पुंङ्गुं धृतं पूर्वमेतैः श्रुतिरिस्मृतं ॥ अत एते तदाकारशस्त्र
कुंडे निपातितः ॥ ७९॥ लिंगाकारशिलाभिन्नशिलाचर्यैः कृता पुरा ॥ अतस्तप्तशिलापृष्ठे तिष्ठंति त्वग्निहतप्रभाः ॥ ८०॥ महेश्वरार्चनं पूर्वं एतै
र्न कृतमादरात् ॥ अतस्तप्तकटाहेषु पातिताः संति सर्वदा ॥ ८१॥ प्रणामानकृता दुष्टैरेतैस्त्रिपुरधातिनः ॥ अतस्तप्तसस्तंभांस्तिष्ठंति
श्लिष्य सर्वदा ॥ ८२॥ भस्मानुलेपनं त्यक्त्वा स्थितमेतैः पुरातनः ॥ विष्णुलेपनं कृत्वा तिष्ठंति भटताडिताः ॥ ८३॥ प्रदोषेषु महादेवो नैतैः
संसेवितो मुदा ॥ अत एव भास्त्रमध्ये भर्जते बहुधा सदा ॥ ८४॥ एतैर्गिरिशानैवेद्यं न भुक्तमपि पावनं ॥ अतो विष्ठां क्रिमिं प्लुष्टां भक्षयंति
मुहुर्मुहुः ॥ ८५॥ एतैर्न पीतं यत्नेन शिवतीर्थमघापहं ॥ अत एते पिवंति च लालश्चुनकवज्जो ॥ ८६॥ एतैर्महेशानिर्माल्यं नाघ्रातमति
यत्नतः ॥ अत एवामेध्यगंधं तिष्ठंति घ्राय सर्वदा ॥ शिवरात्रि व्रतं त्यक्त्वा स्थितमेतैर्दुरात्मभिः ॥ अत एव महाघोरे कुंभीपाके निपातिताः
॥ ८८॥ एतैर्भुक्तं दिवा पूर्वस्वेच्छया सोमवासरे ॥ अत एवातिसंतप्तं विषकुंडे निपातितः ॥ ८९॥ कालाष्टमी व्रतं त्यक्त्वा मेतैः पूर्वदुरात्मभिः ॥
अत एवातिसंतप्तं विषकुंडे निपातितः ॥ ९०॥ कालाष्टमी व्रतं त्यक्त्वा मेतैः पूर्वदुरात्मभिः ॥ अत एवातिसंतप्तं मूत्रकुंडे निपातितः ॥

मूत्र

श्रीशिव
६२

* एतैरुक्ता देवदेवेश शिवे विष्णवादि साम्यता ॥
* निपीज्यंते शरोत्करैः ॥ ९१॥

साधारणत्वेनयः शिवं मनुते प्रभुं ॥ स संततं तप्तशस्त्रैः पीडितो नाधितिष्ठति ॥ ९२ ॥ एतादृशान्दुराचारान् अनंतान् नरकः स्थितान् ॥
 दृष्ट्वा ह मपि किं श्यामिकदाचिन्मुनिसत्तम ॥ ९३ ॥ संति बिल्बानि हस्तेन प्राप्यानि शिवपूजने ॥ नैवासीन्मतिरेतेषां स्थितानो नरकात्
 ये ॥ ९४ ॥ जलमस्य मलं लिङ्गे दातुं शक्तिरपि स्थिता ॥ तथापि तत्परित्यागात्पतन्ति नरके जनाः ॥ ९५ ॥ यथेष्टं भुवि भस्मास्ति सर्वपातकशो
 धकं ॥ तथापि त ॥ ९६ ॥ महादेवस्तुतिं कर्तुं वागस्तिवशावर्तिनी ॥ तथा ॥ ९७ ॥ शिवप्रदक्षिणं कर्तुं स्ववशौ चरणौ स्थितौ ॥ तथापि ॥
 ॥ ९८ ॥ शिवाय प्रणतिं कर्तुं शरीरं स्ववशं स्थितं ॥ तथा ॥ ९९ ॥ महेशकीर्तनं कर्तुं रसना स्ववशा स्थिता ॥ तथा ॥ १०० ॥ महेशस्म
 रणं कर्तुं स्वांतं च स्ववशं स्थितं ॥ तथा ॥ १०१ ॥ हा हा त्यक्त शिवाचारानराः सर्वे पि पा मराः ॥ कथं पतन्ति नरकेशालभा इव पावके ॥ शैवा
 चारविहीनानामेतेषां न कालयात् ॥ न कदापि मुनिश्रेष्ठ निष्कृतिः सत्यमुच्यते ॥ ३ ॥ विष्णुरस्त्वथवा ब्रह्मा शैवधर्मविवर्जितः ॥ त-
 स्यापि नरकाद्द्वोरनिष्कृतिर्न मुने ध्रुवं ॥ ४ ॥ शैवधर्मरता मर्त्या भित्वा तत्सूर्यमंडले ॥ प्रयांति शिवसायुज्यं स्वेष्टबंधुसमन्विताः ॥ ५ ॥
 मुने चरमदेहानां शैवाचाररताः स्मृताः ॥ महेश्वरप्रसादेन मुक्तिर्भवति वस्तुतः ॥ ६ ॥ मृद्धिङ्गपूजनं श्रौतं मोक्षदं सुलभं मुने ॥ कृतं येन प्रयत्ने
 न समुक्तो भवति ध्रुवं ॥ ७ ॥ मृद्धिङ्गपूजनं श्रौतं सर्वकामप्रदं मुने ॥ कृतं येन प्रयत्नेन समुक्तो भवति ध्रुवं ॥ ८ ॥ मृद्धिङ्गपूजामात्रेण सद्य
 स्तुष्यति शंकरः ॥ संतुष्टः सदृशत्वेन भुक्तिं मुक्तिं च वस्तुतः ॥ ९ ॥ मृद्धिङ्गपूजनं श्रौतं राज्यस्वर्गापवर्गदं ॥ तत्कल्पलतिके वैष्टं किं किं नै-
 व प्रयच्छति ॥ १० ॥ शिवैकशरणाः शैवाः शिवलिङ्गार्चनप्रियाः ॥ भुक्त्वा स्वाभीप्सितान्मोगानं ते मुक्ता भवन्ति च ॥ शैवेभ्य एव दास्यामि मुक्ति
 मित्याह शंकरः ॥ अतो मुने तदन्यानां मुक्तिरत्यंत दुर्लभा ॥ ११ ॥ येन चीर्णं प्रयत्नेन श्रौतं पाशुपतं व्रतं ॥ तेन लब्धा मुक्तिकांता महादेव प्र-
 सादतः ॥ १२ ॥ येन पंचाक्षरो जप्तो भस्मोद्धूलनपूर्वकं ॥ तेन ल ॥ १४ ॥ येनार्चितो महादेवो भस्मोद्धूलनपूर्वकं ॥ तेन ल ॥ १५ ॥ येन स्मृतो
 महादेवो भस्मोद्धूलनपूर्वकं ॥ तेन ल ॥ १६ ॥ येन ध्यातो महादेवो भस्मोद्धूलनपूर्वकं ॥ तेन ॥ १७ ॥ बहूनां क्तेन किं वाक्ये सत्यमेतन्मुने श्रुणु ॥
 सर्वान्देवान्परित्यज्य शिवः पूज्यो मुमुक्षुभिः ॥ १८ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा बसिष्ठो दृष्टमानसः ॥ स शिष्यः
 स्वाश्रमाभ्यासं यमेन प्रेरितो ययौ ॥ १९ ॥ ततः परं यमेनोक्तं वचः श्रुत्वा बिलार्धदं ॥ बसिष्ठशिष्यश्च ततो लिङ्गपूजापरो भवत् ॥ २० ॥

श्रीशिवः ७
६३

उ-स-पू-

सकृत्वा मृन्मयं लिङ्गं सर्वाभीष्टप्रदायकं ॥ बिल्वपत्रैर्भस्मना च पूजयामास भक्तितः ॥ २१ ॥ ततो मृन्मयलिङ्गस्य पूजां कृत्वा शिवं स्मरन् ॥ त्र्य-
क्तदेहः शिवं प्राप सर्वदेवशिरवामणि ॥ अतो मृन्मयलिङ्गस्य पूजनं सर्वकामदं ॥ तुष्टो भवति गौरीशो यतो मृद्धिङ्गं पूजया ॥ २३ ॥ संपूज्य मृ-
न्मयं लिङ्गं यो नित्यमनुमोदते ॥ तद्द्वारि मत्तमात्तंगास्तिष्ठं त्येवामिता मुने ॥ २४ ॥ मुने पार्थिवलिङ्गस्य पूजनं शंकरप्रियं ॥ धर्मार्थकाममो-
क्षाणामचिरेणैव दायकं ॥ २५ ॥ भस्मगोमयवार्क्षादिलिङ्गान्यपि सनातन ॥ पूजनीयानियत्नेन धनधान्यादिवांछिभिः ॥ २६ ॥ मुने
भस्मादिलिङ्गानि मोक्षदान्यपि वस्तुतः ॥ भवेति भक्त्यस्तुष्ट्यर्थं धनधान्यान् न दान्यपि ॥ २७ ॥ एकैकमपि तद्धिङ्गं धनधान्यप्रदं मुने ॥
मोक्षदं च तथाप्युक्तफले भवति तत्क्षणे ॥ २८ ॥ मुने शिवार्चनं यस्माच्चतुर्वर्गफलप्रदं ॥ तस्मादवश्यं तत्कार्यं चतुर्वर्गफलार्थिभिः ॥
॥ २९ ॥ शिवो ददाति विष्णुत्वं संतुष्टो लिङ्गपूजया ॥ तथा ब्रह्मत्वं मिन्द्रत्वं ददात्येव महेश्वरः ॥ ३० ॥ विना तपोभिर्दानैश्च केवलं शिवपू-
जया ॥ मुने भवंत्यभीष्टानि श्रीमहेशप्रसादतः ॥ यत्पादपद्ममभ्यर्च्य स्वनेत्राब्जेन केशवः ॥ चक्रं प्राप स गौरीशः पूजनीयो मु-
मुक्षुभिः ॥ ३२ ॥ स्तुवंति ये सदा वेदवेदांताश्च संहिताः ॥ स देवदेवो गौरीशः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥
यमाहुर्विष्णुर्जनकैर्विधेः ॥ स देवः ॥ ३४ ॥ यमाहुर्गिरिजानाथं यमाहुर्महानातकं ॥ स देवः ॥ ३५ ॥ यमाहुस्कादजनकं यमाहुः सर्वगं प्रभुं ॥ स
देवः ॥ ३६ ॥ मुने विश्वाधिकं रुद्रं यमाहुः श्रुतयो र्विलाः ॥ स देवदेवो गौरीशः पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ ३७ ॥ मुने विश्वाधिकं रुद्रमभ्यर्च्य स
र्वकामदं ॥ परित्यज्यार्चयेत्यन्या नमरात्या भवानराः ॥ ३८ ॥ को नु विश्वाधिका रुद्रादन्यं पूजयति भ्रमात् ॥ ऋते महापातकी न पापिष्ठं न
रकाश्रयं ॥ ३९ ॥ सर्वदेवोत्तमं सांबं यो नार्चयति संततं ॥ सदुरात्मा स पापिष्ठः स सुरापी स पुलकसः ॥ ४० ॥ योन्या मरसमत्वेन जा-
नाति शिवमीश्वरं ॥ सदुरात्मा ॥ ४१ ॥ शिवेन सह यो मोहात्सुरमन्यं प्रपूजयेत् ॥ सदुरा ॥ ४२ ॥ शिवपीठे शिवादन्यं यः स्थापयति मोह-
तः ॥ सदुरात्मा स पापिष्ठः स सुरापी स पुलकसः ॥ ४३ ॥ विष्ण्वादिसुरतुल्यत्वं ये वदंति महेश्वरे ॥ ते सर्वे जारजा एव तज्जनन्यश्च जा-
रजाः ॥ ४४ ॥ देवोत्तमं महादेवमन्यथा प्रवदंति ये ॥ ते सर्वे ॥ ४५ ॥ उत्थूलनं निपुणं च न धृतं ये दुरात्मभिः ॥ ते सर्वे ॥ ४६ ॥ रुद्राक्षान
धृता ये श्वरुद्राध्यायपरानये ॥ ते सर्वे ॥ ४७ ॥ शिवलिङ्गार्चने प्रीतिनयेषां कलुषात्मनां ॥ ते सर्वे जारजा एव तज्जनन्यश्च जारजाः

श्रीशिव
६३

शिवार्चस्त्वेन पराधन्यामान्याः पुण्यैकमूर्तयः ॥ यतो नंततपो रूपशिवचाररताः स्मृताः ॥ ५० ॥ भाग्यभाजो महादेवं भजंति भवभीरवः ॥ भजतां श्रीमहादे
वं भवबन्धो न सर्वथा ॥ ५१ ॥ जन्ममृत्युजरारोगानशयंति शिवपूजया ॥ तस्मादतिप्रयत्नेन कर्त्तव्यं शिवपूजनं ॥ ५२ ॥ शिवार्चनपरोमर्त्येन विभेति यमो
दपि ॥ किं पुनर्जन्ममरणजरारोगादिभिर्मुने ॥ ५३ ॥ यतश्चरमदेहानां शिवे भक्तिप्रजायते ॥ ततो जन्मजरादिभ्यो न विभेति शिवार्चकः ॥ ५४ ॥ मह
द्भाग्यं शोभवानां शोभुसं सक्तचेतसां ॥ यतः पुनर्जन्मादिभ्यंतेषां महात्मनां ॥ ५५ ॥ यस्य शैवो भवामीति बुद्धिर्भवति भाग्यताः ॥ स धन्यः कृतकृ
त्यश्च मान्यः सर्वामरेरपि ॥ ५६ ॥ धन्यानां शिवभक्तानां मतिर्निर्मलदेहिनां ॥ यद्भाग्यं तादृशं भाग्यममरैरप्यपेक्षितं ॥ ५७ ॥ पुराऽत्रैवार्चकः कः
शिवदरिद्रो व्याधिपीडितः ॥ समये वोपदिष्टो न च के मृच्छिङ्गपूजनं ॥ ५८ ॥ स ततो व्याधिनिर्मुक्तो यथोरत्नधनेश्वरं ॥ तेन संपूजितो राजा स
एव शिवपूजकः ॥ ५९ ॥ तस्य रत्नधनेशस्य ज्येष्ठपुत्रो विशारदः ॥ नानारोगसमाक्रांतो दुःखितः संस्थितो मुने ॥ ६० ॥ सराजा तादृशं पुनस्मृत्वा
स्मृत्वा पुनः पुनः ॥ दुःखसंविग्नहृदयः स बाष्पो भूतदा मुने ॥ ६१ ॥ तं तादृशं बिलोक्या ह स एव शिवपूजकः ॥ किं क्लिश्यसे नृपश्रेष्ठ किमासीदिति सादरं
॥ ६२ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा सराजा गद्गदध्वनिः ॥ मुंचन्वाध्यागि बहुधा तमाह शिवपूजकं ॥ ६३ ॥ ॥ शैवोत्तमममास्त्वेकः पुनोज्येष्ठो विशारदः ॥ स नाना
रोगसंक्रांतस्तिष्ठति प्रियकृतमः ॥ ६४ ॥ स पूर्वमभवत्पुनः सर्वशत्रुनिबर्हणः ॥ तमद्य राजयक्ष्मादिनानारोगाः समावृताः ॥ ६५ ॥ दत्तानि सुरवैद्याभ्यामो
षधानि सहस्रशः ॥ तथापि तस्य ते रोगाननशयंति दुःखदाः ॥ ६६ ॥ धन्वंतारिः समागत्य ददावोषधमादरात् ॥ तथापि तस्य ते रोगा वृद्धिं यांति क्षणेक्षणे
॥ ६७ ॥ यावन्ति संत्योषधानि पातालादिजगन्त्रये ॥ तावन्ति भक्षितान्येव तथापि न सुखी सुतः ॥ ६८ ॥ दिने दिने तनुक्षीणा जायते तस्य शां भव ॥ तदुःखि
तो स्म्यहमीदृशः ॥ ६९ ॥ सूर्यादयो ग्रहाः सर्वे जपहोमादिभिः पुरा ॥ सम्यगाराधिता एव तथापि न सुखी सुतः ॥ ७० ॥ आयुर्दानादिदानानि बहुधा
मया ॥ तथापि नामयाः शांतास्ततो न स सुखी सुतः ॥ ७१ ॥ अधुना वादिनां ते वामरिष्यति विशारदः ॥ तस्मिन्मृते पुनश्शोकात्तनुत्यक्षाम्यहं
ध्रुवं ॥ ७२ ॥ विशारदसमः पुनो न भूतो न भविष्यति ॥ तस्मिन्मृते मम प्राणा गमिष्यं त्येव तत्क्षणे ॥ ७३ ॥ तस्मिन्मृते शत्रवो मे प्रवत्सामद्विबुद्धाः ॥ स
मेन्यं मां हनिष्यंति हरिष्यंति च मर्द्दने ॥ ७४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ एवं ब्रुवाणं राजानमुदशंस शिवार्चकः ॥ ग्राहयैर्यसमाश्रित्य माभैवीरि
तिसादरं ॥ ७५ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ राजन् तद्रोगशान्त्यर्थं कुरु मृच्छिङ्गपूजनं ॥ स वा करोतु यत्नेन भक्त्या मृच्छिङ्गपूजनं ॥ ७६ ॥ तत्क्षेप-

श्रीशिवः ७
६४

उ. स. पू.

यलिंगानां यदिकुर्यात्स पूजनं ॥ तदा स सर्वरोगेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ७७ ॥ किमौषधैर्जपैर्होमैः किं दानैः किं ग्रहार्चनैः ॥ किमन्यैरप्युपा
यैश्च विना मृत्युंजयार्चनं ॥ ७८ ॥ सद्यः सिध्यत्यभीष्टानि कृते मृत्युंजयार्चना साध्यं न किंचिदपि भूयते ॥ ७९ ॥ मृत्युंतरं तिये मर्त्याः ये मृत्युं
जय पूजकाः ॥ मर्त्या मृत्युं वशं याति त्यक्त मृत्युं जयार्चनाः ॥ ८० ॥ मृत्युं जय मन भ्यर्च्यो मृत्युं तर्तुमिच्छति ॥ समूर्ख इति विज्ञेयः सत्यं सत्यं न सं
शयः ॥ ८१ ॥ दीर्घायुषो भविष्यति कृत मृत्युं जयार्चनाः ॥ अल्पायुषो भविष्यति त्यक्त मृत्युं जयार्चनाः ॥ ८२ ॥ मृत्युं जयार्चनं कार्यं मृद्धिं गे सर्वकाम
दे ॥ तत्र संपूजितः शंभुः प्रसीदति न संशयः ॥ ८३ ॥ राजन्नायुषमारोग्यमैश्वर्यं मनुजं बलं ॥ ज्ञानं निर्वाणमप्यंते प्राप्यं मृद्धिं ग पूजया ॥ ८४ ॥ मृद्धिं
ग पूजनं राजन् करोत्वद्य सुतस्तव ॥ अद्यैव रोगनिर्मुक्तो भविष्यति न संशयः ॥ ८५ ॥ विनश्यं त्यामया राजन् मृत्तिका लिंग पूजया विश्वासं कुरु मद्वा
क्येनाह मास्मि प्रतारकः ॥ ८६ ॥ मृद्धिं ग पूजनं कृत्वा पश्य चेद्दोगवान् भवेत् ॥ तदा कथं प्रमाणं स्युर्बेदास्तद्दृष्टुं भूयते ॥ ८७ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥
इति तद्वचनं श्रुत्वा स भूपो हृष्टमानसः ॥ उपवेश्य सुतं यत्नाद्भस्मस्नानमकारयेत् ॥ तत्क्षं मृन्मयलिंगानां कारयामास सादरं ॥ शिव पूजन सामग्रीं
संसेपाद्यैव भूपतिः ॥ ८८ ॥ आघ्राजिने संनिवेशय तमशक्तं सुतं तदा ॥ उत्थूलनत्रिपुंड्राभ्यां रुद्राक्षैश्च विभूषितं ॥ ८९ ॥ उपवेश्य मशक्तं ते पुत्रे धृ
त्वास पार्श्वतः ॥ पुत्रेण कारयामास मृत्तिका लिंग पूजनं ॥ ९० ॥ सकोमलैर्बिल्वपत्रै रमितै रतिशोभनैः ॥ पुष्पै र्नाम विधै रीशं मृद्धिं गेषु समर्चयत् ॥ ९१ ॥
धूपयामास गौरीशं सततं गुरुराशिभिः ॥ दीपयामास सततः शिवं कर्पूरराशिभिः ॥ ९२ ॥ नैवेद्यं च ददौ शंभोः क्षीरान्नापूपराशिभिः ॥ पुनः सुवर्णपुष्पा
द्यैः पूजयामास शंकरं ॥ ९३ ॥ ततः पूर्वमशक्तोऽपि मरणा यो मुखोऽपि सः ॥ तदा स त्वरमुत्थाय चक्रे शंभोः प्रदक्षिणान् ॥ ९४ ॥ प्रणनामततः शंभुं बहु
वारं स यत्नतः ॥ मूर्धन्यं जलिमादाय दध्यौ च समहेश्वरं ॥ ९५ ॥ कृतः प्रणाममीशाय सुतं रत्नधनेश्वरः ॥ बिलोक्य हर्षं संपन्नश्चंद्रोदय इवो बुधिः
॥ ९६ ॥ मृद्धिं ग पूजया सद्यो मुक्तरोगो विशारदः ॥ पुनः संपूज्यै जयामास बिल्वपत्रादिभिः शिवं ॥ ९७ ॥ विशारदं समा लिंग्य रत्नकोशध
नेश्वरः ॥ आघ्रायाघ्राय मूर्धानं मानं दाश्रूय मुंचत ॥ विशारदस्य जननी सुतमा लिंग्य सादरं ॥ संतोषं परमं प्राप जातः पुत्रो धुनेतिसा ॥
॥ ९८ ॥ सुहृदः सुखिनो जाताः सर्वे वैशारदस्तदा ॥ शत्रवो दुःखिनो जातास्तदा वैशारदामुने ॥ ९९ ॥ यदा शिव प्रणामार्थमुत्थितः स विशारदः ॥ तदा
शत्रु किरीटानि पतितानि सभास्थले ॥ १०० ॥ तदा शत्रु सभास्थानं जज्वात्मा भौमवन्निना ॥ छिन्नानि कंदसूत्राणि तच्छत्रुस्त्री गलौ घतः ॥ १०१ ॥ तदा सा

श्रीशिव
६४

मेतभूपाळा मुक्तरोगे विशारदं ॥ गजरत्नाश्वरत्नौघैरुपतस्थुर्यथोचितं ॥ ६ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्थं पार्थिवलिंगानां पूजयास विशारदः ॥ मु
 क्तरोगो बलं तेजः सौभाग्यं चापसत्वरं ॥ ७ ॥ विनैवौषधपथ्याभ्योक्ते बलं शिबपूजया ॥ मुक्तरोगं सुतं बीक्ष्य तसि ताभूत् हर्षितः ॥ ८ ॥ ततः सो
 भाग्यसंपन्नस्तुष्टारत्नधनेश्वरः ॥ ददावगणितं द्रव्यं तस्मै शैवाय सादरं ॥ ९ ॥ ददौ गजानुत्तमाश्वा ददौ ग्रामांश्च केदिशः ॥ रत्नान्यपि ददौ भक्त्या
 पुत्रदस्त्वमिति स्तुवन् ॥ तदा प्रभृति यत्नेन पित्रासह विशारदः ॥ नित्यं पार्थिवलिंगानां सहस्रं समपूजयेत् ॥ ११ ॥ विशारदः समृद्धिं गपूजयेव
 दिने दिने ॥ प्रवृत्त्यंकांतिरभवन्मुनेन क्षत्रराडिव ॥ १२ ॥ निहताः शत्रुनिचयास्तेनैव बलिना तथौतः ॥ शत्रुराष्ट्राणि सर्वाणि तेनाक्रांतानि तेजसा
 ॥ १३ ॥ ततः सकारयामास भक्त्यारत्नशिवाल्लयं ॥ स प्रासादं मणिप्रख्यं स प्राकारं स गोपुरं ॥ १४ ॥ तत्र संस्थापयामास रत्नलिंगमनुत्तमं ॥ तत्रो
 त्सार्हस्य यत्नेन कारयामास संततं ॥ १५ ॥ शिवभक्तिः प्रवृत्तासीत्तदा प्रभृतिभूषते ॥ तथा भक्त्या महादेवं पूजयामास संततं ॥ १६ ॥ यथा यथा प्रवृ
 त्तासीत्तस्य भक्तिर्महेश्वरे ॥ तथा तथा प्रवृत्तौ भूत्सं पद्मि बलेन च ॥ १७ ॥ दिने दिने कलावृद्धिर्यथा च द्रस्य जायते ॥ तथा तस्या भवद्राजः शिवभ
 क्तिः शिवप्रदा ॥ १८ ॥ शत्रूणामप्रधृष्यो भूत्सौम्यो भूत्स्वजनस्य सः ॥ बलैश्चर्य समृद्धोऽपि विनयेन स्थितः सदा ॥ १९ ॥ अतोयं काममुद्दिश्य यः शिवं पूज
 यिष्यति ॥ स तं काममवाप्नोति ततोऽधिकमपि ध्रुवं ॥ २० ॥ ये च यंति महादेवं सावधानेन संततं ॥ ते समृद्धा भवन्त्येव पुरदारधनादिभिः ॥ २१ ॥ अप्राप्यं
 नास्ति शौवंद्रश्रीमहादेवपूजया ॥ श्रीमहादेवमाराध्य कोवानसुखमेधते ॥ २२ ॥ नित्यं भव्यभिचारिण्या भक्त्या पूज्यो महेश्वरः ॥ दुर्लभा तादृशी
 भक्तिर्यतः सर्वार्थदायिनी ॥ २३ ॥ किं कामधेनुभिर्विप्रकिं कल्पतरुकोटिभिः ॥ यदि भक्तिर्महादेवे नित्यं मव्यभिचारिणी ॥ २४ ॥ तदेन्द्रोपेन्द्रं
 द्राद्या गणनीयानसर्वथा ॥ संप्राप्य शोभनीं भक्तिं गणयिष्यति कः सुरात् ॥ २५ ॥ शिवेतरामराः सर्वे यतः शंकरकिंकराः ॥ देवोत्तमं महादेवमाश्रि
 त्याप्यन्यदेवतं ॥ २६ ॥ कः समाराधयेत्प्राज्ञो धनी वनिधनं नरं ॥ यो भिवां छंति सततं ते हि कामुष्मिके फलं ॥ २७ ॥ तेषां सदा शिवादित्यः पूज्यो न
 भवति ध्रुवं ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स्थितो गस्त्यः सनातनमुनिं प्रति ॥ इति तद्वचने श्रुत्वा स संतुष्टो भवन्तु ॥ २८ ॥ अतः सदा शि
 वो नित्यं सर्वभावेन सज्जनैः ॥ पूजनीयो भुक्तिमुक्तिफलकांक्षिभिरादरात् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स्थितो देवि द
 धीचो नृपतिं प्रति ॥ एतस्मिन्नंतरे भानुरस्ताद्रिं समुपागतः ॥ ३० ॥ प्रदोषपूजारतचित्तवृत्तिर्दधीचिरार्ये सकलामरेशं ॥ समर्चयामा

श्रीशिवः ७
६५

सनिशामुरेवामध्यार्जुनेशेनृपतिश्चसादरं ॥३१॥ इतिश्रीशिव उग्राख्येसप्तमोऽंशेपूर्वार्थे मध्यार्जुनमहिमानुवर्णनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥३२॥
॥श्रीउग्रायनमः॥ ॥श्रीपार्वत्युवाच॥ ॥प्रदोषपूजनं कृत्वा स भूपाळः प्रभोततः ॥ किंचकारदधीचिश्च किंचकारवदस्वमे ॥१॥ ॥सदाशिव उवा
च ॥ ॥प्रदोषपूजनं कृत्वा दधीचिर्मुनिपुंगवः ॥ स्वाश्रमे गंतुमुद्युक्तस्तदा तं प्राह भूपातिः ॥२॥ ॥राजोवाच ॥ ॥अगस्त्यवचनं श्रुत्वा किंचकार
सनातनः ॥ सत्सर्वमविशेषेण वद शोभनसत्तम ॥३॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा दधीचिर्मुनिपुंगवः ॥ सनातनस्य वृत्तांतं पुनर्वक्तुं समारभे ॥४॥ ॥दधीचि
रुवाच ॥ ॥श्रुत्वा गस्त्यवचः सम्यक् प्रहृष्टः स सनातनः ॥ कृतोजलिपुत्रे भूत्वा प्राहा गस्त्य ततो नृप ॥५॥ ॥सनातन उवाच ॥ ॥संश्रुतं शिवलिं
गानां माहात्म्यं भुक्तिं मुक्तिदं ॥ पुनश्च श्रोतुमिष्टामि श्रीमहादेव वैभवं ॥६॥ ॥दधीचिरुवाच ॥ ॥इति तद्वचनं श्रुत्वा हृष्टो गस्त्यः ततः परं ॥ शिवार्चनं
स्य माहात्म्यं मुदा वक्तुं समारभे ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥सर्वभावेन सततं पूजनीयो महेश्वरः ॥ ददाति पूजितः शंभुः भुक्तिमुक्तिं च सर्वथा ॥७॥ शि
वलिंगे सदा भक्त्या पूजितः श्रीमहेश्वरः ॥ प्रसीदति प्रसन्नः सन्नभीष्टानि प्रयच्छति ॥८॥ महादेवे सुराधीशे प्रसन्ने सति शंकरे ॥ इंद्रोऽपेन्द्रादिदेवानां
मर्त्येऽप्यर्च्यो भविष्यति ॥९॥ सर्वसंपत्त्ववृद्धयर्थं दुःखानाशयचान्वहं ॥ कर्तव्यमति यत्नेन महेशस्यैव पूजनं ॥१०॥ पुरा गजासुरो नाम राक्षसो लो
ककंटकः ॥ चकार सर्वलोकानां पीडयत्येतद्दारुणं ॥११॥ शरीरमभवत्तस्य योजनार्बुदमायतं ॥ तस्यैवादि लोकेषु सर्वत्राप्यहता गतिः ॥१२॥
कदाचिद्यातिसः स्वर्गं सत्यलोकं कदाचन ॥ कदाचिद्यातिवैकुण्ठं वैकुण्ठादिभयप्रदः ॥१३॥ कदाचिदुर्महोदुष्टो लीलायां स गजासुरः ॥ गत्वा वैकुण्ठमन
घंददर्शकमलापतिं ॥१४॥ ततः समागतं वीक्ष्य कं पयनं कमलापतिः ॥ गर्जजग्राह बलवान्स्तन्निवर्त्तयितुं तदा ॥१५॥ गदापाणिं समालोक्य कुपितः
स गजासुरः ॥ विष्णुं जग्राह तुंतेन स गदं कमलान्वितं स चक्रवद्भ्रामयित्वा तं हरिं गगनांतरे ॥ पातयामास भूपृष्ठे दारुणे प्रस्तरान्विते ॥१६॥ ततो
ब्रह्मादिदेवांश्च पातयामास कोपतः ॥ ततः सुरेन वैकुण्ठे कियत्कालं संस्थितः ॥१७॥ ततो विष्णुमुरवाः सर्वदेवाः संकुक्षुब्धमानसाः ॥ चुक्रुशुः
स्तन्नचान्योन्यं गजासुरपराहताः ॥१८॥ तदा गौरूपमासाद्य भूश्च भूभारकर्षिता ॥ दृष्ट्वा पेंद्रादिदेवांस्तं श्रुत्वा श्रुसमावृता ॥१९॥ अ
श्रुसंकीर्णनयनारुदतीखिन्ननिःस्वना ॥ उपेंद्रादिकान् देवान् गौरुवाच ततः परं ॥२०॥ ॥भूमिरुवाच ॥ ॥अवस्थेयमियं देवाभव
तामपि दुःखदा ॥ दुःखसागरमग्नायाः कावार्त्तातः परं मम ॥२१॥ क्व कर्तव्यं हरींद्राद्यामया दुःखनिवेदनं ॥ न दृश्यते मया कोपि सुरवी दुःख

उ-स-पू

स्व

श्रीशिव
६५

प्रशामकः ॥ २४ ॥ भवत्सु दुःखितेष्वेव कृते दुःखनिवेदने ॥ दुःखशान्तिः कथं भूयात् दुःखार्त्तायाममाधुना ॥ २५ ॥ उपास्थितो धुना देवा विषमः
 काल ईदृशः ॥ न लभ्यते सुरबी कौपियतो दुःखं निवेदितुं ॥ २६ ॥ शिवो ऽस्ति परमानंदः सदा सच्चिदानंदलक्षणः ॥ न दृश्यते स सर्वेषां भक्ता
 नो दुःखशामकः ॥ २७ ॥ भवद्विरपराधोद्यकः कृतः श्रीमन्महेश्वरे ॥ येनैकदैव भवता अधिकारागताः सुरः ॥ २८ ॥ प्रायशः श्रीमहादेवो भ
 वत्स्वघपराज्जुरवः ॥ अन्यथा दुरवस्थेयमेकदा भवता कथं ॥ २९ ॥ अशुभं जायते तेषां येषां मीराः पराज्जुरवः ॥ शुभानि तेषां मेघां स्यात्स सन्नः
 श्रीमहेश्वरः ॥ ३० ॥ अधिकाराः पुरा प्राप्ता भवद्विर्यत्प्रसादतः ॥ तमेव सर्वभावेन भजध्वं श्रीमहेश्वरं ॥ ३१ ॥ किमर्थं क्रियते दुःखं शरण्ये स
 ति शंकरे ॥ स सच्चिदानंदधनः कृपानिधिरुदारधीः ॥ ३२ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा सर्वदुःखनिनाशकं ॥ विष्णुब्रह्मा
 दयो देवा हिमवतं ययुस्तदा ॥ ३३ ॥ विष्णवादी हिमवान् दृष्ट्वा कृत्वा र्घ्यादि कमादरात् ॥ व्यग्रचित्तान्स पप्रच्छ वै यग्यं किमभूदिति ॥ ३४ ॥
 देवा ऊचुः ॥ ॥ वयं सर्वे प्येकदेव गजासुरपराहताः ॥ अस्माकमधिकाराश्च हतास्तेनैकदैव हि ॥ ३५ ॥ कथं वा पुनरस्माकमधिकारा
 न्महेश्वरः ॥ कृत्वा पूर्ववदेवास्मान्पालयिष्यति तद्वद ॥ ३६ ॥ कथं वा श्रीमहादेवः शीघ्रं सिद्धिं प्रयच्छति ॥ सर्वसिद्धिकरो धर्मः को वा त
 दसादरं ॥ ३७ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा हिमवान् तच्छंकरप्रियः ॥ सर्वसिद्धिकरो धर्ममुनेवक्तुं समारभे ॥ ३८ ॥ ॥
 हिमवानुवाच ॥ ॥ भो विष्णु प्रमुखा देवा भवतः पार्वतीपति ॥ पूजयध्वं प्रयत्नेन शिवलिंगस्वरूपिणं ॥ ३९ ॥ पूजितं श्रीमहादेव शिवलिंगे
 शिवात्मके ॥ दास्यत्यभिष्टानखिलान् भवद्भ्यो भगवान् शिवः ॥ ४० ॥ श्रौतानि शिवलिंगानि संति नानाविधानि तु ॥ तथापि तेषु मूर्द्धिं गं शीघ्रं
 सर्वार्थसिद्धिदं ॥ ४१ ॥ ततो भवतो यत्नेन मूर्द्धिं गं भक्तिपूर्वकं ॥ पूजयध्वं विधानेन भस्मस्नानपुरःसरं ॥ ४२ ॥ कुर्वन्निष्ठांगुलं लिंगमथ वा द्वाद
 शांगुलं ॥ द्वात्रिंशदंगुलं वापि शुद्धशोधितमृत्स्नया ॥ ४३ ॥ लिंगं षडंगुलान्यूनं न कर्तव्यं कदाचन ॥ ततो धिकंतु कर्त्तव्यं स्वस्वशक्त्यनु
 रोधतः ॥ ४४ ॥ अरवं उवित्व पत्राणि कोमलानि नवान्यपि ॥ संपाद्य श्रीमहादेवं पूजयध्वं प्रयत्नतः ॥ ४५ ॥ अनन्यशरणाः संतः पू
 जयध्वं महेश्वरं ॥ भस्मरुद्राक्षपूतांगाः शिवनाम्नैव सादरं ॥ ४६ ॥ अनन्याः श्रीमहादेवं ये र्चयन्ति प्रयत्नतः ॥ तेषां मभीष्टानखि

श्रीशिवर० ७
६६

लान्मयच्छतिसदाशिवः॥ अतो नन्या भवतोपि भज ध्वं श्रीमहेश्वरं॥ भवतामपि सुप्रीतो भविष्यति महेश्वरः॥ ४८॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति नद
चनं श्रुत्वा विष्णु ब्रह्म पुरोगमाः॥ प्रहृष्ट हृदयाः प्राहुर्हि मवंतो शिवार्चकं॥ ४९॥ ॥ देवा ऊचुः॥ ॥ अस्माकं श्रीमहेशान्यः पूज्यो स्तीत्यस्ति किंमतिः
॥ भवामो येन नानन्याः शिवान्यो चोऽस्ति कः सुरैः॥ ५०॥ अस्माकमापदुत्थात्तसिं पहात्ता च शंकरः॥ कः शिवान्योऽस्मद्वाराध्यो दुराराध्यो दुरात्म
नो॥ ५१॥ अस्माकं प्रभुराराध्यः पिता माता सरवा सुहृन्॥ भ्राता च भगवानेको भवानी प्राणबल्लभः॥ ५२॥ महापदुःखमत्ते भकुं भनिभे दन
क्षमः॥ भगवान्छंभुरे वै कस्तदन्यो चोऽस्ति सर्वथा॥ ५३॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युत्क्राते सुराः सर्वे तत्रैव गिरिगह्वरे॥ मुने पार्थिव किं गा
नो पूजाकर्तुं समुद्यताः॥ ५४॥ ततः पार्थिव लिङ्गा निवृत्त्वा विधिबद्धा दरात्॥ बिल्वपत्र प्रसूनाद्यैश्चक्रुः पूजां यथाक्रमं॥ ५५॥ एवमेव सुराः
सर्वे निकालं बल्लरावधि॥ पूजां कृत्वा स्थितास्तत्र कृतपाशुपतव्रताः॥ ५६॥ तत्र श्रीमान्महादेवो ब्रह्मविष्णुवादि पूजितः॥ कृतव्रतानो दे
वानो प्रत्यक्षो भूकृपा निधिः॥ ५७॥ देवदेव मुमार्कानं नानाभरणभूषितं॥ अचिंत्यविभवं शुद्धमनिर्देश्यमनामयं॥ ५८॥ सोमसूर्याग्नि नयन
मनेत गुणसेवितं॥ अनंतसोमसूर्याग्नि प्रभाधिकमहाप्रभं॥ ५९॥ कर्पूरगिरि संकाशमहावृषभ संस्थितं॥ कर्पूरगौरं सर्वेशं विष्णवाद्याः
ददृशुः शिवं॥ ६०॥ ततः प्रणम्य बहुधा पूजयित्वा च शंकरं॥ स्तोतुमारे धिरे भक्त्या विष्णु ब्रह्मादयः सुराः॥ ६१॥ ॥ देवा ऊचुः॥ ॥
जय जय शंभो गिरिजाबंधो जय जय शंभो भूपते॥ गिरिश महापज्जलधेरस्मानुत्थर धीरकृपाजलधे॥ नामैवोत्तमतव हरविमलं मे
गलदायक मंगलदं॥ गिरिशमहा॥ ६३॥ शिवसुरनायक मंगलविग्रह कुरु कुरु मंगलमाशुविभो॥ गिरिशमहा॥ ६४॥ शरणं यामश्वरणद्वंद्वं त
व कमलामलमनुबेलं॥ गिरिशमहा॥ ६५॥ तव पदकमलादमलादन्यच्चिंतितमपि न हि चेत्तसि शंभो॥ गिरिशमहा॥ ६६॥ शिववयमशिवं न भ
जामस्त्वयि सति सशिवे शिवमूर्ते॥ गिरिशमहा॥ ६७॥ भगवन् भवता भवता पहतान हृतं दुरितं किं नुकृतं॥ गिरिशमहा॥ ६८॥ सकृदपि तव
हरनामस्मरणं कृतमद्य कुलहरमतिशुभदं॥ गिरिशमहा॥ ६९॥ स्मृतमपि हरतव चरणद्वंद्वं हरति विषादं किमु दृष्टं॥ गिरिशमहा॥ ७०॥
भव भव दीयानस्माननिशंकुरु गतदुःखानतिदुःखान्॥ गिरिशमहा॥ ७१॥ हरयद्यस्मत्कृतमपराधं विविधं कृपया हरसितदा॥ गिरिशमहा॥
७२॥ सुतमपराधिनमपि कृतशिक्षं जनकः पालयतीति शतथा॥ गिरिशमहा॥ ७३॥ न सुतावयमपि तव किं शंभो जबं न कः स भवानस्मा

उ. स. प्र.

श्रीशिव
६६

श्रीशिवरः ७ के॥ गिरिशमहापज्जलधेरस्मानुत्थरधीरकृपाजलधे॥ ७४॥ जगतामेको जनकस्त्वमतो वयमपि जगतो नहि भिन्नाः॥ गिरिशमहा॥ ७५॥
 भवता सृष्टाः सकललोका वयमपि तद्वत्थरसृष्टाः॥ गिरिशम॥ ७६॥ भवता सृष्टं जगदिव सृष्टानस्मानपि भवपाळयनित्यं॥ गिरिशम॥
 ॥ ७७॥ देवगजासुरपरिहृतविभवानभयदसभयानवसदयं॥ गिरिशम॥ ७८॥ निरुपाधिक करुणा पारावारस्त्वमतो हरसुरदुःखं॥ गिरि
 शम॥ ७९॥ शरणं भवभयशरणं भवभयशरणं भवभय करुणाब्धे॥ गिरिशम॥ ८०॥ भवभवदन्यं न वयेयामः सकृदपि शरणं मरणे वा॥ गि
 रिशम॥ ८१॥ नहि जानीमो भवभवदन्यं शंकरधीरं पातारं॥ गिरिशम॥ ८२॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति स्तुतो महादेवो विष्णु ब्रह्मपुरो
 गमैः॥ प्रसन्नस्तानुवाचैवं धनगंभीरया गिरा॥ ८३॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ जानामि भवतां दुःखं विष्णु ब्रह्मपुरोगमाः॥ गजासुरं हनि
 व्यामि पश्यं त्वया धुना द्रुतं॥ ८४॥ भवद्विर्याकृता पूजास्तुतिश्चैयं च याकृता॥ एताभ्यां स्तुतिपूजाभ्यां तुष्टोऽस्म्यहमुमापतिः॥ ८५॥ भव
 त्कृतेन स्तोत्रेण यो मां स्तोष्यति सादरं॥ सदुःखसागरं तीव्रतरिष्यति न संशयः॥ ८६॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ इत्यत्कामरवं देष्टुं पश्यत्स्व
 वमहेश्वरः॥ शूलं गजासुरं हंतुं प्रेषयामास सत्वरं॥ ८७॥ ततो गजासुरं मत्तं शूलं बैकुण्ठवासिनं॥ प्रविश्य पातयामास भूमौ शैलमिवो
 न्नतं॥ ८८॥ गजासुरस्ततो भूमौ पपातो न्नत शैलवत्॥ तदा चक्रे पेव सुधास शैलवनकानना॥ ८९॥ गजासुरो यदा भूमौ अपतच्छू
 लसंहतः॥ गत्तेमिहान भूदूमौ समुद्राः सप्तसंयुताः॥ ९०॥ मुवमेकार्णवं दृष्ट्वा भीतांश्च विबुधान्हरः॥ शूलोत्तमसुरं भित्वा दधार
 त्वा गजासुरं॥ खंडशश्च ततः कृत्वा प्रतिदिक्षु विनिक्षिपत्॥ ९१॥ ततो विष्णुवादयो देवाः कृतांजलिपुटाः शिवं॥ तुष्टुबुर्हृष्टहृदयाः
 शिपिविष्टमभीष्टदे॥ ९२॥ ॥ देवा ऊचुः॥ ॥ नमो नमः शरणाय वरेण्याय नमो नमः॥ नमो नमो महेशाय महेश्वासाय तेनमः॥ ९३॥ न
 मो गिरिशाय गिरिशाय नमो नमः॥ नमो नमो विरूपाय सुररूपाय नमो नमः॥ ९४॥ नमो नमो विदूराय दूरस्थाय नमो नमः॥ नमो नमो वि
 नादाय सनादाय नमो नमः॥ ९५॥ नमो नमो हमायेशमो हमाय नमो नमः॥ नमो नमस्तपसाय तापसाय नमो नमः॥ ९६॥ नमो नमो स्तु
 मो जायास्तु नमो नमः॥ नमो नमस्ते सोम्याय सोम्यायास्तु नमो नमः॥ ९७॥ नमो नमस्ते पाराय सुरापाय नमो नमः॥ नमो स्तुते महापार पारविंदा

मौंजाय

श्रीशिवः ७
६७

उ-स-४-

यतेनमः॥१००॥ नमोनमस्तेरुद्राय चैकितानायतेनमः॥ नमोनमः परेशाय परमेशायतेनमः॥१॥ नमोनमः शंकराय वृषारूपायतेनमः॥ नमोनमोऽग्रशस्त्राय शूलहस्तायतेनमः॥२॥ नमः कर्पूरगौराय नमोनतेतुंतेजसे॥ नमोऽमरुहस्ताय मृगहस्तायतेनमः॥३॥ नमो देवाधिदेवाय देवाधीशायतेनमः॥ नमो भस्मविभूषाय सर्पभूषायतेनमः॥४॥ नमो निष्कलरूपाय निर्गुणाय नमोनमः॥ नमो मेयस्वरूपाय मानातीतायतेनमः॥५॥ नमः शान्तस्वरूपाय वेदवेद्यायतेनमः॥ नमः कल्याणरूपाय कल्याणाय नमोनमः॥६॥ नमोनमो मिताक्षाय मिताक्षाय नमोनमः॥ नमोनमः समाक्षाय विरूपाक्षायतेनमः॥७॥ नमः शिवासमेताय शिवरूपायतेनमः॥ नमः शिवाय शुद्धाय नमः शिवतराय च॥८॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ इति स्तुत्वामहादेवं प्रणम्य च मुहुर्मुहुः॥ पुष्पाद्यैः पूजयामासुर्ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः॥९॥ देवतासार्बभौमेन महादेवेन ते सुराः॥ निरीक्षिताः सानुमोदंतु स्तुतुः पुनरीश्वरं॥१०॥ ॥ देवा ऊचुः॥ ॥ सर्वेऽप्यनुगृहीतास्मो वयमीशत्वया धुना॥ कदा क्षवीक्षणे नैशवीक्षितास्मो यतो वयं॥११॥ धन्याः कृता वयं सर्वे त्वया देवोत्तम प्रभो॥ यतस्त्वया वयं सर्वे सानुमोदं निरीक्षिताः॥१२॥ दिनेष्वनन्यशरणेष्वस्मा सुगिरिजापते॥ कृतमद्य त्वया शंभो सानुमोदं निरीक्षणं॥१३॥ जाताः कृतार्थामुनयस्त्वया ये ये निरीक्षिताः॥ जाताः कृतार्था वयमप्यतस्तव निरीक्षणात्॥१४॥ अनेन श्रीविरूपाक्षवीक्षणेनैव सर्वदा॥ अग्रेऽपि क्षेममस्माकं भविष्यति न संशयः॥१५॥ क्षेममूर्ते विरूपाक्षमो सदानविचक्षण॥ प्राप्तव्यं क्षेममेवाग्रे श्रीविरूपाक्षकीर्तनात्॥१६॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ इत्युत्क्रा प्रणता देवा श्रीमहादेवपादुके॥ रत्नैः संपूजयामासुः सादरं शिवपादुके॥१७॥ दिव्यरत्नसमो कीर्णेश्रीमहादेवपादुके॥ रत्नैः संपूजयामासुः सादरं शिवपादुके॥१८॥ दिव्यरत्नसमो कीर्णेश्रीमहादेवपादुके॥ देवाः स्वस्वकिरीटेषु निधाय न नृतुमुदा॥१९॥ विष्णुः स्वनेत्रे संपूज्य श्रीमहेश्वरपादुके॥ ततः किरीटं संयोज्य न नर्त्तादौ प्रहर्षितः॥ ततो ब्रह्मा दयो देवाः नेत्रे संयोज्य पादुके॥ ततः किरीटं संयोज्य न नृतुस्ते यथाक्रमं॥२०॥ ततः परं महादेवो विष्णवादिभ्यो यथाक्रमं॥ दत्वाधिकारान् प्रणतान् प्रेषयामास तान् सुरान्॥२१॥ ततः स्वयमुमायुक्तो युक्तो नानाविधैर्गणैः॥ सुप्रापं प्रापं कैलासमप्राप्य मितरासुरैः॥२२॥ ततो विष्णवादयः सर्वे कीर्तयंतो महेश्वरं॥ शिवप्रसादलब्धानि स्वस्वछानानि संययुः॥२३॥ देवैर्मृन्मयलिंगानि पूजितानि यतो मुने॥ ततः शिवप्रसन्नो भूः शुभ्रहृत्तारयः॥२४॥ ततः प्राप्तपदाश्वासन् महादेव प्रसादतः॥ ददृशुश्च महादेवं देवामृष्टिं गपूजया॥२५॥ मृष्टिं गपूजनं धन्यं यशस्यं भुक्तिमुक्तिदं॥ सर्ववेदश्रुते पुण्यं महापातकनाशकं॥२६॥ महादेवार्चनं स्थानान्यनीकानि महेश्वर॥ तेषु श्रेष्ठतमं स्थानं शिवलिंगं शिवार्चनं॥२७॥ अतः शिवलिंगस्य शंकरं शंकरार्चनं॥ कर्त्तव्यं तदभावे तु पृथिव्यां पावकेऽप्सु वा॥ पूर्वं

श्रीशिवः
६७

पूर्वस्नानलाभितत्रैवशिवमर्चयेत् ॥ पूर्वपूर्वतमं स्नानं यतो मृत्युं जयं प्रियं ॥ २९ ॥ आपोनपरिचक्षीत तत्र कृत्वा शिवार्चनं ॥ कर्तव्यमति यत्नेन व
 त्सरांतमिदं व्रतं ॥ वत्सरांतैरोद्रमं नैस्ति लैः कार्यं शिवार्चनं ॥ तिलहोमोपिकर्तव्यः सहस्रत्रयमास्ति कैः ॥ ३१ ॥ शांकरेष्वपि विप्रश्चैलुभ्यते शैव
 रार्चने ॥ तत्रैव कार्यं यत्नेन श्रीमहादेवपूजनं ॥ ३२ ॥ तदभावे क्षत्रियाद्याः शांकराः शिवसंमताः ॥ पूजास्थानानि विप्रैर्द्रसांबस्य परमात्मनः
 ॥ ३३ ॥ शांकरेषु कृता पूजा शांकरस्यैव पूजनं ॥ यस्मात्त्रियतमा विप्रशांकराः शांकरस्यते ॥ ३४ ॥ शांकरे यत्नं दत्तं तद्दत्तं शांकरे मुने ॥ शांक
 रे मुने ॥ शांकरे पूजिते साक्षात्पूजितः शांकरो यतः ॥ ३५ ॥ शिवप्रेमास्पदं स्नानं शिवभक्तो यतो मुने ॥ तत्तत्तत्र कृता पूजा शिवपूजेति मन्महे ॥ ३६ ॥
 पुराविष्णुः सुरैः साकं मुरशानुभयार्दितैः ॥ ययौ शूरं सुरं हंतुं प्राप्तचक्रो महेश्वरात् ॥ ३७ ॥ ततो गच्छन् यथि प्राप्तः शिवलिंगस्य पूजकः ॥ शिवलिंगम
 लब्ध्वा तदुःखितो भूत्सुरैः सह ॥ ३८ ॥ तदा देववशात्कश्चिच्छांकरो भस्मभूषणः ॥ शिवलिंगं किततनुर्दृष्टो विष्णवादिभिः सुरैः ॥ ३९ ॥ संतोषं पर
 मं जग्मुस्ततो विष्णवादयः सुराः ॥ तं दृष्ट्वा शांकरं विष्णुः प्रणम्य मुहुरादरात् ॥ ४० ॥ शांकरं पूजयामास शिवलिंगधिया तदा ॥ तमर्चयित्वा विधिवच्छां
 करं हरिरब्रवीत् ॥ ४१ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ कुतः समागतः शैवः कुत्र वा गंतुमुद्यमः ॥ भूतिभूषितदेहस्य रुद्राक्षाभरणस्यते ॥ ४२ ॥ दर्शनं जा
 तमस्माकं सर्वमंगलदायकं ॥ प्रयाणकाले शैवस्य दर्शनं दुर्लभं यतः ॥ ४३ ॥ प्रयाणकाले यः पश्येद्भूतिरुद्राक्षभूषणं तस्य सिध्यंति कार्याणि
 मंगलं च पदे पदे ॥ ४४ ॥ ये देतुं कुनं जातं शैवत्वं दर्शनात्मकं ॥ तदेव बलमस्माकं मुरवैरिनिबर्हणे ॥ ४५ ॥ विना भागेन महता शैवानो दर्शनं कु
 तः ॥ भागेनास्माकमभवत्तव शैवस्य दर्शनं ॥ ४६ ॥ यस्मिन्समर्चिते शैवे तुष्टो भवति शांकरः ॥ स शैवस्त्वं पुण्यमूर्तिर्भूतिरुद्राक्षभूषणः ॥ ४७ ॥
 रुद्राक्षवल्लयो यस्माद्भूतिमान्स शिवाल्लयः ॥ तस्मिन्दृष्टे मंगलानि भविष्यति पदे पदे ॥ ४८ ॥ धन्याः कृता वयं शैवत्वया दर्शनदानतः ॥ शकुने
 च त्वया दत्तमद्य दर्शनदानतः ॥ ४९ ॥ ॥ शैव उवाच ॥ ॥ भक्तो सिदेव देवस्य महादेवस्य केशव ॥ शिवपूजायतो नित्यं क्रियते सावधानतः ॥
 ॥ ५० ॥ अतः पदे पदे विष्णो विजयस्ते भविष्यति ॥ जयो न दुर्लभो विष्णो शिवैकशरणस्यते ॥ ५१ ॥ विजयी भव सर्वत्र शिवपूजापरो भव ॥
 शिवैकशरणानां तु विजयो नैव दुर्लभः ॥ ५२ ॥ शिवैकशरणानां चेदजयः स्यात्तदा हरे ॥ शिवप्रसादलभ्यो यं जयः कस्य भविष्यति ॥
 ॥ ५३ ॥ यः शिवानुग्रहीतः स्यात्तस्यैव विजयो हरे ॥ शिवाननुग्रहीतानां भवत्यपजयो ध्रुवं ॥ ५४ ॥ शिवप्रसादलब्धेन चक्रेणानेन के
 शव ॥ कुरुशानुक्षयं शीघ्रं लभस्व विजयं ततः ॥ शिवभक्तामलमते शिवभक्तार्चनप्रिय ॥ शिवार्चनव्रतश्रीश विजयी भव केशव ॥ ५६ ॥

॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्युत्काशां भवो भूयः पूजितो विष्णुना ततः ॥ इंद्रादिभिश्च यत्नेन पूजितः प्रययौ मुने ॥ ५७ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शिवपूजादि
जातिभिः ॥ कर्तव्यैवाप्रमादेन प्रमादात्पतितो भवेत् ॥ ५८ ॥ शिवलिंगार्चनं श्रौतं मनसापि न लंघयेत् ॥ श्रुत्याविधीयते यस्मात्तत्यागी पतितो भवे
त् ॥ ५९ ॥ रुद्राक्षधारणं श्रौतं मनसापि न लंघयेत् ॥ श्रुत्याविधीयते यस्मात्तत्यागी पतितो भवेत् ॥ पंचाक्षरजपं श्रौतं मनसापि न लंघये
त् ॥ श्रुत्यावि० ॥ ६१ ॥ रुद्राध्यायजपं श्रौतं मनसापि न लंघयेत् ॥ श्रुत्या० ॥ ६२ ॥ द्विजानां शिवपूजैव कर्तव्या यत्नपूर्वकं ॥ सर्वश्रुतिश्रु
तानित्यासायतः सर्वकामदा ॥ ६३ ॥ तत्काशिवार्चनं मोहाद्विद्वान्ययोर्चयिष्यति ॥ सघोरनरकावासंलभते पितृभिः सह ॥ ६४ ॥
श्रुतं च सामशाखायां रुद्रो ब्राह्मणदेवतं ॥ त्वंदेवेषु ब्राह्मणोऽसि रुद्रो ब्राह्मणदेवतं ॥ ६५ ॥ रुद्रमेवोपधावेत ब्राह्मणो ब्राह्मणप्रियं ॥ रुद्रमेवोपधावेत
रुद्रान्येनीपधावती ॥ ६६ ॥ स्वां देवतामति क्रम्य रुद्रान्यं च यजेत यः ॥ स पापी स्यात्परां सिद्धिं न लभत्येव सर्वथा ॥ ६७ ॥ पुरा कश्चिदभूद्रा
जापुण्यमूर्तिरिति श्रुतः ॥ अर्थतोऽपि न नामैव पुण्यमूर्तिः स भूपतिः ॥ ६८ ॥ तस्मिन् छातिभूलोके सर्वपुण्यवतोजनाः ॥ सर्वस्वधर्मनिर
ता बभूवुः सर्वदामुने ॥ स पुण्यमूर्तिरालोऽयं वेदशास्त्राणि सर्वदा ॥ शैवधर्मरतो जातः पूर्वजन्मतपोबलात् ॥ ७० ॥ स्वयमुत्कृत्य स
र्वगंकृत्वा रुद्राक्षधारणं ॥ शिवलिंगार्चनं कृत्वा तिष्ठत्यासायमन्वहं ॥ ७१ ॥ प्रदोषकाले गौरीशं शिवलिंगस्वरूपिणं ॥ संपूज्य विधि
वद्रात्रौ भुंक्ते नित्यं स भूपतिः ॥ ७२ ॥ शिवलिंगार्चनं कुर्वन् शृण्वन् विबुधैः शुभाः ॥ भूपतिः सुतिपासाभ्यामनाक्रांतो बभूव सः ॥
॥ ७३ ॥ शिवनामान्यनामो निसन सुश्राव भूपतिः ॥ शिवलिंगान्यपूजापि न कृतातेन सर्वथा ॥ ७४ ॥ शतं पत्न्याः स्थितास्तस्य रूपलाव
ण्यशोभनाः ॥ ताभिः सकारयामास नृत्यं नृत्यं शिवांगणे ॥ ७५ ॥ सरत्नैः कारयामास शिवस्थानं मनोहरं ॥ स तत्र स्थापयामास रत्नलिंगं
मनोहरं ॥ ७६ ॥ सरत्नैरमितैः पुष्पैर्विल्वपत्रैश्च कोमलैः ॥ तद्रत्नलिंगमभ्यर्च्य धूपाद्यैश्च समर्चयत् ॥ ७७ ॥ शिवपूजारतो भूत्वा स या
वत्संस्थितो भुवि ॥ तावन्नाभूद्भुवि भयं दुर्भिक्षादिकृतं मुने ॥ ७८ ॥ पित्रानपुनर्मरणं दृष्टं तस्मिन्सति द्विज ॥ नारीनविधवा जाता तस्मिन्
सति भूतले ॥ ७९ ॥ तस्मिन्नेवं स्थिते भूषे कश्चित्पोषावार्धिकः ॥ मृतः सत्येव पितरि सर्वविद्याविशारदः ॥ ८० ॥ ततस्तपुनमादाय मृतमेव
हितयित्वा ॥ तस्यैव नृपतेर्द्वारि सकुटुंबोरुदन्ति ॥ ८१ ॥ ततस्तद्रोदनं श्रुत्वा पुण्यमूर्तिः कृपानिधिः ॥ तमुत्क्रामा रुदस्वेति क्षणं चिंताप
रो भवत् ॥ ८२ ॥ ततः स भूपतिः कुत्थो यमं स स्मारत लक्षणे ॥ स यमोऽपि भयग्रस्तस्तप्राप नृपतिमुने ॥ तमागतं कं पमानं यमं संप्रेक्ष्य भूपतिः ॥

कुदिलालकतामाक्षोयममाहोप्रशासनः॥ ८४॥ राजोवाच॥ ॥ पुनः पितरिसत्येव कथं बान्धवमृतोयम॥ एतस्य मरणे हेतुः को वा तद्वसत्वरं
 ॥ ८५॥ त्वयास्य मरणं कालं न ज्ञातमिति न ध्रुवं ॥ अकाले कालं बालोयं कथं नीतस्त्वया वद ॥ ८६॥ मत्प्रजास्येव मन्वाये प्रवृत्तिर्यदि ते यम ॥ तदा
 तवाधिकारो यं न स्मरयस्तेव सर्वथा ॥ ८७॥ कालमृत्युं च जेष्यामि श्रीमृत्युं जय पूजया ॥ अकालमृत्युं जेष्यामीत्यत्र कालकिमद्भुतं ॥ अधुना
 पार्थिवं लिङ्गं समभ्यर्चयथाविधि ॥ यमसाक्षात् करिष्ये हं मृत्युं जयमुमापतिं ॥ ८९॥ मृत्युं जयमुमाकांतं प्रत्यक्षीकृत्य सत्वरं ॥ तवाधिकारमन्यस्मै दा
 पयिष्याम्यहं यम ॥ ९०॥ मामन्यतुल्यं मत्वा त्वं यमान्यायं करोषि किं ॥ ज्ञात एव न किं कालप्रभावः शांकरस्य मे ॥ ९१॥ बहुभिः शांकरैः पूर्वमुपेन्द्रादिबौक
 सां ॥ अधिकाराः क्षणार्धेन क्रूरैर्दूरीकृता यम ॥ ९२॥ शांकराणामशक्यार्थेनास्तिलोक्तत्रये प्यतः ॥ यमाधिकारव्यत्यासं करिष्येतव सर्वथा ॥ ९३॥ म
 मोपेन्द्रादयोऽप्यल्पागणनीयानवस्तुतः ॥ एतादृशस्य मे कालगणनीयोसि किं भवान् ॥ ९४॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा कृतान्तः कं प
 मा बहन् ॥ कृतान्तं जलिपुटो भूत्वा प्राहवाचं विचक्षणः ॥ यम उवाच ॥ ॥ पुण्यमूर्ते त्वयोक्तं यत्तत्सर्वं सत्यमेव हि ॥ शांकराणामशक्यार्थेन भविष्यति स
 र्वथा ॥ मया मरणमेतस्य ज्ञायते नान्न संशयः ॥ मरणे हेतुरप्यस्य ज्ञायते समयोच्यते ॥ ९७॥ भूपास्मिन् नृगरे विप्रः कश्चिदासीदशांकरः ॥ स शिवान्वाच नरतोः
 येन भ्रमावृत्तः ॥ ९८॥ ऊर्ध्वं पुंश्च मृदा कृत्वा श्रौतधर्मविवर्जितः ॥ तिष्ठत्यत्रात एवान्न जातो धर्मविपर्ययः ॥ ९९॥ यस्मिन् देशे भवेद्विप्रः श्रौतधर्मविवर्जितः
 ॥ तास्मिन् देशे मरिष्यति पुनः पितरिसत्यपि ॥ १००॥ अन्यान्यपि भयान्येवं श्रौतधर्मविपर्यये ॥ भविष्यति तस्य देहो दुर्भिक्षादीन्यपि प्रभो ॥ १०१॥ यस्मिन् देशे
 शोभवेद्भूपश्रौतधर्मविपर्ययाः ॥ तद्देशानां शोबहुधा भवत्येव न संशयः ॥ १०२॥ व्याधिबृत्तिरनारोग्यं प्रजापीडा प्रजाक्षयः ॥ क्षतिश्च जायते राजन्
 तधर्मविपर्यये ॥ तद्देशानां शोबहुधा भवत्येव न संशयः ॥ १०३॥ व्याधिबृत्तिरनारोग्यं प्रजापीडा प्रजाक्षयः ॥ क्षतिश्च जायते राजन् श्रौतधर्मविपर्यये
 ॥ १०४॥ अल्पायुष्यमनावृष्टिश्चोर्वृत्तिधनक्षयः ॥ हानिश्च भवति स्वामिन् शैवधर्मविपर्यये ॥ १०५॥ अशैवैः सह संवासं ये करिष्यं मोहतः ॥ ते
 षां भवत्यनायुष्यं पापवृत्तिश्च भूपते ॥ पापमूर्ते रशैवस्य दर्शनस्पर्शनादिकं ॥ ये करिष्यंति मोहेन तेषामापद्भविष्यति ॥ १०६॥ वरं मद्यपसं
 सर्गो वरं मत्स्यजसंगमः ॥ शैवधर्मपरिभ्रष्टसंगमो न वरं नृप ॥ वरं पितृघ्नसंसर्गो वरं मातृघ्नसंगमः ॥ शैवधर्मपरिभ्रष्टसंगमो न वरं
 नृप ॥ वरं पितृघ्नसंसर्गो वरं मातृघ्नसंगमः ॥ शैवधर्मपरिभ्रष्टसंगमो न वरं नृप ॥ अशैवः पापिनां श्रेष्ठो न द्रष्टव्यः कदाचन ॥ देवाद्दृष्टेय

श्रीशिवर०७
६९

उ-स-प्र-

द्विहासचैलंस्नानमाचरेत् ॥ ९॥ अशौवाहुत्तमो ज्ञेयश्चंडालोपिनसंशयः ॥ चंडालद्वर्षेनेयस्मात्स्नानं न विहितं नृप ॥ १०॥ यदिष्टसि प्रजाक्षेमं
स्वस्यापि क्षेममन्वहं ॥ अशौवमति यत्नेन हनशीघ्रं नराधिप ॥ अशौवो यदि शस्त्रेण खंडशः छिद्यते तदा ॥ अस्य द्विजविशोः प्राणाः समायास्यं
तिसत्वरं ॥ ११॥ शौवो यंबालको राजन् शौवनिधने कृते ॥ उत्थास्यति न संदेहः शपथः क्रियते शिवे ॥ १३॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रु
त्वा सराजा दृढनिश्चयः ॥ तदैवानाध्यामास भट्टे स्नातुं पूर्वकं ॥ १४॥ अशौवं तं तदा भूपो यमे पश्यति सत्वरं ॥ अशौवं चेदयामास खंडशः कलु
षा कृतिं ॥ अशौवः शस्त्रसंछिन्नो यदेवाभूत्तदा मुने ॥ स प्राणः समभूच्छीघ्रं स एव द्विजबालकः ॥ १६॥ ततः प्रधानमाहूय सराजा धर्मतत्परः ॥
कृतांतैश्च प्वति तदा प्राह लोकहितं वचः ॥ १७॥ राजोवाच ॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिद्बुध्वं पुं उधरा नराः ॥ तेषां शिरांसित सारस्त्रैः छेदनीयानियत्नतः ॥ १८॥
भविष्यं त्यत्र ये केचिन्निपुं जानं किता द्विजाः ॥ तेषां ॥ १९॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिद्बुध्वं लून विवर्जिताः ॥ तेषां सि ॥ २०॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिद्बुद्राक्षा
नं किता द्विजाः ॥ तेषां शिरांसित सारस्त्रैः छेदनीयानियत्नतः ॥ २१॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिच्छिवान्या लोकन प्रियाः ॥ सुरपूजकाः ॥ तेषां शिरांसित सार-
स्त्रैः छेदनीयानियत्नतः ॥ २२॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिच्छिवान्याराधन प्रियाः ॥ तेषां शि ॥ २३॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिच्छिवान्या लोकन प्रियाः ॥ तेषां ॥
॥ २४॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिच्छिवान्यस्मरण प्रियाः ॥ तेषां शि ॥ २५॥ भविष्यं त्यत्र ये केचित्कलिंगार्चना द्विजाः ॥ तेषां शि ॥ २६॥ भविष्यं त्य
त्र ये केचिद्बुद्राध्ययनवर्जिताः ॥ तेषां शि ॥ २७॥ भविष्यं त्यत्र ये केचिद्भूरी रुद्रजपवर्जिताः ॥ तेषां ॥ २८॥ भविष्यं त्यत्र ये केचित्चाक्षरपरा
ऊर्गुखाः ॥ तेषां ॥ २९॥ अन्येषु शौवधर्मेषु येषां चित्तं परा ऊर्गुखं ॥ तेषां शिरांसित सारस्त्रैः छेदनीयानियत्नतः ॥ अशौवानामवस्थानं मास्तु भू
मंडलांतरे ॥ यदि तेषां मवस्थानं तदा द उयो भवान्मम ॥ ३१॥ ये करिष्यंति मोहेन शिवान्य सुरपूजनं ॥ तेषां कार्यः शिरः छेदो देह छेदपुरः स
रं ॥ ३२॥ ये करिष्यंति मोहेन शिवान्य सुरकीर्तनं ॥ तेषां काय ॥ ३३॥ इयमाज्ञा मया दत्ता यद्येनां लंघयिष्यति ॥ तदा तव शिर छेदे करिष्येनात्र
संशयः ॥ ३४॥ अशौववार्त्ता भूलोके यदि संश्रूयते मया ॥ तदा तव शिरः छेदं करिष्येनात्र संशयः ॥ ३५॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ एवं प्रधा
नमाज्ञाप्य शौवबध्याय संततः ॥ पूजयामास नृपतिः शौवधर्मपरायणः ॥ ३६॥ शौवोत्तमं नृपं मत्वा यमोपि नृपतिं ततः ॥ पूजयामास पुण्याद्यैः
शौवो यमिति सादरं ॥ ३७॥ पुनः संपूजितस्तेन नृपेण स यमो मुने ॥ ययौ प्रहृष्टवदनः समृत्यो निजमंदिरं ॥ ३८॥ गत्वा राजहृतं शीघ्रमशौवं
दुष्टशिक्षकः ॥ अघोरयातना मध्ये पातयामास तं यमः ॥ ३९॥ पातयामास नरके यमस्तस्य पितृनयि ॥ अघोरनरकस्थाने स तस्योपि
लुप्तिः सह ॥ ४०॥ अतो न्वहं प्रयत्नेन कर्तव्यं शिवपूजनं ॥ सर्वार्थदायकं यस्माद्ग्रीमहादेवपूजनं ॥ ४१॥ शिवमेव प्रयत्नेन पूजयेति मनीषि

श्रीशिव
६९

णः॥ श्रीवंमोक्षप्रदं मत्वा वेदांते राखिलैरापि॥ ४२॥ वेदवेदांतवेद्यस्य महादेवस्य पूजनं॥ ये करिष्यन्ति यत्नेन ते धन्या इति मन्महे॥ ४३॥ अनन्या पू
 जयन्ती शं ये सन्ततमुमापतिं॥ त एव धन्या मान्याश्च पूजनीयाश्च यत्नतः॥ ४४॥ सर्वोत्तमः सर्वहेतुः सर्वाशास्यो महेश्वरः॥ अत एव स यत्नेन पू
 जनीयो मनीषिभिः॥ यमर्चयंत्युत्तुमाकांतमिंद्रोपेन्द्रादयः सुराः॥ स एव पूज्यो देवेषु देवदत्तमः शिवः॥ ४५॥ अत्यंतश्रद्धयानित्यं ये च ये
 त्पार्वतीपतिं॥ स पूज्य इति वेदोपि वदत्येव सनातनः॥ ४७॥ अतिपुण्यतामेव श्रद्धा भवति शंकरे॥ अतिपुण्यविहीनानां श्रद्धा पार्वति प्रभौ॥
 ॥ ४८॥ अत्यंतश्रद्धया विष्णुः स्वनेत्राब्जेन शंकरं॥ पूजयामास सा पूजा जाता विष्णुत्वदायिनी॥ ४९॥ अतोतिश्रद्धयानित्यं ये च येति महे
 श्वरं॥ तेषामायुष्यमारोग्यमपवर्गश्च जायते॥ ५०॥ ये पूजयंत्युत्तुमाकांतं नित्यमव्यभिचारतः॥ तेषां पुण्यवतां पुंसां नित्यमेव नमोनमः॥
 ॥ ५१॥ पुण्याशिवाशिवः पुण्यः पुण्यंतिर्यक् कृन्निपुंड्रकं॥ शिवलिंगार्चनं पुण्यं पुण्यमानंदकाननं॥ ५२॥ एतस्मात् समुत्थाय स्मर्त्तव्यं पुण्यपं
 चकं॥ स्मरणेनास्य सततं जायते पुण्यवान्तरः॥ ५३॥ उमासहायमित्यादि वेदमंत्रैः शिवः प्रगे॥ स्मर्त्तव्यं सततं विप्रैः सर्वसिद्ध्यर्थमा
 दरात्॥ ५४॥ शिवशंकरगौरीशविश्वनाथमहेश्वरः॥ देवोत्तमेति नामानि प्रातर्जप्यानि सत्तमैः॥ ५५॥ भवानीस्कंदजननी गौरीशंकरव
 ल्लभा॥ शिवेति प्रातरुत्थाय स्मर्त्तव्या जगदंबिका॥ ५६॥ प्रातःकालान्यकालेषु शिवशंभो महेश्वरः॥ माहादेवेति नामानि जपनीयानि सज्ज
 नैः॥ ५७॥ स्मर्त्तव्यः कीर्तनीयश्च जपनीयश्च शंकरः॥ यतस्तत्स्मरणादीनि मुक्तिदानिमहामुने॥ ५८॥ तन्मनोयेन मनसा स्मर्यते पार्वतीप
 तिः॥ सा जिह्वा कीर्त्यते सांबः सततं जिह्वया यथा॥ ५९॥ सहस्रोयेन हस्तेन बिल्वैः संपूज्यते शिवः॥ तद्भिरोयेन शिरसा प्रणामः क्रियते शि
 वे॥ ६०॥ तौ पादौ यौ शिवक्षेत्रे भक्त्या पर्यटतो मुदा॥ स पुण्यो येन वाकाश्रयोऽस्वशरीरसमर्पितं॥ ६१॥ पद्मां प्रदक्षिणाः कार्याः सावधानं शिवाल
 ये॥ हस्ताभ्यामति यत्नेन कर्त्तव्यं शंकरार्चनं॥ ६२॥ प्रणामाः स्वशरीरेण कर्त्तव्याः पार्वतीप्रभौ॥ श्रोत्राभ्यामति यत्नेन श्रोतव्याः शंकराः
 कथाः॥ ६३॥ नेत्राभ्यामति यत्नेन द्रष्टव्यः पूजितः शिवः॥ घ्राणेनाग्रेयममलं बिल्वपत्रं शिवापि तं॥ ६४॥ जिह्वया श्रीमहादेवः कीर्त
 नीयः प्रयत्नतः॥ स्पृष्टव्यमति यत्नेन शिवलिंगं समर्चितं॥ ६५॥ ध्यातव्यो मनसानित्यमुमादेहार्धविग्रहः॥ वेदवेदांतसंवेद्यः सर्वदा
 श्रीसदाशिवः॥ ६६॥ स्वाधीनेन यने प्राप्य यदि न द्रक्ष्यते शिवं॥ तदा सकिंजन्मना धोबन्धनेनो यतः सदा॥ ६७॥ संप्राप्य हस्तौ स्वाधीनौ यो
 न याति शिवालयं शंकरं॥ सदा धहस्तौ विशेषः छिन्नो हस्तोऽथ बाधुर्बुध्॥ ६८॥ संप्राप्य पादौ स्वाधीनौ यो न याति शिवालये॥ स द

श्रीशिवर० ७

७०

उधजिकोथवाध्रुवं ॥ ७० ॥ श्रोत्रे लब्धाशिवकथां योनश्चोप्यतिसादरं ॥ सविश्रोत्र इति ज्ञेयो दग्धश्चोत्रोथवाध्रुवं ॥ ७१ ॥ स्वाधीनं मानसं प्राप्य यो
न चिंतयते शिवं ॥ सविचिंत इति ज्ञेयो दग्धश्चोत्रोथवाध्रुवं ॥ ७२ ॥ इंद्रियैः षड्रिप्यार्यास्तत्तदिन्द्रियकर्मभिः ॥ शिवमेवाति यत्नेन प्राप्नुवं
ति मुमुक्षवः ॥ ७३ ॥ यजंति विविधैर्यज्ञैः शिवमेवाहियज्जिनः ॥ यतो देवाधिदेवो यं यज्ञकर्मफलप्रदः ॥ चिंतयंति महादेवो योगिनो युक्तमा
नसाः ॥ यतो देवाधिदेवो यं योगकर्मफलप्रदः ॥ ७४ ॥ शिवात्परतरं नैतिये भजंति महेश्वरं ॥ ते धन्यास्ते सदाचारास्ते पूज्यो धर्ममूर्तयः ॥ ७५ ॥
शिवनाममणिकंठे सदा धृत्वा वसंतिये ॥ ते धन्याः ॥ धृत्वा वसंतिये शुद्धं त्रिपुटं शिवभूषणं ॥ ते धन्याः ॥ ७६ ॥ धृत्वा वसंतिये कंठे रुद्राक्षान् शि
वभूषणान् ॥ ते धन्याः ॥ अनन्यशरणानित्यं ये च येति महेश्वरं ॥ ते धन्याः ॥ ७७ ॥ येषां चित्तमनापत्या शिवचिंतनतत्परं ॥ ते धन्याः ॥ ७८ ॥ येषां
नित्यमनापत्या शिवैकशरणं मनः ॥ ते धन्याः ॥ ७९ ॥ येषां देवगणाधीशो महेशः कुलदैवतं ॥ ते धन्याः ॥ ८० ॥ येषां सर्वार्थदं नित्यं व्रतेशंकरपू
जनं ॥ ते धन्याः ॥ ८१ ॥ येषां शिवार्चनादन्यद्व्रतं नास्त्येव सर्वथा ॥ ते धन्यास्ते ॥ ८२ ॥ येषां शिवान्यदेवेषु शिवभक्तत्वधीः सदा ॥ ते धन्याः ॥
॥ ८३ ॥ येषां महेश्वरे सांबे सर्वदेवोत्तमत्वधीः ॥ ते धन्यास्ते ॥ ८४ ॥ येषां चित्तं परावृत्तं महादेवान्यपूजनात् ॥ ते धन्याः ॥ ८५ ॥ येषां चित्तं
परावृत्तं महादेवान्यवेदनात् ॥ ते धन्यास्ते ॥ ८६ ॥ येषां चित्तं परावृत्तं महादेवान्यदर्शनात् ॥ ते धन्याः ॥ ८७ ॥ येषां चित्तं परावृत्तं महादेवान्यनेद
नात् ॥ ते धन्याः ॥ ८८ ॥ येषां चित्तं परावृत्तं महादेवान्यचिंतनात् ॥ ते धन्यास्ते सदाचारास्ते पूज्या धर्ममूर्तयः ॥ ८९ ॥ येषां प्रीतिः क्षीरपाने यथा त
द्वच्छिवार्चने ॥ ते धन्याः ॥ ९० ॥ येषां प्रीतिः कलत्रादौ यथा तद्वच्छिवार्चने ॥ ते धन्याः ॥ ९१ ॥ येषां प्रीतिः सुवणादौ यथा तद्वच्छिवार्चने ॥ ते ध
न्याः ॥ ९२ ॥ येषां प्रीतिः स्वर्गभोगे यथा तद्वच्छिवार्चने ॥ ते धन्याः ॥ ९३ ॥ महादेवार्चने प्रीतिर्नृणामत्यंत दुर्लभा ॥ सुलभा यदि सानृणां तदामु
क्ताहितेनराः ॥ ९४ ॥ यदि तत्तपोरं सर्वदा जन्मकोटिभिः ॥ तदा प्रीतिर्महादेवपूजने भवति ध्रुवं ॥ ९५ ॥ यदि देवोत्तमत्वेन ज्ञात्वा देवोत्तमं शिवं ॥
समर्चयति यत्नेन तदामुक्तिर्न दुर्लभा ॥ ९६ ॥ कर्मणामनसा वाचानित्यमव्यभिचारतः ॥ यः पूजयेन्महारुद्रं समोक्षमधिगच्छति ॥ ९७ ॥ मुने शिवा
र्चनादन्यो मोक्षापायो न विद्यते ॥ ततः सर्वप्रयत्नेन पूजनीयः सदा शिवः ॥ ९८ ॥ सर्वात्मकोऽपि भगवान् लिंगरूपी सदा शिवः ॥ पूजनीयः प्र
यत्नेन मुने स्वर्गापवर्गदः ॥ ९९ ॥ ध्यातव्यः पूजनीयश्च लिंगरूपी सदा शिवः ॥ यतो ध्यातः पूजितश्च सर्वभीष्टान्प्रयच्छति ॥ १०० ॥ स्वाभीप्सितार्थ

उ-स-पू

श्रीसांब
७०

होहैवः शिवान्यो नास्ति सर्वथा ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ॥ ३ ॥ न शिवान्यः पूजनीयो न ध्यातव्यो मुमुक्षुभिः ॥ सत्यमेत ॥ ४ ॥
 न शिवान्यः कीर्तनीयो न स्तोतव्यो मुमुक्षुभिः ॥ सत्यमेतत्पुनः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ॥ ५ ॥ पूजने कीर्तने ध्यानं वंदनं तु शिवापतेः ॥ आयु
 रारोग्यसंपत्तिशुभस्वर्गपवर्गदं ॥ ६ ॥ प्रत्येकं पूजनादीनि सर्वाभीष्टप्रदान्यतः ॥ पूजनादीनि कार्याणि महादेवाय सर्वदा ॥ ७ ॥ मुने धन्यास्त ए
 वेति ज्ञेयाः स्वप्नेऽपि ये सदा ॥ पूजयेति महादेवं शिवान्यार्चा पराङ्मुखाः ॥ ८ ॥ मुने धन्यास्त एवेति ज्ञेयाः स्वप्नेऽपि ये सदा ॥ श्रीमहादेव यान्त्रार्थ
 मत्युद्युक्ताः प्रहर्षिताः ॥ ९ ॥ मुने धन्यास्त एवेति ज्ञेयाः स्वप्नेऽपि ये सदा ॥ शिवयान्त्रान्ययान्त्रायामत्यंतं पंगुवृत्तयः ॥ मुने धन्या ॥ १० ॥ शिवान्यना
 मश्रवणे महाबधिरवृत्तयः ॥ मुने ध ॥ ११ ॥ शिवान्यकीर्तने स्तोत्रेऽप्येडमूकैकवृत्तयः ॥ मुने ध ॥ १२ ॥ महादेवार्चनं त्यक्त्वा योर्चयेदन्यदैवतं ॥ त
 स्य जन्मवृथैवेति विज्ञेयं मुनिसत्तम ॥ १३ ॥ श्रोतव्यः प्रेक्षणीयश्च कीर्तनीयश्च शंकरः ॥ तदन्यस्तु न संपूज्यो न प्रेक्षणीयश्च सर्वथा ॥ १४ ॥ यः पू
 ज्यं श्रीमहादेवमनभ्यर्च्य न्यमर्चयेत् ॥ स नित्यभ्रांत एवेति विज्ञेयो नात्र संशयः ॥ १५ ॥ यः शिवाराधनं त्यक्त्वा करोत्यन्यसुरार्चनं ॥ स करोति नरो मो
 हाद्वृथैव स्वायुषः क्षयं ॥ १६ ॥ यावत्स्वस्वांतमभ्रांतं यावन्नैवायुषः क्षयः ॥ तावद्देवोत्तमः सांख्यः पूजनीयः स्वशक्तितः ॥ १७ ॥ मुने ये शिवम
 ज्ञात्वा कुर्वन्तीशान्यपूजनं ॥ तत्तु कालभटैर्नीतिरुदंति च पुनः पुनः ॥ १८ ॥ शिवान्यपूजका ये च ये च त्यक्तत्रिपुंड्रकाः ॥ ते सर्वेऽपि पतंत्येव नरकेषु
 पुनः पुनः ॥ १९ ॥ नित्यं शिवार्चनं त्यक्त्वा शिवान्यं येर्चयेति तान् ॥ नरके पातयत्येव कृतांतः क्रूरशासनः ॥ २० ॥ शिवध्यानं विहायान्यमभिध्यायेति
 ये च तान् ॥ नरके ॥ २१ ॥ नित्यं शिवस्तुतिं त्यक्त्वा ये शिवान्यं स्तुवेति तान् ॥ नरके ॥ २२ ॥ अशौवधर्ममाश्रित्य येति चेति द्विजादयः ॥ नरके पात
 यत्येव कृतांतः क्रूरशासनः ॥ २३ ॥ शिवधर्मान्द्रुतिप्रोक्तान् नाचरिष्येति ये द्विजाः ॥ ते मृत्युपाशसंबन्धाः स्थास्यंति नरकालये ॥ २४ ॥
 अतो दयं यमं ज्ञात्वा शौवो भूत्वानियत्नतः ॥ यः पूजयति गोरीशं समोक्षमधिगच्छति ॥ २५ ॥ कुर्वतु कोटिशो नित्यं महेशान्यसुरार्चनं ॥
 तथापि दुर्लभो मोक्षो विना शंकरपूजया ॥ २६ ॥ कुर्वतु कोटिशो यागान् धर्माश्चान्यानसनातन ॥ तथापि श्रीविरूपाक्षपूजो मोक्ष
 स्वपेक्षते ॥ २७ ॥ सकृतामितपुण्योऽपि विना शंकरपूजया ॥ न मुक्तिर्कांता लभते सत्यं सत्यं न संशयः ॥ २८ ॥ यः पूजितस्तु तोयातो
 वंदितो मेशविग्रहः ॥ स एव लभते धन्यो मुक्तिर्कांता करग्रहं ॥ २९ ॥ विलोकयति सततं मुक्तिर्कांता शिवार्चकाः सापि पश्यति सोत्सा

हे शिवाराधनतत्परान् ॥ ३० ॥ मुक्त्यंगनाविलोक्यैव शिवाराधनतत्परं ॥ नृत्यत्यत्यंतसंतुष्टावल्लभोयंममेतिसा ॥ ३१ ॥ यएवसततंध्यातपा
 वीतीप्राणवल्लभाः ॥ सएवशैवः शुद्धात्माजायतेमुक्तिवल्लभः ॥ यएवातिप्रयत्नेनसमाराधितशंकरः ॥ सएववस्तुतोलोकेमुक्तिकोता
 मनोहरः ॥ ३३ ॥ महेश्वरमुमाकोतं कालोत्तकमनामयं ॥ यः पूजयति तस्यैव मुक्तिर्नान्यस्य सर्वथा ॥ ३४ ॥ स्नात्वाहो भस्मना देहमुद्धृत्या
 पादमस्तके ॥ पूजनीयो महादेवो लिंगरूपी मुमुक्षुभिः ॥ ३५ ॥ एवमव्यभिचारेण नित्यमभ्यर्चितः शिवः ॥ ददाति भुक्तिं मुक्तिं च सत्यं सत्यं न सं
 शयः ॥ ३६ ॥ ऐश्वर्यमनुलंभुत्वा शिवलिंगार्चनान्मुने ॥ प्रयाति शिवसायुज्यं निर्दग्धाखिलकल्मषीः ॥ ३७ ॥ कोटिशः कृतपापोपि सकृद
 र्चितशंकरः ॥ प्रयाति शिवसायुज्यमुत्थृत्य भुजमुच्यते ॥ ३८ ॥ शिवपूजाग्निसंदग्धमहापातकपर्वताः ॥ पीतामृताः शुचिर्भूताः शिवं यां
 तिशिवावृताः ॥ ३९ ॥ समभ्यर्च्य महादेवं सकृदप्यहिताशयाः ॥ लब्ध्वोपेन्द्रत्वमिन्द्रत्वं ब्रह्मत्वं च शिवं ययुः ॥ ४० ॥ पुरादि जाधमः कश्चित्कृत्वा
 ह्यणलक्षणः ॥ शूद्रवृत्तिं समाश्रित्य स्थितः स्वकुलनिंदितः ॥ ४१ ॥ सततश्चोरधर्मेण धनं संप्राप्य कोटिशः ॥ सदावेश्यापरोजातो मधु
 मांसाशनः सदा ॥ ४२ ॥ सवेश्याभुक्तशिष्टासीवेश्यासंसक्तमानसः ॥ उवाच समदनाक्रांतो वेश्याया सह सर्वदा ॥ ४३ ॥ सगतः स्वोपभो
 गार्थं पुष्पाण्यानेतुमुद्यतः ॥ प्रविवेश च यत्नेन मनोऽज्ञो पुष्पवाटिको ॥ ४४ ॥ ततः संपाद्य पुष्पाणि सुगंधानि बहूनि च ॥ अंधकारे च सं
 प्राप्ते मध्ये मार्गमुपागतः ॥ ४५ ॥ तदा समुत्थितो वायुः समैघो वृक्षघातुकः ॥ ततो बभूव वृष्टिश्च घनगर्जत्समन्विता ॥ ४६ ॥ ततः परं स
 पुष्पाणित्यत्का वृष्टिजलाप्लुताः ॥ ममारवात्ययात्तत्र कोमलंगसनातन ॥ ४७ ॥ तत्त्यक्तानि प्रसूनानि पेतुर्लिंगस्य मूर्धनि ॥ ततो वृष्टि
 रभूच्छांता ततः शांताश्च वायवः ॥ ४८ ॥ ततस्तं मृतमालोक्य तमापु र्यमकिंकराः ॥ नीतश्चतैः सुदुर्वृतः तदैव यमसंनिधिं ॥ ४९ ॥ तत
 स्तमागतं दृष्ट्वा यमो धर्मविचक्षणः ॥ चित्रगुप्तं विलोक्या ह धर्माधर्मविचारकं ॥ ५० ॥ ॥ यम उवाच ॥ किमनेन कृतं कर्म कोयं किंकु
 लसंभवः ॥ किमेतस्याद्यकर्तव्यं शासनं तद्वदस्वमे ॥ ५१ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा चित्रगुप्तः कृतोजलिः ॥ धर्माध
 र्मौ विदित्वैव तत्कृतं प्राह तं यमं ॥ ५२ ॥ ॥ चित्रगुप्त उवाच ॥ ॥ अयं द्विजकुलोत्पन्नो द्विजधर्मविवर्जितः ॥ वैश्योऽपि भुगुहो नाना
 पातकसंश्रयः ॥ ५३ ॥ अनेन कृतं कर्म स्वर्गभोगादिसाधनं ॥ एतत्कृतानां पापानां संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ ५४ ॥ बहुधा यातनानेन भोक्त

व्यानान्नसंशयः॥॥अनेनैतादृशेनापिलिंगेषुष्पाणिभाग्यतः॥॥मरणात्पूर्वमत्क्षानात्पातितान्ययुततत्र॥॥स्वभोगार्थं सुगंधीनिमल्लिकाकुसुमान्य
 यं॥॥नीत्वास्थितस्ततोवृष्ट्यावात्याभिश्च प्रपीडितः॥॥पीडितः पातयामास तानि पुष्पाण्ययं द्विजः॥॥५७॥ तानिपेतुर्देवयोगाच्छिवलिंगस्य
 मूर्धनि॥॥ततः परमयंकालमृत एव हि पीडयत्॥॥५८॥ ततः परं यमभटैरानीतोयंतवांतिकं॥॥इतो धिकंपुरानेन न कृतं सुकृतार्जनं॥॥५९॥ अ
 नेन सुकृतेनैव मुक्तिरस्य भविष्यति॥॥॥अगस्त्य उवाच॥॥॥इति तद्वचनं श्रुत्वा यमः संतुष्टमानसः॥॥तंतदाऽत्यंतयत्नेन पूजयामास सादरं॥॥
 पूज्यमानं तमालोक्य तदा यमसभा सदः॥॥६१॥ यममूचुः प्रयत्नेन कृतां जलिपुटामुने॥॥॥सभा सद ऊचुः॥॥॥यमानेन कृतं पुण्यं न
 किंचिदपि दृश्यते॥॥लिंगपूजा तु यत्नेन कृता मंत्रपूर्वकं॥॥६२॥ एतादृशस्य दुष्टस्य क्रियते पूजनं त्वया॥॥कथं धर्मस्त्वया ज्ञातो धर्मवि
 त्कथं त्वयि॥॥६३॥॥यम उवाच॥॥॥दैवाद्वा यत्नतो वापि शिवलिंगस्य मूर्धनि॥॥पातितानि प्रसूनानि भवन्त्येव हि मुक्तये॥॥६४॥ शुद्धं
 यत्पातयेत्पुष्पमेकं वा शिवमूर्धनि॥॥सतरत्येव हि संसारमंतकाले शिवं व्रजेत्॥॥६५॥ विवशेनापि संस्पृष्टो यथा दहति पावकः॥॥तथै
 व विवशो पीशं संपूज्यो तेशिवं व्रजेत्॥॥६६॥ प्रसूनमेकमेवास्मात्पातितं शिवमूर्धनि॥॥एतत्कृता घसंधानि नाशयामास तत्क्षणे॥॥
 ॥६७॥ यान्यन्यानि प्रसूनानि पातितानि शिवोपरि॥॥तान्यस्य मुक्तिं दास्यंति ब्रह्मादीनां पदान्यपि॥॥६८॥ अतः परमयंभूयो भाविभूमावयो
 निजः॥॥नवरवंतात्मिकां भूमिं पालयिष्यति धर्मतः॥॥६९॥ अस्य पुत्रा भविष्यंति दश लक्षं महौजसः॥॥शिवस्थानान्ययंभूपः कारयिष्य
 तिभूरिशः॥॥७०॥ शिवलिंगान्ययंतेषु स्थापयिष्यति सादरं॥॥शिवार्चनं परोभूत्वा शैबानभ्यर्चयिष्यति॥॥७१॥ अयंततः परं राज्यं पुत्रे
 षु स्थापयिष्यति॥॥ततस्तेनैव देहेन देवं द्रोपि भविष्यति॥॥७२॥ ततः परमयं ब्रह्मा स्वयमेव भविष्यति॥॥स्थास्यत्ययं विधिर्भूत्वा बहुका
 लमनाकुलः॥॥७३॥ ततो विष्णुत्वमासाद्य लक्ष्मीन्मथो भविष्यति॥॥अनेन सहस्रो ल्लासंत लक्ष्मीं क्रीडं करिष्यति॥॥७४॥ गरुडाद्यैः सेवि
 तोयं बहुकालमनाकुलः॥॥स्वेच्छं स्थास्यति वैकुण्ठे वैकुण्ठेश त्वलाभतः॥॥७५॥ गाणापत्यं च लब्ध्वा यंततः शंकरपूजया॥॥लब्ध्वा शिवप्रसा
 दं च शिवेलीनो भविष्यति॥॥७६॥ मरणात्पूर्वसमये श्रीमहादेवमूर्धनि॥॥पुष्पाणि पातयित्वापि मुक्तो भवति मानवः॥॥मरणात्पूर्वसमये शि
 वं संपूज्य यत्नतः॥॥व्यवधानं विना मर्त्यः शिवेलीनो भविष्यति॥॥७८॥ अंतकाले बिल्वपत्रे पातिते शिवमूर्धनि॥॥तदा त्वव्यवधानेन शिवे

श्रीशिवर. ७

७२

३-स-पू.

लीनो भविष्यति ॥ ७९ ॥ मरणात्पूर्वसमये बिल्वपत्रेण शंकरं ॥ यः पूजयति यत्नेन स शिवो भवति ध्रुवं ॥ ८० ॥ विना यज्ञैर्विना दानैस्तपोभिः
श्रवणाशिवं ॥ संपूज्य बिल्वपत्रेण प्राप्तानंताः शिवं ध्रुवं ॥ ८१ ॥ अनंतान्यपि पापानि नश्यंति शिवपूजया ॥ ततः प्रयाति च शिवं तथैव शिव
पूजया ॥ ततः प्रयाति च शिवं तथैव शिवपूजया ॥ ८२ ॥ अनंतोत्तमगोदानभूदानानां च यत्फलं ॥ ततो नंतगुणं पुण्यं शिवपूजाविधेः फलं ॥
॥ ८३ ॥ अनंतमत्तमातंगदानानामपि यत्फलं ॥ ततो नंतं ॥ ८४ ॥ अनंतकन्यारत्नादिदानानामपि यत्फलं ॥ ततो नंतं ॥ ८५ ॥ अनंतवाजपे
यादियागानामपि यत्फलं ॥ ततो नंतं ॥ ८६ ॥ शिवपूजाकल्पवृक्षः स्वेष्टानंतफलप्रदः ॥ ततः सा सर्वदा कार्या शिवपूजामुमुक्षुभिः ॥ ८७ ॥
शिवार्चनफलं यावत्तावत्फलमनेकधा ॥ कृतैरप्यमितैर्धर्मैर्नैव संप्राप्यते ध्रुवं ॥ ८८ ॥ विष्णुत्वादिपदप्राप्तिर्यदर्थनविधेः फलं ॥ मुक्ति
श्रव्यत्फलेनान्यत्कथं स्यात्सदृशं फलं ॥ ८९ ॥ विष्णुत्वादिपदप्राप्तिर्मुक्तिश्च शिवपूजया ॥ जाता बहूनामेवातो नान्यतुल्यफलप्रदा ॥ ९० ॥
विनापि यज्ञदानाद्यैः केवलं शिवपूजया ॥ मुक्ता भवंति मनुजास्त्यक्तपातकपैजराः ॥ ९१ ॥ पापिनोपि शिवं यांति नूनं कृतशिवार्चनाः ॥ ९२ ॥
वृथा तपो वृथा दानं धर्माश्च विविधा वृथाः ॥ किं त्वेकसार्धं भ्रूते श्रीमहादेवपूजनं ॥ ९३ ॥ शिवे दत्तमयत्नेनाप्येकं बिल्वदलं नवं ॥ विना
धर्मतिरापेक्षां मोक्षदं भवति ध्रुवं ॥ ९४ ॥ संप्राप्य महदैश्वर्यमिंद्रत्वादिपदान्यपि ॥ बहुभिः शिवसायुज्यं प्राप्तं शंकरपूजया ॥ ९५ ॥
सकृदप्यचितो भक्त्या महेशः करुणानिधिः ॥ ददात्यतुल्यमैश्वर्यं स्वसायुज्यं च सादरं ॥ ९६ ॥ सुतेपिते वतनुते प्रीतिमीशः स्वपूजके ॥
ततो ददाति सुप्रीतः शिवस्तद्वांछितं फलं ॥ ९७ ॥ तोयेन बिल्वपत्रेण पूतेनैकेन वा शिवं ॥ यः पूजयति यत्नेन तस्य मुक्तिरदूरतः ॥ ९८ ॥
बिल्वपत्रादिभिर्नित्यं यः पूजयति शंकरं ॥ स विष्णुप्रमुखैर्देवैः पूज्यते नान्नसंशयः ॥ ९९ ॥ शंकराः संति यावन्तस्ते सर्वे केशवादिभिः
॥ पूज्यन्ते सादरं नित्यमदृष्टशुचिविग्रहेः ॥ १०० ॥ यथा शिवः सदा पूज्यो विष्णवादीनां प्रयत्नतः ॥ तथैव सर्वदा पूज्यास्तेषां शंकरपूज
काः ॥ १०१ ॥ महद्भाग्यं महद्भाग्यं शिवपूजारतात्मनां ॥ यतस्ते विधि विष्णवाद्यैः पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ १०२ ॥ कः समर्थो भवेद्दृष्टुं कूरदृष्ट्या
शिवार्चकान् ॥ विष्णवादिबन्धपादाब्जान् घोरं नारकिने विना ॥ १०३ ॥ यः पश्येत्कूरया दृष्ट्या शैवं मोहवशादपि ॥ सतिष्ठत्येव मुरकेयावदा
चंद्रतारके ॥ १०४ ॥ धन्याः शैवजनामान्याः पूजनीयाः सुरादिभिः ॥ अतएवाहिते सर्वैः पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ १०५ ॥ धन्यं धन्यं महादेवं पूज

श्रीशिव
७२

न

कस्यैवजीवनं॥यतोजीवन्नापिसुरैः पूजितोशिवपूजकः॥६॥तस्यैवजनकोमान्योयस्यपुत्रःशिवार्चकः॥तस्यैवजननीमान्यासुषुवेया
 शिवार्चकं॥७॥तस्यधन्यतरोवंशोयस्यवंशोशिवार्चकः॥तद्वंशजन्याधन्याहियद्वंशेशंकरार्चकः॥८॥यस्यवंशोसमुत्पन्नःशंकरा
 र्चनतत्परः॥तद्वंशजन्याःसर्वेपिपूजनीयाःसुरैःसदा॥९॥नृत्यंतिपितरस्तस्ययस्यवंशोशिवार्चकः॥रुदंतिपितरस्तस्यनयद्वंशेशि
 वार्चकः॥१०॥कदाचिदपिगौरीशंपयसायोभिषिंचति॥सपुनस्तन्यपयसासौहरंनाभिषिंचति॥११॥सएवधन्यःपूतात्माकृतकृत्यःसएव
 हियोभिषिंचमहादेवंबिल्वाद्यैःपूजायिष्यति॥नराभवंतिनिष्पापादृष्ट्वापिशिवपूजकं॥अतःशिवार्चकोधन्योभाग्यवान्श्चनसंशयः॥१२॥
 उपेन्द्रादिकृतांपूजांयदिवांछतिमानवः॥तदाभक्त्यातियत्नेनकर्तव्यंशिवपूजनं॥१३॥शिवार्चनेनयत्नुभ्यंतत्तुभ्यंनान्यधर्मतः॥यदन्य
 धर्मलभ्यंस्यात्तद्वत्तुभ्यंशिवपूजया॥१४॥नराभवंतिभूपालाःशंकरस्यैवपूजया॥तएवलब्ध्वाविष्णुत्वंप्रयातिशिवरूपतो॥१५॥शिव
 र्चनप्रभावोयःसकेनज्ञायतेयतः॥वैदेरपिनविज्ञातःसप्रभावोखिलार्थदः॥१६॥शिवार्चकास्त्रिपुंड्रांकाःशिवपारिषदोमलाः॥
 उपेन्द्रादिशिरोरत्नरंजितामलपादुकाः॥१७॥नमोनमःशांभवेभ्यःशांभवेभ्योनमोनमः॥नमोनमःशांभवेभ्यःपुनर्भूयोनमोनमः॥
 ॥१८॥भुव्यंतरिक्षेपातालेयेभविष्यतिशांभवाः॥तेभ्योनमोनमोनित्यंनमोनित्यंनमोनमः॥२०॥अस्माभिरेतेदृश्यंतेभाग्येनशिवपू
 जकाः॥भूरिभाग्येविनास्माकंकृतःशांभवदर्शनं॥२१॥यदृष्ट्वाशंकरदेवाविष्णुब्रह्मादयोमुदा॥प्रणमंत्यतियत्नेनसएषःशंकरोत्तमः
 ॥२२॥यस्यशंकरवर्यस्यपादांबुजरजःकणान्॥दधातिशिरसाविष्णुःसएषःशंकरोत्तमः॥२३॥अनंतजन्मपर्यंतयेतपोदानतत्परः॥
 तैरंत्यतनुभिर्भक्त्याक्रियतेशिवपूजनं॥२४॥अनंतदानधर्माणामनेततपसामपि॥फलंश्रुतिश्रुतंसाक्षादंतकालेशिवार्चनं॥२५॥ये
 नकेनापिरूपेणयस्यकस्यापिदेहिनः॥यद्यंतेशिवपूजस्यात्समुक्तोभवतिध्रुवः॥२६॥॥अगस्त्यउवाच॥॥इतितद्वचनंश्रुत्वा
 तदायमसभासदः॥तंप्रणम्यातियत्नेनचक्रुःपूजांविधानतः॥ततःसजातोभूपालोभूत्वेन्द्रादिपदान्यपि॥संप्रापशिवसायुज्यंशि
 वपूजाप्रभावतः॥२७॥अतोन्वहंप्रयत्नेनकर्तव्यंशिवपूजनं॥स्मर्तव्यंश्चमहादेवःसावधानेनसंततं॥२८॥॥दधीचिरुवाच॥॥
 इत्यगस्त्यवचःश्रुत्वातमगस्त्यंसनातनः॥प्रणम्यविधिवत्तस्मैचकाराभ्यर्चनंमुदा॥२९॥सततस्तदनुज्ञातोश्रीमध्यार्जुननायक॥

श्रीशिवर. ७
७३

उ. स. प्र.

द्रष्टुं ययौ बिल्वपाणिर्हृष्टचित्तो नृपोत्तमः ॥ ३१ ॥ ततः सनातनो भक्त्या चकारो ग्रंतपो नयः ॥ उत्थूलननिपुंङ्गाभ्यां भूषितशिवपूजकः ॥ ३२ ॥
ततः प्रसन्नो भगवान्तस्मै देवोत्तमः शिवः ॥ प्रसन्ने सति गौरीशो तुष्टावाभ्यर्च्य शंकरः ॥ ३३ ॥ वरं यथा चेत्तदनुकाशीं प्रापय शंकरः ॥ बरोय मुत्तमः
शोभो नाहं याचे वरोत्तरं ॥ ३४ ॥ इत्युक्तमतिभक्तस्य श्रुत्वा वचनमीश्वरः ॥ तथा स्त्विति तमुक्तेशः तन्नेवा तर्द्धे नृप ॥ ३५ ॥ ततः सनातनः प्रापका
शीं विश्वेश्वराश्रयो ॥ संप्राप्य मुक्तस्तत्रैव विश्वेशानुग्रहानृप ॥ ३६ ॥ स बालकोप्यगस्त्यस्य श्रुत्वा वचनमादरात् ॥ चकार तदनुज्ञातो मृत्ति
कालिंगपूजनं ॥ ३७ ॥ स तु वत्सरपर्यंतं कृत्वा मृत्खिं गपूजनं ॥ महदैश्वर्यमप्राप्य दुःखितोरण्यमाश्रितः ॥ ३८ ॥ तन्न गत्वा रुरो दो चैः क्षुत्पिपा
सातुरोर्भक्तः ॥ तदा तमाहन्माता तन्न गत्वा विवेकिनी ॥ ३९ ॥ रे रे बालकमारोही धैर्यमा बहूपौरुषं ॥ अधैर्येण कृते दुःखेऽप्यर्थसिद्धिर्न सर्वथा ॥
॥ ४० ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा बालस्तामाह दुःखितः ॥ कृतलिंगार्चनस्यापि सौभाग्यं न ममाभवत् ॥ ४१ ॥ अगस्त्यवचनं श्रुत्वा मया यत्नेन सादरं ॥ शि
वपूजा कृता मातः सानासीद्भाग्यदायिनी ॥ ४२ ॥ सौभाग्यमेव न प्राप्तं कृतया शिवपूजया मुक्तिरंते कथं प्राप्ता सा दुर्लभतरायतः ॥ ४३ ॥
अदाह तो ग्नि तूलस्य किं महागिरिदाहकः ॥ दारिद्र्या दाहका पूजा क्व संसारं दहियति ॥ ४४ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तं वतं मोहे
न तं बालं भ्रातृचेतसं ॥ भ्रातृ बालवचः श्रुत्वा तमाह जननी तदा ॥ ॥ सुदती उवाच ॥ ॥ रे रे बालक दुर्वृत्तकथमेवं त्वयोच्यते ॥
एवं नैवोच्यते लोके केनापि द्विजजन्मना ॥ ४६ ॥ बालको सियतो भ्रातृस्तत एव त्वयोच्यते ॥ अन्येतु न वदं त्येवं धीरा विगतकल्मषाः
॥ अवश्यं प्राप्यते श्रीष्टं शिवलिंगार्चनात्सुत ॥ आस्मिन्नर्थे श्रुतिर्माना मन्त्रनास्त्येव संशयः ॥ धर्मान् कुर्वन्ति विविधान् श्रुतिप्रामाण्यवादि
तः ॥ श्रुतिरेव यतः साक्षात्स्वयं धर्मप्रवर्तिका ॥ ४९ ॥ प्रवर्तयति धर्मेषु श्रुति धर्मपरायणान् ॥ निवर्त्यत्यधर्मेभ्यः सैवा धर्मपराऽनु
खान् ॥ ५० ॥ श्रुत्युक्तं कर्म कर्तव्यं श्रुतिप्रामाण्यवादिभिः श्रुत्युक्तं कर्म कालेन फलं दास्यत्यसंशयः ॥ ५१ ॥ श्रुत्युक्तं कर्म श्रुतिना यदि सां
गं कृतं भवेत् ॥ तदा सद्यः फलं त्येव तत्कर्म श्रुतिचोदितं ॥ ५२ ॥ व्यंगं यदि भवेत्कर्म तदान फलदायकं ॥ सांगमैव कृतं कर्म श्रौतं यस्मा
त्फलप्रदं ॥ ५३ ॥ फलं भवत्यवश्यं हि सांगेन श्रौतकर्मणा ॥ आस्मिन्नर्थे न संदेहस्तन्मानं श्रुतिर्यतः ॥ ५४ ॥ अतः शिवार्चनं श्रौतं सां
गं चेन्नियते तदा ॥ सद्यः समस्तस्वाभीष्टफलं दत्तं दूविष्यति ॥ ५५ ॥ नियमाः सन्ति बहवः शिवलिंगार्चने शिशो ॥ तेशि श्रुत्वा त्व

श्रीशिव
७३

या कर्तुं न शक्यते न संशयः ॥ ५६ ॥ विदित्वानियमान्सर्वान् विधानं च शिवार्चने ॥ शिवार्चनं कुरुष्वद्य शिवस्तुष्टो भविष्यति ॥ ५७ ॥ व्यंगा
 पि शिवपूजा साकालेन फलदा ध्रुवं ॥ सांगचेच्छिवपूजा सा सद्यः सर्वफलप्रदा ॥ ५८ ॥ सांगं यः कुरुते भक्त्या शिवलिंगार्चनं शिरो ॥ स
 धर्मादि फलाद्यक्षो भवत्येव न संशयः ॥ ५९ ॥ यः पूजयति गौरीशं लिंगरूपिणमास्तिकः ॥ तमेवाति प्रयत्नेन सौभाग्यमनुधावति ॥ ६० ॥ ॥
 पुरा शिवार्चने नैव विष्णुना मितते जसा ॥ लक्ष्मीप्राप्ता तया विष्णुः सुखीति पठति सर्वदा ॥ ६० ॥ विष्णोः शिवप्रसादेन मोक्षोऽप्यग्रे भविष्यति ॥ यतः
 शिवार्चनफलं भुक्तिर्मुक्तिश्च शाश्वती ॥ ६१ ॥ सर्वदेवोत्तमः सांबो भुक्तिमुक्तिपदः शिवः ॥ अपारकरुणासिंधु दीनबंधुस्तमर्चय ॥ ६२ ॥
 कालत्रयेऽपि दुःखानि न शिवा सक्तचेतसां ॥ अतो विधिवदाराध्यमाराधय महेश्वरं ॥ ६३ ॥ महेश्वरश्चेदुःखानि न नाशयति ते तदा ॥ कः समर्थ
 स्तदन्यस्यात्तव दुःखनिवारणे ॥ ६४ ॥ सर्वेषामपि दुःखानि विनाशयति शंकरः ॥ सकृत्त्वदीय दुःखानि न नाशयति शंकरः ॥ ६५ ॥ शंकरः शं
 करो यस्मादत्तः शंते प्रयच्छति ॥ शंकरं सावधानेन समाराधय सादरं ॥ ६६ ॥ उपेन्द्रेन्द्रादयः पूर्वं समभ्यर्च्य महेश्वरं ॥ जाताः कृतार्थास्तं भक्त्या
 पूजयस्व महेश्वरं ॥ ६७ ॥ गर्भवासानि दुःखानि नान्यनंतानि तानि च ॥ कदापि न भविष्यति श्रीमृत्युंजयपूजया ॥ ६८ ॥ विश्वासं कुरु विध्युक्तशि
 वलिंगार्चने सुत ॥ कुरु विश्वस्य सततं शिवलिंगार्चनं मुदा ॥ ६९ ॥ विश्वस्य भाविताभावाः शंभुं भक्त्यर्चयैतये ॥ शान्नुवंति न ते भूयो योनिचक्रं
 दुरासदं ॥ ७० ॥ जाबालविद्भिः सह तैर्ज्ञातौ धोयं मया पुरा ॥ अतः सुतमदुक्तार्थः श्रुत्युक्तार्थो न संशयः ॥ ७१ ॥ गतश्चेत्तव विश्वासः शिव
 लिंगार्चने सुत ॥ दुःखं प्राप्स्यस्य संदेहमिहामुनापि सर्वथा ॥ ७२ ॥ शिवलिंगार्चने नित्ये स्वेष्टे देभ्युति चोदिते ॥ विश्वासो न भवेद्यस्य सम
 हापातकी ध्रुवं ॥ ७३ ॥ महापातकयुक्तानां नष्टानां दुष्टचेतसां ॥ न भविष्यति विश्वासः श्रुत्युक्ते लिंगपूजने ॥ ७४ ॥ यस्य ग्रहाः रघुः स
 ततं प्रतिकूला दुराग्रहाः ॥ तस्य नश्यति विश्वासः शिवलिंगार्चने ध्रुवं ॥ ७५ ॥ शिवलिंगार्चने यस्य विश्वासो न भविष्यति ॥ तस्य स्या
 न्तरकावासस्तर्द्धशक्षयपूर्वकं ॥ ७६ ॥ शिवलिंगार्चने यस्य विश्वासः श्रुतिचोदिते ॥ स सर्वशो भुक्तभोगः प्रयाति शिवसेनि
 धिं ॥ ७७ ॥ अनुकूलाग्रहाय स्यानुग्रहो गिरिजापते ॥ तस्मैव शिवपूजायां विश्वासोऽन्यस्य न ध्रुवं ॥ ७८ ॥ दुर्मेधया अथवा चमूति

श्रीशिवर०७

७४

उ-स-पू-

श्रीशिव
७४

कालिंगपूजने॥ नभविष्यतिविश्वासः सुतरांसत्यमुच्यते॥ ७९॥ ॥ दधीचिरुवाच॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा ज्ञात्वा च नियमान्मुने॥ विधिवत्पूज
यामास शिवं मृद्धिगस्तपिणं॥ ८०॥ बिल्वपत्रैश्च प्रसूनैश्च तरुगुल्मलतोद्भवैः॥ कुशकाशद्वेणुपुष्पैः पूजयामास शंकरं॥ ८१॥ दूर्वावृहत्पर्क
शमीफुल्लनीलोत्पलैरपि॥ करवीरैरपामार्गैः पूजयामास शंकरं॥ ततः प्रसन्नो गिरिशो नानागणनिधेवितः॥ प्रसन्नं पूजयामास सवालः
पार्वतीपतिं॥ ८३॥ ततस्तुष्टावरुद्रेण नीलरुद्रेण चेश्वरं॥ त्वरितेनापिरुद्रेण रुद्रसूक्तैश्च शंकरं॥ स्तोत्रैश्च विविधैः स्तुत्वा प्रसीदेति वदन्मु
हुः॥ प्रणतः शिवपादाब्जे ब्रह्मविष्ण्वादिपूजिते॥ ८५॥ ततः कृतांजलिपुटः पुष्पैरभ्यर्च्य शंकरं॥ यथा चे महदैश्वर्यं मुक्तिं च प्रणतः पुनः॥
तद्याचितं ददौ शंभुर्वरद्वयमपि प्रभुः॥ ददा बाकल्यमायुष्यमारोग्यं च महेश्वरः॥ ८७॥ यतः सांबो महादेवो वांछितार्थाधिकप्रदः॥ ततस्तद्या
चितं दत्त्वा ददा वन्यदपि प्रभुः॥ ८८॥ ततस्तत्रैव सगणो महेशो तर्ह्यधेनृप॥ सोऽपि बालोऽसि संतुष्टः स्थितस्तत्रातिविस्मितः॥ ८९॥ सजगा
मततो मान्ने प्रसादं श्रीमहेशितुः॥ सापितद्वचनं श्रुत्वा हृष्टा जाता नराधिप॥ ९०॥ ततः परं च संतुष्टः समृद्धिगो शिवात्मकं॥ पूजयामा
स पुष्पाद्यैः श्रद्धाभक्तिपुरःसरं॥ ९१॥ तदानीमागतस्तत्राजितारिरिति भूपतिः॥ सतं शिवार्चकं बालं ददर्शोत्तमवर्चसं॥ ९२॥ भस्मोद्भूत
सर्वगिं त्रिपुंड्रं कृतमस्तकं॥ रुद्राक्षमालाभरणं तं दृष्ट्वा विस्मितो भवत्॥ ९३॥ ततस्तं शिवचिह्नं कबालकं शिवपूजकं॥ दृष्ट्वा स नृपति
र्भक्त्या पूजयामास भूपते॥ ९४॥ ततस्तस्मै ददौ राजाराज्यं सिंहासनं विना॥ ततो राजा ययौ भूपवैरिदेश जिगीषया॥ ९५॥ ततः सरा
जाजित्वारी नूजित्वा तद्राज्यमंजसा॥ पालयामास सततं सिंहासनमनाकुलः॥ ९६॥ स बालो महदैश्वर्यं संप्राप्य मुदितः सरा॥ तदा शि
वं प्रयत्नेन पूजयामास सादरं॥ ९७॥ स बालकः श्रद्धयैव सहस्रघटपूरितैः॥ पंचामृतैर्लिंगरूपमभिर्विचन्महेश्वरं॥ ९८॥ बिल्व
पत्रैरतिस्वद्यैः प्रसूनैर्विविधैरपि॥ स शिवं पूजयामास भक्तिश्रद्धासमन्वितः॥ ९९॥ शंकराभोजयामास क्षारान्नेन स कोटिशः॥
शंकरेभ्यो ददौ भक्त्यारत्नान्यत्युत्तमानि च॥ १००॥ स बालः कारयामास शिवाल्लयमनुत्तमं॥ तत्र लिंगप्रतिष्ठां च स चकार विधा
नतः॥ १॥ उत्सवान्कारयामास स नित्यं शंकरालये॥ चकार रत्नैर्विविधैः श्रीमहोदेवपूजनं॥ २॥ नित्यं पार्थिवलिंगानां सहस्रं पूजयन् स्थि
तः॥ पुनर्पौत्रादिबृहिश्वसमभूतस्य भूपते॥ ३॥ स एव कल्पपर्यंतं शिवं संपूज्य सादरं॥ नित्यं शिवकथां शृण्वन् संतोषेण स्थितो नृप॥ ४॥ ततः

सा शिवमभ्यर्च्य शिवस्मरणपूर्वकं ॥ वदन्ति वाशिवेशोतिजहौ प्राणान्नराधिप ॥५॥ ततो महेशकृपया संप्राप्य शिवसन्निधिं ॥ श्रीमहादेवकृपया शि
वेलीनो बभूव सः ॥६॥ एवमेव पुराराजन् बहवः शंकराः शिवं ॥ संपूज्या पुर्महोर्देवं भुक्तैश्चर्यायथेच्छया ॥७॥ शिवपूजा प्रभावेन निरातंका
निरामयाः ॥ प्रयांत्येव शिवं सांबं भुक्तमोगः शिवार्चकाः ॥८॥ शिवसंस्तुतिं चित्तानां शिवव्रत रतात्मनां ॥ इहामूनापि भूपा लन दुःखं सत्यमु
च्यते ॥९॥ राजन्ति व्रते श्रद्धा दुर्लभा देहधारिणां ॥ सा भवेद्यदि भाग्येन तदा मुक्तिरदूरतः ॥१०॥ शिवार्चने रुद्रजपे भस्म रुद्राक्ष धा
रणे ॥ यस्य श्रद्धा भवेन्नित्यं स निर्वाणो गनापतिः ॥११॥ शिवलिंगं बिल्वपत्रं रुद्राक्षश्रीलभस्म च ॥ शैबत्वं चेति पंचैते यत्नतः न पापभीः
॥१२॥ साक्षान्मुक्तिप्रदं धन्यं शिवलिंगादिपंचकं ॥ दृष्ट्वैव बिल्वं यांति पातकानि सहस्रशः ॥१३॥ संपादनीयं यत्नेन शिवलिंगादिपंचकं
॥ स दूरतः परित्याज्य श्रंङ्गाल इव सर्वदा ॥१४॥ निधानरूपं संप्राप्य शिवलिंगादिपंचकं ॥ यस्य जेन्मो हसंक्रांतः स संक्रांतो हि पातकैः ॥
॥१५॥ पंचवक्त्रप्रियतमं शिवलिंगादिपंचकं ॥ यन्न दृष्टं ततो यांति दूरतो यमकिंकर ॥१६॥ महादेवप्रियतरं शिवलिंगादिपंचकं ॥
यास्मिन् प्रयति विष्णवाद्यास्तं नमस्तर्चयंति च ॥१७॥ यास्मिन् भवति भाग्येन शिवलिंगादिपंचकं ॥ स भुक्तस्त्वेष्टविभवः प्रयाति शिव
रूपतां ॥१८॥ एकैकमस्ति यत्तत्र शिवलिंगादिपंचकं ॥ तन्मात्रमपि भूपा लहेतुः स्वर्गापवर्गयोः ॥१९॥ शैबधर्ममना श्रित्य यो मुक्तिम
प्तिवोप्सति ॥ तस्य दूरतरा मुक्तिः स्वप्नेपि नृपसत्तम ॥२०॥ शैबधर्मविनिर्मुक्तः कालपाशानियंतिताः ॥ प्रयाति कालसदनं केवलं स
कुलान्विताः ॥२१॥ शैबधर्मसमाक्रांत शिवपूजारतात्मनां ॥ ये कुर्वन्त्यानुकूल्यं ते मुच्यंते पापसंचयात् ॥२२॥ शैबधर्मरतान् दृष्ट्वा यो धिने द
तिसादरं ॥ स भक्तो देवदेवस्य महेशस्येति मन्महे ॥२३॥ यास्मिन् देशे भविष्यति शैबधर्मरता द्विजाः ॥ स पावनो धन्यो धन्यस्तद्देशपाल
कः ॥२४॥ भवानप्यति धन्यो सि शैबधर्माभिरक्षकः ॥ त्वदधीनो यतो भूपधर्माधर्मैर्विनिश्चितौ ॥२५॥ अशैबश्चेद्भवेद्राजा तदा तद्देशवा
सिनः ॥ अशैवा एव बहुधा भविष्यति न संशयः ॥२६॥ अशैवेन नरैर्द्रेण पालितायाः प्रजाः सदा ॥ ता यांति नरकं घोरं शैबनृपसंयुताः
॥२७॥ अतो भवान्प्रयत्नेन शैबधर्मरतो निशं ॥ शैवान्पालय भूपाल धर्मो यंतव मुक्तिदः ॥२८॥ आस्थं मा कुरु भूपाल देहोस्मिन् ध्रुवे ध्रु
वं ॥ सर्वदाप्यति यत्नेन पूजयस्व महेश्वरं ॥२९॥ गर्भवासादि दुःखानि स्मृत्वा स्मृत्वा पुनः पुनः ॥ तद्दुःखनाशकं नित्यं शंकरं शरणं व्रज
॥३०॥ विना महेश्वरादन्यः संसारभयनाशकः ॥ नास्त्यतो त्यंतयत्नेन पूजयस्व महेश्वरं ॥३१॥ वांछां मा कुरु विष्णुत्वे ब्रह्मत्वेनानरा

श्रीशिवर. ७
७५

धिप ॥ किंतु वांछयत्येन शिवसायुज्यमास्तिक ॥ ३३ ॥ राजन्युरात्रया प्राप्तं विष्णुत्वं शिवपूजया ॥ ब्रह्मत्वे च ततस्तत्र वांछं माकुरु सर्वथा ॥ ३४ ॥ अनादिभू
ते संसारे किं न प्राप्तं त्वयानृप ॥ विष्णुत्वा दौ ततो वांछं माकुरु कदाचन ॥ ३५ ॥ विष्णुत्वप्रापके धर्मे क्षीणे सति नृपोत्तम ॥ विष्णुत्वरहितो भूमीपु
नर्मर्त्यो भविष्यति ॥ ३६ ॥ एवं सति नृपाधीश ब्रह्मत्वादिपदेष्वपि ॥ विनश्वरेष्वतस्तेषु वांछं त्यज विवेकितः ॥ ३७ ॥ यं प्राप्य भूरितपसा धर्मेर्ना
नाविधैरपि ॥ भूयो नैव निवर्त्तते तमर्चय महेश्वरं ॥ ३८ ॥ निवृत्तं न भवत्येव यथावन्निगतं हविः ॥ तथा न्रियं वकं प्राप्य मानवो न निवर्त्तते ॥ ३९ ॥
सतां गतिर्महादेवः शाश्वतो भक्तवत्सलः ॥ प्राप्यः प्रयत्ने विविधैस्तदन्यस्तु न तादृशः ॥ ४० ॥ प्रसन्ने श्रीमहादेवे पशुपाशविमोचिके ॥ मुक्ता
भवन्ति पशवो ब्रह्मविष्णवा द्योनृप ॥ ४१ ॥ ब्रह्मविष्णवा दयः सर्वपशवः परिकीर्तिताः ॥ तत्पत्तिः श्रीमहादेवः पशुपाशविमोचकः ॥ ४२ ॥ शिवः सं
सारपाशेन विष्णुब्रह्मादिकमश्नन् ॥ बद्ध्वा कदाचित्कृपया मोचयत्यपि तान्मश्नन् ॥ ४३ ॥ पशून्सृष्ट्वा विष्णवादीन् पालयत्यपि तान्मश्नन् ॥ संहरीष्य
ति चांते तान्मश्नन्मृपतिः शिवः ॥ ४४ ॥ एतादृशं पशुपतिं नित्यमानंदरूपिणं ॥ शरणं याहि भूपाल शरण्यं सुकृतात्मनां ॥ ४५ ॥ भवन्ति पशवो नित्यं यम
ज्ञात्वा महेश्वरं ॥ तमाराधय भूपाल विधिवादे विधिबोधितं ॥ ४६ ॥ हृदि ध्यात्वा महादेवं सकृदप्यमलाशयः ॥ न गर्भनरकादीनि प्राप्नुवन्ति
ध्रुवं ध्रुवं ॥ ४७ ॥ गर्भवासादिदुःखानि तावदेव नराधिप ॥ यावन्ममनसा ध्यातः पार्वतीप्राणवल्लभः ॥ ४८ ॥ पार्वतीनाथ विश्वेश महेशो तिजपे
तिये ॥ तानंते मोचयत्येव शिवः संसारपाशतः ॥ ४९ ॥ संसारे दुस्तरं ज्ञात्वा ज्ञात्वा जन्मचदुःखदं ॥ भजंति श्रीमहादेवं मुनयो वीतकल्मषाः ॥
॥ ५० ॥ भजशंकरमाराध्यं यजशंकरमन्त्रहं ॥ जपनामानि शैवानि भस्मोत्प्लवनपूर्वकं ॥ ५१ ॥ अयमेवोपदेशस्ते कर्तव्योऽस्माभिरादरात् ॥ यतः
शैवो भवान् राजन्मोक्षार्थं शिवतत्परः ॥ ५२ ॥ अशंकरायोपदेशो नैव दृशः क्रियते नृप ॥ ततो धर्मोपदेशो हि स्तादृशो न हि वस्तुतः ॥ ५३ ॥ सुक्षेत्रो सं
यथा बीजं फलति स्वानुरूपतः ॥ तथा धर्मोपदेशोऽपि शैवे फलति वस्तुतः ॥ ५४ ॥ यथोत्तमूरवरक्षेत्रे बीजं न फलदायकं ॥ तथा धर्मोपदेशो यं शैवा
न्येन फलप्रदः ॥ ५५ ॥ अशैवान्सावधानेन शिष्यस्त्वनराधिप ॥ शिवानत्यंतयत्नेन पालयस्व स्वशक्तितः ॥ ५६ ॥ अस्मिन्मध्यार्जुन क्षेत्रे कृतं धर्मानुपा
लनं ॥ कृतामध्यार्जुने शस्यपूजापि प्रतिवासरं ॥ ५७ ॥ अस्मिन्मध्यार्जुने वासो देवानामपि दुर्लभः ॥ क्षेत्रमेतन्नृप श्रेष्ठ शिवलिंगात्मकं यतः ॥ ५८ ॥
उषित्वैकदिनं वा न दृष्ट्वा मध्यार्जुने श्वरं ॥ संपूज्य च यथाशुभं शक्त्या संप्रयात्येव शिवं जनाः ॥ ५९ ॥ पुरावासः कृतो भूपा शिवस्थानेषु भूरिवा ॥ तदा
सफलतो वासस्त्वया प्राप्तो न भूपते ॥ ६० ॥ नीतान्यनेकजन्मानि त्वया त्युग्रतपोसि च ॥ कृतानि काशीप्राप्त्यर्थं शिवपूजापुरःसरं ॥ ६१ ॥ अतः परं भुक्त

उ. स. पू.

श्रीशिव
७५

भोगः काशीं ब्रजविधानतः ॥ मयापि गम्यते काशीं च परश्वो धवानृप ॥ ६२ ॥ ॥ सदाशिव उवाच ॥ ॥ इति पीयूषसदृशं दधीचिवचनं शिवे
 ॥ श्रुत्वा स धर्ममूर्तिस्तं प्रणम्या ह कृतोजलिः ॥ ६३ ॥ ॥ धर्ममूर्तिरुवाच ॥ ॥ कृतार्थोऽस्मि मुनिश्चैष्ट कृपा मयि कृता त्वया ॥ यतः सर्वार्थं
 पुण्याश्राविताशां करीकथा ॥ ६४ ॥ मुने भवादृशाः शैवाय तोदीन दयालवः ॥ श्राविता कथमेवाद्य कथा पापौघहारिणी ॥ ६५ ॥ भवता दर्शने नैव न
 ष्टं पापवने मम ॥ पुण्याश्रावकथैषा तु मह्यं मोक्षं प्रयच्छति ॥ ६६ ॥ कदावा गम्यते काश्यां ज्ञापयित्वा प्रयांतु वः ॥ सत्संगतिमवाप्याहं यास्याम्यत्र
 न संशयः ॥ ६७ ॥ ॥ सदाशिव उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा स नृपो भूपः शां भवान्मुनिसत्तमान् ॥ पूजयामास यत्नेन भक्तिश्रद्धापुरसरं ॥ ६८ ॥ दधी
 चि प्रमुखाः सर्वे तेन भूषेन पूजिताः ॥ ययुः स्वस्वाश्रमं देवि स्मरंतो मामजं विभुं ॥ ६९ ॥ दधीच्याद्याः कियत्कालं निद्रां कृत्वा ततः परं ॥ काशीं गं
 तुं समुद्युक्ताः प्रातः स्नात्वा यथाविधि ॥ ७० ॥ ततः श्राद्धादिकं कृत्वा यथाशास्त्रं यथाक्रमं ॥ व्रतस्थिरेततः काशीं राजधानीं मम प्रिये ॥ ७१ ॥
 राजापिराज्यं विन्यस्य पुत्रेषु विधिवत्ततः ॥ सहैव ऋषिभिः काशीं संप्राप्य विधिवद्विबे ॥ ७२ ॥ काशीं संप्राप्य ते सर्वे प्रापुरा नंदमक्षयं ॥ ज्ञानवा
 प्यां ततः सर्वे स्नानं च क्रूर्यथाविधि ॥ ७३ ॥ ज्ञानेशादीस्ततोऽभ्यर्च्य विश्वेश्वरमुमापतिं ॥ जलबिल्वप्रसूनाद्यैः पूजयामासुरं बिके ॥ ७४ ॥
 पूजयंतस्त्रिंशतां तं बहुकालं वरानने ॥ सर्वमुक्तास्ततो देवि मत्प्रसादादकल्मषाः ॥ ७५ ॥ इदं लिंगमुपाश्रित्य कोयाति मरणं विना ॥ मृत्युं वा
 छति धन्यो न शैवं गुरुमिव प्रियं ॥ ७६ ॥ यो याति काशीं संप्राप्याप्य धमः पापकृच्छिवे ॥ तस्य मुक्तिः कथं भूयान्महाकल्मषशतैरपि ॥ ७७ ॥
 मध्यार्जुने शं संप्राप्य धमः पापकृच्छिवे ॥ तस्य मुक्तिः कथं भूयान्मध्यार्जुने शं मदनुग्रहेण मायाविमुक्तमयि सक्तचित्ताः ॥ संप्राप्य संसा
 रदवाग्निशांत्यै संपूज्य तिष्ठंति शिवेश्चुभानने ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीशिवरहस्ये उग्रारख्ये सप्तमोऽंशो शिवगौरीसंवादे मध्यार्जुनमहिमानु
 वर्णनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीउग्राय नमः ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ शिवे मध्यार्जुनादीनि संति तीर्थानि कोटिशः ॥ तेषां प्रभा
 वः केनापि न ज्ञातुं शक्यते ध्रुवं ॥ १ ॥ पृथिव्यां संति तीर्थानि कोटिशः कमलानने ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि काशीप्राप्तिकराणि हि ॥ २ ॥ पाताला
 दिषु लोकेषु संति तीर्थानि यानि च ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि का ॥ ३ ॥ भुवरादिषु लोकेषु संति तीर्थानि यानि च ॥ तानि ॥ श्रीकाशीक्षेत्रप्रिन्ना
 नि संति तीर्थानि कोटिशः ॥ तेषु तप्तपस्येष्वाकाशी संप्राप्य तेशिवे ॥ ५ ॥ यावन्ति संति तीर्थानि सर्वलोकेषु शैलजे ॥ तावतामपि ती
 र्थानां काशीप्राप्तिः फलं शिवे ॥ ६ ॥ एकेकस्मिन् च क्षेत्रे काशीप्रिन्ने सहस्रधा ॥ येन तप्तपस्तेन काशी संप्राप्य तेशिवे ॥ ७ ॥ अनंतजन्म

श्रीशिवर०७

७६
७६

प्रियेन कृताधर्माः सहस्रधा ॥ तेनैव लभ्यते काशीमद्रूपामुक्तिदायिनी ॥ ८ ॥ कशीतोप्यधिकं तीर्थेन कुत्रापि वरानने ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं
भुजमुच्यते ॥ ९ ॥ काशीतोप्यधिकं तीर्थं मन्यदस्तीति यो वदेत् ॥ स वेद बाह्य इत्येव ज्ञातव्यो वेद बादिभिः ॥ १० ॥ नास्ति काशी समं क्षेत्रं लोकेषु
कापि वस्ततः ॥ नास्ति मत्सदृशो देवो विष्णुवादिष्वरविलेख्यपि ॥ ११ ॥ यदेतद्विमतं लिंगं दृश्यते ह्यमहात्मके ॥ एतल्लिंगं समं लिंगं न कुत्रापि व
रानने ॥ १२ ॥ इदमेव परं ज्योतिरिदमेव परात्परे ॥ इदमेव महाकारमनेतमिदमेव हि ॥ १३ ॥ अनंतवेदयेदांतसारः सर्वविरानने ॥ पिंडीभूया
त्रसततं लिंगाकारेण तिष्ठति ॥ १४ ॥ निर्विकारं परं ब्रह्मलिंगं मेतन्मनोरमे ॥ निष्कलं निर्गुणं शांतमिदमेव न संशयः ॥ १५ ॥ शैवमेतन्महः
साक्षादक्षयं लिंगमुत्तमं ॥ इदं लिंगं मनाद्यंतं सच्चिदानंदलक्षणं ॥ १६ ॥ सर्वपुण्यफलाकारमविकारं निरंजनं ॥ लिंगमेतन्ममोकारं मोक्षा
कारमनाकरं ॥ १७ ॥ गिरिजे पश्य पश्येदं लिंगं मंगलदायकं ॥ कथमेतत्प्राकृतो दिशि विश्रम्य गच्छति ॥ १८ ॥ वेदास्तु वंति बहुधा लिंगस्यास्यै
व सर्वदा ॥ माहात्म्यं मोक्षदं पुण्यं स्वस्वशक्त्या वरानने ॥ १९ ॥ यावदस्यास्ति माहात्म्यं शिवलिंगं स्य वस्तुतः ॥ तावन्माहात्म्यममले वेदे
रपि न बुध्यते ॥ २० ॥ अस्य लिंगस्य माहात्म्यं ब्रह्मविष्णुवादिभिः सुरैः ॥ न ज्ञायते मुनींद्रैश्च सितैः श्वान्यैश्च वस्तुतः ॥ २१ ॥ सर्वज्ञेन म
यैकेन लिंगस्यास्य वरानने ॥ माहात्म्यं ज्ञायते सम्यग्ग्रदन्यैस्तु न सर्वथा ॥ २२ ॥ कृतधर्माः पूतचित्ताः ये तपोमूर्त्तयोजनाः ॥ तेषामेवा
स्य लिंगस्य दर्शनं भवति प्रिये ॥ २३ ॥ उक्तक्षेत्रेषु सर्वेषु तदन्येष्वपि कोटिशः ॥ तस्येन तपस्तेन दृश्यते लिंगमीदृशं ॥ २४ ॥ तुलादा
नादिदानानि कोटिशो विधिपूर्वकं ॥ कृतानियेन तेनैव दृश्यते लिंगमीदृशं ॥ २५ ॥ कदाचिदपि येनेदं लिंगं दृष्टं मम प्रिये ॥ तेन गर्भा
दिदुःखानीन प्राप्येतेन संशयः ॥ २६ ॥ अस्मिं लिंगे महाकारं मम विश्वेश्वराभिधे ॥ यस्य भक्तिर्दृढा तस्मै मुक्तिं दास्ये वरानने ॥ २७ ॥ येन
ध्यातमिदं लिंगं मम विश्वेश्वराभिधं ॥ समुत्ति कांतां लभते विनायत्नेन शोभने ॥ २८ ॥ अस्मिं लिंगे मुदा दत्तं येन बिल्वदलं प्रिये ॥ तेन दत्ता
निरत्नानि कोटिशो नात्र संशयः ॥ २९ ॥ अस्मिं लिंगे मुदा दत्तं जलमल्पं मम प्रिये ॥ स सागरनदीतोयं दत्तं तेनारिविलं प्रिये ॥ ३० ॥ येना
त्रफलमन्नं वा दत्तं लिंगे महात्मके ॥ तेन मेरुसमानानि दत्तान्येव न संशयः ॥ ३१ ॥ एकोपि दत्तो येन अक्षीपस्तेन तु कोटिशः ॥ नित्यमत्युच्च
लादीपादत्ता एव न संशयः ॥ ३२ ॥ एकं वापि कृतं येन लिंगस्यास्य प्रदक्षिणं ॥ प्रदक्षिणी कृता तेन क्षोणी सर्वा न संशयः ॥ ३४ ॥ लिंगमे

उ.स.प.

श्रीशिव
७६
७६

तक्षणार्धवायेन ध्यातं महात्मकं ॥ तेन ध्यातोऽस्म्यहं साक्षाद्ब्रह्म कालं वरानने ॥ ३५ ॥ तिलैस्त्रैयंबकेनाग्नौ येनेकहुतिर्हुता ॥ कोटिहोमाः कृ-
तास्तेन कोटिशो विधिपूर्वकं ॥ ३६ ॥ येनेकवारं जप्तोन्नतैः पंचाक्षरः परः ॥ तेन तप्तं तपोधोरं कल्पकोद्युतं शिवे ॥ ३७ ॥ येनेकवारं
मन्त्रां बेरुद्रपारायणं कृतं ॥ वेदपारायणं तेन कल्पकोद्युतं कृतं ॥ ३८ ॥ येन काश्यां स्थितं भक्त्या क्षणार्धमपिशोभने ॥ पंचाग्नमध्ये
तेनैव स्थितं कल्पाब्दं ॥ ३९ ॥ येनेदं पूजितं लिंगं जलपुष्पदत्तादिभिः ॥ तेनाहं पूजितः साक्षाद्ब्रह्मविष्णवादिपूजितः साक्षाद्ब्र-
ह्मविष्णवादिपूजितः ॥ ४० ॥ दृष्टं येनेदममलं लिंगं विश्वेश्वराभिधिं ॥ तेन साक्षादहं दृष्टः परमानंदलक्षणः ॥ ४१ ॥ येनेदं प्रणतं लिंगं मम
विश्वेश्वराभिदं ॥ तेन साक्षादहं भक्त्या प्रणतः सुरवंदितः ॥ ४२ ॥ निमज्ज्य ज्ञानवाप्यामामेतद्धिं गस्वरूपिणं ॥ यः स्मरेत्स सर्वशस्सन्मा-
मेत्येव वरानने ॥ ४३ ॥ येन स्तुतमिदं लिंगं मम विश्वेश्वराभिधिं ॥ तेन साक्षादहं देवि स्तुत एव न संशयः ॥ ४४ ॥ येन स्पृष्टमिदं लिंगं मम वि-
श्वेश्वराभिधिं ॥ तेन साक्षादहं देवि स्पृष्ट एव न संशयः ॥ ४५ ॥ पूजितोऽहं महादेवो दृष्टस्पृष्टस्ततो नतः ॥ दास्याम्यैश्वर्यं मतुलं मुक्तिं च कम-
लानने ॥ ४६ ॥ लिंगानि संत्यजंतानि काश्यां यद्यपिशोभने ॥ तथाप्येतत्समं लिंगं नातोन्नतं प्रीतिरस्ति मे ॥ ४७ ॥ श्रीकाशीलिंगतुल्या
निलिंगानि न जगन्मये ॥ काशीलिंगेष्वपिशिवे लिंगमेतद्विलक्षणं ॥ ४८ ॥ शिवे काश्या न्यलिंगेभ्यः काशीलिंगानि वस्तुतः ॥ श्रेष्ठानि ते
षु लिंगेषु श्रेष्ठं लिंगमिदं मम ॥ ४९ ॥ येन दृष्टमिदं लिंगं मम विश्वेश्वराभिधिं ॥ तेन दृष्टानि लिंगानि नानादेशास्थितान्यपि ॥ ५० ॥ येनार्चितं
मिदं लिंगं मम विश्वेश्वराभिधिं ॥ तेनार्चितानि लिंगानि नानादेशास्थितान्यपि ॥ ५१ ॥ येन स्पृष्टमिदं लिंगं मम विश्वेश्वराभिधिं ॥ तेन स्पृष्टानि
लिंगानि नानादेशास्थितान्यपि ॥ ५२ ॥ येन स्तुतमिदं लिंगं मम वि० ॥ तेन स्तुतानि लिंगानि नानादेशास्तुतान्यपि ॥ ५३ ॥ येन ध्यातमिदं
लिंगं म० ॥ तेन ध्यातानि लिंगानि नानादेशास्थितान्यपि ॥ ५४ ॥ येन श्रुतमिदं लिंगं मम ॥ तेन श्रुतानि लिंगानि नानादेशास्थितान्यपि ॥
मौनी विभूतिपूतांगो यो लिंगमिदमर्चयेत् ॥ सोऽनंतरा जसूयादिना नायागफलं लभेत् ॥ ५५ ॥ एतद्धिं गार्जनं कर्तुं प्रयतः प्रस्थि-
तोनरः ॥ पदेषु देवमेधानां फलं प्राप्नोति शैलजे ॥ ५६ ॥ येनार्चितमिदं लिंगं मद्भक्त्येन प्रयत्नतः ॥ तेनार्चितोऽहं स गणः सर्व-
दापि वरानने ॥ ५७ ॥ यः पूजयति यत्नेन ममैदं लिंगमुत्तमं ॥ तं पूजयति यत्नेन ब्रह्मविष्णवादिभ्यः सुराः ॥ ५८ ॥ लिंगमेत

श्रीशिवर०७

७३
७७

तत्रयत्नेनयोनमेन्ममशोभने॥ तंनमंत्यतियत्नेनब्रह्मविष्णवादयःसुराः॥ ६०॥ लिंगमेतत्प्रयत्नेनयस्तौतिकमलानने॥ स्तुवंतितंप्र
यत्नेनब्रह्मविष्णवादयःसुराः॥ ६१॥ शिवेकाश्यांप्रयत्नेनयेमदर्चनतत्पराः॥ तैमद्रूपशतिज्ञात्वातान्नमंतिसुराःसदा॥ ६२॥ मल्लिंगपूजानिरताध
स्मरुद्राक्षभूषणः॥ मदीया इतिविज्ञायसुरास्तानर्चयंतितिच॥ ६३॥ भूतिरुद्राक्षपूतोगामल्लिंगाराधनप्रियाः॥ ममप्रियाःप्रियेतस्माद्देवाअप्य
र्चयंतितान्॥ ६४॥ आबंतःसंतिकाशीस्त्रयस्मरुद्राक्षभूषणः॥ ताबंतश्चंचलापांगिभक्ताःपारिषदामम॥ ६५॥ काशीमुक्तिप्रपांप्राप्य
संसारग्रीष्मतापिताः॥ शिवेनान्यन्नगच्छंतिकदाचिदपिमल्लियाः॥ ६६॥ उपसर्गसहस्राणिसौद्राकाश्यांबसंतिये॥ तानेतकालेससारात्तारया
मिवरानने॥ ६७॥ धैर्येविज्ञातुमेवेहपुराकाशीनिवासिनां॥ उपसर्गाःपुरासृष्टामयानंताःक्षणक्षणे॥ ६८॥ तदान्कषीणांसर्वेवाशिवकाशवि
निवासिनां॥ उद्देगाबहवोजाताबहधैवक्षणेक्षणे॥ ६९॥ छायार्थेवृक्षमूलेषुभक्तवयोयेषुसंस्थिताः॥ तेषुकाःपत्रसंपन्नाःसर्वेभुक्तीकृ
तामया॥ ७०॥ स्थिताःपर्णगृहायेषांतेषांपर्णगृहामया॥ भस्मीकृताःक्षणाधेनवृक्ष्यातपनिवारकाः॥ ७१॥ जलंचशोषितंसर्वकाशीती
र्थस्थितंशिवे॥ ततोविनाशितान्यन्तान्मलानिफलानिच॥ ७२॥ ततःसृष्टाज्वराःक्रूराःव्याधयोन्येपिदुःखदाः॥ तद्व्याधिसंयुताःसर्वदुःखंप्राप्नुमुनीश्व
राः॥ ७३॥ विषज्वरसमाक्रांतास्तृप्तिताःशुष्कतालुकाः॥ सर्वेपिजलमप्राप्यदुःखंप्राप्नुमुनीश्वराः॥ ७४॥ केचिद्विषज्वराक्रांताकेचिच्छीतज्वरा
न्विताः॥ केचिद्रोगांतराक्रांताजातासर्वेपिचैकदा॥ ७५॥ दुस्वप्नादाशीतास्तेभ्यःकोटिशोभयदायकाः॥ अद्रुतान्यपिचिह्नानिदर्शितानिम
याशिवे॥ ७६॥ तदानींयमिनांश्रेष्ठजैगीषव्यंमहामुनिं॥ संप्राप्नुमुनयोदिग्भ्योमहाव्याधिसमाकुलाः॥ ७७॥ कोटिनामयुतंप्रापमुनी
नांपूर्वतोमुनिं॥ ततःशतगुणंप्रापदक्षिणातोमुनीश्वरं॥ ७८॥ ततःकोटिगुणंप्रापपश्चिमातोमुनीश्वरं॥ ततोर्बुदगुणंप्रापमुनिमुत्तरतःशिवे
॥ ७९॥ एतावंतोमुनिवराःसर्वेप्यागत्यतंमुनिं॥ प्रणम्योचुःशुष्ककंठाज्वरदाहादिपीडिताः॥ ८०॥ ॥ ऋषय ऊचुः॥ ॥ नानाव्याधिकृतंदुः
खंसर्वैरप्यनुभूयते॥ सर्वथास्मासुखस्यापिस्वास्थ्यंनारत्येवसर्वदा॥ ८१॥ अन्यान्यपिचदुःखानिप्राप्यंतेसर्वदामुने॥ इयत्तानास्तिदुःखा
नांवस्तुतोनानृतंध्रुवं॥ ८२॥ दग्धाःपर्णगृहाःसर्वेजाताःशुष्काश्चभूरुहाः॥ फलान्यन्नानिदग्धानिबल्कलानिचभूरिशः॥ ८३॥ जलंनलभ्य
तेकापिपानार्थमपिवस्तुतः॥ किमुतान्नफलदीनितद्रूपमपिनेक्षितं॥ ८४॥ पंचक्रोशात्मकेक्षेत्रेसर्वेप्येतेह्युपद्रवाः॥ पंचक्रोशाद्वहिः
सर्वेतिष्ठंतिसुरिबिनोजनाः॥ ८५॥ अतोतःपरमस्माभिःकाश्यांस्थानुंनशक्यते॥ शीघ्रंनिर्गत्यगंतव्यमिदानीमेवसर्वथा॥ ८६॥ तीर्थानि

उ-स-पू

श्रीशिव

७६
७७

सेतिभूषणं नर्मदादीनिभूरिशः॥ तेषु स्थितव्यमनिशं शिवक्षेत्राणि तान्यपि॥ ८७॥ जीवनं चेद्भवेदग्रे धर्मसिद्धिर्भाविष्यति॥ गतेषु जीवने धर्म
 कथं साध्यो भविष्यति॥ ८८॥ यदि प्राणागमिष्यति शीघ्रमन्नतदामुने॥ मोक्षो भविष्यत्यधुना ते गमिष्यति नः कथं॥ ८९॥ इति ते वावचः श्रुत्वा मु
 नीनामार्त्तचेतसां॥ जैगीषव्यो दुःखितोऽपि प्राह तान् धैर्यमुद्वहन्॥ ९०॥ ॥ जैगीषव्य उवाच॥ ॥ प्राप्य त एव दुःखानि सर्वे नानास्तिन संशयः॥
 उपसर्गाः समुत्पन्ना देवयोगेन भूरिशः॥ ९१॥ उपसर्गा भविष्यति काश्यां ये ये यदा यदा॥ तैर्ते सर्वेऽपि सोढव्याः सर्वदा पितदा तदा॥ ९२॥ उपसर्गा
 न्तरुणी कृत्य यः काश्यां स्थितुमिच्छति॥ तस्मै मुक्तिमयत्नेन काशीनाथः प्रयच्छति॥ ९३॥ द्विवारं नैव मर्त्तव्यं किंतु मर्त्तव्यमेकदा॥ तदद्याद्वा युतां
 तेवामरणं नो भविष्यति॥ ९४॥ त्याज्यैव यत्र कुत्रापि प्राप्ते यं तनुरेकदा॥ त्याज्या सा तनुरनैव त्याज्या यत्नपुरःसरं॥ ९५॥ प्राणे पूज्यमाणे
 पुजंतोरन्नमहेश्वरः॥ शौचमेवोपदिशति मोक्षार्थं तारकं मनु॥ ९६॥ महेशांके समारुह्य महेशे नैव चोदितः॥ प्राप्तव्यस्तारको मन्त्रः शिव पंचा
 क्षराभिधः॥ ९७॥ गृहीताः पूर्वमस्माभिरनंतास्तनवो बृथा॥ त्यक्त्वा श्रवताः कीटकादौ नाना नरकसाधनाः॥ ९८॥ यावद्भुक्तं पुरा दुःखं नरकेषु सह
 स्मधा॥ तावद्दुःखमिदानीं किं भवद्भिर्भुजते द्विजाः॥ ९९॥ यावद्दुःखं गर्भवासे भवद्भिर्भुक्तमेकदा॥ तावद्दुःखं॥ १००॥ यावद्दुःखं पुरा भुक्तं जननी यो
 नि निर्गमे॥ तावद्दुःखं॥ १०१॥ यावद्दुःखं पुरा भुक्तं जननी जठराग्निना॥ तावद्दुःखं॥ १०२॥ शूकरश्चारासभादिना नाना कुत्सित योनिषु॥ बहुधोऽतिरभवद्दुःखं
 खप्रदायिनी॥ १०३॥ तानि दुःखानि सर्वाणि स्मर्त्तव्यानि पुनः पुनः॥ बहुधैवानुभूतानि विस्मृतानि न तानि तु॥ १०४॥ किंचानंते स्तपोदानधर्मैश्च वि
 धिवत्कृतेः॥ प्राप्ते यं पुण्यं नित्यं कथं त्याज्या मनीषिभिः॥ १०५॥ काशीप्राप्ता धर्मसंघैरनंतैः कालसाधितैः॥ सर्वपुण्यमयी धन्या काशी त्याज्या कथं
 भवेत्॥ १०६॥ काशीप्राप्त्यर्थं मस्माभिर्बहुधैव कृतं तपः॥ तपःपुण्यफलावाप्ता काशी त्याज्या न सर्वथा॥ १०७॥ अनायासेन न प्राप्ता परं त्वायासको
 टिभिः॥ प्राप्ते यं मुक्तिदा काशी त्याज्या स्याज्जीवता कथं॥ १०८॥ कदाचिन्निधयस्त्याज्याः पुत्राद्याश्च मुनीश्वराः॥ इयं काशी कथं त्याज्या सर्वमुक्ति
 प्रदायिनी॥ १०९॥ त्यागार्थमेव किंप्राप्ता काशी ये तपसा पुरा॥ त्याज्यैव चेदेतदर्थं तपस्तपः पुरा कथं॥ ११०॥ तीर्थं तिरेषु गंतव्यं तेषु स्थितव्यमित्य
 पि॥ भवद्भिर्भुक्तं मोहेन न वक्तव्यं तथा द्विजाः॥ १११॥ निधानकलशं त्यक्त्वा कः कुर्यादंत्यजार्जवं॥ एवं काशीमिमां त्यक्त्वा को वा तीर्थं तिरेव्रजेत्॥
 ११२॥ यः तीर्थं तिरे मुदिश्य काशीं त्यक्त्वा गमिष्यति॥ समहापातकाक्रांतो भविष्यति पदे पदे॥ ११३॥ काश्यां स्थित्वा जिगमिषां कुर्वन्तीर्थं तिरे न
 रः॥ नानापातकसंक्रांतो भवत्येव न संशयः॥ ११४॥ काशीं त्यक्त्वा न्यतीर्थं निगंतुमिच्छति ये यदा॥ तदा तेभ्यः परावृत्ता मुक्तिवार्त्तापि मुक्ति

हा॥ येकाशीत्यक्तुमिच्छंतिरत्नसिंहासनानिते॥ त्यक्त्वापुरीषकुंडेषु स्थातुमिच्छंति वस्तुतः॥ १६॥ येकाशीत्यक्तुमिच्छंति ते पीयूषमुखे स्थितं॥ त्यक्त्वा रेतोनि
 शं पातुमिच्छंत्येव न संशयः॥ १७॥ येकाशीत्यक्तुमिच्छंति ते महाराज्यनाथतां॥ त्यक्त्वा चंडालभृत्यत्वं प्राप्तुमिच्छंति दुर्भगाः॥ १८॥ येकाशीत्यक्तुमिच्छंति स्व
 र्गभोगं विहाय ते॥ नरकावासमिच्छंति यावदाचं द्रुतारकं॥ १९॥ येकाशीत्यक्तुमिच्छंति रंभाभोगं विहाय ते॥ गार्दभीयोगमिच्छंति नरकावाससाधनं॥ २०॥
 येकाशीत्यक्तुमिच्छंति वितैहायान्मुत्तमं॥ विष्ठाभक्षणमिच्छंति सुहृद्दुर्गसमन्विताः॥ २१॥ येकाशीत्यक्तुमिच्छंति ते सुगंधानुलेपनं त्यक्त्वा सुकरविष्ठानु
 लेपनेच्छं प्रकुर्वते॥ २२॥ येकाशीत्यक्तुमिच्छंति निर्वाणपददायिनीं॥ ते सर्वे प्यात्महंतारस्तेषां नास्त्येनिकृतिः॥ २३॥ शरीरे मी दृष्टं शीमास्त्रं को वा कुर्वति
 दुर्धियः॥ काशीत्यक्त्वा शरीराणि रक्षणीयानि किंबुधैः॥ २४॥ शरीरं वस्तु तस्तु च मूत्रामेध्या समावृतं॥ तस्मिन्नास्त्रं कथं विप्राधवद्विः क्रियते धुना॥
 ॥ २५॥ काशीत्याज्येति सहसा जीवद्विः कथमुच्यते॥ मुक्तिवार्त्ता दूरतास्तु कथं लज्जान जायते॥ २६॥ काशीत्याज्येति सहसा जीवद्विः कथमुच्यते॥ मु
 क्तिवार्त्ता दूरतास्तु कथं लज्जान जायते॥ २५॥ स्रवन्मूलपुरीषा ल्येशरीरे रक्ष्यतामतिः॥ श्वेति द्वयं दोर्भाग्यलक्षणं॥ २६॥ संत्यनंतानि पापानि सदा का
 श्याद्विहिर्दिजाः॥ काशीत्यागे लग्निर्धत्तानि युष्मासु सर्वथा॥ २७॥ लग्नानि तानि पापानि न नश्यंतिकदाचन॥ कोटिशः कृततीर्थीनामपि सर्वात्म
 नाध्रुवं॥ २८॥ अनंतपापसंधानां फलं काशीवियोजनं॥ अनंतपुण्यसंधानां काशीवासफलं द्विजाः॥ २९॥ काशीप्राप्त्यर्थं मस्माभिः कथं पुण्यार्जनं कृतं॥
 काशीप्रापकपुण्यार्थं यत्नाश्च बहुधा कृताः॥ विनायत्नैरियं काशीलब्ध्वास्माभिः किमीदृशैः॥ कथं त्याज्या शरीरार्थे धिक् शरीरमिदं द्विजाः॥ ३१॥ काशीं
 शरीररक्षार्थं त्यक्ष्यामो एनसायदि॥ तदेनां सिंहसिंध्यंति करताउन पूर्वकं॥ ३२॥ शरीरपीडा बहुधा यदि सोढुं न शक्यते॥ तदा शस्त्रैस्तनूः छित्वा
 काश्यां मर्त्तव्यमुत्तमैः॥ ३३॥ उपोषणैर्वा मर्त्तव्यं काश्यांदुःखा सहिष्णुभिः॥ परंतु काशीं न त्याज्या मनसापि मुमुक्षुभिः॥ ३४॥ धन्याः कीटादयो
 ये ते विप्राश्च वदपेक्षया॥ न काशीं त्यक्तुमिच्छंति कदाचिदपि चेतसा॥ ३५॥ शताब्दावधि पानीयं काश्यां कापि न दृश्यते॥ तथाप्येते न त्यजं
 तिकीशीं कीटामुमुक्षवः॥ ३६॥ जलप्रधानमेतेषां कीटानां जीवनं द्विजाः॥ तथापि तद्विहायेते काश्यां तिष्ठंति धैर्यतः॥ ३७॥ जीवनं ध
 न्यमेतेषां काशीसंसक्तचेतसां॥ काशीं न त्यक्तुमिच्छंति त्यक्तुं जीवनसाधनाः॥ ३८॥ एनं पश्यतु मंडूकं चर्ममात्रावशेषितं॥ काश्यां विना जलेना
 यं कथं तिष्ठति धैर्यतः॥ ३९॥ क्षणार्धमपि मंडूको न तिष्ठति जलं विना॥ काश्यामेतादृशस्यास्य वासः कथमभूद्विजाः॥ ४०॥ मंडूकापेक्षया
 प्यते भवंतस्त्वधमाधमाः॥ यतः काशीं विहायाद्य भवंतो गंतुमिच्छय॥ ४१॥ धिग्विद्याभवतां मूर्खाः किं तया विद्यया धुना॥ यतः काशीवि

योगार्धमुद्यतायुयमीदृशाः॥४२॥ प्रायोभवतः सर्वेपिशिश्रोदरपरायणाः॥ अन्यथाभवतामद्यकाशीत्यागेमतिः कथं॥४३॥ भक्षभोज्यादिकंकाश्यांस
 मृत्यंयावदाप्यते॥ तावद्भवद्भिः कर्त्तव्यः काशीवासोन्नकाक्षमिः॥४४॥ स्थितंभवद्भिः पापिष्ठैः काश्यामन्नादिकंक्षया॥ एतादृशानांभवतांधिधिधि-
 ग्जीवनंवृथा॥४५॥ यावद्भक्ष्यादिकंकाश्यांतावत्स्थित्वाततः परं॥ काशीत्यजंतियेमूढास्तेय्यंपातकाश्रयाः॥४६॥ भवादृशानांदुष्टानांकाशीं
 संलुप्तुमिच्छतां॥ नरकेष्वनिशंवासोभविष्यतिनसंशयः॥४७॥ काशीत्यागरतंमोहाद्येपश्यंतिनराधमं॥ तेषामपिभवेत्पापंकिंपुनस्तादृशात्मनो॥४८॥
 काशीत्याज्येतिबुद्धिश्चेत्तदामन्निक्टेधुना॥ किमर्थमागतंयांतुश्यामंकृत्वामुखंजडाः॥४९॥ काशीत्यागरतैः साकंमोहाद्यायोनुभाषते॥ नतस्यनि
 ष्कृतिर्दृष्टाचंद्रायणशतैरपि॥५०॥ अस्मिंधर्मयुगेजाताकाशीत्यागरतिः कथं॥ अधर्मः प्रायशोद्येवसंप्राप्तः कलिकालिकः॥५१॥ कलिकालेभविष्यति
 काशीत्यागरताजनाः॥ ततस्तेषांभविष्यंतियातनाअपिदुःसहाः॥५२॥ अन्यतीर्थसमत्वेनकलौजास्यंतिकाशिको॥ ततस्तेषां॥५३॥ भविष्यतिकलौ
 विप्राः भृङ्गालाभस्मवर्जिताः॥ ततस्ते॥५४॥ शिवान्यमर्चयिष्यंतिकलौत्यत्काशिवार्चनं॥ ततस्ते॥५५॥ शिवान्यकीर्त्तयिष्यंतिकलौत्यत्काशि
 वस्तुतिं॥ ततस्ते॥५६॥ शिवान्यसंस्मरिष्यंतिकलौत्यत्काशिवस्मृतिं॥ ततस्तेषांभवि॥५७॥ एतादृशानिकर्माणिपापहेतूनिभूरिशः॥ द्विजाअपिक
 रिष्यंतिसंप्राप्तेतुकलौयुगे॥५८॥ अधुनाकथमेतानिकर्माणिदुरदृष्ट्याः॥ कर्त्तुमिच्छथपापिष्ठादेहरक्षणतत्पराः॥५९॥ काशीं गत्वासदाकाश्यांवसा
 मीत्यपियोवमाश्रित्यस्थितस्तनससर्वदा॥६०॥ देत॥ सनिष्ठापोभवत्येषाकाशीसंत्यज्यतेकथं॥६१॥ पुराविंध्याचलप्रान्तेकश्चिदासीद्विजाधमः॥ कि
 रातवृत्तिमाश्रित्यस्थितस्तनससर्वदा॥६२॥ ब्रह्महत्याकृतानंतास्तेनपातकमूर्तिना॥ गोहत्याबाजिहत्याश्वभ्रूणहत्याश्वकोटिशः॥६३॥ तेनपा
 तकिनाभूरिब्रह्मस्वहरणंकृतं॥ समातृगमनीजातोभगिनीगमनीततः॥६४॥ सुरापानंकृतंतेनगोमांसमपिभक्षितं॥ प्रत्यहंतस्यगोमांसमशनंसम
 भूद्विजाः॥६५॥ एवमेवसपापानिकुर्वन्नेवहिसंस्थितः॥ ततःकदाचिद्रोगेणपीडितोभूत्सदुष्टधीः॥६६॥ तदानींतलितावृत्तः पुत्रसंबी-
 क्ष्यपीडितं॥ रुदन्नश्रुसमाक्रांतस्तमाहसुतमुद्धतं॥६७॥ ब्राह्मणाज्जन्मसंप्राप्यमत्तएवभवान्सुत॥ त्यक्त्वाब्राह्मणकर्मणिकृतवानसिदुष्कृतं॥
 ॥६८॥ त्वत्कृतानांपातकानामंतोनास्त्येवसर्वथा॥ तस्यापफलभोगोग्रेभविष्यत्यतिदारुणः॥६९॥ कल्पान्तेपिनतेमुक्तिर्भविष्यतिनसंश-
 यः॥ अधोरनरकावासोभविष्यतिनबधुवं॥६९॥ इतितद्वचनंश्रुत्वासतंप्राहातिपीडितः॥ पापनाशकरोपायः कः साध्यास्तिममे

तिच॥७०॥ ततःसवेदतत्त्वज्ञो जाबालश्रुतिपारगः॥ पापनाशकरोपायं प्राह तत्त्वविदांबरः॥७१॥ पुन्राद्यत्वं कृताधानां नाशसाधनमुत्तमं॥ अनन्यसा
धनापेक्षमेकमस्ति बहाम्यहं॥७२॥ उत्थायो दधुरबोभूत्वा तनुमुद्धृत्य भस्मना॥ बद्धकाशीं गमिष्यामीत्येकवारं प्रयत्नतः॥७३॥ एतावन्नेव पा
पानित्वत्कृतान्यरिवितान्यपि॥ विनष्टानि भविष्यंतिसद्य एव न संशयः॥७४॥ यदि शक्तिः प्रचलितुं द्वित्राण्यपि पदानिते॥ तदा पुण्यसमृद्धयर्थं
श्रीकाश्यपि मुखं चतुः॥७५॥ विश्वासं कुरु मद्वाक्ये भ्रांतो मा भव सर्वथा॥ जाबालश्रुतिरेवैषा काशीमोक्षकरीति या॥७६॥ त्राणनिर्याणसमये का
शीतिवचनं मुदा॥ यः श्रुणोति स पापेभ्यो मुक्तो मुक्तो भविष्यति॥७७॥ काशीतिवर्णश्रवणात्पुरामुदास्स हस्तधा॥ यतो निर्वाणदोमंत्रकाशीवर्ण
द्वयात्मकः॥७८॥ फलोन्मुखानि पुण्यानियेषां भाग्यवतां नृणां॥ तैः श्रूयते महामंत्रः काशीतिमरणक्षणे॥ बाराणसीति काशीति रुद्रावास इति
स्फुटं॥ बद्धतां पापभीतिस्तु न भविष्यति सर्वथा॥८०॥ काशीतिमंत्रसारोयं वेदसारोयमेव हि॥ वेदाः संश्रित्य तिष्ठंति काशीतिमनुमन्त्रहं॥८१॥
काशीतिमनुरेकोयं संसारार्णवतारकः॥ जपनीयः प्रयत्नेन मुमुक्षुभिरहर्निशं॥८२॥ काशीतिमनुमुच्चार्य यस्य जेतनुमादरात्॥ समं हेशतनावे
वलीनो भवति वस्तुतः॥८३॥ काशीतिमंत्रमुच्चार्य श्रुत्वा वायस्य जेदस्तनू॥ स धन्य इति विज्ञेयो मोक्षकांता समाश्रितः॥८४॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा
सौप्युद्धृत्य तनुं ततः॥ प्राह काशीं गमिष्यामीत्येकवारं कृतांजलिः॥८५॥ ततश्च चालद्वित्राणि पदामपि सयत्नतः॥ ततः पपात तत्रैव मूर्छितः समृतस्त
तः॥८६॥ तदानीमागताः क्रूराः कोटिशो यमकिंकराः॥ आगत्य बद्धा तं नेतुं समुद्युक्ता मदौत्थिताः॥८७॥ तदानीं विधिविष्णवाद्याः कौतुकं द्रष्टुमु
द्यताः॥ पुष्पकाणिसमारुह्य तं देशं समुपागताः॥८८॥ ततस्तं भस्मपूतां गं दृष्ट्वा विष्णवादयः सुराः॥ प्रणम्य पूजयामासुर्महारकुसुमैर्मुदा॥
॥८९॥ विष्णवादिपूजितं दृष्ट्वा ततो यमकिंकराः॥ यमाय प्रेषयामासुर्दूतं वृत्तांतहारिणं॥९०॥ स यमस्तन्मुखं श्रुत्वा वृत्तं वृत्तांतहारि
णं॥९०॥ समयस्तन्मुखं श्रुत्वा वृत्तं वृत्तांतमादरात्॥ सचिन्नगुप्तस्तं प्राप तं देवांसुरसेवितं॥९१॥ ततो दूराद्यमो दृष्ट्वा विष्णवादीनमरांस्त
दा॥ प्रणम्य पूजां कृत्वा च विष्णुमाह विचक्षणं॥९२॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ अयं पातकिनां श्रेष्ठो महापापकुलाश्रयः॥ कृतैतस्य कथं पूजाभ
वद्भिस्तत्त्वदर्शिभिः॥९३॥ योजनीयः प्रयत्नेन घोरेषु नरकेष्वयं॥ नैतस्य ब्रह्मकल्याणं तेष्ववश्यं निष्कृतिर्हरे॥९४॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा मंदहास
पुरःसरं॥ यममाह तदा विष्णुर्चिन्नगुप्तादिसंयुतं॥९५॥ ॥ विष्णुरुवाच॥ ॥ मृतं विभूतिपूतां गं पश्येन्नयमसादरं॥ कथमेतादृशं नेतुं
उद्योगः क्रियते त्वया॥९६॥ शिवं प्रयांतिसहसा भूतिभूषितविग्रहाः॥ एतादृशाय मद्धारं न पश्यंत्येव सर्वथा॥९७॥ यातनास्तु कथं प्राप्याघोराभ

४५ विभूतिरूपं दृष्ट्वा स्मृत् घोरपातककाननं ॥

अविभूषणैः ॥ भस्मसंछन्नदेहानां यतो नास्त्येव यातना ॥ ९८ ॥ श्रौतभस्मसमाक्रांतयदंगमंगलावहे ॥ ते मंगलापतिं शीघ्रं प्रविशं
ति न संशयः ॥ ९९ ॥ भस्मपूततनूनां चेदासुणायमयातना ॥ तदा भुवि न कस्यापि मोक्षो भवति सर्वथा ॥ १०० ॥ वस्तुतः संगमान्त्रेण य
मभस्मकणोगयोः ॥ सद्यो भवंति दग्धानि पातकानि न संशयः ॥ १०१ ॥ विभूतिकणरूपेण कूरधोरेण पशुना ॥ छिन्नं भवति तीव्रेण महापात
ककाननं ॥ कंपमावहते शीघ्रं किं कर्तव्यमिति ध्रुवं ॥ ३ ॥ श्रौतभस्मसमाक्रांतनिष्क्रांतप्राणवायवः ॥ अनेकपुण्यसंक्रांता भवंत्येव
न संशयः ॥ ४ ॥ श्रौतं भस्मस्वतः पुण्यं श्रीमाहादेवभूषणं ॥ भूषणं यस्य मरणे स निर्वाणमवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ तस्य निर्वाणमभ्य
र्णयस्य भूतिर्विभूषणं ॥ भूतिर्निर्वाणदापर्णा मरणाभरणं यतः ॥ ६ ॥ अयं धन्यः कृतार्थो यं अयमान्योऽस्मदादिभिः ॥ यतो मरणवे
लायां विभूतिं प्राप्तवानयं ॥ ७ ॥ महेशानुगृहीतो यं भूतिभूषितविग्रहः ॥ प्राप्यानेन कथं भूतिरन्यथा मरणक्षणे ॥ ८ ॥ अनेन
जन्मभिर्येन पूजितः पार्वतीपतिः ॥ तेनैव प्राप्यते भूतिनान्येन यमसर्वथा ॥ ९ ॥ विभूतिकवचं येष्वा नाम शौवं महायुधं ॥ तेषां
कपातकाङ्गीतिर्भवतोऽपि भयानकात् ॥ १० ॥ प्राप्तेया चलवद्भाति मृतो यं भूतिभूषितः ॥ पश्य पश्यायमधुना शिवलोकं गमि
ष्यति ॥ ११ ॥ एतादृशस्य शैवस्य दर्शनं दुर्लभं यम ॥ गते स्मिन् शिवलोके स्य भूयः स्यादर्शनं कथं ॥ १२ ॥ पापाश्रयो यमित्येषा त
व बुद्धिर्भ्रमात्मिका ॥ स्थास्यंति पातकान्यस्मिन् कथं वा भूतिभूषिते ॥ १३ ॥ यस्य भस्मकणो नूनमेकोऽप्यघकुलाशानिः ॥ किमु भ
स्मकणाः सांद्राः पुण्याः सर्वे गसंगिनः ॥ १४ ॥ यस्य भस्मकणेनास्ते नैकेनाप्यंगसंगिनः ॥ दग्धान्यघकुलानीति प्रमितिर्मम जायते ॥
॥ १५ ॥ कालाग्निरुद्रोऽपि निषज्जालोऽपि निषत्तथा ॥ अन्याश्च श्रुतयो मानं भस्मनः पापनाशने ॥ १६ ॥ श्रुत्यर्थमन्यथा कर्तुं नः शक्नोति सुरेध्व
पि पापापनोदकत्वेन श्रुतिभिर्भस्मकीर्तनं ॥ १७ ॥ पापापनोदकं पुण्यं पवित्रं भस्मपावनं ॥ धारणीयं द्विजैर्नित्यमिति वेदः श्रुतो मया ॥ १८ ॥
वेदोऽयमीश्वराज्ञातः पालनीयः सुरासुरैः ॥ अस्माभिरीश्वराज्ञेयमनुलंघ्यैव सर्वथा ॥ १९ ॥ यद्येनं नेतुमुद्योगः क्रियते मोहतस्त्वया ॥ त
दा तवाधिकारोऽयं गमिष्यति न संशयः ॥ २० ॥ भस्मभूषितसर्वांगाः शांभवास्ते ततस्त्वया ॥ कथं नेया भविष्यति यमभ्रांतोऽसि वस्तुतः
॥ २१ ॥ कूरदृष्ट्याप्यमुं कालं यदि पश्यसि मोहतः ॥ तदा तव प्रत्युताद्य भविष्यत्येव यातना ॥ २२ ॥ बलाबले पादधुना यद्येनं नेतुमुद्यतः ॥ तदा

श्रीशिवर० ७
८०

हनिष्ये चक्रेण मूर्धानं तं रसातलम् ॥ २३ ॥ शिवद्रोहरताये च शैबद्रोहरताश्वये ॥ तैर् सर्वेऽपि मया कालं हेतव्यं श्वक्त्रपाणिना ॥ २४ ॥ महादेवोऽग्नि
रेखाभिः सृष्टं चक्रमिदं पुरा ॥ मयामहेश्वरादेतत्प्राप्तमत्यंतयत्नतः ॥ २५ ॥ एतच्चक्रं यदा दत्तं मह्यमीशेन सादरं ॥ तदा ममाह भगवानी
श्वरो भक्तवत्सलः ॥ २६ ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ इदं चक्रं मया दत्तं तुभ्यमत्युत्तमं हरे ॥ अशौबान्तं संहरानेन चक्रेणामिततेजसा ॥ २७ ॥ अशौ
बाः संतियावंतो यावंतः शैवमिदं काः ॥ तानंजसातियत्नेन चक्रेणानेन शिक्षय ॥ २८ ॥ अशौबवंशकाशामिराशुचक्रहुताशनः ॥ अशौबवं
शानाशाय दत्तस्तुभ्यं मया धुना ॥ २९ ॥ भवानशौबनाशार्थं पुरा सृष्टो मया हरे ॥ अशौबान्त एवाशुचक्रेणानेन नाशय ॥ ३० ॥ देवतासार्बभौ
मेन महादेवेन शूलिना ॥ एवमुक्तं पुरा कालमा मुद्दिश्य पुरारिणा ॥ ३१ ॥ अशौबवंशा बहवश्चक्रेणानेन नाशिताः ॥ अतः परं नाशनीयाश्चक्रेणा
नेन कोटिशः ॥ ३२ ॥ नानृतं वक्ष्ये हं कालयथार्थमिदमुच्यते ॥ कालतः सावधानेन कर्त्तव्यं कुरु सत्वरं ॥ ३३ ॥ कालस्य भस्मसंबंधो मुक्तिहेतुरु
रुदीरितः ॥ अन्यदप्यस्ति विश्वस्यै मुक्तिहेतुद्वयं मम ॥ ३४ ॥ उत्प्लूय भस्मनांगानि काशीसन्मुखमुत्थितः ॥ अहं काशीं गमिष्यामि त्युक्तवा
नयमादरात् ॥ ३५ ॥ ततः प्रचलितो भक्त्या पदानि नीणिसादरं ॥ ततः परं मृतो नैव महारोगसमन्वितः ॥ ३६ ॥ एतादृशस्य पुण्यस्य यातना स्यात्कथं
वद ॥ योगिनामपि पूज्योयं पापयोगी स्य नास्त्यतः ॥ ३७ ॥ घोरसंसारदावाग्निः काशीत्येष महामनुः ॥ एतस्य वदनादद्य निस्ततः पुण्ययोगतः
॥ ३८ ॥ काशीतिवर्णयुगलं गलितं यन्मुखं बुजात् ॥ तस्य संसारनिगलागलिता एव तत्क्षणे ॥ ३९ ॥ विवशो नापि काशीतिथे नैव समुदीरितं ॥ तेनै
व सकला पद्भ्यो मुच्यते यमवस्तुतः ॥ ४० ॥ काशीति परमं मंत्रं सर्वमंत्राधिदैवतं ॥ मुक्तिर्हं मुनयः सर्वे जपेत्यनुदिनं मुदा ॥ ४१ ॥ काशीत्य
मृतकल्लो कलोलजिह्वामनीषिणः ॥ प्रयांति शिवसायुज्यमिज्यादानादिप्रियम् ॥ ४२ ॥ काशीतिवर्णयुगमस्य सामर्थ्यं वेदशंकरः ॥ त
त्सामर्थ्यं तदन्येन कथं वा ज्ञायते यम ॥ ४३ ॥ काशीतिवर्णद्वंद्वं यद्बहुदुःखापहारकं ॥ तद्विधूय द्वंद्वदुःखं शुद्धिमत्प्रादधाति च ॥ ४४ ॥
काशीत्युच्चरितं येन परिहासेन वा यम ॥ तेन स्वोपाजितानंतपापनाशोऽशक्यः कृतोऽधुन ॥ ४५ ॥ पापकानननाशाय काशीत्येष हुताशनः ॥ प
रमेशेन निर्दिष्टः शिष्टः कष्टविनाशकः ॥ ४६ ॥ जन्ममृत्युजरादुःखमहारोगौषधं परं ॥ काशीति परमो मंत्रः संज्ञासयति पातकं ॥ ४७ ॥ सं
सारपापमत्तेभ्यो पंचाननमनामये ॥ काशीति मंत्रमनिशं जपेति मुनयो मुदा ॥ ४८ ॥ संसारघोरगर्तस्थं काशीत्येषो महामनुः ॥ समाकर्षेत्सं

उ. स. पू.

श्रीशिव
८०

यति

नयत्यूर्ध्वमनंतरं ॥ ४९ ॥ संसार सर्वदष्टेन काशीतिमनुमूलिका ॥ संसारविषशोत्यर्थं सेवनीयामुहुर्मुहुः ॥ ५० ॥ मुक्तिकांता कर्षको यं काशी
तिमनुरुत्तमः ॥ नित्यमुक्तिविटैः सेव्यो समो ह पटलाशनिः ॥ ५१ ॥ असकृद्वासकृद्वापि काशीतिमनुमुत्तमं ॥ योजयेत्समहाद्येभ्यः सद्य
एव विमुच्यते ॥ ५२ ॥ काशीतिनामपीयूषं ये पिबन्ति पुनः पुनः ॥ ते महापापसंघेभ्यो मुच्यन्ते नान्न संशयः ॥ ५३ ॥ यमकाशीतिवाग्बद्धो
सुवर्णद्वंद्वपल्लवा ॥ स्वर्गापवर्गफलदा बलप्रथमनप्रिया ॥ ५४ ॥ काशीनामसुधांधन्यावसुधातलवासिनः ॥ पिबन्ति श्रद्धया सिद्धाः श
मनात्तत्तपोधनाः ॥ ५५ ॥ काशीतिमंत्रराजो यं पुण्यराशिसमृद्धिदः ॥ अनन्ताभेद्यविविधपापराशिमहाशनिः ॥ ५६ ॥ काशीत्यमृतमुत्कृष्टं
सुराणामपि दुर्लभं ॥ पिबन्ति साधवो भक्त्या भाललोचनपूजकाः ॥ ५७ ॥ पीत्वाप्यमृतमाशास्यं सुराभूत्वा पुनर्नराः ॥ भवन्ति न तथा काशीनामा
मृतमनंतरं ॥ ५८ ॥ काशीलेषमहामंत्रः श्रेष्ठो यममृतादपि ॥ अमृतनश्वरं यस्मादनश्वरमयं मनुः ॥ ५९ ॥ एतादृशो यं काशीतिमहामंत्रोऽमृतात्मकः
अनेनोच्चारितो देवा दतो धन्यो यमीदृशः ॥ ६० ॥ काशीसन्मुखमुत्थाय चलितो यं पदत्रयं ॥ इदमस्यापरंकालमुक्तिसाधनमुत्तमं ॥ ६१ ॥ अ
हं काशीं गमिष्यामि त्यपीयो वाचमुच्चरेत् ॥ सोऽपि मुक्तो भवत्येनेत्याहुर्जाबालवादिनः ॥ ६२ ॥ काशीतिनामोच्चरणं सर्वे गेभूतिधारणं ॥ क
स्य वामरणेभ्यर्णेन निर्वाणं प्रयच्छति ॥ ६३ ॥ काशीप्रयाणं काशीतिनामपीयूषभक्षणं ॥ विभूतिधारणं चेति त्रयं निर्वाणदं न किं ॥ ६४ ॥ ए
तेष्वेकैकमेवैतन्निर्वाणदमतो यम ॥ एतन्नित्यसंगोऽस्य न किं निर्वाणदो वद ॥ ६५ ॥ किंचाधुनैव तरसायमशंकरकिंकराः ॥ आयास्यं त्ये
न मनघं नेतुं शंकरमंदिरं ॥ ६६ ॥ यदि तान् प्रतिमोहेन प्रतिकूलं वादिष्यसि ॥ तदा भवंतं तरसा ते ह निष्यंत संशय ॥ ६७ ॥ किंचैनं शोभवे मो
हाद्यदि नार्चयसे तदा ॥ शोभवां नर्चनात्कालप्रत्यवायो भविष्यति ॥ ६८ ॥ नरके पातिताः पूर्वशोभवानर्चकास्त्वया ॥ कथमेतादृशो नाद्य
त्यक्तं शोभवपूजनं ॥ ६९ ॥ त्यज मोहं भजरतिं यमशोभवमर्चय ॥ कुरु मद्वाचि विश्वासं त्यजा विश्वासमण्वपि ॥ ७० ॥ इति विष्णुवचः श्रुत्वा
तं दृष्ट्वा भूतिभूषितं ॥ यमोतिभक्त्या नत्वा तं पूजयामास शोभवं ॥ ७१ ॥ एतस्मिन्नतरे काले शिवदूताः समागताः ॥ शिवनामानि गायं
तो भूतिभूषितविग्रहाः ॥ ७२ ॥ ततो विष्णुवादयः सर्वे दृष्ट्वा तान्छिवकिंकरान् ॥ प्रणम्य देउ बद्धमौ चक्रुः पूजां पृथगपृथक् ॥ ७३ ॥
ते विष्णवादिकृता पूजां गृहीत्वा शिवकिंकराः ॥ तं गृहीत्वा मृतं विप्रययुः शंकरमंदिरं ॥ ७४ ॥ ततः शिवप्रसादेन गणापत्यमवाप्तवा

श्रीशिवर. ७

८१

उ. स. ऋ.

न॥ ततः परं विनायकं शिवेलीनो भूष्ये द्विजाः॥ काशीत्युच्चारणेनापि समुक्तः पापकृत्तमः॥ ईदृशी मुक्तिदा काशी कथं त्याज्या मनी
षिभिः॥ ७६॥ अविमुक्तं न मोक्तव्यमिति जाबालवादिभिः॥ उं डीरवः कृतः पूर्व वेदरूपो निराकुलः॥ ७७॥ अविमुक्तं मुंचमानाः श्वप
चा एव केवलं॥ सत्यमेव पुनः सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते॥ ७८॥ अविमुक्तं महादेवोऽप्यनेकामरसंयुतः॥ न मुंचति ततः काशी कथं त्याज्या भवा
दृशैः॥ ७९॥ असंसारी महादेवः काश्यां तिष्ठति सोऽबिकः॥ संसारिणो भवतस्तु कथं बाल्यं कुमिच्छथ॥ संसारवधिका काशी काशी सं
सारपावकः॥ पावनैः सततं सेव्या पापभीरुमिरुत्तमैः॥ ८१॥ काशीनिवासमात्रेण धोर संसारश्चरत्वात्॥ सद्यो भवंति विच्छिन्नाः पर्वता इ
व भेदिताः॥ ८२॥ काशीति संबदन्तिल्यं काशीनाथं समर्चयन्॥ कालभीतिं विहाया त्रयो वसेत्स तु पुण्यकृत॥ ८३॥ त्रिनेत्रो चंद्रचूडं कान्भू
तिरुद्राक्षभूषणान्॥ काशीस्था न्दिविजा दृष्ट्वा स्तुवंत्यन्वहमादरात्॥ ८४॥ देवाः पतंति स्वर्गस्थाः काशीस्था तु कदाचन॥ न पतंत्येव
सैवेष्वाकाशीत्याज्या कथं भवेत्॥ ८५॥ ब्रह्मत्वमपि नेच्छंति काशीस्था भस्मभूषणाः॥ ईदृशी मुक्तिदा काशी न त्याज्या मनसापि हि॥ ८६॥
काशीस्थः पुलकसोऽप्यल्पस्त्रैलोक्याधिपतिं हरिं॥ तृणीकृत्वा त्रसततं तिष्ठत्याशा विवर्जितः॥ ८७॥ प्राप्तं राज्यमपि त्यक्त्वा
काश्यां संसारभीरवः॥ स्थातुमिच्छंति सततं सैष्वाकाशी शिवात्मिका॥ ८८॥ काशीचेत्यजते भूखैर्वसै रर्कक्षीरमादरात्॥ पीते गव्यं
विहायैव क्षीरमाज्यसमन्वितं॥ ८९॥ काश्यां स्थित्वा तत्कालेऽपि काशीनाथं मुदा स्मरन्॥ प्रविशत्येव देवेशो काशीनाथे महेश्वरे॥
९०॥ एकैकमस्ति यत्काश्यां शिवलिंगमनुत्तमं॥ तन्नास्त्यन्यत्र कुत्रापि वस्तुतो मुनि सत्तमाः॥ ९१॥ श्रीमद्विश्वेश्वरः लिंगं यत्काश्यां
दृश्यते नद्यं॥ तत्साक्षात् मुक्तिर्दं लिंगं तत्त्यागो नुचितो द्विजाः॥ ९२॥ वैश्वेश्वरं लिंगमेकं वेदाः स्तुत्वाऽप्यनेकधा॥ न विश्रान्तिं गता
भूयः स्तुवंत्येव मुहुर्मुहुः॥ ९३॥ येन वैश्वेश्वरं लिंगं दूरे स्थित्वापि संस्मृतं॥ तेनापि मुच्यते विप्राधोर संसारसागरात्॥ ९४॥ लिंगा
कारा मुक्तिरेव लिंगं विश्वेश्वराभिधं॥ तत्प्राप्तं येन तेनैव मुक्तिः प्राप्ता न संशयः॥ ९५॥ न दृष्टं यदिने लिंगं श्रीमद्विश्वेश्वराभिधं॥
तत्प्राप्तं येन तेनैव मुक्तिः प्राप्ता न संशयः॥ तद्दिनं दुर्दिनं विप्रामेघच्छन्नं न दुर्दिनं॥ ९६॥ पञ्चपत्रसमानाभ्यां नेत्राभ्यामपि किं वृथा॥
याभ्यां न दृष्टं तद्दिनं श्रीमद्विश्वेश्वराभिधं॥ ९७॥ हस्ताभ्यामपि किं ताभ्यां याभ्यां प्रत्यहमादरात्॥ नार्चितं बिल्वपत्राद्यैर्लिंगं विश्वेश्वराभिधं॥

श्रीशिव
८१

॥९८॥ जीवतायेन न ध्यातं लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ जीवतापिमृतं तेन धिग्धिग्धिरस्य जीवने ॥ जीवितव्यं तावदेव यावद्भक्तिपुरःसरं ॥
 पूज्यते ध्यायते नित्यं लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ १०० ॥ किं तेन जीवने नापि यद्विने सावधानतः ॥ नाराधितं विधानेन लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ १०१ ॥ कर्तव्या
 जीवनापेक्षा तावदेव मुमुक्षुभिः ॥ यावदाराध्यते भक्त्या लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ १०२ ॥ वेदोपनिषदां सारो लिंगरूपमुपाश्रितः ॥ विश्वेश्वराभिधं प्राप्य
 काश्यातिष्ठति सर्वदा ॥ १०३ ॥ काश्यां वैश्वेश्वरं लिंगं सर्ववेदोपबृंहितं ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं पुण्यं सेवनीयं मनीषिभिः ॥ १०४ ॥ विश्वेश्वराख्याजिह्वाग्रे चित्तं विश्वे
 श्वरस्मृतिः ॥ विश्वेश्वरार्चने हस्ते यस्य तस्य न यातना ॥ १०५ ॥ सोत्साहमति यत्नेन काश्यां विश्वेश्वराभिधं ॥ लिंगं येभ्यश्चर्चयिष्यति ते षोडशमभयं कुतः ॥ १०६ ॥
 विश्वनाथस्तुतिं कृत्वा काश्यां तिष्ठति ये जनाः ॥ ते तर्जयन्ति पापानि घोरानि विविधान्यपि ॥ १०७ ॥ विश्वेश्वरं विलासेनाप्येकदा बोध्यसादरं ॥ न वि
 श्रैति यमात्मेकपि कृतपापोपि सर्वथा ॥ १०८ ॥ यल्लिंगं ब्रह्मविष्णवाद्यैः पूज्यते सावधानतः ॥ ताल्लिंगं खलु विप्रैर्द्रालिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ १०९ ॥
 यल्लिंगं ब्रह्मविष्णवाद्याः समाराध्याप्य नंतथा ॥ विरतानतदेवेदं लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ ११० ॥ यल्लिंगं विधिविष्णवाद्यास्तोत्रैस्तुत्वाप्य ॥
 विरतानतदेवेदं ॥ १११ ॥ यल्लिंगं विधिविष्णवाद्याः सम्यग्दृष्ट्वाप्य नंतथा ॥ विरतानतदेव ॥ ११२ ॥ यल्लिंगं नियमाः सांगाः स्तुत्वास्तुत्वाप्य ॥
 विरतानतदेवेदं ॥ ११३ ॥ यल्लिंगं योगिनो भक्त्या ध्यात्वा ध्यात्वाप्य ॥ विर ॥ ११४ ॥ यल्लिंगं पार्वती भक्त्या बिल्वैः संपूज्य संततं ॥ मुदिताभू
 तदेवेदं लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ ११५ ॥ यागदानादिधर्माणां फलं यल्लिंगदर्शनं ॥ तदेवेदं परं ज्योतिर्लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ ११६ ॥ यद्विश्वेश्वर
 लिंगस्य दर्शनं यमतर्जनं ॥ तद्विश्वेश्वरलिंगस्य त्यागो न महतो मतः ॥ ११७ ॥ यद्विश्वेश्वरलिंगस्य दर्शनं पापकर्षणं ॥ तद्विश्वेश्वरलिंगस्य त्या
 गो ॥ ११८ ॥ यद्विश्वेश्वरलिंगस्य त्यागो ॥ ११९ ॥ स एव बाजपेयादि सर्वयागेषु दीक्षितः ॥ यः प्रेक्षयति विश्वेशं चक्षुषा पश्य पातिना ॥ १२० ॥ स एव
 गजदानादि महादानविचक्षणः ॥ यो दद्याद्विल्वजं पत्रं लिंगे विश्वेश्वराभिधे ॥ १२१ ॥ स एव सर्वधर्माणां तपसामपि संश्रयः ॥ यो विश्वस्य
 व्योमकेशं विश्वेशं समुपाश्रयेत् ॥ १२२ ॥ तावद्गर्जत्यथ कुले कृतांतोपि भटैः सह ॥ यावन्नाभ्यर्चितं भक्त्या लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ १२३ ॥
 तावत्तिष्ठति मर्त्येषु घोर संसारं खलु ॥ यावन्नाभ्यर्चितं भक्त्या लिंगं विश्वेश्वराभिधं ॥ १२४ ॥ तावज्जन्म जरामृत्युमृत्युपाशाश्रितो
 जनः ॥ यावन्नाभ्यर्चितं भक्त्या ॥ १२५ ॥ तावद्दुःखानि सर्वाणि भुज्यन्ते मनुजैः सह ॥ यावन्ना ॥ १२६ ॥ तावन्मरणसंज्ञा सस्तावज्जन्म भ
 यं महत् ॥ यावन्ना ॥ १२७ ॥ तावद्दुर्भगता तावन्नाना रोगोद्भवं भयं ॥ यावन्ना ॥ १२८ ॥ पुरा कीर्तिश्वरो नाम राजा भूच्चक्रपातकः ॥ १२९ ॥

जा

श्रुतितत्त्वज्ञानदर्शशिबपूजकान् ॥ ३० ॥ तान्दृष्ट्वातिप्रयत्नेन प्रणम्याभ्यर्च्य सादरं ॥ कृतोज्ज्वलमुत्तुपायं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ ३१ ॥ ॥ विप्रा ऊ
 चुः ॥ ॥ काशीं विना मुत्तुपायेन कापीति मुनीश्वराः ॥ वदेति श्रुतितत्त्वज्ञाः जाबालार्थविचारकाः ॥ ३२ ॥ काशीं शिवतनुस्तस्माच्छ्रेयमु
 क्तिप्रदानृप ॥ काशीं दर्शनेनैवातः कर्तव्यं मुक्तिं कांक्षिभिः ॥ ३३ ॥ राजसूयादियागानां तपसामपि वस्तुतः ॥ काशीं प्राप्तिः फलं तस्मात्काशीं सेव्यामु
 मुक्षुभिः ॥ ३४ ॥ राजन्काशीं विनाऽन्यत्र भुक्तिर्नास्त्येव सर्वथा ॥ अतो नानाविधैर्यत्नैः काशीं प्राप्यामुमुक्षुभिः ॥ ३५ ॥ काशये काशरणं राजन् जना
 नो मे क्षमिच्छतां ॥ तदन्यच्छरणं कापि नास्ति न श्रूयतेऽपि च ॥ ३६ ॥ धर्माः क्रियन्ते बहुधा काशीं प्राप्यर्थमादरात् ॥ वस्तुतो शेषधर्माणो काशीं प्राप्ता फ
 लं यतः ॥ ३७ ॥ काशीं प्राप्तिः परा मुक्तिः सानाना धर्मसाधिता ॥ सा ततः सर्वयत्नेन साधनीया मुमुक्षुभिः ॥ ३८ ॥ संसारसागरं घोरं मसारं पातका
 करं ॥ काशीं प्राप्तिरिति श्रुत्वा तत्पराः ॥ ३९ ॥ स एव भाग्यवान् लोके स एव पुरुषर्षभः ॥ यः संसारं परिज्य काशीं प्राप्नोति सादरं ॥ ४० ॥
 अधुना श्वः परश्चो वामरणं चेद्भविष्यति ॥ तदा वृथागतं जन्म काशीं दर्शनवर्जितं ॥ ४१ ॥ वृथाराज्यं वृथा भोगो वृथा पुत्राधनादिकं ॥ यदि न प्राप्य
 ते काशीं श्रीमहेशतनुः परा ॥ ४२ ॥ सकाशीमशकः श्रेयान्नयस्य शमनाद्भये ॥ वयं तु शमनं न स्तास्तस्मादप्यधमाधमाः ॥ ४३ ॥ काशीं प्राप्यर्थमुद्यो
 गः कृतोस्माभिः प्राप्यते ध्रुवं ॥ ४४ ॥ अतः परं वयं यामः श्रीशैलं प्रतिसत्वरं ॥ तन्न गत्वा तपश्चर्यां करिष्यामो यथाविधिः ॥ ४५ ॥ अस्माभिः कल्प
 पर्यन्तं तन्न कार्यं तपो नृप ॥ ततः कल्पद्वयं कार्यं कालहस्तीश संनिधौ ॥ ४६ ॥ ततः कांच्यो च कर्तव्यं कल्पत्रयमनाकुलं ॥ ततो रुणाचले कार्यं तपः
 कल्पचतुष्टयं ॥ ४७ ॥ ततो वृथाचले कार्यं कल्पपंचकमादरात् ॥ तपश्चिदंबरे कार्यं कल्पषट्कं तपो मुदा ॥ ४८ ॥ कुंभघोणे ततः कार्यं कल्पसप्त
 कमादरात् ॥ मध्यार्जुने ततः कार्यं तपः कल्पाष्टकं मुदा ॥ ४९ ॥ राजन्मध्यार्जुनादीनि शिवस्थानानि कोटिशः ॥ संतितेष्वपि कर्तव्यं तपोस्माभिः
 प्रयत्नतः ॥ ५० ॥ एकेकं कल्पमेकत्र स्थित्वा यत्नपुरःसरं ॥ तपो घोरतरं कार्यं काशीं प्राप्यर्थमन्वहं ॥ ५१ ॥ पुरायागादयो धर्माः कृताः सत्येव
 कोटिशः ॥ अतः परं तपो मानं कर्तव्यमति यत्नतः ॥ ५२ ॥ ततोस्माभिरयत्नेन काशीं प्राप्ता भविष्यति ॥ काशीं संप्राप्तिमान्नेन भवामो निर्भया
 स्ततः ॥ ५३ ॥ तावदास्ति भयं राजन् यावत्काशीं न लभ्यते ॥ काशीं देवाद्यदि प्राप्ता गतमेव भयं तदा ॥ ५४ ॥ पुरा बहूनि जन्मानि प्राप्ता न्यस्मा
 भिरिदृशैः अतो त्यल्पानि जन्मानि प्राप्ता व्यानि नृपोत्तम ॥ ५५ ॥ राजन् वया कृतैर्वास्ति तपश्चर्या विधानतः ॥ शिवस्थानेषु सर्वेषु काशीं प्राप्य
 र्थमादरात् ॥ ५६ ॥ श्रीकाशीं प्राप्यैर्यं सिमुदिश्य विधिबद्धत्वं पूर्वकं ॥ तपोभिन्नाः कृताराजन्स्त्वया धर्माश्च कोटिशः ॥ ५७ ॥ अतः परमने

नैव जन्मना तव भूपते ॥ काशीप्राप्तिरयत्नेन भविष्यति न संशयः ॥ ५८ ॥ भाग्यवानसि धन्योसि कृतार्थोसि महीपते ॥ काशीप्राप्तात्वा यस्मादने
नैव हि जन्मना ॥ ५९ ॥ संप्राप्य काशीं भूपाल स्वधर्ममपरित्यजन् ॥ नित्ययात्रादिकर्माणि कुरु यत्नेन संततं ॥ ६० ॥ बहवो नियमाः संति राज
नकाशीनिवासिनां ॥ तत्तर्माचरणं कार्यं यत्नपूर्वकमन्वहे ॥ ६१ ॥ काशीप्राप्तमया काश्यां स्थातव्यं चेच्छयेति धीः ॥ न कर्त्तव्या भ्रमेणापि सा
काशीवासो मुक्तिहेतुनान्येषां पृथिवीपते ॥ ६३ ॥ उत्थूलननिपुं प्राभ्यां तथा रुद्राक्षधारणात् ॥ विश्वेश्वराभ्यर्चनाञ्च मामाप्रमदभूपते ॥ ६४ ॥ ज्ञान
वापीजलस्नानाद्दानेशाभ्यर्चनादपि ॥ विश्वेश्वराभ्यर्चनाञ्च ॥ ६५ ॥ दुर्गीशदर्शनात्तद्वदुपाणेश्वरपूजनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ६६ ॥ आनंदधैरवार्चितः
कुमारस्यापि पूजनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ६७ ॥ अविमुक्तेश्वरार्चितस्तथानंदीशपूजनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ६८ ॥ रुद्राध्यायजपात्तद्वत्तु चक्षुरजपादपि
॥ विश्वेश्वरा ॥ ६९ ॥ भृंगीशदर्शनात्तद्वत्तारकेशस्य दर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७० ॥ भवानीदर्शनात्तद्वत्तु चिवाशंकरदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७१ ॥ मणिक
र्णजिह्वास्नानान्मणिकर्णीशपूजनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७२ ॥ वीरकुंडजलस्नानाच्चीविश्वेश्वरदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७३ ॥ वसिष्ठेश्वरपूजातो वामदे
वस्य दर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७४ ॥ चंद्रकुंडजलस्नानाच्चीचंद्रेश्वरदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ श्रीमत्पद्मपतीशस्य दर्शनात्पूजनात्तथा ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७५ ॥
आगर्द्वेश्वरार्चितः पापभक्षेशपूजनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७६ ॥ कालकुंडजलस्नानात्कालधैरवदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७७ ॥ नवग्रहेशपूजातः काले
शाभ्यर्चनादपि ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७८ ॥ नवग्रहेशपूजातः कालेशाभ्यर्चनादपि ॥ विश्वेश्वरा ॥ ७९ ॥ कृत्तिवासेश्वरार्चितः श्रीरत्नेश्वरदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा
भ्यर्चनाञ्च मामाप्रमदभूपते ॥ ८० ॥ शिवगंगाजलस्नानादाऽग्नीध्रेश्वरदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ कार्कोटकुंडस्नाञ्च कार्कोटस्थचदर्शनात् ॥
विश्वेश्वरा ॥ ८१ ॥ ओंकारकुंडस्नानाच्च श्रीमदोंकारदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ८२ ॥ पिलिपिलाजलस्नानाच्चिलोचनसमर्चनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥
॥ ८३ ॥ सोमेशतीर्थस्नानाच्च तथा सोमेशदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ८४ ॥ केदारकुंडस्नानाच्च तथा केदारदर्शनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ ८५ ॥ दुर्गाकुं
उजलस्नानात्तथा दुर्गासमर्चनात् ॥ विश्वेश्वरा ॥ सिद्धेश्वराभ्यर्चनाञ्च कामाक्षीदर्शनादपि ॥ विश्वेश्वरा ॥ ८७ ॥ शिवभक्तप्रमोणाञ्च शिवभक्तार्चना
दपि ॥ विश्वेश्वराभ्यर्चनाञ्च मामाप्रमदभूपते ॥ ८८ ॥ सर्वदा शिवनामानि जपकाश्यां प्रयत्नतः ॥ पूजयस्व महादेवं संततं बिल्वपल्लवैः ॥
॥ ८९ ॥ भस्मेनोत्थूलनं कृत्वा निपुं दुं च ततः परं ॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा जपमंत्रं शिवात्मकं ॥ ९० ॥ एतानि शिवलिंगानि ततस्तल्लिंगधार
णं ॥ अत्यावश्यकमन्यत्राप्यतस्तत्तु किंपुनः ॥ ९१ ॥ शिवलिंगानं कितानां काशीवासफलं कुतः ॥ शिवलिंगानं कितानां येन ते तत्राधि

पूजे

श्रीशिवर०७
८३

करिणः॥९२॥ शैवा एव नृपश्रेष्ठ काशीवासाधिकारिणः॥ नान्ये सत्यमिदं सत्यमुत्थृत्य भुजमुच्यते॥९३॥ अशैवा यदि मोहेन काश्यां कुर्वति सं
स्थितिं॥ तदा ते यातनां घोरां प्राप्नुदं त्येव भूरिशः॥९४॥ नित्ययात्रा पक्षयात्रा मासयात्रा श्वभूरिशः॥ तथा वारिषिकी यात्राः कर्तव्यास्तत्र सादरं
॥९५॥ पूजनीयाः प्रयत्नेन शैवाः काशीनिवासिनः॥ नित्यं शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्यास्तत्र सादरं॥९६॥ यदि मोहात्प्रमादाद्वा तत्र भस्मादि
धारणं॥ त्यजेत्स पापी बहुशो प्राप्नुयाद्वा तनांध्रुवं॥९७॥ काश्यां शिवकथा एव श्रोतव्याः श्रुत्य याद्विजैः॥ अन्यथा भैरवी घोरा यातना भवति ध्रुवं
॥९८॥ एवमुक्तप्रकारेण नियमेनान्वहं द्विजैः॥ काशीवासो तियत्नेन कर्तव्यो मुक्तिं कांक्षिभिः॥९९॥ काश्यां स्थित्वान्यतीर्थेषु गंतव्यमिति
धीर्नृप॥ स्वप्नेऽपि नैव कर्तव्या सा यातना करीयश्चातः॥१००॥ काश्यां स्थित्वानृपश्रेष्ठ शिवस्यैवार्चनं कुरु॥ तथैव कार्यमन्यत्राप्यतस्तत्र तु किं
पुनः॥१०१॥ शैवधर्मरतो भूत्वा काश्यावसनराधिप॥ स्वप्नेऽपि शैवधर्माणं न कुरु ह्यंघनं भ्रमात्॥२॥ शैवधर्मोऽन्यरित्यज्ययः काश्यां स्थातु
मिच्छति॥ सकालं भैरवीं घोरां यातनां प्राप्नुमिच्छति॥३॥ किंच काश्यां निवसतां सतामपि सहस्रशः॥ उपसर्गं भविष्यति सोढव्या ते तियत्न
तः॥४॥ उपसर्गपराभूतो यः काशीं त्युक्तमिच्छति॥ तन्मुखस्थमुक्तिमिक्षापतिष्यत्यवनीतले॥५॥ उपसर्गात्कोटिशोऽपि संप्राप्तानगणय्ययः
॥ काश्यां तिष्ठति यत्नेन तस्य मोक्षो भविष्यति॥६॥ काशीं चेत्यज्यते मोहादुपसर्गसहिष्णुना॥ तदा तस्यापवर्गस्तु कदापि न भवि
ष्यति॥७॥ ये कदैवोपसर्गं श्वेत्कुर्वत्युच्चाटनं तदा॥ छित्वा शस्त्रेण चरणौ काश्यां स्थातव्यमास्तिकैः॥८॥ येन केनापि रूपेण काश्यां
स्थातव्यमास्तिकैः॥ मर्तव्यं च प्रयत्नेन काश्यामेव मुमुक्षुभिः॥९॥ महाश्मशानसंविष्टं कुणपं सर्वथानरैः॥ नान्यत्र नेयं तत्रैव भस्म
सात्कार्यमादरात्॥ महाश्मशानमरणं सुराणापि दुर्लभं॥ अतस्तत्र प्रयत्नेन मर्तव्यं मुक्तिं कांक्षिभिः॥११॥ याच्यते मरणं काश्यां ब्रह्मवि
ष्णवादिभिः सुरैः॥ किंपुनर्मादृशैर्मर्त्यैर्मर्त्यधर्मसमन्वितैः॥१२॥ ब्रह्मविष्णवादिदेवानां काश्यामरणमिच्छतां॥ भविष्यत्येव मरणं प्रलयसमुप
स्थिते॥१३॥ मरणं मंगलं काश्यां केवलं मरणे ततः॥ तदर्थं विविधायत्नाः कर्तव्या मुक्तिं कांक्षिभिः॥ नृपपूर्वं शरीराणि दग्धान्यन्यत्र भूरिशः॥१४॥ श
रीरमेकदा काश्यां दाहनीयं प्रयत्नतः॥१५॥ काश्यां स्वदेहं दाहनोद्भूतभस्मराशिं बिलोक्तयेत्॥ शरीरं भस्मसात्कृत्वा काश्यां
तेनैव भस्मना॥ यः कांतिं भूषयेत्तेन संप्राप्तं शेषभूषणं॥१६॥ येत्युक्ततनवः काश्यां त एवातनवः पुनः॥ वामार्धं वामतनव
५ २ स्वदेहं दाहनं यः कर्तुं नाभिवांछति॥ सर्वचित्तो महेशो न सत्यं सत्यं नराधिप॥१६॥ सकाश्यां काशति श्रीम
न महेशानुग्रहेण य॥

ऊ.स.१

श्रीशिव
८३

का

अत्र द्रुचूडा भवति च ॥ देवता सार्वभौम त्वयस्याश्लिषितं भवेत् ॥ तेन काश्यां तनुत्यागः कर्तव्यः सावधानतः ॥ २० ॥ काश्यां शरीरमात्रस्य
 त्यागेनैव महेश्वरः ॥ दत्त्वा पंचाक्षरं शैवं स्वस्वरूपं प्रयच्छति ॥ २१ ॥ काश्यां त्यक्त्वा शरीरेण शैवेन मदनांतकः ॥ महेशो दृश्यते साक्षात् सर्वलक्षण
 ण संयुतः ॥ २२ ॥ यस्य साक्षान्महादेव दर्शनं समुपेक्षितं ॥ तेन काश्यां प्रयत्नेन मर्त्यं मुक्तिं कांक्षिणी ॥ २३ ॥ मरणाभिमुखः काश्यां यदा भव
 ति मानवः ॥ तदा शिवोत्तरीयेण तं वीजयति सेश्वरी ॥ २४ ॥ ततस्तत्कर्णकुहरे महेशस्तारकं परं ॥ पंचाक्षरं जपत्येव शैवं संसारतारकं ॥ २५ ॥
 तदा गणाः समागत्य दुंदुभिध्वनिपूर्वकं ॥ चारुविजामरकराजयशब्दान्वदं ऽति च ॥ २६ ॥ मुक्तिं कन्यां ततस्तस्मै शिवो मंगलपूर्वकं ॥ ददा
 तिमंगलाचारान् कुर्वेति च गणास्ततः ॥ २७ ॥ मरणं मंगलं तस्मात्काश्यां भवति भूपते ॥ तादृशं मंगलं कापि न भवत्येव सर्वथा ॥ २८ ॥
 मुक्तिं कन्या विवाहार्थं काश्यां मर्त्यं मे कदा ॥ ततः परं न मरणं कदाचिदपि जायते ॥ २९ ॥ भवत्यन्यत्र मरणे बहुधा मरणव्यथा ॥ न भवत्येव
 मरणे काश्यां तु मरणव्यथा ॥ मरणाभिमुखे शैवं काश्यां तन्मरणव्यथा दूरीकरोति कृपया महेशो मंगलायुतः ॥ दर्शनार्थं महेशस्य शिवप्राप्त्यर्थमेव च
 ॥ मर्त्यं मानवैर्धनैः काश्यां यत्नपुरःसरं ॥ ३१ ॥ न मेति क्लृप्तयः सिद्धाविष्णुब्रह्मादयो पितं ॥ अतएव प्रयत्नेन काश्यां मर्त्यं मे कदा ॥ ३३ ॥ काश्यां
 येन तनुस्त्यक्त्वा शैवेन शिवसन्निधौ ॥ जितानि तेन दुःखानि विविधानि नराधिप ॥ ३४ ॥ येन काश्यां तनुस्त्यक्त्वा शिवकीर्णपूर्वकं ॥ न तस्माद
 धिक् को धन्याः कोपि लोके न दृश्यते ॥ ३५ ॥ यद्वंशो यः समुत्पन्नः काश्यां त्यक्त्वा दसूनुदा ॥ तद्वंशजाश्च यत्नेन पूजनीयाः सुरैः ध्रुवं ॥ ३६ ॥ काश्यां
 तु मरणे जाते जायते यो महोत्सवः ॥ महोत्सवस्तादृशस्तु दुर्लभो न्यत्र सर्वथा ॥ ३७ ॥ किमुक्तेनात्र बहुना यत्नैर्नानाविधैरपि ॥ मर्त्यं मे कदा
 काश्यां मोक्षार्थं शिवसन्निधौ ॥ ३८ ॥ यद्यद्युक्तमिहास्माभिस्तत्तत्सर्वं श्रुतिश्रुतं ॥ अतः कृत्वा श्रुतैश्च द्वांगच्छ काशीं नराधिप ॥ ३९ ॥ इति तद्व
 चने श्रुत्वा स कीर्ती शो नराधिपः ॥ अत्यंतं तुष्टहृदयः पूजयामास तान् द्विजान् ॥ ततो वस्त्राणि रत्नानि गजान् ग्रामांश्च कोटिशः ॥ सददौ शिवभक्ते
 भ्यस्तदैवप्रीतमानसः ॥ ४० ॥ ततस्तान् प्रेषयामास जाबालाश्च श्रुतिपारगान् ॥ ततो राज्यं ददौ सर्वं स्वपुत्राय नराधिपः ॥ ४१ ॥ जाबालोक्तप्रकारे
 ण संकल्पादीनि सादरं ॥ कृत्वा स निर्ययौ राजा काशीमुद्दिश्य भक्तिः ॥ ४२ ॥ काशीं प्राप स भूपालस्त्यक्त्वा भूपाललक्षणः ॥ नियमेनैव स ततं का
 शीवासं चकार हि ॥ ४३ ॥ नित्यं मंत्रगृहादीनि कुर्वन् कर्माणि भूपतिः ॥ काश्यां शिवकथां शृण्वन्नुवासविधिपूर्वकं ॥ ४४ ॥ ततस्तं भूपतिं दृष्ट्वा
 कदाचिद्मार्वतीपतिः ॥ उपसर्गान्ससर्ज शोभूपचित्तं परिक्षयन् ॥ ४५ ॥ काशीत्यागरतिर्जाता तस्य भूपस्य तत्क्षणे ॥ ततो गंतुं समुद्यु

॥ १४ ॥ प्यापिनरः काशीविश्वेशंप्रत्यहंयदि ॥ न प्रजयति यत्नेन यातनार्थे स निर्मितः ॥ ६६ ॥ काश्यां पदे पदे संतिती

श्रीशिवर. ७
८४

ऊ. स. पू.

व

श्रीशिव
८४

क्तः सस्मारद्विजशासनं ॥ ४६ ॥ इतस्ततस्ततो भूपस्तदा गच्छन्पिरी चवत् ॥ दुःखितो भूदियं काशी कथं त्याजेति धीरिशः ॥ ४७ ॥ तदानीं स्था
तु मे कनक्षिणमात्रमपि स्थिरं ॥ ना भूतस्य मनो विप्रागंतु कामस्य भूपते ॥ ४८ ॥ ततो तिचिंता संक्रांतः स्वशरीरं सरज्जुभिः ॥ बबं धाति प्रयत्ने
न तरुमूल समन्वितं ॥ ४९ ॥ ततस्तत्तरुमूलेभ्यो दं दंष्ट्रका विनिर्गताः ॥ रज्जु बद्धां ततः स्थित्वा भूपस्तस्माद्विनिर्गतः ॥ ५० ॥ ततः संपाद्य काष्ठानि
हत्वा बन्धिं स भूपतिः ॥ बन्धिं प्रदक्षिणी कृत्य प्रविष्टस्तत्र पावके ॥ ५१ ॥ ततः समभ्रव इष्टिः तया वृष्ट्या स पावकः ॥ शशाम सद्यः सहसामहावृष्टि
जलाद्भुतः ॥ ५२ ॥ ततः परं स भूपालः किं कार्यमिति चिंतयन् ॥ चकार चरणे दं स्वत एव तदा द्विजाः ॥ ५३ ॥ ततः परं महादेवो धृत्वामानुष
विग्रहं ॥ आरुह्य तुरगं दिव्यं तदाराजानम ब्रवीत् ॥ ५४ ॥ ॥ श्री सदाशिव उवाच ॥ ॥ किमर्थं चरणौ छिन्नौ रक्तपंकजसंनिभौ ॥ तव रा
जशरीरस्य दुःखमद्या भवन्म हत् ॥ ५५ ॥ संयोजयामि चरणौ यथा स्थानेन राधिप ॥ अहेतु वैद्यविद्यायां समर्थोऽस्मि न संशयः ॥ ५६ ॥ राजन्तु
रगमारुह्य शीघ्रमायाहि मद्गृहं ॥ औषधान्यपि दिव्यानि गृहे संति सहस्रशः ॥ ५७ ॥ संतौष्य धानिराजेन्द्र तादृशानि मदात्मने ॥ येषां संयोगमा
त्रेण स्वास्थ्यं भवति तत्क्षणं ॥ ५८ ॥ काश्यां यान्नाद्यकरणे प्रत्यवायो भविष्यति तत्क्षणं ॥ ५९ ॥ काश्यां यान्नाद्यकरणे प्रत्यवायो भविष्यति ॥
छिन्नपादस्य ते राजन् कथं यान्नादिकं भवेत् ॥ ५९ ॥ काश्यां वैश्वेश्वरं लिंगं न दृष्टं येन यं दिने ॥ तदिने जलपानं च तेन कर्तुं न शक्यते ॥ ६० ॥ विश्वे
श्वरमभ्यर्च्य जलं वायः पिवेन्नरः ॥ स नरः सर्वथा राजन्नेतः पायी भवेद्भुवं ॥ ६१ ॥ अन्नानर्चित विश्वेशान् क्रूरः श्रीकालभैरवः ॥ अधो रयात
ना युक्ता न्करोत्या चंद्रतारकं ॥ ६२ ॥ अत्यंत कठिनो नूनं काशी वा सो न राधिप ॥ सहसा सुलभो नायं काशी वा सोति दुर्घटः ॥ अस्यां काश्यां नि
वसतां नियमाचरणं विना ॥ न स्थानुं शक्यते राजन् क्षणमात्रमपि ध्रुवं ॥ ६४ ॥ काशी देववशात्प्राप्तमनुष्येण त्वयानृप ॥ सुराणामपि
काशीयं भवत्यत्यंत दुर्लभं ॥ ६५ ॥ संप्राप्त्युत्तमान्यतः तानि तीर्थानि यत्नेन गत्वा सेव्यानि संततं ॥ ६७ ॥ पांच मुद्रे महापीठं वीरेशो यन्न
तिष्ठति ॥ तन्न नित्यं प्रयत्नेन गंतव्यं मुक्तिं काक्षिभिः ॥ ६८ ॥ कालत्रयेऽपि कर्तव्यं श्रीविश्वेश्वर दर्शनं ॥ नित्यं तथैव कर्तव्यं श्रीविश्वेश्वर
दर्शनं ॥ ६९ ॥ राजन् भवेति कर्माणि यान्नाद्यानि संततं ॥ तन्न वीरेश्वर स्थानेन गंतव्यं खलु सर्वथा ॥ ७० ॥ यन्न दत्तं हुते जप्तं मनंतं फल
दायकं ॥ अभीप्सितार्थी धिक् दंतत्र केन न गम्यते ॥ ७१ ॥ शतकोटि सहस्राणि शतकोटि शतानि च ॥ लिंगानि तेन दृष्टानि वीरेशो ये
न विक्षितः ॥ ७२ ॥ सायं वीरेश लिंगं स्थयेन भक्तिपुरःसरं ॥ दर्शनं क्रियते तेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥ यस्मिन् वीरेश्वर स्थाने ज

फलमनेषु ३४१॥ भवन्ति पापनिर्मुक्ता तन् गतव्यमन्वहं ॥ ७४॥ नित्यं पशुपती शस्य दर्शनं कार्यमादरात् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण पुण्यवृद्धिः प्र
 जायते ॥ ७५॥ नित्यमत्यंतयत्नेन द्रष्टव्यः कालभैरवः ॥ स्थातुं न शक्यते काश्यां विना भैरवदर्शनं ॥ ७६॥ शास्त्रादेव विधिस्थानां क्रूरः श्री
 कालभैरवः ॥ तद्दर्शनं विना काश्यां स्थातुमेव न शक्यते ॥ ७७॥ यस्य दर्शनमात्रेण महापातककोटयः ॥ विनश्यन्ति स यत्नेन द्रष्टव्यः का
 लभैरवः ॥ ७८॥ यत्र ब्रह्म शिरः छेदो भैरवेन पुरा कृतः ॥ तत्र श्रीकृत्तिवासेशः पूजनीयो न्वहं मुदा ॥ ७९॥ कृत्तिवासेशलिंगादि लिंगानि नृपस
 त्तम ॥ द्रष्टव्यानि प्रयत्नेन पूजनीयानि चान्वहं ॥ ८०॥ तानि तानि शिवस्थानान्यन्वहं यत्नपूर्वकं ॥ सेवनीयानि गत्वा वसेव्याः शैवाश्च सा
 दरे ॥ ८१॥ गमने तु विना पः झान भवत्येव सर्वथा ॥ अतो श्वं शीघ्रमारुह्य समायाहि मदा लयं ॥ ८२॥ कारयिष्याम्यहं शीघ्रं मध्वस्यारोहणं
 नृप ॥ यतोऽप्यारोहणेशक्तिरवनास्त्य धुना ततः ॥ ८३॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा दुःखितोऽपि नराधिपः ॥ धृतधैर्यो ब्रवीद्वाक्यं शिवं मानुषवि
 ग्रहं ॥ ८४॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ तवोषधप्रयोगेण शुशक्तिः प्रायो भविष्यति ॥ किं पद्मं जीवनेनापि किं देहेनापि तद्वद ॥ ८५॥ मरिष्याम्य
 धुनैवाद्यदेहापेक्षानमध्रुवं ॥ काशीत्यागार्धमिच्छाम्यममजाता सहस्रधा ॥ ८६॥ तादृशेच्छापीडितेन चिन्तं पादद्वयं मया ॥ विच्छिन्नचरण
 स्यापि काशीत्यागरतिर्मम ॥ ८७॥ अशोता बाधते सामां काशीत्यागरतिः पुनः ॥ अनेकजन्मत्तपसा काशीप्राप्तमया धुना ॥ काशीत्यागः कथं का
 र्येयत्यागः पापसाधनं ॥ मया चेत्त्यज्यते काशीमर्त्तव्यं यत्र कुत्रचित् ॥ ८९॥ तदामरणदुःखानि सोऽव्यानि कथं मया ॥ श्रीकाशीभिन्नदेशेषु
 बहुधैव मृते मया ॥ ९०॥ ततो दुःखानि भुक्तानि यमलोकेऽपि भूरिशः ॥ मनुष्यदेहमासाद्य पातकं क्रियते नरैः ॥ ९१॥ तेन पापेन दुर्लभ्या प्राप्य
 तेयमयातना ॥ त्यज्यते येन काशीर्बतेन न प्राप्यते सुखं ॥ ९२॥ गर्भवासादिदुःखं रवानि प्राप्तव्यानि न संशयः ॥ नित्यानंदमयी काशी येन
 त्यक्ता भविष्यति ॥ ९३॥ तेनानंदः कथं प्राप्यो नित्यं ये प्राप्यमोदते ॥ विच्छिन्नचरणस्यापि मम दुःखेन जायते ॥ ९४॥ काश्यामानंदरूपिण्या
 मया स्यां स्वीयते यतः ॥ मयानिष्कंटा सर्वापि विवीपा लिना यदा ॥ ९५॥ तदेदृशं सुखं नाप्तं यत्काशीवाससंभवं ॥ यदा मया पुरारम्ये रत्नसिं
 हासने स्थितं ॥ ९६॥ तदेदृशं सुखं नाप्तं यत्काशीवाससंभवं ॥ न तवैरि शिरोरत्नैर्मदं च्छा प्ररितं यदा ॥ ९७॥ तदेदृशं सुखं नाप्तं यत्काशी
 वाससंभवं ॥ रंभाभिभामितस्त्रीभिः सेवितो हं यदा मुदा ॥ ९८॥ तदेदृशं सुखं नाप्तं यत्काशीवाससंभवं ॥ रंभानिष्ठापितस्त्रीभिः सेवितो हं
 एतादृशं सुखं त्यक्त्वा गंतुमिच्छा प्रजायते ॥ १००॥ अभाग्यस्य फलं नूनमिदमत्र न संशयः ॥ काश्यां संत्यक्त्यानां घोराभैरवयात
 पं. १६५ यदा सामंतभूषणैः कृतं मलाद्रूपं पूजनं ॥ ९७॥ तदेदृशं सुखं नाप्तं यत्काशीवाससंभवं ॥

ना ॥ १ ॥ त्वयाभाविष्यतीत्युक्तं तत्तथैव न संशयः ॥ मया त्वद्यकृता यात्रा सर्वा पितृदत्तं तदे ॥ २ ॥ काशीत्यागरतिर्जाता ततः छिन्नं पदद्वयं ॥ अधुनो
 ॥ धूलं न कृत्वा संपूज्य च सदा शिवं ॥ ३ ॥ ततः प्राणान हंत्यक्षैश्चिरश्छेदपुरःसरं ॥ ततो मरणमात्रेण महादेवः कृपानिधिः ॥ ४ ॥ शैवं पंचाक्षरं मह्यं ता
 रकं दास्यति ध्रुवं ॥ अद्य द्रष्टुं विरूपाक्षं दाक्षायिण्या समन्वितं ॥ ५ ॥ तस्मै क्षणानुक्षणे मे प्रेक्ष्यो माक्ष्ये भवति ॥ इत्युक्तो धूल्यसर्वांगं भस्मनाऽभ्य
 र्च्य चेश्वरं ॥ ६ ॥ चकर्त्त च शिरो राजा पश्यति श्रीमहेश्वरे ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्महादेवः कृपानिधिः ॥ ७ ॥ शिरः संयोजयामास यथा स्थानं दि
 जोत्तमाः ॥ चरणावपि संयुक्तौ यथा स्थानं ततः परं ॥ ८ ॥ ततो भूपतिरुत्थाय ददर्श गिरिजापतिं ॥ अनंतभानुसंकाशं चंद्रमौलिं पिनाकिनं ॥ ९ ॥ पार्वती
 युक्तवामांगं नानाभरणभूषितं ॥ चारुचामरहस्तेन विष्णुना विधिनापि च ॥ १० ॥ संसेवितं गणवरैर्विबिधैश्च महौजसं ॥ भासयते बहुविधैः
 स्वप्रभाभिर्दिशो दश ॥ ११ ॥ प्रकाशयंतं करुणामपारामनपायिनीं ॥ एतादृशं महादेवं दृष्ट्वा भूषः पुनः पुनः ॥ १२ ॥ प्रणम्याभ्यर्च्य पुष्पाद्यैस्ततस्तो
 तुं समारभे ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ श्रीमहादेव देवेश प्रसीद करुणानिधे ॥ देवतासार्वभौमेश शरणागत वत्सल ॥ मथ्यमानाब्धिसंभूत
 कालकूटविषादन ॥ दृष्टगर्वपरिभ्राजन् नरसिंहनिषूदन ॥ सोमसूर्याग्निनयनभूषितानंदकानन ॥ १५ ॥ दिग्ब्याप्तनानाबदनधृत
 मेरुशरासन ॥ संभृतानंदपवनहतब्रह्मादिशासन ॥ १६ ॥ दूरीकृतादिशमनमहापातकमर्दन ॥ दूरीकृतारिनिस्त्यूतशुचिभूतिविभूषित
 ॥ १७ ॥ स्वतएव सदा पूतब्रह्मविष्णवादिर्बद्धित ॥ निराकारनिराधारनिरीश्वरपरात्पर ॥ १८ ॥ अनेकामेयकल्याणगुणसागरशंकर ॥ हरधी
 रागमाकारनिरूपाधिकृपाकर ॥ १९ ॥ धृतगुल्फपरिभ्राजदनेकमणिनूपुर ॥ सेवकामरमंदारशिवभक्ताभयंकर ॥ २० ॥ धृतरत्नकिरीटं
 श्युपरिवीतनिशाकर ॥ निजाकारतिरोभूतसुधाधूरा मरेश्वर ॥ २१ ॥ सृष्टृभूसुरभूसारपारावामहेश्वर ॥ २२ ॥ सृष्टृभूसुरभूसारपारावारम
 हेश्वर ॥ परिसेवितदिक्पालकालकालामलामल ॥ २३ ॥ विशालभालविलसज्वाला माताकुलामल ॥ इति स्तुत्वा महादेवं सभूपातः कृतांजलिः पुनः
 प्रणम्य बहुधा पूजयामास सादरं ॥ तं तादृशं धीरचित्तं नृपं दृष्ट्वा महेश्वरः ॥ २४ ॥ संतोषं जनयन्नाह मंदहासपुरः ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ नृपकीर्तिश्वरे
 त्येतन्नामते सार्धं ध्रुवं ॥ धन्योसि कृतकृत्योसि परलोकपरोप्यसि ॥ २५ ॥ काश्यांतवेदृशी भक्तियर्जाता मुक्तिदा स्वतः ॥ सेदृशी नास्तिक
 स्यापित्वदन्यस्याधुनानृप ॥ २६ ॥ इयं या भक्तिरुत्पन्ना काश्यांतवनराधिप ॥ सा भक्तिभूरिभागेन तपसा चाभवद्भुवं ॥ २७ ॥ राज्यभोगादि
 कंसर्वं परिभूय त्वयानृप ॥ शरीरं त्यक्तुमुद्युक्तं काश्यां भूरितपो बलात् ॥ २८ ॥ तृणीकृत्योपसर्गास्त्वं काश्यां मर्तुं समुद्यतः ॥ ईदृशीमति

रन्येषां दुर्लभभावस्तु तो नृप ॥ २९ ॥ तवोपसर्गभूपाल न भविष्यत्यतः परं ॥ सुरवेन संवसानैव मदर्चनपरायणः ॥ ३० ॥ नृपते जीवनापेक्षया वत्तावदना
 तुरः ॥ काशीवासं कुरु प्रीत्या काशीत्यागभयं त्यज ॥ ३१ ॥ कदाप्यतः परं राजन् काशीत्यागरतिस्तव ॥ न भविष्यति तत्सत्यं दास्याम्यभयमप्यहं
 ॥ ३२ ॥ नित्ययात्रादिकर्माणि सर्वाणि कुरु सर्वदा ॥ मत्कथाश्रवणासक्तः संतुष्टः सर्वदा वस ॥ ३३ ॥ न भविष्यति ते राजन् कालभैरवयातना ॥ भवादृ
 शानां शैवानां न साभैरवयातना ॥ ३४ ॥ स्वेच्छया तनुत्यागं करिष्यसि यदा भवान् ॥ तदा दास्याम्यहं मुक्तिं तुभ्यमन्नसंशयः ॥ ३५ ॥ राजन्
 भयहस्तो यं दीयते तव मूर्धनि ॥ तुभ्यं काश्यां तनुत्यागे मुक्तिं दास्याम्यसंशयं ॥ ३६ ॥ इदमेव शरीरं ते काश्यां दग्धं भविष्यति ॥ दग्धेशरीरे संसा
 रः सर्वो दग्धो भविष्यति ॥ ३७ ॥ यस्य दग्धा तनुः काश्यामेकदा तस्य भूपते ॥ न भविष्यति संसारः सत्यं सत्यं वदाम्यहं ॥ ३८ ॥ संसारवेदविनानां का
 श्ये काशारणं नृप ॥ अयमर्थस्तु निर्णीतो वेदैरपि सहस्रधा ॥ ३९ ॥ यः शैवधर्मनिरतः काश्यां दृढतरं वसेत् ॥ समुक्तिं कांतां लभते मत्तः सत्यं मयो
 च्यते ॥ ४० ॥ अतः काश्यां वसान न्यो मामेवाराधयन्मुदा ॥ कुर्वन्नतिप्रयत्नेन भस्मरुद्राक्षधारणं ॥ ४१ ॥ कुरु वेदोक्तमार्गेण सत्कर्मण्येव सं
 ततं ॥ तानि कर्माणि सर्वाणि मह्यमेव निवेदय ॥ ४२ ॥ अहमेको वेदवेद्यः सर्ववेदांत संस्तुतः ॥ मत्तः परतरं नास्ति सर्वत्रथा सत्यमुच्यते ॥ ४३ ॥
 तंतारयामि संसाराद्योनन्यशरणो निशं ॥ मामेव चिंतयेद्भक्त्या त्यक्तान्या मरचिंतनं ॥ ४४ ॥ मामर्चय प्रयत्नेन कुरु मन्त्रा मकीर्तनं ॥ मामेव चिंतयान
 न्यो मामेव शरणं ब्रज ॥ ४५ ॥ धर्मानन्यान्यरित्यज्ययः कुर्यान्मम पूजनं ॥ स सर्वदा मदासक्तो मामेत्येव न संशयः ॥ ४६ ॥ मामभ्यर्च्य नरो भक्त्या कालकाल
 मना कुलं ॥ कालात्कालभटेभ्यो वानविभेत्येव सर्वदा ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वा कालोपि मद्भक्तानन्वहं विनयान्वितः ॥ कृतोजलिपुटो भूत्वा सकंपमधितिष्ठति ॥ ४८ ॥
 एते विष्णवा दयः सर्वे मद्भक्ता मत्परायणाः ॥ मत्पूजकान्तरान्दृष्ट्वा पूजयंत्येव सादरं ॥ ४९ ॥ नृपविष्णवादिदेवानां मद्भक्तेषु नरेष्वपि ॥ भक्तिरस्त्यत एवैते
 मद्भक्ता इति विश्रुताः ॥ ५० ॥ अस्मै मद्भक्तभक्ताय मद्भक्ताय च विष्णवे ॥ मया दत्तोस्ति वैकुण्ठो देया मुक्तिश्च भूपते ॥ ५१ ॥ विष्णुनानेन बहुधा मामुद्दिश्य
 तपःकृतं ॥ अयमव्यभिचारेण करोति मम पूजनं ॥ ५२ ॥ भूपते विष्णुनानेन स्वनेत्रकमलं यतः ॥ उत्पाद्यते नैत्रेण कृतं मत्पादपूजनं ॥ ५३ ॥ मद्भ
 क्तभक्तो मम भक्तिपरायणः ॥ नारायणो यमेतस्मै किमर्पय नराधिप ॥ ५४ ॥ मद्भक्तानामर्पयार्थं मम नास्त्येव सर्वथा ॥ मद्भक्तवांछितं
 सर्वं मया देयमसंशयं ॥ ५५ ॥ अतो मदर्चनपरो मद्भक्तार्चनतत्परः ॥ काश्यां संवस भूपालः संतुष्ट हृदया सदा ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वा
 श्रीमहादेवः तन्नैवांतरधीयत ॥ स भूपालोपि संतुष्टः स्थितः काश्यां द्विजोत्तमाः ॥ ५७ ॥ अतो धैर्येण सततं काश्यां स्थितव्य

श्रीशिवर० ७
८६

उ.स.पू.

भास्तिकेः॥ मर्त्यानां त्यक्तधैर्याणां काशीवासः कथं भवेत् ॥ ५८ ॥ पुरा काश्यामुनिवरानित्यं धर्मपरायणाः ॥ नित्ययात्रादि संसक्ताः सर्व
दाकोटिशास्त्रिताः ॥ ५९ ॥ नित्ययात्रादिकर्मन्यत्कर्मतैर्न कृतं द्विजैः ॥ सर्वदाशिवयात्रासु निष्णाता एव ते स्थिताः ॥ ६० ॥ द्विजैस्तेः
शिववार्त्तान्यवार्त्तापि न कृता द्विजाः ॥ नीतैस्ते बहुधा कालः सर्वदाशिववार्त्तया ॥ ६१ ॥ द्विजैः शिवकथासक्तैर्जलपानं च विस्मृतं ॥
तैरन्नवसनादी नित्यक्तानीति किमद्भुतं ॥ ६२ ॥ एवं स्थिता मुनिवराः शैवधर्मपरायणाः ॥ कलिकालं समायांतं ददृशुर्योगितसराः
॥ ६३ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे स्थित्वा विश्वेशसन्निधौ मुहुश्चक्रुः शुरत्यंतं कलिकालप्रिया द्विजाः ॥ ६४ ॥ कलिकालः समायाति किं कर्त्त
व्यमतः परं ॥ कलिरायास्यति स्वच्छं महापापकुलाकुलः ॥ ६५ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदानित्याः शैवधर्माः श्रुतिश्रुताः ॥ घोरकलियुगे प्राप्तेन
स्थास्यंति न संशयः ॥ शैवधर्मे घुगच्छसु भुक्तिमुक्ति कथा कुतः ॥ भुक्तिमुक्ति कथायस्मात्तदधीनेति निर्णयः ॥ ६६ ॥ अशैवधर्म
निरता भविष्यति कलौ नराः ॥ अशैवधर्मनिरता गमिष्यति यमालयं ॥ ६७ ॥ अशैवधर्मनिरता नृष्टे वयमकिं कराः ॥ पातयिष्यति घोरे
धुनरके घुपुनः पुनः ॥ ६८ ॥ अशैवधर्मनिष्ठानां कल्याणं न विवृणोति ॥ अशैवानां समुत्थत्तानिरकेभ्यो न कश्चन ॥ ६९ ॥ काश्यामपि मृ
तान् मर्त्यान् शैवधर्मविवर्जितान् ॥ आचंद्रार्कयातनासु पातयिष्यति भैरवः ॥ ७० ॥ कलौ सदाशिवे भक्तिर्न भविष्यति सर्वथा ॥ शिवभक्ति
विहीनानां यातनैव भविष्यति ॥ ७१ ॥ कलौ शिवार्चने भक्तिर्न भविष्यति सर्वथा ॥ शिवार्चनपरित्यागे यातनैव भविष्यति ॥ ७२ ॥ शिवसंस्म
रणेत्यागे यातनैव भविष्यति ॥ ७३ ॥ शिवसंकीर्तने भक्तिर्न कलौ नैव भविष्यति ॥ शिवसंकीर्तनत्यागे यातनैव भविष्यति ॥ ७४ ॥ कलावु
द्धूतने भक्तिर्न भविष्यति सर्वथा ॥ उत्प्लूतनपरित्यागे यातनैव भविष्यति ॥ ७५ ॥ त्रिपुंड्रधारणे अथा कलौ नैव भविष्यति ॥ त्रिपुंड्र
धारणेत्यागे यातनैव ॥ ७६ ॥ रुद्राक्षधारणे भक्तिः कलौ नैव भविष्यति ॥ रुद्राक्षधारणेत्यागे यातनैव ॥ ७७ ॥ रुद्राध्यायजपे भक्तिः
कलौ नैव भविष्यति ॥ त्रिपुंड्रधारणेत्यागिथा रुद्राध्यायजपेत्यागे यातनैव भवि ॥ ७८ ॥ पंचाक्षरजपे भक्तिः कलौ नैव भविष्यति ॥ पंचाक्षरज
पेत्यागे यात ॥ ७९ ॥ कलौ महेशयात्रासु भक्तिर्नैव ॥ शिवयात्रापरित्यागे यातनैव भवि ॥ ८० ॥ बिल्वपत्रार्चने भक्तिः कलौ नैव ॥ बिल्वा

श्रीशिव
८६

५६ शिवसंस्मरणे भक्तिर्न कलौ नैव भविष्यती ॥

व

र्जनपरित्यागेया॥ ८१॥ मोक्षप्रदेशिवक्ष्येनेकलौ भक्तिर्गमिष्यति ॥ तस्यांगतायां मर्त्यानां यातनैव॥ ८२॥ कलौ काश्यामवःस्थाने भक्ति
 नैव भ०॥ तत्र भक्तिपरित्यागेयातनैव॥ ८३॥ कलौ कलुषचित्तानां काशीत्यागो भविष्यति ॥ काशीत्यागाद्भविष्यति प्राप्तायामीययातनाः॥
 ॥ ८४॥ अशौवानां कलौ काश्यामवःस्थाने भविष्यति ॥ तेषां भविष्यत्यनिशं घोराभैरवयातनाः॥ ८५॥ द्विजाः शैव भविष्यति कलौ काश्यां
 शिवप्रियाः॥ तेषां शिवैकनिष्ठानां काश्यां भुक्तिर्भविष्यति ॥ ८६॥ शैवधर्मरताः शिष्टाः कलावत्यंत दुर्लभाः॥ श्रद्धैव शैवधर्मेषु कलौ नैव भ
 विष्यति ॥ ८७॥ कलावपि यदि श्रद्धा शैवधर्मेषु जायते ॥ तदा पुण्यस्य नांतोस्ति साक्षात्साक्षात् मोक्षदायतः॥ ८८॥ शैवधर्मरतो भूत्वा कला
 वव्यभिचारतः॥ यः शिवं पूजयेन्नित्यं तस्य मुक्तिरदूरतः॥ ८९॥ महद्भाग्यवतामेव कलौ भक्तिर्महेश्वरे ॥ सैव भक्तिर्यतः साक्षात्सामोक्षिफल
 दायिनी॥ ९०॥ कलिं प्राप्यापि काश्यां यः शैवधर्मरतो भवेत् ॥ तस्य भाग्यस्य नेयसास एव पुरुषोत्तमः॥ ९१॥ कलौ न शैवधर्मेषु प्रीतिः कस्या
 पिसर्वथा॥ कलिं संक्रान्तचित्तानां प्रीतिस्तेषु कथं भवेत् ॥ ९२॥ अप्राप्तकलिकालानां काश्यां यदि मृतिर्भवति ॥ तदा भवत्यविघ्नेन मुक्तिर
 त्यंत दुर्लभा ॥ ९३॥ अप्राप्तकलिकालानां मस्माकमपि सत्वरं ॥ यदिकाश्यांतनुत्यागेस्तदा मुक्तिरविघ्निता ॥ ९४॥ अस्माभिः शोषणीया
 निशरीराणि प्रयत्नतः॥ नो चेत्कलियुगे स्माकं काश्यां वासेति दुर्लभः॥ ९५॥ उपवासैः शोधितानि शरीराणि शनैः शनैः॥ काश्यामेव पतिष्यति
 तेन मुक्तिर्भविष्यति ॥ ९६॥ नयावत्कलिरायाति तावत्काश्यांतनुव्ययः॥ नानाप्रयत्नैः कर्तव्यः शीघ्रं निर्विघ्नमुक्तये ॥ ९७॥ इति संकल्प्य
 ते सर्वे मुनयो ब्रह्मवादिनः॥ नित्यं निरशनेनैव चैरुयन्निहितत्परा ॥ ९८॥ बलाद्भक्तमपि त्यक्तं जलं ते मुनिपुंगवैः॥ बल्लकलौ दूषियत्नेन त्यक्ता
 निविगतनपैः॥ ९९॥ सर्वदोषूलितांगास्ते रुद्राक्षाभरणप्रियाः॥ सदा शिवकथासक्ताः सदा काश्यां स्थितादिजाः॥ १००॥ सवेपथुशानेनैव काश्यां ते
 मुनिपुंगवाः॥ १०१॥ अतः काश्यामनशनैस्तपोभिश्च प्रयत्नतः॥ शोषयित्वा शरीराणि मर्तव्यं मुक्तिर्कोसिमिः॥ १०२॥ देवादनशनं जातं भवतामधुना द्वि
 जाः॥ यत्नोप्यन्नन कर्तव्यो विनायत्नेन साधिते ॥ १०३॥ उपोषणैः शोधितेषु शरीरेषु शनैः शनैः॥ भविष्यत्येव मरणं काश्यां मोक्षैकसाधनं॥
 ॥ १०४॥ काशीबहिःशरीराणि न तपेति यथा तथा ॥ कर्तव्यमति यत्नेन भवद्भिर्मुक्तिर्कोसिमिः॥ १०५॥ द्विजामुत्तरिणो यूषं सोढुः खानि सं
 ततं॥ काश्यां तिष्ठंतु मुक्त्यर्थं शोता निश्चलमानसाः॥ १०६॥ इहामूलफलत्यागः शोतिर्दतिस्तपो बलं॥ यस्य तस्यैव विहितः काशीवासः

न्य

श्रुतिश्रुतः॥७॥ श्रुत्युक्तशैवधर्माणामनुष्ठाने तपःश्रुतं॥ शैवधर्मान्यधर्माणो त्याग एव दमः स्मृतः॥८॥ उपसर्गसहिष्णुत्वं शोतिः स्वकृत
 कर्मणो॥ समर्पणं महेशाय फल-त्यागः श्रुतिश्रुतः॥९॥ एता दृशानां सततं शिवयात्रारतात्मनां॥ काशीवासस्ततो मुक्तिर्महेशानुग्रहादि
 जाः॥१०॥ पुरावेदनिधिर्नामतपस्वी शिवपूजकः॥ अविमुक्तमिदं शैवं समाश्रित्य स्थितो द्विजाः॥११॥ स सदा भस्मपूतांगः सदारुद्राक्षभू
 षणः॥ सदारुद्रजपोद्युक्तः सदा गौरीप्रियार्चकः॥१२॥ कर्मणामनसा वाचा समहेशार्चनोत्सुकः॥ अविमुक्तं समाश्रित्य स्थितः कल्पशतं मुदा॥
 ॥१३॥ अविमुक्तं न मुंचामिीत्यति यत्नेन संततं॥ काशीमेनां समाश्रित्य स्थितो मोक्षार्थिनां वरः॥१४॥ सतेषु तेषु कालेषु सावधानेन शंकरं॥ पू
 जयामास पूतांगो बिल्वपत्रादिभिर्मुदा॥१५॥ स संपूज्य महादेवं पूजांते प्रत्यहं मुदा॥ करोति प्रार्थना मेवं कृतां जातिपुटो द्विजाः॥१६॥ हर-
 शंभो महादेव त्रियंतु प्राणवायवः॥ काशीवासं प्रयच्छ मे॥ तव सातनुरेधामे काश्यामेव पतिष्यतु॥१७॥ शिवशंभो महेशोति गौरीशेत्यपि सा
 दरं॥ बहतो मे महादेव त्रियंतु प्राणवायवः॥१८॥ विभूतिभूषितांगस्य रुद्राक्षाभरणायने॥ त्वन्मूर्तिं ध्यायतः शंभो भूयात्काश्यांतनुव्ययः
 ॥१९॥ शिवलिङ्गं पश्यतो मे बिल्वपत्रसमर्चितं॥ प्राणानिर्यंतु मे शंभो सत्वरं हृदनुग्रहात्॥२०॥ एवं संप्रार्थ्य गौरीशं दत्त्वा पुष्पांजलिं ततः॥ प्रणादी
 मो नि कृत्वेशं संस्मरन्नेव संस्थितः॥२१॥ विभूतिधारणादीनि श्रोतान्येतानि वस्तुतः॥ मोक्षं प्रत्यंतरंगानि साधनानीति मन्महे॥२२॥
 अतो मुक्त्यंतरंगानि साधनानि मनीषिभिः॥ विभूतिधारणादीनि साधनीयानि वस्तुतः॥ मुक्त्यंतरंगभूतेषु साधनेष्वखिलेष्वपि॥ श्रोतं श्रे
 ष्ठतमं पुण्यं केवलं शिवपूजनं॥२४॥ विभूतिधारणादीनि साधनानि तु वस्तुतः॥ बौद्धिकान्यप्युज्यंते श्रीमहादेवपूजने॥२५॥ विभू
 तिधारणादीनि कुर्वन्कुर्वन्निवार्चनं॥ अने तेभ्योऽपि पापेभ्यो न विभेति कदाचन॥२६॥ विभूतिधारणादीनि कुर्वन्पि विमोहितः॥ य
 द्यर्चयेच्छिवादन्यं स याति नरकं ध्रुवं॥२७॥ अयमर्थस्तु जाबालेर्बहुधा प्रतिपादितः॥ एनमर्थं विदित्वैव स शिवं शरणं गतः॥२८॥ ए
 वं स्थितो वेदनिधिः सायं संपूज्य शंकरं॥ पंचाक्षरं जपन्नेव चकार शायनं द्विजाः॥२९॥ ततः स्वप्नः समभवत्तस्य वेदनिधिर्द्विजाः॥ जा
 तस्वप्नः सामेत्य मयि स्वप्नं वेदयत्॥३०॥ स्वप्नवार्त्तात्तदुक्ताद्यस्मृता संस्कारयोगतः॥ श्रोतव्या सावधानेन सावार्त्तावश्य
 तेधुना॥३१॥ स्वप्ने क्लृप्तं तं तेन धीमतानर्मदा तटे॥ तत्र दृष्टास्तपोनिष्ठा मुनयस्तेन शोभवाः॥३२॥ दृष्ट्वा तान्छाभवान्धन्यान्

शंकरार्चनतत्परा ॥ चकार किल सानंदं तेभ्यः पूजां यथाविधिः ॥ ३३ ॥ सृष्ट्यस्यैर्मुनिवरैः कुतो वाद्यसमागतं ॥ गम्यते च कवेत्यादौ वदनामेति चादरात् ॥ ३४ ॥ इति पृष्ठः सतैः शौर्वैः स्वनामसमुदीरयत् ॥ ननामदं उवङ्गमौ ततश्च ससमुत्थितः ॥ ३५ ॥ ततस्तन्नाम तेश्चुत्वा विस्मिताः शौर्वपुंगवाः स्तमृचुर्नतपूतोगंकृतोजलिपुटं द्विजाः ॥ ३६ ॥ ॥ मुनय ऊचुः ॥ ॥ त्वया वेदनिधौ पूर्वकाश्यां स्थितमिति श्रुतं ॥ उत्थूलनत्रिपुंड्रादि शिवाराधनपूर्वकं ॥ ३७ ॥ काश्यां त्वया तपश्चर्या क्रियतेति श्रुतं पुरा ॥ त्वत्कृतेनो ग्रतपसा प्रीतः शंकर इत्यपि ॥ ३८ ॥ इदृशेन त्वया काशी कथं त्यक्त्वा वदस्वनेः ॥ काशीत्यागे मतिरभूत् कथं वा तव सत्तम ॥ ३९ ॥ विप्रवीर्योद्भवस्यापि तव वेदः निधौ द्विज ॥ कथं वा समभूत्से यं काशीत्यागरतिर्वद ॥ ४० ॥ भवान्वेदं निधिर्नाम्ना केवलं नेति शुश्रमः ॥ किं त्वर्थतो पीत्यनिर्शनाम संश्रूयते तव ॥ ४१ ॥ घृतकोशातकी बलं नाम्ना वेदनिधिस्तु न ॥ भवान्त्वादर्थनामभ्यां श्रुतो वेदनिधिर्ध्रुवं ॥ ४२ ॥ भवान्विदितवेदार्थः काशीतत्त्वविदप्यतः ॥ एतादृशेन भवता काशीत्यागः कथं कृतः ॥ ४३ ॥ प्रायशो विस्मृता वेदा वेदार्थो विस्मृतस्ततः ॥ काशीत्यागः कृतो नूनं त्वया दुष्यधगामिना ॥ ४४ ॥ वेदविस्मरणे जाते वेदार्थे विस्मृतेतः ॥ वेदार्थं स्थाननुष्ठाने प्रयाति नरकं द्विजाः ॥ ४५ ॥ जावालप्रमुखैर्वेदैर्या काशी प्रतिपादिता ॥ सा काशी दुर्लभा प्राप्ता कथं त्यक्त्वा त्वया द्विज ॥ ४६ ॥ यत्काशीवासजं सौख्यं दुःसहमपि दुर्लभं ॥ तत्सौख्यं जीवता विप्र कथं त्यक्तं त्वया वद ॥ ४७ ॥ या काशी तपसा प्राप्ता भूयसा शिवसेवया ॥ सा काशी मुक्तिदा विप्रसंत्यक्तो हेतुया कथं ॥ ४८ ॥ काशीं यां प्राप्नुमिच्छंति स्वर्गत्यत्कापि देवताः ॥ सकाशी मुक्तिदा विप्रसंत्यक्ता हेतुया कथं ॥ स त्यलोकं विहायापि यां प्राप्तुं विधिरुद्यतः ॥ सा काशी ॥ ५० ॥ विष्णुस्त्यत्कापि वैकुण्ठेयः काशीं प्राप्तुमुद्यतः ॥ सा काशी मु ॥ ५१ ॥ यस्यापा तभयं नास्ति यस्यां जन्मभयं तथा ॥ सा काशी ॥ ५२ ॥ यस्यां यमभयं नास्ति महापातकिनामपि ॥ सा काशी ॥ ५३ ॥ यस्यां मृत्युभयं नास्ति मरणासन्नदेहिनां ॥ सा काशी ॥ ५४ ॥ यस्यां काश्यां प्रविष्टा ये ते प्रविष्टाः शिवोदरे ॥ सा काशी ॥ ५५ ॥ या काशी संस्मृता प्येनां स्य निर्शना शयिष्यति ॥ सा काशी ॥ ५६ ॥ या काशी संश्रुता प्याशां विविधां पूरयिष्यति ॥ सा काशी ॥ ५७ ॥ या काशी संस्तुता पुण्यैर्विविधैर्योजयिष्यति ॥ सा काशी ॥ ५८ ॥ या काशी सर्ववेदानां स्तुत्या समभवन्मुने ॥ सा काशी ॥ ५९ ॥ यादृशी शंकरस्यापि जाता प्रियतु मासदा ॥ सा काशी ॥ ६० ॥

श्रीशिवर०७

८८

याकाशीसर्वदेवानामासीत्पूज्यतमासदा॥ साकाशीमुक्तिदाविप्रसंत्यक्ताहेलयाकथं॥ ६१॥ याकाशीब्रह्मसाकारसच्चिदानंदलक्षणं॥ सा
काशी०॥ ६२॥ याकाशीब्रह्मविज्ञानमार्गदं परमं पदं॥ साकाशी०॥ ६३॥ याकाशीनिष्कलंब्रह्मशिवमद्वयमुच्यते॥ साकाशी०॥ ६४॥ ॥
याकाशीपावनीसाक्षात्पावनानां च पावनी॥ साकाशी०॥ ६५॥ याकाशीपरमं ज्योतिरनाद्यतासनातना॥ साकाशी०॥ ६६॥ याकाशीमो
क्षवनिताविलासविलासस्थली॥ साकाशी०॥ ६६॥ याकाशीपरमाभक्त्या सदासेव्यतमास्मृता॥ साकाशी०॥ ६७॥ याकाशीगणना-
थाद्यैर्गणवैर्देरुपाश्रिता॥ साकाशी०॥ ६८॥ याकाशीकालकालेन भैरवेण समाश्रिता॥ साकाशी०॥ ६९॥ याकाशीविश्वनाथेन
सांवेन समुपाश्रिता॥ साकाशी०॥ ७०॥ याकाशीविविधैर्देवैर्मूर्तिमद्भिरुपाश्रिता॥ साकाशी०॥ ७१॥ याकाशीविविधैस्तीर्थैर्मूर्ति
मद्भिरुपाश्रिता॥ साकाशी०॥ ७२॥ याकाशीविविधैर्देवैर्मूर्तिमद्भिरुपाश्रिता॥ साकाशी०॥ ७३॥ याकाशीविश्वनाथेन स्वात्मवद्
श्यते सदा॥ साकाशी०॥ ७४॥ याकाशीगिरिजाबंधोर्विलाससदनं विभोः॥ साकाशी०॥ ७५॥ याकाशीभूरिपुण्याब्धि ब्रह्मानंदप्रव
र्धिनी॥ साकाशी०॥ ७६॥ याकाशीशंकराकारा दुष्प्रापातपसामपि॥ साकाशी०॥ ७७॥ याकाशीकामधुकृदृष्टामुक्तिदुग्धप्रदायि
नी॥ साकाशी०॥ ७८॥ याकाशीसुरमंदारोमुक्तिपुष्पफलप्रदा॥ साकाशी०॥ ७९॥ याकाशीजलमुक्पापदावानलविनाशिनी॥ साकाशी०
॥ ८०॥ यस्यां काश्यां स्थिता मर्त्यानि मस्येते दिवौकसैः॥ साकाशी०॥ ८१॥ यस्यां काश्यां स्थिता मर्त्यानि वसेति निराकुलः॥ साकाशी०॥ ॥
॥ ८२॥ यस्यां काश्यां स्थिता मर्त्याः स्वर्गेनेच्छन्ति ते जसा॥ साकाशी०॥ ८३॥ यस्यां काश्यां स्थिता मर्त्याधि कुर्वन्ति हरेः पदं॥ साकाशी०॥
॥ ८४॥ यस्यां काश्यां स्थिता मर्त्याधि कुर्वन्ति विधेः पदं॥ साकाशी०॥ ८५॥ यस्यां काश्यां स्थिता मर्त्याधि कुर्वन्ति शची पतिं॥ साकाशी०॥
॥ ८६॥ यस्यां काश्यां स्थिता मर्त्यानि शोचन्ति कदाचन॥ साकाशी०॥ ८७॥ यस्यां काश्यां गृहकृतं दुःखं नैवाभिजायते॥ साकाशीमुक्तिदा-
विप्रसंत्यक्ताहेलयाकथं॥ ८८॥ यस्यां काश्यामजरजोप्यमरैरादराद्भूतं॥ साकाशी०॥ ८९॥ यस्यां काश्यां सुराशास्यं खरसंमार्जनीरजः॥ सा
काशीमुक्तिदाविप्रसंत्यक्ताहेलयाकथं॥ ९०॥ ईदृशी परमाकाशीयेन संत्यज्यते भ्रमात्॥ न तेन सदृशः पापी लोके कृपापीति दृश्यते॥ ९१॥
वानरेण यथारत्नं न विज्ञातं तथा नरैः॥ काशीतत्त्वं न विज्ञातं सत्यं सत्यं न संशयः॥ ९२॥ हरिकंठवराकाणां यथाप्रीयकरं तथा॥ काशीमलि

उ. स. प्र.

श्रीशिव
८८

नचित्तानां नैव प्रियकरा ध्रुवं ॥ नमातिशुनका स्यास्ये नारिकेलफलं च ॥ तथानमाति काशी सा हृदये दुष्कृतात्मनां ॥ ९३ ॥ काशीन सुलभा पुंसो वस
 नरानचेतसो ॥ विहितानेकसंयासो विवृतानेकमानसा ॥ ९४ ॥ सुलभाय हि काशी स्यात्तदा सर्वे पि जंतवः ॥ मुक्ताः स्युरत एवैषा काशीन सुलभा
 ध्रुवं ॥ ९५ ॥ येन लब्ध्वा न काशी सा स पापी वस्तुतस्तथा ॥ येन प्राप्तापि संत्यक्त्वा काशी पापी ततोपि सः ॥ ९६ ॥ अलब्धनिधि वत्पापी लब्धत्यक्तनिधि
 नरः ॥ तथा पापी भवत्येव काशी त्यागी नरो ध्रुवं ॥ ९७ ॥ काशी वियोगजं दुःखं ध्रुमां संयं न बाधते ॥ सबस्तु तस्तु पाषाणश्चैतन्यानाम्रितो ध्रुवं ॥ ९८ ॥
 काशी रत्नं परित्यज्य दुर्भगाः पापमूर्खयः ॥ यतं ते का च मन्वेष्टु मंगुल्याभरणायते ॥ ९९ ॥ अनंतो ग्रतपो लब्ध्वा काशी पाशुपतं स्थली ॥ येन त्यक्त्वा त
 तोप्यन्यो नास्ति पूर्वतरो भुवि ॥ १०० ॥ यः त्यक्तुं यतते मोहात् काशी मानं दमंजरीं ॥ प्रज्ञानफलं सेच्यन्तां पुण्यवृत्तं समन्वितं ॥ १०१ ॥ बहुभिर्जन्म
 भिः पूर्वमस्माभिस्तु तपः कृतं ॥ तथाप्यस्माभिरद्यापि सा काशी नैव लभ्यते ॥ १०२ ॥ नरकेषु विचित्रेषु लुटित्वा संस्थितं पुरा ॥ पुनः पुनश्च
 तेष्वेव लुठनं भावि भूरिशः ॥ १०३ ॥ भूरिशो गर्भनरकैः पीडिता वयमीदृशाः ॥ पुनश्च तेषु बहुधा पीडा संभाविता ध्रुवं कदा परात्परतरः करु
 णा सागरो हरः ॥ अस्मा सुकरुणामार्द्रा वितरिष्यति सा दरं ॥ १०४ ॥ अनेन वातका कारोयः संसारदवानलः ॥ समहेश कृपा सारा इत्येव न विनश्य
 ति ॥ १०५ ॥ हाहुरामरमंदारक दावा करुरसैः ॥ संप्लावयिष्यस्मस्मंस्त्वं काशीं संप्रापयिष्यामि ॥ १०६ ॥ अथार करुणाकारस्वमतो हरशंकर ॥ भू
 रिपुण्यतपो राशिं काशीं विश्राणयाशुनः ॥ १०७ ॥ ॥ जैगी धव्य उवाच ॥ ॥ इत्युक्तं तद्वचः श्रुत्वा तदा वेदनिधिर्द्विजाः ॥ हा काशी विश्वनाथेति
 प्रललाप मुहुर्मुहुः ॥ १०८ ॥ महादेव महादेव काशीतः पुण्यराशितः ॥ श्रौतं प्रस्मस्यमावीतः कथं निष्कासितो मयि ॥ १०९ ॥ हा काशी शमहे शान किं
 कृतं पातकं मया ॥ काशी बहिः पातितेयं कथं ममतनुः प्रभो ॥ ११० ॥ प्रायशस्तनुरेयामेकाश्यामेव पतिष्यति ॥ मुक्तिर्भविष्यतीत्येषा प्रत्याशा भूय
 सी स्थिता ॥ १११ ॥ काश्यां कृताघसंघस्य मम श्रीकालभैरवः ॥ शास्ति करिष्यतीत्येषा प्रत्याशा भूयसी स्थिता ॥ ११२ ॥ यातनास्तंभसंबधः काश्यां
 मम भविष्यति ॥ तत्र नश्यंत्यघानीति प्रत्याशा भूयसी स्थिता ॥ ११३ ॥ यातना समये चाहं साक्षाद्द्रक्ष्यामि भैरवं ॥ तेन मुक्ते भवामीति प्रत्याशा भूय
 सी स्थिता ॥ यातनांते महादेवं चंद्रचूडमुमापतिं ॥ द्रक्ष्यामि सर्वथैवेति प्रत्याशा भूयसी स्थिता ॥ ११४ ॥ यातनांते महादेवः शैवं पंचाक्षरे परं ॥
 मह्यं प्रदास्यतीत्येषा प्रत्याशा भूयसी स्थिता ॥ ११५ ॥ यातनांते शिवः स्वीयमुत्तरीयं चलं मयि ॥ प्रचालयिष्यतीत्येषा प्रत्याशा भूयसी स्थिता ॥

सम्य

योजातस्वप्नेतेनापि मे धुना ॥ बहुदुःखं समुत्पन्नं कपमावहतेतनुः ॥ ४७ ॥ यदि जाग्रदवस्थायां काशीत्यागो भविष्यति ॥ तदा भूयांसि दुःखानि भविष्यन्ति
 न संशयः ॥ ४८ ॥ अतः काश्यां प्रयत्नेन तनुमुद्धृत्य भस्मना ॥ समभ्यर्च्य च विश्वेशं त्यक्ष्याम्येव तनुं ध्रुवं ॥ ४९ ॥ भवदादिषु पश्यत्सु शैवधर्मेषु सादरं ॥ य
 दित्यक्ष्याम्यहं देहं तदा धन्यो भवाम्यहं ॥ काशीत्यागो ममाभूद्यः स्वप्ने तज्जन्यपातकं ॥ नाशयिष्यामि यत्नेन श्रीपञ्चकोशायान्नया ॥ ५१ ॥ इत्युत्कास
 त्वरं विप्रो ज्ञानवाप्यां प्रयत्नतः ॥ स्नात्वा जग्राह विधिवत्पञ्चगव्यं समाहितः ॥ ५२ ॥ ततः स्नात्वा विधानेन कृत्वा दूशनमादरात् ॥ त्रिपुण्ड्रधारणं
 चक्रे ततो रुद्राक्षधारणं ॥ ५३ ॥ ततः समर्चयामास ज्ञानेशं यत्नपूर्वकं ॥ ततः समर्चयामास देवनायकमादरात् ॥ ५४ ॥ ततः समर्चयामास मोदा
 दीनायकान् ॥ ततः समर्चयामास दुर्गसर्वार्थदायकं ॥ ५५ ॥ आनंदभैरवं नत्वा ततः षण्मुखमेव च ॥ ततः समर्चयामास नंदिकेशं शिवाग्रतः ॥ ५६ ॥
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य श्रीमद्विश्वेश्वरालयं ॥ ततः समर्चयामास विष्णवादीन्द्रारपालकान् ॥ ५७ ॥ ततो नत्वा देहलीशं कृतोजलिपुटस्ततः ॥ प्रणनामसुरा
 धीशं श्रीमद्विश्वेश्वरं मुदा ॥ ततो वेदांतसंवेद्यं ज्योतिरूपमुमापतिं ॥ ध्यात्वा विश्वेश्वरं देवं विश्वेशाग्निमुखं स्थितः ॥ ५९ ॥ ततो विश्वेश्वरं लिंगमभिवि
 च्य भुभोदकैः ॥ भस्मना बिल्वपत्रैश्च पूजयामास सादरं ॥ ६० ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य नत्वा स्तुत्वा च शंकरं ॥ मुक्तिमंडपमासाद्य दध्यौ गौरीमनोहरं ॥ ६१ ॥
 ततो रुद्रजपं कृत्वा पञ्चाक्षरजपंतथा ॥ अंतर्गृहस्य यात्रां च चकार विधिपूर्वकं ॥ ६२ ॥ ततः परं कृतं यात्रां श्रीमद्विश्वेश्वरं मुदा ॥ निवेद्य श्रीमहादेवं पुन
 र्दध्यौ यथाविधिः ॥ ६३ ॥ ततः परं नित्ययात्रां कृत्वा तदनुसादरं ॥ यात्रां निवेदयामास विश्वेशाय यथाविधि ॥ ततो वीरेश्वरादीनि दृष्ट्वा लिंगानि साद
 रं ॥ पूजयामास यत्नेन बिल्वपत्रफलादिभिः ॥ ६५ ॥ ततो दर्शयत्नेन शीघ्रं श्रीकालभैरवं ॥ पूजयामास पुष्पाद्यैर्भैरवं भीमबिक्रमं ॥ ६६ ॥ ततः पुनः
 समागत्य श्रीमद्विश्वेश्वरालयं ॥ पूजयामास विश्वेशं बिल्वपत्रैरनेकधा ॥ ६७ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरं लिंगं समालिङ्ग्य प्रणम्य च ॥ तुष्टावरुद्रसूक्तेन रुद्रमंत्रैः
 तथापरेः ॥ ६८ ॥ पुनः प्रणम्य संपूज्य पुनर्नत्वा महेश्वरं ॥ पुनः समर्चयामास बिल्वपत्रैः सहस्रधा ॥ ६९ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य नत्वा विश्वेश्वरं ततः ॥
 मध्याह्नकाले संप्राप्ते मणिकर्णौ तटं ययौ ॥ ७० ॥ मणिकर्णौ जिते स्नात्वा कृत्वा चोत्थूलनं ततः ॥ त्रिपुण्ड्रधारणं चक्रे ततो रुद्राक्षधारणं ॥ ७१ ॥ ततः सम
 र्चयामास मृन्मयं लिंगमुत्तमं ॥ ततो जजापयत्नेन शैवं पञ्चाक्षरं दिजाः ॥ ७२ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणम्य च मुहुर्मुहुः ॥ तुष्टावगिरिजानाथं रुद्रसू
 क्तैरनेकधा ॥ ७३ ॥ ततः पञ्चाक्षरं शैवं जपन्नेव सतारकं ॥ जहो प्राणान्प्रयत्नेन यौगं मां मुपाश्रिताः ॥ ७४ ॥ ततो दुंदुभयोने दुःपुष्पवृ
 ष्ठिरभूत्तदा ॥ ततः प्रसन्नो भगवानुमाकोतः कृपानिधिः ॥ ७५ ॥ ततो वेदनिधिं शंभुः स्वांके संवेशयसादरं ॥ दत्त्वा विभूतिरुद्राक्षा

श्रीशिवः ७
९०

उ-स-पू-

श्रीशिव
९०

सूक्त

न्यूतात्मानं चकार सः ॥ ७६ ॥ विश्वेशस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे तदनंतरं ॥ येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवति शांकरः ॥ ७७ ॥ अविमुक्तं
निषेवेत तस्माद्यत्नैर्द्विजोत्तमः ॥ अविमुक्तं न मोक्षं व्यन मोक्षं व्यन कदाचन ॥ ७८ ॥ व्याचष्टे तारकं ब्रह्म यदा विश्वेश्वरः स्वयं ॥ तदा वि
ष्णुमुखा देवाः प्रणे मुस्तं द्विजोत्तमं ॥ ७९ ॥ ततो ददौ महादेवः किरीटं चंद्रसंयुतं ॥ स शोषाभरणं भव्यललाटे लोचनं तथा ॥ ८० ॥
ततः परं महादेवे सच्चिदानंदविग्रहे ॥ लीनो वेदनिधिर्विप्रामहेशानुग्रहात्तदा ॥ ८१ ॥ प्राप्तं तेनेदं शंभार्यं काश्यां मरणमात्रतः ॥ ईदं
शंभार्यं मन्यन्न नास्ति न श्रूयतेऽपि च ॥ ८२ ॥ ईदं शी मुक्तिदा काशी न त्याज्या सा धुक् कर्मभिः ॥ नूनं स्वप्नेऽपि न त्याज्या न त्याज्या सर्वथा
द्विजैः ॥ ८३ ॥ हितमेवोच्यते विप्रानाहितं वच्मि सर्वथा ॥ इत्थं काशी न मोक्षं व्यान मोक्षं व्यैव मुक्तिदा ॥ ८४ ॥ भवतां शोभवानां चेत्का
शी त्यागरतिर्भवेत् ॥ काशी त्यागरतात्मानो भवतः शोभवाः कथं ॥ ८५ ॥ काश्यां स्थातव्यमनिशं विश्वेशाराधनोत्सुकैः ॥ मर्त्यं व्यन प्र
यत्नेन काश्यामेव मुमुक्षुभिः ॥ ८६ ॥ पुरा केदारमासाद्य दधीचिर्मुनिपुंगवः ॥ उत्थूलितो गोदेवेशं महेशं पूजयन् स्थिरः ॥ ८७ ॥ तदा
ब्रह्मादयो देवास्तदृष्ट्वा मुनिपुंगवं ॥ प्रणम्य देउ वदू मौपप्रधुः प्रीतमानसं ॥ ८८ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ मुनिपुंगवसर्वांगभस्मरुद्राक्ष
भूषण ॥ सर्वदा प्रीतचित्तेन स्थाप्यते न कथं त्वया ॥ ८९ ॥ फलानि नैव भक्ष्यंते शुष्कपर्णान्यपि द्विज ॥ न पीयते जलं चात्र तृप्तिर्भवति ते क
थं ॥ ९० ॥ आहारेण विनैवान्न बहुकालं प्रयत्नतः ॥ क्रियते देवदेवस्य महेशस्यार्चनं त्वया ॥ ९१ ॥ शरीरं मानुषं प्राप्य त्यक्त्वा हारोचनी तले
॥ न कोपि दृश्यते स्माभिर्भवानेको न तादृशः ॥ ९२ ॥ सर्वदा प्रीतहृदयो भुत्वा न्न इव तिष्ठसि ॥ किं प्रीतिमूलं विप्रेन्द्रतन्नो वदविशेषतः
॥ ९३ ॥ यद्युच्यते तदा स्मास्त्यक्तैवा मृतमन्वहं ॥ शक्यते स्थातुमनैव त्वत्पसादां न संशयः ॥ ९४ ॥ निराहारेण गौरीशं पूजयामो महेश्वरं
॥ तुष्टो भवति गौरीशो निराहारेण पूजने ॥ ९५ ॥ अस्मभ्यमुपकारो यं कर्तव्योऽद्य त्वयामुने ॥ यतो दीनदयालुत्वं रागद्वेषादिवर्जितः ॥
॥ ९६ ॥ इति पृष्टं तदा देवैर्दधीचिर्मुनिसत्तमः ॥ समाप्य नियमं स्वीयं देवानाह विचक्षणः ॥ ९७ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ पुरा केला स
शिवरे समासीनं महेश्वरं ॥ नत्वा संपूज्य नंदीशः कृतांजलि रभाषत ॥ ९८ ॥ ॥ नंदीश उवाच ॥ ॥ देवदेव महादेव सर्वदेवोत्तम प्र

भो॥ आहारेण विना तृप्तिः कथं भवति तद्वद॥ ११॥ इति तद्वचने श्रुत्वा महादेवः कृपानिधिः॥ नंदिकेशं विलोक्या हसादरं भक्तवत्सलः॥ १००॥ ॥
 श्रीशिव उवाच॥ ॥ अस्त्येकमन्नपूर्णायाः नाम्नामष्टोत्तरं शतं॥ तदा वृत्त्या विनाहारं तृप्तिर्भवति सर्वदा॥ १॥ धनधान्यादिवृत्तिश्च तदा वृत्त्या भवि
 व्यति आयुरारोग्यवृत्तिश्च जायते नान्नसंशयः॥ २॥ तन्नामानि प्रयत्नेन शुचिर्भूतेन सादरं॥ अन्नपूर्णालये स्थित्वा जपनीयानि भक्तितः॥ ३॥
 तन्नामावर्तनात्पूर्वमुद्धृत्या गानि भस्मना॥ रुद्राक्षधारणं कृत्वा ध्यातव्या परमेश्वरी॥ ४॥ ॥ ध्यानं ॥ ॥ दुकूलपरिवीतांगानां भरणशोभि
 तां॥ स्मितसंपूर्णवदनां ध्यात्वा कार्ये जपस्ततः॥ १॥ ॐ नमस्ते अन्नपूर्णायै श्रीरूपिण्यै नमोनमः॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै धीरूपिण्यै नमोनमः॥
 ॥ १॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै जगत्धान्यै नमोनमः॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै ह्रीरूपिण्यै नमोनमः॥ २॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै विद्याधान्यै नमोनमः॥
 ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै लक्ष्मीधान्यै नमोनमः॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै ब्रह्मधान्यै नमोनमः॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै विष्णुधान्यै नमोनमः॥
 १॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै वेदधान्यै नमोनमः॥ ४॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै पृथ्वीधान्यै नमोनमः॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै शैलधान्यै नमोनमः॥ ५॥
 ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै वनधान्यै नमोनमः॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै नदीधान्यै नमोनमः॥ ६॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै अब्धिधान्यै नमोनमः॥ ७॥
 ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै द्वीपधान्यै नमोनमः॥ ८॥ ॐ नमस्ते न्नपूर्णायै अन्नधान्यै नमोनमः॥ एवं स्तुत्वा हृदि ध्यात्वा ब्रह्मविष्णवादिसेवितां॥ ८॥
 अन्नपूर्णप्रयत्नेन जपः कार्यः समाहितैः॥ ॥ अस्य श्रीअन्नपूर्णाष्टोत्तरशतनाममंत्रस्यानुष्टुप् छंदः॥ परमात्मा सदाशिवो हं क्रविः॥ श्री
 अन्नपूर्णा देवता॥ स्वाहा शक्तिः॥ स्वधा बीजं ह्रीं कीलकं॥ सर्वा श्रीष्टसिद्धिः फलं॥ श्रीअन्नपूर्णप्रोत्यर्थे जपे विनियोगः॥ ॥ ॐ अन्न
 पूर्णाशिवादेवी भीमापुष्टिः सरस्वती॥ सर्वज्ञा पार्वती दुर्गा शिवानी शिवबल्लभा॥ १॥ वेदविद्यामहाविद्याविद्याधानी विशारदा॥ कुमा
 री युवती बाला लक्ष्मीः श्रीर्भयहारिणी॥ २॥ भवानी विष्णुजननी ब्रह्मादिजननी परा॥ गणेशजननी शक्तिः कुमारजननी शुभा॥ ३॥ भाग्या
 म्रया भगवती भक्ताभीष्टप्रदायिनी॥ भवरोगहरा भव्या सुभ्रूः परममंगला॥ ४॥ शर्वाणी चंचला पांगी चारु चंद्रकलाधरा॥ विशाला
 क्षी विश्वमाता विश्ववेद्या विलासिनी॥ ५॥ आर्या कल्याणनित्यारुद्राणी कमलासना॥ शुभप्रदा शुभावात्ता वृत्तपीनपयो
 धरा॥ ६॥ अंबा संसारमथनी मृडानी सर्वमंगला॥ विष्णुसंसेविता शुद्धा ब्रह्मादि सुरसेविता॥ ७॥ परमानंददाशान्तिः परमानंद
 रूपिणी॥ परमानंदजननी परमान्नप्रदायिनी॥ परोपकारनिरता परमाभक्तवत्सला॥ पूर्णचन्द्राभवदना पूर्णचंद्रनिभा शुका॥ ९॥

श्रीशिवर० ७
९१

शुभलक्षणसेपन्नाशुभानंतगुणार्णवा ॥ शुभसौभाग्यनित्याशुभाचाररतप्रिया ॥ १०॥ चंडिकाचन्द्रमथनीचण्डदर्पनिवारिणी ॥ चण्डमा
त्तण्डनयनाचन्द्राग्नितयनासती ॥ पुण्डरीककरापुण्यापुण्यदापुण्यस्तुपिणी ॥ पुण्यज्ञेयापुण्यवेद्यापुण्यमूर्तिःपुरातना ॥ ११॥ अनवेद्या
वेदवेद्यावेदवेदांतस्तुपिणी ॥ मायातीतासृष्टमायाशिष्टधर्मात्मवंदिता ॥ १२॥ अष्टासंगराहितासृष्टिहेतुः कपर्दिनी ॥ वषास्तुतायं
चंचलापांगीसर्वदासर्वदेहिनी ॥ शुक्तिमुक्तिप्रदातस्मात्सेर्वतिष्ठंति सर्वदा ॥ सर्वदुःखप्रशमनीसर्वसौभाग्यदायिनी ॥ काश्येवातः प्रयत्नेन सेव
नीयामनीषिभिः ॥ १३॥ यस्यां काश्यामहं देवो विधिविष्णुवादि सेवितः ॥ तस्यामस्यां शिवे काश्यां दुःखेनास्त्येव सर्वथा ॥ १४॥ येव संत्यत्र
विश्वस्य काश्यां मुक्त्यर्थिनो नराः ॥ ते मदीयाः शिवे तेभ्यो मुक्तिं दास्यास्य संशयः ॥ १५॥ मुक्तिं कान्तां प्रयच्छामि यस्यां काश्यामहं शिवे ॥
तस्यां न स्थातुमिच्छंति केवा मुक्त्यर्थिनो जनाः ॥ १६॥ मामेवाभ्यर्चयंतो न काश्यां तिष्ठंति येशिवे ॥ तेभ्यो मुक्तिं प्रयच्छामि सत्यं सत्यं न सं
शयः ॥ १७॥ कर्मणामनसा वाचा काश्यां मयि च ये रताः ॥ तेभ्यो मुक्तिं प्रदानार्थं प्रभुश्च प्रतिभूरहं ॥ १८॥ पश्यैतां क्वांत हृदयांश्चिवे मोक्षार्थं
मुत्सुकान् ॥ अस्मोद्धूतिसर्वांगान् त्रिपुंड्रं कृतमस्तकान् ॥ १९॥ रुद्राक्षमालाभरणान्मन्त्रामजपतत्परान् ॥ मर्हिङ्गपूजनासक्तान्मत्क
थाश्रवणाप्रियान् ॥ २०॥ एतादृशानो धन्यानां नित्यं मद्वत्तचेतसां ॥ मुक्तिर्भवति निर्विघ्नं मत्प्रसादाद्वरानने ॥ २१॥ पश्यैवं जयगीर्बध्यं मदर्चनप
रायणे ॥ मदर्चनार्थमायाति पूजासाधनपूर्वकं ॥ अतिवृद्धोयममलैर्नित्यं कालत्रयेपि मां ॥ समर्चयती बिल्वार्थैः शिवलिंगैस्वस्तुपिणैः ॥ २२॥
कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानि च ॥ जातान्येतस्य मत्पूजानिरतस्य वरानने ॥ २३॥ कदाप्यनेन कृतं मदन्याराधनं शिवे ॥ नित्यं मदर्चने
नैव पूतमस्य करद्वयं ॥ २४॥ शिवे कदापि न ध्यातो मदन्योनेन सादरं ॥ मदन्योने क्षितोनेन कदापि दपियत्नतः ॥ २५॥ प्रणामो न कृतो येन म
दन्यस्य वरानने ॥ मत्कथान्य कथानेन न श्रुता भक्तिपूर्वकं ॥ श्रुतं नानेन नामापि मदन्यस्य प्रयत्नतः ॥ जिह्वैतस्यति विमलानान्यनामानुवा
दिनी ॥ २६॥ सर्वदा शिवकाशीशमहेशमृडशंकर ॥ विश्वनाथेति नामानि जपत्ययमनाकुलः ॥ एतानि पंचनामानि मम दिव्यानि शैल
जे ॥ विश्वनाथेति नामाविमुक्ता विश्रुतिमान्यतः ॥ २७॥ जपनीयानियत्नेन मुक्तिं कौशिकिरादरात् ॥ प्रियाणि मम नामाणि निर्मितानि मया पुरा ॥

उ-स-पू

श्रीशिव
९१

यन्नपश्यति तन्नायं सदा मामेव पश्यति ॥ मदन्यंगारेजे क्वापि भ्रमेणापि न पश्यति ॥ ७५ ॥ रुद्राध्यायजपोऽनेन कृतस्तावान्प्रयत्नतः ॥ यावानन्येन न कृतो
 गणनाविषयोपि न ॥ ७६ ॥ पंचाक्षरजपोऽनेन कृतस्तावान्प्रयत्नतः ॥ यावानन्येन न कृतो गणनाविषयोपि न ॥ ७७ ॥ काश्यामनेन लिंगानियथा
 विधि ॥ एतत्स्थापितलिंगानां संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ ७८ ॥ काश्यां कृतान्यनेनैवाल्लिंगदानानि क्रोडिषः ॥ शैवानां हूयविधिवच्छेवेभ्यो भक्तिपूर्वकं ॥
 ॥ ७९ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ देवदेव महादेव लिंगदानविधिं वद ॥ लिंगदानफलं चापि वद मह्यं कृपानिधे ॥ ८० ॥ ॥ सदाशिव उवाच ॥ ॥ काशमीर
 कांचनादीनि लिंगानि विविधान्यपि ॥ देवान्यनंतयत्नेन मस्त्रीत्यर्थं मुमुक्षुभिः ॥ ८१ ॥ शैवेभ्य एव देवानि सर्वदानानि ते यतः ॥ दानयोग्यास्तदन्येतु दानयोग्या
 न वस्तुतः ॥ ८२ ॥ नान्यन्न दत्तमक्षय्यं परंतु क्षय्यमेव तत् ॥ दत्तं दानमशौचेभ्यो वृथा भवति सर्वथा ॥ ८३ ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मनि हूयते ॥ त
 था शैवं परित्यज्य दानं नान्यन्न दीयते ॥ ८४ ॥ अत्यल्पमपि दत्तं यद्यस्मिन् क्षय्यमंबिके ॥ तादृशः शैव एवातो दानं शौचाद्यदीयते ॥ ८५ ॥ शिवरात्रौ सोम
 वारे ग्रहणे च न्द्रसूर्ययोः ॥ संक्रांतिष्वपि कर्त्तव्यं लिंगदानं मुमुक्षुभिः ॥ ८६ ॥ उपोष्य पूर्वदिनसे शैवान् संपूज्य सादरं ॥ प्रार्थनीयास्तदा शैवाल्लिंगदानार्थं
 मादरात् ॥ ८७ ॥ ततो देवानि लिंगानि क्षीराज्यैर्विधिपूर्वकैः ॥ अभिषिच्यार्चनीयानि बिल्वपत्रादिभिः शिवे ॥ ८८ ॥ सौवर्णे राजते वापि ताम्रैवाभाजने वने ॥ नववस्त्रस
 मास्तीर्णैः शिवलिंगं निवेशयेत् ॥ ८९ ॥ ततः पुनः प्रयत्नेन भस्मा बिल्वदलादिभिः ॥ संपूज्य क्षीरपक्वान्नेनैवैद्यानि समर्पयेत् ॥ ९० ॥ रात्रौ जागरणं कार्यं भक्तिः श्र
 त्थापुरःसरं ॥ कथामदीया श्रोतव्यामन्मूर्तिध्यानपूर्वकं ॥ ९१ ॥ प्रतिक्षणेपि कर्त्तव्यं बिल्वपत्रैर्मर्दचनं ॥ नैवेद्यं देयममलं मधुयामचतुष्टये ॥ ९२ ॥ ततः प्रातः
 समुत्थाय कृत्वा स्नानादिकं ततः ॥ शैवानां पूजनं कार्यं मधुपर्कपुरःसरं ॥ ९३ ॥ ततः सुवर्णसहितं वस्त्रयुग्मं समन्वितं ॥ ग्राह्यं सपानं हस्तेन शिवलिंगं महात्मकं ॥
 ॥ ९४ ॥ ततः परमयं मनोमन्मूर्तिध्यानपूर्वकं ॥ देशकालादिसंकीर्त्य पठनीयो मनीषिभिः ॥ ९५ ॥ शिवलिंगेशिवाकारे भुवनानि चतुर्दश ॥ तस्मादस्य प्रदानेन प्रीयतां
 भगवान्निप्रवः ॥ ९६ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य शिवलिंगं महात्मकं ॥ मद्रक्ताय प्रदातव्यं जलपानपुरःसरं ॥ ९७ ॥ देवस्थलेति राजात्वावेति मंत्रास्ततः परं ॥ प्रतिग्रही
 त्वा यत्नेन पठनीया यथाक्रमं ॥ ९८ ॥ दक्षिणा तावती देया तृप्तिर्भवति यावता ॥ सुवर्णानां सहस्रं वा यद्वा देया स्वशक्तितः ॥ ९९ ॥ दशदानानि कार्याणि ततः शक्त्य
 नुसारतः ॥ ततः कार्यं कृतं कर्म शिवे सर्वमर्पणं ॥ १०० ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या लिंगदानं यथाविधि ॥ समहापापसंघेभ्यः सद्य एव प्रमुच्यते ॥ १०१ ॥ यं यमर्थं समुद्दि
 प्रय लिंगदानं करोति यः ॥ स तंतमर्थमाप्नोति मत्स्यसादान्मनोरमे ॥ १०२ ॥ लिंगदानं समदानं नास्ति कुत्रापि शैलजे ॥ लिंगदानं समदानं नास्ति कुत्रापि शैलजे ॥ लिं
 गदानं सर्वदानोत्तमोत्तमं ॥ १०३ ॥ लिंगदानं महादानं मदनुग्रहकारणं ॥ यः करोति विधानेन सममातिप्रियः शिवे ॥ १०४ ॥ पुराचक्रपुराधीशो राजा परपुरं जयः ॥ ब्रा

स्नानाच्छिवतत्त्वज्ञानप्रणम्याहकृतोजलिः॥५॥ ॥ राजोवाच ॥ धनमस्तियथेच्छं मे ममदित्सापि जायते ॥ कथं द्रव्यव्ययः कार्योदानपानं च कीदृशं ॥६॥
 इति तद्वचनं श्रुत्वा धर्मज्ञावीतमत्सराः ॥ श्रुति तत्त्वं विचार्या हृद्भ्यलो भपराञ्जुरवाः ॥७॥ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ बहूनि सति दाननितेषु दानेषु ब
 स्तुतः ॥ लिंगदानं परं दानं चतुस्र्वर्धसाधकं ॥८॥ लिंगदानेन भगवान्यथा तुष्यति शंकरः ॥ तथानान्येन दानेन तुष्टो भवति शंकरः ॥९॥ सर्वकामप्र
 दं दानं लिंगदानमिति श्रुते ॥ लिंगदानं ततः कार्यविधिबद्धत्वं पूर्वकं ॥१०॥ तुलादानानि दानानि सर्वाण्यपि नराधिप ॥ शिवलिंगप्रदानस्य कलानां हति
 घोडशी ॥११॥ प्राप्तव्यं लिंगदानेन धर्माद्यर्थचतुष्टयं ॥ लिंगदानसमं दानमत एव न दृश्यते ॥ सुवर्णममिति श्रुत्वा यस्य दानस्य दक्षिणा ॥ तादृशं दानमु
 त्कृष्टं लिंगदानं श्रुतिश्रुतं ॥१३॥ शिवलिंगप्रदो वंशान्मातृतः पितृतः शतं ॥ गृहीत्वा याति संतुष्टः श्रीमहादेवसंनिधिं ॥१४॥ शैवेभ्य एव दातव्यं लिंगदानं प्रय
 त्नतः ॥ अशैवेभ्यो भ्रमेणापि न दातव्यं मनीषिभिः ॥१५॥ लिंगदानान्यदानानामपि पानं शिवार्चकाः ॥ किं पुनर्लिंगदानस्य शैवाः पानं ततो नृप ॥१६॥ शिवपा
 रिषदाः शैवाः पूजनीयाः सुरैरपि ॥ अतोऽवश्यं लिंगदानं शैवेभ्यो देयमास्तिकैः ॥१७॥ लिंगदानमशैवा ययो दद्यान्मोहसंगतः ॥ सतदानं फलं राजन्नप्राप्नोत्ये
 व सर्वथा ॥१८॥ मुखावलोकनं वापि शैवान्यैर्वा नानराधिप ॥ न कर्त्तव्यं ततस्तेभ्यो दानं देयं कथं भवेत् ॥१९॥ पुरा दानं रं पौर्लिंगदानानि केवलं ॥ कृतानि बहु
 धाराजन्निवसन्निधिकां शिभिः ॥२०॥ न कृते येन विधिबद्धं लिंगदानं प्रयत्नतः ॥ तज्जन्मनिष्फलं ज्ञेयं तज्जीवेनमपि ध्रुवं ॥ केवलं लिंगदानेन यत्पुण्यं लभते न
 रः ॥ तत्पुण्यमन्यदानानां कोटिभिश्च न लभ्यते ॥२१॥ लिंगदानं फलं वक्तुं ब्रह्मणापि न शक्यते ॥ परंतु तत्फलं वक्तुं समर्थः पार्वतीपतिः ॥२३॥ अतः कुरु नृप श्रेष्ठ
 लिंगदानं प्रयत्नतः ॥ लिंगदानेन सुप्रीतो भविष्यति महेश्वरः ॥२४॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा सराजा विधिपूर्वकं ॥ चकार लिंगदानानि मत्प्रीत्यर्थं सहस्रशः ॥२५॥
 शैवानां ह्यशैवानां यावद्द्रव्यमपेक्षितं ॥ तावद्दत्त्वा ददौ तेभ्यः शिवलिंगानि भूपतिः ॥२६॥ नयावद्द्रव्यमभवत्कुबेरस्यापि शोभने ॥ तावद्द्रव्यमभूत्तस्य भू
 पतेर्न्यायसंचितं ॥२७॥ तत्सर्वं विविधं द्रव्यं लिंगदानं पुरःसरं ॥ शैवेभ्यः प्रददौ भूपो मत्प्रीत्यर्थं वरानने ॥२८॥ सर्वशकोटि संयुक्तो मातृतः पितृतो नृप ॥ म
 त्संनिधिं मवापांते गाणापत्यं चलब्धवान् ॥२९॥ लिंगदानेन बहुभिर्गाणापत्यमुपागतं ॥ मत्सायुज्यं च प्राप्तं ततो यत्नं विना शिवे ॥३०॥ एतस्यैव प्रसादेन
 बहूनां भावितात्मनां ॥ काशीवासो भवत्पूर्वं साक्षान्मुक्तिप्रदायकः ॥३१॥ पश्य पाशुपतान् बृह्मन्समायात्यर्घ्यपाणयः ॥ एते मदर्चनपरामदे कशरणाः शि
 वे ॥३२॥ एतादृशैः शरपुतैः पाशुपतैः काशीवासा वरानने ॥ एते मदकमनसो मदकशरणाः शिवे ॥३३॥ एते पाशुपताः श्रुत्वाः काशीपाशुपतस्थलीं ॥
 महापद्यपि घोरयां न त्यजिष्यंति सुव्रताः ॥३४॥ कैट्यर्बुदसहस्राणि शतकोट्यर्बुदानि च ॥ कैट्यर्बुदार्बुदं संति काश्यां पाशुपताः शिवे ॥३५॥ एते स

वीपिसततंमाल्लिंगार्चनतत्पराः॥ ममेवाराधनं कृत्वातिष्ठत्यन्नमुमुक्षवः॥ ३६॥ पश्येतांश्चस्मदिग्धंगान्द्राक्षाभरणप्रियान्॥ अनः घ्यार्घ्यकरान्धन्या
 न्मन्नामस्मरणोत्सुकान्॥ ३७॥ महादेवेतिमामुच्चैर्वदन्तः प्रीतिपूर्वकं॥ कथमेतैसमायांतिपश्यपश्यवरानने॥ ३८॥ एतदुच्चरितः श्राव्योमहादेवेत्ययं
 ध्वनिः॥ अमृतामृतभूतोयंशिवेरुचिकरोमम॥ ३९॥ महादेवेतिपीयूषं पिबंत्येव पुनः पुनः॥ पश्य पश्य पुनः प्रीत्यामहादेवेतिवादिनः॥ ४०॥ नानादि
 ग्न्यः समायांतिपश्यपाशुपतोत्तमान्॥ अर्घ्यहस्तान्महादेवेत्युच्चैरुच्चरतोमुदा॥ ४१॥ कथंभ्रांतिशुचिभूताभस्मभासितविग्रहाः॥ सर्वेप्येतेभस्म
 फालाममपारिषदाः शिवे॥ ४२॥ मदर्चनंविनैतेषामन्यत्कार्यं न दृश्यते॥ एतेकालत्रयेप्येवमागत्याभ्यर्चयन्तिमांशिवेपश्यमहाशैवान्मुक्तिमंउपसंस्थि
 तान्॥ पंचाक्षरजपासक्तान्मृल्लिंगालोकनोत्सुकान्॥ ४४॥ रुद्राध्यायजपासक्तान्यश्वशैवान्गिरींद्रजे॥ ध्यायन्तिमामजंनित्यं पश्येतांश्चैव पुंगवान्
 ॥ ४५॥ एतेनृत्यन्तिशैवेन्द्रामाभ्यर्चयथाविधि॥ साष्टांगं प्रणमंत्येतेशां ध्यापश्यतांस्त्रिभुवे॥ ४६॥ कर्पूरदीपान्धृत्यैतैर्दद्याद्विद्वेनामानिशुभदानिमे॥ गा
 यंत्येतेगानलोलंबिदित्वामामजंशिवे॥ ४७॥ सर्वेप्येतेनित्यं तृप्तानित्यानंदानिरामयाः॥ ध्यायन्तिसच्चिदानंदंमामेवैतेसदामुदा॥ ४८॥ मत्कथाकर्णना
 सक्तानिर्वाणपदवांछया॥ तिष्ठत्यन्ननिशं देविमामेवशरणंगताः॥ ४९॥ पश्यपश्यगणान्देविधैरेवाहीन् बिलोकय॥ सेवन्तेमामजंनित्यमनंतविजयान्विताः
 ॥ ५०॥ पश्येन्तंविष्णुममलेकृतोजालिपुटंसदा॥ ध्यायन्तेमामजंनित्यं सर्वदेवशिरवामणिं॥ ५१॥ जातोयंममवामांगाद्विष्णुर्लक्ष्मीसमन्वितः॥ मद्द्वारपालको
 भूत्वातिष्ठत्यन्नमदर्चकः॥ ५२॥ अयंविष्णुर्मदासक्तो नित्यं मत्पादपूजकः॥ शिवेमद्द्वारमाश्रित्यतिष्ठत्येषकृतोजालिः॥ ५३॥ सुयशापतिमाश्रित्यतेनविष्णु
 निर्यन्तितः॥ कदापिनजहात्येवद्वारंवेन्नसमन्वितः॥ ५४॥ द्वारपालकनाथोयंसुयशापतिरेविके॥ अतस्तमनुसृत्यायंद्वारमाश्रित्यतिष्ठति॥ ५५॥ शिवेच
 तुर्मुखेपश्यविनयावनतंसदा॥ पंचाक्षरजपासक्तः कृतोजालिपुटोमुदा॥ ५६॥ पश्यप्रजावतीं देविमैनाकेनसमन्वितं॥ पश्यपश्यनगाधीशं मदर्चनपरा
 यणं॥ ५७॥ पश्यसूर्येपश्यचंद्रंमिंद्रादीनपिपश्यतान्॥ गंधर्वाण्यश्वयक्षाश्चकिंनरांश्चमदर्चकान्॥ ५८॥ पन्नगान्यश्वसुभगेपश्यशेषादिकानपि
 ॥ पशौतागाननिपुणामनोज्ञानागकन्यकाः॥ ५९॥ वेदान्मूर्तिधरान्यश्वमुक्तिमंउपसंस्थितान्॥ एतेसर्वेपिसततंपूजयंत्यन्नमोविभुं॥ ६०॥ शिवे
 कालत्रयेप्येतेसर्वेप्यर्घ्यकरामुदा॥ मामर्चयन्तिगायन्तिनृत्यन्तिप्रणमन्तिच॥ ६१॥ पुरात्रकार्तिकेमासिचतुर्दश्यांसुराः शिवे॥ सायंकालेसमागत्य
 पूजांकृत्वास्थितामुदा॥ ६२॥ तदादधीचिरर्घ्याद्यैर्मामभ्यर्च्यप्रयत्नतः॥ सत्वरंगेतुमुद्युक्तः संमर्दमसहंस्तदा॥ ६३॥ तदातुमुनयः सर्वेबह
 वस्तेनसंगताः॥ गंतुंसमुद्यतादेविसंमर्दीभूतदाबहु॥ ६४॥ तदावेन्नसमादायविष्णुरेषः प्रयत्नतः॥ सत्वरंभ्रामयामासवेन्नमेचत्तकोचनं॥ ६५॥

९३

श्रीशिवर०॥ तदादधीचिः संकुल्यो गृहीत्वा विष्णुमुत्थतं ॥ द्वारानिष्कांसयामास पश्यत्स्ववगणेष्वपि ॥ ६६ ॥ तदा युद्धमभूत्पौरं तयोरन्योन्यमं
 विके ॥ तदा पाशुपतास्त्रेण बबन्ध स जनार्दनं ॥ ६७ ॥ तदानंदिः समागत्य प्रसाद्य मुनिपुंगवं ॥ अपराधानक्षमस्वास्म्यविष्णोरित्या
 ह सादरं ॥ ६८ ॥ ततस्तं मोचयित्वैनं नंदिकेशमुनीश्वरः ॥ समाश्रित्य पुनः पूजां चकार मम सादरं ॥ ६९ ॥ ततः परं ऋषिगणाः सर्वे
 पिमदनुग्रहात् ॥ संपूज्य निशियत्नेन च कुजागरणं शिवे ॥ ७० ॥ कार्तिकस्य चतुर्दश्यां बिल्वेश्वरकनकावयैः ॥ द्रोणपुष्पैश्च ते पूजां
 च कुर्मयि महेश्वरे ॥ ७१ ॥ तिलैः ससर्षपैः शुक्लैश्च कुः पूजां मयि प्रिये ॥ कृष्णगोघृतदीपानां मह्यं सार्धं शतत्रयं ॥ ७२ ॥ दत्तं क्षीरान्न
 माज्यात्तं दत्तं मह्यं वरानने ॥ धूपदीपौ पुनर्दत्तौ दत्तः पुष्पांजलिस्ततः ॥ ७३ ॥ प्रदक्षिणनमस्कारान्कृत्वा च तदनंतरं ॥ रात्रिर्नीता प्रय
 त्नेन मत्कथाश्रवणादपि दिशिः ॥ ७४ ॥ ततोरुणोदये जाते स्नात्वा स्नात्वा च भस्मना ॥ निपुंड्रधारणं कृत्वा कृत्वा रुद्राक्षधारणं ॥ ७५ ॥
 संध्यां समाप्य विश्वेशं मामभ्यर्चयथाविधि ॥ मद्रक्तान्भोजयामासुः कृषयो बुभुजस्ततः ॥ ७६ ॥ यश्चुक्कोर्जचतुर्दश्यामुपोष्य प्रयतः
 शिवे ॥ मामर्चयति विश्वेशं समुक्तो भवति ध्रुवं ॥ ७७ ॥ मर्द्धिगपूजने पुण्यं सर्वदा सर्वकामदं ॥ ऊर्जश्चुक्कु चतुर्दश्यामर्चितं बहु पुण्यदं ॥ ७८ ॥
 कार्तिकस्य चतुर्दश्यां सितायां मां प्रयत्नतः ॥ यः पूजयति पुण्यात्मा समुक्तो नात्र संशयः ॥ ७९ ॥ इदं वैश्वेश्वरं लिङ्गं साक्षान्मद्रूपमुत्तमं ॥
 कौबानातिप्रयत्नेन समाराधयति प्रिये ॥ ८० ॥ अस्यालिङ्गस्य माहात्म्यं वेदैर्न ज्ञायते शिवे ॥ न विष्णुना ब्रह्मणा वा किंतु तद्द्रायते मया ॥ ८१ ॥
 माहात्म्यं ज्ञातुमेतस्य वेदैस्तप्तपः पुरा ॥ विष्णुना पितृपुत्रैः ब्रह्मणापि वरानने ॥ ८२ ॥ एते तस्मात्तपोधोरं बहुकालं प्रयत्नतः ॥
 ततस्तत्त्वमविज्ञाय विरतास्तपसः शिवे ॥ ८३ ॥ एतादृशमिदं लिङ्गं सर्ववेदान्तसंस्तुतं ॥ सुरासुरार्चितं लिङ्गं नाना मुनिवरार्चितं ॥ ८४ ॥
 मम लिङ्गमिदं देवि पूजितं भुक्तिमुक्तिदं ॥ पूजयस्वाद्यत्नेन न बबिल्वदलादिभिः ॥ ८५ ॥ अपि वेचय मर्द्धिगं क्षीराद्यैर्भक्तिपूर्वकं ॥ ततो
 स्य कुरु लिङ्गस्य कर्पूराद्यनुलेपनं ॥ ८६ ॥ ततो मंदारकुसुमैर्विल्वपत्रैश्च कोटिशः ॥ संपूज्य कुरु नैवेद्यं सघृतं क्षीरमुत्तमं ॥ ८७ ॥
 कृत्वा प्रदक्षिणादीनि लिङ्गं ध्यानं कुरुष्व मे ॥ नित्यमेतस्य लिङ्गस्य भक्तिं कुरु मनोरमे ॥ ८८ ॥ दृष्ट्वैदं लिङ्गममलं सर्वेभ्यः

च्ययंत्यतः ॥ प्रियेत्वमपियत्नेन कुरु मर्हिङ्ग पूजनं ॥ ८९ ॥ मर्मपि जायते भक्तिर्मर्हिङ्गाभ्यर्चने शिवे ॥ दृष्ट्वेदं लिङ्गममलं कोवानाभ्यर्च
 यिष्यति ॥ ९० ॥ ममप्रियतरं लिङ्गं सर्ववेदस्तुतं प्रिये ॥ इदमेव न चैतस्मादन्यात्प्रियतरं मम ॥ ९१ ॥ इदं लिङ्गं स्वप्रकाशमेतद्भासैव केवलं ॥
 विधाति सर्वमेतद्यद्दृश्यते स चराचरं ॥ ९२ ॥ नैदं प्रभासयत्यर्केन भासयति चंद्रमाः ॥ न तारकाभासयंति विद्युतोपिकुतो नलः ॥ ९३ ॥
 एतादृशमिदं लिङ्गमविकारं मदात्मकं ॥ द्रष्टव्यमर्चनीयं च ध्यातव्यं च प्रयत्नतः ॥ ९४ ॥ सर्वेऽपि पुण्यकाले न काश्यां मर्हिङ्ग पूजने ॥
 व्यतीपातादयो योगाः सर्वदापि बरानने ॥ ९५ ॥ सर्वदा ग्रहणान्यत्र सर्वदाप्ययनादिकं ॥ सर्वदा पुण्यक्षणाणि सर्वदा विष्णुवादिकं ॥ ९६ ॥
 यदेदं पूज्यते लिङ्गं मद्भक्तैर्भक्तिपूर्वकं ॥ तदैवायाति सुभगे पुण्यकालः सहस्रशः ॥ ९७ ॥ अस्मिन्नेतादृशे लिङ्गे प्रविश्य स ततं शि
 वे ॥ सादरं प्रतिगृह्णामि मद्भक्तकृतं पूजनं ॥ ९८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इति श्रीविश्वनाथस्य श्रुत्वा वचनं भविष्य ॥ भक्त्या वैश्वेश्वरं लि
 ङ्गं पूजयामास चेश्वरी ॥ ९९ ॥ ततस्तस्मिन् महालिङ्गे सर्वदेवशिरवामणिः ॥ उभया सहसं प्रीतश्चकार वसतिं शिवः ॥ १०० ॥ तदेव लि
 ङ्गमधुना ब्रह्मविष्णवादिभिः सुरैः ॥ सर्वदा पूज्यते भक्त्या श्रीमहेशगणैरपि ॥ १ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरं लिङ्गं मानंदघनमद्वयं ॥ श्रुते स्मृतं वा दृष्टं
 वा भुक्तिमुक्तिप्रदं भुवं ॥ २ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरं लिङ्गं मानंदघनमद्वयं ॥ श्रुते स्मृतं वा दृष्टं वा प्रसंगादपि संश्रुतं ॥ चतुर्वर्गप्रदेविप्राः सत्ये
 सत्यं मयोच्यते ॥ ३ ॥ सकलभुवनदेवं देवतासार्वभौमं विविधनिगमवेद्यं ब्रह्मविष्णवादिबन्धुं ॥ भजत मुहुरनंतं शंभुमाद्यैतश्च न्यस्तु भद
 र्मानि शमीशं सावधानेन विप्राः ॥ ४ ॥ पिबत शैवरहस्य रसावृतं शिवरहस्य कथामृतमुत्तमं ॥ भजत शंकरमेव सदा मुदा लभत मुक्ति
 मुमापति सेवया ॥ ५ ॥ चंद्रचूं उचरणी रमणीयौ मुक्तिबीज करणी वरणीयौ ॥ शूरि पुण्यगुणवद्गुणनीया वा दराद हर हः स्मरणी
 यौ ॥ १०६ ॥ ॥ इति श्रीशिवरहस्ये उग्राख्ये पूर्वर्त्ये सप्तमोऽंशः श्रीशिवगोरीसंवादे काशीप्रभावकथनं नाम एकोनत्रिं
 शोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ श्रीशिवाय नमः ॥ श्रीशिवाय नमः ॥ श्रीसांबसदाशिवाय नमः ॥

